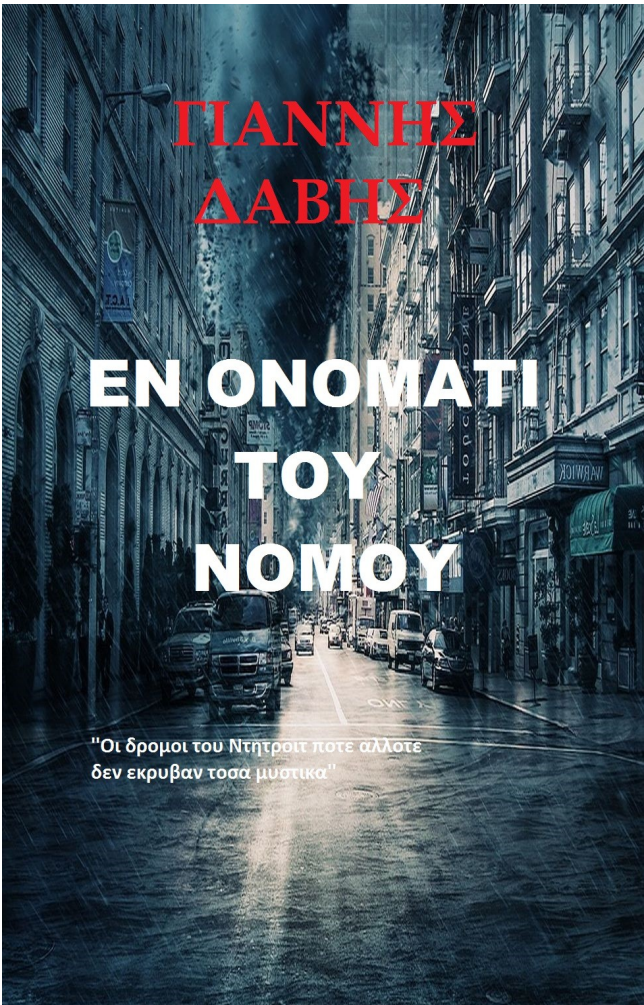

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΔΑΒΗΣ

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ
ΤΟΥ
ΝΟΜΟΥ

"Οι δρομοί του Νητρώιτ ποτε άλλοτε
δεν εκρυβαν τσά μυστικά"

ΓΙΑΝΝΗΣ

ΔΑΒΗΣ

**ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ
ΤΟΥ
ΝΟΜΟΥ**

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Γιαννης Δαβης γεννηθηκε στον Πειραια το 1980 και σπουδασε στον τομεα των Ηλεκτρονικων Εφαρμογων. Ασχολειται σημερα με την ζωγραφικη και την συγγραφη Αστυνομικης λογοτεχνιας.

Τα πρόσωπα, τα γεγονότα και οι καταστάσεις στο μυθιστόρημα είναι δημιουργήματα φαντασίας. Οποιαδήποτε συνωνυμία με πραγματικά πρόσωπα ή οποιαδήποτε ομοιότητα με πραγματικά γεγονότα ή καταστάσεις, είναι εντελώς συμπτωματική.

Copyright 2018 Γιαννης Δαβης

Απαγορευεται η αναδημοσίευση μερους η του συνολου του βιβλιου,η αναπαραγωγη η μεταδοση του με οποιοδηποτε μεσο χωρις την γραπτη αδεια του εκδοτη.

yannisstar@hotmail.com

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΜΙΑ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΗ ΥΠΟΘΕΣΗ

Ήταν αρχές Ιουνίου μια ομορφη μερα,μια μερα απο εκεινες που θα προτιμουσες να μην πας στη δουλεια,να μπορούσες ας πουμε να πας σε μια παραλια για να μπορεσεις να την απολαυσεις με φίλους...Αυτο σκεφτομουν καθως οδηγουσα την Μπιουικ Ενβιζιον μου στην Λεωφορο Μισιγκαν στις 15:45 το απογευμα εχοντας το νου μου στην κινηση που ολοενα και πυκνωνε γυρω μας.

Ο εκφωνητής του ραδιοφώνου ωστόσο,μας πληροφορούσε οτι αργότερα το απογευμα ο καιρος θα χαλαγε με βροχες,ισως και με σποραδικες καταιγιδες. Εκανα δεξια μπαινοντας στην 3η Οδο οπου στεγαζεται το Αστυνομικο Τμημα του Ντητροιτ και παρκαρα στο παρκινγκ μπροστα απο το κτιριο.

Μετα απο μερικες καλησπερες βρεθηκα στο γραφειο μου,και βεβαια δε μπορουσα να μη θαυμασω εκει πανω ολο αυτο το χαρτομανι που ειχε συσσωρευθει εκει.το ταμπελακι πανω στο γραφειο μου εγραφε με κεφαλαια γραμματα:

ΤΖΟ ΣΕΡΜΑΝ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΣ.Ημουν επικεφαλης του τμηματος Ανθρωποκτονιων.Εβγαλα το γκρι σακακι μου και το κρεμασα στην καρεκλα,μετα πηγα ως την αλλη ακρη του γραφειου που βρισκοταν η καφετιερα,εβαλα ενα φλυτζανι ζεστο καφε και ξαναγυρισα στη θεση μου.

Καθησα στην καρεκλα μου και βγαζοντας ενα αναστεναγμο ανοιξα το λαπτοπ μου,τσεκαρα τα email μου και επρεπε επισης να τελειωσω και να παραδωσω μια αναφορά για μια υποθεση που μολις ειχε κλεισει.

Μετα απο εικοσι λεπτα κι ενω κοντευα να τελειωσω με την αναφορά η πορτα του γραφειου μου μισανοιξε και ξεπροβαλε το κεφαλι του Ντανιελ Τζοουνς,του ντετεκτιβ και συνεργατη μου.

-Υπαστυνομε πως εδω τετοια ωρα?Μπορω να περασω?

-Περνα μεσα Ντανιελ οτι τελειωνα την αναφορα για την υποθεση Κοβατς.

(Ο Μίλος Κοβατς ειχε σφαξει τη γυναικα του σε μια εξαρση οργης οταν διαπιστωσε οτι τα λεφτα απ τον κοινο τους λογαριασμο ειχαν κανει φτερα.)

Ο Ντανιελ ηταν στα 35 του χρονια ενας υποσχομενος αστυνομικος με ζηλο για τη δουλεια του και ευστροφο μυαλο.Ηταν γυρω στο 1,75 ψηλος με μαυρα μαλλια και σκουρα καστανα ματια και σωμα μαλλον αθλητικο.Τωρα ειχε περασει μεσα και παρκαρε το σωμα του απεναντι μου στηριζομενος στην ντουλαπα γεματη απο ντοσιε και αλλα εγγραφα.

-Λοιπον ολα ησυχα αποψε ε?Εχεις καποια σχεδια για το βραδυ?

-Μπα τιποτα ιδιαιτερο Ντανιελ μολις τελειωσω απο εδω θα παω σπιτι.

-Ελεγα να πηγαينا για φαγητο εδω πιο κατω και καμμια μπυρα ισως..και σκεφτηκα μηπως θελεις να ερθεις..ειναι οτι πρεπει για να τελειωσει μια κουραστικη ημερα.Ειπε κι ενα χαμογελο διαγραφηκε στο προσωπο του.

-Ναι γιατι οχι?Στασου μονο να τελειωσω αυτο εδω και φυγαμε.Αν στο μεταξυ θελεις καφε μπορεις να σερβιριστεις απο εκει.

Ειπα και κουνησα το κεφαλι μου προς τη μερια της καφετιερας.Ο Ντανιελ εβαλε μια κουπα καφε και καθησε στην καρεκλα απεναντι μου.

-Το πιο βαρετο μερος της δουλειας μας ειναι να συμπληρωνουμε ολα αυτα τα χαρτια δε συμφωνεις? Ειπε.

-Συμφωνω απολυτα αλλα ειναι κατι που πρεπει να γινει.

Αποκριθηκα και τραβηξα ενα τσιγαρο απο το πακετο βαζοντας το στομα μου.Στις 16:30 ειχα τελειωσει την αναφορα.

-Ετοιμος εγω απο εδω, παμε?

-Το σακακι μου να βαλω και φευγουμε αποκριθηκε ο Τζοουνς.

Πηρα κι εγω το δικο μου σακακι απ την καρεκλα και πηγαμε προς το ασανσερ.Απο τον δευτερο οροφο που βρισκοταν το γραφειο μου βρεθηκαμε στο ισογειο και κατευθυνθηκαμε προς την εξοδο.

Το αερακι μας χτυπησε στο προσωπο μολις βγηκαμε στο παρκινγκ,στο βαθος και απο τα δυτικα πυκνα συννεφα αρχισαν να μαζευονται στον οριζοντα.

-Θα παμε με το δικο μου αυτοκινητο Ντανιελ και μετα σε γυριζω πισω στο παρκινγκ?Τον ρωτησα.

-Ναι ας γινει ετσι.

Αποκριθηκε και τραβηξαμε και οι δυο προς το μερος της Μπιουικ μου.Μπηκαμε μεσα,εβαλα μπροστα,εκανα αριστερα στην 3η Οδο,και μετα δεξια στην Λεωφορο Μισιγκαν και τραβηξαμε ευθεια μεχρι να συναντησουμε την Οδο Σελμπυ,οπου εστριψα δεξια και μετα αριστερα,φτασαμε εξω απο το Νταιμς

ενα μοντερνο χωρο με φαγητο,κοκταιηλ και πολυ καλη μυυρα.

Η ατμοσφαιρα στο Νταιμ ειναι ζεστη και φιλικη,το προτιμουν αλλωστε πολλοι νεοι ανθρωποι.Καθησαμε σε ενα τραπεζακι,εγω παρηγγειλα ενα μπεργκερ με πατατες,και μια πλουσια σαλατα.Ο Ντανιελ σαντουιτς με κοτοπουλο,και οι δυο μας πηραμε απο μια Κορονα.Η συζητηση περιστραφηκε γυρω απο θεματα της δουλειας,ειναι γεγονος οτι η εγκληματικοτητα στο Ντητροιτ βρισκεται ακομα σε υψηλα επιπεδα και εμεις βρισκομαστε σε ενα ειδος πολεμου προκειμενου να φερούμε τους ενοχους μπροστα στη δικαιοσυνη.Ο Ντετεκτιβ Τζοουνς κουνησε το κεφαλι του προς τη δεξια μερια του μπαρ οπου βρισκοταν ενα διαφημιστικο σταντ και ειπε:

-Το ειδες αυτο?παρασταση με την Καρμεν αποψε στο Οπερα Χαουζ.

-Ναι μα να σου πω την αληθεια δεν ειμαι και τοσο φανατικος της οπερας.

-Ουτε κι εγω αλλα σκεφτηκα οτι θα αρεσε στη Νανσυ και θα ειχε κανονισει κατι.

-Μπα η Νανσυ βρισκεται στη Νεα Υορκη για λιγες μερες,η εταιρια της κανει μια εξαγορα και την χρειαζονται στις διαπραγματευσεις.

(Η Νανσυ ειναι η κοπελα με την οποια εχω σχεση αλλα γι αυτο θα σας μιλησω αργοτερα).Γυρω στις 19:00 κι αφου ειχαμε τελειωσει με το φαγητο ειπαμε

να γυρισουμε,ετσι πηγαμε να παρουμε το αυτοκινητο.
Φτανοντας στην Μπιουικ ο Ντανιελ ειπε:

-Σκοπευει να ριξει πολυ νερο αποψε για δεξ κατι
συννεφα!

-Οντως και να φανταστεις οτι το πρωι σκαγαμε απο τη
ζεστη!Καλοκαιρινη μπορα.

Ανοιξαμε τις πορτες και χωθηκαμε μεσα.Επειτα
καναμε την αντιστροφη πορεια πισω προς το
Τμημα,αφησα τον Ντανιελ στο παρκινγκ για να παρει
το αμαξι του,και αφου ανταλλαξαμε καληνυχτες πηρα
το δρομο για το σπιτι...

Βγηκα παλι στη 3η Λεωφορο μετα αριστερα και κατω
μεχρι να βρω την Τζεφερσον,κι υστερα πανω
αριστερα στην Οδο Λαφαγιετ και πανω απ αυτην στην
Οδο Τζοιλετ,οπου βρισκοταν το διωροφο κτισμα οπου
εμενα.Ειχα το επανω διαμερισμα.

Ανεβηκα απο τη σκαλα ξεκλειδωσα και μπηκα,ειχα
τοσο αναγκη απο ενα ζεστο ντους!Μπηκα στο μπανιο
και αφησα το ζεστο νερο να τρεξει πανω στο σωμα
μου,επειτα οταν τελειωσα,πηγα στην κρεβατοκαμαρα
πηρα καθαρα εσωρουχα,φορεσα τη φορμα μου κι ενα
μακο μπλουζακι,και μπηκα στο σαλονι.

Κοιταξα εξω απ το παραθυρο,τωρα τα χρωματα του
δειλινου ανακατευονταν με τα βαρια συννεφα
κανοντας το τοπιο να μοιζει με ιμπρεσιονιστικο
πινακα.Καποιες βροντες ακουγονταν,και αστραπες
εσκιζαν τον ουρανο περα μακρια αλλα δεν ελεγε

ακομα να βρεξει..

Ηταν η ωρα να αραξω στον καναπε και να παρω τηλεφωνο την Νανσυ..Σχηματισα τον αριθμο του κινητου της κι απο την αλλα μερια ακουσα την μελωδικη φωνη της..

-Καλησπερα αγαπη μου τι κανεις?Περιμενα να σε ακουσω..

-Καλα γλυκια μου εσυ?Πως τα περνας εκει?

-Τιποτα τρεξιμο ολη μερα,και συσκευεις πολλες συσκευεις!Ασε εχω πιαστει ολοκληρη!

-Κριμα να μην εισαι εδω μωρο μου,να σου κανω ενα μασαζ να σε ξεκουρασω!

Ακουσα το γελιο της απο την αλλη μερια της γραμμης οταν ελεγε:

-Ατακτο αγορι!Ε θα μου το χρωστας για οταν γυρισω μην ανυσηχεις!Πως τα περνας εσυ?

-Μολις πριν λιγο μπηκα κι εγω,ειχα παει εξω για φαγητο με τον Ντανιελ,γιατι οπως ξερεις εγω με την κουζίνα εχουμε παρει διαζυγιο!

Γελασε παλι,το γελιο της ηταν μια ευχαριστη μουσικη για τα αυτια μου και ειπε:

-Ανυπομονω να τελειωσουμε εδω αγαπη,και να γυρισω παλι κοντα σου.Τωρα ομως θα πρεπει να σε αφησω,να κανω κι εγω ενα ντους,και μετα να ξαπλωσω λιγακι..

-Οκ γλυκα μου να προσεχεις,καλο σου βραδυ φιλια πολλα!

-Πολλα φιλια κι απο μενα!

Ακουσα τον ηχο των φιλιων που εκανε πανω στο τηλεφωνο και κλεισαμε την γραμμη..Η Νανσυ στα 25 της ηταν μια ελκυστικη γυναικα,γυρω στο ενα κι εξηντα,με ωραιο αθλητικο κορμι,καστανα ισια μαλλια,μαυρα ματια και στητο στηθος που προσωπικα εμενα με τρελλαινε.Ειχαμε γνωριστεί πριν δυο χρονια,μεσω κοινων φιλων στο μπαρ Παρκ με ζωντανη μουσικη,κι απο τοτε ημασταν μαζι..Σηκωθηκα απο τον καναπε πηγα μεχρι το ψυγειο πηρα μια μπυρα και ειπα να χαζεψω λιγο στην τηλεοραση..Γυρω στις εννεα και τεταρτο ανοιξαν οι ουρανοι,τωρα οι κεραυνοι και οι αστραπες οργωναν τον ουρανο,και εκαναν τα τζαμια να τριζουν,σε σημειο που νομιζες οτι θα σπασουν.Πηγα παλι στο παραθυρο και κοιταξα εξω.Υπο κανονικες συνθηκες μακρια μπορουσες να δεις τα φωτα περα στο ποταμι,τωρα ομως η κουρτινα της βροχης που επεφτε δεν σε αφηνε να δεις περα απο τα εικοσι,τριαντα μετρα.

Εχοντας χαζεψει στην τηλεοραση για καμμια ωρα ακομα,και αφου τα ματια μου αρχιζαν να κλεινουν,αποφασισα να παω για υπνο.Περασα στην κρεβατοκαμαρα ξαπλωσα στο κρεβατι,σκεπαστηκα με ενα σεντονι και Το πρωι ξυπνησα πριν απο το ξυπνητηρι που ειχα βαλει να χτυπησει στις επτα και μιση,πηγα μεχρι το μπανιο, εκανα ενα ντους,

ξυριστήκα και μετα γραμμη για την κουζίνα,για να παρω το πρωινο μου.

Εφτιαξα καφε κι επιασα να φτιαξω μια ομελετα,την στιγμη που προσπαθησα ομως να την γυρισω μεσα στο τηγανι καυτο λαδι πεταχτηκε,και οι πιτσιλιες του τσουρουφλισαν το αριστερο μου μπρατσο.

Πεταξα μια βρισια και ετριψα το χερι μου που ετσουζε."Δεν ειναι για να αφηνεις αντρα στην κουζίνα μονο του"..Σκεφτηκα.

Αποτελειωσα το πρωινο μου,ηπια τον υπολοιπο καφε και ετοιμαστηκα για το Τμημα.Μολις ειχα μπει στο αυτοκινητο οταν χτυπησε το κινητο μου,ηταν ο Ντετεκτιβ Τζοουνς.

-Υπαστυνομε μολις μας ειδοποιησαν για ενα φονο.Μπιουκαναν και 24η Οδο στην γωνια.Το θυμα βρηκε η οικιακη βοηθος,πηγαινω εκει.

-Οκ Ντανιελ ερχομαι κι εγω θα βρεθουμε εκει.

Ειπα κι εκλεισα το κινητο.Κολλησα τον φαρο στο ταμπλο,και πατησα γκαζι κατεβαινοντας την Οδο Λαφαγιετ κατευθυνομενος προς το κεντρο.Εφτιασα στην Λεωφορο Μισιγκαν,απο εκει συνεχισα πανω μεχρι την Μαρτιν Λουθερ Κινγκ Μπουλεβαρντ,κι απο εκει στην Οδο Ρουσβελτ,μεχρι που βγηκα πανω στην Οδο Μπιουκαναν.Το σπιτι ηταν σχεδον στην γωνια των δυο οδων,και καπως απομερο απο τα αλλα.Γενικα η δομηση σε αυτη την περιοχη ειναι αραιη,μια καποια αποσταση χωριζει τα σπιτια μεταξυ τους.

Εξω απο το σπιτι ηταν ηδη δυο περιπολικά,και ηταν ζωσμενο με την γνωριμη κιτρινο μαυρη κορδελα της Αστυνομιας.Δυο αστυνομικοι συνομιλουσαν με τους γειτονες που ειχαν αρχισει να μαζευονται στο πεζοδρομιο.Εσβησα τη μηχανη του αυτοκινητου και κατεβηκα,περπατησα πανω στο γρασιδι,και χαιρετησα τους αστυνομικους μεταξυ αυτων ο Κρις ΜακΦερσον,και ο Αντυ Μουρ,παιδια που τα ηξερα πολυ καιρο.Διεκρινα επισης και το αυτοκινητο της Σημανσης που ειχε καταφτασει στο σημειο.

Το σπιτι ηταν διπατο φτιαγμενο απο κοκκινο τουβλο,με το σκεπαστο περιστυλιο του μπροστα στην κεντρικη εισοδο,δυο μεγαλα παραθυρα στον επανω οροφο,και πανω απο αυτα τα μικρα παραθυρακια της σοφитας.Μια μπουκανβιλια σκαρφαλωνε μεχρι ψηλα,κοντα στα μικρα αυτα παραθυρα και στολιζε με τα ροζ λουλουδια της τουτο το ομορφο σπιτι...Μπαινοντας στο εσωτερικο περασα απο το χωλ σε ενα μεγαλο σαλονι,οπου επικρατουσε αναβρασμος.Οι ανθρωποι της Σημανσης επαιρναν αποτυπωματα απο παντου,πλησιασα τον ντετεκτιβ Τζουονς που στεκονταν πανω απο τη νεκρη γυναικα.

-Καλημερα Ντανιελ τι εχουμε εδω?Ειπα.

-Καλημερα Υπαστυνομε,απο εδω η Μελιντα Καρσον εξηντα δυο ετων,και πιθανοτατα θυμα στραγγαλισμου.Επισης σημαδια στα χερια και τα

ποδια που δειχνουν οτι ηταν δεμενη.Την βρηκε ετσι η κυρια Ροντριγκεζ η οικιακη βοηθος πριν λιγο που ηρθε να ξεκινησει δουλεια.

Πραγματι στο λαιμο του θυματος ξεχωριζε μια εντονη κοκκινη γραμμη που διετρεχε το δερμα απο την μια μερια ως την αλλη.Δυο τρεις μελανιες στο λαιμο και το χερι της παισιωναν το σκηνικο.Φορουσε ενα μακρυ σκουρο μπλε φορεμα που εκανε αντιθεση με τα γκριζα ανακατα μαλλια της ετσι οπως ηταν πεσμενη πανω στο γυαλιστερο ξυλινο παρκε.

Πανω στο πατωμα ηταν επισης σκορπισμενα κομματια πορσελανης απο ενα σερβιτσιο τσαγιου,μαζι με ενα κεντητο μικρο τραπεζομαντηλο που πριν πρεπει να βρισκονταν ολα μαζι πανω στο σκαλιστο ξυλινο τραπεζακι στο κεντρο του σαλονιου.

Το ιδιο το σαλονι ηταν επιπλωμενο με στυλ.Ενα μεγαλο τραπεζι απο ξυλο τριανταφυλλιας ,καρεκλες στο ιδιο υλικο,ενας μεγαλος καναπες,τζακι επενδυμενο με μαρμαρο και ενα επιπλο με συρταρια,του οποιου το περιεχομενο τωρα ηταν απλωμενο στο πατωμα.

Τους τοιχους διακοσμουσαν ελαιογραφιες με λουλουδια και σκηνες εξοχης.Αναρωτηθηκα αν ηταν οντως αυθεντικοι.

-Δειχνει σαν να αντισταθηκε,ισως προηγηθηκε παλη,τι λες εσυ?Ειπα στον Ντανιελ.

-Και εμενα αυτη την εντυπωση μου δινει,περισσοτερα θα μας πει η ιατροδικαστης.

Απαντησε και με ενα νευμα του κεφαλιου του εδειξε προς το μεγαλο παραθυρο του σαλονιου.Απ' εξω μολις ειχε σταματησει το φορτηγακι της ιατροδικαστου Λιζα Μαρτινεζ.Μπηκε στο χωρο κουβαλωντας το βαλιτσακι με τα απαραιτητα συνεργα,ντυμενη με ενα γκρι ταγιερ,μαυρη μπλουζα και ειχε τα ξανθα μαλια της πιασμενα ψηλα.

-Καλημερα Λιζα,θα χρειαστουμε τα φωτα σου και σημερα,της ειπα.

Η ιδια μου ηταν οικεια,ειχαμε συνεργαστει σε πολλες υποθεσεις.

-Καλημερα Τζο,απαντησε θα κανω οτι καλυτερο μπορω οπως παντα.

-Στο μεταξυ θα ηθελα να μιλησω με την κυρια Ροντριγκεζ,και να δουμε τους αλλους χωρους του σπιτιου.Που βρισκεται?

-Την εχουμε στην κουζινα Τζο,ειναι στο βαθος του χολ απο εδω. Ειπε ο Ντανιελ.

Βγηκαμε απο το σαλονι προχωρησαμε μαζι στο χολ και φτασαμε στην πορτα που οδηγουσε στην κουζινα.Μπαινοντας ειδα μια γυναικα γυρω στα σαρανταπεντε,καπως παχουλη,με μαυρα σγουρα μαλλια να καθεται σε μια καρεκλα,με τους αγκωνες της ακουμπισμενους στο τραπεζι κρατωντας το κεφαλι της.

-Καλημερα κυρια Ροντριγκεζ,ειπα,ειστε σε θεση να μας πειτε δυοπραγματα?

Σηκωσε το κεφαλι της και μας κοιταξε.Τα μαυρα ματια της εκτος απο δακρυσμενα,ειχαν και μια εκφραση αποριας.

-Μα πως μπορεσε να το κανει καποιος αυτο πως?Η κυρια Καρσον δεν ειχε πειραξει ποτε κανεναν!Χτες το απογευμα την αφησα μια χαρα οταν εφυγα απο το σπιτι και τωρα αυτο..

-Τι ωρα φυγατε χτες απο εδω?

-Πρεπει να ηταν γυρω στις πεντε παρα εικοσι,της ειχα φτιαξει και ενα τσαι πριν,και ειπε οτι δεν θα με χρειαστει αλλο.

-Αυτη ειναι η ωρα που φυγετε συνηθως?

-Ναι λιγο μετα τις τεσσερις,εκτος αν η κυρια ειχε καλεσμενους για δειπνο,οποτε μου ζητουσε να μεινω μεχρι οι καλεσμενοι της να αποχωρησουν.

-Και χτες?δεν ειχε κατι το ιδιαιτερο?Παρατηρησα οτι φορουσε ενα καπως ακριβο φορεμα μαλλον βραδυνο θα ελεγα..

-Ναι χθες το βραδυ ειχε κανονισει να παει στην Οπερα,ηθελε να δει την Καρμεν νομιζω.

-Μεχρι την ωρα που φυγατε,ειχε δεχτει καποια επισκεψη απο καποιον γνωστο η και αγνωστο ισως? Ρωτησε ο Ντανιελ.

-Οχι δεν μας επισκεφθηκε κανεις.Η κυρια Ροντριγκεζ εσμιζε τα φρυδια της,εκτος..εκτος απο ενα

τηλεφωνημα στο οποιο δεν απαντησαν και υπεθεσα οτι θα εκαναν λαθος.

-Εσεις μετα που φυγατε απο εδω που βρισκοσασταν κυρια Ροντριγκεζ?

-Εγω εμεινα στο σπιτι μου,ηρθε η κορη μου με τα δυο παιδια της και φαγαμε μαζι για βραδυ...Επιασε και εκεινη η καταιγιδα και δεν τους αφησα να φυγουν..Περασε αργοτερα ο αντρας της και τους πηρε με το αυτοκινητο.

-Μαλιστα.Αποπραγματα αξιας,γνωριζετε πανω κατω τι υπηρχε στο σπιτι?Ρωτησα.

-Αυτα που σιγουρα ξερω οτι ειχε ηταν καποια χρυσαφικα,ενα διαμαντενιο κολιε,και καποια μετρητα στο συρταρι της,δεν ξερω ομως ποσα ακριβως.Τα κοσμηματα τα φυλαγε σε ενα μικρο εντοιχισμενο χρηματοκιβωτιο στο υπνοδωματιο της.

-Αυτο το κολιε που αναφερατε ξερετε αν το φορουσε και χθες?ειπε ο Ντανιελ.

-Μεχρι την ωρα που εφυγα οχι,συνηθως ομως στις βραδυνες εξοδους της φορουσε κατι ακριβο ναι.Το συγκεκριμενο ειχε ιδιαιτερη αξια ηταν δωρο του μακαριτη του αντρα της για καποια επετειο τους.

-Υπαστυνομε υπαρχει και κατι αλλο που πρεπει να δειτε.

Ειπε ο ντετεκτιβ Τζοουνς,και βαδισε προς την πορτα της κουζινας.

-Η πορτα της κουζινας που οδηγει στην πισω αυλη

βρεθηκε ξεκλειδωτη το πρωι,η κυρια Ροντριγκεζ ομως θυμαται οτι χθες ηταν κλειδωμενη.Το κλειδι βρεθηκε στο τραπεζακι του χολ.

Πλησιασα το παραθυρο της πορτας και κοιταξα εξω,οπου βρισκοταν ο ακαλυπτος χωρος του σπιτιου,ο φραχτης και περα απο εκει μονο αδεια οικοπεδα.

-Κυρια Ροντριγκεζ,ειστε σιγουρη οτι χθες αυτη η πορτα ηταν κλειδωμενη?Ειπα.

-Ναι ειμαι σχεδον σιγουρη οτι την ειχα κλειδωσει πριν φυγω,πρεπει να την ξεκλειδωσε αργότερα η κυρια Καρσον.

-Ειναι επισης γεγονος οτι καμια πορτα ουτε της κουζινας,ουτε η κυρια εισοδος βρεθηκε παραβιασμενη.Το ιδιο και τα παραθυρα.

Ειπε ο ντετεκτιβ Τζοουνς.

-Αυτο ομως μας οδηγει στο συμπερασμα,οτι η ιδια η Καρσον ανοιξε στον δολοφονο της,ισως ηταν καποιος που τον γνωριζε ηδη.Ειπα εγω.

-Εκτος αν ανοιξε την πορτα της κουζινας για καποιο λογο,μετα την ξεχασε ξεκλειδωτη κι ετσι βρηκε την ευκαιρια ο δολοφονος και μπηκε απο εκει.Την βρηκε στο σαλονι και την αιφνιδιασε.Συμπληρωσε ο Τζοουνς.

-Σωστες σκεψεις ολες αυτες,να δουμε τι θα μας πει και η ιατροδικαστης,οπως επισης και η σημανση.Τι γινεται με τους συγγενεις του θυματος?Ειχε καποιους? Ρωτησα.

-Ναι έχει μια κορη που ζει και εργαζεται στην Ουασιγκτον,προσπαθουμε να την βρουμε για να την ενημερωσουμε,επισης έχει και ενα ανηψιο εδω στην πολη τον ειδοποιησαμε ηδη.

-Ναι ο ανηψιος της μας επισκεπτονταν αρκετα συχνα.Ειπε η κυρια Ροντριγκεζ.

Γυρισαμε ξανα στο σαλονι οπου βρισκοταν η Λιζα Μαρτινεζ επαιρνε φωτογραφιες του θυματος απο διαφορες γωνιες,σηκωσε τα γαλανα ματια της σε εμας και ειπε:

-Το θυμα δεχτηκε επιθεση απο πισω,ο στραγγαλισμος εγινε με ναυλον σκοινι η κατι παρομοιο,και ελαβε χωρα μεταξυ επτα και οκτωμιση χθες το απογευμα.

Προσπαθησε να αμυνθει, γι αυτο και υπαρχουν μερικοι μωλωπες στα χερια της.Θα παρω δειγμα βεβαια και απο τα νυχια του θυματος.Περισσοτερα θα ξερω μολις την μεταφερουμε στο εργαστηριο.

-Ευχαριστω Λιζα.περιμενω τα αποτελεσματα οσο πιο γρηγορα μπορεις.Ειπα.

Στραφηκα προς τον ντετεκτιβ Τζοουνς:

-Ντανιελ πες στον ΜακΦερσον να παρει δυο αντρες και να ρωτησουν πορτα πορτα στην περιοχη,να μαθουν αν καποιος απο τους γειτονες ειδε καποιον να κινηται υποπτα στην περιοχη.Επισης να ελεγξουν αν υπαρχουν καμερες εξωτερικες σε καποιο απο τα γυρω σπιτια.Ισως εχουν καταγραψει κατι ενδιαφερον.

Ο ντετεκτιβ Τζοουνς εφυγε προς την πορτα,η

ιατροδικαστης Μαρτινεζ μπορουσε επιτελους να μετακινησει το σωμα της ατυχης γυναικας,και εγω καλεσα την κυρια Ροντριγκεζ.Ηθελα να δω και το επανω μερος του σπιτιου.Ανεβηκαμε την ξυλινη σκαλα που οδηγουσε στο επανω διαμερισμα,αριστερα στο χολ υπηρχε ενα καθιστικο με μεγαλα παραθυρα που εβλεπαν στην μπροστινη αυλη του σπιτιου,ενα μπανιο και δεξια μια μεγαλη κρεβατοκαμαρα.

Το καθιστικο ηταν το δωματιο της κορης,οπως μου εξηγησε η κυρια Ροντριγκεζ,αλλα απο τον καιρο που εφυγε για να δουλεψει στην Ουασιγκτον η κυρια Καρσον το ειχε μετατρεψει σε σαλονακι.Υπηρχε βεβαια ενας μεγαλος καναπες που γινονταν κρεβατι, σε περιπτωση που η Ανιτα Καρσον,η κορη ηθελε να μεινει μερικες μερες με την μητερα της.

Η κρεβατοκαμαρα ηταν σε ροζ αποχρωσεις,με ενα διπλο κρεβατι στη μεση του δωματιου μια μεγαλη ντουλαπα απο ασπρη λακα στα δεξια,και μια συρταριερα,που και αυτης το περιεχομενο ηταν σκορπιο στο πατωμα.Η Σημανση ειχε αφησει και εδω τα ιχνη της ψαχνοντας για αποτυπωματα και με τις μουντζουρες την ειχε κανει να μοιαζει σαν συγχρονο εργο τεχνης.Διπλα απο το κομοδινο βρισκοταν στον τοιχο το μικρο χρηματοκιβωτιο που τωρα εχασκε ανοιχτο.

-Υπαρχει πουθενα καμμια φωτογραφια της κυριας Καρσον που να φορα καποιο απο τα κοσμηματα που

εκλαπησαν?Ρωτησα.

-Μισο λεπτο να κοιταξω.

Αποκριθηκε η κυρια Ροντριγκεζ,και πηγε μεχρι το σαλονακι.

Πανω σε ενα τραπεζακι με γυαλινη επιφανεια βρισκοταν ενα μεγαλο δερματοδετο μπλε αλμπουμ,το οποιο σηκωσε και μου το εφερε.

-Κοιταξτε εδω.Ειπε

Αρχισα να ξεφυλιζω τις σελιδες,μεσα υπηρχαν αναμνησεις απο παλιες,ευτυχισμενες στιγμες.

Φωτογραφιες με τον συζυγο,με την κορη της και απο διαφορες γιορτες.Ξεχωρισα μια-δυο απο Χριστουγεννατικο παρτυ,που φορουσε μαυρο φορεμα και χρυσο περιδεραιο,επισης βρηκα μια μαζι με την κορη της που φορουσε ενα μπλε φορεμα και το διαμαντενιο κολλιε.

-Αυτη ειναι απο περυσι στην γιορτη των Ευχαριστιων,ειχαν ερθει και φιλες της κορης της που γνωριζει απο οταν πηγαινε στο Πανεπιστημιο.

Ειπε η κυρια Ροντριγκεζ.

-Θα χρειαστει να παρω καποιες απο αυτες και θα τις επιστρεψω παλι.Ειπα εγω.

-Ναι βεβαια οπως νομιζετε.Αποκριθηκε.

Καθως εστριψα για να βγω απο το δωματιο,ενα ανεπαισθητο αρωμα λεβαντας εφτασε στα ρουθουνια μου,κατι που δεν ειχα προσεξει μεχρι αυτη την στιγμη. Κατεβηκαμε τις σκαλες και βρεθηκαμε στο χολ,του

ισογειου ξανα.

-Αυτα για την ωρα κυρια Ροντριγκεζ,προς το παρον δεν θα σας χρειαστω αλλο.Ειπα

Αφησα την οικιακη βοηθο να αποχωρησει, και προχωρησα προς τον Ντανιελ,που στο μεταξυ ειχε επιστρεψει.

-Οι δικoi μας ψαχνουν ηδη στην περιοχη για στοιχεια απο καμερες.Ωστοσο οι γειτονες απεναντι λενε οτι δεν ειδαν κατι υποπτο χθες τις ωρες που μας ενδιαφερουν.

-Ειμαστε ακομα στην αρχη Ντανιελ,θα πρεπει να επιστρεψουμε στο Τμημα να δουμε πως θα οργανωσουμε την ερευνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η ΕΞΑΠΑΤΗΣΗ

Πισω στο Τμημα μπηκαμε στην μεγαλη αιθουσα των ντετεκτιβ,και προχωρησαμε προς το γραφειο μου.Ακουμπησα το φακελο που κρατουσα πανω στο γραφειο.Εβγαλα το σακακι μου το κρεμασα στην καρεκλα και καθησα.Το ιδιο εκανε και ο Ντανιελ απεναντι μου.Εβγαλα απο το φακελο τις φωτογραφιες της Καρσον και τις απλωσα.

-Βλεπω εχουμε μια ιδεα για τα κοσμηματα που εκλαπησαν ε?Ειπε ο Ντανιελ.

-Ναι,οσον αφορα το διαμαντενιο κολλιε ομως δε νομιζω να δοκιμασουν να το πουλησουν οπως ειναι.Θα πρεπει να βγαλουν τα διαμαντια και να τα σπρωξουν χωριστα.Τετοιο κομματι δεν πωλειται ευκολα.Απαντησα.

Πατησα το εσωτερικο τηλεφωνο και ειπα:

-Ειναι εδω ο Μουρ?Ωραιο στειλε τον μεσα.

Μετα απο λιγο η πορτα ανοιξε και μπηκε μεσα ο αστυνομικος Αντυ Μουρ.

-Υπαστυνομε με ζητησατε?Ειπε.

-Ναι Αντυ ακου τι θελω.Παρε αυτες τις φωτογραφιες βγαλε αντιτυπα,και μαζι με τον ΜακΦερσον ψαξτε τα ενεχυροδανειστηρια,μηπως εμφανιστηκε καποιο απο τα χρυσαφικα εκει.Αν εμφανιστει καποιο απο αυτα να μας ειδοποιησουν αμεσως.

-Μαλιστα Υπαστυνομε.

Πηρε το φακελο και βγηκε απο το γραφειο.

-Πιστευεις πως..Εκανε να πει ο Ντανιελ οταν η πορτα χτυπησε και παλι.

-Υπαστυνομε,ειναι εδω καποιος κυριος Ραιαν Μιλλερ λεει πως ειναι ανηψιος της κυριας Καρσον και ζηταει να σας δει.

-Πες του να περασει.

Στο γραφειο μπηκε ενας λεπτος,ψηλος αντρας γυρω στο ενα και ογδοντα,με γκριζα ματια και καστανα μαλλια που αρχιζαν να γκριζαρουν στους κροταφους.Πρεπει να ηταν γυρω στα σαρρανταδυο,και φορουσε ενα σκουρο μπλε σακακι,ασπρο πουκαμισο και μπλε γραβατα.

-Υπαστυνομε Σερμαν λεγομαι Μιλλερ,Ραιαν Μιλλερ ειμαι ο ανηψιος της κυριας Καρσον

Απλωσε το χερι του για χειραψια.

-Λυπαμαι γι αυτο που συνεβη στην θεια σας.Απο εδω ο ντετεκτιβ Τζοουνς.

Είπα και έδειξα προς τη μερια του Ντανιελ.

-Παρακαλώ καθίστε.

Είπε αυτός και έδωσε την καρέκλα του στον Μίλλερ, ενώ ο ίδιος πήρε μια άλλη και καθίσε λίγο προς τα δεξιά μου.

-Να σας προσφέρουμε κάτι? Είπε ο Ντανιελ.

-Όχι ευχαριστώ..μόνο λίγο νερό. Ξερετε..ήμουν στο άλλο ακρό της πόλης όταν με πήραν τηλέφωνο, για ένα επαγγελματικό ραντεβού και μέχρι να φτάσω είχαν ήδη πάρει την σόρα της θείας μου.

Καθώς μίλουσε βαθιές ρυτίδες αυλακωναν το μέτωπό του. Ο Ντανιελ έφερε ένα ποτήρι νερό και το ακούμπησε πάνω στο γραφείο. Με χέρι που έτρεμε λίγο ο Μίλλερ έφερε το ποτήρι στο στόμα του, και δύο τρεις σταγονές νερό έπεσαν στο πατώμα.

-Είμαι λίγο ταραγμένος με συγχωρείτε..

-Σας καταλαβαίνω, παρακαλώ. Αποκριθήκα.

-Και με τι ασχολείστε κυρίε Μίλλερ? Ρώτησα.

-Έχω μια κτηματομεσιτική εταιρία την Χομ Ινβέστμεντ, κάτω στην Οδό Ράσελ, και όπως σας είπα σήμερα το πρωί είχα ένα επαγγελματικό ραντεβού. Μα ποιος μπορεί να έκανε κάτι τέτοιο στη θεία μου έχετε καμμία ιδέα? Οι αστυνομικοί στο σπίτι της μου είπαν ότι στραγγαλίστηκε. Είναι απανθροπο!

-Είναι πολύ νωρίς ακόμα για να έχουμε κάτι κυρίε Μίλλερ, η έρευνα βρίσκεται σε εξέλιξη. Κινητρο βεβαία ήταν η κλοπή, όλα τα πολυτιμα αντικείμενα είχαν

αφαιρεθεί.Η αξία τους μαζί με το διαμαντενιο κολλιε
πρεπει να υπερβαινει τις εξηντα χιλιαδες δολλαραια.

-Ωω και της ειχα πει να τα ασφαλιζε καλυτερα σε μια
θυριδα τραπεζας μα δεν με ακουσε.Τωρα πια ειναι
αργα για οτιδηποτε..

Ο Μιλλερ εσμιζε τα φρυδια του καθως ελεγε αυτο.

-Η θεια μου ηταν χηρα τα τελευταια πεντε χρονια ο
μακαριτης ο θειος μου ο Αντριου Καρσον ειχε μια
μικρη μεταφορικη εταιρια,την οποια η θεια μου
πουλησε αργοτερα.Δεν μπορω να πω πως ηταν
παμπλουτη,μπορουσε να ζει ομως με σχετικη ανεση.Η
κορη της η Ανιτα το ξερει?

-Προσπαθουμε να την ειδοποιησουμε ωστε να
μπορεσει να ερθει απο την Ουασιγκτον,μην
ανησυχειτε.Ο φονος ξερετε ελαβε χωρα μεταξυ επτα
και οκτω και μιση χθες το απογευμα.Μηπως μπορειτε
να μας πειτε που βρισκοσασταν αυτη την ωρα κυριε
Μιλλερ?

-Φυσικα,ημουν στο γραφειο μου μεχρι τις επτα και
μετα πηγα κατευθειαν στο σπιτι μου.

-Σας ειδε καποιος κατα την διαρκεια της επιστροφης
σας,η οταν φτασατε σπιτι σας?

-Στο δρομο,οχι δεν σταματησα καπου.Στο σπιτι
φυσικα ηταν η συζυγος μου,την ξυπνησα
μαλιστα.Ξερετε..προσφατα απεβαλε στο παιδι που
ηταν εγκυος και η ψυχολογια της
ειναι..καταλαβαινετε..Περιμεναμε αυτο το παιδι με

χαρά,και αυτό μας επηρέασε και τους δύο.

Ο Μίλλερ εσμίξε τα φρυδια του και πήρε ένα υφός απογοητευσης καθώς μιλούσε.

-Ω.. λυπαμαι γι αυτό.Και τη θεία σας ποτε την είχατε επισκευθεί τελευταία φορά κυρίε Μίλλερ θυμάστε?

-Ναι ήταν την Δευτέρα κατά το μεσημερι,πέρασα να αφήσω λίγο κεικ που είχε φτιάξει η γυναίκα μου.

Όση ώρα συζητούσα με τον Ραιαν Μίλλερ,επαιζά ενα μολυβι στα δαχτυλα μου,ενώ ο Ντανιελ κρατούσε σημειώσεις διακριτικά σε ενα μπλοκ,καθισμένος λίγο πίσω και αριστερά απο τον ανηψιο της κυρίας Καρσον.

Στο πρόσωπο του ζωγραφίστηκε μια εκφραση απορίας.

-Δεν φανταζομαι βεβαία,να με θεωρήτε υποπτο για την δολοφονία της θείας μου?Την αγαπούσαμε πολύ ξέρετε εγώ και η γυναίκα μου..

Εγείρα μπροστά και ακουμπήσα τους αγκώνες μου πάνω στο γραφείο.

-Μα φυσικά όχι κυρίε Μίλλερ,είναι τυπικό θέμα σε αυτές τις περιπτώσεις όπως θα ξέρετε να γνωρίζουμε που ήταν και τι έκαναν,οσοι είχαν κάποια σχέση με το θύμα.

-Σας καταλαβαίνω απολυτά..

-Θα ήθελα να σας κάνω και μια ερώτηση,σχετικά με το χρηματοκιβώτιο της κυρίας Καρσον.Μηπως σας είχε εμπιστευθεί τον συνδιασμό η γνωρίζετε μηπως

είχε αποθηκευσει καπου γραμμενο τον κωδικο αριθμο που το ανοιγει?

Σηκωσε τα δυο του χερια στο υψος του στήθους και τα κουνησε αργα αριστερα δεξια.

-Ω, οχι δεν ανακατενομασταν ποτε με τα οικονομικα της θειας μου,εκτος απο την θυριδα της τραπεζας που σας ειπα πριν.Καπου καπου μου ζητουσε καποια συμβουλη για καμμια μετοχη και της εδινα αν μπορουσα και αυτο ηταν ολο.

-Και κατι τελευταιο κυριε Μιλλερ,θα μπορουσατε να μας πειτε την διευθυνση κατοικιας σας?

-Ναι βεβαια,μενω στο 437 της Οδου Σελντεν,στην Μινταουν,σας παρακαλω καντε οτι μπορειτε για να βρειτε τον δολοφονο της θειας μου.

-Φυσικα κυριε Μιλλερ,αυτη αλλωστε ειναι και η δουλεια μας.

Οταν τελειωσε η συνομιλια μας με τον κυριο Καρσον,αυτος μας χαιρετησε ξανα δια χειραψιας,ανοιξε την πορτα και βγηκε στο διαδρομο.

Κοιτωντας το ρολοι μου συνειδητοποιησα οτι ειχε παει κιολας μεσημερι και οτι δεν ειχαμε βαλει μπουκια ακομα στο στομα μας.Ετσι ο Ντανιελ προσφερθηκε να πεταχτει μεχρι το κοντινο φαστ φουντ και να φερει μερικα σαντουιτς,τα οποια θα ηταν το μεσημεριανο μας.Αναψα ενα τσιγαρο,ηπια την τελευταια γουλια καφε απο το φλυτζανι μου, κι επιασα να βρω το τηλεφωνο της οικιακης βοηθου

της Καρσον,που ειχα στις σημειώσεις μου.Σχηματησα το νουμερο και ακουσα την φωνη της απο την αλλη μερια της γραμμης.

-Γεια σας και παλι κυρια Ροντριγκεζ,συγγνωμη για την ενοχληση αλλα θα ηθελα μια μονο ερωτηση να σας κανω.

-Παρακαλω Υπαστυνομε καμια ενοχληση, σας ακουω.

-Θυμαστε μηπως προχθες την Δευτερα,αν ο κυριος Μιλλερ ειχε επισκευθει την θεια του?

-Μαλιστα ειχε ερθει στο σπιτι κατα τις οκτω και μιση το πρωι,πριν παει στο γραφειο του.Ειπε οτι θα περναγε ξανα το μεσημερι για να φερει καποιο γλυκο που ειχε φτιαξει η γυναικα του.Εγω δεν ημουν εκει οταν ξαναπερασε,ειχα παει στο σουπερ μαρκετ για ψωνια οπου με ειχε στείλει η κυρια Καρσον .Οταν επεστρεψα εκεινος ειχε ηδη φυγει.

-Σας ευχαριστω πολυ κυρια Ροντριγκεζ,αυτο ηθελα για την ωρα.ειπα και κλεισαμε την γραμμη.

Την ιδια ωρα.στην Γκρικταουν,στον τελευταιο οροφο του καζινο Λακι Σεβεν, ο Νικ Καμπελ βρισκοταν καθισμενος στο πολυτελες γραφειο του.Το πατωμα ηταν στρωμενο με χρωματιστο μαρμαρο που πανω του ακουμπουσαν μερικα γλυπτα απο μπρούντζο.

Στον τοιχο δεσποζε μια τεραστια βιβλιοθηκη,και απο την αλλη μερια ενα ενυδρειο των πεντακοσιων λιτρων με τροπικα ψαρια της θαλασσας,ενω πισω απο τον Νικ

Καμπελ η μεγάλη τζαμαρια παρειχε εκπληκτική θεα προς το ποτάμι.

Ο ίδιος ο Νικ Καμπελ στα πενήνταδυο του οντας ιδιοκτήτης του καζίνο, ήταν ένας μεγαλοσωμος τυπος με φαρδεις ωμους, καστανα ματια και ξανθα μαλλια χτενισμενα προς τα πισω. Ένα ξανθο μουσακι συμπληρωνε το προσωπο του. Φορουσε ένα ασπρο σακακι Αρμανι, με καρο πουκαμισο και μια χρυση καδενα γυρω απο το λαιμο του. Χρυσα δαχτυλidia ήταν επισης περασμενα σε καποια απο τα δαχτυλα των χειρων του. Ακουμπησε τα χερια του πανω στο τεραστιο γραφειο του απο μαονι, ανοιξε το κουτι των πουρων και πηρε ένα κουβανεζικο Κοχιμπας, του οποιου αφου εκοψε την ακρη εχωσε στο στομα του.

Πατησε το κουμπι του Ιντερφον και ειπε:

-Έχει ερθει ο Κεννυ? Καλως πες του να ανεβει.

Μετα απο λιγα λεπτα το ασανσερ εφερε εξω απο το γραφειο του Καμπελ τον Κεννυ Ροτζερς, έναν εικοσιπενταρη με γυαλιστερα μαλλια, και μελος του προσωπικου ασφαλειας του καζίνο. Ο Κεννυ ειχε πρασινα ματια δεν ήταν ιδιαιτερα σωματωδης και ήταν μαλλον κοντος μολις ένα και εξηνταπεντε.

Φορουσε ένα μπλουζακι πολο και ασπρο τζην παντελονι. Μολις μπηκε στο γραφειο, ο Καμπελ του εκανε νοημα με το χερι να πλησιασει.

-Έλα Κεννυ καθησε!

Και του εδειξε μια δερματινη μπλε πολυθρονα

μπροστα απο το γραφειο του.

-Καλησπερα Αφεντικο πως εισαι?Αποκριθηκε.

Ο Καμπελ εβγαλε ενα συννεφο καπνου απο το στομα του και ειπε:

-Πως παει κατω ολα καλα?

-Ναι ολα ησυχα για την ωρα,με ηθελες κατι?Ο Καμπελ ανοιξε το συρταρι του,εβγαλε ενα καφε φακελο και τον πεταξε πανω στο γραφειο του.

-Φροντισε αυτο να φτασει στον ανθρωπο μας.Το ραντεβου θα ειναι την ιδια ωρα,στο ιδιο μερος.Ο Καμπελ ακουμπησε το πουρο του σε ενα βαρυ ασημενιο τασακι,και εδειξε με το δεξι του χερι προς την πορτα.

-Ενταξει Αφεντικο μεινε ησυχος.

Ειπε ο Ροτζερς,σηκωθηκε εκανε μεταβολη και κατευθυνθηκε προς την εξοδο.

Ο Ντανιελ επεστρεψε στο γραφειο κρατωντας μια σακουλα με σαντουιτς και δυο κουτια αναψυκτικων.Τα αραδιασε πανω στο γραφειο,εγω διαλεξα ενα με τονο,ντοματα και μαρουλι και εκεινος ενα σαντουιτς με κοτοπουλο.Μεχρι να γυρισει ειχαν ερθει τα νεα απο την Σημανση,οποτε μολις καθησε του ειπα:

-Ειχαμε νεα απο τη Σημανση Ντανυ.Τα μονα αποτυπωματα που βρεθηκαν στο σπιτι ηταν της κυριας Καρσον και της οικιακης της βοηθου της Ροντριγκεζ.

-Οποτε ο τυπος που ψαχνουμε ειτε φορουσε γαντια,η φροντισε να σκουπισει με κανενα πανι οτι ακουμπησε
-Να δουμε τι θα μας πει και η ιατροδικαστης η Μαρτινεζ μετα την νεκροτομη.Αποκριθηκα εγω.

Το τηλεφωνο χτυπησε,ηταν η αστυνομικος Αννυ Μεισον που με πληροφορησε οτι επικοινωνησε με την κορη της κυριας Καρσον,και θα εφτανε σημερα το απογευμα με πτηση απο Ουασιγκτον.

-Θα ηθελε να παει απο το σπιτι της μητερας της.Ειπε.

-Ενταξει θα της επιτρεψουμε να το επισκευθει,και θα την συναντησω και εγω εκει.Ειπα και κλεισαμε την γραμμη.

Τα σαντουιτς καταναλωθηκαν σε χρονο ρεκορ,ανοιξα ενα κουτι αναψυκτικου,ηπια μια γουλια και πηρα ενα τσιγαρο απο το πακετο.Το αναψα και κατευθυνθηκα προς το παραθυρο οπου επιασα να χαζευω την κινηση περα στον δρομο.

-Παντως απο την πλευρα της Ροντριγκεζ,ηταν οντως με την κορη της και τα εγγονια της την ωρα του φονου,φροντισα να το ελεγχω.Ειπε ο Ντανιελ.

Ηταν ηδη απογευμα οταν πηρε η Λιζα Μαρτινεζ η ιατροδικαστης,να μας ενημερωσει για τα πρωτα αποτελεσματα της ερευνας της.Πηγαμε να την συναντησουμε με τον Ντανιελ,και αφου μας εβαλε στο γραφειο της αρχισε να εξηγει.

-Υπαστυνομε εχω τα αποτελεσματα απο δειγματα που πηρα απο τα νυχια του θυματος. Το θυμα οντως

αντισταθηκε οσο μπορουσε,μαλιστα γρατσουνισε τον δραστη,κατω απο τα νυχια της βρεθηκαν ιχνη δερματος .Το θυμα παρεμεινε δεμενο για λιγο,σε χερια και ποδια με σκοινι αν κρινω απο τα σημαδια.Απο τα επιπεδα μελανινης στους ιστους συμπεραινω οτι ο δραστης ηταν μαυρος ανδρας.Ο στραγγαλισμος εγινε με ναυλον σκοινι παρομοιο με αυτο που χρησιμοποιουμε για το απλωμα των ρουχων.

-Αυτο ειναι πολυ σημαντικό Λιζα,οριοθετει και την δικη μας ερευνα.Κατι αλλο που θα μπορουσες να μας πεις?

-Προς το παρον αυτα Τζο.Θα ετοιμασω πληρη φακελο και θα σας ενημερωσω.

Ευχαριστησαμε την Μαρτινιζ και αποχωρησαμε.Στο αυτοκινητο ο Ντανιελ ειπε:

-Νομιζω οτι θα ειναι μια ευκολη υποθεση,εσυ τι λες Τζο?

-Ελπιζω να καταφερουμε να βρουμε τον τυπο γρηγορα,πριν θελησει να το ξανακανει.

-Η Νανσυ ποτε ερχεται?Μιλησατε καθολου?

-Κανονικα αυριο το βραδυ,ασε γιατι βαρεθηκα να τρωω ετοιμο φαγητο.Ειπα και γελασα.

Γυρισαμε στο Τμημα,μολις μπηκα ενας αστυνομικος με ενημερωσε:

-Υπαστυνομε σε ζητησε ο Αρχηγος.Σε περιμενει στο γραφειο του.

Ηταν ωρα να ενημερωσω το Αφεντικο.Ανεβηκα στον

τρίτο ορόφο όπου βρισκόταν το γραφείο του, χτύπησα την πόρτα και μπηκά. Ο Τζεμς Παλμερ στα πενήνταδυο του και διοικητής του Τμήματος, εγγενώς με το χέρι του να περασώ μόλις με είδε. Είναι ένας παχουλός τύπος γύρω στο ένα και ογδόντα με κασтана μαλλιά που είχαν αρχίσει να γκριζάρουν καθώς, μαύρα μάτια και μουστακι. Με κοίταξε πάνω από τα γυαλιά του με χρυσό σκελετό και μου έδειξε την πολυθρόνα μπροστά από το γραφείο του.

-Καλησπέρα Τζο, κάθισε. Έχουμε κάτι ως τώρα για το φόντο της Καρσον;

-Καλησπέρα Αστυνομέ. Ναι μόλις πριν λίγο μίλησα με την Μαρτίνεζ, από τα μέχρι τώρα στοιχεία μάλλον ψάχνουμε για μαύρο άνδρα, περιμένουμε βέβαια και το υλικό από καμερές ασφαλείας. Η ίδια η Καρσον δεν ήταν παμπλουτή, είχε όμως μια σχετική άνεση. Είχε κληρονομήσει από τον άνδρα της μια εταιρία την οποία πουλήσε αργότερα.

Ο Αστυνομός βγάλει τα γυαλιά του, δαγκώσε την ακρή του σκελετού, έπειτα με κοίταξε και είπε:

-Ναι ξέρω, μου τηλεφώνησε και ο Δήμαρχος, γνώριζε προσωπικά τον σύζυγο της Καρσον, και με ρώτησε πώς πάνε τα πράγματα.

-Το κακό είναι ότι κανείς από τους γείτονες δεν είδε κανέναν να μπαίνει ή να βγαίνει από το σπίτι του θυμάτος, οπότε έχουμε εναποθέσει τις ελπίδες μας μόνο στις καμερές προς το παρόν.

Συζητήσαμε ακόμα λίγο γυρω απο την υποθεση και καποια αλλα θεματα,επειτα ο Αρχηγος εβγαλε ενα απο τα αιωνια πουρα του το εβαλε στο στομα του,και αφου το αναψε και εβγαλε ενα συννεφακι καπνου,με αφησε να αποχωρησω.Γυρισα πισω στο γραφειο μου,οπου ακόμα περιμενε ο Ντανιελ.

-Πως πηγε?Αρχισε το Αφεντικο να δαγκωνει?

Με ρωτησε.

-Οχι ακομα.Αλλα αν δεν εχουμε γρηγορα αποτελεσματα θα γινει κι αυτο!Γελασα.

Η ωρα ηταν ηδη εξι και μιση απογευμα,οταν αποφασισα μα επιστρεψω στο σπιτι,ειχα στο μυαλο μου την συναντηση με την Ανιτα Καρσον αργοτερα στο σπιτι της μητερας της.Ανεβηκα στο διαμερισμα μου,πεταξα τα κλειδια στο τραπεζακι και αρχισα να βγαζω τα ρουχα μου.Υπηρχε χρονος για ενα ντους,ετσι χωθηκα στο μπανιο και απολαυσα το ζεστο νερο πανω στο σωμα μου.

Οταν τελειωσα φορεσα το μπουρνουζι και τις παντοφλες μου και πηγα προς την κουζινα να φτιαξω ενα σαντουιτς με οτι μπορεσα να βρω στο ψυγειο μου. Η συναντηση με την Ανιτα Καρσον ηταν στις επτα και μιση,ετσι κατα τις επτα διαλεξα ενα καθαρο πουκαμισο και παντελονι απο την ντουλαπα μου,και επιασα να ντυνομαι ξανα.Φορεσα το σακακι μου,πηρα τα κλειδια και κατεβηκα στο αυτοκινητο.

Η ζεστη της ημερας ειχε υποχωρησει αρκετα ετσι κατεβασα το τζαμι στα παραθυρα και αφησα το αερακι να με δροσιζει,καθως ανεβαινα την Οδο Ρουσβελτ,και εστριψα στην Οδο Μπιουκαναν,εξω απο το σπιτι των Καρσον.Επτα και εικοσι ειχα παρκαρει μπροστα απο την εξωπορτα,την ανοιξα και περπατησα πανω στις τσιμεντενιες πλακες αναμεσα απο το γρασιδι βαδίζοντας προς την πορτα του σπιτιου.Χτυπησα το κουδουνι και περιμενα.

Καμμια κινηση,κι ομως καθως ερχομουν προς την κυρια εισοδο ειχα προσεξει ενα αχνο φως στο βαθος του σπιτιου.

Περπατησα προς τα αριστερα πανω στο γκαζον,με σκοπο να ριξω μια ματια απο το πλαινο παραθυρο.Πανω που το εκανα διεκρινα μια γυναικεια φιγουρα να ερχεται προς την πορτα,ετσι εκανα μεταβολη προς την κυρια εισοδο,και πριν φτασω εκει ακουω ενα φσσστ!Τα ψεκαστηρια απο το αυτοματο ποτισμα εκαναν ενα μεγαλοπρεπες βρεξιμο στο παντελονι που πριν λιγο ειχα φορεσει.

Η πορτα ανοιξε με μια εκπληκτη Ανιτα Καρσον να με κοιταζει καθως προσπαθουσα να τιναξω οπως μπορουσα απο πανω μου τα περιττα νερα.

-Υπαστυνομε Σερμαν..μα τι παθατε?

-Α,τιποτα το φοβερο μην σας ανησυχει,ενα μικρο ατυχημα με το αυτοματο ποτισμα.

-Ναι ξερετε ειναι ρυθμισμενα να ανοιγουν παντοτε

στις επτα και μιση.Περαστε μεσα θα σας φερω μια πετσετα.

-Μην ενοχλειςτε ειναι αλλωστε καλοκαιρι λιγη δροσια δεν βλαπτει.

Η Αννιτα Καρσον ηταν γυρω στο ενα και εξηντα δυο,με ξανθα μαλλια πιασμενα σε αλογοουρα πισω στο κεφαλι της,με λεπτο καλοβαλμενο σωμα.Φορουσε ενα μαυρο φορεμα που εδενε στη μεση της με μια χρυσαφι ζωνη και μαυρες γοβες.Στα καστανα ματια της μπορουσες να διακρινεις τη θλιψη για τον αναπαντεχο χαμο της μητερας της.

Περασαμε στο καθιστικο οπου μου εδειξε μια πολυθρονα στην οποια και καθησα.

Εκεινη καθισε σε μια αλλη πολυθρονα ακριβως απεναντι απο εμενα. Της εξεφρασα την συμπαθεια μου για την απωλεια της μητερας της κι επειτα ρωτησα.

-Ειχατε καιρο να δειτε την μητερα σας?

-Την ειχα επισκευθει πριν δυο εβδομαδες ακριβως,οταν ειχα ερθει και εμεινα για Σαββατοκυριακο.

-Εκτος απο τα κοσμηματα,ξερετε περιπου ποσα μετρητα κρατουσε στο σπιτι?

-Ναι κρατουσε παντα γυρω στις πεντε με εξι χιλιαδες δολαρια στο χρηματοκιβωτιο που ηταν στο δωματιο της.

-Και οι καταθεσεις της σε τι υψος ανερχονται περιπου

γνωρίζετε?

-Ναι μετά την ανακαινιση αυτου εδω του σπιτιου,και την αγορα ενος μικρου διαμερισματος για μενα στην Ουασιγκτον πρεπει να ειναι γυρω στις διακοσιες πενηντα χιλιαδες δολαρια.Ειμαι και εγω δικαιουχος σε αυτον το λογαριασμο.

-Μαλιστα.Αυτο που δεν καταλαβαινω,ειναι γιατι η μητερα σας δεν ειχε εγκαταστησει ενα συστημα συναγερμου,η καμερες ασφαλειας.

-Το ειχαμε συζητησει και την τελευταια φορα που ημουν εδω,ηταν στα αμεσα σχεδια της αλλα μετα τις διακοπες.Αρχες Ιουλη σκοπευαμε να παμε μερικες μερες στο Σαν Χουαν,θα ειχα και αδεια απο τη δουλεια μου τοτε.

-Και που εργαζεστε στην Ουασιγκτον,αν επιτρεπετε?

-Εργαζομαι στην Wipro Technologies στο τμημα μαρκετινγκ.Εινα μια πολυ υπευθυνη θεση.

-Κατι τελευταιο που θα ηθελα να ρωτησω ειναι,για τον θειο σας τι γνωμη εχετε?

-Τον θειο Ραιαν?Ειναι οικογενειαρχης εχει τη δικη του επιχειρηση,δεν ειχαμε ποτε καποιο προβλημα μαζι του,μαλιστα συμβουλευε μερικες φορες την μητερα μου σε αγορες μετοχων και τετοια θεματα.

Σηκωθηκαμε και πηγαμε προς την πορτα.

-Εχετε να μεινετε καπου αυτες τις μερες?Οπως καταλαβαινετε δεν μπορειτε να μεινετε εδω για λιγες

ημερες τουλαχιστον.

-Ναι θα μεινω σε μια παιδικη μου φιλη,ευχαριστω.

Με κοιταξε με ματια σχεδον ικετευτικα.

-Αυτο που θελω απο σας Υπαστυνομε,ειναι να τον πιασετε.Πρεπει να τον πιασετε!

Την κοιταξα στα ματια και ειπα:

-Θα κανουμε οτι μπορουμε,σας το υποσχομαι.Θα τον πιασουμε..

Στο δρομο για το σπιτι σκεφτομουνα βεβαια,ποσο δυσκολο ειναι να κρατησεις μια τετοια υποσχεση.Πολλες υποθεσεις εχουν παραμεινει αλυτες για χρονια,και ο υπαιτιος δεν βρεθηκε ποτε.Χαμογελασα καθως εβλεπα το βρεξιμο στο παντελονι μου που ειχε αρχισει να στεγνωνει για τα καλα.”**Οι ψεκαστηρες ανοιγουν παντα στις επτα και μιση**”.Ειχε πει η Αννιτα Καρσον.Εξω απο το παραθυρο του αυτοκινητου,το ηλιοβασιλεμα.Ο ουρανος εβαφε με πορτοκαλι και μωβ αποχρωσεις τον οριζοντα παιζοντας με τη δικη του παλετα.

Πριν φτασω στο σπιτι,αγορασα κινεζικο απο το Τσαινα Χαουζ,ανεβηκα στο διαμερισμα ακουμπησα το φαγητο μου στο τραπεζακι,πηρα μια μπυρα απο το ψυγειο και σωριαστηκα στον καναπε. Δεν ειχα προλαβει να φερω στο στομα μου το κινεζικο οταν η πορτα χτυπησε.”Ποιος να ειναι?”Σκεφτηκα.Η Νανσυ εχει κλειδια..Πηγα προς την πορτα και μολις την

ανοιξα η Νανσυ πηδηξε πανω μου και γαντζωθηκε απο το λαιμο μου γεμιζοντας με με φιλια.

-Πως βρεθηκες εδω μωρο μου?Δεν ηταν να ερθεις αυριο?Ειπα.

-Εκπληξηη!Απλα τελειωσαμε πιο γρηγορα αγαπη μου,και πηρα το πρωτο αεροπλανο που βρηκα!Ειπε κοιταζοντας με μεσα απο τα πελωρια μαυρα ματια της.

-Καλα εκανες γιατι και εμενα εδω με ειχε φαι η μοναξια.Ειπα.(Και η πεινα.σκεφτηκα).

Την αφησα κατω και προχωρησαμε προς το κεντρο του καθιστικου.

-Τι ωραιες μυρωδιες ειναι αυτες?Μαγειρεψε το μωρο μου?Ειπε.

-Θα θελες.Απλα πηρα ενα κινεζικο στο γυρισμο για το σπιτι το οποιο τωρα θα μοιραστουμε.

-Δεν πειραζει.σιγα σιγα θα μαθεις να μαγειρευεις!

-Ναι, οταν θα εχω ανατιναξει κανα δυο κουζινες θα μαθω!Χασκογελασα εγω.

Φορουσε ενα γαλαζιο φορεμα με ντεκολτε,και οπως κινουσε τους γοφους της πηγαινοντας προς τον καναπε,η καρδια μου αρχισε να χτυπαι πιο γρηγορα.

-Τι νεα?Πως τα περνας εσυ εδω?Μου ειπε.

-Τα συνηθισμενα,.Εχουμε μια νεα δολοφονια στην οποια προσπαθουμε να βrouμε ακρη.Εσυ?πως πηγατε με εκεινη την εξαγορα?

Λεγοντας αυτα ειχα παει στο ψυγειο και της εφερα μια μπουρα,καθως και πιατα για να βαλουμε μεσα το

βραδυνο μας.

-Ευτυχως ολα πηγαν καλα,οι υπογραφες επεσαν στην ωρα τους,χωρις κανενα προβλημα και τα σχολια προς εμενα απο την εταιρια μου ειναι μαλλον κολακευτικα!

Η Νανσυ εργαζοταν για μια μεγαλη διαφημιστικη εταιρια του Ντητροιτ,που θελοντας να επεκταθει,ειχε αρχισει να εξαγοραζει καποιες μικροτερες και σε αλλες πολεις της χωρας.Οταν τελειωσαμε με το φαγητο,η Νανσυ σηκωθηκε και προχωρησε προς το μπανιο.

-Θα κανω ενα ντους να χαλαρωσω και σε λιγο θα ειμαι παλι κοντα σου ναι?

Της χαμογελασα και επιασα να μαζευω τα πιατα στο νεροχυτη,μετα εβαλα ενα σορτσακι κι ενα μακο μπλουζακι και χωθηκα στην πολυθρονα μου.

Η Νανσυ βγηκε απο το μπανιο φορωντας ενα μπουρνουζι, ηρθε κοντα μου καθησε καβαλητα επανω μου και μου ειπε:

-Σου ελειψα καθολου μωρο μου αυτες τις μερες?

-Μου ελειψες και πολυ μαλιστα γλυκια μου.

Της ειπα και ανταλλαξαμε ενα φιλι γεματο παθος.Την σηκωσα στα χερια μου και την πηγα προς την κρεβατοκαμαρα.Τα επομενα λεπτα βρισκομασταν γυμνοι πανω στο κρεβατι,χαιδευοντας καθε εκατοστο στο κορμι ο ενας του αλλου.Καποια στιγμη η Νανσυ με εσπρωξε στο πλαι,ανεβηκε πανω μου και αρχισε να κουνιεται ρυθμικα,μεχρι τη στιγμη που δεν

αντεχαμε αλλο και αλλεπαληλα κυματα ηδονης συγκλονισαν και τους δυο μας βγαζοντας μικρες κραυγες.Επειτα εγειρε το κεφαλι της πανω στο στηθος μου και ενω την φιλησα γλυκα της ειπα:

-Θα μεινεις εδω αποψε ετσι?

Μου εγνεψε ναι και σε λιγα λεπτα αποκοιμηθηκε πανω στο στηθος μου.

Η Νανσυ,παροτι της ειχα προτεινει μερικες φορες να ερθει να μεινει μαζι μου,διατηρουσε ακομα ενα μικρο διαμερισμα στο κεντρο της πολης για να ειναι πιο κοντα στη δουλεια της.

Ηταν περασμενες μια οταν σηκωθηκα διακριτικα απο το κρεβατι για να μην την ξυπνησω,επισκεφθηκα την κουζίνα για ενα ποτηρι νερο και μετα γυρισα στο σαλονι οπου αναψα ενα τσιγαρο.Πηγα και σταθηκα μπροστα στο μεγαλο παραθυρο θαυμαζοντας τον εναστρο ουρανο εξω.Το φεγγαρι επαιζε κρυφτο με καποια σκορπια συνεφα.Επειτα γυρισα στο κρεβατι και ξαπλωσα διπλα στην αγαπημενη μου.

Την ιδια ωρα,στην Οδο Πικετ οπου βρισκεται το εγκατελειμενο εργοστασιο της Φισερ Μποντυ απομειναρι της παλιας δοξας της αυτοκινητοβιομηχανιας,μια μπεζ Καντιλακ με σβηστα τα φωτα σταματησε στα αριστερα του δρομου.Αναβοςβησε τα φωτα μια φορα και μετα περιμενε.Μια σκια ξεκολλησε διπλα απο την

περιφραξη του εργοστασιου και πλησιασε το αυτοκινητο.Το τζαμι απο το παραθυρο κατεβηκε,ο ανδρας εβαλε το χερι του στην τσεπη του σακακιου του και εβγαλε εναν καφε φακελο.Απλωσε το χερι του προς το ανοιχτο παραθυρο και τον εδωσε στον μοναδικο επιβατη.

-Με τις ευχες του αφεντικου..Ειπε.

Επειτα εκανε πισω και εφυγε προς την κατευθυνση απο οπου ειχε ερθει.Η δικη του Μερσεντες τον περιμενε λιγο πιο κατω.Το αυτοκινητο πηρε μπροστα,παντα με τα φωτα σβηστα και απομακρυνθηκε..

Το πρωι μας βρηκε κατω απο τα σεντονια γυμνους,σηκωθηκα πρωτος εβαλα ενα εσωρουχο και επιασα να κοιταω τον εαυτο μου στον καθρεφτη.Στα σαρανταπεντε μου χρονια ημουν μαλλον καλοβαλμενος,με υψος ενα και εβδομηνταοχτω μαυρα ισια μαλλια,αν και τελευταια αρχισα να ξεχωριζω καποιες γκριζες τριχες εδω κι εκει,και μαυρα ματια.Το σωμα μου κρατιοταν ακομα καλα αν και ηθελε λιγη δουλεια στην περιοχη της κοιλιας για πιο γυμνασμενη εμφανιση. Παρα την διαφορα ηλικιας με την Νανσυ ενοιωθα οτι ηταν οτι καλυτερο μου ειχε συμβει,πραγματικα τα πηγαιναμε πολυ καλα,ειχαμε ενα δικο μας επιπεδο επικοινωνιας.Δεν ξερω αν σας εχει τυχει κατι παρομοιο ποτε,εμενα ομως αυτη η

σχεση με απογειωσε ηταν σαν να ζουμε ο ενας μεσα στο σωμα και το μυαλο του αλλου,και αν σας τυχει τοτε θα θυμηθαιτε αυτο που μοις σας ειπα.

Ντυθηκα προχειρα και μπηκα στο μπανιο.Μετα επιασα να φτιαξω καφε και για τους δυο μας.Δευτερη σηκωθηκε η Νανσυ και ηρθε προς το σαλονι φορωντας μονο το σλιπακι της.Ανταλλαξαμε ενα παθιασμενο φιλι διπλα στο μικρο τραπεζακι.

-Καλημερα ωρο μου!Ειπε.

-Καλημερα γλυκια μου!Θα μας τρελλανεις εσυ πρωινιατικα..Εχουμε να παμε και στη δουλεια το ξεχασες?

Της ειπα και της εκλεισα το ματι.

-Μμμ!Δεν το ξεχασα ωρακι μου..Εξαλλου μου αρεσει να σε τρελλαινω,το ξερεις αυτο.

Μου εσκασε ενα χαμογελο.

Της ανταπεδωσα το χαμογελο και οταν τελειωσαμε το πρωινο μας,κατεβηκα στο δρομο και πηρα το αυτοκινητο για την γνωστη διαδρομη προς το Τμημα.Η Νανσυ θα εφευγε με το δικο της για να παει στη δουλεια της.Καλημερισα τους συναδελφους στην αιθουσα των ντετεκτιβ και μπηκα στο γραφειο μου.

Εριξα μια ματια τριγυρω.Η ξυλινη επενδυση στον τοιχο,η ντουλαπα με τα αρχεια,ολα ηταν εκει.Καλεσα τον Ντανιελ,που οταν μπηκε στο γραφειο του προσφερα μια κουπα καφε και του εδειξα την καρεκλα.

-Καλημερα Νταννυ,του ειπα.καθησε.

-Καλημερα Τζο.Ολα ενταξει χθες με την κορη της Καρσον?Ειπε και καθησε.

-Ναι ειχαμε μια συζητηση,αλλα ξερεις τι με ενοχλει περισσότερο σε αυτη την υποθεση?Το οτι στον τοπο του εγκληματος δεν βρεθηκε κατι χειροπιαστο.Καποια ινα απο υφασμα,ενα αποτυπωμα,κατι τελος παντων που θα μπορουσε να μας οδηγησει στον δολοφονο.

-Ναι οντως,και αν υπηρχαν καποια ιχνη εξω στον κηπο με την καταιγιδα που εριξε δεν εμεινε τιποτα που να μπορουμε να αξιοποιησουμε.

Κουνησα το κεφαλι μου καταφατικα.

-Σε λιγο θα παω να μιλησω στην γυναικα του Μιλλερ,θελω να την πετυχω μονη της στο σπιτι τωρα που αυτος θα βρισκεται στο γραφειο του.

Η πορτα χτυπησε και ο αστυνομικος Αντυ Μουρ μπηκε μεσα.

-Καλημερα Υπαστυνομε,καλημερα ντετεκτιβ,καναμε την ερευνα για τα χρυσαφικα στα ενεχυροδανειστηρια της πολης.

-Καλημερα Αντυ.Και?Ειχατε καποιο αποτελεσμα?

-Μεχρι στιγμης οχι Υπαστυνομε.Δεν εμφανιστηκε τιποτα για πωληση απ οτι μας ειπαν.Τους καναμε σαφες να μας ειδοποιησουν βεβαια αν εμφανιστει κατι.

-Ενταξει Αντυ σε ευχαριστω.

Ειπα και ο Μουρ βγηκε απο το γραφειο.

Επιασα να ριξω μια ματια στις εφημεριδες που πηρα καθως ερχομουν στο γραφειο.

Η Μετρο Ντητροιτ εγραφε:“Φονος δια στραγγαλισμου με θυμα γυναικα.Κινητρο η κλοπη”,και η Free Press επισης:”Δολοφονια της Μελιντα Καρσον,εκλαπησαν πολυτιμα αντικειμενα”.Και οι δυο ειχαν εκτενες ρεπορταζ και οτι η αστυνομια δεν ειχε προς το παρον κανεναν υποπτο.

"Αρχισαν κιολας την κριτικη.."Σκεφτηκα κανοντας μια γκριματσα.

Το τηλεφωνο χτυπησε και γυρισα να το σηκωσω.Ηταν ο αστυνομικος ΜακΦερσον που ειχε επιστρεψει με οτι υλικο μπορουσε να βρει απο τις καμερες στην γυρω περιοχη.

-Παμε Ντανιελ ηρθε το υλικο απο τις καμερες!

Περασαμε στην μεγαλη αιθουσα με τα γραφεια των ντετεκτιβ,και απο εκει στο χωρο οπου εξεταζουμε το οπτικοακουστικο υλικο.Ο ΜακΦερσον ηρθε με ενα φακελο που περιειχε ενα CD και μου το εδωσε.

-Γεια σου Κρις τι εχεις για μενα?

-Καλημερα Υπαστυνομε.Απο την 24η Οδο,δυστυχως τιποτα,υπαρχουν αρκετα αδεια οικοπεδα μετα το σπιτι της Καρσον.Τα πρωτα σπιτια μετα απο αυτα δεν διεθεταν καμερες ασφαλειας. Απο την μερια της Μπιουκαναν ομως υπαρχει ενα εστιατοριο καπου πενηντα μετρα απο το σπιτι της Καρσον.

Απο εκεί είναι και το μόνο υλικό που έχουμε.Ο ιδιοκτήτης μου το έδωσε και περιέχει τις ώρες που μας ενδιαφέρουν.

Βάλαμε το CD να παίζει και το τρέξαμε λίγο πριν τις επτά το απογεύμα.Η κίνηση σε αυτόν το δρόμο τέτοια ώρα είναι αρκετά αραιή,οπότε κρατούσαμε το κουμπι της γρηγορής κίνησης συχνά πατημένο.Τουλάχιστον τώρα ίσως έχουμε κάτι για πορευτούμε.

Στο διάστημα που μας ενδιέφερε.απο την οθονη περασαν τρια οχηματα.ενα μπλε στερησον βαγκον,το οποιο ομως μαλλον ηταν κατοικου της περιοχης γιατι σταθμευσε σε ενα σπιτι περα και δεξια απο το εστιατοριο,και εμεινε εκει μεχρι αργα.

Επειτα μια κοκκινη Μαστανγκ,παλιο μοντελο η οποια αφου σταθηκε για λιγο,μετα ανεπτυξε ταχυτητα και χαθηκε απο το πλανο.Ενας πιτσιρικος με ποδηλατο που ανεβαινε την Μπιουκαναν,και μετα στην οθονη φανηκε ενας μαυρος αντρας,πιθανον ρακοσυλλεκτης, που εσπρωχνε το καροτσι του αργα,επι της οδου.

Φορουσε ενα καρο πουκαμισο και ενα φθαρμενο τζην,περασε αργα μπροστα απο το καταστημα και βγηκε απο το πλανο.

-Εκει!..Προσπαθησε να μεγεθυνεις την εικονα ωστε να εχουμε καθαρα τον αριθμο κυκλοφοριας της Μαστανγκ.

Ειπα στον αξιωματικο που χειριζοταν την συσκευη

αναπαραγωγής. Οπως και έγινε,και επεिता το ιδιο ακριβως με τον μαυρο ανδρα που εμφανιστηκε στην οθονη.

-Φερε οσο πιο κοντα μπορεις το προσωπο του.Πρεπει να εχουμε μια καθαρη εικονα,τυπωσε το και μοιραστε το.Πρεπει να βρουμε αυτον τον ανδρα οπωσδηποτε.

Ο Ντετεκτιβ Τζοουνς σημειωνε ηδη τον αριθμο κυκλοφοριας οταν ειπε:

-Εγω θα ψαξω να βρω σε ποιον ανηκει το αυτοκινητο,πρεπει να μιλησουμε με τον ιδιοκτητη.

-Ωραια Ντανιελ,φευγω και εγω για να μιλησω με την γυναικα του Μιλλερ.

Κατεβηκα ξανα στο παρκινγκ,μπηκα στην Μπιουικ μου και πηρα τον δρομο για την Οδο Κας και πο εκει εφτασα στην Οδο Σελντεν.Στο νουμερο 437 βρισκοταν η μονοκατοικια των Μιλλερ,ενα παραδοσιακο σπιτι απο καφε τουβλο,με σκαλια μπροστα απο την εισοδο,γκαζον και λουλουδια στις δυο πλευρες που τις χωριζε ενα μονοπατι φτιαγμενο απο τσιμεντο.Περπατησα πανω σε αυτο μεχρι την κυρια εισοδο,και χτυπησα το κουδουνι.

Η κυρια Μιλλερ που ηρθε στην πορτα και μου ανοιξε φορουσε ενα λουλουδατο φορεμα,ηταν γυρω στο ενα και εξηντα,με μαυρα σπαστα μαλλια σαρκωδη χειλη και πρασινα ματια.

-Καλημερα σας κυρια Μιλλερ,Υπαστυνομος Σερμαν,θα μπορουσα να περασω?

-Καλημερα Υπαστυνομε..ναι ασφαλως περαστε.

Η εκφραση της εδειχνε μαλλον απορια για τον λογο της επισκεψης μου στο σπιτι τους.Με εμπασε σε ενα σαλονι με ξυλινο λουστραρισμενο πατωμα και κλασικη επιπλωση,συμπληρωμενη με βαζα και διακοσμητικα απο πορσελανη.

-Λοιπον?ειχατε κατι νεωτερο σχετικα με την δολοφονια?Ψελλισε.

-Οχι κατι συγκεκριμενο ακομα,εχουμε σχηματισει βεβαια καποια γνωμη για τον υποπτο και το ερευναμε. Μου προσφερε τσαι σε φλυτζανι απο πορσελανη καθως την πετυχα την στιγμη που ετοιμαζοταν να παρει το τσαι της.

-Θα ηθελα να σας ρωτησω για την Τεταρτη,την ημερα του φονου καθαρα για τυπικους λογους βεβαια.Ειπα καθως πηρα μια ρουφηξια τσαι απο το φλυτζανι μου.

-Παρακαλω οτι θελετε.Μου απαντησε.

-Θυμαστε μηπως τι ωρα επεστρεψε στο σπιτι ο συζυγος σας εκεινο το απογευμα?

-Ναι..ηταν στις επτα και τεταρτο..Το θυμαιαι γιατι κοιταξα το ρολοι στο κομοδινο μου.Με ξυπνησε μαλιστα..Ειχα παρει ενα ηρεμηστικο αρκετα νωριτερα λογω καποιων προβληματων που αντιμετωπιζω τελευταια.

Καθως μιλουσε ειχε πλεξει τα δαχτυλα των χειρων της πανω στα γονατα της και ειχε το βλεμμα της καρφωμενο στο πατωμα.

-Και μετα απο αυτο?Εμεινε σπιτι μαζι σας?

-Μα βεβαια!Μαλιστα του ειπα να αλλαξει γιατι το παντελονι του ηταν βρεγμενο,επειτα εκανε ενα μπανιο,και του εβαλα να φαιι. Επειτα ξαπλωσε διπλα μου και ειδαμε τηλεοραση ωσπου καποια στιγμη αποκοιμηθηκα ξανα. Πρεπει να ηταν λιγο μετα τις εννια το βραδυ.

Κουνησα το κεφαλι μου συγκαταβατικα.

-Φαινεται να ειστε ενα αγαπημενο ζευγαρι κυρια Μιλλερ.

Παρατηρουσα τις φωτογραφιες του ζευγους που ηταν αραδιασμενες πανω στα επιπλα οταν ρωτησα:

-Ο συζυγος σας παιζει σαξοφωνο κυρια Μιλλερ? Αρκετα δυσκολο οργανο.

-Ναι παιζει ερασιτεχνικα βεβαια,για φιλους μας η σε καποια γιορτη.Ειναι το χομπι του ξερετε..

Ειπε καθως επιασε μια φωτογραφια με τον αντρα της να φυσαι το σαξοφωνο του.Μετα απο αυτο δεν εκανα αλλες ερωτησεις απλως σχολιασα το ποσο ομορφο και περιποιημενο κρατουσε το σπιτι.Την ευχαριστησα και περπατησα μεχρι το αυτοκινητο μου για να επιστρεψω στο Τμημα.

Ο ντετεκτιβ Τζοουνς εκανε τον απαιτουμενο ελεγχο για τις πινακιδες της κοκκινης Μαστανγκ.Η βαση δεδομενων του εδειξε οτι ανηκει σε καποιον Εντουαρτ Σμιθ που απο την φωτογραφια του διπλωματος,εβλεπε

οτι ο τυπος ηταν λευκος,πραγμα βεβαια που δεν συμφωνουσε με την αναλυση του DNA επρεπε ομως να τσεκαρει τον λογο της παρουσιας του στην περιοχη.Τελικα ο τυπος ηταν ενας πωλητης φιλτρων νερου που η εταιρια του τον ειχε στείλει να δειγματισει το προιον σε εναν κατοικο που εμενε στην περιοχη.Καθως οδηγουσα προς το Τμημα τα χερια μου ασυναισθητα αρχισαν να σφιγγουν το τιμονι.Παντα καθε φορα που προσπαθουσα να βρω τον ενοχο,να λυσω μια υποθεση ενιωθα το ιδιο συναισθημα..Σαν το λαγωνικο που μολις εχει πιασει μια μυρωδια,και τωρα προσπαθει να την ακολουθησει μεχρι να φτασει στο θηραμα του.

Ανοιξα το παραθυρο του αυτοκινητου και αναψα ενα τσιγαρο.Παρακαρα το αμαξι εξω απο το Τμημα,και ανεβηκα στο γραφειο μου.Πριν προλαβω να μπω σε αυτο,ενας αστυνομικος μου εκανε νοημα με το κεφαλι δειχνοντας την πορτα του γραφειου μου.

-Υπαστυνομε εχεις επισκεψεις,μια κυρια με ενα παιδι ζητησαν να σε δουν.

Τον ευχαριστησα και μπηκα στο γραφειο μου.Αντικρυσα μια γυναικα γυρω στα τριαντα επτα,με ενα μπλε τζην παντελονι, ροζ μπλουζακι και κατσαρα ξανθα μαλλια.

-Γεια σας λεγομαι Αλις Τομσον,και απο εδω ειναι ο γιος μου ο Μαξ.

Ειπε κοιτωντας με τα γαλανα ματια της.

-Ο γιος μου έχει κατι να σας πει.

Ειπε κρατώντας τον απο τον ωμο.

-Παρακαλώ καθίστε,είπα και τους έδειξα τις καρέκλες μπροστα απο το γραφειο μου.

-Λοιπον νεαρε μου?Ποσο χρονων εισαι?Τι σε εφερε μεχρι εδω?

Ειπα στελνοντας του ενα χαμογελο.

-Ειμαι δεκατεσσαρων χρονων κυριε,ηθελα να σας πω κατι σχετικα με εκεινη την κυρια που δολοφονηθηκε.

-Την κυρια Καρσον εννοεις ετσι δεν ειναι?

-Μαλιστα,αυτη η κυρια μενει λιγο πιο κατω απο το σπιτι μας ,και την Τεταρτη το απογευμα που γυριζα στο σπιτι με το ποδηλατο μου..ειδα εναν κυριο..

Ξαφνικα θυμηθηκα!Το παιδι με το ποδηλατο απο την καμερα,που ειχαμε δει στο βιντεο.Ειχε κινηθει με την πλατη γυρισμενη προς την καμερα γι αυτο και δεν τον αναγνωρισα.

-Λοιπον?Τι εκανε αυτος ο κυριος?Τον ρωτησα.

-Να..τιποτα,απλα τον ειδα να βγαινει απο τον κηπο αυτης της κυριας,και οταν μαθαμε οτι καποιος την σκοτωσε θελησα να ερθω να σας το πω.

-Ηθελε απο χθες να ερθει,αλλα δεν το θεωρησα και τοσο σημαντικο,ωσπου σημερα με επεισε.

Παρενεβηκε η μητερα του.

-Τα παντα ειναι σημαντικα στη δουλεια μας κυρια μου,κανατε καλα που ηρθατε.Της απαντησα.

Γυρισα προς τον νεαρο Μαξ:

-Αυτος ο κυριος που ειδες ηταν κοντα στην κυρια εισοδο του σπιτιου Μαξ?Μηπως εβγαينه απο μεσα?

Ο νεαρος εξυσε το καστανοξανθο κεφαλι του καθως σκεφτοταν και ειπε:

-Οχι..οταν τον ειδα εγω βρισκοταν μακρια απο την κυρια εισοδο,ηταν μολις λιγο πιο μεσα απο τον φραχτη.Βγηκε στο δρομο σπρωχνοντας το καροτσι του.

Ανοιξα το συρταρι μου,και εβγαλα απο μεσα την φωτογραφια που ειχαμε τυπωσει απο την καμερα ασφαλειας του εστιατοριου.

-Για ριξε μια ματια εδω Μαξ,μηπως ειναι αυτος ο κυριος?Ειπα και εσπρωξα την φωτογραφια προς το μερος του.

-Ναι!Μαλιστα κυριε αυτος ειναι!Τον θυμαμαι καθαρα καθως κατηφορισε στην Οδο με το καροτσι του.

-Εκανεσ πολυ καλα που ηρθες σημερα εδω με την μητερα σου Μαξ.Σε ευχαριστω πολυ!

Τους ευχαριστησα και περασαμε στην μεγαλη αιθουσα των ντετεκτιβ και αφου κερασασαμε τον Μαξ μια πορτοκαλαδα απο το αυτοματο μηχανημα,τους αποχαιρετησα.

Γυρισα στο γραφειο μου και σωριαστηκα στην καρεκλα.Η ωρα ηταν κιολας δυο το μεσημερι,η πεινα που αρχιζε μου υπενθυμισε πως επρεπε να βαλω κατι στο στομα μου.Αναψα ενα τσιγαρο, εγειρα πισω και

φυσηξα τον καπνο προς το ταβανι.Ο ντετεκτιβ Τζοουνς εμφανιστηκε στην πορτα μου,του εκανα νοημα και περασε μεσα,εκατσε και αρχισε να μου εξιστορει την ερευνα του σχετικα με τον τυπο της κοκκινης Μαστανγκ.Του ειπα και εγω για την δικη μου επισκεψη της κυριας Τομσον και του μικρου Μαξ,του παιδιου απο το βιντεο που ειχαμε μαζι παρακολουθησει.

-Ετσι κι αλλιως ο δικος μου δεν ειχε καμια σχεση με την υποθεση,τυχαια βρεθηκε εκει.

-Οποτε..Ενας υποπτος μας εχει μεινει προς το παρον και αυτον πρεπει να βρουμε.. Καιρος να παραγγειλουμε κατι απο εξω Ντανυ,κανενα σαντουιτς γιατι απο το πρωι δεν εχουμε φαει τιποτα. Ειπα.

Ο Τζοσουα Γουιλιαμς,εσπρωχνε το καροτσι του πανω στην Οδο Ελιοτ,σταματωντας καθε λιγο για να ριξει μια ματια στους καδους απορριματων στο πλαι του δρομου,ψαχνοντας για χαρτονια,παλιες εφημεριδες,η μεταλλικα αντικειμενα,οτιδηποτε μπορουσε να πουλησει δηλαδη για ανακυκλωση,και ετσι να εξασφαλισει τα προς το ζειν.Φορουσε ενα παλιο μπλε μπλουζακι με ριγες,τζην φθαρμενο παντελονι και αθλητικα ξεχαρβαλωμενα παπουτσια.Στο κεφαλι του φορουσε ενα παλιο μπλε καπελο τυπου τζοκει.

Η ξεστη ηταν αρκετα αισθητη μεσα στο καταμεσημερο κανοντας την πλατη του να

μουσκευει απο ιδρωτα.Εκανε μια κινηση με την αναστροφη του χεριου του και σκουπισε τον ιδρωτα που εσταζε απο το μετωπο του.Ποσο θα ηθελε τωρα μια παγωμενη λεμοναδα!Ξεδιαλεξε μια στοιβα χαρτονια και μερικες εφημεριδες και επιασε να τα δεινει με ενα ναυλον σκοινη,για να τα φορτωσει μετα στο καροτσι του.

Το περιπολικο 0012 με πληρωμα τους αστυνομικους Ταρνερ και Φεργκιουσον,κατεβαινε αργα την Μακ Αβενιου,μπηκε στην Οδο Μπρας σταθηκε για λιγο στην διασταυρωση με την Ελιοτ, και συνεχισε ευθεια στην Μπρας.Στην στιγμη πατησε φρενο,εκανε οπισθεν και χωθηκε στην Ελιοτ αναβοντας ταυτοχρονα τον φαρο του.Το πληρωμα του περιπολικου ειχε αναγνωρισει τον Τζοσουα Γουιλιαμς,απο την φωτογραφια που ο Φεργκιουσον κρατουσε τωρα στο χερι του.Με φρενα που ετριξαν σταματησε διαγωνια στην Οδο,οι πορτες ανοιξαν και οι δυο αστυνομικοι πεταχτηκαν εξω και πλησιασαν τρεχοντας τον Γουιλιαμς.

-Εσυ εκει!Ακινητος!

Φωναξε ο αστυνομικος Φεργκιουσον ενω ηδη ο Ταρνερ ειχε βγαλει το πιστολι του και το ειχε προτεταμενο προς τον υποπτο.Ο Γουιλιαμς με γουρλωμενα ματια κοιταζε ποτε τον εναν και ποτε τον αλλο,καθως ο Φεργκιουσον ηρθε πισω του με γρηγορες κινησεις και φωναξε:

-Τα χερια σου πανω στον καδο να τα βλεπω!Τωρα!!
Ο Γουιλιαμς υπακουσε απλωνοντας τα χερια ,ενω καταφερε να ψελλισει:
-Μα..δεν εκανα τιποτα,κυριε..Δεν εκανα τιποτα..Εγω απλως μαζενα αυτα εδω τα χαρτονια.

Το προσωπο του Γουιλιαμς πηρε μια εκφραση πονου καθως ο Φεργκιουσον εφερε τα χερια του πισω και του περασε τις χειροπεδες.Στο αριστερο του μπρατσο μπορουσες να διακρινεις καποιες σχετικα προσφατες γρατσουνιες. Κατοπιν τον συνοδεψε μεχρι το περιπολικο και τον εμπασε μεσα προσεχοντας μην χτυπησει το κεφαλι του στο πανω μερος της πορτας.

-Διαβασε του τα δικαιωματα του!
Ειπε ο Ταρνερ.Και ο Φεργκιουσον αυτο ακριβως εκανε.

-Μα που με πατε κυριε?Το..το καροτσι μου!Αν το αφησω εδω θα μου το παρουν!

Φωναξε ο Γουιλιαμς καθως η πορτα εκλεινε πισω του.

-Τα υπολοιπα θα μας τα πεις στο Τμημα!

Του πεταξε ο αστυνομικος Ταρνερ και μετα εκατσε στην θεση του οδηγου,ενω ο συναδελφος του εκατσε διπλα του.Το περιπολικο πατησε γκαζι και βγηκε στην Μακ Αβενιου,στον δρομο για το Αστυνομικο Τμημα,μεταφεροντας τον πολυτιμο κρατουμενο.

Πισω στο γραφειο μου καταβροχθιζαμε τα χοτ ντογκ που μας ειχαν φερει απο εξω συνοδεια με ενα δροσερο

αναγκυρτικο,οταν ο Ντανυ με κοιταξε με ενα χαμογελο στο προσωπο και ειπε:

-Τζο νομιζω οτι εχεις κανει ενα μουστακι απο μουσταρδα και επισης κατι σου σταζει εκει περα!

-Μμμ..Να παρει!εκανα καθως ειδα χοντρες σταγονες μουσταρδας και κετσαπ να σταζουν πανω στο γραφειο μου.

-Ευτυχως που δεν πασαλειψα κανενα εγγραφο.Ειπα.

Τραβηξα κατι χαρτοπετσετες κι επιασα να καθαριζω το γραφειο απο την απιστευτη ομορφια που μολις ειχα δημιουργησει.Η πορτα ανοιξε και ενας αστυνομικος φωναξε:

-Μολις εφεραν τον υποπτο για τον φονο της Καρσον!

Στη στιγμη πεταχτηκαμε απο τις καρεκλες μας,εγω και ο Ντανιελ,σκουπισα οπως - οπως τα χερια μου και τραβηξαμε για τον χωρο οπου μολις ειχαν μεταφερει τον υποπτο.

Εκει του επαιρναν ηδη τα στοιχεια,Τζοσουα Γουιλιαμς ετων τριανταδυο,ρακοσυλλεκτης που διαμενει στην Οδο Χεντρι,σε ενα μικρο ξυλινο σπιτι,οπως μας εξηγησε.Η βαση δεδομενων μας εδειξε οτι ειχε συλληφθει παλιότερα για κατοχη μαριχουανας,και για καποιες μικροκλοπες,οταν ηταν ακομα δεκαοχτω.

Στον χωρο της ανακρισης ο Τζοσουα βρισκοταν καθισμενος με τα χερια μπροστα,δεμενα με χειροπεδες και κοιτουσε σαστισμενος, προσπαθωντας να καταλαβει γιati βρισκοταν εκει.

Πρώτα μπηκα εγώ και του εφερα ενα πλαστικο ποτηρι με νερο το οποιο ακουμπησα μπροστα του,και κατοπιν μπηκε στο χωρο ο ντετεκτιβ Τζοουνς.

-Λοιπον κυριε Γουιλιαμς εχετε κατι να μας πειτε?Τον ρωτησα.

Με κοιταξε με τα μαυρα ματια του σαν χαμενος:

-Τι..τι να σας πω κυριε αστυνομε..γιατι με φερατε εδω?

-Βασικα σαν υποπτο για την δολοφονια της Μελιντα Καρσον,την Τεταρτη που μας περασε.Πως σου φαινεται αυτο σαν αρχη?Και ειμαι Υπαστυνομος.

Τον διορθωσα.

-Ποιος εγω?Δολοφονια εγω?Καποιο λαθος κανετε κυριε..Λετε για εκεινη την κυρια που εγραψαν οι εφημεριδες..αλλα εγω..

Ο Ντανιελ βηματιζε στο δωματιο μεχρι που εφτασε στα δεξια του Γουιλιαμς.

-Εσυ ουτε ξερεις,ουτε ειδες ποτε την εν λογω κυρια ετσι δεν ειναι?Ενημερωμενο σε βρισκω ομως σχετικα με τον φono.Του πεταξε.

-Μα..το διαβασα..ειναι η δουλεια μου αυτη..μαζευω τις εφημεριδες και τα περιοδικα που πεταει ο κοσμος και τα δινω για ανακυκλωση..εκει το διαβασα.

-Να εχεις υποψη σου πως απο το σπιτι του θυματος εκλαπησαν επισης κοσμηματα αξιας ανω των εβδομηντα χιλιαδων δολαριων.Αν εχεις βαλει το χερακι σου καλο ειναι να μας το πεις απο τωρα!

Του ειπα εγω.

Ο Τζοσουα γουρλωσε τα ματια του στο ακουσμα του ποσου και ειπε:

-Εβ..εβδομηντα χιλιαδες?Εγω..εγω δεν πηρα τιποτα απο καμια κυρια.

-Τοτε για πες μας που βρισκοσυνα την Τεταρτη μεταξυ επτα και οχτω και μιση?Γιατι εσενα κατεγραψαν οι καμερες στην περιοχη Γουιλιαμς!

Ειπε ο Ντανιελ και ακουμπησε το χερι του πανω στο τραπεζι.

-Στον..στον δρομο θα ημουνα οπως καθε μερα αλλωστε..μα δεν σκοτωσα κανεναν σας λεω!

-Πολυ θα ηθελα να μαθω επισης πως εγιναν αυτες εκει οι γρατσουνιες.

Ειπα και του εδειξα το αριστερο του μπρατσο.

Ο Τζοσουα ηπιε μια γουλια απο το νερο που βρισκοταν μπροστα του.Πανω στην ωρα ανοιξε η πορτα και μπηκε μεσα ο Αστυνομος Παλμερ,που εκανε διακριτικα νοημα στον Τζοσουνς να αποχωρησει. Στο εξης θα εβλεπε και θα ακουγε οτι γινοταν απο το διαχωριστικο τζαμι.

-Βρε βρε..καλως τον κυριο Γουιλιαμς..Και σε ψαχναμε σε ολη την πολη ξερεις..

Ειπε ο Αστυνομος.Ο Τζοσουα γυρισε και τον κοιταξε οπως ενα ποντικι κοιταει την γατα λιγο πριν το καταβροχθισει.

-Κατι σε ρωτησε ο Υπαστυνομος αλλα δεν απαντησες!
Βρυχηθηκε ο Παλμερ.

-Ποιο..ποιο πραγμα?

-Για τις γρατσουνιες στο χερι σου Γουιλιαμς! Ποιος σου τις εκανε? Η γατα?

Ειπε ο Αστυνομος και χτυπησε με το χερι του το τραπεζι τοσο δυνατα που το πλαστικο ποτηρι αναπηδησε και το νερο που περιειχε χυθηκε πανω στο τραπεζι. Μαζι του αναπηδησε και ο Τζοσουα, η μυρωδια απο τον ιδρωτα του νεου ανδρα ηταν αισθητη πλεον στον χωρο και εφτανε μεχρι τα ρουθουνια μας.

-Κοιτα Τζοσουα, οσο δεν μας λες την αληθεια επιβαρυνεις την θεση σου.

Του ειπα εγω σε πιο ηπιο τονο αυτην τη φορα. Το παιχνιδι καλου μπατσου-κακου μπατσου ειχε αρχισει.

Αρχισε να λειει:

-Κοιταξετε..εγω γυρω απο την αυλη μου εχω μια περιφραξη συρματινη, πολυ παλια και εχει καποια ανοιγματα..Εχω κατι κοτεες..ξερετε και μου εφευγαν απο εκει..Προσπαθησα προχειρα να το επισκευασω με συρμα. Εκει γρατσουνιστηκα.

-Μαλιστα! Σε λιγο θα μας πεις οτι εχεις και αλογα!

Καγχασε ο Αστυνομος που βηματιζε περα δωθε στο δωματιο και το προσωπο του ειχε αρχισει να ροδιζει. Ετσι οπως τον εβλεπα να βηματιζει με τα παραπανω κιλα του, μου θυμιζε τον Αγιο Βασιλη, χωρις ομως τα δωρα. Πηγε προς την πορτα την ανοιξε κατι

ειπε στον Τζοουνς που στεκοταν απ εξω.Επειτα γυρισε κοντα μας.

-Θα γινει ερευνα στο σπιτι σου Τζοσουα,και αν βρουμε εκει τα κλοπιμαια την εχεις πολυ ασχημα.Του ειπα εγω.

-Μα δεν θα βρειτε τιποτα..δεν εχω τιποτα κλεμμενο εκει..Ψελλισε.

-Λοιπον ας τα παρουμε απο την αρχη ηρεμα Γουιλιαμς.Την Τεταρτη και μετα τις επτα ησουνα κοντα στο σπιτι της Καρσον.Μπηκες καθολου σε αυτο το σπιτι ναι η οχι?Τον ρωτησα.

-Δεν..δεν ξερω κυριε..Πολλες φορες ο κοσμος αφηνει παλια πραγματα για μενα εξω απο το σπιτι του,γιατι ξερει οτι θα περασω να τα παρω,Μπορει και να μπηκα σε αυτο το σπιτι της Καρσον οπως λετε.Στην αυλη μονο ομως.

Ο Αστυνομος πηγε μεχρι την πορτα,πηρε κατι που του εδωσε Ο Τζοουνς και γυρισε στο τραπεζι.

-Κοιτα πως εχουν τα πραγματα Γουιλιαμς!Την Τεταρτη το απογευμα,περνωντας απο την οδο Μπιουκαναν,μπηκες στην αυλη της Καρσον,εκεινη βγηκε να σου δωσει οτι μαζευεις συνηθως,βρηκες την ευκαιρια που ηταν μονη της και ειπες να δοκιμασεις την τυχη σου.Την στραγγαλισες με ενα τετοιο πλαστικο σκοινι,και της πηρες ολα της τα κοσμηματα, αφου την αναγκασες πρωτα να σου πει το συνδυασμο του χρηματοκιβωτιου!Εχουμε και μαρτυρα Γουιλιαμς

που σε ειδε να βγαινεις.Ομολογησε επιτελους να τελειωνουμε!

Αυτη την φορα χτυπησε και τα δυο του χερια στο τραπεζι.Λεγοντας αυτα πεταξε πανω στο τραπεζι ενα κομματι πλαστικο σκοινη που ειχε ο Τζοσουα για να δενει τις στοιβες απο τα χαρτονια που μαζευε,και το ειχαν βρει οι αστυνομικοι στο καροτσι του.

Ο Γουιλιαμς αρχισε να κουναι το κεφαλι του αριστερα δεξια και να φωναζει:

-Δεν ημουν εγω σας λεω!Οχι,οχι εγω.Ποτε δεν μπηκα σε αυτο το σπιτι αφηστε με ησυχο!

Ο Αστυνομος Παλμερ διαταξε την συλληψη του ως κυριο υποπτο για την δολοφονια,το μαγνητοφωνο που κατεγραφε μεχρι τωρα εκλεισε και ο Τζοσουα Γουιλιαμς οδηγηθηκε στο κελι του.Εξω απο την αιθουσα ανακρισης εγινε ενα μικρο συμβουλιο.

-Τζοσουνς,κανονιστε να βγει ενταλμα απο τον εισαγγελεα για ερευνα στο σπιτι του Γουιλιαμς.Και εσυ Σερμαν,θελω να το κανετε φυλλο και φτερο εκει μεσα,αν βρουμε τα κλοπιμαια την εχουμε δεσει την υποθεση.

-Αρχηγε μην ξεχνας πως πρεπει να γινει και η αναλυση του DNA για να δουμε αν τα δειγματα απο τα νυχια της Καρσον ταιριαζουν με τον υποπτο.Ειπα.

-Ναι,φυσικα θα ειδοποιησουμε το εργαστηριο να παρει δειγμα για να ξεκινήσει την ταυτοποιηση,παρ'

ολα αυτα ομως ειμαι σχεδον σιγουρος πως εχουμε τον ανθρωπο μας.

Πηγαμε με τον Ντανιελ μεχρι τα γραφεια των ντετεκτιβ,εκεινος ειχε να κανονισει το ενταλμα απο τον εισαγγελεα,και εγω ανεβηκα στο γραφειο μου.

Με ολα αυτα ειχα ξεχασει να παρω τηλεφωνο την Νανσυ,οποτε το εκανα,σε λιγο θα εφευγε απο τη δουλεια της,ετσι δωσαμε ραντεβου για το βραδυ στο σπιτι μου.Αναψα ενα τσιγαρο και κοιταξα περα απο το παραθυρο.Ο κοσμος πηγαινοερχοταν,ζουσε τις ζωες του χωρις να ξερει πως εμεις παραμελουμε την προσωπικη μας ζωη,για να νοιωθουν αυτοι ασφαλεις.

Η ωρα ηταν περασμενες πεντε το απογευμα οταν αποφασισα να εγκαταλειψω το γραφειο,και να επιστρεψω επιτελους στο σπιτι μου.

Ανεβηκα στο διαμερισμα,και ανοιξα τα παραθυρα που βλεπουν προς το ποταμι.Ενα ελαφρυ αερακι που ειχε σηκωθει,βοηθουσε στο να μειωσει καπως την ζεστη της ημερας.Πεταξα το σακακι και τα υπολοιπα ρουχα μου στον καναπε,και χωθηκα στο ντους.

Ενα δροσιστικο μπανακι ηταν οτι επρεπε στο τελος μιας τετοιας ημερας.Βγηκα απο το μπανιο,φορεσα ανετα ρουχα,ανοιξα μια μπυρα και παρκαρα το σωμα μου στον καναπε.Επιτελους λιγη χαλαρωση!

Κατα τις επτα και μιση,ακουσα το κλειδι στην πορτα και εμφανιστηκε μπροστα μου η Νανσυ,πανεμορφη οπως παντα φορωντας μια μινι φουστα με λουλουδια

και μια μπεζ μπλουζα,με βαθυ ντεκολτε που μαγνητιζε το βλεμμα.Φιληθηκαμε με παθος καθως μου ελεγε:

-Τι κανει το μωρακι μου σημερα?Πως τα περασε στη δουλεια?

-Το μωρακι σου καλα ειναι,τιποτα, σημερα συνελαβαν τον υποπτο για το φονο της Καρσον και τον ανακριναμε.Εσυ,πως περασες μωρο μου?

-Μια ακομα κουραστικη ημερα και για μενα..Ωραιο οποτε προχωρατε με την υποθεση αυτο ειναι καλο! Κοιτα ομως τι σου εχω φερει εγω!

Εδειξε μια ναυλον σακουλα που ειχε ακουμπησει στο τραπεζι και εβγαλε απο μεσα κατι ταπερ που οπως θα φανταζεστε περιειχαν φαγητο φτιαγμενο απο τα χερακια της.

-Μοσχαρακι με πατατες στο φουρνο βουτηγμενο στη σαλτσα σου εφερα γιατι ξερω τι σαβουρες τρως στη δουλεια.

Ειπε και γελουσαν ακομα και τα ματια της.

-Μμμ..μωρο μου μπραβο δεν ξερεις ποσο θα ηθελα τωρα λιγο σπιτικο φαγητο.Αυτο θελει κοκκινο κρασι,στασου να φερω.

Ανοιξα ενα μπουκαλι κοκκινο κρασι,εφερα δυο ποτηρια και κατσαμε να απολαυσουμε το μοσχαρακι,τσουγκριζοντας τα ποτηρια μας.

-Στην υγεια μας μωρο μου.Της ειπα.

-Στην υγεια μας γλυκε μου.Αποκριθηκε.

Μειναμε να χαζευουμε το φεγγαρι,καθως αυτο εκανε

την βολτα του γεμίζοντας την πολη με το απαλο φως του. Περασμενα μεσανυχτα μας βρηκαν στο κρεβατι με το κεφαλι της Νανσυ να ακουμπαι απαλα πανω στον ωμο μου.

Εγω ξαπλωμενος ανασκελα κοιτουσα το ταβανι απο πανω μας.Λες να θελει βαψιμο?Σκεφτηκα.Μπα!

Ηταν μια και μιση μετα τα μεσανυχτα οταν ο γερο Λαραμπι,καθισμενος στο μπαλκονι του σπιτιου του στην οδο ΛεικΣορ,κοντα στην οχθη του ποταμιου,καπνιζε το μοναδικο τσιγαρο της ημερας.Το ειχε ζητησει απο το γειτονα του νωρις το απογευμα,και αυτη ηταν η μοναδικη ωρα που μπορουσε να το απολαυσει μιας και η γυναικα του δεν τον αφηνε να καπνιζει.Ετσι γλιστρησε απο το κρεβατι,τωρα που εκεινη κοιμοταν,καθησε στην καρεκλα του και αναψε το τσιγαρο ακουμπωντας τα χερια του πανω στα ξυλινα καγκελα του μπαλκονιου του.Εμεινε εκει κοιταζοντας τα παιχνιδισματα που εκανε το φως του φεγγαριου πανω στα σκοτεινα νερα του ποταμιου.Το σπιτι των Λαραμπι ηταν καπως απομονωμενο,μονο δυο τρια αλλα σπιτια υπηρχαν στην περιοχη,πριν απο το δικο τους.

Μπροστα και γυρω απο το σπιτι φυτρωναν χαμηλοι θαμνοι,και μερικα μεγαλυτερα δεντρα ως κατω την οχθη του ποταμιου.

Μια ασημι Λεξους χωρις να εχει τα φωτα της

αναμμένα κινήθηκε πάνω στην οδό,έκανε δεξιά σε ένα στενό χωματόδρομο και σταμάτησε.Απο τις πορτες που ανοιξαν κατεβηκαν δυο τυποι:Ο ένας ψηλός, γιγαντοσωμος που το κεφαλι του γυαλιζε κάτω απο το φως του φεγγαριου,και ο άλλος κοντός και ευκίνητος. Αφου εριξαν μια γρηγορη ματια στην περιοχη σαρωνοντας με το βλέμμα τους,πηγαν στο πίσω μέρος του αυτοκινητου.

Ο κοντός ανοιξε το πορτ μπαγκαζ,εβαλαν τα χερια τους μεσα και τραβηξαν ένα μακροστενο δεμα.

Περπατησαν λιγα μετρα ως την οχθη του ποταμου,επειτα εφτασαν στην τσιμεντενια ακρη της.Εκει εριξαν το φορτιο τους στα σκοτεινα νερα,το οποιο μετα απο ένα μικρο παφλασμο που εκανε, μετα απο λιγο αρχισε να βυθιζεται.Εκαναν αναστροφη και γυρισαν προς το αυτοκινητο.Ο κοντός εκλεισε απαλα το πορτ μπαγκαζ,ενω ο άλλος ειχε ήδη κατσει στην θεση του συνοδηγου.

Οταν εκατσε και ο κοντός πίσω απο το τιμονι,εβαλε μπροστα τη μηχανη,και χωρις να αναψει καθολου τα φωτα εξαφανιστηκαν.Ο γερο Λαραμπι σηκωθηκε απο την καρεκλα του και εσυρε τα βηματα του μεχρι το κρεβατι.Ξαπλωσε διπλα στην γυναικα του και μετα απο λιγο αποκοιμηθηκε.

Το επομενο πρωι μολις ξυπνησαμε η Νανσυ και εγω πηραμε μαζί ένα ντους και επειτα εκεινη μας ετοιμασε

ενα βασιλικο πρωινο.Αυγα με μπεηκον,φρυγανιες με μαρμελαδα βερυκοκο,και ζεστο αχνιστο καφε,οτι πρεπει δηλαδη για να ξεκινήσουμε την ημερα.

Επειτα κατεβηκαμε στην εισοδο και αφου ανταλλαξαμε ενα ζεστο φιλι,μπηκαμε στα αυτοκινητα μας με σκοπο να παμε ο καθενας στη δουλεια του.

Φτανοντας στο Αστυνομικο Τμημα ειδα απ εξω ενα μικρο κοπαδι απο δημοσιογραφους και τους ακουσα επισης,πλησιαζοντας πιο κοντα.Ρωτουσαν τους αστυνομικους στην εισοδο:

-Συνεληφθη ο υποπτος για τον φονο της Καρσον?

-Εξιχνιαστηκε η υποθεση?

Και αλλα τετοια.Μολις αντιληφθηκαν ποιος ειμαι επεσαν πανω μου,με τον ιδιο κυκλο ερωτησεων να αρχιζει ξανα.Αναμεσα τους διεκρινα και τον Στηβεν Φολσομ,εναν εγκριτο δημοσιογραφο που ειχε καλυψει και παλιότερες υποθεσεις,χωρις ομως περιττες σαλτσες και ποτε σε βαρος της ερευνας.

-Δεν εχω να κανω καμια δηλωση προς το παρον,η ερευνα βρισκεται σε εξελιξη.Σας ευχαριστω.

Ειπα και προχωρησα προς την εισοδο.Ο Φολσομ μου εκανε ενα νευμα,του εγνεψα καταφατικα και τον πηρα παραμερα.

-Καλημερα Υπαστυνομε,υπαρχει οντως συλληψη υποπτου για τον φονο?Με ρωτησε.

-Καλημερα Στηβεν,κοιταξε υπαρχει οντως μια συλληψη αλλα ακομα ειναι νωρις για να πω κατι.

Πρέπει πρώτα να τον ταυτοποιήσουμε με την σκηνή του εγκλήματος. Πάντως όταν προκύψει κάτι θετικό θα είσαι από τους πρώτους που θα το μάθει.

Με ευχαρίστησε και μπηκα επιτελους στο ισογειο, πήρα το ασανσερ και ανεβηκα στην αιθουσα των ντετεκτιβ όπου συναντησα τον Ντανιελ.

Κουνησε το χερι του σε χαιρετισμο όταν με ειδε και όταν πλησίασα ειπε χαμογελώντας:

-Καλημερα Τζο, ετοιμο το ενταλμα απο τον εισαγγελεα για την ερευνα, εχω στείλει ήδη ένα περιπολικό στο σπίτι του Γουίλαμς. Πάμε?

-Καλημερα Ντανι, έχουμε φύγει ήδη!

Χαμογελάσα κι εγώ και απλώσα το χέρι μου προς την έξοδο. Φτάνοντας ξανά στο ισογειο, αντικρύσαμε τον Αστυνομικό Παλμερ, με τους δημοσιογράφους κρεμασμένους γύρω του σαν τσαμπί από σταφυλιά, και αυτός χαμογελάστος και με αυτοπεποίθηση να κάνει δηλώσεις.

-Όπως σας είπα η υπόθεση βαίνει καλά και πιστεύω ότι οδεύουμε προς την εξιχνίαση του εγκλήματος τις προσεχείς ημέρες.

Φτάσαμε στο παρκινγκ και λίγο πριν μπουμε στα αυτοκίνητα, ο Ντανιελ έκανε μια γκριματσα και ειπε:

-Πολύ αισιόδοξο τον βλέπω τον Αρχηγό κάνει λες και έχουμε δεσει ήδη την υπόθεση!

-Αυτό βλέπω κι εγώ Ντανι ευχομαι να μην απογοητευτεί αργότερα, και να βρούμε ότι χρειάζεται

σημερα κιολας.

Ειπα και χωθηκαμε στα αυτοκινητα,τραβωντας για την Οδο Χεντρι.Φτανοντας εκει,ειδαμε το περιπολικο και το πληρωμα του,που κρατουσε τους περιεργους μακρια απο το σπιτι του Γουίλιαμς.Το ιδιο το σπιτι,ηταν στην ουσια ενα ξυλινο παραπηγμα δυο μονο δωματιων με στεγη απο λαμαρινες.Το εξωτερικο χρωμα του καποτε πρεπει να ηταν γαλαζιο,τωρα ομως ηταν τοσο ξεθωριασμενο που δεν μπορουσες να πεις με σιγουρια.Προχωρησαμε προς την πορτα και μπηκαμε στο εσωτερικο του σπιτιου.Το πρωτο δωματιο που χρησιμευε σαν καθιστικο ειχε λιγοστα επιπλα.Πανω στο πατωμα απο τσιμεντο και κοντα στον ξυλινο τοιχο βρισκοταν ενας παλιος ξεχαρβαλωμενος καναπες,που ενας Θεος ηξερε ποιο ηταν το αρχικο του χρωμα,μια καρεκλα,ενα μικρο φθαρμενο τραπεζακι στο κεντρο του δωματιου και μια ξυλοσομπα.

Στην αριστερη γωνια του χωρου υπηρχαν στοιβες απο παλιες εφημεριδες δεμενες με σπαγγο και ενα μπαουλο.Αν και ηταν καλοκαιρι,η μυρωδια της κλεισουρας και της μουχλας μας χτυπησε στην μυτη αμεσως μόλις μπηκαμε μεσα. Η ταπετσαρια που ηταν κολλημενη στον τοιχο,καποτε θα πρεπει να ηταν γαλαζια με διαφορα γεωμετρικα σχηματα τυπωμενα επανω της.Τωρα ομως κρεμοταν σε λωριδες εδω κι εκει,μου θυμισε την γλωσσα λυκοσκυλου που σε

κοιταει με απορια.Το δευτερο ηταν ακομα πιο μικρο δωματιο και μαλλον εκτελουσε χρεη κουζινας.Στην μια μερια υπηρχε μια φιαλη υγραεριου με δυο εστιες πανω της,και στην αλλη ενας σωρος απο βρωμικα και παλια στοιβαγμενα ρουχα.Δυο τρεις κατσαρολες και ενα τηγανι συμπληρωναν την ολη οικοσκευη.Το ταβανι και στα δυο δωματια ηταν φτιαγμενο απο ξυλινες καρφωτες σανιδες που καποτε ηταν βαμενες με λουστρο.

Προχωρησα μπροστα και ανοιξα την ξυλινη πορτα της "κουζινας",που ετριξε απαισια και βγηκα στην πισω αυλη.Πισω μου ακολουθησε ο Ντανιελ.

Αριστερα απο την πορτα και πανω σε τουβλα βρισκοταν μια μεγαλη μεταλλικη λεκανη, με μια βρυση απο πανω της.Αυτο θα ειναι το υπαιθριο πλυσταριο,σκεφτηκα.Ολο το πισω μερος αποτελουνταν απο χωμα με σκορπια μπαλωματα απο ξερα χορτα,και στην αριστερη πλευρα υπηρχε ενα μικρο κοτετσι,φτιαγμενο απο σανιδες με συρματινη πορτα στην μπροστινη οψη του.

-Να και το κοτετσι που μας ελεγε,ας ριξουμε μια ματια.Ειπε ο Ντανιελ.

Ανοιξε την συρματινη πορτα και εχωσε το κεφαλι του μεσα. Με ενα ξυλαρακι που βρηκε στο χωμα,ανασκαλεψε τα αχυρα στο πατωμα του κοτετσιου.Οι κοτες φυσικα αρχισαν να κακαριζουν πανικοβλητες και στριμωχτηκαν ολες στη μια γωνια.

Ο Ντανιελ εκανε πισω,εβγαλε το κεφαλι του απο το κοτετσι με ενα μορφασμο αηδίας στο προσωπο του και ειπε:

-Να ηξερεις μονο πως μυριζει εκει μεσα!Τιποτα απο τα κλεμμενα παντως.

Εκανα προς τα δεξια και πηγα προς το συρματοπλεγμα.Ηταν παλιο και σκουριασμενο και πανω του φαινονταν καθαρα οι προσπαθειες του ιδιοκτητη του να το επισκευασει προχειρα με συρμα και σπαγγο.Απλωσα το χερι μου δειχνοντας.

-Κοιτα Ντανιελ,τα μπαλωματα που ελεγε ειναι οντως εκει.Αυτο το συρμα που ειναι πλεγμενο στα ανοιγματα φαινεται καινουριο.Να ριξουμε μια ματια μηπως το χωμα ειναι καπου φρεσκοσκαμενο.Ισως εβαλε τα κοσμηματα σε καποιο κουτι και τα εθαψε στην αυλη. Πιασαμε να περπαταμε παραλληλα εξεταζοντας καθε τμημα της μικρης αυλης,αλλα δεν βρηκαμε τιποτα που να μοιαζει σαν να εχει σκαφτει προσφατα.

-Μεχρι στιγμης ολα ειναι οπως τα ειπε ο τυπος και δεν βοηθαι και πολυ στην ερευνα αυτο..Ειπα.

-Θα ζητησω παντως να φερουν και ενα ανιχνευτη μεταλλων,ετσι για να ειμαστε απολυτως σιγουροι.Ειπε ο Ντανιελ.

-Καλα το σκεφτηκες Ντανυ,δεν πρεπει να αφηνουμε τιποτα στην τυχη!Παμε τωρα μεσα να δουμε μηπως ανακαλυψαν τιποτα οι αλλοι.

Περασαμε παλι στο εσωτερικο οπου οι δυο

αστυνομικοί είχαν φροντίσει να ερευνηθούν. Όχι πως είχε και πολλά πράγματα για να ψάξουν δηλαδή, και κουνήσαν το κεφάλι αρνητικά σε σχετική ερώτηση που τους έκανα. Βγήκα από την μπροστινή πορτα, έκατσα στο κεφαλοσκαλο και αναψα ένα τσιγαρό. Εξύσα το κεφάλι μου, φυσήξα τον καπνο και απευθυνθήκα στον Ντανιέλ.

-Όχι πως μας λέει τίποτα αυτό, το ότι δεν βρέθηκε κανένα κλεμμένο αντικείμενο εδώ. Θα μπορούσε καλλίστα να τα έχει δώσει σε κάποιον συνεργό, ή φίλο να του τα φυλάξει μέχρι να μπορέσει να τα πουλήσει.

-Λοιπόν? Τι κάνουμε τώρα?

Είπε ο Ντανιέλ φερνοντας τα χέρια του μπροστά και χωνοντας τα στις τσέπες του.

-Τίποτα, γυρίζουμε στο τμήμα. Πες στους δικούς μας να ασφαλισουν το μέρος και φευγουμε. Σε περιμένω στα αυτοκίνητα.

Πεταξα το τσιγαρό στο χώμα το πατήσα με το παπούτσι μου και πήγα προς την έξοδο. Μόλις ήρθε και ο Ντανιέλ μπήκαμε στα αυτοκίνητα μας και τραβήξαμε για το Τμήμα. Ανεβήκαμε στο γραφείο μου, πεταξα το σακάκι μου στην καρεκλα και πήγα γραμμή για την καφετιέρα. Εβάλα μια κουπα καφέ, ρώτησα τον Ντανιέλ αν ήθελε και εκείνος και αφού μου εγένεψε ναι, γεμίσα άλλη μια και την ακουμπήσα στο γραφείο μπροστά του. Έκατσα στην καρεκλα μου αναψα άλλο ένα τσιγαρό, και επίασα να

τριβω το μετωπο μου με το χερι μου.Σχηματισα ενα ωραιο συννεφο καπνου οταν ο Ντανιελ ρωτησε:

-Κατι σε απασχολει ετσι δεν ειναι?

-Ναι βρε Ντανυ αυτο που με απασχολει σχετικα με την υποθεση ειναι οτι δεν βρεθηκε κατι χειροπιαστο στον τοπο του εγκληματος.Σου μοιαζει τυχαιο εσενα αυτο?Θελω να πω οτι μοιαζει περισσοτερο με εγκλημα καλα μελετημενο,και αυτος ο Γουιλιαμς δεν μου φαινεται τυπος που θα μπορουσε να τα εχει προβλεψει ολα.Τι λες εσυ?

-Και εμενα με εχει απασχολησει εντονα αυτο το θεμα,αλλα τα φαινομενα πολλες φορες απατουν,μπορει επισης αυτος ο Γουιλιαμς να ειχε και συνεργο.Αφου εκανε οτι εκανε,να περασε μετα αυτος και να καθαρισε την σκηνη του εγκληματος.

-Παντως αν δεν ειναι ο Γουιλιαμς ο ενοχος, οποιος το εκανε μονος η με βοηθεια θα πρεπει να μπηκε και να εφυγε απο την πανω δεξια μερια του σπιτιου,απο την πορτα της κουζινας,και εφυγε απο τον ιδιο δρομο οπου ηρθε.Απο εκεινη την μερια του δρομου δεν εχει κτιριο με καμερες και θα ηταν πιο ευκολη η διαφυγη του.Αποκριθηκα.

Η πορτα ανοιξε και ο Αστυνομος Παλμερ εισεβαλε στο γραφειο,σκουπιζοντας το ιδρωμενο του μετωπο με ενα μαντηλι.

-Τι γινεται?Πως τα πηγαμε με την ερευνα στο σπιτι

του Γουίλλιαμς?Βρηκατε κατι?

-Τιποτα απολυτως και εκει Αρχηγε,μονο το χωμα που δεν σκαψαμε,δεν εχει και πολλα εκει μεσα για να ψαξει κανεις αλλωστε.

-Ενταξει αν βρειτε οτιδηποτε ενημερωστε με.

Ειπε και βγηκε απο το γραφειο.

-Παω και εγω στο γραφειο μου,εχω να κανονισω και το θεμα με τον ανιχνευτη μεταλλων.

Ειπε ο Ντανιελ,και κινηθηκε προς την πορτα.

-Το βραδυ παμε σε κανενα μπαρακι η εχεις να κανεις κατι αλλο?Σαββατο σημερα.Θα πω και στην Νανσυ αν δεν ειναι κουρασμενη δηλαδη.Τον ρωτησα.

-Οχι δεν εχω κατι,ενταξει να παμε.

Χαμογελασε ο Ντανιελ και εξηλθε.

Η ημερα προχωρουσε αργα,και γινotan ολοενα και πιο ζεστη.Κατα τις τεσσερις και μιση αποφασισα να φυγω και να επιστρεψω στο σπιτι.Εφτασα στην Τζοίλλετ και επιασα να ανεβω στο διαμερισμα μου.Στο κεφαλοσκαλο συναντησα την κυρια Χεντερσον,την ηλικιωμενη ιδιοκτητρια που εμενε στο ισογειο και που νοικιαζε τον επανω οροφο σε εμενα.

-Γεια σου παιδι μου,πως τα πας?Τον πιασατε τον δολοφονο αυτης της κυριας?

Ειχε ενημερωθει απο τις εφημεριδες και την τηλεοραση.

-Οχι ακομα κυρια Χεντερσον,το παλευουμε παντως μεινετε ησυχη.

-Οταν τον πιασετε να μου το πεις ε?Μην το ξεχασεις.

-Μαλιστα κυρια Χεντερσον θα σας το πω δεν το ξεχναω.

Ειπα και προσπερασα ανεβαινοντας τρεχοντας τις σκαλες μεχρι την πορτα μου.Μολις μπηκα στο διαμερισμα πεταξα το σακακι μου στον καναπε,και τα υπολοιπα ρουχα επισης,φορεσα μια φορμα και ενα φανελακι και μπηκα στην κουζίνα,να ζεστανω το μοσχαρακι που ειχε περισσεψει απο χτες και στρωθηκα στον καναπε.Αναψα την τηλεοραση,να ακουσω τα νεα της ημερας,και μετα απο λιγα λεπτα μια εντονη μυρωδια τσικνας χτυπησε τα ρουθουνια μου.

-Το μοσχαρακι!

Φωναξα και ετρεξα προς την κατσαρολα για να διαπιστωσω οτι το φαγητο ειχε μολις κολλησει στον πατο της.Εκανα μια γκριματσα και τα εβαλα με τον εαυτο μου.Αυτο τοπραγμα δεν μπορω να το καταλαβω!Ειμαι ενας ικανος ανθρωπος,ενας ικανος αστυνομικος.Μπορω να πετυχω καποιον ενοπλο στα τριαντα μετρα τραβωντας το πιστολι μου,και δεν ειμαι ικανος ουτε ενα φαγητο να ζεστανω σωστα?

Περισωσα οσα κομματακια κρεας μπορουσαν ακομα να φαγωθουν,πηρα μια μπουρα απο το ψυγειο και ψωμι και εκατσα να χορτασω την πεινα μου.Επειτα ξαπλωσα στον καναπε και μετα απο λιγο ειχα αποκοιμηθει.Οταν ξυπνησα το ηλιοβασιλεμα ειχε

αρχισει να βαφει τον ουρανο με ολες τις αποχρωσεις του κοκκινου.

Πηγα μεχρι το μπανιο εκανα ενα ντους,ξυριστηκα και βγηκα στο σαλονι τυλιγμενος με μια πετσετα.Επειτα πηρα τηλεφωνο την Νανσυ,για να βρεθουμε στο μπαρακι,και μου ειπε πως θα ερχοταν παρεα με μια φιλη της απο τη δουλεια,για να μην ειναι σολο και ο Ντανιελ.Ανταλλαξαμε φιλια και αμεσως μετα πηρα τον Ντανιελ.Δωσαμε ραντεβου εξω απο το Γουελ,διπλα απο την οδο Μπροντγουει,πρωτοι φτασαμε εγω με τον Ντανιελ καθησαμε και παραγγειλαμες τις πρωτες μας μυρες.

Μετα απο λιγο κατεφθασε και η Νανσυ με την φιλη της την Σουζαν,μια λεπτη ξανθια κοπελα,και εγιναν οι απαραιτητες συστασεις.

-Πως περασε το μωρο μου σημερα?Τι εφαγε το μεσημερι?

Ειπε η Νανσυ μεταξυ δυο φιλιων που ανταλλαξαμε.

-Καλα περασα,και οσο για το φαγητο εφαγα μοσχαρακι φλαμπε σημερα δικης μου επινοησης γιατι..μου αρπαξε λιγο.

Ειπα και η παρεα στο τραπεζι εσκασε στα γελια.

Το Γουελ ειναι ενας μακροστενος χωρος που συνηθως γεμιζει απο κοσμο.Θυμηθηκα την πρωτη βραδυα που ειχαμε γνωριστει με την Νανσυ, σε εκεινο το μπαρ με τους κοινους φιλους μας.

-Σε ενδιαφερει καθολου η τεχνη?Ζωγραφικη η

θεατρο?

Με ειχε ρωτησει κοιταζοντας μεσα απο τα παιχνιδιारικά ματια της.

-Λιγο ναι,της απαντησα.Μου αρεσει αρκετα ο Ρεμπραντ.

-Γνωριζεις τον Ρεμπραντ?

Εκανε με ενα επιφωνημα θαυμασμου.(Η αληθεια ειναι πως αν δεν ειχε πεσει στα χερια μου ενα ημερολογιο που παρουσιαζε τα εργα του στην Υπηρεσια,ουτε που θα ειχα δει πινακα του.)Το ειπα ομως για να την εντυπωσιασω.

-Και το θεατρο?Μεθαιριο εχει μια παρασταση που θα ηθελα να δω,και σκεφτηκα μηπως θα ηθελες να παμε να την δουμε μαζι .

-Φυσικα και μου αρεσει το θεατρο,αποκριθηκα.Ναι γιατι οχι?

(Χεστηκα για την παρασταση,σκεφτηκα αλλα αν ηταν αφορμη για να την ξαναδω θα πηγαινα οπουδηποτε.)

Και πηγαμε.Και μετα απο αυτο αρχισαμε να βγαινουμε σε κανονικη βαση.

Θυμηθηκα μια φορα που η Νανσυ με ειχε παει σε μια γκαλλερι να δουμε μια εκθεση,καπως μεταμοντερνου στυλ.Γυριζαμε απο πινακα σε πινακα προσπαθοντας να καταλαβω,τι ακριβως ειχε απεικονισει ο καλλιτεχνης πανω στον καμβα.Κοιτουσα με το βλεμμα γεματο απορια της κυριες που εκαναν με θαυμασμο:"Ωοοο Ααα.."

καθε φορα που περνουσαν μπροστα απο ενα πινακα,ενω εγω εβλεπα μονο μουντζουρες και γραμμες πανω στα τελαρα.Εκεινο το βραδυ ενοιωσα σαν απλος χωρικος καλεσμενος σε δειπνο πανεπιστημιακων καθηγητων.Το αποκορυφωμα ηταν ο ιδιος ο καλλιτεχνης,ενας τυπος με γυαλια και μουσακι,που χοροπηδουσε απο εδω κι απο κει σαν βατραχος λεγοντας:

-Δεν ειναι μια καταπληκτικη βραδια αποψε?

Και η δικη μας βραδια πηγαινε καλα επισης,ο Ντανιελ με την Σουζαν τα ελεγαν για τα καλα,και μετα απο μερικες μπυρες ακομα,αποφασισαμε να το διαλυσουμε και να παμε στα σπιτια μας.Η Σουζαν εφυγε με τον Ντανιελ,θα την πηγαινε αυτος στο σπιτι της,και εγω με την Νανσυ τραβηξαμε για το δικο μου σπιτι με το δικο μου αυτοκινητο.

Οταν φτασαμε και παλι στο διαμερισμα μου,το πρωτο πραγμα που εκανα ηταν να πεταξω τα ρουχα απο πανω μου,μετα συρθηκα ως τον καναπε,ξαπλώσα κι αναψα την τηλεοραση.Εβαλα το τελετεξτ σε ενα τοπικο καναλι του Ντητροιτ για να διαβασω τα νεα.Μαζι με αλλα διαβασα: **"Η Αστυνομια του Ντητροιτ κραταει υποπτο για την δολοφονια της Καρσον.Αισιοδοξια οτι η υποθεση θα κλεισει συντομα"**.Η Νανσυ ειχε μπει στο μπανιο για να παρει ενα ντους,και οταν βγηκε φορωντας ενα ροζ

μπουρνουζι ηταν η σειρα μου για ενα μπανακι. Οταν τελειωσα,η Νανσυ ξαπλωμενη στο κρεβατι μας διαβαζε ενα βιβλιο.

-Λοιπον μωρο μου,περασες καλα σημερα?Την ρωτησα.

-Υπεροχη βραδυα ηταν γλυκε μου,και τωρα θα γινει ακομα πιο ομορφη.

Ειπε και μου εκλεισε το ματι.Με τραβηξε κοντα της και με φιλησε,ενω τα δαχτυλα μου ειχαν αρχισει να ανοιγουν ηδη το μπουρνουζι της..

Το σεξ με την Νανσυ ηταν καθε φορα κατι πρωτογνωρο,κατι μεθυστικο ετσι και αυτην την φορα ημασταν αποκαμωμενοι μετα απο αυτο.Την πηρα αγκαλια και της ψιθυρισα..

-Καληνυχτα γλυκια μου..

-Καληνυχτα αγαπη μου..Αποκριθηκε εκεινη.

Μετα απο τις μπυρες που ειχαμε κατεβασει μια γλυκια νυστα με ειχε κυριευσει.Μεσα σε λιγα λεπτα κοιμομουν σαν μωρο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΤΑ ΙΧΝΗ

Το πρωι με ξυπνησε η ρυθμικη μουσικη της βροχης που επεφτε πανω στο τζαμι.Σηκωθηκα και ακολουθησα τη γνωστη διαδρομη,μπανιο κουζίνα.Εφτιαξα πρωινο με ψωμι και μαρμελαδα και ενα καφε εσπρεσσο.Σταθηκα μπροστα στο τζαμι πινοντας μια γουλια καθως κοιταζα εξω την βροχη να πεφτει εντονα.

Εκανα μια γκριματσα καθως σκεφτομουν “Ωραια ημερα θα χει σημερα”.Ακουσα την Νανσυ να σηκωνεται και να ερχεται προς το καθιστικο.

-Καλημερα μωρο μου κοιμηθηκες καλα?Της ειπα.

-Καλημερα και σε σενα αγαπη μου.Ναι σαν πουλακι εσυ?

-Και εγω σαν μωρο κοιμηθηκα,ημουν αλλωστε κουρασμενος.Να σου βαλω καφε?

Περπατησε κατα μηκος του σαλονιου καθως πηγαινε προς το παραθυρο,με αυτο το χαριτωμενο λικνιστικο βαδισμα της.

-Ναι βαλε μου.Να παρει!Βρεχει εξω ε?Και ελεγα να πηγαιναμε οι δυο μας,καπου εξω απο την πολη.Κυριακη σημερα!

-Δεν πειραζει καλη μου,ισως φτιαξει αργοτερα,ειναι πρωι ακομα εχουμε καιρο μπροστα μας.

Αφου πηραμε το πρωινο μας μαζι,βαλθηκαμε να παιξουμε ενα επιτραπεζιο για να περασει η ωρα.Τα πειραγματα και τα γελια μας πρεπει να ακουγονταν ως κατω την εισοδο,σκεφτηκα.Ευτυχως που η κυρια Χεντερσον ειναι ηλικιωμενη δεν ακουει και πολυ καλα αλλιως θα εμπαινε σε σκεψεις.

-Να σε ρωτησω γλυκια μου,μηπως ξερεις μια εταιρια που λεγεται Χομ Ινβεστμεντ?Με μεσιτικα ασχολειται.Την ρωτησα.

-Οχι δεν μου λεει κατι,μπορω ομως να το ψαξω αν θελεις..

Της χαμογελασα οταν της ειπα:

-Ενταξει ειναι κατι που δεν επειγει και τοσο,απλα κατι σκεφτομουν,κατι που εχει να κανει με την υποθεση.

Η ημερα μας κυλισε ηρεμα,με την βροχη εξω να

συνεχίζει κανονικά το τραγούδι της.

Το μεσημερι η Νανσυ μαγειρεψε κοτοπουλο στο φουρνο με πατατες,το οποιο τιμησαμε δεοντως,και καποια στιγμή μετα το μεσημερι,η βροχη μας εκανε την χαρη και σταματησε.Η βραδυα εκλεισε με μια βολτα στου Τζοε,ενα εστιατοριο κοντα στο ποταμι για φρεσκο ψαρακι.

Το πρωι της Δευτερας αφου εφαγα ενα γερο πρωινο, φορεσα το παντελονι μου και ενα γαλαζιο πουκαμισο, περασα την οπλοθηκη στον ωμο μου,εκει μεσα φωλιαζε το Glock22 πιστολι μου,εβαλα το σακακι μου και κατεβηκα στην Μπιουικ μου,τραβωντας ως συνηθως για το γραφειο μου.Ανταλλαξα καλημερες με τους συναδελφους,περασα το γραφειο των ντετεκτιβ και μπηκα στο δικο μου.

Εβαλα μια κουπα καφε απο την καφετιερα και στρωθηκα στην καρεκλα μου.Καποια στιγμή,χτυπησε το εσωτερικο τηλεφωνο.Ηταν ο ειδικος απο το εργαστηριο,ο οποιος με πληροφορησε οτι το δειγμα που ειχαν παρει για συγκριση απο τον Γουιλιαμς,με τα ιχνη δερματος που ειχαν βρεθει στα νυχια της Καρσον δεν ταιριαζε.Αυτο πρακτικα σημαινε οτι ο υποπτος δεν ειχε καμια σχεση με το εγκλημα,και θα επρεπε να αφεθει ελευθερος.Εκλεισα το τηλεφωνο και επιασα να τριβω το σαγονι μου,με μια εκφραση απογοητευσης.Για αλλη μια φορα δεν ειχαμε τιποτα

χειροπιαστο για να προχωρησουμε,η μηπως ειχαμε κατι απλα δεν το ειχαμε εντοπισει ακομα?

Ο Ντανιελ μπηκε στο γραφειο μου φορωντας ενα γκρι σακακι και μαυρα παπουτσια.

-Καλημερα Τζο,εχω ετοιμο οτι χρειαζεστε για να κανουμε την ερευνα με τον ανιχνευτη στην πισω αυλη του Γουιλιαμς.Ειπε.

-Δεν θα χρειαστει Ντανιελ καθησε.

Ειπα και του εδειξα την καρεκλα.Επειτα του εξηγησα τον λογο που δεν θα χρειαζοταν περαιτερω ερευνα.Αρχισα να χτυπαω τα δαχτυλα μου πανω στο γραφειο,καθως σκεφτομουν τι επρεπε να γινει απο εδω και περα.

-Ο Αρχηγος θα εχει ενημερωθει αραγε?Φανταζομαι την εκφραση του τωρα.Ειπε ο Ντανιελ.

-Θα παω να τον δω Ντανυ.Στο μεταξυ,ριξε μια ματια στις καταθεσεις που εχουμε εως τωρα.Ισως να μας εχει ξεφυγει κατι.

Ειπα και σηκωθηκα πηγαινοντας προς την πορτα.

Μπαινοντας στο γραφειο του Αρχηγου τον βρηκα να βηματιζει πανω κατω μεσα στο γραφειο του,φυσωντας τον καπνο του πουρου του σαν ατμομηχανη.Εκεινη την στιγμη στεκοταν μπροστα στο παραθυρο κοιτωντας εξω στον δρομο.

-Καθησε Τζο.Ειπε δειχνοντας την καρεκλα μπροστα απο το γραφειο του.

-Οπως θα εμαθες ηδη,το δειγμα που πηραμε απο τον

υποπτο δεν ταιριαζε με αυτο της νεκρης γυναικας,και
τωρα θα ζητησω εντολη να τον αφησουμε
ελευθερο.Εκανε μια κινηση και με τα δυο του χερια
κουνωντας τα στον αερα.

-Ναι μολις το πληροφορηθηκα,ειμαστε ξανα στο
κυνηγι Αρχηγε.

Καθησε και εκεινος στην καρεκλα του,και αρχισε να
παιζει νευρικά με τα γυαλια του.

-Το προβλημα ξερεις ποιο ειναι τωρα Υπαστυνομε?Θα
σου το πω εγω.Οι μερες περνανε,ο καιρος περναι,ο
Δημαρχος θα με πηδηξει,οι εφημεριδες θα με
πηδηξουν, και εμεις δεν εχουμε απολυτως τιποτα
μεχρι τωρα!Τι θα πρεπει να τους πω εγω ε?

-Το καταλαβαινω απολυτα Αρχηγε.

(Και εσυ θα μας πηδηξεις,σκεφτηκα αλλα δεν του το
ειπα).

-Παρ' ολα αυτα εμεις καναμε οτι συνηθιζεται σε αυτες
τις περιπτωσεις.Και θα αρχισουμε παλι απο την αρχη
μεχρις οτου βρεθει ο αληθινος ενοχος!

-Κοιτα Σερμαν,κανετε οτι νομιζετε,χρησιμοποιηστε
οσους ανθρωπους νομιζετε αλλα τελειωστε επιτελους
με αυτη την υποθεση!

Ειπε και ο τονος της φωνης του ανεβηκε καπως σε
σχηση με πριν.Ετριψε το προσωπο του ξαναβαλε τα
γυαλια του και εγειρε πισω.Εδειξε προς την πορτα.

-Δεν θα σε χρειαστω αλλο για τωρα.Ειπε.

Κατεβηκα ξανα στο γραφειο μου,οταν ανοιξα την

πορτα και μπηκα,ο Ντανιελ περιμενε εκει κρατωντας ενα χαρτι στο χερι του.

-Πως πηγε εκει πανω?Δεν θα ηταν και πολυ ευχαριστημενος με τις εξελιξεις ε?Ειπε.

-Καθολου θα ελεγα!Ο μονος που δεν εφταιγε σε αυτη την ιστορια τελικα,ηταν ο καημενος ο Γουιλιαμς.

-Σου εχω και καλυτερο Τζο!Μολις ηρθε μια αναφορα απο το παρκο Λαπιρ,ενας τυπος με τον σκυλο του εκανε βολτα,κι αυτος ξεθαψε ενα χερι τυλιγμενο σε μαυρη σακουλα.Το πηγαν στο εργαστηριο τωρα για τα περαιτερω.

-Ενα τι?Σκατα!Και το υπολοιπο σωμα που ειναι?Θα πρεπει να το δει η Μαρτινεζ,αλλες λεπτομερειες δεν εχουμε?

-Το μονο που ξερω προς το παρον ειναι οτι ειναι κομμενο απο τον αγκωνα και κατω και οτι φερει εκδορες.Αυτα ειπε το πληρωμα του περιπολικου που πηγε και το μαζεψε.

-Αυτο φιλε μου θυμιζει εκεινη την υποθεση στο Σικαγο πριν λιγο καιρο.Παμε μεχρι την Μαρτινεζ για μια πρωτη εκτιμηση.

Οταν μπηκαμε ξανα στο εργαστηριο της Λιζα Μαρτινεζ,η ιατροδικαστης ηταν σκυμενη πανω απο το καινουριο ευρημα που της ειχαν προσκομισει.Οταν μας ειδε σηκωσε το κεφαλι της και ειπε:

-Αυτη η δουλεια δεν τελειωνει ποτε ε?Ουτε για εσας

ουτε για μενα!

-Τι κανεις Λιζα?Οπως το ειπες ειναι.Η ανθρωπινη φυση ειναι επιρρεπης σε εγκληματα.Εχεις κατι πρωτο να μας πεις για αυτο εδω?

Ειπα δειχνοντας με το κεφαλι μου προς το χερι.Η μυρωδια απο αυτο αρχισε να γινεται αισθητη στον χωρο.

-Λοιπον,απο την κατασταση που βρισκεται θα ελεγα οτι αποκοπηκε απο τον κατοχο του πριν πεντε με εξι ημερες,πιθανον με πριονι,αν δεις πως ειναι οι ιστοι στο σημειο που κοπηκε.Κατα τα αλλα ανατομικα,οπως ισως θα διακρινετε κι εσεις,ανηκει σε ανδρα,και απο το χρωμα ειναι εμφανες οτι ανηκε σε μαυρο ανδρα.

-Και αυτες εδω οι εκδορες?Μπορουμε να πουμε κατι για αυτο?

Ειπε ο Ντανιελ και εδειξε με το στυλο του κατα μηκος του πηχη του κομμενου χεριου.

-Οσο για αυτο ειναι πολυ νωρις ακομα για να πω κατι με σιγουρια.Θα παρει καποιες μερες ισως..

-Απο τα αποτυπωματα μπορουμε να βγαλουμε ακρη? Την ρωτησα.

-Φοβαμαι πως ουτε σε αυτο μπορω να σε διαφωτισω..Τα δαχτυλα τα εχουν βουτηξει σε καποιο οξυ..μαλλον θεικο οξυ.Για κοιταξε εδω.Τα δαχτυλα στις ακρες τους φαινονται σχεδον λεια.

Ειπε και γυρισε το χερι αναστροφα με την παλαμη

προς τα πάνω.

-Να παρει!Αν αυτο δεν ειναι δουλεια επαγγελματια τοτε..Ειπε ο Ντανιελ.

-Πιστευεις οτι μπορει να εχει σχεση με την αλλη υποθεση?Αυτην της Καρσον?Αυτο θα ηθελα να ξερω εγω,οσο γινεται πιο γρηγορα.Ειπα.

-Φυσικα,μπορω να παρω δειγμα και να το συγκρινουμε με αυτο που βρεθηκε στα νυχια της Καρσον,και παλι ομως χρειαζετε καποιος χρονος.

-Ενταξει Λιζα σε ευχαριστουμε πολυ.Αν ηταν μελος καποιας συμμοριας που σκοτωσε και ληστεψε την Καρσον,τοτε συντομα θα εχουμε εξελιξεις.Ισως θελησαν να τον ξεφορτωθουν.

Αποχαιρετησαμε την Μαρτινεζ,και πηραμε τον δρομο για το αυτοκινητο του Ντανιελ ενα ασημι Σεβρολετ SUV που ειχαμε παρκαρισμενο απ' εξω.

Καθως οδηγουσε ο Ντανυ εγω επαιζα τα δαχτυλα μου νευρικα πανω στο πλαιο της πορτας του αυτοκινητου.

-Τι νομιζεις εσυ Ντανιελ?Λες ο τυπος αφου εκανε τη δουλεια να θελησαν να τον ξεφορτωθουν?Αλλα αν ειναι ετσι,μια σφαιρα και μονο αρκουσε.Γιατι να τον κοψουνε φετες?

-Κατι βρωμαει σε αυτο δικιο εχεις.Παντως δεν θα εκπλαγω καθολου αν αρχισουμε να βρισκουμε κι αλλα μελη αυτου του ανθρωπου σκορπισμενα απο δω και απο εκει.

Φτασαμε εξω απο το Τμημα και αφου αφησαμε το αυτοκινητο στο παρκινγκ,πηραμε το δρομο για το γραφειο μου.Μπαινοντας μεσα,κρεμασα την θηκη με το πιστολι μου στην καρεκλα και σωριαστηκα πανω της.Επειτα ανοιξα το συρταρι μου,πηρα απο μεσα το μπλοκ που φυλαγα τις καταθεσεις οσων ειχα εξετασει μεχρι τωρα και αρχισα να το διαβαζω απο την αρχη.

Ο Ντανιελ ειχε επιστρεψει στη θεση του,στην αιθουσα των ντετεκτιβ και ο Τζοσουα Γουιλιαμς αφου του ειχαν επιστραφει τα λιγοστα αντικειμενα που ειχε πανω του οταν τον συνελαβαν,ειχε επιστρεψει στους δρομους για να συνεχισει την απλη αλλα επιπονη καθημερινοτητα του.Κατα τις πεντε το απογευμα σκεφτηκα πως ειναι ωρα να την κανω για το σπιτι.Οταν περασα ξανα απο την αιθουσα των ντετεκτιβ ο Ντανιελ ελειπε,ετσι πηρα το ασανσερ για το ισογειο κι απο εκει στην Μπιουικ μου και στο δρομο για το σπιτι.Καθως οδηγουσα εφερνα στο μυαλο μου ξανα και ξανα,ολα οσα ειχαν συμβει σε αυτη την υποθεση,ημουν τοσο απορροφημενος,που λιγο ελειψε να τρακαρω με το προπορευομενο οχημα,ενα φορτηγακι Φορντ οταν αυτο σταματησε στο φαναρι.Τελευταια στιγμη πατησα το φρενο και σταματησα λιγα εκατοστα πισω του.

Ετριψα το μετωπο μου και κουνησα το κεφαλι μου αριστερα δεξια."Το νου σου στον δρομο Τζο". Σκεφτηκα.Μπηκα στο διαμερισμα ακολουθοντας την

γνωστη ρουτινα.Το οπλο με τη θηκη του ριγμενο σε μια καρεκλα,ρουχα πεταμενα πανω στον καναπε και μια επισκεψη στην κουζίνα."Τι σκατα τρωμε για βραδυ τωρα?"Αναρωτηθηκα.

Ανοιξα τα κατω ντουλαπια της κουζίνας,και βαλθηκα να ψαχνω με το βλεμμα το περιεχομενο.Μακαρονια,ρυζι,μαρμελαδα,κατσαριδα, και μια κονσερβα κορν μπιφ"Αχα!

Αυτο θα φτιαξω με μια ομελετα!Πανω που το απλοικο βραδυνο μου ηταν ετοιμο,χτυπησε το κινητο μου.Ηταν η Νανσυ.

-Καλησπερα μωρο μου τι κανεις?

-Καλα ειμαι γλυκια μου εσυ?Εδω εφτιαξα κατι προχειρο να φαω,ομελετα με κορν μπιφ,απο γευση δεν ξερω πως ειναι,παντως μυριζει υπεροχα!

-Καλα ειμαι κι εγω,θα αργησω λιγο σημερα οποτε θα τα πουμε αυριο μαλλον.Θυμασαι που με ρωτησες για αυτην την εταιρια?Την Χομ Ινβεστμεντ?

-Ναι,τι γινεται με αυτην?Εμαθες τιποτα?

-Χμμ..ναι,κοιτα απο οτι μπορεσα να μαθω,η φιρμα δεν ειναι και τοσο μεγαλη οσο θελει να δειχνει.Ακουγεται οτι ειναι σε αρκετα δυσκολη οικονομικη κατασταση.

-Μμμ.Μαλιστα ενδιαφερον αυτο που μου λες θα το εχω υπ' οψη μου.Ευχαριστω γλυκια μου.

-Δεν κανει τιποτα,θα σε αφησω τωρα να φας με την ησυχια σου οκ?Θα τα πουμε αυριο,φιλια μωρο μου.

-Οκ φιλια κι απο μενα καλη ξεκουραση αγαπη μου.

Πηγα μεχρι το ψυγειο και ανοιξα μια μπουρα,για να συνοδεψω το φαγητο μου.Οταν τελειωσα,πηρα την μπουρα μου και στρωθηκα στον καναπε κοιτώντας εξω,περα απο το παραθυρο τα φωτα της πολης.Επιασα να τριβω το σαγονι μου, οταν με δειτε να το κανω αυτο,σημαινει οτι σκεφτομαι.Και συνηθως οταν σκεφτομαι βρισκω την λυση..

Το μυαλο μου πηγε πισω,σε αυτο που μου ειχε πει η γυναικα του Μιλλερ..

“Ήταν επτα και τεταρτο οταν γυρισε στο σπιτι.Του ειπα να αλλαξει γιατι ηταν βρεγμενος”και οτι εκεινη κοιμοταν πριν.Γιατι ηταν βρεγμενος?Και επειτα εκεινο το αλλο.που ειπε η Αννιτα,η κορη της Καρσον.

“Το αυτοματο ποτισμα ανοιγει παντα στις επτα και μιση”.Εκει που εβρεξε και τα δικα μου ρουχα οταν πηγα να την δω.Ενα φλας αναψε μεσα στο μυαλο μου..Τι ωρα αρχισε να βρεχει την περασμενη Τεταρτη?Το χερι μου πηγε στο κινητο μου που βρισκοταν πανω στο τραπεζακι,και τα δαχτυλα μου σχηματισαν τον αριθμο του Ντανιελ.

-Γεια σου Ντανυ,σε κοβω απο κατι?

-Γεια σου Τζο,οχι οτι ειχα μπει στο σπιτι,γιατι εγινε τιποτα?

-Τι ωρα αρχισε να βρεχει την περασμενη Τεταρτη θυμασαι?Σκεφτομουνα κατι..

-Εεε,γυρω στις εννια αρχισε,γιατι?

-Αυτο θυμομουνα κι εγω..Ντανυ ηταν εκει!Ο τυπος

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΗΤΑΝ ΕΚΕΙ!

-Ποιος τυπος?Και που να ηταν?Δεν καταλαβαινω..

-Ο Μίλλερ ο ανηψιος της!Επτα και μιση πρεπει να ηταν στην αυλη της Καρσον.

Και του εξηγησα το σκεπτικο μου σχετικα με την ωρα και την τοποθεσια.

-Χμμ..Αν υποθεσουμε οτι εχεις δικιο Τζο,και ηταν οντως εκει,πως μπορουμε να το τεκμηριωσουμε αυτο?

-Εδω ειναι το προβλημα Ντανυ..δεν μπορουμε.Θα μπορουσε καλλιστα να πει οτι βραχηκε καπου αλλου.Δεν αφησε τιποτα πισω του που να τον συνδεει με το μερος.

-Θελεις να μου πεις δηλαδη,οτι αυτος ειναι ο δολοφονος της Καρσον?Και η γυναικα του που λεει οτι ηταν στο σπιτι ηδη απο τις επτα και τεταρτο,μας λεει ψεματα τον καλυπτει?

-Οχι Ντανυ δε νομιζω οτι λεει ψεματα,κατι αλλο συμβαινει,ασε με να το σκεφτω λιγο και θα σου πω αυριο.Καληνυχτα.

Εκλεισα το τηλεφωνο κι επειτα εγειρα πανω στον καναπε,βαζοντας τα χερια πισω απο το κεφαλι μου.Τραβηξα το ενα μου χερι κι αναψα ενα τσιγαρο,φυσωντας τον καπνο προς το ταβανι.

Επιασα να τριβω το πηγουνι μου και σκεφτομουνα.Αν ηθελα εγω να ξεγελασω την γυναικα μου,ενω κοιμοτανε και να την πεισω,οτι ηρθα στο σπιτι μια συγκεκριμενη ωρα,ενω στην πραγματικοτητα ηρθα

αργότερα,τι θα εκανα?

Το σκεφτηκα αρκετη ωρα και στο τελος μια λυση βρηκα.Θα γυριζα το ρολοι μια ωρα πισω.Αυτο θα εκανα!Ετσι αν ξυπνουσε ας πουμε στις οκτω,το ρολοι θα εδειχνε επτα.και εγω θα ημουν ηδη εκει!

Λες να εκανε το ιδιο και ο ευυποληπτος κυριος Μιλλερ?Ετσι θα του εξασφαλιζε αλλοθι η ιδια του η γυναικα.Σηκωθηκα και πηγα στο ψυγειο να παρω αλλη μια μπουρα.Περπατησα ως το παραθυρο και κοιταξα περα μεσα απο το τζαμι.Το φεγγαρι διεγραφε την συνηθισμενη του πορεια παιζοντας αναμεσα απο τα συννεφα.

Την αλλη μερα το πρωι πηγα νωριτερα στο Τμημα απο οτι συνηθως και ανεβηκα κατευθειαν στο γραφειο του Παλμερ. Του εξηγησα ολα αυτα που ειχα σκεφτει το προηγουμενο βραδυ σχετικα με τον Ραιαν Μιλλερ και τον ρωτησα αν θα μπορουσε να εκδοθει ενταλμα για να γινει ερευνα στο σπιτι και το γραφειο του.

Με κοιταξε μεσα απο τα γυαλια του εξυσε την μυτη του και ειπε:

-Κοιτα Τζο,ακομα και αν το σκεπτικο σου ειναι απολυτα σωστο και ο Μιλλερ ειναι οντως ο ενοχος που ψαχνουμε,μονο με σκεψεις και εικασιες ο εισαγγελεας δεν προκειται να μας δωσει κανενα ενταλμα για ερευνα.Πρεπει να μου φερεις καποιο χειροπιαστο στοιχειο.

Τον ευχαρίστησα και επεστρεψα στο γραφείο μου.Εβαλα μια κουπα καφε και καθισα στην καρεκλα μου.Αναψα ενα τσιγαρο.επρεπε να βρω κατι αλλα τι? Ξαφνικα το αποφασισα,θα παιζα με ολα τα μεσα.Σηκωθηκα,και νοερα μεσα στο μυαλο μου εκλεισα το "βιβλιο των κανονισμων".Ανοιξα την πορτα και βγηκα στο διαδρομο. Κατεβηκα απο τις σκαλες στο ισογειο,και μετα τερμα δεξια στον διαδρομο.Εκει ηταν το τεχνολογικο κομματι του τμηματος.Εκει οι τεχνικοι ανελυαν το οπτικοακουστικο υλικο,και εκει βρισκονταν οι ανθρωποι που ηταν ειδικοι στα κομπιουτερ.Χαιρετησα καποιους τεχνικους και προχωρησα στο βαθος.Εκει,πισω απο μια πορτα βρισκοταν ο Τζιμ Ταξινοπουλος,ο πιο εμπειρος ανθρωπος στο Τμημα σε οτι αφορα τα κομπιουτερ.Αν ειχες καποιο προβλημα σχετικο με το θεμα πηγαινες κατευθειαν σε αυτον.Η εμπειρια του περιελαμβανε απατες μεσω διαδικτυου,εκβιασμοις,,bullying και αλλα.Χτυπησα την πορτα και στο εμπρος που ακουσα,μπηκα.Ο Τζιμ με τα ενενηνητα κιλα του καθοταν πισω απο ενα γραφειο,μπροστα σε μια οθονη απο κομπιουτερ,και χτυπουσε τα πληκτρα στο πληκτρολογιο.Με κοιταξε μεσα απο τα γυαλια μυωπιας του και ειπε:

-Καλως τον Υπαστυνομο ποιος καλος ανεμος σε φερνει κατα εδω?Καθησε.

Μου εδειξε την καρεκλα μπροστα απο το γραφειο

του.Φορουσε ενα κοντομανικο καρο πουκαμισο και ειχε τα μαλλια του,που ειχαν αραιωσει αρκετα στο κεντρο του κεφαλιου,χτενισμενα προς τα πισω.

-Καλημερα Τζιμ πως εισαι?Οι λογοι που ηρθα να σε βρω ειναι..χμμ λιγο περιεργοι.Εχουμε βαλτωσει σχετικα με τον φονο της Καρσον,και θα ηθελα..τη βοηθεια σου.

Του εξηγησα περιληπτικα πως ειχαν τα πραγματα μεχρι τωρα.

-Και εγω πως μπορω να βοηθησω?

Ειπε και τσιμπησε ενα κουλουρακι απο ενα κουτι που βρισκοταν στα δεξια του.Ετεινε το κουτι προς το μερος μου,του ενευσα οχι και ειπα:

-Κοιταξε Τζιμ..ο υποπτος εχει μια εταιρια την Χομ Ινβεστμεντ η οποια ασχολειται με μεσιτικα,και αναρωτιομουν αν μπορουσαμε να ριξουμε μια ματια στα κομπιουτερ τους.

Οση ωρα μιλουσα,ο Τζιμ εβαλε το κουλουρακι στο στομα του,και το μασουλαγε σκορπιζοντας μερικα ψιχουλα πανω στο γραφειο του.Ειχε ηδη πληκτρολογησει το ονομα της εταιριας στο Google,μετα με κοιταξε πανω απο τα γυαλια του και ειπε:

-Βρηκα την ιστοσελιδα τους εδω.Εχει τηλεφωνα επικοινωνιας και email.Συγγνωμη,αν καταλαβα καλα μου ζητας να μπω παρανομα στο κομπιουτερ της εταιριας? Ο απο πανω το ξερει?

Και έδειξε με τον αντιχειρα του στους πανω οροφους.

-Ο Αρχηγος μου ειπε να χρησιμοποιησω οποιο μεσο κρινω σκοπιμο..και εξαλλου μια ματια θα ριξουμε μονο δεν θα σκοτωσουμε και κανεναν.Αυτο βεβαια θα το ξερουμε μονο εσυ κι εγω.Λοιπον μπορει να γινει κατι?

Ο Τζιμ γελασε,κοιταξε προς το πατωμα,μετα εξυσε το κεφαλι του και στο τελος ειπε:

-Κοιταξε Τζο,θα μπορουσα να φτιαξω ενα μικρο προγραμμα,εναν Δουρειο Ιππο οπως τον λεμε,και μετα να τον στείλω ως συνημμενο αρχειο μαζί με κατι αλλο..μια προσφορα η ενα διαφημιστικο,θα δουμε.

-Και μετα τι γινεται?Οταν στείλεις αυτον τον Δουρειο Ιππο πως τον ειπες τι κανουμε?

-Κοιταξε,αν και λεω αν ο παραληπτης του email που στην περιπτωση μας ειναι ο Μιλλερ ανοιξει αυτο το αρχειο,απο εκει και μετα αυτοματα αποκταμε προσβαση σε ολα τα αρχεια που εχει μεσα στο κομπιουτερ του.Αυτο δεν θελουμε?

-Αυτο ακριβως θελουμε Τζιμ!Φιλε μου οτι και να πω εισαι ο καλυτερος!Και ποτε λες να το εχεις ετοιμο αυτο το προγραμμα?

-Λοιπον μολις τελειωσω αυτο που κανω τωρα,θα κανω μια μικρη ερευνα πρωτα,και θα το φτιαξω το απογευμα που θα ειμαι σπιτι.απο το δικο μου κομπιουτερ για να μην δωσω και στοχο στην Υπηρεσια.

-Καλα το σκεφτηκες Τζιμ,ευχαριστω οποτε να σε αφησω να κανεις τη δουλεια σου.Οταν εχεις κατι νεωτερο παρε με σε αυτο το τηλεφωνο.

Ειπα και εσπρωξα μια καρτα που ειχε και το κινητο μου γραμμενο επανω,και σηκωθηκα.Ο Τζιμ απλωσε το χερι του,το εσφιξα και γυρισα να φυγω.

-Γεια σου Τζο χαρηκα που σε ειδα,ακουσα τον Τζιμ να λεει.

Ανεβηκα τις σκαλες για να γυρισω πισω στο γραφειο μου,στην αιθουσα των ντετεκτιβ ειδα τον Ντανιελ και τον καλεσα μεσα.Στρωθηκα στην καρεκλα μου και πισω μου μπηκε και ο Ντανιελ.

-Πριν καθησεις Ντανιελ πες μου ειναι εδω ο Μουρ η ο ΜακΦερσον?

-Νομιζω τους ειδα πριν λιγο κατω τους θελεις?

-Ναι φωναξε τους εχουμε να σχεδιασουμε καποια πραγματα.

Σε λιγα λεπτα μπηκαν στο γραφειο και οι αλλοι δυο αστυνομικοι.Ο Ντανιελ και ο Μουρ καθησαν στις καρεκλες ενω ο ΜακΦερσον εμεινε ακουμπισμενος στην ντουλαπα πισω του.

-Λοιπον σας καλεσα εδω γιατι αλλαζουν τα σχεδια μας σχετικα με την υποθεση.Απο εδω και στο εξης θελω να παρακολουθητε τον Ραιαν Μιλλερ,ειναι αυτος εδω ο τυπος.

Ειπα και εσπρωξα την φωτογραφια του πανω στο γραφειο.Ηταν ευκολο να την βρεις και να την

εκτυπώσεις γιατί υπήρχε σε περιοπτη θέση στην ιστοσελίδα της εταιρίας του.

-Παρτε και άλλους δυο αστυνομικούς και μοιραστε τις βαρδιες.Θελω να ξερω που πηγαινει και ποιους συνανταει ενταξει?

-Φυσικα μεινετε ησυχος θα εχουμε συμβατικα αυτοκινητα,θα γινουμε η σκια του.

-Διακριτικα να μην μην καταλαβει τιποτα ετσι?Οτι βρειτε με ενημερωνετε.

Ο Μουρ συγκατανευσε και αποχωρησαν απο το γραφειο.Ο Ντανιελ με κοιταξε και ειπε:

-Ας υποθεσουμε οτι αυτος ειναι ο δολοφονος της Καρσον σωστα?Απο τις επτα μεχρι τις επτα και τεταρτο που ειπε η γυναικα του οτι γυρισε στο σπιτι θα μπορουσε να ειχε διαπραξει τον φονο?

-Το σκεφτηκα κι εγω αυτο Ντανυ,αλλα ο χρονος δεν επαρκει για να παει απο το γραφειο του στις Καρσον,να κανει τον φονο και να επιστρεψει στο σπιτι του.Κατι αλλο σκεφτηκα επισης.

-Τι σκεφτηκες για πες.Ειπε ο Ντανιελ.

-Οτι πηγε στο σπιτι του,βρηκε την γυναικα του να κοιμαται και γυρισε το ρολοι μια ωρα πισω.Επειτα ειχε ολο το χρονο να παει στις Καρσον για να την ληστεψει και να γυρισει πισω,οπου και εβαλε το ρολοι στην σωστη ωρα.

Ο Ντανιελ μισοκλεισε τα ματια του και ειπε:

-Χμμ αυτο θα μας ελυνε πολλες αποριες ετσι δεν

ειναι?Θελεις να προσπαθησω να τσεκαρω αν υπαρχουν καμερες στην περιοχη γυρω απο το γραφειο του? Ισως καποια τον δειχνει να φευγει σε ωρα που μας ενδιαφερει.Αν δεν εχουν σβησει το περιεχομενο φυσικα μετα απο απο τοσες ημερες.

-Δεν χανουμε τιποτα αν το ψαξουμε.Καλη ιδεα.Παρε και μια καταθεση απο την γραμματεα του Μιλλερ,να δεις τι θα σου πει για το που βρισκοταν την περασμενη Τεταρτη.

Ο “Ποντικός” ανεβαινε την οδο Κιπλινγκ μεσα στο κλειστο μπλε φορτηγακι του,που απ' εξω εγραφε με ασπρα γραμματα,"ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ". Επειτα εστριψε στην οδο Παλλιστερ και συνεχισε για λιγο ευθεια.Οι φιλοι του τον φωναζαν ετσι,λογω της μεγαλης ποσοτητας τζελ που εβαζε καθε φορα για να στρωνει τα μαλλια του,και τον εκανε να μοιαζει σαν βρεγμενο ποντικι.Επισης ειχε το χαρισμα να τρυπωνει παντου.Τωρα σταματησε στην ακρη του δρομου,κατεβηκε απο το φορτηγακι και περασε απεναντι.Φορουσε μια ολοσωμη μπλε φορμα,σαν αυτες που φορουν οι εργατες που κανουν επισκευες και καπελο τζοκευ.Προσποιοταν οτι εψαχνε να βρει καποιο σπιτι ριχνοντας που και που μια ματια στα χαρτια που κρατουσε στο χερι του,ενω στην πραγματικοτητα εκανε αναγνωριση του χωρου, που

περιελαμβανε και τον επομενο στοχο του.Μετα απο λιγο επεστρεψε περπατωντας στον ιδιο δρομο απο οπου ειχε ερθει,μπηκε στο φορτηγακι του εβαλε μπροστα και εφυγε.

Εγκατελειψα το γραφειο μου γυρω στις τεσσερις και μιση το απογευμα για να επιστρεψω πισω στο σπιτι. Η ημερα ηταν ακομα καπως ζεστη,αν και ο Ιουνης ειναι μηνας με αστατο καιρο στο Ντητροιτ.Εφτασα εξω απο το σπιτι,παρκαρα το αυτοκινητο και ανεβηκα απ' τις σκαλες στον δευτερο οροφο.Εβγαλα σακακι και οπλοθηκη,και καθως εβγαζα το παντελονι μου ενα κερμα επεσε απο την τσεπη μου,και αρχισε να κυλαιο στο ξυλινο πατωμα.Διετρεξε την αποσταση απο τον καναπε μεχρι τον απεναντι τοιχο,και σταματησε πανω στην χθεσινη εφημεριδα που ηταν πεσμενη στο πατωμα κατω απο το τραπεζακι και εγραφε:"Ανεξιχνιαστη παραμενει η δολοφονια της Μελιντα Καρσον".

Αργότερα ηρθε και η Νανσυ στο σπιτι κουβαλωντας κουτια με κινεζικο.Σπρινγκ Ρολς, και γαριδες με ρυζι σε σαλτσα.Το αγαπημενο μου..Ανοιξα ενα μπουκαλι κοκκινο κρασι,και το εφερα στο τραπεζι.

-Στην υγεια μας μωρο μου.Ειπε.

-Στην υγεια μας.Αποκριθηκα κι εγω.

-Λοιπον?Πως τα πατε με την υποθεση που ερευνας?
Ειχατε καποια εξελιξη?Με ρωτησε.

Ακουμπησα το ποτηρι μου στο τραπέζι και επιασα μια γαριδα με το πηρουνι μου.

-Οχι κατι συγκεκριμενο ακομα,αλλα εχουμε αλλαξει κατευθυνση στις ερευνες...Ξερεις,οσο ο καιρος περναιει οι ανθρωποι ξεχνανε προσωπα,οχηματα η οτιδηποτε αλλο εχουν δει,αν φυσικα εχουν δει κατι.Απαντησα.

-Πιστευω οτι στο τελος θα την βρεις εσυ την ακρη,εχω εμπιστοσυνη στο μυαλο σου!

Ειπε η Νανσυ και με εκανε να χαμογελασω.

Τελειωσαμε το φαγητο μας και μετα επιασα να μαζεψω τα ρουχα μου απο τον καναπε και να τα παω στο δωματιο μου,ενω η Νανσυ αρχισε να μαζεφει το τραπέζι.Πανω που κρεμαγα το σακακι μου σε μια καρεκλα,ακουσα την κραυγη της Νανσυ απο την κουζίνα,που εκανε τις τριχες στο σβερκο μου να σηκωθουν.Αυτοματα το χερι μου πηγε προς την θηκη και τραβηξε εξω το Glock μου,αμεσως μετα εισεβαλα στο καθιστικο.Ειδα την Νανσυ εντρομη με το χερι τεντωμενο να δειχνει προς την κουζίνα.

-Εκει!Κατσαριδα!Μου φωναξε.

Πραγματι πανω στο πασο της κουζίνας εκανε πασαρελα μια μεγαλη καφε κατσαριδα.Δεν ξερω αν ηταν η ιδια που ειχα δει εγω χτες μεσα στο ντουλαπι,η καποια συγγενης της,παντως εδρασα οπως οφειλα.Εβγαλα την παντοφλα μου και την εκσφενδονισα προς το μερος της,αστοχησα και εκεινη αφου επεσε στο πατωμα,ετρεξε να χωθει στο κενο

αναμεσα στα ντουλαπια της κουζινας και το πατωμα.

-Νομιζα οτι επαθες τιποτα.

Της ειπα και την τραβηξα στην αγκαλια μου.Εκεινη με φιλησε τρυφερα,και μετα απο λιγο βρεθηκαμε πανω στον καναπε,οπου καναμε ερωτα.Καθε φορα νομιζα οτι ηταν οτι πιο εντονο ειχαμε ζησει μεχρι τωρα.

Κατα τις εντεκα και μιση το βραδυ,και ενω η Νανσυ κοιμοταν αποκαμωμενη με το σεντονι να διαγραφει το σχημα του κορμιου της πανω στο κρεβατι,περπατησα ως την κουζινα για να παρω μια μπουρα.Αλλαξα γνωμη και επιασα απο το ντουλαπι ενα μπουκαλι με Jameson,γεμισα ενα ποτηρι συν τα παγακια και εκατσα να το απολαυσω στον καναπε.Απο το τραπεζακι ακουστηκε η δονηση του κινητου μου,σημαδι οτι ειχε εισερχομενο SMS επιασα το κινητο και ανοιξα το μνημα.Ηταν απο τον Τζιμ,με ενημερωνε οτι ειχε φτιαξει και στειλει τον Δουρειο Ιππο του.Ενα ακομα διχτυ ειχε απλωθει και περιμενε το ψαρακι να πεσει μεσα.

Την ιδια ωρα ο "Ποντικος",σαν συνοδηγος αυτη την φορα,ανεβαινε την οδο Κιπλινγκ μεσα σε μια ασημι Lexus στριβοντας στην οδο Παλλιστερ.Σταματησαν λιγο μακρυτερα απο το σπιτι το οποιο ειχαν επιλεξει ως στοχο,ανοιξε την πορτα και κατεβηκε.Φορουσε παλι μια ολοσωμη φορμα,την οποια θα ηταν ευκολο να ξεφορτωθει αργοτερα,και το ιδιο καπελο τζοκευ.

Το σπίτι ήταν αγορασμένο πρόσφατα από την Αμαντα και τον Μαρτιν, πιλότο γνωστών αερογραμμών. Περπατήσε αργά, επιφυλακτικά ως την ακμή του σπιτιού ανιχνευοντας την περιοχή με το βλέμμα του. Στα χέρια του φορούσε ελαστικά γάντια στο χρώμα του δέρματος. Μπήκε στην πράσια, στο πίσω μέρος του σπιτιού και ανεβήκε τα σκαλακία που οδηγούσαν στην πόρτα της κουζίνας. Εβγάλε από ένα μικρό τσαντάκι που κρεμοταν από την μέση του ένα κομματι πανί και ένα εργαλείο που εμοιάζε με πένσα. Ακουμπήσε το πανί πάνω στο τζάμι, στην πόρτα της κουζίνας και έδωσε μια με το εργαλείο που κρατούσε στο δεξί του χέρι. Από το τζάμι έσπασε ένα κομματι λίγο μεγαλύτερο από ένα μήλο, σχεδόν χωρίς να κάνει καθόλου θορυβό και έπεσε προς το εσωτερικό του σπιτιού. Έπειτα έβαλε το χέρι του στο ανοίγμα και άνοιξε την πόρτα από μέσα. Έκανε μερικά βήματα στο χώρο μέχρι τα μάτια του να συνηθίσουν το σκοτάδι. Εβγάλε από το τσαντάκι του μια μαύρη κουκούλα που αφήνε μόνο τρυπές για τα μάτια και το στόμα και την φορέσε.

Η μόνη πηγή φωτός εκεί μέσα προερχόταν από το ρολόι του φούρνου μικροκυμάτων που αναβοσβήνε ρυθμικά. Προχώρησε περισσότερο κατά μήκος της κουζίνας. Τώρα μια μουσική και γέλια κονσερβά ακουγονταν χαμηλά από κάπου μέσα στο σπίτι. "Κάποιο σου σε τηλεοπτική εκπομπή από την

κρεβατοκαμαρα στο επανω πατωμα".Σκεφτηκε.
Αρχισε να ανεβαινει τα ξυλινα σκαλια της εσωτερικης
σκαλας που οδηγουσαν επανω.Τα καινουρια αθλητικα
παπουτσια του δεν εκαναν κανενα θορυβο που θα
προδιδε την παρουσια του εκει.Εφτασε στον
διαδρομο του επανω οροφου,τωρα απο την μισανοιχτη
πορτα της κρεβατοκαμαρας μπορουσε να δει μια
λωριδα φωτος που τρεμοπαιζε πανω στο ξυλινο
πατωμα,το φως της τηλεορασης.Σταθηκε
ακουμπισμενος με την πλατη στον τοιχο ακριβως
διπλα στην μισανοιχτη πορτα και αφουγκραστηκε.Απο
μεσα εξακολουθουσαν να βγαινουν οι ηχοι του σοου
απο την τηλεοραση. Εβγαλε απο την τσεπη του μια
μεταλλικη μπιλια και την αφησε να πεσει κανοντας
επαναλαμβανομενα τακ τακ πανω στο ξυλινο πατωμα.

Η σαρανταπενταχρονη Αμαντα Εβανς ηταν
ξαπλωμενη στο κρεβατι της φορωντας ενα αναλαφρο
νυχτικο με λουλουδια παρακολουθουσε το αγαπημενο
της σοου στην τηλεοραση,οταν ακουσε εναν περιεργο
μεταλλικο ηχο να ερχεται απο τον
διαδρομο.Σηκωθηκε απο το κρεβατι ξυπολητη και
πηγε προς την πορτα.Μολις βγηκε στο διαδρομο
ενιωσε ενα χερι να της κλεινει το στομα,ενω ενα
δευτερο την αρπαξε βιαια απο την μεση.Ο
"Ποντικος" την εσπρωξε αποτομα γυριζοντας την
παλι μεσα στο δωματιο ενω μια δευτερη σπρωξια την
εστειλε να χτυπησει στο κομοδινο με το κεφαλι και

να πεσει μπρουμητα στο πατωμα.

Εβαλε τα δαχτυλα του στο λαιμο της,και πλησιασε να ακουσει την ανασα της.Ζουσε ακομη,απλως ειχε χασει τις αισθησεις της.Τωρα ηταν η ωρα για το δευτερο μερος της δουλειας.Πηγε προς τα δεξια του δωματιου οπου βρισκοταν η ντουλαπα.Την ανοιξε και αρχισε να ψαχνει τα συρταρια.Μονο πολυτιμα αντικειμενα."Ο χρυσος και τα διαμαντια κρατανε για παντα"Σκεφτηκε και χαμογελασε μεσα απο την μαυρη κουκουλα.Μαζεψε οτι πολυτιμο βρηκε εκει,και μετα σειρα ειχε μια συρταριερα αγορασμενη απο το Amish, που επανω της ακουμπουσε τωρα η τηλεοραση.Εδω εκτος απο χρυσαφικα βρηκε και ενα ζευγαρι σκουλαρικια με μικρα διαμαντακια επανω,τα οποια βιαστηκε να χωσει μεσα στο τσαντακι του.Μολις τελειωσε και απο εκει,επεστρεψε πανω απο το πεσμενο στο πατωμα σωμα της Αμαντα.

Εβγαλε απο την τσεπη της φορμας του ενα ναυλον καλωδιο,ανασηκωσε το κεφαλι της οσο χρειαζοταν για να το περασει γυρω απο το λαιμο της,και αρχισε να το σφιγγει."Δεν αφηνουμε ιχνη",ειχε πει το Αφεντικο.

Την ωρα που το σφιξιμο ειχε αρχισει να γινεται εντονο,φωτα επεσαν στην μπροστινη πλευρα του σπιτιου,και ταυτοχρονα ηχος μηχανης αυτοκινητου ακουστηκε που κρατησε μερικα δευτερολεπτα και μετα εσβησε.Καποιος ειχε ερθει!Επρεπε ναφυγει απο τον χωρο οσο γινοταν πιο γρηγορα.Εβαλε ξανα το

καλωδιο στην τσεπη του,εκανε μεταβολη και γυρισε προς στον διαδρομο.Κατεβηκε τα σκαλια τρεχοντας και βγηκε απο την πορτα της κουζινας απο οπου ειχε μπει λιγο πριν.Επειτα με γρηγορο βημα πηγε προς το αυτοκινητο,ανοιξε την πορτα και μπηκε μεσα.Ο οδηγος του εβαλε μπροστα και χαθηκαν στο βαθος του δρομου.

Την αλλη μερα το πρωι ειχε βαλει αερακι.Στεκομουν μπροστα απο το ανοιχτο παραθυρο του καθιστικου μου απολαμβανοντας την πρωινη δροσια,εχοντας στο χερι μου ενα φλυτζανι τσαι.Η Νανσυ ειχε φυγει πριν λιγο για την δουλεια της,και σε λιγο θα εφευγα κι εγω για το γραφειο.Κοιταζα τους στροβιλισμους του αερα που σηκωναν σκονη και φυλλα,και αυτα χορευαν σαν μικρα ξωτικα πανω απο το απεναντι πεζοδρομιο.

Ντυθηκα,και πριν μπω στο αυτοκινητο προλαβα να ακουσω το κελαηδισμα ενος πουλιου,μαλλον κοκκινολαιμη που χαιροταν το καλοκαιρι σε καποιο απο τα γυρω δεντρα.Εφτασα εξω απο το τμημα,αφησα το αυτοκινητο στο παρκινγκ και ανεβηκα στο γραφειο μου.Γεμισα μια κουπα καφε και μολις ειχα κατσει στην καρεκλα χτυπησε το τηλεφωνο.Ηταν η Λιζα Μαρτινεζ που προφανως ηθελε να με ενημερωσει.

-Καλημερα Υπαστυνομε,εχω τα αποτελεσματα για το δειγμα DNA που πηρα απο το κομμενο χερι.

-Καλημερα Λιζα,σε ακουω.Ειπα και αρχισα να

χτυπαω τα δαχτυλα μου πανω στο γραφειο.

-Λοιπον το δειγμα που πηρα απο το χερι ταιριαζει απολυτα με αυτο που βρεθηκε κατω απο τα νυχια της Καρσον.Σου στελνω την εκθεση με φαξ.

-Σε ευχαριστω πολυ Λιζα,οπως το φανταζομασταν.Τωρα πρεπει να βρουμε και σε ποιον ανηκει.Ειπα και κλεισαμε τη γραμμη.

Επιασα το κινητο μου και καλεσα τον ντετεκτιβ Τζοουνς.

-Καλημερα Ντανιελ,που βρισκεσαι?

-Καλημερα Τζο,ειμαι στο δρομο πηγαινω για το γραφειο του Μιλλερ,εχεις κατι νεωτερο?

Του εξηγησα σχετικα με τα οσα μου ειχε πει η Μαρτινεζ για τα αποτελεσματα του DNA.

-Οταν τελειωσεις ελα απο εδω Ντανιελ,ενταξει?

Την ωρα που μιλουσαμε με τον Ντανιελ,η πορτα ανοιξε και στην εισοδο εμφανιστηκε ο αστυνομικος Αντυ Μουρ.Του εκανα νοημα να περασει.

-Καλημερα Αντυ,καθησε.

Του εδειξα προς την καρεκλα.

-Καλημερα Υπαστυνομε,ηθελα να σε ενημερωσω για τη χθεσινη παρακολουθηση του Μιλλερ.Εμεις δεν ειχαμε τιποτα σημαντικο.Κατα τις τεσσερις και μιση,ο τυπος εφυγε απο το γραφειο του,τον ακολουθησαμε και εμεις με το δικο μας αμαξι,σταματησε σε ενα μπακαλικο ψωνισε και μετα πηγε στο σπιτι του.

-Ξαναβγηκε καθολου μετα?Μηπως τον επισκεφθηκε

κανενας εκει?Τον ρωτησα.

-Οση ωρα ειμασταν εμεις εκει,οχι.Το βραδυ εμεινε στο σπιτι του.Ουτε επισκεψεις δεχτηκε απο κανεναν.Τωρα βεβαια εχει αναλαβει η πρωινη βαρδια,ισως αυτοι ειναι πιο τυχεροι.

-Ενταξει Αντν σε ευχαριστω.Ειναι νωρις ακομα για να εχουμε κατι ενδιαφερον.Μπορεις να πηγαινεις.

Τα γραφεια του Ραιαν Μιλλερ βρισκονταν στον δευτερο οροφο ενος καφε κτιριου,στην οδο Ρασελ,ακριβως απεναντι απο ενα παρκινγκ,γεγονος που εκανε πιο ευκολη την παρακολουθηση του κτιριου.Ο ντετεκτιβ Τζοουνς κατεβηκε απο το αυτοκινητο του και κατευθυνθηκε προς ενα ασημι Χοντα που βρισκοταν επισης παρκαρισμενο εκει.Μεσα βρισκοταν η πρωινη βαρδια,ο αστυνομικος ΜακΦερσον με τον συναδελφο του.Ο Τζοουνς ανοιξε την πορτα και εκατσε στο πισω καθισμα.

-Γεια σας παιδια πως παει εδω?Σας εφερα καφεδες.

Ειπε και προτεινε στους μπροστινους επιβατες το χερι του με δυο χαρτινα κυπελακια με καφε.

-Καλημερα ντετεκτιβ Τζοουνς,,ολα καλα μεχρι στιγμης ο Μιλλερ ηταν στο γραφειο του απο το πρωι,κατα τις δεκα και μιση τον επισκεφθηκε ενας κοντος τυπος με τα μαλλια χτενισμενα προς τα πισω.Κατεβηκαν μαζι στην εισοδο μετα απο εικοσι λεπτα και ο κοντος κατοπιν εφυγε.Ο Μιλλερ μετα επεστρεψε στο γραφειο του.Ευχαριστουμε για τους

καφεδες!Ειπε ο ΜακΦερσον και χαμογελασε.

-Και αν δεν κανω λαθος τον βλεπω και παλι στην εισοδο.Αυτος δεν ειναι ο Μιλλερ,με το μπεζ σακακι? Ρωτησε ο Τζοουνς.

-Ναι αυτος ειναι,μαλλον πηγαινει προς το αυτοκινητο του!Τι κανουμε τωρα?

-Μαλλον θα πειτε τους καφεδες στο δρομο.Ακολουθηστε τον εσεις να δειτε που παει και εγω θα ανεβω να πω δυο λογια με την γραμματεα του!

Ειπε ο Τζοουνς ενω ταυτοχρονα ανοιξε την πορτα και βγηκε απο το αυτοκινητο.Περιμενε να ξεμακρυνει το αυτοκινητο του Μιλλερ,και μετα περασε απεναντι και μπηκε στην εισοδο του κτιριου.Ανεβηκε με το ασανσερ στον δευτερο οροφο και εσπρωξε μια γυαλινη πορτα που πανω της ειχε τυπωμενο το λογοτυπο της Χομ Ινβεστμεντ.Βρεθηκε στον χωρο υποδοχης στρωμενο με μοκετα,δεξια του διεκρινε ενα διθεσιο δερματινο καναπε χρωματος καφε,δυο πολυθρονες και ενα χαμηλο γυαλινο τραπεζακι.Στα αριστερα βρισκοταν το γραφειο της γραμματεως με οσα μπορεί να εχει πανω του ενα γραφειο.Η ιδια,μια μετριου αναστηματος κοπελα με ξανθα μαλλια πιασμενα αλογοουρα,μιλουσε στο τηλεφωνο εκεινη την στιγμη.Φορουσε γυαλια με μαυρο σκελετο,ασπρο πουκαμισο και εφαρμοστη γκρι φουστα.

Του εκανε νοημα, ενωνοντας τον δεικτη με τον αντιχειρα,"μισο λεπτο κυριε" και του εδειξε την

καρεκλα εμπρος απο το γραφειο της.Ο ντετεκτιβ Τζοουνς καθισε και ταξιδεψε με το βλεμμα του γυρω απο την αιθουσα.Στον διαχωριστικο τοιχο απο γυψοσανιδα υπηρχαν καδρα με φωτογραφιες σπιτιων,διοροφα,μεζονετες αλλα και μονοκατοικιες που προφανως ειχε πουλησει παλιότερα η εταιρια.

Στο βαθος και πισω απο μια δευτερη γυαλινη πορτα βρισκοταν το γραφειο του ιδιου του Μίλλερ.

Η γραμματεας εκλεισε το τηλεφωνο και κοιταξε τον Τζοουνς πισω απο τα γυαλια της.

-Καλημερα σας κυριε,πως μπορω να σας φανω χρησιμη?

Ο Τζοουνς εβγαλε και εδειξε το σημα του και κατοπιν ειπε:

-Βρισκομαι εδω για τον κυριο Μίλλερ,ηθελα να του κανω μερικες ερωτησεις.

-Ω, λυπαμαι που θα σας απογοητευσω αλλα ο κυριος Μίλλερ εφυγε μολις πριν λιγα λεπτα.Δεν νομιζω να αργησει,μπορειτε αν θελετε να τον περιμενετε.Στο μεταξυ θα θελατε κατι?Εναν καφε ισως?

-Ενα νερο μονο σας ευχαριστω.

(Το ξερω οτι δεν ειναι εδω,μολις τον ειδα να βγαινει).

Σκεφτηκε ο Τζοουνς και χαμογελασε.

Η γραμματεας αφου διεσχισε τον χωρο του γραφειου πανω στις ψιλοτακουνες μαυρες γοβες της,προσπερασε μια μεγαλη γλαστρα με ενα φυτο εσωτερικου χωρου και κατεληξε στον ψυκτη

γεμίζοντας ένα ποτηρι με νερό.Στο μεταξύ ο Τζοουνς εκμεταλλευόμενος την ευκαιρία,ανασηκωσε κάποια έγγραφα που βρίσκονταν σε ένα καλάθακι με τίτλο "εισερχόμενα" ακριβώς μπροστα του και εριξε μια κλεφτη ματια.Η γραμματεας επεστρεψε στην θεση της ακουμπώντας επανω στο γραφειο το ποτηρι με το νερό.

-Ευχαριστω,ισως θα μπορούσατε να με εξυπηρετησετε και εσεις,ειναι αλλωστε κατι εντελως τυπικο.

Η κοπελα τον κοιταξε μεσα απο τα γαλαζια ματια της και ψελλισε:

-Αν μπορω να βοηθησω σε κατι ευχαριστως..

-Προκειται για την Τεταρτη που μας περασε.Μηπως θυμαστε τι ωρα εφυγε ο κυριος Μιλλερ απο το γραφειο του?

-Χμμ,με πατε αρκετα πισω και αδυνατω να θυμηθω..Μια στιγμη ομως.

Ανοιξε μια ατζεντα σε μεγαθος βιβλιου που ειχε μπροστα της και διετρεξε με το δαχτυλο τις σελιδες.

-Μμμ.. μαλιστα.Λοιπον την περασμενη Τεταρτη ειχε δεχθει καποιους υποψηφιους πελατες εδω γυρω στο μεσημερι,μετα βγηκε για ενα επαγγελματικο ραντεβου,και επεστρεψε λιγο πριν τις πεντε το απογευμα.

-Αργοτερα ξαναβγηκε?Προς το απογευμα ισως?

-Μμμ..δεν ξερω να σας πω..Στις πεντε και μιση μου ειπε οτι δεν θα με χρειασται αλλο και μπορουσα να

αποχωρησω..ετσι εφυγα για το σπιτι.

-Προσεξάτε μηπως καμια αλλαγη στην συμπεριφορα του εκεινες τις ημερες?

-Αν με ρωτατε για την Τεταρτη..οχι δεν νομιζω,ηταν οπως συνηθως..

Ειπε χαιδευοντας το πηγουνι της με το δεξι της χερι.

-Αν με ρωτατε ομως για την επομενη ημερα..ω τοτε ναι εδειχνε αναστατωμενος με..με εκεινη την υποθεση της θειας του,οταν τον ενημερωσαν θελω να πω.

-Μαλιστα ησασταν πολυ διαφωτιστικη μπορω να πω δεν θα χρειαστω κατι αλλο για τωρα σας ευχαριστω πολυ!

Ειπε ο Τζοουνς και της χαρισε ενα χαμογελο.Επειτα σηκωθηκε και τραβηξε για την πορτα νιωθοντας το βλεμμα της γραμματεως επανω του.

Εκλεισε πισω του την γυαλινη πορτα και τραβηξε για το ασανσερ.Οταν πατησε το κουμπι το ασανσερ με ενα τρανταγμα ξεκίνησε για το ισογειο.Επειτα βρεθηκε να βαδιζει στο πεζοδρομιο."Απο εδω τελειωσαμε,να δουμε αν θα εχουμε καποια τυχη με τις καμερες".Σκεφτηκε.

Πισω στο Τμημα ο Υπαστυνομος Σερμαν βρισκοταν καθισμενος στο γραφειο του,οταν ανοιξε η πορτα και ενας αστυνομικος τον πληροφορουσε:

-Υπαστυνομε μολις μας ανεφεραν οτι ερασιτεχνες παραδες ανεσυραν ενα ακρωτηριασμενο πτωμα κατω

στο ποταμι.Ειναι και το Λιμενικο εκει,το βγαζουν στην ακτη τωρα.

Σηκωθηκα απο την καρεκλα μου,και σχεδον αρπαξα το χαρτι που μου ετεινε ο αστυνομικος απο το χερι του.Επιασα να βαλω το σακακι μου,ενω ταυτοχρονα το χερι μου εψαχνε το κινητο στην τσεπη του παντελονιου μου.Καλεσα τον Ντανιελ.

-Γεια σου Ντανιελ που σε βρισκω?Εχουμε εξελιξεις.

-Βρισκομαι στην Ρασελ,τσεκαρω τα γυρω κτιρια για καμερες σχετικα με τον Μιλλερ.

-Βρηκανε το πτωμα αγνωστου ανδρα στο ποταμι πριν απο λιγο.Το βγαζουνε τωρα στην Λεικσορ,θελεις να βρεθουμε εκει?

Μεσα απο την βοη της κινησης ακουστηκε η φωνη του Ντανιελ.

-Οκ ξεκιναω,θα σε βρω εκει.Κλεισαμε το τηλεφωνο.

Κατεβηκα στο ισογειο,κι απο εκει σχεδον τρεχοντας στον χωρο που ειχα αφησει το αυτοκινητο.Μπηκα μεσα και ξεκινησα ολοταχως για την Λεικσορ.Οταν εφτασα εκει τα περιπολικά ειχαν ηδη αποκλεισει το σημειο οπου το σκαφος του λιμενικου ειχε φερει την σωρο του αγνωστου ανδρα,μαζι με την βαρκα των ψαραδων που το ειχαν ανακαλυψει.Οι φαροι των περιπολικων αναβοσβηγαν ακομα,οι λιμενικοι και οι αστυνομικοι επαιρναν καταθεσεις απο τους ψαραδες που ειχαν βρει το σωμα,το οποιο ηταν πανω στο τσιμεντενιο διαζωμα σκεπασμενο με ενα μουςαμα.

-Τι έχουμε εδώ?

Ρώτησα έναν ενστόλο που κρατούσε σημειώσεις λίγο πιο πέρα.

-Δυο ερασιτεχνες ψάρευαν σε βάθος πέντε μέτρων περίπου, όταν η αγκυρά τους σκαλώσε πάνω σε κάτι που όπως αποδείχθηκε ήταν το σώμα του ατυχού άνδρα το οποίο και ανέσυραν. Δεν ξέρουμε βεβαίως που ρίχτηκε στο ποτάμι, το ρεύμα ίσως το παρέσυρε πιο βαθιά.

Κουνήσα το κεφάλι μου καταφατικά, ενώ με την ακρή του ματιού μου επίασα ένα ασημί SUV να φρεναρεί κάπου πίσω και αριστερά μου. Ήταν ο ντετεκτίβ Τζουόνς που μόλις είχε φτάσει στο σημείο. Περπατήσα μέχρι το διαζώμα ακουγοντας πίσω μου τα βήματα του Ντανιέλ που ακολουθούσε. Έκατσα στα γόνατά μου και ανασηκώσα τον μούσαμα ενώ ακουγα πίσω μου την φωνή του Ντανιέλ.

-Τι γίνεται εδώ Τζο? Καινούρια υποθεση?

-Ντανιέλ νομίζω ότι μόλις βρήκαμε τον κατοχό του κομμένου χεριού.

Είπα δείχνοντας το σώμα. Το θέαμα ήταν συγκλονιστικό, αυτό που κάποτε ήταν ένας μαυρός άνδρας, τώρα εμοιάζε με ξεθωριασμένο αγάλμα με ματιά κενά. Τα φυκία που ήταν κολλημένα επάνω του εμοιάζαν με κισσο καθώς αυτός αναρριχάται πάνω σε γκριζό τοίχο. Έτσι όπως ήταν το σώμα, ελαφρά γερμένο στο πλάι μπορούσες να διακρίνεις μια μικρή τρυπα

ακριβώς επάνω από το σβερκο, η εισόδος της σφαίρας που του αφαιρέσε την ζωή. Σκεφτήκαμε με τον Ντανιέλ.

Στο μεταξύ δημοσιογράφοι από εφημερίδες και κανάλια άρχισαν να μαζεύονται, σαν τις μυγες γύρω από το μέλι, και οι αστυνομικοί κατέβαλαν αρκετή προσπάθεια να τους κρατήσουν πέρα από την κιτρινή κορδέλα που είχε στηθεί προχώρα στον χώρο. Όλοι στριμωγνονταν για μια δήλωση, μια φωτο ή μια λήψη από την κάμερα, αυτή που θα γεμίζει την στήλη της εφημερίδας τους με αναγνώστες, και θα έφερνε τηλεθέαση στα τηλεοπτικά κανάλια τους. Άλλωστε ένα πτώμα που βγήκε από το ποτάμι δεν είναι και κάτι που το βλέπεις κάθε ημέρα.

Καινούρια αφιξη αυτοκινήτου, καινούριο μурmurητό από τους ρεπορτέρ, καθώς έφτασε στο χώρο το βάν της ιατροδικαστού, και η Λίζα Μαρτινέζ κατέβηκε και άρχισε να έρχεται προς το μέρος μας. Οι φωτογραφικές μηχανές πήραν φωτιά βγαζοντας τον χαρακτηριστικό ήχο που μου θυμίζει μηχανήμα εκτύπωσης σε ώρα εργασίας. Η Λίζα μας χαιρέτησε και είπε:

-Φαίνεται ότι βρήκατε τον άνθρωπο που κάποτε χρησιμοποιούσε το κομμένο χέρι. Θα πρέπει να εμείνε μερικές μέρες μέσα στο νερό.

-Όχι εμείς. Αυτοί οι ψαράδες εκεί κάτω τον βρήκαν πρώτοι.

Της απαντησα κουνώντας το κεφαλι μου προς την μερια που βρισκονταν οι δυο αντρες.Η Λιζα εσκυψε πανω απο το σωμα και αρχισε να το παρατηρει.

-Φερει τραυμα απο σφαιρα στο πισω μερος του κεφαλιου,δεν βλεπω σημειο εξοδου το πιο πιθανο ειναι να βρουμε την σφαιρα σφηνωμενη καπου μεσα στο κρανιο.Περισσοτερα θα ξερω βεβαια οταν το μεταφερουμε στο εργαστηριο.

Ενευσα καταφατικα,πηγα λιγο πιο περα και καθησα στο τσιμεντενιο πεζουλι.Εβγαλα ενα τσιγαρο απο το πακετο που ειχα στην τσεπη μου,το αναψα και φυσηξα τον καπνο περα,οπου το ελαφρυ αερακι διελυσε το μικρο συννεφο.Ο Ντανιελ ηρθε διπλα μου,με ειδε σκεφτικο και ρωτησε:

-Προβληματισμενο σε βλεπω,τι σκεφτεσαι?

Ετριψα το σαγονι μου με το δεξι μου χερι.

-Σκατα δουλεια Ντανυ.Μαζευουμε οτι εχει απομεινει απο ζωες ανθρωπων που καποιος αλλος εχει καταστρεψει,και καθε φορα πιστευουμε οτι βρισκομαστε πιο κοντα στη λυση.Εσυ ειχες καποια τυχη με τις καμερες?

-Κοιτα τα πιο πολλα μαγαζια που υπαρχουν στην περιοχη γυρω απο το γραφειο του Μιλλερ,εχουν διαγραψει τις εγγραφες για να χρησιμοποιησουν ξανα τις κασετες..ομως η Ομοσπονδιακη Τραπεζα τις εχει κρατησει.Αυτοι τις ξαναγραφουν καθε δεκαπεντε ημερες,οποτε ζητησα να μου βρουνε αυτην της

περασμενης Τεταρτης,θα μας την δωσουν μολις τους
παμε την σχετικη εντολη. Εχει καποια θεα προς το
γραφειο του Μιλλερ και το παρκινγκ.Αν ειμαστε
τυχεροι..

Ειπε και χαμογελασε.

-Ωραιο δουλεια Ντανυ,φροντισε το το
συντομοτερο.Ειχε καμια επισκεψη ο Μιλλερ?

-Α ναι, ξεχασα να σου πω,ειχε συναντηθει νωριτερα
το πρωι με εναν τυπο,και την ωρα που ημουν και εγω
εκει,μπηκε στο αμαξι του και εφυγε.Οι δικοι μας τον
πηραν στο κατοπι.Θα μας αναφερουν αργοτερα πισω
στο Τμημα.

-Να βγαζουν φωτογραφιες απο αυτους που
συνανταει.Θελω να ξερω με τι τυπους εχει να κανει
οκ?Παμε τωρα στην Μαρτινεζ,αν δεν εχει κατι αλλο
μπορουμε να γυρισουμε στο Τμημα.

Σηκωθηκα ορθιος και τιναξα το αποτσιγαρο που
διεγραψε μια καμπυλη τροχια και επεσε σε μια
νερολακουβα λιγο πιο περα.Ενα κοπαδι παπιες
σηκωθηκε με παφλασμο απο την επιφανεια του νερου
και πεταξε προς τα νοτια,καθως το σκαφος του
λιμενικου εβαζε μπρος τις μηχανες του και
αποχωρουσε.Η Μαρτινεζ ειχε τελειωσει εκει.Επρεπε
να μεταφερει το σωμα στο εργαστηριο της,ετσι την
χαιρετησα,περασα την διαχωριστικη λωριδα της
Αστυνομιας πηγαινοντας προς το αμαξι μου.Χερια και

μικροφωνα ορθωθηκαν προς το μερος μου με διαφορες ερωτησεις.

-Μια δηλωση Υπαστυνομε?

-Γνωριζετε σε ποιον ανηκει η σωρος του ακρωτηριασμενου ανδρα?

Ξεστομισα το τυπικο"Καμμια δηλωση για την ωρα" και μπηκα στο αυτοκινητο.Εχοντας επιστρεψει στο Τμημα,περασα απο την αιθουσα των ντετεκτιβ για να παω στο γραφειο μου,μου εκανε εντυπωση η ζωηρη συζητηση που ειχαν μεταξυ τους οι ανδρες.Οταν ρωτησα τι συμβαινει ενας ντετεκτιβ μου εξηγησε.

-Εγινε κλοπη και αποπειρα δολοφονιας μιας γυναικας χθες το βραδυ στην Παλλιστερ.Ο δραστης αποπειραθηκε να την στραγγαλισει αλλα ευτυχως ο ανδρας της γυρισε σπιτι την καταλληλη στιγμη,και ετσι η γυναικα την γλυτωσε.

Εκανα ενα μορφασμο οταν ρωτησα.

-Εχουν καποιο στοιχειο μεχρι τωρα?

-Οχι ο δραστης φορουσε μαλλον κουκουλα απο οτι ειπε η γυναικα,το εχει αναλαβει το Τμημα της 3ης Περιφερειας που βρισκεται κοντα.

Μουρμουρισα ενα ευχαριστω,μπηκα στο γραφειο μου,εβαλα μια κουπα καφε και σωριαστηκα στην καρεκλα. Αναψα ενα τσιγαρο,εγειρα πισω στην καρεκλα μου και φυσηξα τον καπνο προς το ταβανι.Ωστε ειχε γινει κι αλλη κλοπη με αποπειρα δολοφονιας γυναικας.Απο τον ιδιο δραστη?

Ισως..Η μεθοδος εμοιαζε η ιδια,αυτη τη φορα η γυναικα ειχε γλυτωσει απο καθαρη τυχη.Τις σκεψεις μου διεκοψε το εσωτερικο τηλεφωνο.Ηταν ο Τζιμ ο ειδικος στα κομπιουτερ.

-Γεια σου Τζο πως τα πας?Πηρα να σε ενημερωσω οτι ο τυπος ανοιξε το email που του εστειλα,και τωρα εχω προσβαση στα αρχεια του.Θελεις να ριξεις μια ματια?

-Γεια σου Τζιμ,καλα ειμαι ευχαριστω.Μα φυσικα και θελω!Ερχομαι απο εκει τωρα.

Βγηκα στο διαδρομο και στο ασανσερ κι απο εκει στο ισογειο και την "φωλια" του Τζιμ.Μολις μπηκα στο γραφειο του αντικρυσα τον ειδικο να εχει μπροστα του ενα λαπτοπ και να χτυπα με ρυθμο πολυβολου τα πληκτρα του.Μια μυρωδια κανελας πλημμυριζε το δωματιο,προφανως απο τα κουλουρακια που επιμελως εφερνε ο Τζιμ στο στομα του.

-Καλως τον,ελα να δεις.Τρεχω το προγραμμα απο το προσωπο μου λαπτοπ,στο οποιο και το εφτιαξα.

Πλησιασα και εσκυψα πανω απο τον ωμο του για να δω ενα συστημα απο φακελους και υποφακελους πανω στην οθονη.Αρχεια απο το κομπιουτερ του Μιλλερ.

-Τζιμ εισαι καταπληκτικος,βλεπεις κατι χρησιμο εκει μεσα?

Μου εκανε νοημα να παρω κουλουρακι απο το κουτι που ειχε παντα διπλα του.Απλωσα το χερι μου και τσιμπησα ενα.

-Λοιπον κοιτα,οσο ο χρηστης,δηλαδη ο Μιλλερ ειναι ονλαιν στο ιντερνετ,μπορουμε κι εμεις να βλεπουμε τα αρχεια του.Οπως βλεπεις εδω εχει το πελατολογιο του.Εκανε διπλο κλικ σε ενα φακελο οπου φανηκε μια λιστα σε μορφη Word,και συνεχισε λεγοντας:

-Και εδω σε εναν αλλο φακελο εχει την ηλεκτρονικη του ατζεντα.Ραντεβου,τηλεφωνα,διευθυνσεις κτλ.Τι απο αυτα σε ενδιαφερει να δεις?

Εφερα το χερι μου στο πηγουνι μου.

-Χμμ,δεν ξερω..την ατζεντα του και το πελατολογιο ειναι μια χαρα για αρχη φανταζομαι.Να σε ρωτησω βρε Τζιμ..αυτος δεν μπορει να δει οτι σκαλιζουμε τωρα τα αρχεια του?

-Οχι!Θα καταλαβει οτι κατι δεν παει καλα μονο αν διαγραψουμε η αλλοιωσουμε καποια αρχεια,και παλι δεν θα ξερει ποιος κρυβεται απο πισω.Εμεις θα αντιγραψουμε μονο τα αρχεια που μας ενδιαφερουν.Κοιτα!

Εκανε κλικ πανω σε καποια αρχεια,πατησε αντιγραφη,και μετα παλι κλικ στην επιφανεια εργασιας του λαπτοπ του,και επειτα επικολληση.

Τα αρχεια εμφανιστηκαν και μπορουσαμε επιτελους να τα δουμε. Το πελατολογιο ηταν αρκετες σελιδες,ετσι οΤζιμ πατησε εκτυπωση,και ο εκτυπωτης που ηταν συνδεμενος με το λαπτοπ αρχισε να γουργουριζει και να βγαζει τυπωμενες σελιδες.Μετα σειρα ειχε η ατζεντα του Μιλλερ με τα ραντεβου και

ολα τα υπολοιπα,η διαδικασια η ιδια,ο εκτυπωτης αρχισε να κανει τη δουλεια του.Μολις τελειωσε,ο Τζιμ επιασε την δεσμιδα των εκτυπωμενων χαρτιων απο το μηχανημα και τα ακουμπησε πανω στο γραφειο του.Εριξε μια γρηγορη ματια στην ατζεντα με τα ραντεβου,αλλα αφορουσαν καποια που ηδη ειχαν γινει και αλλα που θα γινονταν τις επομενες ημερες.Υπηρχε επισης και μια προχειρη λιστα εξοδων.

-ΡΙξε μια ματια εδω,μηπως καταλαβεις τιποτα εχει μονο ημερομηνιες και κατι αρχικα.Ειπε.

Πηρα το χαρτι στα χερια μου και αρχισα να διαβαζω.Εκτος τα ραντεβου με υποψηφιους πελατες οπου φαινονταν καθαρα επωνυμα διευθυνσεις και τηλεφωνα,υπηρχαν και καποια αλλα πιο περιεργα.

-Εδω βλεπω ενα 16/6 Λ.Σ και διπλα την ωρα.Το ιδιο και πιο κατω,18/6 Ν.Κ εχει κι αλλα παρομοια,τι να ειναι αυτα τα αρχικα?Επισης στη διπλανη στηλη, Λ.Σ 5000 \$ Κ.Ρ 2500 \$.Τι να σημαινουν αυτα τα ποσα?

-Μηπως ειναι καποια χρηματα που προσπαθει να κρυψει απο την εφορια?Ειπε ο Τζιμ.

-Μπα δε νομιζω κατι αλλο σημαινουν.Ελπιζω να μπορεσω να το ανακαλυψω.

Ευχαριστησα θερμα τον Τζιμ για την χαρη,πηρα ολα τα χαρτια σηκωθηκα και πηγα προς την πορτα.

-Αν εχεις κατι καινουριο Τζιμ ενημερωσε με ενταξει?

-Μεινε ησυχος Τζο,καλη σου μερα.

Ειπε και κατοπιν εχωσε ενα ακομα κουλουρακι στο

στομα του.Καθως ανεβαινα με το ασανσερ πισω στο γραφειο μου,ενιωσα μια εντονη πεινα να κανει αισθητη την παρουσια της."Διαβολε κοντευει απογευμα και δεν εχω βαλει μπουκια στο στομα μου".Σκεφτηκα.

Καθησα στην καρεκλα αφου εβγαλα το σακακι μου,τεντωθηκα και μετα επιασα το συρραπτικο και εβαλα μαζι τις σελιδες απο το πελατολογιο,μετα εκανα το ιδιο με τις σελιδες απο τα ραντεβου,αφου εριξα πρωτα μια καλη ματια σε ολα.Πανω που ετοιμαζομουν να φυγω για το σπιτι,χτυπησε η πορτα του γραφειου.Ηταν ο αστυνομικος απο την πρωινη βαρδια παρακολουθησης του Μιλλερ.

-Καλησπερα Υπαστυνομε,ηρθα να σε ενημερωσω σχετικα με τις κινησεις του Μιλλερ μεχρι πριν απο λιγο.Τωρα ανελαβε η επομενη βαρδια.

-Εκανε τιποτα ενδιαφερον?Καθησε.Ειπα και του εδειξα την καρεκλα.

-Λοιπον καποια στιγμη το πρωι εφυγε απο το γραφειο του,ηταν μαζι μας και ο ντετεκτιβ Τζοουνς εκεινη την στιγμη.Εμεις ακολουθησαμε τον Μιλλερ με το αυτοκινητο.Πρωτα πηγε στην τραπεζα και μετα τραβηξε για την Γκρικταουν και πηγε στο καζινο Λακι Σεβεν.Μπηκα κι εγω μετα απο λιγο.Τον ειδα να πινει ενα ποτο στο μπαρ και μετα πηγε στο ασανσερ.Νομιζω οτι σταματησε στον τελευταιο

οροφο.

-Ενδιαφερον..στο καζινο λοιπον.Ξερεις τι υπαρχει στον τελευταιο οροφο?Ειπα και αναψα ενα τσιγαρο.

-Ναι απο οτι γνωριζω εκει βρισκεται το γραφειο του Νικ Καμπελ,ειναι ο τυπος που εχει το καζινο.Εχει και ολοκληρο διαμερισμα εκει για να..μενει οταν χρειαζεται.Επιασα κουβεντα με εναν πελατη που ταιζε ενα κουλοχερη και ηταν ιδιαιτερα ομιλητικος.Μετα γυρισα στο αυτοκινητο και περιμεναμε τον Μιλλερ να βγει.

-Κανατε καλη δουλεια,μπραβο.Μετα συνσνηθηκε με καποιον αλλο?

-Οχι πηγε κατευθειαν σπιτι του.Εχουμε δωσει για εκτυπωση την φωτο με τον τυπο που συναντηθηκε το πρωι.

Ο αστυνομικος εφερε το χερι του στο προσωπο και ετριψε την μυτη του.Τον ευχαριστησα για την προσπαθεια και τον αποδεσμευσα.Ηταν ωρα να πηγαινω κι εγω για το σπιτι.Φορεσα το σακακι μου και κατεβηκα στο αυτοκινητο. Τεταρτη σημερα,πρεπει να κανω καποια ψωνια για το σπιτι,σε λιγο θα μειουν μονο τα ντουλαπια.Σκεφτηκα και γελασα.Εβαλα μπροστα την μηχανη ανοιξα και τα παραθυρα να με δροσισει λιγο το αερακι,και πηρα το δρομο για το σπιτι.Στην πορεια σταματησα στο Σιτι Μαρκετ για μερικες προμηθειες.Ενα μπουκαλι κοκκινο κρασι, ζυμαρικα,μπυρες καφε και μερικα ακομα τροφιμα.

Πληρώσα και λίγο πριν βγω απο το μαγαζι,μεσα απο την τζαμαρια το ματι μου επεσε σε ενα καροτσι που μου φανηκε γνωστο στην απεναντι πλευρα του δρομου.Σε δευτερολεπτα φανηκε κι ο ιδιοκτητης του που μου φανηκε επισης γνωστος παρα το οτι ηταν γυρισμενος με την πλατη προς εμενα,ηταν ο Τζοσουα Γουιλιαμς,που περπατωντας αναμεσα στους καδους των σκουπιδιων εψαχνε για κατι χρησιμο.Ανοιξα την πορτα του μαγαζιου και βγηκα στο πεζοδρομιο,και πλησιασα το καροτσι του Γουιλιαμς,προσεκτικα για να μη με δει φροντιζοντας να εχω καλυψη απο τα παρκαρισμενα αυτοκινητα.Εφτασα στο καροτσι,απλωσα το χερι μου και αφησα μεσα την σακουλα με τα ψωνια,επειτα οπισθοχωρησα και γυρισα προς το μαγαζι ακολουθοντας την ιδια διαδρομη.Ανοιξα την πορτα και ξαναμπηκα,ηταν ωρα για μερικα ψωνια!

Εριξα μια ματια μεσα απο την τζαμαρια για να δω τον Γουιλιαμς να ξυνει το κεφαλι του και να κοιταζει με απορια αριστερα δεξια,προσπαθοντας να καταλαβει πως βρεθηκε η σακουλα με τα καλουδια μεσα στο καροτσι του.

Ο "Ποντικός" εδινε αναφορα στο αφεντικο του σχετικα με την λεια της τελευταιας "δουλειας",οτι ειχε αποκομισει δηλαδη απο την εφοδο στο σπιτι της οδου Παλλιστερ.

-Πολυ καλα κομματια αυτα που μου εφερες,αλλα αφησες εκκρεμοτητες αυτη τη φορα ετσι?Δεν σου ειπα οτι δεν πρεπει να αφηνουμε πισω μαρτυρες οταν μπορουμε?

-Δεν γινοταν αλλιως Αφεντικο,γυρισε ο αντρας της και θα με εβρισκε μεσα στο σπιτι.Επρεπε να φυγω απο εκει οσο γινοταν πιο γρηγορα.

Ειπε ενω καποιες σταγονες ιδρωτα αρχισαν να φαινονται στο μετωπο του.

-Τουλαχιστον τα υπολοιπα τα φροντισες οπως πρεπει?

-Ναι μην ανησυχεις Αφεντικο,ρουχα και παπουτσια τα ξεφορτωθηκα οπως συνηθως,δεν αφησα τιποτα.Τιποτα δεν με συνδεει τωρα με τον χωρο.

-Ωραιο,παρε αυτα τωρα και τραβα να πεις ενα ποτο,κερασμενο απο μενα!

Ειπε και πεταξε μερικα χαρτονομισματα πανω στο γραφειο,τα οποια εξαφανιστηκαν αμεσως στην τσεπη του υποτακτικου του.

-Ευχαριστω Αφεντικο!

Μουρμουρισε και ενα χαμογελο απλωθηκε στο προσωπο του.Γυρισε την πλατη του και τραβηξε για το μπαρ.

Μπαινοντας στο διαμερισμα αρχισα να βγαζω τα ρουχα μου για να φορεσω κατι πιο ανετο,κι επειτα αρχισα να τακτοποιω τα πραγματα που μολις ειχα αγορασει.Αν και αργα το απογευμα η ζεστη ηταν

ακομα αισθητη. Ετσι μπηκα στο μπανιο και πηρα ενα ντους και οταν τελειωσα,περασα στην κουζίνα με μια πετσετα τυλιγμενη γυρω απο τη μεση μου.

Πριν καθισω στον καναπε αρχισε να χτυπαι το κινητο μου,ηταν ο Ντανιελ.

-Γεια σου Τζο,δε σε προλαβα στο γραφειο,εφερα το υλικο απο τις καμερες της τραπεζας κοντα στο γραφειο του Μίλλερ.Τις εχω δωσει στο εργαστηριο για επεξεργασία.

-Ωραιο Ντανι κι εγω μολις μπηκα στο σπιτι,θα τις δουμε αυριο.εσυ θα μεινεις κι αλλο εκει?

-Οχι Τζο,θα συμπληρωσω κατι αναφορες και μετα θα φυγω κι εγω.Καλο βραδυ!

Καληνυχτισα τον Ντανιελ και στρωθηκα στον καναπε.Πηρα το τηλεκοντρολ και αναψα την τηλεοραση,Στον σταθμο WXYZ μετεδιδε εικονες απο την ανακαλυψη του πτωματος αγνωστου ανδρα το πρωι στο ποταμι,και οτι δεν υπηρχε ακομα τιποτα νεωτερο σχετικα με την ταυτοτητα του.Εκλεισα την τηλεοραση,πηρα μια μπυρα και στρωθηκα στον καναπε.Ακουσα το κλειδι στην πορτα και η Νανσυ ορμησε σαν σιφουνας στο δωματιο φορωντας μια γαλαζια μπλουζα με βαθυ ντεκολτε και ασπρη μινι φουστα.Επεσε πανω μου και ανταλλαξαμε ενα ζουμερο φιλι στο στομα.

-Τι κανεις μωρο μου?Πως τα περασες σημερα? Ψιθυρισε μεσα στο αυτι μου.

-Καλα μωρο μου,αλλα κουραση.Μολις πριν λιγο μπηκα στο σπιτι,θα ειδες τις ειδησεις φανταζομαι.

-Αχ ναι μωρο μου,λες για τον ανδρα που βρεθηκε στο ποταμι ε?Ηταν σοκαριστικο το θεαμα οντως.

Αναρωτιεμαι συχνα πως αντεχετε σε αυτη τη δουλεια

-Ισως αυτος ειναι και ο λογος που πολλοι μπατσοι καταληγουμε αλκοολικοι.

Ειπα και γελασα.Στην πραγματικοτητα βεβαια τα πραγματα δεν ηταν καθολου αστεια.

Στην συνεχεια η Νανσυ μαγειρεψε ενα υπεροχο κρεας με πατατες στο φουρνο,που παω στοιχημα το αρωμα απο τα μυρωδικα θα εφτανε μεχρι εκει που καθεστε τωρα,και το οποιο τιμησαμε με συντροφια απο ασπρο παγωμενο κρασι.Ο τελειος συνδυασμος σκορδου δεντρολιβανου και κρασιου ειχε μαγειρει τον ουρανισκο μου,μιας και απο το πρωι δεν ειχα φαι τιποτα στη δουλεια.Μεχρι να μαζεψει η Νανσυ το τραπεζι,εβγαλα απο την τσαντα μου τα χαρτια με το πελατολογιο του Μιλλερ,που ειχαμε υποκλεψει απο το κομπιουτερ του,και επιασα να ριξω μια ματια στα ονοματα και τις διευθυνσεις.

Λιγο αργότερα,χαζευα απο το παραθυρο της κρεβατοκαμαρας τα αστερια στον νυχτερινο ουρανο,νιωθοντας διπλα μου το γυμνο σωμα της Νανσυ,και ακουγωντας την ανασα της καθως αυτη κοιμοταν.

Το πρωι καθως χαιδευα την πλατη της που λες και

ηταν φτιαγμενη απο βελουδο της ψιθυρησα:

-Θα φυγουμε μαζι για τη δουλεια μωρο μου?Θα σηκωθω για να ετοιμασω το πρωινο μας.

-Σημερα θα παω αργοτερα γλυκε μου,θα μεινω να σου καθαρισω λιγο εδω μεσα.Α, κατι πρεπει να κανεις και για τις κατσαριδες, το ξερεις οτι δεν τις αντεχω.

-Χμμ..ειναι απλα μια παρεα για οταν νιωθω μοναξια γλυκια μου.

Ειπα και εκεινη εβαλε τα γελια.

Εφτασα στο Τμημα αφου πρωτα υπομεινα την πρωινη κινηση της λεωφορου Μισιγκαν και ανεβηκα στο γραφειο μου,περνωντας απο την αιθουσα των ντετεκτιβ,οπου περιεργως δεν ειδα τον Ντανιελ.Εβγαλα σακακι και πιστολι,και καθησα στην καρεκλα μου αφου εβαλα πρωτα μια κουπα καφε.Αναψα ενα τσιγαρο και ρουφηξα τον καπνο τοσο δυνατα που ακουστηκε ο ηχος του χαρτιου να καιγεται.Η πορτα ανοιξε και μπηκε μεσα ο Ντανιελ κρατωντας ενα φακελο στο χερι του.

-Καλημερα Τζο,δε σε ειδα που περασες ημουνα κατω για το υλικο απο τις καμερες.Εφερα και τις φωτο!ειπε χαμογελωντας.

-Μπραβο Ντανυ,βρηκες τιποτα χρησιμο?Για φερε να δω..

Ο Ντανιελ ανοιξε τον φακελο και εβγαλε τις φωτογραφιες απο μεσα.

-Αυτες εδω ειναι απο τις καμερες της τραπεζας κοντα

στο παρκινγκ.Δεν δειχνει πολλά πράγματα μονο τον Μίλλερ στις επτα και δεκα να πηγαινει προς το αυτοκινητο του με ενα μαυρο σακιδιο κρεμασμενο στον ωμο του.Το εργαστηριο τις μεγεθυνε οσο γινοταν.

Πηρα τις φωτογραφιες στα χερια μου κι επιασα να τις μελεταω.Οντως διεκρινα εναν τυπο με ενα μαυρο σακιδιο στον ωμο.Με παραξενεψε καπως το σχημα του.

-Χμμ.. αυτο δεν μοιαζει με σακιδιο ταξιδιου Ντανιελ κατι αλλο ειναι..μισο λεπτο.

Εσβησα το τσιγαρο,ανοιξα ενα ενα τα συρταρια του γραφειου ωσπου βρηκα ενα μεγεθυντικο φακο,τον οποιο εβαλα πανω απο την φωτο και τοτε ειδα καλυτερα.

-Μαλιστα,αυτο ειναι θηκη για μουσικο οργανο Ντανιελ,πιθανως για σαξοφωνο.

Ειπα και εσπρωξα τις φωτο προς το μερος του.

-Σαξοφωνο?Παιζει ο Μίλλερ τετοιο οργανο?Περιεργο μου φαινεται.

-Κι ομως παιζει!Ειδα καποιες φωτογραφιες στο σπιτι του οταν ειχα παει να μιλησω με την γυναικα του.Με τη γραμματεα του πως πηγε?Ειχες καποια τυχη?

-Εκεινη την ημερα που εγινε ο φονος της Καρσον,η γραμματεας του δεν ηταν στο γραφειο αργα το απογευμα,ειχε φυγει λιγο μετα τις πεντε.Ετσι δεν ηξερε την ωρα που εφυγε ο Μίλλερ.Την ωρα παντως

που η γραμματέας κοιτάζε αλλου προλαβα και σκαλιστα λιγο τα εγγραφα πανω στο γραφειο.Ειδα αρκετους απληρωτους λογαριασμους..

-Μμμ αυτο ενισχυει την εικονα που εχω οτι η εταιρια του Μιλλερ βρισκεται σε δεινη οικονομικη κατασταση.

Ο Ντανιελ ισιωσε τη γραβατα του που φορουσε πανω απο το ανοιχτο καφε πουκαμισο του,ξεροβηξε,επειτα με κοιταξε και ειπε:

-Παντως σου εχω και καλα νεα.Εχουμε εναν..χμμ μαρτυρα σχετικα με το πτωμα που βρεθηκε στο ποταμι.Καποιος τηλεφωνησε και ζητησε να μιλησει με εναν υπευθυνο που ερευνα την υποθεση.Επειδη δεν ειχες ερθει ακομα μιλησα εγω μαζι του.

-Αφησε τα στοιχεια του?Λιγο διστακτικο σε ειδα οταν ανεφερεις τον μαρτυρα.

Ειπα κι εστειλα ενα χαμογελο στον Ντανιελ.

-Ναι,λεγεται Οσκαρ Λαραμπι και μενει στο πιο ακριανο σπιτι της Λεικσορ..η αληθεια ειναι πως ειναι καπως..ηλικιωμενος.Ειναι ογδοντα πεντε ετων.Ειδε στις βραδυνες ειδησεις το ρεπορταζ και σκεφτηκε να μας τηλεφωνησει.

Αφησα και μου ξεφυγε ενα σφυριγμα εκπληξης καθως ειπα:

-Ας παμε να δουμε τοτε τον κυριο Λαραμπι.Απο την ιατροδικαστη δεν ειχαμε κατι ακομα σχετικα με το σωμα στο ποταμι ε?

-Οχι ακομα τιποτα,ειναι αλλωστε πολυ πρωι ακομα,εχουμε ολη την ημερα μπροστα μας.

Αδειασα και την τελευταια γουλια καφε απο το φλυτζανι μου,εχωσα το πακετο με τα τσιγαρα στην τσεπη μου,πηρα και τα υπολοιπα και ξεκινησαμε.

Βγηκαμε στην παραλιακη οδο κι απο εκει στην οδο Λεικσορ,οπου η δροσια που ερχονταν απο το ποταμι και την βλαστηση κοντα στην οχθη,εκανε την ζεστη λιγο πιο υποφερτη.Το σπιτι των Λαραμπι ηταν ευκολο να βρεθει,ενα τυπικο διπατο σπιτι βαμενο ασπρο το τελευταιο στη σειρα των σπιτιων και πολυ κοντα στην οχθη του ποταμου.Αφησαμε το αυτοκινητο πισω απο ενα παρκαρισμενο φορτηγακι μαρκας Φορντ και βαδισαμε ως την εξωπορτα του σπιτιου που ηταν στερεωμενη πανω στον ξυλινο ασπρο φραχτη.Ανοιξα τον συρτη και πατωντας πανω στο γρασιδι φτασαμε στην κυρια εισοδο οπου χτυπησα το κουδουνι.Κανεις δεν φανηκε να ερχεται για να ανοιξει,ουτε στην δευτερη προσπαθεια.

-Ας κανουμε το γυρο Ντανιελ.Ισως ειναι καποιος στην μπροστινη αυλη.Ειπα.

Βαδισαμε ετσι σε ενα στενο διαδρομο στρωμενο με γρασιδι,γεματο με αγριοχορτα και κηπουρικα εργαλεια σκορπισμενα εδω κι εκει.Ψηλες σημυδες ζουσαν κοντα στον φραχτη προσφεροντας απλοχερα την σκια τους πανω στο σπιτι ενω τιτιβισματα πουλιων γεμιζαν τον αερα.Φτασαμε στην μπροστινη

ξύλινη βεραντα που πανω της υπηρχε μια παλια πολυθρονα,και πανω σε αυτην ο ιδιοκτητης της,ενα λεπτο γεροντακι,ο κυριος Λαραμπι.

Φορουσε μια κοντομανικη πιτζαμα και καφε σορτσακι,ενω κοιτουσε με τα γαλαζια ξεθωριασμενα ματια του,καπου περα προς το ποταμι.

-Καλημερα σας ειστε ο κυριος Λαραμπι,ειμαι ο Υπαστυνομος Σερμαν.Μας τηλεφωνησατε για κατι που εχετε δει ετσι δεν ειναι?

Το κεφαλι αλλα και το βλεμμα του παρεμεινε προσηλωμενο σε αυτο που κοιταζε,ετσι ωστε αναγκαστηκα να λυγισω τα γονατα μου για να ερθω στο ιδιο υψος με αυτον,να βεβαιωθω οτι με ακουσε.

Ο Ντανιελ εκατσε επισης πανω σε ενα μεγαλο κουτσουρο που βρισκοταν στα αριστερα του γεροντα και εβγαλε το μπλοκακι του.Ο γερος ενευσε ναι με το κεφαλι του οποτε περασα στην επομενη ερωτηση.

-Μπορείτε λοιπον να μας πειτε τι ειδατε?

Ο Λαραμπι γυρισε επιτελους και με κοιταξε.

-Ηταν πριν τρεις η τεσσερις ημερες,οταν βγηκα σε ετουτο το μπαλκονι αργα το βραδυ,για να καπνισω ενα τσιγαρο,γιατι δεν με αφηνουν να καπνιζω βλεπετε. Εβαλε την παλαμη του κοντα στο στομα και ειπε χαμηλοφωνα,σχεδον ψιθυριστα αυτο το τελευταιο.

-Η κυρα μου κοιμοταν εκεινη την ωρα,ετσι καθισα στο μπαλκονι και μετα τους ειδα..

-Μπορείτε να μας πειτε τι ακριβως ειδατε?

Τον ενθαρρυνα εγω.

-Ηρθε ενα αμαξι περα εκει,και βγηκανε δυο τυποι απο μεσα,μετα πηγανε στο πορτ μπαγκαζ και σηκωσανε ενα δεμα,πρεπει να ηταν βαρυ.Το πηγανε κατω στο ποταμι διπλα στα δεντρα και μετα ακουσα ενα πλαφ.Και μετα αυτοι γυρισανε παλι στο αμαξι.Τοτε νομιζα οτι πεταζανε τιποτα σκουπιδια,σαβουρα.

-Τι ωρα ηταν περιπου θυμαστε?

-Μμμ.. αργα μετα τις μια,ισως και μιαμιση.Εχει ενα ρολοι στο κομοδινο της γυναικας μου.

-Αυτοι οι τυποι πως ηταν?Μπορειτε να θυμηθαιτε υψος για παραδειγμα?

Ο γερο Λαραμπι πηρε μια ρουφηξια απο το φλυτζανι με το τσαι που ηταν ακουμπισμενο σε ενα τραπεζακι διπλα του,και σκουπισε το στομα με το χερι του.

-Ο ενας..ηταν ψηλος, ναι αρκετα ψηλος..

Σηκωθηκα ορθιος και ισιωσα τα δαχτυλα με την παλαμη μου.Κατοπιν εφερα το χερι στο υψος του αυτιου μου σαν πηχη.

-Τοσο ψηλος ας πουμε?Λιγο πιο πανω,πιο κατω?

Ο Λαραμπι σηκωσε το γεματο ρυτιδες χερι του και εκανε μια κινηση προς τα πανω.

Ανεβασα κι αλλο το χερι μου ως εκει που τελειωνε το κεφαλι μου.

-Μεχρι εδω?Τι λετε?

Νεα κινηση προς τα πανω απο το χερι του γεροντα.

Αυτη τη φορα περασα αρκετα το χερι πανω απο το

κεφαλι μου.

-Εδω?Καλα ειναι?

Ο Οσκαρ ενευσε ναι με το κεφαλι.

-Μαλιστα.Με βαση το δικο μου υψος,ο τυπος πρεπει να ειναι γυρω στο ενα κι εννενηνταπεντε,δυσκολο να μην τον προσεξει κανεις..

-Απο μαλλια?Μηπως ειδατε τι χρωμα μαλλια ειχε? Ρωτησε ο Ντανυ.

Ο Λαραμπι εκανε ενα μορφασμο μετα ετριψε με την παλαμη του δεξιου χειριου του,το πανω μερος του αριστερου.

-Δεν ειχε..ηταν λειο..

-Εννοειτε δεν ειχε καθολου μαλλια?Ηταν φαλακρος? Ρωτησα εγω.

-Αχα!Σαν την λαμπα.Σου το λεω αυτο.

Ειπε και ξεσπασε σε ενα γελακι.

-Ωραιο..ας παμε στον αλλον τωρα.Θυμαστε τιποτα απο αυτον?

-Αχ, ο αλλος,αυτος ηταν κοντος.,σαν εντομο ενα πραγμα.Μα δεν τον ειδα για πολυ.Τον εκρυβαν οι θαμνοι εκει.

Και εδειξε με το λεπτο του χειρι προς τα αριστερα.

-Το..αυτοκινητο?Μηπως κατα τυχη αναγνωρισατε την μαρκα?Τον ρωτησα.

Ο γεροντας με κοιταξε με βλεμμα σαν να του ζητησα να μου εξηγησει τη θεωρια της σχετικοτητας και μετα κουνησε το κεφαλι αριστερα δεξια.Εξυσα το μαγουλο

μου σκεπτομενος την επομενη ερωτηση.

-Μμ.. για το χρωμα του αυτοκινητου,μηπως εχετε να μας πειτε κατι?Θυμαστε πως ηταν?

Σηκωσε το ροζιασμενο χερι του και με τον δεικτη που εμοιαζε με κλαρακι εδειξε την εγκραφα απο την ζωνη στο παντελονι μου.

-Αυτο εδω?Ασημι ετσι?Το χρωμα ηταν ασημι?

-Ετσι ακριβως!Μεγαλο αμαξι!Ειπε σχεδον με περηφανεια.

Ο γερο Λαραμπι αφησε μια πορδη που ακουστηκε σε ολο το μηκος και το πλατος της ξυλινης βεραντας.Γυρισα και ειδα τον Ντανιελ να σφιγγει τα χειλια του δυνατα,σε μια αξιοσεβαστη προσπαθεια να μη βαλει τα γελια.Ετριψα το πηγουνι μου εντονα προσπαθωντας να συγκρατησω και το δικο μου γελιο,για να κανω αλλη μια ερωτηση.

-Και η γυναικα σας που βρισκεται κυριε Λαραμπι? Ειναι εδω?

Εκανε μια κινηση προς τα πανω με το χερι του σαν να εδιωχνε μυγα.

-Αα.. θα ειναι επανω..αλλα δεν ακουει καλα.

Ειπε χτυπωντας με το δαχτυλο το αυτι του.

Αυτο εξηγει γιατι δεν ηρθε κανεις να ανοιξει οταν χτυπησαμε το κουδουνι.Σκεφτηκα.

-Νομιζω πως ηρθε η ωρα να φυγουμε,κυριε Λαραμπι η βοηθεια σας ηταν πολυτιμη.

Ειπα και την ιδια στιγμη ειδα τον Ντανι να

σηκώνεται.Μας σταμάτησε η φωνή του γερο Λαραμπι όταν ειπε:

-Κυριε..μηπως εχετε μια σοκολατα να μου αφησετε?
Γυρισα και τον κοιταξα.

-Χμμ..σοκολατα οχι..δυστυχως δε μου
βρισκεται,λυπαμαι.

-Ενα τσιγαρο ισως τοτε?Ξερετε δεν με αφηνουν..

Κοιταξα γυρω μου λες και θα εκανα κατι παρανομο,ξεφυσηξα τον αερα που κραταγα μεσα μου,επειτα εβαλα το χερι στην τσεπη μου και εβγαλα το πακετο με τα τσιγαρα.Εβγαλα ενα και το εδωσα στον ηλικιωμενο.Εκεινος το πηρε και αφου εκλεισε το ματι συνομωτικα ειπε:

-Θα το καπνισω το βραδυ ευχαριστω!

-Εμεις ευχαριστουμε για το χρονο σας κυριε Λαραμπι.
Ειπε ο Ντανιελ,και πηραμε τον ιδιο δρομο απο οπου ειχαμε ερθει για να βρεθουμε παλι στην εξωπορτα και απο εκει στο αυτοκινητο.Οταν μηκαμε μεσα και κλεισαμε τις πορτες ειπα στον Ντανιελ:

-Ωραιοι τυπος αυτος ο Λαραμπι.Κραταει καλα ακομα!

-Ναι.Μας εκλασε κιολας..Αποκριθηκε.

-Ισως επειδη ειμαστε οντως για κλασιμο?

Ειπα,και τα γελια μας ηταν τοσο τρανταχτα, που για μια στιγμη νομιζα οτι ετριξαν τα τζαμια του αυτοκινητου.Εβαλα μπροστα τη μηχανη ενω εκανα τη συνοψη.

-Τι αποκομισαμε λοιπον απο αυτη την επισκεψη?Οτι

αυτοι που πεταξαν το δεμα και μαλλον πτωμα στο ποταμι,ηταν ο ενας πολυ ψηλος και τελειως φαλακρος,και ο αλλος ηταν κοντος.Α,και οτι οδηγουσαν ενα ασημι αμαξι.Ψυλλους στα αχυρα ψαχνουμε δηλαδη.

-Σκεφτηκα να τον ρωτησω μηπως ειδε αριθμο κυκλοφοριας αλλα μου φανηκε αδιανοητο.

Ειπε ο Ντανιελ.

-Ναι απο τοσο μακρια και με τετοιο φωτισμο,ουτε εμεις δε θα μπορούσαμε να τον δουμε, παλι καλα που ειδε κι αυτα τα λιγα ο γεροντας.

-Απο το τιποτα το λιγο ειναι κατι..Στοχαστηκε ο Ντανιελ.

Γυρισαμε στο Τμημα,και ανεβηκαμε στο γραφειο μου,αφου πρωτα πηραμε σαντουιτς με τονο για να ξεγελασουμε την πεινα μας.Εβαλα και δυο κουπες καφε και στρωθηκα στην καρεκλα.Ακουσαμε το φαξ να σιγοτραγουδαι και να τυπωνει χαρτι,ενω την ιδια στιγμη χτυπησε το τηλεφωνο του γραφειου.Ηταν η Μαρτινεζ η ιατροδικαστης.

-Καλημερα Υπαστυνομε,ολοκληρωσα τα βασικα και σου στελνω την αναφορα,για οτι χρειαστεις περαιτερω μπορεις να μου τηλεφωνησεις.

-Ευχαριστω Λιζα,μολις την ελαβα θα σε παρω αργοτε ρα.Καλημερα κι απο εμενα.

Ο Ντανιελ ειχε ηδη παει προς το μηχανημα,αρπαξε τα

χαρτια που μολις ειχαν φτασει και τα ακουμπησε πανω στο γραφειο μου.Τα πηρα στα χερια μου και αρχισα να διαβαζω φωναχτα τα κυριότερα σημεια.

-Το θυμα εβληθη στο πισω μερος του κεφαλιου με σφαιρα των 0,38 χιλιοστων,το βλημα της οποιας βρεθηκε σφηνωμενο στην γναθο του θυματος.Η βολη εγινε υπο γωνια εξηντα μοιρων,πραγμα που σημαινει οτι το θυμα βρισκοταν χαμηλοτερα απο τον δραστη,πιθανον σε γονατιστη θεση.Η δολοφονια ελαβε χωρα πριν απο επτα η οκτω ημερες,ενω στο νερο πρεπει να παρεμεινε τουλαχιστον πεντε ημερες.Αποτυπωματα δεν ηταν δυνατο να ληφθουν δεδομενου οτι τα δαχτυλα του θυματος ειχαν ψεκασει με καποιου ειδους οξυ.Τα υπολοιπα ειναι αυτα που ηδη ξερουμε.

Ειπα και αφησα τα χαρτια πανω στο γραφειο.

-Ναι,οτι βρεθηκε δηλαδη τυλιγμενο σε μουςαμα και με αλυσιδα περασμενη γυρω απο τα ποδια του,αλυσιδα στην οποια σκαλωσε η αγκυρα και ετσι οι ερασιτεχνες ψαραδες το ανεσυραν στην επιφανεια.Συμπληρωσε ο Ντανιελ.

-Ακριβως!Λοιπον Ντανιελ εσυ ψαξε στους αγνοουμενους των τελευταιων δεκα ημερων,δες αν εχει δηλωθει καποιος που να ταιριαζει με τον αγνωστο ανδρα.Μολις τελειωσουμε το φαγητο μας ομως.

Πιασαμε απο ενα σαντουιτς και αρχισαμε να μασουλαμε,ενω ταυτοχρονα αρχισα να διαβαζω τις

λιστες απο το πελατολογιο του Μιλλερ που δεν ειχα διαβασει μεχρι τωρα.Καποια στιγμή το ματι μου επεσε πανω σε κατι γνωριμο,γυρισα προς τον Ντανιελ και του ειπα:

-Η προσφατη κλοπη και παρα λιγο φονος στην 3η Περιφερεια στην οδο Παλλιστερ δεν εγινε?

-Ναι σε αυτην την οδο ηταν.Γιατι ρωτας?

-Για δεξ εδω..Ο Μιλλερ ειχε πελατη σε αυτη την οδο κατσε να τσεκαρω και τον αριθμο.

Κοιταξα στον υπολογιστη την αναφορα απο τη βαση δεδομενων για την συγκεκριμενη υποθεση.Το νουμερο του σπιτιου ηταν το ιδιο.Επειτα εδωσα την λιστα που κρατουσα στον Ντανιελ.Οταν την ειδε σουφρωσε τα χειλια του σε εναν μορφασμο και ειπε.

-Το σπιτι στο οποιο εγινε η ληστεια εχει αγοραστει μεσω του μεσιτικου γραφειου του Μιλλερ..ενδιαφερον!Αρα οι τωρινοι ιδιοκτητες γνωριστηκαν με τον Μιλλερ κατα την αγορα του σπιτιου.Συμπτωση?

-Αχα!Αυτος τους πουλησε το σπιτι,τωρα αν ειναι συμπτωση η οχι δεν ξερω,αυτο θα φανει στην πορεια. Ειπα και τραβηξα ενα τσιγαρο απο το πακετο μου.

-Ντανυ,κοιταξε τι μπορεις να κανεις για να μαθουμε την ταυτοτητα του θυματος που βγηκε απο το ποταμι,ψαξε και στους εξαφανισθεντες.Εγω θα σκαλισω λιγο ακομα εδω και θα τα πουμε μετα.

Ο ντετεκτιβ Τζοουνς σηκωθηκε απο τη θεση του,εριξε

το χαρτι απο το σαντουιτς που ετρωγε πριν στο καλαθι και πηγε προς την πορτα.

-Εφυγα Τζο θα σε δω αργότερα.

Μολις η πορτα εκλεισε,εσβησα το τσιγαρο στο τασακι κι αρχισα να τριβω το πηγουνι μου.Επειτα σηκωσα το ακουστικο και πηρα στο εσωτερικο τηλεφωνο τον Αλαν Παρκερ,επικεφαλη του Τμηματος Ληστειων.

-Καλημερα Αλαν,Σερμαν εδω.Θα ηθελα μια χαρη

-Καλημερα Τζο,σε ακουω πες μου.

-Θα ηθελα αν ειναι ευκολο να μου στείλεις μια λιστα με κλοπες που εχουν γινει το τελευταιο εξαμηνο στην πολη.Οχι ολων των ειδων,μονο σε σπιτια που εχουν κλαπει πολυτιμα αντικειμενα,χρυσα κοσμηματα διαμαντια και τετοια.Ανεξαρτητα αν ασκηθηκε βια στους ιδιοκτητες η οχι.Γινεται?

-Μμμ.. νομιζω ναι μπορω να το κανω αυτο,θα μου παρει λιγο χρονο ομως.Οταν το εχω ετοιμο θα στο περασω με φαξ,ειναι ενταξει?

-Ναι φυσικα Αλαν,σε ευχαριστω πολυ!Ειπα και κλεισαμε την γραμμη.

Ο ντετεκτιβ Τζοουνς καθοταν στο γραφειο του εχοντας μπροστα του την οθονη του υπολογιστη,ψαχνοντας στα αρχεια για εξαφανισμενα ατομα των τελευταιων δυο εβδομαδων.Εκτος απο καποιους εφηβους υπηρχαν και πεντε μαυροι αντρες αναμεσα τους,κατηγορια που σαφως τον ενδιεφερε

αμεσα.Σε πρωτη φαση,αρχισε να τηλεφωνει σε διαφορα καταφυγια αστεγων και σε συσσιτια,προκειμενου να βρει αν σε καποιο απο αυτα ειχε σταματησει να εμφανιζεται καποιος εντελως ξαφνικα,ενω πριν ηταν τακτικος στις επισκεψεις του.

Ενας αστυνομικος χτυπησε την πορτα μου,και αφου περασε μεσα μου αφησε ενα φακελο πανω στο γραφειο και ειπε:

-Ειναι οι φωτογραφιες που ζητησατε Υπαστυνομε.

Μετα αποχωρησε.Ανοιξα τον φακελο γνωριζοντας οτι εκει μεσα υπηρχαν οι φωτογραφιες που ειχε τραβηξει η ομαδα που παρακολουθουσε τον Μιλλερ,σε σχεση με τα ατομα που συναντουσε.Στην πραγματικοτητα ηταν τρεις φωτο με το ιδιο ατομο,μετα απο την επισκεψη που ειχε κανει στο καζινο.Εδειχνε εναν τυπο κοντο με γυαλιστερα μαλλια να ανταλλασσει χειραψια με τον Μιλλερ μπροστα στην εισοδο.

Ο Ντανιελ επεστρεψε με τις σημειωσεις του,μπηκε στο γραφειο και καθησε απεναντι μου.

-Πφφ,πρεπει να επισκεφθω τρια τεσσερα κεντρα υποστηριξης αστεγων,μηπως βρω κατι για τον ανδρα που βρεθηκε στο ποταμι.Επισημα δεν φαινεται να τον αναζηται κανεις.

-Ναι,κανε μια ερευνα να δεις τι θα βγει κι απο εκει.Στο μεταξυ πως μπορουμε να μαθουμε περισσοτερα για αυτον εδω τον τυπο απο το καζινο?

Ειπα και χτυπησα με το δαχτυλο τη φωτογραφια που

είχα μπροστά μου.Ο Ντανιελ κοιταξε την εικονα και ετριψε το πηγουνι του.

-Με τον παραδοσιακο τροπο!Θα παμε σε ενα νεαρο που ξερω και δουλευει σε μπαρ. Μου δινει πληροφοριες που και που,γνωριζει προσωπα και πραγματα στην περιοχη.

-Φυσικα..μπαρμαν,θυρωροι και παρκαδοροι ηταν ανεκαθεν απο τους καλυτερους πληροφοριοδοτες της Αστυνομιας.Ειπα χαμογελωντας.

-Λοιπον παμε?

Ειπε ο Ντανιελ και σηκωθηκε απο την θεση του.

Ετσι βγηκαμε στο χωρο του παρκινγκ και στο αυτοκινητο,μεσα στα επομενα λεπτα ανεβαιναμε την λεωφορο Κας μεχρι να συναντησουμε το μπαρ Τεμπλ Κινγκ.Παρκαραμε μπροστα απο το μαγαζι,και μπηκαμε στον χωρο.Ηταν απογευμα,και οπωσδηποτε πολυ νωρις ακομα για νυχτερινη ζωη,ετσι το μαγαζι ηταν αδειο απο κοσμο.Ο μονος ανθρωπος που βρισκοταν εκει εκεινη την ωρα,ηταν ενας νεαρος με στρογγυλα γυαλια και κοτσιδα που σφουγγαριζε γυρω απο το πασο του μπαρ,εχοντας μαζεψει τα σκαμπο ολα στην μια μερια του μαγαζιου.Φορουσε ενα μακο μπλουζακι που πανω του εγραφε "Η Ευτυχια ειναι στον οριζοντα" και ενα φθαρμενο μπλου τζην με αθλητικα παπουτσια.Οταν μας ειδε στραφηκε προς το μερος μας καπως αποτομα και ειπε:

-Κυριοι ειναι νωρις,οπως βλεπετε δεν εχουμε ανοιξει

ακομα..

-Γεια σου Τεντυ,δεν θα σε καθυστερησουμε πολυ μην ανησυχεις.

Ειπε χαμογελωντας ο Ντανιελ.

-Ντετεκτιβ Τζοουνς,δεν σε γνωρισα αμεσως καιρο εχω να σε δω απο εδω.Ειπε ο νεαρος.

-Μια μικρη βοηθεια σε σχεση με εναν κυριο,συγκεκριμενα με αυτον εδω θελουμε και μετα θα σε αφησουμε να συνεχισεις.

Του ειπα αφηνοντας την φωτο πανω στο πασο του μπαρ.Ο νεαρος εκανε ενα περασμα με το βλεμμα πανω στη φωτο,χωρις να την αγγιζει και μετα συνεχισε να σφουγγαριζει.

-Δεν τον εχω δει,δε μου λεει κατι..

Ψελλισε κοιταζοντας προς το πατωμα.

-Μα εσυ ουτε που το κοιταξεις,για δες το καλυτερα!

Ειπε ο Ντανιελ πιανοντας τον απο το μπρατσο.Ο νεαρος αναγκαστηκε να επιστρεψει στο μπαρ,ακουμπησε τον αγκωνα του επανω και κοιταξε ξανα τη φωτο.

-Χμμ.. μοιαζει με εναν τυπο τον Κεννυ που δουλευει στο καζινο,αλλα δεν ξερω περισσοτερα πραγματα για αυτον.

-Κοιταξε νεαρε μου,καταλαβαινω οτι η δουλεια που κανεις εδω ειναι δυσκολη,και ισως και επικινδυνη καμια φορα?

Του πεταξα εγω ακουμπωντας ταυτοχρονα το χερι μου

στο σβερκο του μαζί με την κοτσίδα του.

-Δυσκολη μπορεί..αλλά επικινδυνή γιατί?Είπε σμιγοντας τα φρυδια του με απορία.

-Να δες,τώρα σφουγγαρίζεις,θα μπορούσες ας πουμε να γλιστρήσεις να πεσεις και να χτυπήσεις στο πρόσωπο,η να σπασεις κανένα χερι.Και εγω που στεκομαι εδω αλλα και ο ντετεκτιβ Τζοουνς απο εκει θα μπορούσαμε να βεβαιώσουμε το ατυχημα.Ετσι δεν είναι Ντανιελ?

Είπα κοιτώντας προς τον Τζοουνς και κλείνοντας του το ματι.

-Μμμ..ναι φυσικά αν γίνει κάτι τέτοιο.

Είπε ο Ντανιελ ανασηκώνοντας τα φρυδια του.

Ο Τεντυ εστρεψε το βλέμμα του αριστερα δεξια,κοιτώντας εμένα και μετα τον Ντανιελ.

-Λοιπον κυριοι κοιταζτε..οπως σας ειπα αυτος ειναι ο Κεννυ,ειναι δεξι χερι του Καμπελ,του τυπου που εχει το καζίνο..πιο πολλα για αυτον ομως θα ξερει σιγουρα η Λιλιαν Μπρουκς,εβγαιναν μαζί για καιρο.Αυτην θελετε σιγουρα.

-Και που την βρισκουμε αυτη την Λιλιαν?Δουλεγει καπου?Ρωτησα εγω.

-Ευκολα!Ειναι..πορνη.Κανει πιατσα στην ΜιντΤαουν θα σας πω που.

Ετσι μας εδωσε μια συντομη περιγραφη της γυναικας καθως και το σημειο οπου συχναζε.Επισης μας ειπε οτι ειχε και καποια θεματα με ναρκωτικα,μαριχουανα

και τετοια,οχι τιποτα βαριες ουσιες ακομα.

-Ειδες που με λιγη προσπαθεια μπορεις να θυμηθεις οτιδηποτε?

Ειπε ο Ντανιελ και τον χτυπησε στον ωμο.Εγω σηκωσα το χερι σε χαιρετισμο,και πηγαμε προς την εξοδο. Μπηκαμε στην Μπιουικ εβαλα μπροστα και ξεκινήσαμε για την ΜιντΤαουν,κατεβαινοντας την λεωφορο Γουντγουαρντ επειτα μπηκαμε στη λεωφορο Γουιλς και μετα απο μερικα περασματα εντοπισαμε τον στοχο μας.Η κοκκινομαλα Λιλιαν στεκοταν στο πεζοδρομιο και εσκυψε για να μιλησει στον οδηγο ενος Τογιوتا που ειχε σταματησει μπροστα της.

-Αυτη πρεπει να ειναι Ντανιελ.

Του ειπα προσπαθοντας να βρω ενα σημειο για να παρκαρω.Μολις το καταφερα,του ειπα να περιμενει στο αμαξι.Θα πηγαινα εγω να της μιλησω.Αναψα ενα τσιγαρο,ανοιξα την πορτα,και προσεχοντας την κινηση διεσχισα το δρομο περνώντας απεναντι,με το γκρι σακακι μου να ανεμιζει καθως περπατουσα.Εφτασα στο απεναντι πεζοδρομιο,ο τυπος με το Τογιوتا ειχε φυγει,η Λιλιαν ομως ηταν ακομα εκει.Η Μπρουκς φορουσε μια μινι τζιν φουστα,ψιλοτακουνες γοβες,ενα ροζ τοπ που αφηνε εξω την κοιλια της,και ενα τσαντακι στο ιδιο χρωμα που λαμποκοπουσε απο τις παγιετες.

Την πλησιασα και δειχνοντας της το σημα μου της ειπα:

-Υπαστυνομος Σερμαν,Μις Μπρουκς θα ηθελα να σας ρωτησω μερικα πραγματα.

Η Λιλιαν γυρισε και με κοιταξε με αδιαφορο βλεμμα μεσα απο τα γκριζα ματια της και φυσωντας τον καπνο απο το τσιγαρο της κατευθειαν στη φατσα μου,ειπε:

-Ακου μιστερ,εγω εδω δουλευω τωρα.Ο χρονος ειναι χρημα,και εσυ σπαταλας το χρονο μου.

Την κοιταξα μεσα στα ματια,τραβηξα μια γερη ρουφηξια απο το τσιγαρο μου,επειτα φυσηξα τον καπνο κατευθειαν μεσα στη μουρη της καθως της ελεγα:

-Ακου εδω κοριτσακι,ειμαι πολυ σιγουρος πως αν ριξω μια ματια μεσα σε αυτο το χαριτωμενο τσαντακι που κρατας,θα βρω πραγματα που θα ενδιαφερουν πολυ την Διωξη Ναρκωτικων.Μηπως θελεις να συνεχισουμε το παιχνιδι?

Με κοιταξε στενευοντας τα ματια της,επειτα τα ανοιγοκλεισε μερικες φορες και ειπε σε πιο ηπιο τονο αυτην τη φορα.

-Τι πληροφοριες ειπες οτι θελεις?

Εβγαλα απο την τσεπη μου τη φωτο του τυπου με το γυαλιστερο μαλλι και της την εδειξα.

-Οτι ξερεις για αυτον εδω τον τυπο θα μου ηταν χρησιμο.

Της ειπα.Κοιταξε τριγυρω.

-Οχι εδω ομως,καλυτερα εκει μεσα.

Είπε δείχνοντας με το κεφαλι ένα μπαράκι που βρισκόταν λίγα μέτρα πιο πέρα. Έκανα μια κίνηση με το χέρι τυπού "μετά από σενα" και εκείνη άρχισε να περπατάει προς τα εκεί με τα τακούνια της να αντηχούν πάνω στο πεζοδρόμιο. Άνοιξε την πόρτα και μπήκε πρώτη μέσα στο μαγαζί. Πίσω της μπήκα κι εγώ, της έδειξα ένα σκαμπί, σκαρφαλώσε πάνω του και εγώ κάθισα στο δίπλανο. Έκανα σημά στον μπαρμάν "για δύο ουίσκι" τα έφερε και έσπρωξα το ένα προς το μέρος της. Δεν είχα προθέση να πιω, έτσι έβγαλα ξανά τη φωτο και της την έδειξα. Η Λίλιαν ρουφήξε μια γουλιά από το ποτήρι της και βάλθηκε να με κοιτάζει.

-Λοιπόν τι ξέρεις για αυτόν εδώ τον τύπο?

Την ρώτησα.

-Δουλεύει στο Λακί Σεβέν για λογαριασμό του Καμπέλ. Το όνομα του είναι Κέννυ. Κέννυ Ροτζερς. Δεν γνωρίζω και πάρα πολλά γι αυτόν.

-Ε όχι και δεν γνωρίζεις. Έμαθα ότι βγαίνατε ένα διάστημα, είχατε σχέση. Της πεταξα.

-Πφφ.. σίγα την σχέση. Βγαίναμε ναι, πηγαίναμε σε κάποια κλαμπ μαζί, πηδίομασταν κιολας, μου έφερνε και κανένα δωράκι που και που. Αυτά. Τώρα δεν βλέπομαστε πια.

-Τι άλλο να ζητήσει ένα κορίτσι! Είρωνευτηκα.

-Και τι ακριβώς κάνει ο τύπος στο καζίνο?

-Κοίτα ο Κέννυ είναι.. πώς να το πούμε.. ο λογιστής. Μεταξύ άλλων καθηκόντων. Είπε.

-Δηλαδή?Κραταει τα βιβλια του Καμπελ θελεις να πεις?

-Χαχα!Τα βιβλια..Καλο!Απλα ο Καμπελ δανειζει λεφτα σε καποιους που τα χρειαζονται κατα καιρους,και ο Κεννυ..ναι κραταει καποια αρχεια.Ποιος εχει δανειστει και ποσα.Και φροντιζει να επιστρεψουν το χρεος τους.

Εγειρε προς τα πισω καθως γελασε,τιναζοντας τα μαλλια της και μετα επανηλθε μπροστα,τιναζοντας την σταχτη απο το τσιγαρο της στο πατωμα.

-Μμμ.Μαλιστα..Και αν τυχει και δεν μπορούν να τα επιστρεψουν?

Ρωτησα σηκωνοντας τα φρυδια μου.Η εκφραση της σοβαρεψε καθως ελεγε μια μια τις λεξεις:

-Φροντιζει να τα επιστρεψουν..Με καθε τροπο!

Αδειασε το ποτο της και ακουμπησε το ποτηρι κατω με δυναμη.

-Καταλαβα,τον αλλο τυπο Ραιαν Μιλλερ τον λενε μηπως τον εχεις ακουστα?Ειναι μαζι στην φωτο εξω απο το καζίνο.

-Δεν μου λει κατι το ονομα οχι..Δεν πηγαινω και συχνα απο εκει τωρα..

-Α, νομιζα οτι θα ηξερες να μου πεις αν ανηκει κι αυτος σε οσους εχουν δανειστει απο τον Καμπελ αλλα δεν πειραζει,Θα σε αφησω τωρα να γυρισεις στην..δουλεια σου.

Ειπα και αφου αφησα μερικα δολαρια πανω στον

παγκο ηπια μια γουλια απο το ποτο μου και σηκωθηκα.Η Λιλιαν επεστρεψε στο ποστο της,κι εγω διεσχισα αλλη μια φορα το δρομο και μπηκα στο αμαξι,οπου μεσα περιμενε ο Ντανιελ.

-Πως πηγε?Με ρωτησε μολις μπηκα.

-Οχι κι ασχημα,εχουμε το ονομα του τυπου με τα γυαλιστερα μαλλια τουλαχιστον.Και μερικα αλλα,θα σου πω στο δρομο.Ειπα κι εβαλα μπροστα τη μηχανη.

Καθως γυρνουσαμε πισω στο Τμημα ηταν ηδη σουρουπο.Τα συννεφα στο βαθος του οριζοντα ειχαν αποκτησει ενα πορτοκαλι χρωμα,σαν φλουδες απο μανταρινι κολλημενες στον ουρανο.Εξηγησα στον Ντανιελ ολα οσα ειχαμε πει με την Λιλιαν Μπρουκς,καθως μειναμε αρκετα λεπτα μεσα στο αυτοκινητο στο παρκινγκ του Τμηματος.Μια ιδεα που επεσε να πηγαιναμε ολοι μαζι για μπυρες αργοτερα,αναβληθηκε για το αυριανο βραδυ.

Ημασταν και οι δυο κουρασμενοι απο το τρεξιμο της ημερας,και η Νανσυ θα ηθελε να πεσει νωρις για υπνο επισης.Ο Ντανιελ βγηκε για να παρει το δικο του αυτοκινητο,κι εγω πηρα τον δρομο της επιστροφης για το διαμερισματακι μου στην οδο Τζοϊλλετ.Μολις μπηκα κρεμασα οπλοθηκη και σακακι σε μια καρεκλα και χωθηκα κατω απο το ντους,μια αναζωογονηση που μονο το ζεστο νερο μπορει να προσφερει.Επειτα εβαλα ενα ποτο για τον εαυτο μου και χωθηκα στον

αγαπημενο μου καναπε κοιταζοντας εξω απο το παραθυρο.Βαλθηκα να χαμογελαω καθως θυμηθηκα ενα Σαββατοκυριακο του περασμενου χειμωνα που ειχαμε περασει μαζι με την Νανσυ,εδω στο σπιτι μου. Εξω το κρυο ηταν διαβολεμενο και ειχε αρχισει να χιονιζει.Ετσι αποφασισαμε να περασουμε ολο το Σαββατοκυριακο κλεισμενοι μεσα.Η Νανσυ ειχε κουβαλησει στο σπιτι μερικα τελαρα και λαδοχρωματα,μαζι με καποια βιβλια ζωγραφικης τα οποια μελετουσε για καιρο.Ναι,της Νανσυ της αρεσουν τετοια πραγματακια που εχουν να κανουν με την τεχνη.Και ενω εκεινη εστησε το δικο της τελαρο,εκανε ενα προχειρο σκιτσο και μετα αρχισε να απλωνει τα χρωματα,εγω ακομα προσπαθουσα να αποφασισω τι θελω να ζωγραφισω.Στο τελος κατεληξα σε ενα μηλο,το οποιο ειχαμε στησει πανω στο τραπεζι και το κοιτουσα για ωρα.Η Νανσυ προσπαθουσε να με πεισει οτι δεν ειναι δα και τοσο δυσκολο να ζωγραφισω,αρκει να εκανα την αρχη.Μετα απο πολλα γραψε-σβησε το σχεδιο πηρε καποια μορφη,κι επειτα αρχισα να βαζω διστακτικα τα χρωματα ενα ενα απο την παλετα μου πανω στον καμβα.Μετα απο καμποση ωρα ηρθε κοντα μου να δει πως τα παω,και αναφωνησε:

-Μα για δεξ!Ειναι τελειο!Αυτο το μηλο δειχνει τοσο..τοσο..

-Φαγωσιμο?Της πεταξα εγω γελωντας..

-Σοβαρα τώρα σου αρεσει?

-Μα βεβαια!Για αρχαριο ειναι πολυ καλο!Αντιγυρισε εκεινη.

Ετσι το πρωτο μου εργο στηθηκε πανω σε ενα τραπεζακι και ηταν αξιο θαυμασμου.Το πνευματικο μου παιδι με κοιταζε μεσα απο τον καμβα χαμογελωντας λες και ηθελε να το παω βολτα,και εγω με τη σειρα μου κοιταζα τον υπεροχο λεκε απο λαδοχρωμα,που μου ειχε σταξει πανω στο χαλι.

Γενικα μιλωντας ηταν ενα πολυ εποικοδομητικο Σαββατοκυριακο.Εξω ειχε νυχτωσει πια για τα καλα,ηταν περασμενα μεσανυχτα.

Την ιδια ωρα στην Λεωφορο Φορεστ μια μπεζ Καντιλακ κινουνταν με χαμηλη ταχυτητα καθως ο καπως παχουλος οδηγος της εψαχνε για ενα συγκεκριμενο κτιριο.Στο ραδιοφωνο επαιζε το "Blue Velvet" απο τον Μπομπι Βιντον,και ο οδηγος σφυριζε στο ρυθμο του τραγουδιου.Οταν βρηκε αυτο που εψαχνε,μια παλια πολυκατοικια πεντε οροφων απο κοκκινο τουβλο,παρκαρε στο πεζοδρομιο και κατεβηκε απο το αυτοκινητο.Πλησιασε στην κεντρικη εισοδο και χτυπησε το κουδουνι στον δευτερο.Ακουστηκε ο χαρακτηριστικος ηχος και επειτα εσπρωξε την πορτα,περασε μεσα και την αφησε να κλεισει πισω του.Δεν πηγε στο ασανσερ,αρχισε να ανεβαινει απο τις σκαλες,ενω ταυτοχρονα τραβηξε

το τριανταοχταρι Smith & Wesson που ειχε περασμενο στη ζωνη του παντελονιου του.Οταν εφτασε εξω απο την πορτα του διαμερισματος 12Α,αφουγκραστηκε για καποια κινηση στο εσωτερικο του.Δεν ακουσε τιποτα,σηκωσε το χερι του για να χτυπησει αλλα το μετανιωσε,ακουμπησε το χερι στην πορτα και εσπρωξε ελαφρα για να διαπιστωσει οτι ηταν ηδη ανοιχτη.Περασε μεσα κρατωντας το περιστροφο στο υψος της μεσης του,με αργα διστακτικα βηματα,για να δώσει χρονο στα ματια του να συνηθισουν στο σκοταδι.Το μονο φως που υπηρχε εκει μεσα ερχοταν απο τα φωτα του δρομου.Προχωρησε σε ενα μικρο χολ,και επειτα μπηκε στο καθιστικο,οταν μια φωνη τον ξαφνιασε.

-Καλως τον,σε περιμενα.

Ταυτοχρονα ενα κλικ ακουστηκε,και το φως απο ενα πορτατιφ αναψε,στη μερια του δωματιου οπου καθοταν ενας τυπος με γυαλιστερα μαλλια πανω σε μια υφασματινη πολυθρονα.Του εκανε νοημα με το χερι.

-Ελα,καθησε μονος μου ειμαι.

Ο παχουλος κυριος εβαλε το οπλο στη θεση του,ξεφουσηξε και πηρε θεση απεναντι απο τον οικοδεσποτη.

-Πως παει?Εχεις κατι για μενα?Ρωτησε.

-Φυσικα,αλλιως δεν θα βρισκοσουν εδω σωστα?Δεν θελεις να παρεις ενα ποτο ομως πρωτα?

Ο οικοδεσποτης εφερε στα χειλη του το δικo του ποτηρι με ουισκι που κρατουσε και επειτα εσκυψε και το ακουμπησε σε ενα τραπεζακι που βρισκοταν μπροστα του.

-Οχι δεν θελω.Δεν μπορω να μεινω πολυ αλλωστε.Αποκριθηκε.

Ο τυπος με το γυαλιστερο μαλλι επιασε ενα καφε φακελο διπλα απο την πολυθρονα του και τον εσπρωξε πανω στο τραπεζακι.

-Σε φροντιζουμε καλα ετσι δεν ειναι?Το Αφεντικο θελει να ειναι ολοι ευχαριστημενοι.

Ο νυχτερινος επισκεπτης πηρε το φακελο και τον εχωσε στο μεσα μερος απο το σακακι του.Κατοπιν σηκωθηκε.

-Το Αφεντικο θα σε χρειασται για μια δουλεια σε λιγες μερες,οταν ειναι θα σου πω.Ειπε.

Ο παχουλος κυριος γρυλλισε ενα "ενταξει" καθως πηγαινε προς την εξοδο.Επειτα εκλεισε την πορτα πισω του.

Το πρωι ξυπνησα με κεφια,εβαλα ενα χυμο πορτοκαλι και καταβροχθισα μερικα κρουασαν με μαρμελαδα,μεχρι να αρχισω να ντυνομαι για τη δουλεια.Μιλησα στο τηλεφωνο με την Νανσυ για καλημερες,και με την ελπιδα να βρεθουμε το βραδυ για ποτο.Μετα εκλεισα την πορτα πισω μου και τραβηξα για το Τμημα.Το κεφι βεβαια ετεινε να

μειώνεται όσο αυξανόταν η κίνηση στους δρόμους. Παρκάρα στη γνωστή θέση και τραβήξα για το γραφείο μου. Μόλις μπήκα έβαλα μια κουπά καφέ κι έριξα μια ματιά στο φάξ, για να διαπιστώσω ότι είχε τυπώσει αρκετά χαρτιά τα οποία και πήρα. Ήταν η λίστες με τις κλοπές που είχα ζητήσει από τον Άλαν Παρκερ, έπρεπε να θυμηθώ να του τηλεφωνήσω για να τον ευχαριστήσω. Άκουμπησα χαρτιά και καφέ πάνω στο γραφείο μου, και στρώθηκα στην καρέκλα.

Απλώσα τις αναφορές με τις κλοπές σε μια σειρά πάνω στο γραφείο μου, και ακριβώς από κάτω σε μια άλλη σειρά τις λίστες των πελατών του Μίλλερ. Ήταν μια κοπιαστική υπόθεση να ελεγχώ όλα αυτά τα ονόματα, έτσι ρουφήξα λίγο από τον καφέ μου, αφήσα ένα αναστεναγμό και ξεκίνησα το ψάξιμο. Είχα τσεκάρει κάπου είκοσι ονόματα όταν εντοπίσα ένα όνομα που ήταν κοινό και στις δύο λίστες. Ερίκα Νίλσεν, στο σπίτι της είχε γίνει κλοπή μερικούς μήνες πριν, και το όνομα της ήταν επίσης ανάμεσα στους πελάτες του Μίλλερ. Χαμογέλασα και έβαλα το όνομα μέσα σε κύκλο και στις δύο λίστες.

Η πόρτα άνοιξε και μπήκε στο γραφείο ο Ντανιέλ.

Ξεφύσηξε, έστρωσε το σακάκι του και έκατσε στην καρέκλα απέναντί μου.

-Καλημέρα Τζο, πώς παει? Ρώτησε.

-Καλημέρα Ντανιέλ, καλά εσύ? Αγχωμένο σε βλέπω τι έγινε?

-Τιποτα σημαντικό,είμαι στο τρεξίμο.Εχω ρωτήσει σε δυο τρια κεντρα για αστεγους και κανένα αποτελεσμα μεχρι τώρα.Σε λιγο θα παω και στην Αποστολη στην 3η Οδο,να ρωτησω τον υπευθυνο εκει μηπως ξερουν κατι για τον ανθρωπο απο το ποταμι.

-Καλη τυχη τοτε,εγω απο τη μερια μου,κατι ψαρεψα απο τα εγγραφα.Δευτερο θυμα κλοπης ηταν πελατης του Μιλλερ.Ειπα και χαμογελασα.

-Χμμ μπραβο,αναρωτιεμαι τι θα εχει να πει ο Αρχηγος για αυτο.Του μιλησες?

-Οχι ακομα,μολις αρχισα το ψαξιμο,θα παω μετα να τον δω.Τι γινεται με την παρακολουθηση του Μιλλερ?

-Ειδα τον αστυνομικο Μουρ λιγο πριν,μου εδωσε την αναφορα για χτες.Ο Μιλλερ ξαναπηγε στο καζινο φευγοντας απο το γραφειο του.

Ετριψα το πηγουνι μου και ανοιξα το συρταρι μου βγαζοντας απο μεσα τα χαρτια με τα ραντεβου του Μιλλερ που ειχαμε υποκλεψει.

-Αραγε το ραντεβου που ηταν για χτες στο Λ.Σ σαφως εννοει το Λακι Σεβεν,το καζινο,και τα αρχικα Ν.Κ πρεπει να ειναι το αφεντικο,ο Νικ Καμπελ σωστα? Τωρα τα χρηματικα ποσα που υπαρχουν διπλα απο τα ονοματα με προβληματιζουν.Ειπα.

-Μηπως ειναι λεφτα που εχει χασει ο Μιλλερ στο καζινο?Αυτο θα εξηγουσε και την ασχημη οικονομικη του κατασταση.Ειπε ο Ντανιελ.

-Ειναι μια εκδοχη ναι.Μπορει ομως να ειναι και ποσα

που δανειστηκε ο Μίλλερ από τον Καμπελ.

-Η λεφτά που είχε ήδη δανειστεί και τώρα τα επιστρέφει πίσω στον Καμπελ.

Προσθέσε ο Ντανιέλ. Σηκώσα τα χέρια μου στον αέρα σε μια έκφραση "ποιος ξέρει?"

-Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω γιατί έκοψαν το χέρι του ανθρώπου που βρέθηκε στο ποτάμι αφού τον σκοτώσαν πρώτα. Είπα.

-Δεν έχει νοήμα..αν υποθέσουμε ότι εκρυσσε τα κλοπιμαία από κάποιους και ήθελαν να τον πιέσουν να αποκαλύψει που τα έχει το πιο λογικό θα ήταν να του έκοβαν ένα δαχτυλίδι, όχι να τον σκοτώναν. Κατι άλλο συμβαίνει.

-Αρχίζω να πιστεύω ότι το έκαναν επιτηδές Ντανιέλ. Πιθανώς ο τύπος να μην έχει καμία σχέση με την δολοφονία της Καρσον, ούτε με τα κοσμήματα. Απλώς μετέφεραν το χέρι μαζί τους στο σπίτι της Καρσον, και έσυραν τα νυχία της επάνω του μόνο και μόνο για να μας παραπλανήσουν.

-Εννοείς δηλαδή ότι το έκαναν για να μείνει DNA από μαυρό άνδρα πάνω στην Καρσον και η αστυνομία να αναζητάει μαυρό ενώ ο ενοχος μπορεί να είναι ο οποιοσδήποτε?

Κουνήσα το κεφάλι μου σε καταφαση. Εβγάλα ένα τσιγάρο από το πακέτο και το αναψά.

-Δεν βρίσκω άλλη λογική εξήγηση Ντανιέλ.

Έκανε ένα μορφασμό καθώς έλεγε:

-Ποιο διαβολικο μυαλο θα μπορουσε να σκεφτει κατι τετοιο?Ανατριχιαζω και μονο που το σκεφτομαι.Βεβαια στη δουλεια μας ολα ειναι πιθανα..ποτε δεν ξερεις..

-Θα μπορουσαμε φυσικα να φερουμε μερικους τυπους απο το καζινο εδω για ανακριση,να δουμε που ηταν και τι εκαναν τη βραδια του φονου,αλλα πιθανοτατα θα τα αρνηθουν ολα και μετα αντιο υποθεση.Ειπα.

-Ναι αν εδιναν αλλοθι οι δικοι τους για το που ηταν εκεινο το βραδυ,και την υποθεση θα χαναμε και θα προσεχαν μετα απο αυτο,θα μετρουσαν τις κινησεις τους αν ξερουν πως τους παρακολουθουμε.

-Ετσι ακριβως!Θα παω να μιλησω με τον Αρχηγο Ντανιελ,να δω τι εχει να μου πει.Κανε μου μια χαρη.Παρε κι εσυ μερικες αναφορες απο κλοπες,και ενα μερος απο το πελατολογιο του Μιλλερ,και ριξε τους μια ματια στο σπιτι.Αν τα ψαξω μονος μου θα μου παρει ημερες.Ειπα και μαζεψα καμποσα απο τα χαρτια που ειχα μπροστα μου δινοντας τα στον Ντανιελ.

-Εγινε Τζο θα τα δω αποψε,φευγω κι εγω για την Αποστολη,ισως βγει κατι απο εκει.

-Ωραια,θα βρεθουμε αργοτερα εδω.

Ειπα καθως ο Τζοοουνς σηκωθηκε και περπατησε προς την εξοδο του γραφειου μου.Σηκωθηκα κι εγω και τραβηξα για το ασανσερ,και απο εκει για το γραφειο του Αρχηγου.Ο Παλμερ καθοταν στο

γραφείο του μπροστά στο ανοιχτό παραθύρο έχοντας φτιάξει ένα πέπλο καπνού από το τεραστιό πουρο του.Ένας ανεμιστήρας έστελνε κύματα δροσερού αέρα προς τα πάνω του.Που λόγος για κλιματιστικό με τέτοια καπνά εκεί μέσα.

-Καλημέρα Αρχηγέ,σου έχω νέα.Του είπα.

Κουνήσε το κεφάλι του και μου έδειξε την καρέκλα.

-Κάθισε Υπαστυνόμω ελπίζω να είναι καλά αυτή τη φορά.

Κάθισα και ακουμπήσα τα χαρτιά που κρατούσα πάνω στο γραφείο του.

-Ρίξε μια ματιά σε αυτά.Το ένα είναι πελατολόγιο του Μίλλερ και το άλλο,σπίτια που έγιναν κλοπές τους τελευταίους μήνες.Έχω κυκλώσει με στυλό τα επιμαχάσημεια.

Ο Αστυνομός εβγάλε τα γυαλιά του,τα σκουπίσε με μια χαρτοπετσέτα,επειτά τα φόρεσε,κι άρχισε να κοιτάει τις λίστες τριβώντας το παχούλο μαγουλό του.

-Μμμ..έδω βλέπω δύο περιπτώσεις,η μία είναι η προσφατή,της οδού Παλλίστερ.Είπε.

-Και μια της Κάρσον που και αυτή την γνώριζε ο Μίλλερ,εφοσον ήταν θεία του μας κάνουν τρεις.Και ακόμα δεν έχουμε ολοκληρώσει το ψάξιμο στις λίστες.

-Μαλιστα..και πως βρήκατε το πελατολόγιο του Μίλλερ;Πήγατε στο γραφείο του;Δεν θυμάμαι να βγάλαμε κανένα εντάλμα για αυτό.

-Όχι..το βρήκαμε με άλλο τρόπο Αρχηγέ..

Ο Παλμερ σήκωσε τα χέρια του στον αέρα σαν τροχονομος καθώς ελεγε:

-Ασε!Μη μου πεις,δεν θελω να ξερω!Σερμαν το ξερεις οτι αν μαθευτει αυτο θα μας πεταξουν εξω απο το Σωμα?Κι εμενα και εσενα και ολους οσοι εμπλεκονται!Το καταλαβαινω βεβαια πως εδω υπαρχει ζουμι,δεν ειναι δυνατον να ειναι συμπτωσεις ολα αυτα.

-Δεν θα μαθευτει τιποτα αρχηγε,τις λιστες τις εχω μονον εγω.Και οι ανθρωποι μας που παρακολουθουν τον Μίλλερ μας λενε οτι εχει τακτικες επαφες με το Λακι Σεβεν το καζινο,και το αφεντικο εκει.

Ο Παλμερ ετριψε οσα μαλλια ειχαν απομεινει στο κεφαλι του με το χερι του,επειτα ξεκουμπωσε το πανω κουμπι απο το πουκαμισο του.Ηταν φανερο οτι πιεζοταν.

-Κοιτα Τζο,πως σκοπευεις να φερεις καποιο αποτελεσμα?Αν βεβαια ειναι αυτοι υπευθυνοι για τους φονους και τις κλοπες,Πρεπει να συντομευεις,ξερεις οτι δεν εχω πολλους ανθρωπους να διαθεσω γι αυτην την υποθεση.Υπαρχουν ενα σωρο αλλες που εκκρεμουν,πολυ φοβαμαι οτι στο τελος θα σου παρω την υποθεση και θα αναλαβεις αλλη.

-Εχε μου εμπιστοσυνη αρχηγε,η φωλια του φιδιου εχει βρεθει.Το μονο που εχω να κανω τωρα ειναι να το κανω να βγει απο την τρυπα του.Οσο για τους ανθρωπους αυτοι που εχω φτανουν και περισσεουν

δεν χρειαζομαι αλλους.Λιγη υπομονη χρειαζεται μονο.
Ο Αστυνομος εβγαλε τα γυαλια του και ετριψε τα
ματια του.Κατοπιν ακουμπησε τα γυαλια πανω στο
γραφειο του.

-Κανε οτι μπορεις Τζο,και συντομα σε παρακαλω,θα
διαθεσουμε μια εβδομαδα ακομα,μπορεις να
πηγαινεις.

Και με αυτη την φραση,σηκωθηκα απο την θεση μου
ακουμπησα δυο δαχτυλα του δεξιου μου χεριου στον
κροταφο μου,σε χαιρετισμο,και εκανα μεταβολη για
την εξοδο.

Ο ντετεκτιβ Τζοουνς οδηγουσε στην 3η
Οδο,πηγαινοντας για την Αποστολη,την οργανωση
που καθημερινα προσφερει φαγητο και βοηθεια σε
εκατονταδες αστεγους.

Παρκαρε το αυτοκινητο του διπλα στο τσιμεντενιο
πεζοδρομιο,και κατευθυνθηκε προς την εισοδο.Το
κτιριο ηταν ενας μεγαλος ισογειος χωρος με εναν
ακομα οροφο απο πανω,φτιαγμενος απο καφε
τουβλο.Μπηκε απο την γκριζα μεταλλικη διπλη πορτα
πανω απο την οποια υπηρχε η επιγραφη της
Αποστολης,και ζητησε να μιλησει με εναν
υπευθυνο.Του υπεδειξαν μια ευσωμη μαυρη γυναικα
που ειχε τα μαλλια της πιασμενα ψηλα και φορουσε
ενα μονοκοματο ροζ φορεμα.Ο Τζοουνς πλησιασε την
γυναικα και της εδειξε το σημα του.

-Καλημερα ειμαι ο ντετεκτιβ Τζοουνς,Ειστε η υπευθυνη εδω?

Εκεινη γυρισε και τον κοιταξε.

-Ναι,μια εκ των υπευθυνων,σε τι θα μπορουσα να σας βοηθησω?

Του συστηθηκε ως Σιλβια Πορτερ.

-Κανω μια ερευνα σχετικα με τον ανδρα που το πτωμα του βρεθηκε στο ποταμι και αναρωτιεμαι αν εδω απο το δικο σας κεντρο λειπει καποιο ατομο που ηταν τακτικο μεχρι τωρα.Εχω και μια φωτογραφια να σαςδειξω.

Η Σιλβια του υπεδειξε ενα τραπεζι οπου και καθησαν,ενω στο βαθος της αιθουσας μια ομαδα ανθρωπων ετοιμαζε και συσκευαζε τα γευματα που θα μοιραζονταν αργοτερα στους αστεγους.

Ο Τζοουνς εβγαλε μια φωτογραφια απο την τσεπη του και την εδωσε στην γυναικα.Εδειχνε το προσωπο ενος ανδρα,που ηταν αρκετα δυσκολο να το κοιταει καποιος,και ακομα πιο δυσκολο να αναγνωριστη μετα απο τοσες ημερες που ειχε μεινει στο νερο.

-Δεν ειναι και ευκολο αυτο που θα δειτε κυρια Πορτερ,θελω να προσπαθησετε ομως.

Η Σιλβια Πορτερ κρατησε την φωτογραφια στο χερι της και εφερε το αλλο της χερι στο στομα της.Και μετα απο λιγο καταφερε να ψελλισει:

-Μα ειναι τοσο..τοσο αποτροπαιο.Δυσκολο να ειμαι σιγουρη..ομως μοιαζει αρκετα με τον Ντειβιντ,ναι τον

Ντειβιντ Μιτσελ.Εχει να εμφανιστει αρκετες ημερες στο συσσιτιο.

-Θυμαστε να μου πειτε κατι παραπανω για αυτον κυρια Πορτερ?

Η Σιλβια εσμιξε τα φρυδια της καθως προσπαθουσε να θυμηθει και στο τελος ειπε:

-Ναι ερχοταν τακτικα σε εμας για φαγητο,λιγες ημερες πριν σταματησει να ερχεται ηταν χαρουμενος,ελεγε για μια δουλεια που του ειχαν προτεινει,ευκολη και με καλα λεφτα.

-Ειπε τιποτα για το ειδος της δουλειας αυτης?

-Οχι πολλα πραγματα,μονο οτι μια εταιρια αλλαζε χωρο αποθηκευσης,ειχε βρει εναν καλυτερο και μεγαλυτερο.Ετσι ηθελε καποιους εργατες να βοηθησουν στο φορτωμα οταν θα αδειαζαν την παλια αποθηκη.Ηταν δουλεια λιγων μονο ημερων.

-Θυμαστε να ειχε ερθει καποιος εδω να του μιλησει απο αυτην την εταιρια?Η καποιος αλλος ασχετος με την Αποστολη?

-Απο οσο θυμαμαι οχι,δεν τον ειχε πλησιασει κανεις,οταν ημουν εγω εδω.Βεβαια θα πρεπει να ρωτησω και τους ανθρωπους μας απο τις αλλες βαρδιες.

-Ωραια,αν μαθετε οτιδηποτε θα με ενημερωσετε?Σας αφηνω εδω το τηλεφωνο μου.

Ο Τζοουνς εβαλε το χερι στην τσεπη του εβγαλε μια καρτα και την εδωσε στη γυναικα.

-Φυσικά μείνετε ησυχος,αν μαθω κατι θα επικοινωνησω μαζι σας.

Ο ντετεκτιβ Τζοουνς ανταλλαξε μια χειραψια με την κυρια Πορτερ,επειτα σηκωθηκε και πηγε προς την εξοδο.

Πισω στο Τμημα ο Υπαστυνομος Σερμαν ειχε επιστρεψει στο γραφειο του και εβαζε μια κουπα καφε,οταν χτυπησε η πορτα και ο αστυνομικος που μπηκε του ανηγγειλε:

-Υπαστυνομε,εχει ερθει ο Αστυνομος Αντερσον της 3ης Περιφερειας και ζητησε να σας δει.

Ο Σερμαν του ειπε να τον περασει μεσα ενω εκεινος καθοταν ξανα στο γραφειο του.Ο ανθρωπος που μπηκε στο γραφειο ηταν ενας μαλλον στρουμπουλος τυπος γυρω στα πενηνταδυο του χρονια με στρογγυλο προσωπο,και ψιλο μουστακι.Τα μαλλια του ηταν γκριζα και αραια,ενω ειχε κατι ιδιαιτερο στον τροπο που περπατουσε.Οπως τον εβλεπα,πιο πολυ εμοιαζε να χοροπηδαι παρα να περπατα,ετσι οπως βαδιζε με μικρα βηματακια.Απλωσε το χερι του οταν μπηκε στο γραφειο.

-Υπαστυνομε ειμαι ο Ρου Αντερσον απο το Τμημα της 3ης Περιφερειας,σκεφτηκα να σας απασχολησω σχετικα με μια υποθεση που μας ενδιαφερει και τους δυο νομιζω.

-Καλημερα Αστυνομε,το ονομα σας δεν μου ειναι

αγνωστο,παρακαλω καθιστε.

Ο Αντερσον στρωθηκε σε μια καρεκλα και δεχτηκε με ευχαριστηση τον καφε που του προσφερε ο Σερμαν.

-Θα αναφερεστε ασφαλως στην κλοπη και παρολιγον δολοφονια της οδου Παλιστερ ετσι δεν ειναι?Ειπα.

Ο Αστυνομος Αντερσον φορουσε ενα λαδι πουκαμισο και γραβατα με γεωμετρικα σχεδια τυπωμενα επανω της.Κατω απο τις μασχαλες του ειχαν αρχισει να σχηματιζονται υγρες κηλιδες απο ιδρωτα.

-Ακριβως σε αυτο αναφερομαι.Πιστευω πως ειναι εργο των ιδιων ανθρωπων που σκοτωσαν και ληστεψαν την Μελιντα Καρσον.Η μεθοδος μοιαζει να ειναι η ιδια.Ειπε.

-Το ιδιο νομιζω κι εγω Αστυνομε.Βρηκατε καποια στοιχεια απο την δικη σας υποθεση?

-Δεν θα το ελεγα,οχι..ο τυπος ηταν πολυ προσεκτικος δεν αφησε τιποτα πισω του,ουτε αποτυπωματα,ουτε αλλα ιχνη..εκτος απο μια μπιλια.

-Μπιλια?Τι ειδους μπιλια?Απορησα.

-Τιποτα σπουδαιο.Μια απλη μεταλλικη μπιλια,σαν αυτες που παιζαν παλιότερα τα παιδια.

Πιθανως την εριξε στο πατωμα για να αποσπασει την προσοχη απο το θυμα,να την αναγκασει να βγει στον διαδρομο οπου και της επιτεθηκε.Ευτυχως αυτη εξησε για να μας τα πει.Κατα τα αλλα τιποτα σημαντικό δεν βρεθηκε.Εσεις ειχατε κατι νεωτερο?

-Για το μονο που ειμαστε σιγουροι προς το παρον

Αστυνομε,ειναι οτι ο ανδρας που βρεθηκε πεταμενος στο ποταμι εχει καποια σχεση με τον φονο της Καρσον.Και εναν μαρτυρα που ειδε ενα βραδυ καποιους να πετανε κατι στο ποταμι.Εφυγαν με ενα ασημι αυτοκινητο.Συγκεχυμενα πραγματα δηλαδη,τιποτα συγκεκριμενο.

Ο Αστυνομος Αντερσον εβγαλε ενα μαντηλι και σφουγγισε με αυτο το μετωπο του.Κατοπιν ειπε:

-Παντως οι τυποι ειναι επαγγελματιες,δεν αφηνουν τιποτα πισω.Να ειμαστε σε επικοινωνια,μπορει να ερθουν στο φως πληροφοριες χρησιμες και για τους δυο μας,συμφωνεις?Ο Αστυνομος Παλμερ ειναι στο γραφειο του?Θα περασω να τα πουμε λιγο.

-Ναι γιατι οχι..αν εχουμε κατι που αξιζει,θα μιλησουμε.Ο Αστυνομος πρεπει να ειναι επανω τετοια ωρα.

Μετα απο αυτην την φραση ο Αστυνομος Αντερσον σηκωθηκε,εσφιξε το χερι του Υπαστυνομου Σερμαν,επειτα εβαλε το μαντηλι του στην τσεπη του και πηγε προς την εξοδο με τα μικρα,σχεδον χοροπηδηχτα βηματα του.

Οταν ο ντετεκτιβ Τζουονς επεστρεψε στο Τμημα, ο Σερμαν ελεγε τα υπολοιπα ονοματα απο το πελατολογιο του Μιλλερ,σε σχεση με προηγουμενες κλοπες,και χτυπουσε ρυθμικα το μολυβι πανω στο γραφειο του.

-Διαβολεμενη ζεστη και σημερα ε Τζο?Μολις ηρθα απο την Αποστολη,μιλησα με την υπευθυνη εκει.

Ειπε καθως αδειαζε στο στομα του ενα ποτηρι κρυο νερο που ειχε βαλει προηγουμενωσ απο τον ψυκτη του διαδρομου.

-Ναι μη το συζητας.Τι εγινε εβγαλες τιποτα απο εκει Ντανιελ?

-Αχα..η υπευθυνη αναγνωρισε,καπως δυσκολα βεβαια το θυμα που βρεθηκε στο ποταμι απο τη φωτογραφια.Πιστευει πως ειναι ο Ντειβιντ Μιτσελ,αστεγος που σιτιζοταν τακτικα απο την Αποστολη.Εξαφανισμενος εδω και ημερες παντως απο τα συσσιτια.

Ο Τζοουνς του περιεγραψε την ιστορια που του ειχε πει η κυρια Πορτερ σχετικα με την δουλεια που ειχε προταθει απο καποιους στον Μιτσελ.

-Και δεν εχουμε τιποτα για αυτην την υποτιθεμενη εταιρια?Εσυ τι πιστευεις Ντανιελ?Υπαρχει πραγματικα?

Ο Τζοουνς εβγαλε το σακακι του,το κρεμασε στην καρεκλα οπου καθοταν και επειτα ανασηκωσε τους ωμους του.

-Δυσκολο να πω.Η κυρια Πορτερ θα ρωτησει τους ανθρωπους της Αποστολης,μηπως καποιος ξερει κατι,και θα μας ενημερωσει. Δεν αποκλειεται παντως η εταιρια να ηταν παγίδα,μια προφαση για να χρησιμοποιησουν τον Μιτσελ για τα δικα τους σχεδια.

Κούνησα το κεφαλι μου σε καταφαση,τραβηξα ενα τσιγαρο απο το πακετο και αφου το αναψα,φυσηξα τον γαλαζωπο καπνο προς το ταβανι.

-Και απο εδω παντως ειχαμε επισκεψεις,ηρθε ο Αστυνομος της 3ης Περιφερειας να..ανταλλαξουμε αποψεις.Ντανιελ δες τι μπορεις να βρεις για τον Κεννυ Ροτζερς απο το καζινο,καθως επισης διπλωμα,και τι αμαξι οδηγαει,αν εχει καταδικες.Οτιδηποτε χρησιμο δηλαδη.

Ο Τζοουνς κατενευσε για να ρωτησει αμεσως μετα.

-Το βραδυ τι θα κανουμε?Ισχυει το μπαρακι για μυρες?

-Φυσικα υπαρχει κατι καλυτερο απο μια παγωμενη μπυρα μετα απο αυτη την ζεστη?Ισως η Νανσυ φερει και την φιλη της την Σουζαν οπως την αλλη φορα.

Ειπα και του εκλεισα το ματι.Ο Τζοουνς σηκωθηκε τραβωντας και το σακακι του απο την καρεκλα.

-Φευγω,παω να κοιταξω τι εχουμε για τον Κεννυ Ροτζερς,και να ριξω και μια ματια στις λιστες που μου εδωσες.

Οταν πηγα σπιτι το πρωτοπραγμα που εκανα ηταν ενα απολαυστικο ντους,το μονο που μπορει να διωξει την ενταση της ημερας και επειτα εφτιαξα ενα σαντουιτς με ντοματα και τονο για να χορτασω την πεινα μου.Επειτα πηρα τηλεφωνο την Νανσυ,να κανονισουμε για την βραδυνη μας εξοδο.

Την πετυχα στη δουλεια της ως συνηθως.

-Καλησπερα μωρο μου,πως τα περνasz?Κουραστικη ημερα?

-Καλησπερα γλυκε μου,οτι τα μαζενα για να γυρισω σπιτι.Μολις τελειωσα κατι σχεδια.

-Τι θα κανουμε το βραδυ,θα παμε για ποτο η αισθανεσαι κουρασμενη?Την ρωτησα.

-Οχι..δηλαδη θελω να πω δεν ειμαι κουρασμενη τοσο πολυ.Ναι θα παμε.

-Ωραια θα ειναι και ο Ντανιελ,δες αν μπορεις να φερεις και την Σουζαν ενταξει?

Κανονισαμε την ωρα που θα βρεθουμε και της εστειλα φιλια.

-Φιλια μωρο μου θα σε δω εκει.

Ειπα και εκλεισα το τηλεφωνο.Κατα τις εννεα το βραδυ αρχισα να ετοιμαζομαι για την βραδυνη μας εξοδο.Φορεσα καθαρα ρουχα,ενα πουκαμισο με κοντο μανικι,μπεζ παντελονι και σπορ παπουτσια.Επειτα κατεβηκα στον δρομο,πηρα την Μπιουικ μου και τραβηξα για την Λεωφορο Παρκ οπου βρισκεται το μπαρ Κενταυρος.Το μαγαζι εκτος απο ποτα σερβιρει και πεντανοστιμα μικρα πιατα.

Η Νανσυ κατεφθασε με το μικρο της Χοντα μαζί με την φιλη της την Σουζαν και περασαν στο μαγαζι οπου ηδη περιμεναμε εγω και ο Ντανιελ.Αφου καθησαν ειπαμε να ξεκινήσουμε με μαρτινι, κεφτεδακια με τσιλι,και μπεηκον τυλιχτο με τυρι.Φυσικα μετα το

πρωτο μαρτινι εγω και ο Ντανιελ το γυρισαμε στις μπυρες που ηταν πιο πολυ του γουστου μας.

Καποια στιγμη,η Νανσυ που φορουσε ενα υπεροχο μπλε φορεμα,εγειρε προς το τραπεζι και ειπε χαμηλοφωνα σε ολους μας:

-Παιδια δειτε εναν τυπο που μολις μπηκε μεσα.

Δειχνοντας με το κεφαλι της πισω και δεξια απο την πλευρα που καθομουν εγω και ο Ντανιελ.Γυρισαμε διακριτικα και πραγματι ειδαμε εναν τεραστιο τυπο με γυαλιστερο φαλακρο κεφαλι να κατευθυνεται προς το μπαρ.Το σβερκο του ηταν τοσο χοντρο που το δερμα εκανε διπλες επανω του.

-Δεν ειναι ο τυπος που θα ηθελε να τα βαλει κανεις μαζι του.

Ειπε ο Ντανιελ ανασηκωνοντας τα φρυδια του.Εμεις συμφωνησαμε και βαλαμε τα γελια.Ο τυπος με την μορφη γιγαντα παρηγγειλε δυο ποτα και μετα πηγε στο βαθος οπου τον περιμενε μια πληθωρικη κοκκινομαλλα με ενα χαζο χαμογελο πανω στα χειλη της.Σε μια παυση της συνομιλιας που ειχαν η Σουζαν με τον Ντανιελ,εκεινος γυρισε προς το μερος μου και ειπε:

-Εκανα ενα ελεγχο για τον Κεννυ Ροτζερς στη βαση δεδομενων οπως ειχαμε πει.Εκτος απο παραβασεις του κωδικα οδικης κυκλοφοριας,ειχε συλληφθει στο παρελθον για τον ξυλοδαρμο μιας νεαρης γυναικας,το θυμα ομως αργοτερα δεν κατεθεσε μνηση εναντιον

του.Δεν εχει καμια συλληψη για κλοπες επισης.

-Απο το διπλωμα του εβγαλες τιποτα?Τον ρωτησα.

-Τα κλασικα,ηλικια τοπο γεννησης,διευθυνση και αριθμο,βρηκα επισης και τι αυτοκινητο ειναι καταχωρημενο στο ονομα του.Μια Μερσεντες SLK.

Και σαν να μαντεψε την σκεψη μου συμπληρωσε:

-Το χρωμα της παντως δεν ειναι ασημι αν σκεφτοσουν αυτο.

Κουνησα το κεφαλι μου,τραβηξα ενα Γουινστον απο το πακετο μου και του ειπα:

-Ισως πρεπει να αλλαξουμε γραμμη και αντι για τον Μιλλερ να αρχισουμε να παρακολουθουμε τους ανθρωπους του καζινο.Αυτους που ειναι πιο κοντα στον Καμπελ τουλαχιστον.Δεν ξερω πως θα το πετυχουμε αυτο,ο Αρχηγος παντως δεν προκειται να διαθεσει και αλλους ανδρες για αυτη την υποθεση.

Την..ευχαριστη συζητηση μας ηρθε να διακοψει η φωνη της Νανσυ σε απολυτη συμφωνια με την Σουζαν.

-Ει,εσεις τα αγορια παλι για τη δουλεια θα μιλατε ολο το βραδυ?

Και γελασε με αυτο το γελιο που μου αρεσει τοσο πολυ..Μετα απο αυτο,περασαμε σε εναν δευτερο γυρο απο μπυρες και το κεφι επανηλθε και παλι στα κανονικα του επιπεδα.Κατα τις εντεκα και μιση,αποφασισαμε σαν εργαζομενοι ανθρωποι που ειμαστε,να αφησουμε το μπαρακι και να

επιστρεψουμε στα σπιτια μας.Πηγαινωντας προς την εξοδο κρατουσα την Νανσυ απο την μεση της,ετσι μπορουσα να μυρισω το αρωμα της που εφτανε μεχρι τα ρουθουνια μου αναστατωνοντας ολο μου το ειναι.Ανταλλαξαμε ενα φιλι ολο παθος,ενω ηταν καθισμενη στο καπο του αυτοκινητου της περιμενοντας την Σουζαν με τον Ντανιελ που ειχαν μεινει πιο πισω κουβεντιαζοντας.

-Εμεις..ποτε θα τα πουμε καλυτερα?Να ερθω απο το σπιτι αυριο βραδυ?Μου ειπε κλεινοντας το ματι ναζιαρικα.

-Εγω θα σου ελεγα να ερθεις και αποψε αν θελεις.Δεν μου αρεσει να κοιμαμαι μονος μου..

-Κι εγω θα το ηθελα μωρο μου αλλα εχω να παω την Σουζαν στο σπιτι της ξερεις..

-Το ξερω γλυκια μου..θα κανουμε υπομονη ως αυριο βραδυ ενταξει?

Κουνησε το κεφαλι της σε καταφαση,ενω οι αλλοι δυο της παρεας μας ειχαν φτασει ηταν η ωρα για καληνυχτες.Η Νανσυ με την Σουζαν μπηκαν στο αυτοκινητο και η μηχανη πηρε μπροστα.Οταν εφυγαν ειπα στον Ντανιελ:

-Ποιος ειναι αποψε βαρδια εξω απο το σπιτι του Μιλλερ?

Εκεινος ετριψε το σαγονι του πριν απαντησει.

-Ο αστυνομικος Μουρ,γιατι ρωτας?

Τον κοιταξα καθως αναβα ενα ακομα τσιγαρο.

-Τίποτα είχα μια ιδέα που μου ήρθε μόλις τώρα.Θα τα πουμε αυριο στο γραφειο ενταξει?

Ο Ντανιελ κατενευσε μου ειπε καληνυχτα και πηγε προς το αυτοκινητο του.Εγω γυρισα στην Μπιουικ μου.Εβαλα μπροστα την μηχανη και κατεβασα το τζαμι του παραθυρου.Στην επιστροφη για το σπιτι οι ευωδιες εμπαιναν απο το ανοιχτο παραθυρο ενω τον ανεφελο ουρανο στολιζαν χιλιαδες αστερια στην καλοκαιρινη νυχτα.Οταν εφτασα στο σπιτι,δεν εβγαλα τα ρουχα μου αμεσως.Αντι αυτου επιασα την ατζεντα μου και σχηματισα τον αριθμο του αστυνομικου Μουρ στο κινητο μου.Οταν απαντησε του ειπα:

-Καλησπερα ο Σερμαν ειμαι,πως τα πατε εκει?

-Καλησπερα Υπαστυνομε,καλα ολα ησυχα για την ωρα.Ο Μιλλερ ειχε παει για ψωνια και τωρα ειναι στο σπιτι με την γυναικα του.

-Ωραιο,εχετε το νου σας μπορει να κανει κινηση αργοτερα.Αν κανει οτιδηποτε ενημερωσε με.

Ο Μουρ συμφωνησε και εκλεισα την γραμμη.Κατοπιν πηρα τα κλειδια μου, πηγα προς την πορτα κατεβηκα στην εισοδο και περπατησα αρκετα μετρα μεχρι το σημειο οπου υπηρχε ενα δημοσιο τηλεφωνο.Σηκωσα το ακουστικο εβαλα ενα κερμα και σχηματισα τον αριθμο του τηλεφωνου του σπιτιου του Μιλλερ.Ελπιζα να το σηκωσει αυτος,αν απαντουσε η γυναικα του θα το εκλεινα.Μετα το τεταρτο η πεμπτο χτυπημα ακουστηκε η φωνη του Μιλλερ στο

ακουστικο.

-Εμπρος?..παρακαλω.

Αλλαξα την φωνη μου κανοντας τη να ακουγεται πιο βραχνη και πιο μπασα οταν του ειπα:

-Ξερω τι εκανες στην Μελιντα Καρσον!

Για μερικα δευτερολεπτα που μου φανηκαν ωρες ακολουθησε σιωπη,ακουγοταν μονο η ανασα του στο ακουστικο.Μετα η φωνη αγριεψε.

-Ποιος ειναι?Πλακα μου κανετε ετσι?Παυση..

-Ποιος εισαι ρε αλητη?

Ειπε καθως βροντηξε το ακουστικο στη θεση του και η γραμμη εκλεισε.Εβαλα κι εγω το ακουστικο στη θεση του,και ενα χαμογελο απλωθηκε στα χειλη μου καθως γυριζα προς το σπιτι σφυριζοντας το "Strangers in the Night".Ανεβηκα απο τις σκαλες στο διαμερισμα μου και επιτελους μπορουσα να ξενθυω και να απολαυσω τον καναπε μου.Συνοδεια με μια μπυρα φυσικα.

Μετα απο μιση ωρα περιπου,ενω ειχα κατεβασει την περισσοτερη μπυρα απο το μπουκαλι,αναψα ενα τσιγαρο και αρχισα να κανω κυκλακια φυσωντας τον καπνο προς τα πανω,χτυπησε το κινητο μου.Οπως σωστα ειχα φανταστει ηταν ο αστυνομικος Μουρ.

-Υπαστυνομε ο Μιλλερ πριν απο λιγο βγηκε.Πως το ηξερες?

-Δεν το ηξερα το ελπιζα...που πηγε?

-Βγήκε απο το σπιτι του περπατώντας γρήγορα προς το αμαξι.Μπήκε μεσα και ξεκίνησε αποτομα,μετα ανεπτύξε ταχυτητα αλλα δεν πηγε μακρια.Σταματησε σε ενα παρκο εδω κοντα και περιμενε μεσα στο αυτοκινητο.Μετα απο λιγο ηρθε και ενα αλλο,και παρκαρε κοντα του.Ειπε ο Μουρ.

-Ποιος ηταν στο αλλο αμαξι ειδατε?Τον ρωτησα εγω.

-Ναι βεβαια βγηκαν και οι δυο εξω απο τα αυτοκινητα.Ο αλλος ηταν ο Ροτζερς,ο τυπος απο το καζινο. Ο Μιλλερ φαινεται να του ελεγε κατι σε εντονο υφος.κουνουσε συνεχως τα χερια του πανω κατω.Επειτα φανηκε να ηρεμει καπως,ημασταν βεβαια μακρια δεν μπορουσαμε να ακουσουμε τι ελεγαν.Ο Μουρ πηρε μια ανασα και μετα συνεχισε.

-Ο Ροτζερς τον χτυπησε φιλικα στον ωμο,και μετα μπηκαν στα αυτοκινητα και πηρε ο καθενας τον δρομο του.Ο δικος μας γυρισε στο σπιτι του.

-Κανατε καλη δουλεια ωραια..Ποτε τελειωνει η βαρδια σας?

-Σε μια ωρα Υπαστυνομε θα ερθουν να μας αλλαξουν.Αποκριθηκε ο Μουρ.

-Καλη ξεκουραση τοτε..αν και δεν νομιζω να ξαναβγει αποψε ο φιλος μας ο Μιλλερ.Οι επομενοι μαλλον θα βαρεθουν.

Ειπα και κλεισαμε την γραμμη.Ακουμπησα το κινητο μου στο τραπεζακι και πηγα ως το ανοιχτο παραθυρο.Τραβηξα μια τελευταια ρουφηξια απο το

τσιγαρο καθως σκεφτομουν οτι το φιδι βγηκε απο την φωλια του και πηρε τον αερα του αποψε.Εκσφενδονισα το τσιγαρο απο το παραθυρο,παρακολουθώντας την καφτρα του να διαγραφει μια φωτεινη τροχια στον αερα,πριν πεσει και σκορπισει στο πεζοδρομιο.Μετα εβαλα τα γελια καθως σκεφτομουν το σκηνικο με τον Μιλλερ.

Τωρα μπορουσα να παω για υπνο πιο ηρεμος.

Ξαπλωσα αφηνοντας το παραθυρο της κρεβατοκαμαρας ανοιχτο,ετσι που το ελαφρυ αερακι της νυχτας εμπαινε στο δωματιο και εκανε τις κουρτινες να σαλευουν σαν σταχυα.Μετα απο λιγο ειχα αποκοιμηθει.

Καποιος αλλος την ιδια ωρα στο σπιτι του δυσκολευοταν να κοιμηθει.Αυτος ο καποιος ηταν ο Ραιαν Μιλλερ.Μετα απο το τηλεφωνημα που ειχε λαβει,και την συναντηση του με τον Κεννυ Ροτζερς,ειχε επιστρεψει στο σπιτι του προσπαθοντας να βαλει τις σκεψεις του σε μια ταξη.Αρχικα ειχε εκλαβει το τηλεφωνημα ως φαρσα,η σαν μια προσπαθεια εκβιασμου απο τον Ροτζερς,η ακομα χειροτερα απο το αφεντικο του,τον Νικ Καμπελ με την ελπιδα να του αποσπασουν περισσοτερα χρηματα.Χρηματα τα οποια ο Μιλλερ δεν ειχε,και ουτως η αλλως ηταν δυσκολο να τα βρει.

Η γυναικα του,που κατα την διαρκεια της απουσιας

του κοιμοταν,τωρα ειχε ξυπνησει και τον ειχε ρωτησει απορημενη τι εκανε τετοια ωρα ξυπνιος φορωντας ακομα τα ρουχα του.Εκεινος την ειχε καθησυχασει λεγοντας της οτι ειχε ενα μικρο προβλημα με την δουλεια του,τιποτα σπουδαιο απλα επρεπε να καθησει λιγο παραπανω στον υπολογιστη του,να ξεκαθαρισει τα πραγματα.Ο Ροτζερς απο την μερια του,τον ειχε διαβεβαιωσει,οτι το τηλεφωνημα δεν ειχε καμια σχεση,ουτε με τον ιδιο ουτε με κανεναν απο τους ανθρωπους του καζινο.Του ειχε επισης υποσχεθει οτι θα περιεγραφε το προβλημα στον Νικ Καμπελ,και αυτος σιγουρα θα εβρισκε μια λυση.Ετσι τωρα,ο Ραιαν Μιλλερ καθοταν σε μια πολυθρονα διπλα στο παραθυρο,και κατεβαζε το ενα ποτο μετα το αλλο.Ειχε φτασει ηδη στην μεση το μπουκαλι με το ουισκι που ειχε αφημενο στο πατωμα αναμεσα στην πολυθρονα και στο κρεβατι,οπου κοιμοταν η γυναικα του.Που και που γυριζε προς το μερος της το κεφαλι του,και μπορουσε να διακρινει το στηθος της να ανεβοκατεβαινει αναλαφρα καθως η ιδια μαλλον θα ηταν βυθισμενη σε ονειρα.

Στο μυαλο του εφερε τα πρωτα χρονια του γαμου τους,τοτε που η αγορα ηταν ακομα στα πανω της,το ταξιδι που ειχαν κανει με την γυναικα του στο Ακαπουλκο με τις μεταξενιες παραλιες και την ζεστη γαλαζια θαλασσα.Τωρα η αγορα ηταν πεσμενη,τα δανεια δεν εβγαιναν πια τοσο ευκολα,και η πελατεια

του στην αγορα ακινητων ειχε περιοριστεί.

Πολλες φορες τελευταία του ειχε περασει απο το μυαλο να τα παρατησει ολα.Να πουλησει την επιχειρηση,να μαζεψει οσα λεφτα μπορουσε και να φυγει μακρια.Να αφηνε πισω ακομα και την γυναικα του,χωρις να της εξηγησει τιποτα και να καταφυγει στην Αιτη,η καπου στην Λατινικη Αμερικη οπου κανεις δεν θα μπορουσε να τον ανακαλυψει.

Εκει θα μπορουσε ισως να αρχιζε απο την αρχη.Τωρα σηκωθηκε απο την πολυθρονα του με ασταθη βηματα και προχωρησε ως το χολ.Εφτασε παραπατώντας ως την πορτα της τουαλετας και μπηκε μεσα.Επρεπε οπωσδηποτε να κατουρησει χωρις να καταβρεξει τα παντα τριγυρω.Δυσκολη αποστολη ετσι οπως το σωμα του εγερνε μια δεξια μια αριστερα απο το πολυποτο.Αφου το καταφερε κι αυτο επεστρεψε με μικρα βηματα παπιας πισω στην κρεβατοκαμαρα,εβαλε το μπουκαλι απο το ουισκι πανω στο κομοδινο και επειτα σωριαστηκε στο κρεβατι διπλα στην γυναικα του.Μετα απο λιγη ωρα ειχε παρει ο υπνος.

Την επομενη,ημερα Παρασκευη,πηγαινοντας προς το Τμημα ειχα την εντυπωση οτι ολα γυρω μου ηταν ακινητα.Η κινηση ηταν τοσο πηχτη που μου θυμισε βιντεο σε παυση.Στα αυτια μου ειχε αρχισει ενα βουητο απο τα κορναρισματα και τους ηχους των

μηχανων,σαν τρενο που ετρεχε παραλληλα με εμενα.Αρχισα να χτυπαω τα δαχτυλα μου νευρικα πανω στο τιμονι,οχι πως αυτο βοηθουσε στο να ξεμπλοκαρει ο δρομος,ηταν ομως μια εκτονωση.

Καποια στιγμή αρχισαμε να προχωραμε και καπου μετα τις εννια εφτασα επιτελους στο Τμημα.Ανεβηκα απο τις σκαλες μεχρι το γραφειο των ντετεκτιβ και εψαξα με το βλεμμα τον Ντανιελ,αλλα δεν τον ειδα εκει.

Μπηκα στο γραφειο μου και γεμισα μια κουπα καφε απο την καφετιερα,εβγαλα το σακακι μου και στρωθηκα στην καρεκλα.Πανω που αναβα ενα τσιγαρο εκανε την εμφανιση του ο Ντανιελ στην πορτα.Του εκανα νοημα με το χερι να περασει.

-Ελα Ντανιελ καθησε,βαλε καφε αν θελεις.Του ειπα.

-Εχω φερει δικο μου,τι κινηση κι αυτη σημερα.

Ειπε και καθησε απεναντι μου.

-Ασε μην μου το θυμιξεις,γι αυτο αργησα.Σου εχω νεα για τον Μιλλερ.

Του ειπα,και του εξηγησα το κολπο που εκανα το προηγουμενο βραδυ. Ο Ντανιελ ηπιε μια γουλια απο τον καφε του και μετα ειπε.

-Και τι συμπερασμα βγαζεις εσυ απο αυτο?Μοιαζει χωμενος για τα καλα ο τυπος στην υποθεση.

-Τωρα ειμαι ακομα πιο σιγουρος οτι εμπλεκεται στην δολοφονια της Καρσον,ειτε αμεσα ειτε εμμεσα,αυτο δειχνει η χθεσινή του αντιδραση.

Είπα και εσπρώξα ενα συννεφο καπνου προς το ταβανι.

-Οποτε εμεις τι κανουμε τωρα?Πως πρεπει να κινηθουμε?

-Ισως πρεπει να ριξουμε μια ματια στο καζινο,να δουμε ποιος αλλος ειναι κοντα στον Καμπελ,θα παμε σαν πελατες.Είπα.

-Αυτο μπορει να γινει και σημερα η αυριο το απογευμα ετσι δεν ειναι?

Ενευσα ναι με το κεφαλι μου ενω ταυτοχρονα σκεφτομουν.Στο τελος ειπα:

-Σκεφτομουνα και κατι αλλο.Να παρασυρουμε αυτους να κανουν την λαθος κινηση πρωτοι.

-Και πως λες να γινει αυτο Τζο?

-Θελουμε καποια νεα αστυνομικο γυρω στα εικοσιτρια,εχουμε?Θα την στειλουμε ως πελατισσα στον Μιλλερ.Οτι μενει στο νοικι και ψαχνει ταχα να αγορασει ενα διαμερισμα δωρο απο τον ευπορο μπαμπα της.Υποτιθεται οτι βρισκεται στην πολη για να σπουδασει.Επειτα θα τον ρωτησει μηπως ξερει καποια εταιρια που προμηθευει χρηματοκιβωτια γιατι θα ηθελε να αγορασει ενα για καποια πολυτιμα αντικειμενα που εχει. Τις λεπτομερειες θα τις δουμε στην συνεχεια.

-Μου αρεσει σαν ιδεα,ελπιζεις απο οτι καταλαβα μηπως η παρεα αποφασισει να χτυπησει το χρηματοκιβωτιο αργοτερα ε?

Εσβησα το τσιγαρο στο τασακι πατώντας το με το δαχτυλο μου,φυσηξα ενα τελευταιο συννεφακι καπνου και ειπα:

-Κατι τετοιο ειχα κατα νου ναι.Χρειάζεται και λιγη τυχη βεβαια.

Η επομενη ιδεα που ριχτηκε στο τραπεζι ηταν να ψαξουμε αναμεσα στις εταιριες αποθηκευσης και μεταφορων,μηπως καποια απο αυτες ειχε κανει μετακομιση σε νεες μεγαλυτερες αποθηκες,με την ελπιδα να βρουμε το ατομο η τα ατομα που ειχαν πλησιασει τον Ντειβιντ Μιτσελ,και του ειχαν προτεινει δουλεια για λιγες ημερες.Αν αυτο φυσικα ηταν αληθεια και οχι απλα μια προφαση.Ετσι ο Ντανιελ κι εγω βαλθηκαμε να ψαχνουμε στον χρυσο οδηγο τις αναλογες εταιριες και να παιρνουμε τηλεφωνα.

Η ωρα ειχε φτασει δυο το μεσημερι,τα χερια και τα αυτια μας ειχαν ιδρωσει κρατώντας το ακουστικο,και αποτελεσμα κανενα.Ο καφες μεσα στις κουπες μας ειχε γινει σαν λασπη,και το βουναλακι με τα αποτσιγαρα μεσα στο τασακι μου ολοενα και μεγαλωνε.Ο Ντανιελ εκανε τα τηλεφωνηματα απο ενα δευτερο μικρο γραφειακι που υπηρχε στο χωρο,πανω στο οποιο υπηρχε μια συσκευη τηλεφωνου.

Καποια στιγμη ο Ντανιελ σηκωσε τις παλαμες του στον αερα,στην αρχη νομιζα οτι ειχε βρει κατι,μετα

ομως που υπενθυμισε τα αυτονοητα.

-Διαλλειμα Τζο,μηπως ειναι ωρα να ριξουμε κατι στα στομαχια μας?Αυτο το πραγμα με τις εταιριες δεν φαινεται να βγαζει πουθενα προς το παρον.

-Δικιο εχεις Ντανιελ κοντευω να ξεχασω τι γευση εχει το φαγητο .Ειναι ωρα για σαντουιτς,ας παραγγειλουμε λοιπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ ΚΑΙ ΤΟ ΤΥΡΑΚΙ

Μετα απο το προχειρο μεσημεριανο μας,ο Ντανιελ εφυγε τραβωντας για την αιθουσα των ντετεκτιβ.Θα συνεχιζε απο εκει την ερευνα για τις εταιριες αποθηκευσης,οπως επισης και την αναζητηση για το ποια γυναικα αστυνομικος ηταν καταλληλη για το ειδος της παγιδας που ετοιμαζαμε για τον κυριο Μίλλερ.Στο δικο μου γραφειο το τηλεφωνο χτυπησε,ηταν ο δημοσιογραφος ο Στηβεν Φολσομ, που ζητησε να μαθει αν υπηρχε τιποτα νεωτερο

σχετικά με τον άνδρα που είχε βρεθεί στο ποτάμι.

-Γεια σου Τζο πώς είναι τα πράγματα εκεί? Ηθέλα να σε ρωτήσω αν έχεις κάτι για εμένα, κάτι που να μπορεί να δημοσιευθεί δηλαδή.

-Γεια Στηβεν, το ξέρεις πως με τους άλλους δημοσιογράφους δεν έχω καμία οικειότητα, ούτε και καμία εμπιστοσύνη εδώ που τα λέμε. Σε εμένα όμως μπορώ να μιλήσω πιο άνετα, το γνωρίζεις αυτό.

-Και το εκτιμώ απεριόριστα, όπως και εμένα άλλωστε. Λες λίγα και κανείς πολλά. Απάντησε.

Έτριψα το πηγούνι μου και φαντάστηκα τον Φόλσομ να χαμογελάει από την άλλη ακρή της γραμμής.

-Όσο για αυτό που με ρωτήσες ναι, έχω κάποια νεώτερα. Ο άνθρωπος που βρέθηκε νεκρός στο ποτάμι λέγεται Ντεϊβιντ Μίτσελ, ήταν άστεγος και είχε εξαφανισθεί τον τελευταίο καιρό από τα συστήματα. Το γιατί εξαφανίστηκε το ψάχνουμε ακόμα. Επίσης ο Μίτσελ είχε άμεση σχέση με τον φόνο της Καρσον, το δείγμα από τα νυχια της ταιριάζει με το DNA του Μίτσελ.

-Υπαστυνομε είσαι σίγουρος ότι μπορώ να τα γράψω αυτά? Ρώτησε ο Φόλσομ.

-Ναι φυσικά, θα κάνει σχετική ανακοίνωση στον Τύπο άλλωστε και ο ίδιος ο Αρχηγός.

Επίσης στην υπόθεση της δολοφονίας της Καρσον πιθανώς εμπλεκονται και ευυπόληπτα άτομα της κοινωνίας του Νητρώιτ.

Σιγή λίγων δευτερολεπτών από την άλλη μεριά.

-Εμμ..Τζο,μπορώ να το γραψω κι αυτό?

Δεν θα είναι προβλημα?

-Αυτό πάντως δεν το ακουσες από εμένα.Πράξε όπως νομίζεις.Είπα γελώντας.

-Έχεις τίποτα άλλο που να μπορώ να δημοσιεύσω Τζο?

-Όχι Στηβεν,αυτά έχω για τώρα,θα μιλήσουμε παλι.

Κλείσαμε την γραμμή αφού με ευχαρίστησε πρώτα.

Σηκώθηκα από την καρεκλά μου,φορέσα την οπλοθήκη μου με το Glock που φωλιάζε μέσα σε αυτήν,έπειτα πήρα το σακάκι μου και πήγα προς την πόρτα.Πέρασα στην αιθούσα των ντετεκτιβ και εψάξα με το βλέμμα τον Ντανιελ.Τον βρήκα καθισμένο στην θέση του ψαχνοντας πληροφορίες στον υπολογιστή.Ακουμπήσα τις παλάμες μου πάνω στο γραφείο του και είπα:

-Πώς παει Ντανιελ?Εβγάλες τίποτα από τις εταιρίες αποθήκευσης?

-Μπα τίποτα ακόμα,νομίζω ότι τελικά είναι μούφα η δουλειά.

-Δεν πειραζει αστο για τώρα.Τι λες πάμε να ριξουμε μια ματιά σε αυτό το καζίνο?Έχεις ορεξη να τζογαρείς?Είπα και γέλασα.

-Ναι αμέ.Στάσου μόνο να κλείσω αυτό εδώ.Πήρε το ποντίκι εκκλείσε το έγγραφο που είχε ανοικτό αφού πρώτα πατήσε αποθήκευση,και μετά έκανε κλικ πάνω

στην αποσυνδεση χρηστη αφηνοντας το κομπιουτερ να κλεισει.Επειτα σηκωθηκε εριξε το σακακι στον ωμο του και ειπε χαμογελωντας:

-Τωρα μπορουμε να φυγουμε.

Προχωρησαμε προς το ασανσερ κι απο εκει στο ισογειο και στο παρκινγκ οπου ειχα αφησει την Μπιουικ.Ξεκλειδωσα και μπηκαμε μεσα αλλα πριν βαλω μπροστα ακουσα τον Ντανιελ να λεει:

-Τζο ξερεις τι σκεφτομουνα?Το καζινο θα ειναι γεματο καμερες.Τι θα γινει αν καποιος αναγνωρισει εσενα η εμενα?Θα τους βαλουμε σε σκεψεις σωστα?

-Πφφ..το σκεφτηκα κι εγω αυτο Ντανυ,οι φωτογραφιες μας σιγουρα θα υπαρχουν στις εφημεριδες,ασε που τα καναλια εχουν τραβηξει ενα σωρο πλανα απο αυτη την υποθεση.Αλλα δεν θα μπορουσαμε να ειμαστε εκει σαν απλοι πελατες?Δυο μπατσοι εκτος υπηρεσιας που σκοτωνουν την ωρα τους.Θα ειναι τραβηγμενο λες?

Ακουμπησα τον αγκωνα μου πανω στο τιμονι.Ο Ντανιελ απλωσε τα χερια του μπροστα και ανασηκωσε τους ωμους του.

-Τι να σου πω δεν ξερω..παμε και βλεπουμε.

Γυρισα το κλειδι στην μίζα και ξεκινησα.

Βγηκαμε στην 3η οδο και απο εκει τραβηξαμε για την Λαφαγιετ οπου βρισκοταν το καζινο.Το αυτοκινητο ειχε γινει καμινι τοσες ωρες που ηταν εκτεθειμενο στον ηλιο.

-Ζεστη γαμω το και σημερα!

Ειπα και ανοιξα τον κλιματισμο.Σε ενα φαναρι που σταματησαμε ρωτησα τον Ντανιελ.

-Σκεφτηκες καμια κοπελα για τον ρολο που θελουμε? Αυτην που θα πλησιασει τον Μιλλερ?

-Μμμ.. να σου πω,σκεφτηκα την Τζεην Βαργκας,ειναι στις περιπολιες νεα γυρω στα εικοσιπεντε,αλλα δειχνει αρκετα μικροτερη.Ομορφουλα.

-Ωραιο δεξ αν μπορεις να την φερεις αυριο στο γραφειο μου,να δουμε αν μας κανει και να της εξηγησουμε πως εχουν τα πραγματα.Θα ενημερωσω και τον Αρχηγο.

Φτασαμε στο καζινο και μπηκαμε στο παρκινγκ.Σταματησα το αυτοκινητο σε ενα σημειο ξεχωρα απο τα αλλα που ηταν ηδη παρκαρισμενα εκει.Μολις βγηκαμε εξω ενα κυμα ζεστης μας χτυπησε στο προσωπο.Με τον Ντανιελ κοιταξαμε ο ενας τον αλλον και αρχισαμε να βαδιζουμε προς την κεντρικη εισοδο του καζινο.Ειχαμε κανει μερικα μονο βηματα οταν ενιωσα το χερι του Ντανιελ να με τραβαιει απο το μπρατσο.

-Περιμενε Τζο!Αυτος εκει δεν ειναι ο Ροτζερς?Στην εισοδο μαζι με εναν αλλο τυπο.

Πραγματι ο Κεννυ Ροτζερς με το λαδωμενο του μαλλι εβγαινε απο την εισοδο μαζι με εναν τυπο που δεν ειχαμε ξαναδει.Πισωπατησαμε προς το αυτοκινητο,ακουμπησαμε επανω του και καναμε οτι

συζηταμε.Ο αγνωστος διπλα στον Ροτζερς κρατουσε ενα πακετο κατω απο την μασχαλη του,ενω με το αλλο του χερι εδειξε προς το παρκινγκ.

Επιασαν να περπατανε αναμεσα στα παρκαρισμενα αυτοκινητα ωσπου εφτασαν μπροστα σε ενα ασημι Volvo.Ο αγνωστος καθησε στην θεση του οδηγου,ενω ο Ροτζερς καθησε διπλα του.Εγω οσο τους παρατηρουσα χτυπαγα ρυθμικα τα δαχτυλα μου πανω στο δικο μου αυτοκινητο.

-Ειδες σε τι αμαξι μπηκανε ε?Τι κανουμε τωρα? Ρωτησε ο Ντανιελ.

-Ειδα σε ασημι ναι.Τους ακολουθουμε βεβαια,γαμα το καζινο για τωρα!

Ανοιξαμε τις πορτες και μπηκαμε παλι μεσα στο αυτοκινητο,περιμενοντας οι αλλοι να ξεκινήσουν πρωτοι.Ενα εντομο που μπηκε απο το ανοιχτο παραθυρο εκανε μια βολτα γυρω απο τα κεφαλια μας και βγηκε απο το αλλο παραθυρο,απο την μερια του Ντανιελ.Καλοκαιρι..η εποχη που τα ζουζουνια κανουν παρτυ.Σκεφτηκα.

Το ασημι Volvo εβαλε μπροστα,διεγραψε μια ημικυκλικη πορεια μπροστα απο τα αλλα παρκαρισμενα οχηματα.και βγηκε απο τον χωρο σταθμευσης στον δρομο.Περιμεναμε μερικα δευτερολεπτα και επειτα ξεκινήσαμε πισω τους.Απο την οδο Λαφαγιετ το Volvo τραβηξε προς τα πανω,

εμεις ειχαμε αφησει τρια αυτοκινητα αποσταση να μας χωριζουν απο αυτους.Στην διασταυρωση με την Μαντισον μια μεγαλη νταλικα με διπλη ρυμουλκα επιασε να στριψει,και μας εκλεισε το οπτικο πεδιο προς τον στοχο μας.Ο οδηγος της προσπαθουσε να βαλει το τεραστιο οχημα στην ροη της κινησης.Χτυπησα το τιμονι ολο νευρα με την παλαμη μου.

-Αντε ανθρωπε μου!Μεχρι να ξεκινήσεις θα εχουν φτασει στο Οχαιο οι τυποι!Ειπα.

Ο Ντανιελ ειχε βγαλει το κεφαλι του απο το παραθυρο και προσπαθουσε να δει μπροστα.Οταν η νταλικα επιτελους ισιωσε και πηρε τον δρομο της,πατησα αποτομα το γκαζι,οι τροχοι σπιναρησαν και το αμαξι ξεχυθηκε μπροστα.Αρχισα να ψαχνω με το βλεμμα το ασημι αυτοκινητο.

-Λεγε Ντανυ,τους βλεπεις πουθενα?Ξεφυσηξα.

-Εκει Τζο!Εχουν πιασει την δεξια λωριδα μαλλον πανε για την Κραισλερ.

Τωρα η μεταξυ μας αποσταση ειχε φτασει τα εξι αυτοκινητα.Οντως το ασημι Volvo κινηθηκε προς τον αυτοκινητοδρομο Κραισλερ,οπου οι λωριδες κυκλοφοριας ειναι σαφως περισσοτερες και η κινηση πιο αραιη.Ηταν ετσι πιο ευκολο να κερδισω το χαμενο εδαφος,και να παραμεινω κοντα τους.Ανεβασα λιγο την ταχυτητα της Μπιουικ,και βρεθηκαμε δυο αυτοκινητα πισω απο αυτους.Καποια στιγμη η Volvo

αρχισε να επιταχυνει,να ελίσσεται προσπερνωντας το ενα αυτοκινητο μετα το αλλο,οδηγωντας σχεδον επικινδυνα.

-Τι τον επιασε και πηγαινει ετσι τωρα?Μυγα τον τσιμπησε?Ειπα.

-Μαλλον πηραν χαμπαρι οτι τους ακολουθουμε Τζο,και τωρα προσπαθουν να ξεφυγουν!

-Και οποιος τρεχει να ξεφυγει απο καποιον,μαλλον κατι εχει να κρυψει.Δεν εχουμε αλλη επιλογη θα πρεπει να τους σταματησουμε Ντανιελ!

Αναψα τον φαρο και πατησα ακομα περισσοτερο το γκαζι βλεποντας το κοντερ να ανεβαινει απο τα εβδομηντα στα ογδοντα μιλια την ωρα και μετα στα ογδονταπεντε.Η μηχανη μουγκριζε και μπορουσες να ακουσεις τον αερα να σφυριζει καθως περνουσε πανω απο τον ουρανο του αυτοκινητου.Πανω απο την Φισερ περνουν αρκετες ανισοπεδες διαβασεις ριχνοντας τη σκια τους επανω στον δρομο.Ετσι ειχαμε τις εναλλαγες απο το φως στη σκια,και μετα παλι στο φως.Καταφερα να προσπερασω αλλα δυο αυτοκινητα και ηρθαμε πιο κοντα στον ασημι πυραυλο που ετρεχε μπροστα μας.Μαζι ηρθε και μια διαπιστωση.Μεσα στο Volvo φαινοταν να υπηρχε ενα μονο ατομο.

-Ντανιελ αν δεν με γελουν τα ματια μου βλεπω μονο τον οδηγο εκει μεσα!

-Δεν σε γελουν Τζο κι εγω το ιδιο βλεπω,καπου στην πορεια χασαμε τον Ροτζερς.

-Σκατα!Η νταλικά..εκεινη η γαμημενη νταλικά!Οταν μπηκε μπροστα μας καπου πρεπει να κατεβηκε ο Ροτζερς και δεν τον ειδαμε.Δωσε σημα στο κεντρο Ντανιελ και ζητα ενισχυσεις.

Ο Ντανιελ καλεσε το κεντρο απο το κινητο του,και αφου εδωσε ονομα και βαθμο ειπε:"Καταδιωκουμε υποπτο οχημα μαρκας Volvo με αριθμο κυκλοφοριας SVR 5149 και ζηταμε ενισχυσεις".Βρισκομαστε στο υψος του MGM Grand Detroit"

Το αυτοκινητο στοχος συνεχιζε να καταπινει τα χιλιομετρα με απιστευτη ταχυτητα και εμεις ακολουθουσαμε σε αποσταση δυο μονο αυτοκινητων πιο πισω. Καποια στιγμή καμια δεκαρια λεπτα αργότερα ειδαμε πισω μας τα φωτα δυο περιπολικων να αναβοσβηνουν με τις σειρηνες τους να σκιζουν τον αερα.Προφανως ειχαν βγει απο την Χαρρισον η απο καποια αλλη καθετη οδο και τωρα ειχαν ενωθει μαζι μας στο κυνηγι.

Το ασημι αμαξι αρχισε παλι τα ζιγκ ζαγκ σε μια προσπαθεια να προσπερασει ενα φορτηγο Ντοτζ,αλλα αυτη τη φορα ο οδηγος του εχασε τον ελεγχο,βγηκε πολυ αριστερα και καθως πατησε φρενο το αυτοκινητο εφερε δυο βολτες γυρω απο τον εαυτο του,βγηκε απο τον δρομο πατωντας πανω στο πρασινο απο το γκαζον διαζωμα και κατεληξε να χτυπησει με την μουρη πανω σε ενα δεντρο.Ο δρομος ειχε γεμισει

καπνους απο τα λαστιχα του καθως προσπαθουσε να επιβραδυνει.

-Τι εκανε ο μαλακας παραλίγο να προκαλεσει ατυχημα.Μουρμουρισε ο Ντανιελ.

Πατησα φρενο με δυναμη και εκοψα αριστερα σταματωντας λιγα μετρα πισω απο το λαβωμενο Volvo.Την ιδια κινηση εκανε και το πρωτο περιπολικο που ακολουθουσε σταματωντας πισω και αριστερα μας.Βγηκαμε εξω κρατωντας τα οπλα στα χερια μας και τρεξαμε προς το ακινητοποιημενο πια οχημα.Το ιδιο εκανε και το πληρωμα του περιπολικου,αναπτυξη βενταλιας θα ελεγα.Δυο ενστολοι απο τα αριστερα και μπροστα εγω στη μεση και απο τα δεξια και μπροστα ο Ντανιελ.Ο αερας μυριζε καμενο λαστιχο και στο οδοστρωμα μπορουσες να δεις τα μαυρα σημαδια απο τους τροχους των αυτοκινητων.

Μεσα στο αυτοκινητο του υποπτου οι αεροσακοι ειχαν ανοιξει ενω απο το τσαλακωμενο καπο,εβγαينه ενα συννεφο ατμου,που σημαινε οτι το ψυγείο ηταν ηδη για πεταμα.Το δευτερο περιπολικο σταματησε ακριβως πισω απο το πρωτο.

-Τα χερια σου ψηλα στο παραθυρο να τα βλεπω!

Φωναξαμε σχεδον ταυτοχρονα εγω με εναν ενστολο.Παρα τη ζημια που ειχε υποστει το αυτοκινητο,ο οδηγος του φαινοταν να βρισκεται σε καλη κατασταση.Σηκωσε το κεφαλι του και κοιταξε προς το μερος μας σηκωνοντας τα χερια του αργα,οσο

μπορούσε πάνω από τον φουσκωμένο αεροσακό.

-Μην ρίξετε..είμαι αοπλός.

Καταφερε να ψελλίσει ο οδηγός.Ο ένας ενστολος ανοίξε αργά την πόρτα ενώ εγώ εξακολουθούσα να τον σημαδεύω με το όπλο μου.

-Μπορείς να κινηθείς?Έχεις σπάσει τίποτα?Τον ρώτησα.

-Μπορώ ναι..είμαι εντάξει.Αποκριθηκε.

Εκτός από κάτι γρατσουνιές στο πρόσωπο από τα σπασμένα τζαμιά δεν φαινόταν να έχει τίποτα το σοβαρό.Τον βγάλαμε έξω κρατώντας τον,φερνώντας τα χέρια του πίσω για να περασούμε τις χειροπέδες,κι έπειτα τον βάλαμε να καθίσει πάνω στο κάπο του αυτοκινητού,αφού πρώτα ο Ντανιέλ του έκανε ένα σωματικό έλεγχο.Δεν βρέθηκε τίποτα το επιληψίμο επάνω του.Η ταυτότητα αλλά και το δίπλωμα που βρήκαμε στην τσεπή του έγραφε το όνομα Μπρους Νορτον.Φόρουσε ένα ξεθωριασμένο μπλου τζιν,μακό μπλουζάκι,και αθλητικά παπούτσια.Του ερίξα την πρώτη ερώτηση.

-Όταν σας είδαμε πρώτη φορά στην Λαφαγιετ είδαμε δύο άτομα μέσα στο αυτοκίνητο.Μπορώ να μάθω ποιος ήταν ο δεύτερος καθώς και τι απέγινε κυρίε Νορτον?

-Ο..δευτερος ήταν ο προισταμενος μου..ο κυριος Ροτζερς.Τον αφήσα γιατί είχε ένα επαγγελματικό ραντεβού κάπου εκεί.Αλλά γιατί μας ακολουθήσατε?

Ο τυπος δεν ειχε συνελθει ακομα τελειως απο το σοκ της συγκρουσης αλλα εστεκε καλα απο οσο μπορουσα να καταλαβω.Δεν απαντησα στην ερωτηση του.

-Ασε να ρωταω εγω για την ωρα.Και εσυ που πηγαινεις και μαλιστα με τοσο μεγαλη ταχυτητα?

-Ειμαι υπαλληλος στο Λακι Σεβεν..και ο κυριος Ροτζερς με εστειλε σε μια εξωτερικη δουλεια..πρεπει να παραδωσω ενα πακετο που μου εδωσε.

Ο Ντανιελ μαζι με τον εναν ενστολο ηδη κοιταζαν μεσα στο αυτοκινητο για την ανευρεση του πακετου.

-Και τι περιειχε αυτο το πολυτιμο πακετο που επρεπε να παραδωσετε?Που το πηγαινατε?

-Δεν..δεν γνωριζω τι εχει μεσα,απλα μου ειπε να το παραδωσω σε μια κυρια στην οδο Κλαρκ.Νομιζω ειναι ενα..φορεμα.

-Ενα φορεμα!Μαλιστα.Και πηγαινατε σαν πυραυλος μονο και μονο για να δωσετε σε καποια ενα φορεμα!

Στο μεταξυ ο Ντανιελ ειχε βρει το πακετο πεσμενο στο κενο μεταξυ του πισω καθισματος με το μπροστινο.Με φωναξε.

-Τζο εδω το εχω!

Του εκανα νοημα να το ανοιξει.Ο Ντανιελ εσκισε το καφε χαρτι περιτυλιγματος καθως και το χαρτονι συσκευασιας και τραβηξε απο μεσα..ενα μπλε φορεμα με ασπρη δαντελα σε καποια σημεια επανω του.Οταν το ειδα κλωτσησα με δυναμη το χωμα με το παπουτσι μου και ενα συννεφο σκονης τιναχτηκε στον αερα.

-Και γιατί άνθρωπε μου δεν σταματησες όταν σου καναμε σημα?Να αυτοκτονησεις θελεις?Του ειπα.

-Φοβηθηκα..γι αυτο δεν σταματησα..Λιγο μετα που αφησα τον κυριο Ροτζερς καπνισα ενα τσιγαριλκι μεσα στο αμαξι.Θα το μυριζατε αμεσως αν σταματουσα.

-Εμεις θελαμε να σε σταματησουμε για ελεγχο επειδη ειχαμε την υποψια οτι αυτο το αυτοκινητο ειχε συμμετοχη σε εγκληματικη ενεργεια.

Του ειπε ο Ντανιελ.

-Αυτο το συγκεκριμενο?Μαλλον κανετε λαθος κυριε.Αυτο το νοικιασα δυο μερες πριν,επειδη το δικο μου εχει προβλημα ειναι στο συνεργειο.Ο κυριος Ροτζερς πληρωνει για την ενοικιαση,αλλιως δεν θα ειχα μεταφορικο μεσο για τις εξωτερικες δουλειες.

-Και ποια ειναι ακριβως η δουλεια σας στο καζινο? Εκτος βεβαια απο τα θεληματα.

-Δουλεω στο μπαρ και στην τροφοδοσια του καζινο,οτι χρειαζεται δηλαδη.

Ο ενας απο τους δυο ενστολους εντωμεταξυ ειχε γυρισει στο περιπολικο του και εδινε απο τον ασυρματο τα στοιχεια οδηγου και οχηματος για εξακριβωση.Οταν πηρε την απαντηση πλησιασε τον Σερμαν και του ενευσε οτι ηθελε να του μιλησει.

-Υπαστυνομε ελεγξα το αυτοκινητο,ανηκει σε μια εταιρια ενοικιασεων οντως.Οσο για τον οδηγο δεν βρεθηκε τιποτα το μεμπτο για αυτον στο συστημα εως

τώρα.

-Καταλαβα,το μονο που μπορουμε να του προσαψουμε δηλαδη ειναι η επικινδυνη οδηγηση,αλλα δεν θα σταθω σε αυτο.Φροντιστε μονο για την απομακρυνση του οχηματος,εγω τελειωσα απο εδω.

Γυρισα κοντα στον Νορτον και του ειπα:

-Αλλη φορα να σταματατε κυριε οταν σας το ζηταει η αστυνομια.Δεν ειναι παιχνιδι αυτο.

Ενευσε σε καταφαση,επειτα ακουμπησα στο μπρατσο του Ντανιελ λεγοντας:

-Ειναι ωρα να την κανουμε απο εδω Ντανυ.

Μπηκαμε στην Μπιουικ και πηραμε τον δρομο της επιστροφης για το Τμημα.Στο μεγαλυτερο μερος της διαδρομης ειμασταν και οι δυο σιωπηλοι,ο Ντανιελ μαλλον καταλαβε απο το υφος μου οτι δεν ειχα και πολυ ορεξη για κουβεντα και ετσι δεν εκανε την αρχη.Την σιωπη εσπασα καποια στιγμη εγω.

-Τοση φασαρια για ενα φορεμα..Ξεφυσηξα.

Ο Ντανιελ απλωσε το δεξι του χερι μπροστα λεγοντας.

-Μη το βλεπεις ετσι Τζο,θα μπορουσε να κουβαλαει οτιδηποτε παρανομο σε καθε περιπτωση καναμε το σωστο.

-Απλα νιωθω πως οτι κανουμε πεφτει στο κενο,θα κανουμε μια μικρη συζητηση μολις φτασουμε στο γραφειο..

Οταν πλησιασαμε προς το κεντρο της πολης χρειαστηκε να υπομεινουμε το μποτιλιαρισμα,και

καποια στιγμή καταφεραμε να φτασουμε στο παρκινγκ εξω απο το Τμημα και να σταθμευσουμε το αυτοκινητο.

-Δεν ειναι περιεργο οτι την ωρα που ολοι σχολανε και πανε στα σπιτια τους εμεις ειμαστε ακομα εδω?

Ειπε ο Ντανιελ βγαινοντας απο το αυτοκινητο.

-Αυτο ξαναπες το Ντανιελ,και να δουμε τι ωρα θα φυγουμε παλι σημερα.

Προχωρησαμε προς την εισοδο και απο εκει στο γραφειο μου οπου ειχαμε μια μινι συσκευη,τρωγοντας παραλληλα και δυο χαμπουργκερ που ειχαμε αγορασει απο τον δρομο καθως επιστρεφαμε στο Τμημα.

-Ντανιελ σε λιγο θα παω στον Αρχηγο να του εξηγησω το σχεδιο που εχουμε για να παγιδευσουμε τον Μιλλερ,οπως επισης και τους λογους της σημερινης καταδιωξης.Θα χρειαστει να βρουμε ενα σπιτι για λιγες μερες οπου υποτιθεται οτι θα μενει η Βαργκας.Δεν νομιζω ομως οτι το Τμημα θα διαθεσει λεφτα για αυτο το ζητημα.

-Ξερεις Τζο ισως δεν χρειαστει να ξοδεψει δεκαρα το Τμημα για κατι τετοιο.Βλεπεις η θεια μου αυριο φευγει για διακοπες οποτε ισως μπορεσουμε να χρησιμοποιησουμε το σπιτι της για λιγο.Αν συμφωνει βεβαια και το αφεντικο.

Εγειρα μπροστα και ακουμπησα στο γραφειο ακουγοντας αυτο ενω ενα χαμογελο φωτισε το προσωπο μου.Ο Ντανιελ δαγκωσε μια μεγαλη

μπουκία από το κολατσιό του.

-Αυτά είναι υπερόχα νέα Ντανιέλ, έτσι δε θα γκρινιάζει και ο Παλμερ, φτάνει βέβαια να τον πείσω για την χρησιμότητα του σχεδίου. Είπα γελώντας.

Ζούληξα το χαμπουργκερ για να κοψω μια δαγκωνιά, κάνοντας την μουσταρδα να αρχίσει να σταζει πάνω στο γραφείο μου.

-Ζωγραφίζεις πάλι εκεί.

Είπε ο Ντανιέλ δείχνοντας με το κεφάλι του το γραφείο μου.

-Αυτό που βλέπεις φίλε μου είναι σύγχρονη τέχνη! Είπα και βάλουμε τα γελία.

Τελείωσα το φαγητό μου, σκουπίσα τα χείλια και τα χέρια μου με μια χαρτοπετσέτα, έπειτα την έκανα μπαλίτσα και την πετάξα προς την γωνία που βρισκόταν το καλάθι των αχρηστών. Η χαρτινή μπαλίτσα μου χτύπησε πρώτα στον τοίχο και μετά κατέληξε μέσα στο καλάθι. Ο Ντανιέλ χειροκρότησε και εγώ σηκώθηκα από την καρέκλα μου.

-Αυτό ήταν καλάθι με ταμπλό, πάω τώρα να δώ το Αφεντικό.

Είπα και προχώρησα προς την έξοδο.

Έφτασα έξω από την πόρτα του, χτύπησα και όταν άκουσα το εμπρός ανοίξα και μπήκα. Φυσικά μου έδειξε όπως πάντα την πολυθρόνα μπροστά από το γραφείο του στην οποία θρόνιστηκα και περιμένα

να τελειώσει ένα τηλεφώνημα που είχε σε εξέλιξη.

-Γεια σου Υπαστυνομε εχουμε τιποτα νεωτερο?Να βαλω καφε?Ειπε χαμογελωντας.

Για να χαμογελαει ετσι αυτος μαλλον ξυλο θα φαμε.Σκεφτηκα και εγνευσα οχι για τον καφε.Ο Παλμερ πηρε μια ρουφηξια απο το πουρο του και φυσηξε τον καπνο στο χωρο.

-Βασικα ηρθα να συζητησουμε πανω σε ενα σχεδιο που εχουμε για να παγιδευσουμε τον Μιλλερ,οσον αφορα τις ληστειες ειμαι πεπεισμενος οτι αυτος δινει τις πληροφοριες σχετικα με το που θα χτυπησουν οι δραστες.

-Και πως θα γινει αυτο το καταπληκτικο?Για διαφωτισε με λιγο.Ειπε ο Παλμερ.

-Κοιταξτε σκεφτηκαμε να στειλουμε την Τζεην Βαργκας απο τις περιπολιες σαν πιθανη πελατισσα του Μιλλερ,δηθεν ευπορη που ψαχνει να αγορασει σπιτι,οτι μολιν ηρθε στην πολη και μενει προσωρινα σε μια φιλη της,και οτι εχει αρκετα τιμαλφη στην κατοχη της που ειναι ενα πολυ καλο δελεαρ.Φυσικα θα φροντισουμε να στειλουμε διακοπες για λιγες ημερες την υποτιθεμενη φιλη της για να ειναι ελευθερο το πεδιο.

-Χμμ μαλιστα.Και δεν μου λετε που θα βρειτε το σπιτι για κατι τετοιο?Γιατι το Τμημα να διαθεσει χρηματα που δεν περισσεουν κιολας,ξεχαστε το.

-Αυτο το θεμα το εχουμε λυσει ηδη,θα διαθεσει ενας

δικος μας ο Τζοουνς το σπιτι ενος συγγενικου του προσωπου για λιγες μονο ημερες.Απο εσας θελουμε μονο το τελικο οκευ για να ξεκινήσουμε την επιχειρηση.

Ο Αστυνομος τιναξε την παχια σταχτη του πουρου του στο τασακι,με κοιταξε πανω απο τα γυαλια του και ειπε:

-Και ποσους ανδρες λες να απασχολησεις για ολο αυτο?Δεν ειμαστε καν σιγουροι οτι αυτος ο Μιλλερ θα τσιμπησει ετσι δεν ειναι?

-Θα δουλεψουμε με την ομαδα που εχουμε τωρα δεν σου ζηταω ουτε εναν παραπανω.Τωρα..για το αν θα τσιμπησει ο Μιλλερ,αυτο ειναι οντως ενα ρισκο αλλα ειναι οπως το ψαρεμα.Βαζεις μεγαλυτερο δολωμα και ελπιζεις να πιασεις μεγαλυτερο ψαρι.

Του Αρχηγου νομιζω οτι του αρεσουν κατι τετοιες παρομοιωσεις με ψαρεματα και κυνηγια γι αυτο και το ανεφερα.Χτυπησε τα δαχτυλα του πανω στο γραφειο του.

-Εφοσον δεν μου ζητας να διαθεσω κονδυλια η παραπανω ανδρες τοτε μπορειτε να ξεκινήσετε.Αν δεν εχετε ομως συντομα αποτελεσματα θα την παρω την υποθεση στο λεω και θα την αναθεσω σε καποιον αλλο.

Εδειξε με το πουρο προς το μερος μου και μετα το κουνησε περα δωθε σαν να ηταν δοξαρι.

-Αν δεν εχεις κατι αλλο μπορεις να πηγαινεις τωρα.

Συμπληρώσε.

-Εμμ..είναι και κατι άλλο.Σήμερα ειχαμε και μια πώς να την πω..ατύχη καταδιώξη.

-Δηλαδή?Τι εννοεις οταν λες ατύχη καταδιώξη?Θα γινουμε ρεζίλι στα καναλια παλι?

Ενιωσα την ανασα του Παλμερ να βγαινει σφυριχτη απο την μυτη του,σαν ταυρος πριν αρχισει να επιτιθεται.

-Οχι προς Θεου!Δεν προκειται να γινουμε ρεζίλι πουθενά..Απλα ειδαμε τον παρατρεχαμενο του Καμπελ τον Ροτζερς να βγαινει απο το καζίνο παρεα με εναν αγνωστο κουβαλωντας ενα πακετο και θελησαμε να τους ακολουθησουμε.Αργοτερα ο οδηγος ανεπτυξε υπερβολικη ταχυτητα προφανως γιατι αντεληφθη οτι τον παρακολουθουμε και το οχημα εξετραπη στο διαχωριστικο διαζωμα οπου και..τον στριμωξαμε.

Αλλωστε είναι γνωστες σε εμας οι σχεσεις του Μίλλερ με το συναφι του Καμπελ απο το καζίνο.

Τα δαχτυλα του Αρχηγου επαιζαν ταμπουρλο τωρα πανω στο γραφειο.

-Και μετα?Αφου τους σταματησατε βρηκατε τιποτα υποπτο επανω τους?Και γιατι λες τον στριμωξατε?Δυο δεν ειπες οτι ητανε?

-Ε..ναι.Στην αρχη ηταν δυο,ο Ροτζερς στην πορεια ομως προφανως καπου κατεβηκε και ετσι μειναμε μονο με τον οδηγο.Οσο για το άλλο δεν βρεθηκε τιποτα δυστυχως.Ο τυπος μετεφερε δωρο..ενα

φορεμα.Αυτο ηταν το πακετο αγγαρεια που τον εβαλε να κανει ο Ροτζερς.

"Τωρα σκεφτηκα θα μου πεταξει το τασακι που βρισκεται μπροστα του".Αλλα δεν το εκανε,μονο ξεφουσκωσε τα μαγουλα του απο αερα και μετα ειπε:

-Ενα φορεμα!Τοση φασαρια δηλαδη για ενα φορεμα? Και αυτος γιατι ετρεχε σαν τρελλος τοτε?Οταν σας αντεληφθηκε εννωω.Αν ηταν καθαρος δεν θα εφευγε ετσι.

-Αυτο σκεφτηκαμε κι εμεις Αρχηγε και τον καταδιωξαμε.Φοβηθηκε οπως μας ειπε.Πολλοι ανθρωποι εχουν μια εμφυτη φοβια για την Αστυνομια και σπενδουν να εξαφανιστουν απο την περιοχη μολις μας δουν.Δεν ειναι κατι καινουριο αυτο.Εμεις παντως ενεργησαμε οπως επρεπε να ενεργησουμε.

Τωρα ο Αρχηγος ετριβε με το χερι του τα μαλλια του,σαν να ειχε φωλιασει κανενα εντομο εκει μεσα και προσπαθουσε απεγνωσμενα να το διωξει.Επειτα ειπε:

-Παλι καλα δηλαδη που δεν αρχισατε να βγαζετε τιποτα κυλοτακια απο το πακετο,να ηταν και κανενα καναλι εκει να καταγραφει και μετα να μας δουμε στο "Τα πιο Αστεια Βιντεο της Αμερικης".Τυχεροι ημασταν.

-Θα μπορουσε βεβαια να μετεφερε τιποτα κλεμμενα η ακομα και ναρκωτικα.

Δικαιολογηθηκα εγω.Τωρα βεβαια για το αν μας κατεγραψε καμια καμερα η κανενας με κινητο οσο

για αυτο δεν ημουν και τοσο σιγουρος.

-Ωραιο,αν δεν εχουμε κατι αλλο μπορεις να πηγαινεις.Σου εχω εμπιστοσυνη Σερμαν,κοιτα να μην τα σκατωσεις απο εδω και περα.

Απλωσε τα χερια του μπροστα δειχνοντας προς την πορτα σημαδι οτι η συνομιλια μας ειχε λαβει τελος.Χαιρετησα και πηγα προς την πορτα.Βγαινοντας στον διαδρομο ειχα την εντυπωση οτι τωρα εκανε περισσοτερη ζεστη απο οταν μπηκα στο γραφειο.

Οταν επεστρεψα στο γραφειο μου ο Ντανιελ ειχε ηδη φυγει για το σπιτι του,ετσι πηρα κι εγω τα πραγματα μου φορεσα το σακακι μου και πηγα προς την εξοδο.

"Αρκετα για σημερα!Καιρος να γυρισω σπιτι."

Σκεφτηκα.Πριν βαλω μπροστα την μηχανη τηλεφωνησα στην Νανσυ,κανονισαμε να βρεθουμε στο σπιτι μου για ενα ρομαντικο βραδυ και για ενα ακομα πιο ρομαντικο δειπνο.

Επειτα εβαλα μπροστα και πηρα τον δρομο για το σπιτι.Ο ουρανος αρχιζε να παιρνει τα χρωματα του δειλινου στο βαθος του οριζοντα.Ανοιξα το παραθυρο και αφησα να μπει το χλιαρο αερακι στο εσωτερικο του αυτοκινητου.Εικοσι λεπτα αργοτερα βρισκομουν εξω απο το σπιτι.Ανεβηκα στο διαμερισμα αφησα την οπλοθηκη πανω στο πασο της κουζινας,και αραδιασα τα ρουχα μου στον καναπε.Μετα ηταν η ωρα για ενα χαλαρωτικο ντους.Οταν τελειωσα εβαλα το

μπουρνουζι μου και αμεσως μετα μια κουπα καφε.Απλωσα το κορμι μου στον καναπε,επιτελους ηταν η στιγμή της απολαυσης.

Κατα τις οκτώ και μιση εκανε την εμφανιση της η Νανσυ,φρεσκια και αρωματισμενη,κουβαλωντας ενα σωρο καλουδια σε σακουλες.

-Καλησπερα τι κανει το μωρο μου σημερα?

Ειπε με την μελωδικη σχεδον παιδιαστικη φωνη της.

-Καλα ειμαι γλυκια μου,το μωρο σου πειναι.Μου ελειψες πολυ το ξερεις?

-Μμμ ποσο πολυ?

Ειπε και μου εδωσε ενα καυτο φιλι.Ενιωσα την γλωσσα της να παιχνιδίζει με την δικη μου,και το στητο στηθος της να πιεζεται πανω στο δικο μου.

-Παρα πολυ..αλλα αυτο θα στο δειξω αμεσως μετα απο το φαγητο.Τι καλο μας εχεις φερει εκει?

-Λοιπον σημερα το μενου περιλαμβανει αρνακι στο φουρνο με πατατες,σαλατα του σεφ και για επιδορπιο σουφλε σοκολατας.ολα φτιαγμενα απο τα χερακια μου.

-Θεε και κυριε! Ποτε τα προλαβαινεις ολα αυτα συν τη δουλεια?Μου τρεχουν ηδη τα σαλια.

Η Νανσυ εβαλε τα γελια και απλωσε τα ταπερ της πανω στο τραπεζι ενω εγω εβγαζα τα πιατα.Οταν αρχισε να σερβιρει οι θεσπεσιες μυρωδιες εφτασαν μεχρι τα ρουθουνια μου.Ανοιξα ενα μπουκαλι κοκκινο κρασι και το εφερα στο τραπεζι.

-Λοιπον?Πως τα πατε με την υποθεση?Ειχατε κατι καινουριο?

Ηταν μια ερωτηση που περιμενα οτι θα εκανε κατα τη διαρκεια του δειπνου.Η Νανσυ δεν θα κρατιοταν να μαθει τις λεπτομερειες απο το κυνηγι.

-Χμμ..οχι πολλα πραγματα προς το παρον..εκτος απο ενα μικρο φιασκο που ειχαμε.Τωρα ομως ετοιμαζουμε μια παγιδα που ελπιζουμε οτι θα λειτουργησει και τα αρπακτικα θα πεσουν μεσα.

-Φιασκο?Τι συνεβη?Για πες.

Τα ματια της ηταν γεματα περιεργεια,ετσι της εξηγησα για την καταδιωξη που καναμε και το αποτελεσμα που ειχε,οπως και την αντιδραση του Αρχηγου.Στο τελος εβαλε τα γελια.

-Δεν πειραζει στο τελος ειμαι σιγουρη οτι θα τα καταφερετε!

Ειπε ενω αρχισαμε να μαζευουμε τα πιατα.

-Ευχαριστω γλυκια μου εισαι πολυ υποστηρικτικη!

Της ειπα ενω περνουσα το χερι μου γυρω απο τη μεση της φερνοντας την κοντα μου.

Κρατωντας με απο το χερι ξεκίνησε πρωτη,οδηγωντας με στην κρεβατοκαμαρα.

Το M24 της Remington με τηλεφακο ειναι ενα τυφεκιο αγαπητο σε πολλους ελευθερους σκοπευτες.

Το χρησιμοποιουν βεβαια ο στρατος και διαφορες ειδικες δυναμεις ανα τον κοσμο.Εχει αποτελεσματικο βεληνεκες τα οκτακοσια μετρα,φυσικα ομως μπορεί να πετυχει στοχο και απο αρκετα μεγαλυτερη αποσταση.Ο Μπορις τα ηξερε βεβαια ολα αυτα,καθως ηταν σκαρφαλωμενος στην ταρατσα ενος διωροφου κτιριου ακριβως κατω απο την οδο Λαφαγιετ.Δεν ηταν δυσκολο να ανεβει εκει πανω καθως αυτην την ωρα τα δρομακια γυρω απο την Λαφαγιετ ηταν σχεδον ερημα.

Τωρα,ξαπλωμενος επανω στην ταρατσα αρχισε να συναρμολογει το M24 με περισση ευκολια,παιρνοντας τα κομματια απο το βαλιτσακι του.Θα προτιμουσε βεβαια ενα Dragunov αλλα και αυτο εδω το εργαλειο θα εκανε μια χαρα την δουλεια του.Στερεωσε τον τηλεφακο στην θεση του, εκανε τις απαραιτητες ρυθμισεις,επειτα εβαλε τον γεμιστηρα στο οπλο.Η αποσταση απο τον στοχο ηταν διακοσια τριαντα μετρα κατι που δεν ηταν προβλημα για τις δικες του δυνατοτητες.Μετα οπλισε,τραβηξε την ασφαλεια του οπλου και περιμενε.

Οταν πεσαμε στο κρεβατι με την Νανσυ ξεραμε και οι δυο οτι δεν αντεχαμε να περιμενουμε αλλο.Την τραβηξα πανω μου,και αρχισα να φιλω λαιμαργα πρωτα το ενα στηθος της,και μετα το αλλο κανοντας την να αφηγει μικρα βογκητα διπλα απο το αυτι μου

που με εκαναν να αναβω ακομα περισσοτερο.Επειτα την γυρισα ανασκελα και αρχισα να γεμιζω φιλια την κοιλια της κατεβαινοντας ολο και πιο χαμηλα.Ενωθα την ανασα της να γινεται ολο και πιο γρηγορη καθως εσφιγγε το κεφαλι μου με τα ποδια της.Στο τελος μην αντεχοντας αλλο ηρθε πανω μου,με το κορμι της να καλυπτει το δικο μου,και αρχισε να κινειται και να παλλεται ολοενα και πιο γρηγορα μπηγοντας τα νυχια της στο μπρατσο μου.Ενωθα την καυτη ανασα της πανω στο λαιμο μου,και τα μακρια μαλλια της να μου χαιδευουν το προσωπο,καθως κινουνταν ολο και πιο γρηγορα ωσπου οι κραυγες μας γεμισαν το δωματιο σαν πουλια που σκορπανε στον αερα.

Μειναμε ξαπλωμενοι ο ενας διπλα στον αλλο,προσπαθοντας να βρουμε την ανασα μας,νιωθοντας το ιδρωμενο κορμι της να ακουμπα στο δικο μου.

-Υπεροχα ηταν..

Μου ψιθυρισε και μου εδωσε ενα τρυφερο φιλι στην μυτη και στα χειλη μου.Αφου ηρεμησαμε λιγο,την ρωτησα αν ηθελε ενα ποτηρι νερο,η μια μπουρα απο την κουζίνα,καθως επρεπε να παω προς τα εκει για να σβησω την διψα μου.

-Ενα ποτηρι νερο μονο μωρο μου..

Μουρμουρισε καθως τεντωσε το κορμι της και αγκαλιασε με το δεξι της χερι το μαξιλαρι.

Σηκωθηκα φορεσα το σορτς παντελονι μου και πηγα

προς το καθιστικό.Αναψα το φως και πηγαινοντας για την κουζίνα,το ματι μου επεσε σε κατι που βρισκονταν δεξια του καθιστικού,κοντα στο παραθυρο.

Ακουμπησα με τα γονατα πανω στον καναπε και εγειρα για να δω καλυτερα.Κατι μικρο και καφε βρισκοταν ακριβως κατω απο το σωμα του καλοριφερ.Μια ψοφια κατσαριδα ηταν πεσμενη ανασκελα με τα ποδια της να κοιταζουν προς το ταβανι."Μαλλον κατι θα ψεκασε η Νανσυ την προηγουμενη φορα που εβαλε σε μια ταξη τα ντουλαπια μου".Σκεφτηκα και χαμογελασα.

Κατεβηκα απο τον καναπε και τραβηξα για την κουζίνα.Εκοψα ενα κοματι χαρτι απο το ρολο κουζίνας πανω στον παγκο,και πηγα προς το καλοριφερ.Κοιταξα για μια στιγμη την κατσαριδα,επειτα εσκυψα για να την μαζεψω με το χαρτι που κρατουσα στο χερι μου.

Μια αγρια μελισσα με την μορφη σφαιρας των 7.62 χιλιοστων διαπερασε το τζαμι σπαζοντας το και καρφωθηκε σφυριζοντας στο κουφωμα της απεναντι πορτας σκορπωντας μικρα κομματακια ξυλου στο πατωμα.Μικρα κομματια απο το τζαμι επεσαν πανω στην πλατη μου και στο πατωμα μπροστα μου.Αν ημουν ορθιος..Μια ψοφια κατσαριδα μολις μου ειχε σωσει την ζωη.Μια γαμημενη κατσαριδα!

Αναζητησα με το βλεμμα μου το πιστολι μου.Που

διαβολο το ειχα παρατησει?Το Glock22 ηταν ακριβως εκαι που το ειχα αφησει.Πανω στο πασο της κουζίνας.Αν σηκωνομουν να παω ως εκει για να το παρω πιθανως μια σφαιρα θα στολιζε το ομορφο κεφαλι μου.

Μπουσουλησα μεχρι το πασο της κουζίνας και τεντωσα το χερι μου να πιασω το οπλο για να διαπιστωσω οτι δεν το εφτανα.Οπως οταν ημασταν παιδια,το βαζο με τη μαρμελαδα βρισκοταν παντα στο ψηλοτερο ραφι για να μην το φτανουμε.Πλησιασα προς τον τοιχο κι αρπαξα την σφουγγαριστρα που ηταν ακουμπισμενη εκει.Με το κονταρι της επιασα τον ιμαντα της οπλοθηκης και τραβηξα προς το μερος μου.Το οπλο επεσε στο πατωμα με ενα βαρυ γδουπο.Το τραβηξα απο την θηκη και το κρατησα στο χερι μου.

Ξαφνικα ακουσα τη φωνη της Νανσυ απο την κρεβατοκαμαρα που στο μεταξυ ειχε αναστατωθει απο τον κροτο του σπασμενου τζαμιου.

-Τζο τι συμβαινει εισαι καλα?Τι ηταν αυτο που ακουστηκε?

-Μια χαρα ειμαι Νανσυ μην σηκωθεις.

Και μην αναψεις το φως!

-Γιατι να μην σηκωθω?Τι ηταν..αυτο?Πυροβολισμος?

-Ερχομαι εγω σε εσενα Νανσυ!Μεινε εκει που εισαι!

Προχωρησα ερποντας προς το παραθυρο παλι.Οταν εφτασα εκει,κουνησα λιγο την κουρτινα με την κανη

του οπλου μου.Σε περιπτωση που ο σκοπευτης ηταν
ακομη εκει εξω ισως ξεגעλιотαν και εριχνε αλλη μια
βολη.Τιποτα δεν συνεβη.

Εκανα στροφη και συνεχισα,ερποντας παντα προς την
κρεβατοκαμαρα.Μπαινοντας αντικρυσα την Νανσυ να
εχει ανακαθισει πανω στο κρεβατι κοιταζοντας
εντρομη προς την πορτα.

-Ολα ειναι καλα γλυκια μου,ηρεμησε.Την
καθησυχασα

-Απλα καποιος εριξε μια σφαιρα στα τζαμια
μας.Συμπληρωσα.

Ανασηκωθηκα λιγο και πλησιασα το παραθυρο.

Τραβηξα ελαχιστα την κουρτινα και εριξα μια ματια
εξω.Μπορουσα να διακρινω τα φωτα του δρομου λιγα
μετρα πιο κατω και απο εκει και μετα τιποτα.Σκοταδι
και δεντρα και περα στο βαθος σκορπια φωτα απο
σπιτια και μαγαζια,τιποτα το περιεργο.Υπαρχουν και
διοπτρες νυχτερινης σκοπευσης σκεφτηκα,καλυτερα
να μην το διακινδυνευσω.Γυρισα σκυφτος προς το
κρεβατι και την Νανσυ,το κινητο μου βρισκονταν
ακομα μεσα στην τσεπη του παντελονιου μου.

Ο Μπορις βρισκοταν γυρω στη μια ωρα ξαπλωμενος
μπρουμητα στην ιδια θεση,πανω στην ταρατσα του
σπιτιου,του οποιου οι ιδιοκτητες ελειπαν διακοπες.

Παρατηρουσε μεσα απο την διοπτρα του οπλου του το
σπιτι του μπατσου αλλα τιποτα δεν ειχε συμβει.Θα

περιμενε πεντε λεπτα ακομα και μετα θα εφευγε.Που και που κουνουσε τα ποδια του και τα δαχτυλα των χειρων του για να ξεμουδιασει λιγο.Ξαφνικα ειδε ενα αμυδρο φως να φωτιζει το διαμερισμα.Καποιος ειχε ερθει,ειχε μολις αναψει το φως στο χολ?

Επειτα το διαμερισμα φωτιστηκε ακομα περισσοτερο μα κανενας δεν πλησιασε το παραθυρο που εβλεπε προς τονδρομο.Περιμενε ακομα εικοσι λεπτα,τα φωτα εσβησαν και ενα αλλο αμυδρο φως αναψε στο διπλανο δωματιο.Πισω απο τις κουρτινες ισα που μπορεσε να διακρινει δυο σκιες.Ο μπατσος εχει παρεα..Αυτη πρεπει να ειναι η κρεβατοκαμαρα."Τωρα ο μπατσος θα πηδαι και εγω στεκομαι εδω και περιμενω σαν ηλιθιος".Σκεφτηκε."Και αν μετα το σεξ την πεσει για υπνο?Αδικα περιμενω εδω,λιγο ακομα και μετα θα τα μαζεψω και θα τραβηξω για το σπιτι".Γυρω απο το σημειο οπου βρισκοταν υπηρχε σκοταδι,δεντρα και θαμνοι.Μονο ενα νυχτοπουλι ακουγοταν κατα διαστηματα και μερικα τριζονια που εδιναν το δικο τους ρεσιταλ μεσα στην καλοκαιρινη ησυχη νυχτα.Και σε μια στιγμη.."Για δεξ!Αναψε το φως στο σαλονι."

Ο Μπορις ενιωσε οτι ισως δεν περιμενε αδικα τοση ωρα σκαρφαλωμενος στην ταρατσα.Το προσωπο του μπατσου φανηκε να προβαλει στο παραθυρο.Ο Μπορις σημαδεψε μεσα απο την διοπτρα,κρατησε την αναπνοη του και πιεσε την σκανδαλη.

"Τον πετυχα?Να παρει!Δεν μπορει να αστοχησα,ο

τυπος εσκυψε την τελευταια στιγμη!Τυχερως εισαι μπατσε!Μια αλλη φορα".

Αμεσως μετα ο Μπορις αρχισε να αποσυναρμολογει το οπλο σε δευτερολεπτα,μπορουσε να το κανει αυτο ακομα και με κλειστα ματια.Το εβαλε στο βαλιτσακι μεταφορας,μαζεψε τον αδειο καλυκα απο το πατωμα και τον εβαλε στην τσεπη του.Κατοπιν κατεβηκε γρηγορα απο την σκαλα κινδυνου στον πισω δρομο οπου ειχε αφησει το αυτοκινητο.

"Πρεπει να εξαφανιστω αμεσως απο εδω.σε λιγο θα γεμισει ο τοπος αστυνομικους".Μπηκε στο αυτοκινητο και ξεκινησε.Αναψε τα φωτα μονο οταν ειχε απομακρυνθει αρκετα απο το σημειο.

Βρηκα το κινητο μου και καλεσα το Τμημα ενημερωνοντας για την παρολιγο επιτυχημενη αποπειρα εναντιον μου.Τα δικα μας παιδια σε λιγο θα βρισκονταν εδω.

Εβαλα ενα ποτο για τον εαυτο μου και εδωσα ενα ποτηρι στην Νανσυ που στο μεταξυ ειχε ντυθει και τωρα καθοταν στην ακρη του κρεβατιου γεματη ερωτησεις.

-Τι συνεβει μολις τωρα Τζο?Παραλιγο να σε σκοτωσουν ετσι δεν ειναι?

-Δεν θα το εθετα ετσι γλυκια μου,απλως θελησαν να με τρομαξουν αυτο ειναι ολο.

Ειπα ψεματα για να την καθυσηχασω.Της χαιδεψα

απαλα το μαγουλο.

-Η δουλεια μας τα εχει αυτα,το ξερεις αυτο.Το σημαντικό ειναι οτι δεν κινδυνεψες εσυ.

-Αστεια μου λες τωρα ετσι?Κοντεψα να τρελλαθω οταν ακουσα τη σφαιρα να καρφωνεται εκει περα.Νομιζα οτι σε πετυχαν!

Ειπε και εδειξε με το χερι της προς την πορτα του καθιστικου.

-Καποιος φοβαται αγαπη μου,αυτο δειχνει οτι πλησιαζουμε,σε λιγες μερες ολα θα εχουν τελειωσει στο υποσχομαι.Της ειπα.

-Και μεχρι τοτε?Τι θα γινει μεχρι να τους πιασετε?Θα ζω με την αγωνια?

-Θα προσεχω μην ανησυχεις..εγω αυτο που θελω απο σενα ειναι να αποφυγεις να ερχεσαι εδω για δυο-τρεις μερες,θα ελεγα να μην πας ουτε στο σπιτι σου.

-Τι πραγμα?Τρελλος θα εισαι μου φαινεται!Να φυγω και να σε αφησω μονος σου μετα απο αυτο?Και που να πηγαινα δηλαδη?

-Θα σου προτεινα να μεινεις κανα δυο ημερες στην φιλη σου την Σουζαν.Κοιτα Νανσυ εμενα ειναι η δουλεια μου αυτη,μπορω να παρω το ρισκο,δεν θα συγχωρουσα ποτε ομως τον εαυτο μου αν συνεβαινε κατι σε εσενα.

-Πιστευεις δηλαδη οτι κινδυνευω κι εγω?Αυτο μου λες?

-Δεν νομιζω να φτασουν σε αυτο το σημειο.Αλλα

μπορει για να βλαψουν εμενα να θελησουν να κανουν κακο σε εσενα.Και αυτο δεν μπορω να το δεχτω.

Η Νανσυ με κοιταζε σαν υπνωτισμενη, την κρατησα απο το χερι και την φιλησα απαλα στα χειλη.

Την συνομιλια μας διεκοψε το χτυπημα της πορτας που σημαινε οτι οι δικοι μας ανθρωποι απο το Τμημα ειχαν φτασει,ετσι πηγα να τους ανοιξω.Μεσα σε λιγα λεπτα το καθιστικο μου ειχε γεμισει απο ανθρωπους της Σημανσης καθως και το πληρωμα του περιπολικου που ειχε ανταποκριθει.Τους εξηγησα με λιγα λογια τι ειχε συμβει,δεν ειχα να πω και πολλα αλλωστε.Οι ανθρωποι της Σημανσης εβγαλαν απο το κουφωμα της πορτας το βλημα των 7.62 χιλιοστων που ηταν σφηνωμενο εκει.Μετα επιασαν να μελετανε το σημειο εισοδου το παραθυρο με το σπασμενο τζαμι δηλαδη.Δυο αλλα περιπολικά χτενιζαν τους γυρω δρομους μηπως και εντοπιζαν καποιον να κινειται υποπτα στην περιοχη.

-Το 7.62 ειναι πολυ κοινο διαμετρημα,θα μπορουσε να βληθει απο ενα σωρο τυφεκια απο ΑΚ-47 εως τα βελγικα FN καθως και απο κυνηγετικα οπλα.Μου ειπε ο συναδελφος απο το περιπολικο.

-Ναι το γνωριζω,μονο αν βρουμε το οπλο που εριξε την σφαιρα θα βγαλουμε ακρη,πραγμα απιθανο οπως το βλεπω εγω.Απαντησα.

Η Σημανση αφου τελειωσε με τις μετρησεις,μου ειπε οτι η βολη εγινε απο καπου χαμηλοτερα με κλιση

προς τα επανω,πραγμα που ηδη ειχα καταλαβει,και απο αποσταση γυρω στα διακοσια μετρα.Θα επρεπε να γινουν ερευνες στα κτιρια γυρω απο αυτην την αποσταση μηπως και εντοπιζαμε το σημειο που στεκοταν ο επιδοξος εκτελεστης.

Οταν τελειωσαν με οτι ειχαν να κανουν μαζεψαν τα συνεργα και αποχωρησαν απο το σπιτι.Ηταν η ωρα να συνοδευσω τη Νανσυ ως το αυτοκινητο της.

-Πηγαينه σπιτι γλυκια μου και προσπαθησε να κοιμηθεις ενταξει?Αυριο ομως θα πας στην Σουζαν το υποσχεσαι?Της ειπα.

-Κι εσυ?Τι θα κανεις μονος σου εδω?Πως θα ξερω οτι εισαι καλα?

-Δεν θα ειμαι μονος,θα παρω τον Ντανιελ να ερθει να μεινει μαζι μου,αλλωστε εχουμε υπηρεσια τις επομενες ημερες,θα ειμαστε συνεχεια μαζι.Θα φοραω αλεξισφαιρο γιλεκο ακομα και στον υπνο μου,μην ανησυχεις.Της ειπα και χαμογελασα.

Οταν εφυγε και η Νανσυ επεστρεψα στο διαμερισμα,εβαλα ενα ουισκι σε γενναια δοση και στρωθηκα στο κρεβατι.Το τζαμι θα εστελνα καποιον να το επισκευασει αυριο,ευτυχως που ειναι καλοκαιρι σκεφτηκα λιγη δροσια δεν βλαπτει.

Σκεφτηκα να παρω τηλεφωνο τον Ντανιελ,οπως και το εκανα αλλα μολις του περιεγραψα την αποπειρα εναντιον μου ηθελε να τα παρατησει ολα και να ερθει να μεινει μαζι μου το βραδυ για περισσοτερη

ασφαλεια.Του εξηγησα οτι δεν υπηρχε λογος τουλαχιστον για αποψε.

-Ντανιελ ειχες μια κουραστικη ημερα,οπως και εγω αλλωστε.Καλυτερα να ξεκουραστεις αποψε,θα πεσω κι εγω για υπνο και θα τα πουμε στο γραφειο αυριο ενταξει?

-Σιγουρα δεν θελεις να ερθω απο εκει αποψε?Δεν ειναι κοπος για μενα.Ειπε

-Ναι ειμαι σιγουρος,θα ειμαι μια χαρα μπορουμε να το κανονισουμε για αυριο μετα την δουλεια ερχομαστε απο εδω.Να εχεις ενα καλο βραδυ Ντανιελ.

Αφου κλεισαμε το τηλεφωνο μπορουσα επιτελους να απολαυσω τον υπνο μου με την ησυχια μου.Μετα απο λιγα λεπτα εβλεπα ηδη ονειρα.

Το επομενο πρωι την ωρα που αλοιφα μια φρυγανια με μαρμελαδα,με πηρε πρωτα τηλεφωνο η Νανσυ πηγαινοντας για τη δουλεια της,και μετα ο Ντανιελ για να δουνε πως περασα το βραδυ μου.Τους διαβεβαιωσα οτι κοιμηθηκα μια χαρα και ετοιμαζομουνα να παω στο γραφειο μου.Κατεβηκα στο αυτοκινητο αφου μιλησα πρωτα με την σπιτονοικοκυρα μου και της αφησα ενα δευτερο κλειδι για τους ανθρωπους που θα ερχονταν να επισκευασουν το τζαμι.Φυσικα με ρωτησε τι ειχε συμβει,της ειπα οτι κατι παιδια παιζοντας με αεροβολο μου ειχαν σπασει το τζαμι την προηγουμενη νυχτα.Ευτυχως ηταν περασμενη η ωρα και εκεινη κοιμοταν οταν ηρθαν οι ανδρες της

Σημανσης στο σπιτι και ετσι δεν καταλαβε τιποτα αλλιως θα με ταραζε στις ερωτησεις.

Επειτα μπηκα στο αυτοκινητο και ξεκινησα για το Τμημα.Ο Ντανιελ με καλεσε ξανα στο κινητο για να μου πει οτι τελικα η συναντηση με την Τζεην Βαργκας θα γινονταν τωρα το πρωι,λιγο πριν ξεκινησει την βαρδια της στις περιπολιες.Μετα απο λιγο κολλησα στην κινηση,ετσι ανοιξα τα παραθυρα και επιασα ενα μουσικο σταθμο στο ραδιοφωνο για να διασκεδασω την ανια μου καθως περιμενα να ανοιξει ο δρομος μπροστα μου.

Μπαινοντας στο γραφειο μου αντικρυσα το εντυπωσιακο πισω μερος μιας αστυνομικου με στολη να συνομιλει με τον Ντανιελ.Μολις μπηκα ο ντετεκτιβ εδειξε προς το μερος μου λεγοντας.

-Να ηρθε θα στα πει καλυτερα ο ιδιος.Τζο να σου συστησω την Τζεην Βαργκας απο τις περιπολιες που σου ελεγα.Πως πηγε η συναντηση χθες με τον Αρχηγο?

Σηκωσα τον δεξι μου αντιχειρα προς τα πανω και ειπα:

-Ολα ενταξει μας δινει το πρασινο φως να προχωρησουμε.

-Εισαι..ενταξει απο χθες?Προσπαθησε να ρωτησει ο Ντανιελ.

-Ολα μια χαρα,θα τα πουμε αργοτερα αλλωστε.

Του εκλειςα το ματι που σημαινε οτι δεν ηταν η καταλληλη ωρα για την συγκεκριμενη συζητηση.

Η Τζεην ειχε ομορφες καμπυλες που τονιζονταν περισσοτερο απο την στολη,ειχε περασμενο στην μεση της απο την μια μερια το γκλοπ και απο την αλλη το υπηρεσιακο της περιστροφο.Ειχε τα μαυρα μαλλια της πιασμενα σε κοτσο ενω καστανα ματια και σαρκωδη χείλη πλαισιωναν την ολη εμφανιση.Απλώσα το χερι μου προς το μερος της.

Επειτα της προσφεραμε μια καρεκλα και εγω πηρα θεση πισω απο το γραφειο μου.

-Λοιπον Τζεην,χαιρομαι που σε βλεπω.Σου εξηγησε ο ντετεκτιβ Τζοουνς περι τινος προκειται?

-Λιγα πραγματα ναι,αλλωστε μολιν ειχα ερθει,λιγο πριν μπειτε και εσεις.

-Θα χρειαστει να πλησιασεις ενα ατομο το οποιο θεωρουμε υποπτο,ως πελατισσα και θα του πεις οτι ψαχνεις ενα σπιτι για να αγορασεις το οποιο σου κανει δωρο ο ευπορος πατερας σου.Προς το παρον σε φιλοξενει μια φιλη σου που αυτες τις μερες ομως θα λειπει σε διακοπες.

-Οτι μενει προσωρινα σε ενα σπιτι που εχει νοικιασει δεν ειχαμε πει οτι θα ελεγε?Παρενεβη ο Ντανιελ.

-Σκεφτηκα οτι θα ειναι καλυτερα να πει οτι μενει σε φιλικο σπιτι δεδομενου οτι ο Μιλλερ ειναι μεσιτης.Ισως του εμπαινε καμια ιδεα να το ελεγξει αυτο.Αποκριθηκα.

-Δικιο εχεις δε το σκεφτηκα αυτο.Κατενευσε ο Ντανιελ.

-Επισης πανω στη συζητηση και οσο μπορεις πιο φυσικα Τζεην,θα ζητησεις απο τον Μιλλερ αν ξερει να σου προτεινει ενα καλο χρηματοκιβωτιο για να βαλεις μεσα καποια ακριβα κοσμηματα που διαθετεις.

Φανταζομαι εχεις καποιο ωραιο ταγιερ η ενα καλο φορεμα για την επισκεψη που θα κανεις στον Μιλλερ.

Η Τζεην που τοση ωρα ακουγε με προσοχη ενευσε καταφατικα.Εγω συνεχισα.

-Θα του πεις επισης οτι σε κανα δυο μερες θα ειναι κι ο πατερας σου εδω στην πολη,για να σε βοηθησει με την αγορα του σπιτιου.Αυτο μειωνει τα χρονικα περιθωρια και αν,λεω αν δεν πεφτουμε εξω αυτοι θα κοιταξουν να χτυπησουν μεσα στις δυο αυτες ημερες που υποτιθεται θα εισαι μονη σου στο σπιτι.

-Και εγω μετα τι θα πρεπει να κανω?Ρωτησε η Τζεην.

-Εσυ μετα τιποτα.Θα αναλαβουμε εμεις την επιτηρηση του σπιτιου,ωστε να τους πιασουμε επ' αυτοφορω αν αποφασισουν να μπουκαρουν.Καλο θα ειναι να φoras και καποιο ακριβο κοσμημα οταν θα πας στον Μιλλερ αλλα που θα το βρουμε...

Χτυπησα τα δαχτυλα μου πανω στο γραφειο μου.

Τα ματια του Ντανιελ ελαμψαν οταν ελεγε:

-Απο τα κατασχεμενα,η απο εκει που φυλαμε τα πειστηρια θα μπορουσαμε να..δανειστουμε ενα!

Χτυπησα τα δαχτυλα μου και ειπα..

-Μου αρεσει Ντανιελ!Αυτο κανονισε το εσυ ενταξει?
Νομιζω οτι εχουμε ενα καλο σχεδιο μεχρι τωρα.

Εγεια πισω την καρεκλα μου που ακουμπησε στον τοιχο και απλωσα τα μακρια μου ποδια κατω απο το γραφειο μου.

-Και ποτε θα πρεπει να γινει αυτη η επισκεψη στο γραφειο του Μιλλερ?Ρωτησε η Τζεην.

-Μολις ειμαστε ετοιμοι με το σπιτι θα σε ενημερωσουμε.Για τις επομενες δυο τρεις ημερες μετα την επισκεψη σου στον Μιλλερ θα ζητησουμε να σου δοθει αδεια απο την υπηρεσια μην τυχον και σε παρει κανενα ματι απο την παρεα του Μιλλερ στην περιπολια,πραγμα δυσκολο αλλα ποτε δεν ξερεις.

Ετσι θα εχεις την ευκαιρια να ξεκουραστεις και λιγο.

Ειπα και της χαμογελασα.Επειτα γυρισα προς τον Ντανιελ.

-Ντανυ ποτε θα ξερουμε για το σπιτι της θειας σου?

-Μολις τελειωσουμε σημερα απο εδω θα περασω απο την θεια μου,να δω ποτε φευγει διακοπες καθως και να της ζητησω την αδεια να χρησιμοποιησουμε το σπιτι βεβαια.

-Τελεια!Οποτε θα χρειαστει να συναντηθουμε αλλη μια φορα εδω για να κανονισουμε τις λεπτομερειες πριν παει η Τζεην στον Μιλλερ.Πρεπει επισης να ανακαλεσουμε τους αστυνομικους που τον παρακολουθουν τωρα,θα τους χρειαστουμε για την επιτηρηση του σπιτιου.Εχεις καμια ερωτηση να μας

κανεις Τζην?

Η Βαργκας κουνησε το ομορφο κεφαλι της αριστερα δεξια και ειπε:

--Προς το παρον οχι η ενημερωση σας ηταν σαφης,θα μιλησουμε ξανα αλλωστε πριν ξεκινησουμε.

-Ωραιο τοτε να σε αποδεσμευσουμε για σημερα,να πας κι εσυ στη δουλεια σου.Χαιρομαι που θα συνεργαστουμε.

Της ειπα και απλωσα το χερι μου.

-Και εγω χαιρομαι για την συνεργασια.Αλλωστε η φημη και οι επιτυχies σας ειναι γνωστες σε ολους!

Οταν ειπε αυτο η Τζην σηκωθηκε και εκανε την λικνιστικη αποχωρηση της απο το γραφειο.

-Λοιπον?Πως σου φανηκε η αστυνομικος Βαργκας?

Ρωτησε ο Ντανιελ μολits μειναμε μονοι.

-Πολυ καλη.Πιστευω οτι μπορει να ανταπεξελθει αριστα στον ρολο της,αν με ρωτας αυτο.

Ο Ντανιελ λιγο ελειψε να βαλει τα γελια αλλα τελικα ειπε.

-Κι εγω αυτο πιστευω.Αληθεια ολα καλα με το Αφεντικο?Του ειπες για το..

-Για το θεμα της περιεργης καταδιωξης?

Τον εκοψα εγω.Κουνησα το κεφαλι μου.

-Του το ειπα ναι,αλλωστε θα το μαθαινε οποτε δεν μπορουσα να το αποκρυψω.Σχετικα καλα πηγε.

Ο Ντανιελ εκανε εναν μορφασμο.

-Ευτυχως που δεν πρεπει να τον ενημερωνω εγω.Ειπε

και ετριψε το σαγονι του.

Ο Ντανιελ εφερε δυο κουπες με καφε απο την καφετιερα καθησε απεναντι μου και μετα εκανε την ερωτηση που ηξερα οτι αδημονουσε να κανει.

-Χθες το βραδυ σταθηκες τυχερος..ο τυπος μοιαζει για επαγγελματιας.Ευτυχως που αστοχησε.

-Ναι οντως..βασικα δεν αστοχησε.Εγω εσκυψα την τελευταια στιγμη.

Του εξηγησα για το..φαινομενο της κατσαριδας και πως αυτη μου εσωσε τη ζωη.

Ο Ντανιελ αφησε ενα σφυριγμα ενθουσιασμου.

-Τι λες φιλε μου!Απιστευτο φαινεται ε?Οπως στις ταινιες.

-Ναι καπως ετσι Ντανυ..μονο που αυτο δεν ηταν Χολυγουντ.Ηταν περα για περα αληθινο,ημουν εκει και το ειδα.Ειπα και γελασα.

Ο Ντανιελ κουνησε το κεφαλι του και μετα ειπε:

-Ο κοσμος δυστυχως εχει λαθος αποψη για την δουλεια μας λογω της εντυπωσης που του δινουν τα μιντια.

-Συμφωνω,για παραδειγμα οτι συμβαινει στις ταινιες και τα αστυνομικα μυθιστορηματα σχετικα με την εξεταση του DNA.Η Σημανση παιρνει ενα δειγμα και μεσα σε λιγες ωρες το εργαστηριο εχει βγαλει τα αποτελεσματα,και πιθανως υπαρχουν αρκετα στοιχεια ωστε να συλληφθει ο ενοχος πραγμα που ειναι τελειως λαθος.Στην πραγματικοτητα το DNA χρειαζεται

μερικες ημερες για να αναλυθει και να προκυψουν ασφαλη συμπερασματα.

Αναψα ενα τσιγαρο και ηπια λιγο απο τον καφε μου.Τις σκεψεις μου διεκοψε η φωνη του Ντανιελ.

-Ποια ειναι η γνωμη σου για την χθεσινη αποπειρα εναντιον σου?Εχει να κανει με την υποθεση που εχουμε αναλαβει?

Φυσηξα τον καπνο μου προς το ταβανι.

-Νομιζω ναι Ντανιελ,ισως η προσφατη καταδιωξη εκανε μερικους να χασουν τον υπνο τους.Θα μπορουσε βεβαια να εχει σχεδιασει και οποιοσδηποτε αλλος αυτη την επιθεση.Τοσο κοσμο εχουμε χωσει στην φυλακη.

Ειπα και χαμογελασα.

-Ναι αυτο ειναι σωστο.Αλλα γιατι τωρα τη συγκεκριμενη στιγμη?Παραξενη συμπτωση δεν ειναι? Ειπε ο Ντανιελ ξυνοντας το δεξι του κροταφο.

-Παραξενη συμπτωση οντως.Το πιθανοτερο ειναι να ηταν καποιος ανθρωπος του Ροτζερς, ισως ακομα να ηταν και ο ιδιος.

Μας διεκοψε το εσωτερικο μου τηλεφωνο.Ηταν ο Αρχηγος που ζητησε να με δει στο γραφειο του.Εσβησα το τσιγαρο μου και εκανα να σηκωθω.

-Με ζητησε το Αφεντικο Ντανιελ πρεπει να παω επανω.Του ειπα.

-Ενταξει,θα φυγω κι εγω παω να κανονισω για το

σπιτι,ελπιζω να τους βαλουμε γρηγορα στο χερι.

-Και εγω το ελπιζω Ντανιελ.

Τον χτυπησα φιλικα στον ωμο και βγηκα απο το γραφειο.Ο Αρχηγος ηθελε να με δει για μου εκφρασει τη συμπαθεια καθως και την ανησυχια του μετα την χθεςινοβραδυνη αποπειρα εναντιον μου και να με διαβεβαιωσει οτι θα εκανε οτι περναι απο το χερι του για να βοηθησει στην ολη επιχειρηση.Σε ερωτηση του αν θα ηθελα να αποσυρθω απο την υποθεση,και να αναλαβει καποιος αλλος λιγοτερο γνωστος ωστε να με προφυλαξει απο τους εγκληματιες απαντησα αρνητικα.Του ειπα οτι εγω μπορουσα να γινω μεγαλυτερο καθικι απο αυτους και οτι αυτοι θα επρεπε να φοβουνται,πραγμα που τον εκανε να γελασει.

Επισης ειπε οτι θα μου διεθετε αλλους δυο αστυνομικους οταν ολα θα ηταν ετοιμα για την ενεδρα.Τον ευχαριστησα και εκλεισα την πορτα του πισω μου προκειμενου να επιστρεψω στο γραφειο μου.Επιασα τον εαυτο μου να χαμογελαει καθως περπατουσα στο διαδρομο.

Στην αιθουσα των ντετεκτιβ πριν μπω στο δικο μου γραφειο ειδα σημερινες εφημεριδες απλωμενες πανω σε ενα γραφειο.Τσιμπησα αυτην που αρθογραφουσε ο Φολσομ και εψαξα να βρω το αρθρο του.Διαβασα οσα του ειχα πει για τον Ντειβιντ Μιτσαμ,πουθενα ομως δεν ανεφερε αυτο που του ειπα για "ευποληπτους πολιτες".

Φυσικά και οι άλλες εφημερίδες εγραφαν πάνω κάτω τα ίδια εφόσον ο Αρχηγός είχε προβεί σε ενημέρωση του Τύπου την προηγούμενη ημέρα.

Καθισμένος στο γραφείο μου σκεφθήκα "Σάββατο σήμερα ο περισσότερος κόσμος θα βγει έξω για διασκέδαση"Εμείς όμως καλύτερα να μην το ρισκαρούμε.Δεν είχα καμία ορέξη την στιγμή που θα βγαίναμε από ένα μπαράκι κάποιος πληρωμένος δολοφονός να αρχίζει να στέλνει σφαίρες προς το μέρος μας.Και αν πετυχαίνει την Νανσυ ή τον Ντανιέλ?Όχι αυτό δεν θα μπορούσα να το αντέξω,θα το κουβαλάγα σε όλη μου τη ζωή.

Αυριο είναι Κυριακή τουλάχιστον θα μπορέσουμε να ξεκουραστούμε λιγάκι.Αν είμαστε τυχεροί και το σπιτί είναι διαθέσιμο,την Δευτέρα θα μπορούσαμε να στείλουμε την Βαργκάς στον Μίλλερ και να ξεκινήσουμε επιτέλους το σχέδιο.Το βλέμμα μου έπεσε πάνω στον λεπτομερή χάρτη της πόλης με όλες τις περιφέρειες που βρισκόταν κρεμασμένος στον τοίχο.Το Ντητροϊτ ιδρύθηκε το 1701 από έναν Γάλλο,τον Αντουαν Καντίλλακ και μια ομάδα άλλων εξερευνητών που είχε μαζί του.Πολύ αργότερα βεβαίως,με την εκτίναξη της βιομηχανίας και της τεχνολογίας η πόλη έγινε γνωστή διεθνώς για την κατασκευή αυτοκινήτων,κατι σαν την Μεκκά της αυτοκινητοβιομηχανίας ας πούμε.Έτσι άρχισαν να

συρρεουν μεταναστες απο ολα τα μερη του κοσμου με σκοπο να δουλεψουν στην παραγωγη αυτοκινητων.

Ολες οι θρυλικες μαρκες της αυτοκινησης περασαν απο εδω,σκεφτηκα καθως χτυπουσα το μολυβι μου πανω στο γραφειο.Επειτα ηρθαν τα χρονια της υφεσης,πολλες βιομηχανιες εκλεισαν ο κοσμος εχασε τις δουλειες του,και τωρα το μονο που βλεπεις ειναι τα απομειναρα ολης αυτης της δοξας.Τα εγκατελειμενα εργοστασια στεκουν εδω κι εκει σαν φαντασματα ενος ενδοξου παρελθοντος.Τωρα που το σκεφτομαι μου θυμιζουν εκεινα τα βομβαρδισμενα κτιρια απο τον πολεμο του Ιρακ,εκεινα που βλεπαμε στην τηλεοραση κατα την διαρκεια του πολεμου του Κολπου.Αλλωστε και η οικονομια μια μορφη πολεμου δεν ειναι?

Τα αποτελεσματα αυτου του πολεμου βιωνουν καθημερινα εκατομμυρια ανθρωποι στον πλανητη ακομα και στην κατα τα αλλα ανεπτυγμενη ευρωπη,στην Ισπανια την Ελλαδα την Πορτογαλια,και φυσικα στην Αφρικη.Ειδικα οι κατοικοι της Αφρικης το γνωριζουν καλυτερα απο ολους.Για να μην αναφερω και την Ασια οπου παιδια αναγκαζονται να δουλευουν για λιγοτερο απο ενα δολλαριο την ημερα προκειμενου να θησαυρισουν οι πολυεθνικες εδω και στον υπολοιπο "ανεπτυγμενο" κοσμο.Και οσον αφορα τις στατιστικες για το Ντιτροιτ απο οτι διαβαζω τα ποσοστα των ανεξιχνιαστων εγκληματων φτανουν στο εβδομηντα τις εκατο,

ποσοστο που δεν το λες ιδιαιτερα χαμηλο.

Την αναδρομη μου στο παρελθον και τις σκεψεις μου για το παρον διεκοψε ενα χτυπημα της πορτας.Ηταν ο Μαικ Φοξ ενας τυπος απο την Σημανση που ηρθε να με ενημερωσει σχετικα με τις ερευνες στην περιοχη γυρω απο το σπιτι μου για τον εντοπισμο στοιχειων του δραστη της επιθεσης εναντιον μου.Του εδειξα την καρεκλα απεναντι μου.

-Ευχαριστω Υπαστυνομε θα ειμαι συντομος,αλλωστε δεν εχω και πολλα να πω.Ψαξαμε ολες τις στεγες των σπιτιων σε μια αποσταση τριακοσιων μετρων απο το δικο σου.Δεν ειναι και πολλα σημεια που να εχουν αμεση οπτικη επαφη με το σπιτι σου και να προσφερονται για μια τετοια επιθεση.

-Και λοιπον?Ανακαλυψατε κατι που θα μπορουσε να μας φανει χρησιμο?Ειπα εγω.

-Δυστυχως καλυκας δεν βρεθηκε πουθενα οπως ηταν αναμενομενο αλλωστε.

-Φυσικα,δεν περιμενα απο εναν επαγγελματια του ειδους να εκανε ενα τετοιο σοβαρο λαθος.Κατι αλλο?

-Το μονο που βρηκαμε ηταν μερικες ινες απο σκουρο υφασμα,πιθανον μακο μπλουζακι πιασμενες σε μια σκαλα διαφυγης κοντα στο κτιριο της Ιστ κατω απο την Λαφαγιετ.Δεν ξερουμε βεβαια αν ανηκει στον παρολιγο δολοφονο,η ειναι ασχετο με την υποθεση.

-Ειμαι βεβαιος οτι κανατε οτι καλυτερο μπορουσατε και σας ευχαριστω.

Του ειπα δειχνοντας του ενα χαμογελο.

-Φυσικα αν μπορεσουμε να βρουμε το οπλο θα ειναι ευκολο να ταυτοποιησουμε οτι η σφαιρα εβληθη απο το συγκεκριμενο τυφεκιο οπως γνωριζετε αλλωστε.Ειπε.

-Ναι αν και δεν τρεφω και πολλες ελπιδες οτι θα βρεθει το οπλο,τοσο συντομα τουλαχιστον.

Απο την στιγμη που ο Φοξ δεν ειχε κατι αλλο να προσθεσει στα οσα ηδη ειπωθηκαν με χαιρετησε και πηγε προς την εξοδο.

Σηκωθηκα απο την καρεκλα μου και περπατησα ως την καφετιερα.Εβαλα μια κουπα καφε και πηγα προς το παραθυρο.Ηπια μια γουλια απο τον καφε μου,κι επειτα επιασα να χαζευω την κινηση εξω στον δρομο,οι ορδες των αυτοκινητων που πηγαιναν και ερχονταν εμοιαζαν να μην σταματανε ποτε.

Η πορτα του γραφειου μου ανοιξε και εκανε την εμφανιση του ο Ντανιελ.Γυρισα και τον κοιταξα πανω απο τον ωμο μου.

-Μυρμηγκια..

Μονολογησα κουνωντας το κεφαλι μου.

-Συγγνωμη Τζο δεν το πιασα..

Ειπε ο Ντανιελ.Σηκωσα το δεξι μου χερι κι εδειξα προς το παραθυρο.

-Ολος αυτος ο κοσμος εκει εξω που τρεχει πανω κατω δεν σου θυμιζει μυρμηγκια?Καθε μερα χιλιαδες απο

αυτους ξεκινανε καθε πρωι για να πανε στη δουλεια τους,να μαξεψουν την ημερησια τροφη,ενα σπορο η ενα ψιχουλο,και το απογευμα επιστρεφουν ολοι μαζι πισω στη φωλια-σπιτι τους για να ταισουν και τους υπολοιπους.Ακριβως οπως τα μυρμηγκια!Ισως τελικα να ειμαστε μια τεραστια μυρμηγκοφωλια δεν νομιζεις?

Ο Ντανιελ ανασηκωσε τους ωμους του.

-Τι να σου πω..δεν το ειχα σκεφτει ποτε ετσι..Περιοργο σε βλεπω σημερα.

-Μπα μια χαρα ειμαι..απλα φιλοσοφω λιγο.

Ειπα και πηγαινοντας προς το μερος του καθησα πανω στο γραφειο μου ακουμπωντας την κουπα διπλα μου.

-Για το σπιτι ολα ενταξει.Απο αυριο θα ειναι στην διαθεση μας!

Ο Ντανιελ χαμογελασε πλατια.

-Μπραβο Ντανιελ καλη δουλεια!Σηκωσα το δεξι μου χερι στον αερα κι εκεινος το δικο του και τα χτυπησαμε μεταξυ τους.

-Τωρα πρεπει να οργανωθουμε,να δουμε την γυρω περιοχη και τι μπορουμε να χρησιμοποιησουμε.Ειπα.

-Αν θελεις μπορουμε να ριξουμε μια ματια αυριο το πρωι,η και σημερα το απογευμα.

Ειπε ο Ντανιελ.Κουνησα το κεφαλι μου σε καταφαση.

-Θα χρειαστουμε κι ενα κλειστο φορτηγακι,θα φροντισω να ζητησω την αδεια απο τον Αρχηγο να παρουμε ενα απο τα κατασχεμενα,θα βοηθησει στο να

παρατηρούμε την περιοχή.

-Ωραιο πιανουμε δουλεια!

Ειπε ο Ντανιελ τριβοντας τα χερια του.

-Το βραδυ ελα αν θελεις απο το σπιτι,να πιουμε καμια μπυρα και να δουλεψουμε τις λεπτομερειες.

Ειπα εγω.

Ο Ντανιελ κατι εκανε να πει αλλα τον διεκοψε το τηλεφωνο του γραφειου μου.Σηκωσα το ακουστικο.

-Εμπρος?Καλημερα και σε εσας..ναι.Οχι δεν εχουμε τιποτα νεωτερο..ακομα το ερευναμε ναι..Εσεις ειχατε τιποτα μεχρι τωρα?Ωραιο ευχαριστω..θα ειμαστε σε επαφη ναι..χαιρετω προς το παρον.

Κατεβασα το ακουστικο και γυρισα προς τον Ντανιελ.

-Ηταν ο Αστυνομος Αντερσον της 3ης.Με ρωτησε αν ειχαμε καμια εξελιξη σχετικα με την υποθεση.Του ειπα οχι.Την προηγουμενη φορα που ηταν εδω ειχε προτεινει να ανταλασσουμε πληροφοριες.

-Δεν του ειπες για..την επιχειρηση?Ειπε ο Ντανιελ.

-Οχι βεβαια!Αυτη ειναι εντελως δικη μας επιχειρηση και φυσικα δεν θα αφηνα να διαρευσει πουθενα προς τα εξω.

-Καλα εκανες!Αυτοι απο εκει ειχαν καμια εξελιξη σχετικα με την ληστεια στην Παλλιστερ?

-Μπα τιποτα ακομα,προσπαθουν να εντοπισουν εναν πληροφοριοδοτη που ισως τους δωσει κατι χρησιμο,τιποτα χειροπιαστο ακομα.Απαντησα.

-Θα πρεπει να κανονισω και σχετικα με το κοσμημα

που λεγαμε Τζο,την Δευτερα πρεπει να το εχουμε στα χερια μας.

Κουνησα το κεφαλι μου σε καταφαση.

-Ενταξει Ντανιελ,κανε εσυ οτι χρειαζεται κι εγω θα κατσω να γραψω μια αναφορα για οτι συνεβει στο σπιτι μου χθες το βραδυ.

Ο Ντανιελ πηρε το σακακι του και κινησε προς την πορτα.

-Θα σε δω αργοτερα Τζο.

Ακουσα τα βηματα του να απομακρυνονται στον διαδρομο.Εγω ρουφηξα μια γουλια καφε αναψα ενα τσιγαρο και αρχισα να γραφω την αναφορα μου.

Σε καποιο αλλο σημειο της πολης ο Μπορις εδινε την δικη του αναφορα στο αφεντικο του.Φορουσε ενα λινο μπεζ σακακι πανω απο το μακο μπλουζακι του,και σκουπιζε τον ιδρωτα απο το προσωπο του με ενα μαντηλι παρα το οτι ο κλιματισμος δουλευε στο φουλ στον χωρο τον οποιο ελαβε χωρα η συζητηση.

-Λοιπον τι πηγε στραβα με τον μπατσο και δεν μπορεσες να τον βγαλεις απο την μεση?

-Ηταν μια σιγουρη βολη αφεντικο,απο αυτες που δεν χανονται.Απλα ο τυπος ηταν πολυ τυχερος.Μεχρι και απνοια ειχε χθες το βραδυ,δεν φουσαγε καθολου.

-Και τοτε πως εγινε και την γλυτωσε Μπορις?Πολυ θα ηθελα να το μαθω.

-Τιποτα απλα την τελευταια στιγμη εσκυψε αποτομα.

Είχα ήδη τραβήξει την μιση σκανδαλη.Πως διαβολο του ηρθε να σκυψει δεν ξερω,παντως αυτο εκανε.Ισως βρηκε κατι που το εψαχνε.

Το αφεντικο του Μπορις ενωσε τα δαχτυλα των χειρων του μεταξυ τους και εφερε τα χερια του να ακουμπησουν στο στομα του.Κατοπιν δηλωσε.

-Το να προσπαθησεις δευτερη φορα τουλαχιστον για τωρα θα ειναι καθαρη ανοησια,ο μπατσος θα φυλαγεται τωρα.Θα αφησουμε να περασει λιγος καιρος και μετα βλεπουμε.

-Και εγω αυτο πιστευω αφεντικο,οι μπατσοι προσεχουν πολυ τους δικους τους.Μπορω να δοκιμασω παλι οποτε μου πεις.

-Καλα αστο για τωρα,ουτως η αλλως θα σε χρειαστω για μια αλλη δουλεια σε λιγες ημερες.Πρεπει να σπρωξουμε οτι εχουμε μαζεψει μεχρι τωρα,ειναι ρισκο να τα κραταω ολα εδω.Και φυσικα εσυ θα λαβεις μια πολυ καλη αμοιβη οπως παντα.Μπορεις τωρα να επιστρεψεις στα κανονικα σου καθηκοντα.

Ο Μπορις σηκωθηκε χαιρετησε το αφεντικο με ενα νευμα,επειτα εκανε μεταβολη εβγαλε απο την τσεπη του σακακιου του ενα ζευγαρι γυαλια ηλιου και αφου τα φορεσε τραβηξε προς την εξοδο.

Οταν τελειωσα με την αγγαρεια του γραψιματος η πεινα ειχε αρχισει να κανει αισθητη την παρουσια της στο στομαχι μου.Αποφασισα οτι ηταν η ωρα να βαλω

κατι στο στομα μου και πηρα το δρομο για το κοντινότερο φαστ φουντ.Περνώντας απο την αιθουσα των ντετεκτιβ δεν ειδα τον Ντανιελ εκει για να του πω να ερθει μαζί μου και ετσι προχωρησα προς τις σκαλες που βγαζουν στο ισογειο."Καφες τσιγαρο και ντονατς,η καλύτερη συντροφια του αστυνομικου".Σκεφτηκα.

Μπηκα σε ενα Μπεργκερς Κινγκ και καταβροχθισα επιτοπου δυο μπεργκερ παιρνοντας αλλα δυο μαζί μου σε σακουλα, σε περιπτωση που θα μου ερχοταν καμια λιγουρα αργότερα.Μεσα στο καταμεσημερο η θερμοκρασια ηταν τετοια που ακομα και η μικρη αποσταση απο το παρκινγκ εως την εισοδο του τμηματος σε εκανε να ιδρωνεις.Αυτη την φορα πηρα το ασανσερ,και μολις μπηκα στο γραφειο μου στρωθηκα στην καρεκλα,αφου ομως πιασα πρωτα το κουμπι απο τον επιτραπεζιο ανεμιστηρα που ειχα αγορασει για κατι ζεστες ημερες σαν και την σημερινη.Ο Ντανιελ εκανε την εμφανιση του στην πορτα για να μου ανακοινωσει.

-Ενταξει και με το κοσμημα,ενα πολυ ωραιο κομματι! Μπορουμε να το εχουμε το πρωι της Δευτερας αλλα μεχρι το απογευμα θα πρεπει να εχει επιστραφει.

-Δεν μας ενοχλει διολου αυτο φιλε μου,μολις επιστρεφει η Βαργκας απο την επισκεψη στον Μίλλερ δεν θα το χρειαστουμε αλλο.Εχω φερει μπεργκερ θελεις?

-Ξερεis οτι δεν λεω ποτε οχι σε γρηγορο φαγητο,και μαλιστα τετοια..ωρα της ημερας.

Ειπε ο Ντανιελ κοιταζοντας το ρολοι του,ενω εγω του πασαρα την σακουλα με τα μπεργκερς.

-Οταν τελειωσεις παμε να ριξουμε μια ματια στο σπιτι?Τον ρωτησα.

-Αχα!Γιατι οχι?

Ειπε και σηκωσε τον αντιχειρα του προς τα πανω.

Χαμογελασα και αναψα ενα τσιγαρο που θα με βοηθουσε να χωνεψω το φαγητο μου.

Ξεκινήσαμε κατα τις τρεις και μιση απο το γραφειο και λιγο αργότερα φτάσαμε στη 28η Οδο όπου βρισκόταν το σπίτι της θειας του Ντανιελ.Ηταν ενα ομορφο διπατο σπιτι πανω σε ενα γωνιακο οικοπεδο γεματο δεντρα στο πισω μερος.Απο την μια πλευρα του σπιτιου περνουσε ο παραδρομος της Εθνικης 94 ενω απο την αλλη η 28η Οδος.Προχωρησαμε πανω στο γκαζον και φτάσαμε στην κεντρικη εισοδο.Ο Ντανιελ εβγαλε το κλειδι που του ειχε δωσει η θεια του και ξεκλειδωσε την πορτα.Περασαμε απο τον διαδρομο σε ενα καθιστικο καθαρο και κλασικα διακοσμημενο.Ολα φαινονταν να ειναι τακτοποιημενα και στην θεση τους.

-Καλα το κραταει το σπιτι η θεια σου αν και μια γυναικα μονη.Ειπα.

-Οχι και εντελως μονη.Εχει μια γυναικα που ερχεται και την βοηθαει δυο φορες την εβδομαδα στις

δουλειες του σπιτιου.Αποκριθηκε ο Ντανιελ.

-Ας δουμε και τα επανω δωματα τωρα..η αλλη πορτα εκει περα πρεπει να ειναι η κουζινα ετσι?

Ο Ντανιελ ενευσε ναι και μετα αρχισαμε να ανεβαινουμε τη σκαλα για τα επανω δωματα.Εκει υπηρχε το υπνοδωματιο,ενα μπανιο και ενα μικρο σαλονι με ενα μικρο τζακι στον ενα του τοιχο.Πηγα μεχρι το παραθυρο και εριξα μια ματια εξω.

-Αυτη εδω η πλευρα θελει προσοχη Ντανιελ.Οι θαμνοι και τα δεντρα ειναι πολυ κοντα στο σπιτι και προσφερουν καλυψη σε οποιον θα ηθελε να ερθει απο εδω.

Λιγο πιο περα μπορουσα να διακρινω μια εκκλησια με παρκινγκ και ακριβως διπλα μια παιδικη χαρα.Ανοιξα την πορτα του μπανιου που βρισκοταν αντικρυστα με την κρεβατοκαμαρα και κοιταξα μεσα.

-Παντως ο χωρος προσφερεται για αυτο που θελουμε να κανουμε.

Τα σπιτια ειναι αραια χτισμενα και εχει και ανοιχτους χωρους που βοηθανε στην παρακολουθηση.

Ειπε ο Ντανιελ.

Κουνησα το κεφαλι μου συμφωνωντας.

-Αυτη εκει ποια εκκλησια ειναι Ντανιελ?

-Ειναι η εκκλησια των Βαπτιστων.Αποκριθηκε.

-Εκει στο παρκινγκ θα στησουμε το βαν οπου θα μπορουμε να παρακολουθουμε το σπιτι ανετα.Ενα

φορτηγάκι στο προαυλίο μιας εκκλησίας δεν προκειται να προκαλέσει υποψίες.Φροντίσε να ενημερώσεις τον εφημεριο Ντανυ για να μην έχουμε τιποτα εκπληξεις.

Ο Ντανιελ εβγάλε το μπλοκακι του και εκανε μια σημειωση.

-Πες πως εγινε κιολας Τζο.Απο την αλλη πλευρα του δρομου τι μπορουμε να βαλουμε?

-Αυτο θα το δουμε αμεσως τωρα...Ας κατεβουμε παλι κατω να δουμε τι υπαρχει τριγυρω.

Κατεβηκαμε παλι την σκαλα και βρεθηκαμε ξανα στο ισογειο.Λιγο πριν ο Ντανιελ πιασει το πομολο της εξωπορτας τον σταματησα πιανοντας τον απο το μπρατσο.

-Μια στιγμη Ντανυ!Δεν σκεφτηκαμε κατι το προφανες!

Ο Ντανιελ γυρισε και με κοιταξε.

-Ποιο ειναι αυτο Τζο?

-Ριξε μια ματια γυρω σου και θα καταλαβεις τι εννωω.Υποτιθεται οτι εδω μενει μια νεα κοπελα μαζι με την εικοσιτριων χρονων φιλη της.Και εδω ο χωρος μαρτυραει ακριβως το αντιθετο!

-Διαβολε εχεις δικιο Τζο δεν το ειχα σκεφτει!Ο τυπος αν υποθεσουμε οτι θα ερθει,μολις μπει μεσα θα καταλαβει οτι κατι δεν παει καλα και θα φυγει τρεχοντας.

-Δεν πειραζει εμεις θα το αλλαξουμε αυτο.Θα

ξαναρθουμε αυριο και θα το κανουμε οπως
πρεπει.Καταρχας θα μαζεψουμε οτι φωτογραφιες και
ρουχα της θειας σου βρισκονται σε κοινη θεα και θα
τα κλειδωσουμε σε ενα ντουλαπι.Επειτα θα φεrouμε
μερικα ρουχα,εσωρουχα και παπουτσια και θα
σκορπισουμε μερικα εδω και εκει στα δωματα.

-Και να τολμησω να μαντεψω την προελευση ολων
αυτων?Ο Ντανιελ γελασε.

-Μεσα επεσες!Θα τα "δανειστω" ολα αυτα απο την
γκαρνταρομπα της Νανσυ.Ευτυχως εχει αφησει
αρκετα απο τα ρουχα της στο σπιτι μου αφου μενει
συχνα σε εμενα.Και κανα δυο κορνιζες με την
φατσουλα της να θυμηθω να φερω..Τι αλλο μας
λειπει?Επιασα να τριβω το πηγουνι μου.

-Μερικα γυναικεια περιοδικα και CD με νεανικη
μουσικη να φεrouμε και ειμαστε ετοιμοι νομιζω.Ειπε
ο Ντανιελ.

-Σωστα!Μηχανημα για να τα παιζει υπαρχει απο οτι
ειδα πριν στην βιβλιοθηκη οποτε δε χρειαζεται να
φεrouμε εμεις.Νομιζω οτι θα παει καλα ολο αυτο που
σκαρωνουμε.

-Παμε να δουμε και το μπροστινο μερος Τζο,απο την
απεναντι μερια του δρομου υπαρχει ενα σπιτι και ενα
αδειο οικοπεδο.

Ο Ντανιελ προχωρησε μπροστα ανοιξε την πορτα της
κυριας εισοδου και ετσι βρεθηκαμε και παλι στον
δρομο.Παρατηρησα ενα μικρο κτισμα ακριβως διπλα

στο γειτονικο σπιτι και το εδειξα.

-Αυτο εκει διπλα στο σπιτι μοιαζει με αποθηκη Ντανιελ,ισως μπορεσουμε να το χρησιμοποιησουμε.

-Βολευει γιατι εχει παραθυρο που βλεπει προς τον δρομο και το σπιτι της θειας μου.Θελεις να μιλησω στους ιδιοκτητες?

-Ναι,πες τους οτι θα το χρειασουμε για δυο τρεις ημερες για δουλεια της Αστυνομιας,το σημειο που βρισκεται ειναι ιδανικο.

Ο Ντανιελ κουνησε το κεφαλι του και αρχισε να προχωραι προς το σπιτι.Ανεβηκε τα δυο τρια σκαλακια της εισοδου και κολλησε το δαχτυλο του στο κουδουνι.Περιμενε λιγο χωρις να φανει καποιος στην πορτα και επειτα ξαναχτυπησε.Εφοσον και αυτη η προσπαθεια δεν εφερε αποτελεσμα εκανε μεταβολη και αρχισε να ερχεται προς τα εμενα.Απλωσε τα χερια του λεγοντας:

-Μαλλον δεν ειναι κανενας μεσα Τζο,ισως ειναι στη δουλεια τετοια ωρα.

-Πιθανον να εχεις δικιο Ντανιελ,δεν βλεπω και αυτοκινητο παρκαρισμενο απ'εξω.Δεν πειραζει μπορει να τους βρουμε καποια στιγμη αυριο,εξαλλου παλι εδω θα ειμαστε.

Ο Ντανιελ σηκωσε το χερι του και ετριψε το σαγονι του.

-Και τωρα τι κανουμε Τζο?Συνεχιζουμε εδω η φευγουμε?

-Μιας και είμαστε εδώ ας πάμε μέχρι την εκκλησία
μήπως βρούμε τον παστορά εκεί.Πρέπει να του
εξηγήσουμε για το βάν που θα βάλουμε στο προαύλιο.

Λέγοντας αυτό αρχισα να περπατάω πάνω στο
γκαζόν με κατεύθυνση προς την εκκλησία και τον
Ντανιέλ να έρχεται δίπλα μου.Η μυρωδιά από το
γρασιδί έφτανε στα ρουθουνία μου ανακατεμένη με τα
άλλα αρώματα του καλοκαιριού που έφερνε το
αεράκι,ενώ στα αυτιά μας έφτανε το απαλό θροίσιμα
των φυλλών.Φτάνοντας έξω από το παρκινγκ της
εκκλησίας είδαμε μια κυρία γύρω στα πενήντα να
σκουπίζει το προαύλιο.

Πλησίασαμε και τότε έκανα την ερώτησή μου.

-Καλησπέρα σας,μήπως θα μπορούσαμε να μιλήσουμε
στον εφημέριο?

Η γυναίκα σταμάτησε προς στιγμήν το σκουπισμα και
μας κοίταξε ερευνητικά.

-Γεια σας,ο εφημέριος αυτή την στιγμή δεν είναι στην
εκκλησία.Έχει φύγει για το σπίτι του εδώ και αρκετή
ώρα.Μήπως θα μπορούσα να σας βοηθήσω εγώ?

-Θα προτιμούσα να μιλήσουμε με τον ίδιο,προκειται
για ένα λεπτό ζήτημα ξέρετε..

-Τότε θα πρέπει να έρθετε ξανά αύριο σίγουρα θα
μπορέσετε να του μιλήσετε μετά την λειτουργία.

Απλώσα τα χέρια μου μπροστά καθώς έλεγα.

-Αύριο τότε..σας ευχαριστώ πολύ.

Η γυναίκα κούνησε το κεφάλι της συγκαταβατικά και

εμεις καναμε μεταβολη για να επιστρεψουμε στο αυτοκινητο.Αναψα ενα τσιγαρο και καθησα στο τιμονι.Γυρισα προς τον Ντανιελ.

-Λοιπον τελειωσαμε για σημερα.Θελεις να σε αφησω στο σπιτι η εχεις καμια καλυτερη ιδεα?

-Θα με αφησεις στο σπιτι να κανω ενα μπανιο,να ξεκουραστω λιγο αλλα μετα θα ερθω στο δικο σου ετσι δεν ειπαμε?Ειπε χαμογελωντας.

-Καλα πιστευεις ακομα οτι κινδυνευω απο αυτους τους τυπους?

Ο Ντανιελ ανασηκωσε τους ωμους.

-Δεν ξερω.Υποσχεθηκα ομως στην Νανσυ οτι θα σε προσεχω.Θα φερω και τιποτα να πiouμε.Εκλεισε το ματι με νοημα.

-Ωραια τοτε.Απο φαγητο παραγγελνουμε απο εξω γιατι το ξερεις οτι δεν το εχω με το μαγειρεμα.

Ειπα γελωντας και εβαλα μπροστα την μηχανη.

Αφου αφησα τον Ντανιελ εξω απο το σπιτι του πηρα το δρομο για το δικο μου κανοντας πρωτα μια σταση εξω απο ενα μπακαλικο.Αγορασα μια εξαδα μπουρες,μια ετοιμη σαλατα και φρεσκο ψωμι.Επειτα παρκαρα εξω απο το διωροφο και ανεβηκα στο διαμερισμα μου.Το πρωτο πραγμα που προσεξα μπαινοντας μεσα ηταν πως το καινουριο τζαμι ηταν στην θεση του.Πλησιασα το παραθυρο και αγγιξα την γυαλινη επιφανεια.Ο μαστορας ειχε κανει καλη δουλεια,σκεφτηκα.Εβαλα τις μπουρες στο ψυγειο και

μπηκα στο μπανιο για ενα απολαυστικο ντους.Μου αρεσε να βυθιζομαι στο ζεστο νερο και να σκεφτομαι διαφορα.Θα προτιμουσα βεβαια να ηταν εδω μεσα και η Νανσυ οποτε δεν θα ειχαμε και πολυ χρονο για σκεψεις αλλα..Δεν πειραζει θα κανουμε υπομονη κανα δυο μερες και μετα θα ειναι και παλι εδω.Θα μαγειρεψει και κατι σπιτικο για να φαμε, σκεφτηκα κι αρχισα να χαμογελαω.

Μολις τελειωσα φορεσα μια φορμα και ενα μακο μπλουζακι και πηγα προς την κουζίνα.Εβγαλα μια μεγαλη κουπα,την γεμισα με καφε και προχωρησα προς το καθιστικο.Αναψα ενα τσιγαρο και πεταξα το πακετο πανω στο τραπεζακι.Πηγα προς το παραθυρο και κοιταξα εξω.Ο ηλιος ειχε αρχισει να χαμηλωνει στον οριζοντα αλλαζοντας σιγα σιγα τα χρωματα του ουρανου.

"Ποσο ασφαλες ειναι να στεκομαι εδω τωρα?Δες να προσπαθησουν για δευτερη φορα?"Σκεφτηκα.Μπα δεν νομιζω,δεν ειναι τοσο χαζοι.Εκανα μεταβολη και γυρισα προς το κεντρο του δωματιου.Καθησα στον καναπε και απλωσα τα ποδια μου μπροστα.

Αναρωτηθηκα τι να εκανε η Νανσυ τωρα,θα της τηλεφωνουσα λιγο αργοτερα.Τι να εκαναν επισης οι αντιπαλοι μας?Να σχεδιαζαν αραγε καποια ληστεια καπου στην πολη?

Η καθονταν καπου ησυχα παρεα με ποτα και

γυναίκες? Αναστεναξα και σηκώθηκα από τον καναπέ, πήγα μέχρι το μικρό γραφείο στην γωνία του καθιστικού, κάθησα στην καρέκλα και άνοιξα το συρτάρι. Εβγάλα από μέσα ένα κομμάτι χαρτί κι ένα μολύβι και άρχισα να κάνω ένα πρόχειρο σχεδιαγράμμα από το σπίτι και την γύρω περιοχή ακριβώς όπως την θυμόμουν. Σκεφτήκα ότι ο εγκεφαλός συχνά λειτουργεί με φωτογραφική μνήμη. Φτάνει να κλείσεις τα μάτια σου για μερικά δευτερόλεπτα και έχεις μπροστά σου την εικόνα ακριβώς όπως την είχες δει την πρώτη φορά. Έτσι λοιπόν σχεδίασα το σπίτι, την 28η οδό από την μία μεριά και τον παραδρόμο από την άλλη. Έπειτα εφτιάξα τα δέντρα και τους θαμνούς πίσω από το σπίτι. Με ένα τετράγωνο σχεδίασα την εκκλησία και το παρκινγκ, και με άλλα δύο τετράγωνα και το σπίτι και την αποθήκη απέναντι από το δικό μας. Όταν θα έρχοταν και ο Ντανιέλ στο σπίτι θα μελετούσαμε μαζί το σχέδιο, ώστε να μην γίνει κανένα λάθος όσον αφορά την εκτέλεση. Μια ώρα αργότερα ακουστήκε το κούδουνι της εξώπορτας σημαδι ότι συνεργάτης μου είχε έρθει.

Πήγα στην πόρτα και του άνοιξα, ο Ντανιέλ εισήλθε φορτωμένος.

-Καλησπέρα Τζο δεν άργησα ε?

-Όχι φίλε μου αλλά τι κουβάλας εκεί? Κάτι καλό μου μυρίζει.

-Λοιπόν εδώ έχω τρεις πιτσες σπεσιαλ και μέσα στην χαρτινή σακούλα ένα μπουκαλί Jameson αυτό δεν πίνεις;Είπε ο Ντανιέλ χαμογελώντας.

-Και αυτό ναι,παντως έκανες καλή επιλογή.Του είπα γελώντας.

-Ακουμπήσε τα εκεί Ντανυ.Και εγώ περιμένα να έρθεις για να παραγγείλουμε απ'έξω.

Του έδειξα το τραπέζακι και ο Ντανιέλ πήγε και τα ακουμπήσε όλα στο τραπέζακι του σαλονιού.

-Δεν πειραζει τώρα εφερα εγώ φαγητό.Ελά να φάμε όσο οι πιτσες είναι ζεστες.

Είπε και αράξε στον καναπέ.Φορούσε ένα κοντομανικό μπλε μπλουζάκι φθαρμένο τζην παντελόνι και πανίνα παπουτσία.

-Έχω βάλει μπυρες στο ψυγείο να ξεκινήσουμε με αυτές και άσε το ουίσκι για αργότερα έτσι?Του είπα.

-Φυσικά,αλλωστε είναι νωρίς ακόμα.Αποκριθηκε.

Πήγα στο ψυγείο εβγάλα δυο μπυρες πήρα δυο ποτηρία και στρώθηκα δίπλα του στον καναπέ όπου ο Ντανιέλ ήδη μασούλαγε το πρώτο κομμάτι πίτσας.Ανοίξα την μπυρα μου και τραβήξα μια γενναία ρουφηξία.

-Έχω κάνει κι ένα μικρό σχέδιο της περιοχής που θα ήθελα να δούμε μαζί αργότερα.Είπα.

-Βλέπω δεν έχασες χρόνο.

Αποκριθηκε αρπάζοντας άλλο ένα κομμάτι που ακολουθήσε τον δρόμο προς το στομά του.Τον

μιμηθηκα.Καποια στιγμή ο Ντανιελ σηκωθηκε με την μπυρα στο χερι και πηγε προς το παραθυρο.Κοιταξε εξω και επειτα γυρισε προς εμενα.

-Ολα ενταξει εδω με το τζαμι ε?Εκαναν καλη δουλεια.

-Ναι δεν εχω παραπονο ολα ειναι οπως πρωτα.

-Ευτυχως σταθηκες τυχερος.Ησουν ευκολος στοχος εκει οπου στεκοσουν.

-Ναι το ξερω..και αν σκεφτεις οτι εσκυπα για να μαζεψω μια κατσαριδα..

-Σοβαρα τωρα,αυτος ηταν ο λογος που εκανε τον τυπο να αστοχησει?

Ο Ντανιελ ηταν ετοιμος να βαλει τα γελια.Αναψα ενα τσιγαρο και φυσηξα τον καπνο προς το ταβανι.

-Ναι δεν αστειευομαι Ντανυ,εγινε οπως σου ειπα στο γραφειο.Εσκυπα να πιασω μια ψοφια κατσαριδα κι ετσι ο τυπος αστοχησε.Να,εκει ακριβως ητανε.

Εδειξα με τον δεικτη του χεριου μου καπου διπλα στο καλοριφερ.

-Χα χα καμια φορα φιλε μου και το πιο μικρο πραγμα εχει τεραστια σημασια.

Ειπε ο Ντανιελ και σηκωσε το ποτηρι του.

-Θα συμφωνησω απολυτα μαζι σου.Οποτε θα πιω σε αυτο.

Ειπα και τσουγγρισα το ποτηρι μου με αυτο του Ντανιελ.Επειτα σηκωθηκα και πηγα προς την κουζίνα.

-Τοση ωρα που τρωμε ξεχασα να φερω την σαλατα βρε Ντανυ.

Πηρα το μπολ με τη σαλατα και μερικες φετες ψωμι και τα ακουμπησα πανω στο τραπεζακι.Εσβησα το τσιγαρο μου στο τασακι.Συνεχισαμε να καταβροχθιζουμε τις πιτσες ωσπου ειχαν μεινει λιγα μονο κομματια στο κουτι ενω ενας ακομη γυρος απο μπυρες ηρθε να προστεθει στο τραπεζι.

-Θελω να ριξουμε μια ματια σε ενα προχειρο σχεδιο που εχω φτιαξει Ντανιελ.Αφορα τους χωρους γυρω απο το σπιτι.

Πηγα μεχρι το γραφειο πηρα το χαρτι και το εφερα στο τραπεζακι.Ο Ντανιελ εκανε χωρο τραβωντας τα ποτηρια και το κουτι με την πιτσα στο πλαι.Ακουμπησα το χαρτι με το σκιτσο πανω στο τραπεζι και το τεντωσα με την παλαμη.

-Λοιπον Ντανυ εδω στο κεντρο ειναι το σπιτι της θειας σου,πιο πισω απο οτι βλεπεις ειναι η εκκλησια με το παρκινγκ,εκει που θα στησουμε το βαν με τους αντρες μας μεσα.

Ειπα δειχνοντας με το μολυβι μου τα σημεια πανω στο χαρτι.

-Βλεπω εχεις κανει ακομα και τα δεντρα πισω απο το σπιτι.

Ειπε δειχνοντας ο Ντανιελ.

-Ναι γιατι και αυτα εχουν καποια σημασια.Θα σου εξηγησω τωρα.Απο την αλλη μερια του δρομου αν ολα πανε καλα θα εχουμε την αποθηκη των γειτονων οποτε εχουμε καλυψει τις δυο πλευρες χωρις κοπο.Το

θεμα είναι ότι αν έρθει κάποιος από την μεριά της Εντσέλ Φορντ και ειδικά βράδυ, η απόσταση είναι μεγάλη από τα άλλα δύο σημεία και ίσως οι άνθρωποι μας δεν καταφέρουν να τον εντοπίσουν.

Χτύπησα με την μύτη του μολυβιού το σημείο που απεικονίζει την οδό Φορντ πάνω στο χαρτί. Ο Ντανιέλ έφερε το χέρι του στο σαγόνι του και μετά είπε:

-Χμμ σωστά. Ίσως χρειαστεί να τοποθετήσουμε κάτι σε αυτό το σημείο. Αν θυμάμαι καλά υπάρχουν και κάτι θαμνοί δίπλα στον δρόμο.

-Καλά θυμάσαι ναι. Θα μπορούσαμε να βάλουμε ένα αυτοκίνητο εκεί με έναν άνδρα μόνο για το βράδυ, την ημέρα δε νομίζω ότι χρειάζεται. Είπα.

Ο Ντανιέλ έτριψε τα χέρια του καθώς έλεγε:

-Ωραιοί τότε έχουμε καλύψει όλες τις γωνίες νομίζω, αλλιώς δεν πιστεύω να κάνουν κάποια κίνηση στο φως της ημέρας. Φυσικά ποτέ δεν ξέρεις.

-Τώρα που το λύσαμε και αυτό είναι ώρα νομίζω να ανοίξουμε εκείνο το ουσίκι που έφερε ο Ντανιέλ τι λες? Πάρε ότι εμείνει από φαγητό και πάμε να κατσούμε σε εκείνο εκεί το τραπέζι.

Σηκώθηκα μαζέψα το σχέδιο μου και το έβαλα στην τσέπη, έπειτα πήγα στην κουζίνα και έφερα δύο ποτηρία με παγάκια τα ακούμπησα στο τραπέζι, μετά πήγα και έκλεισα τις κουρτίνες και στρώθηκα σε μια πολυθρόνα δίπλα από το τραπέζι. Ο Ντανιέλ άνοιξε το μπουκαλι του Jameson και έριξε το χρυσόκαστανο

ποτο στα ποτηρια.

Ο Νικ Καμπελ ήταν καθισμενος αναπαυτικα στην καρεκλα του τεραστιου γραφειου του.

Στο στομα του ειχε σφηνωμενο ενα απο τα διασημα πουρα του στελνοντας σηματα καπνου στο δωματιο.Στο αριστερο του χερι κρατουσε ενα ποτηρι με παγωμενη σαμπανια ενω το δεξι του χερι ηταν περασμενο γυρω απο την μεση της Κασευ μιας εικοσαχρονης ξανθιας κουκλας με γαλανα ματια που βρισκοταν καθισμενη πανω στο δεξι γονατο του Νικ.Η κοπελα φορουσε ενα πολυ κοντο μινι φτιαγμενο απο λινο υφασμα,και το επανω μερος ενος μαγιο που μολεις καταφερνε να καλυψει το στηθος της.

Η Κασευ σηκωσε το δικο της ποτηρι με τη σαμπανια το εφερε μεχρι τα χειλη της,αδειασε το περιεχομενο και αφησε ενα στεναγμο ικανοποιησης.Ακουμπησε το ποτηρι πανω στο γραφειο,επειτα εφερε το χερι πισω απο την πλατη της εκει οπου βρισκοταν το κορδονι που συγκρατουσε το μαγιο στη θεση του.Ειχε αρχισει να λυνει το κορδονι οταν χτυπησε η πορτα του γραφειου του Καμπελ.Ο Νικ εσφιξε με τα δαχτυλα του την μεση της,ενα σινιαλο να σταματησει την νεαρη πριν αυτη προλαβει να αποκαλυψει το στηθος της.

Φωναξε εμπρος και οταν η πορτα ανοιξε ενας νεαρος γυρω στα εικοσιπεντε εκανε την εμφανιση του.Ο Μπαρρυ Γουνον φορουσε ενα τζην παντελονι με

αθλητικά παπουτσια της Ναικ και ενα μπλουζακι στολισμενο με το γνωστο τριγωνικο προσωπο ενος εξωγηινου με τα τεραστια εντελως μαυρα ματια του.Ο Νικ Καμπελ εβγαλε το πουρο απο το στομα του και εγνεψε με το αριστερο του χερι.

-Καλως τον καλλιτεχνη.Ελα καθησε.

Ο Γουον προχωρησε και πηρε θεση στην πολυθρονα μπροστα απο το γραφειο του Καμπελ ενω του ηταν δυσκολο να ξεκολλησει το βλεμμα του απο την Κασευ που επαιζε με μια μπουκλα απο τα μαλλια της.Ο Καμπελ γυρισε προς την νεα κοπελα λεγοντας:

-Κασευ μωρο μου πηγαινε να φερεις μια παγωμενη μπυρα στον νεαρο επισκεπτη μας,και μετα δεξ τι παιζει στο MTV,εμεις εχουμε να κανουμε μια κουβεντουλα εδω.

Της εδωσε μια με την παλαμη του στον πισινο καθως αυτη σηκωθηκε απο τα γονατα του.

Ο Μπαρρυ Γουον εστρεψε το βλεμμα του στον Καμπελ και επιτελους μιλησε.

-Ε οχι και καλλιτεχνης κυριε Καμπελ,τα παραλετε.

-Στον τομεα σου εισαι,ξερω τι λεω.Για φερε να δω τι εφτιαξες για μενα.

Η Κασευ που ειχε παει μεχρι την αλλη ακρη του γραφειου οπου βρισκοταν το μπαρ με τα ποτα επεστρεψε κρατωντας ενα ποτηρι παγωμενη μπυρα,το ακουμπησε στο γραφειο μπροστα απο τον νεαρο κι επειτα αποχωρησε κουνωντας προκλητικα τους

γοφους της.

Ο Γουον ανοιξε τον χαρτοφυλακα που κρατουσε στο υπος της κοιλιας του μεχρι εκεινη την ωρα και εβγαλε απο μεσα ενα φακελο σε μεγεθος Α4 τον οποιο εδωσε στον Καμπελ.

Σκεφτηκε οτι ο χαρτοφυλακας ηταν ακριβως στο σωστο σημειο για να κρυψει την στυση του που ειχε εμφανιστει απο την στιγμη που αντικρυσε την Κασευ.

Ο Νικ Καμπελ ανοιξε τον φακελο εβγαλε απο μεσα το περιεχομενο και αρχισε να το παρατηρει.Ο νεαρος για να κρυψει την αμηχανια του αρχισε να σκαλιζει με τα δαχτυλα τα καστανοξανθα μαλλια του που δεν ειχαν κανενα συγκεκριμενο στυλ χτενισματος,ενω με την ακρη του ματιου του παρατηρουσε την Κασευ που ειχε απλωσει το κορμι της σε ενα καναπε διπλα απο το μπαρ με τα ποτα και χαζεψε στην τηλεοραση το αγαπημενο της μουσικο καναλι.Ο Γουον επιασε το ποτηρι με την μπυρα και αδειασε μονορουφι το περιεχομενο στο στομα του. Οταν ο Καμπελ ενιωσε ικανοποιημενος απο την ποιοτητα των εντυπων που περιειχε ο φακελος σηκωσε τον δεικτη του δεξιου του χεριου και τον κουνησε πανω κατω δειχνοντας προς τον νεαρο επισκεπτη.

-Εχω δικιο τελικα που σε λεω καλλιτεχνη φιλε μου! Αυτα δειχνουν καλυτερα κι απο αληθινα!

-Χαιρομαι που σας αρεσουν κυριε Καμπελ!Εβαλα ολη μου την τεχνη σε αυτο για να ειναι το αποτελεσμα

τελειο.

Στο προσωπο του νεαρου σχηματιστηκε ενα αμυδρο χαμογελο.Η ενταση και η αμηχανια της στιγμης ειχε επιτελους περασει.Ο Καμπελ δαγκωσε το πουρο που κρατουσε ετριψε τα χερια του μεταξυ τους και μετα μιλησε ενω ταυτοχρονα μασουλαγε την ακρη απο το πουρο.

-Και τωρα ωρα να μιλησουμε για την αμοιβη σου δεν νομιζεις?

Ξεκλειδωσε ενα απο τα συρταρια που βρισκονταν στην δεξια πλευρα του γραφειου του,παραμερισε ενα πιστολι Ρουγκερ των εικοσιδυο χιλιοστων και τραβηξε μια δεσμιδα χαρτονομισματα τα οποια αρχισε να μετραει.

-Πεντε χιλιαδες ειναι καλα νομιζω τι λες κι εσυ Μπαρρυ?

Ο νεαρος αυτη την φορα χαμογελουσε μεχρι τα αυτια οταν ακουσε το ποσο.

-Ειναι κατι παραπανω απο καλα κυριε..

Ο Καμπελ τον εκοψε με μια κινηση του χεριου του.

-Μην το αναφερεις.Η τεχνη πρεπει να αμοιβεται επαρκως,ετσι νομιζω εγω.Και εσυ εκανες πολυ καλη δουλεια εδω πρεπει να παραδεχτω.

Ο Καμπελ σηκωθηκε απο την καρεκλα του,εκανε τον γυρο του γραφειου του και πηγε προς τον νεαρο που σηκωθηκε επισης.

Το βλεμμα του Γουον περιπλανηθηκε στην φωτισμενη

πολη που φαινονταν εξω απο το τεραστιο παραθυρο.Απο το ρετιρε του Καμπελ η θεα ηταν πανοραμικη."Ωραιο πραγμα να εχεις ολη την πολη στα ποδια σου.Ωραιο πραγμα να εισαι ο Νικ Καμπελ".Σκεφτηκε.

Ο Καμπελ τον επιασε φιλικα απο τον ωμο και του ειπε οτι μπορεί να πηγαινει.Ο νεαρος απλωσε το ενα χερι που ο Καμπελ το εσφιξε και τραβηξε για την πορτα.

-Αν καποια στιγμη χρειαστει κατι αλλο κυριε Καμπελ..

-Ξερω που θα σε βρω εννοια σου.

Αποκριθηκε με χαμογελο ο Νικ Καμπελ.Οταν ο νεαρος εκλεισε την πορτα πισω του εκεινος εκανε μεταβολη και καθησε στην ακρη του γραφειου του.

Επειτα στραφηκε προς την Κασευ που εξακολουθουσε να ρουφαι την σαμπανια της αμεριμνη βλεποντας βιντεο κλιπ.

-Τωρα νομιζω πως μπορείς να ερθεις προς τα εδω γλυκια μου.Ειπε.

Το ουισκι ειναι ενα καλο ποτο,σε σωστες δοσεις μαλιστα μπορεί να ειναι χρησιμο και ως φαρμακευτικο.Οταν ομως πεις αρκετο και το συνδυασεις με μπυρα οπως κανουμε εδω και ωρα εγω και ο Ντανιελ,το αποτελεσμα ειναι το λιγοτερο αστειο.Τα μαγουλα μας ειχαν αρχισει να γινονται ροδαλα,εκτος απο το ποτο σε αυτο βοηθουσε και η

ζεστη που παρα το οτι ο ηλιος ειχε δυσει εδω και αρκετη ωρα ηταν ακομα σε υψηλα επιπεδα.Ο Ντανιελ ηταν ορθιος μπροστα απο τα ραφια της βιβλιοθηκης μου και περιεργαζοταν μια σειρα απο CD που ηταν αραδιασμενα εκει.

-Για να δουμε απο μουσικη τι εχεις εδω?

Ακουστηκε η φωνη απο την βιβλιοθηκη.

-Μονο εκλεκτη μουσικη φιλε μου,ψαξε και ολο και κατι θα βρεις.Ειπα γελωντας.

Αναψα ενα τσιγαρο ξεχνωντας οτι ειχα ηδη ενα αναμμενο αφημενο μεσα στο τασακι.

Ο Ντανιελ ξεχωρισε ενα CD με την μουσικη του Τζαιμς Καρτερ το εβαλε να παιξει και οι νότες της τζαζ ξεχυθηκαν στον αερα.

-Ποιοτικη μουσικη απο τον τοπο μας ετσι?Βλεπω εχεις και κλασικη ροκ εδω αλλα σε αυτην θα επανελθω αργοτερα.

Ειπε τεντωνοντας τους δεικτες των χειριων του και δειχνοντας προς εμενα.

-Αχα!Οπως τα λες.Παντως για αρχη εκανες καλη επιλογη δεν εχω παραπονο.

Ο Ντανιελ εκανε τον γυρω του τραπεζιου και σωριαστηκε στην καρεκλα,σηκωσε το μπουκαλι του Jameson στον αερα και αφου το κοιταξε στο φως γεμισε για αλλη μια φορα τα ποτηρια.Βουτηξα το πηρουνι μου στην σαλατα και τροφοδοτησα το στομα μου,μετα πηρα ενα κομματι πιτσα και το εβαλα στο

πιατο μου βαζοντας ενα δευτερο μεσα στο πιατο του Ντανιελ. Το κεφι συνεχιζε την ανοδικη του πορεία και η μουσικη να παιζει σε ολοένα και μεγαλυτερη ενταση. Καποια στιγμή σηκωσα το χερι μου κανοντας νευμα στον Ντανιελ.

-Ντανυ χαμηλωσε λιγο την ενταση να κανω ενα τηλεφωνημα στην Νανσυ, δεν εχουμε μιλησει απο το πρωι σημερα.

Εκεινος σηκωθηκε και εφερε τα επιπεδα της εντασης σε πιο λογικα επιπεδα, ενω εγω σχηματιζα τον αριθμο της Νανσυ στο κινητο μου.

-Καλησπερα μωρο μου πως τα περνας? Ηθελα να ακουσω την φωνουλα σου..Ειπα.

-Καλησπερα γλυκε μου καλα ειμαι εσυ? Και οτι σκεφτομουνα να σε παρω εγω.

-Καλα ειμαι κι εγω, ειχαμε μια φορτωμενη ημερα σημερα, τωρα χαλαρωνουμε λιγο.

-Κουρασμενος ως συνηθως μωρο μου..μα τι ακουω? Εισαστε σε καποιο μπαρ?

-Οχι μωρο μου στο σπιτι ειμαστε, ακουμε μουσικη λιγο..δυνατα με μερικα ποτα βεβαια.

-Α περνατε καλα βλεπω εκει, το διασκεδαζετε ετσι?

Ειπε η Νανσυ με ενα χαρουμενο τονο στην φωνη της.

-Πιο πολυ σαν παρτυ εργενηδων μοιαζει μωρο μου. Αποκριθηκα γελωντας.

-Δεν νομιζω να φερετε και τιποτα γυναικες εκει ε? Ηταν η σειρα της να γελασει τωρα.

-Α οχι γλυκια μου δεν κανουμε τετοια πραγματα εμεις,ειμαστε καλα παιδια!

Αυτη την φορα γελασα ακομα πιο δυνατα.

-Σε πιστευω..σοβαρα τωρα δεν ειχες καμια περιεργη συναντηση ετσι?Ξερεις οτι ανησυχω για σενα.

-Ολα ειναι ησυχα γλυκια μου μην φοβασαι,αλλωστε εχω και τον Ντανιελ εδω να με προσεχει.

Εριξα μια ματια στον συνεργατη μου και σκεφτηκα οτι αυτος ειναι πιο μεθυσμενος απο εμενα,σχεδον τυφλα αλλα δεν το ειπα στην Νανσυ.Ο Ντανιελ εκανε νοημα με το χερι του,και κατοπιν μετεφερα αυτο που ηθελε να πει.

-Ο Ντανιελ εδω στελνει χαιρετισματα στην Σουζαν,αληθεια εσεις πως διασκεδαζετε?

-Τιποτα εδω,μια ταινια βλεπουμε τρωγοντας σνακς,μετα θα παμε για υπνο.Και η Σουζαν λεει χαιρετισμους και φιλια και στους δυο σας!

-Ωραια,καπου εδω θα σε αφησω γλυκια μου να ξεκουραστεις ετσι?Θα περασω αυριο να σε δω απο κοντα..μου ελειψες ξερεις..

-Κι εμενα μου ελειψες μωρο μου.Καληνυχτα φιλια παντου!

-Και απο εμενα το ιδιο..καληνυχτα και απο ονειρα γλυκα μωρο μου.

Εκλεισα το τηλεφωνο και το ακουμπησα στο τραπεζι.Ηπια μια γουλια απο το ουισκι μου.

-Ακους Ντανυ?Η Σουζαν στελνει και αυτη

χαιρετισμούς και φίλια και στους δυο μας.

-Φίλια ε? Αρχίζει να μου αρεσει αυτο!

Ειπε ο Ντανιελ και εγειρε πισω στην καρεκλα του αφηνοντας ενα γελιο που εμοιαζε πιο πολυ με κακαρισμα.

-Σου αρεσει η Σουζαν δηλαδη? Αν τα μπλεξετε οι δυο σας να κανονισουμε τα δυο ζευγαρια να παντρευτουμε την ιδια ημερα χα χα.

Του ειπα κλεινοντας το ματι.

Ο Ντανιελ εγειρε μπροστα με ενα χαμογελο απλωμενο σε ολο του το προσωπο.

-Περιμενε εδω εχουμε ειδηση! Μου λες δηλαδη οτι σκεφτεσαι να ζητησεις σε γαμο την Νανσυ?

-Οπως το ειπες ναι το σκεφτομαι. Βεβαια τωρα ειμαι και μεθυσμενος, μπορεις να με ρωτησεις παλι αυριο που θα εχω ξεμεθυσει!

Τα γελια μας αντηχησαν σε ολο το δωματιο.

Πηρα στο χερι μου το ποτηρι με το ποτο μου αναγα ενα τσιγαρο και πηγα προς το παραθυρο. Ανοιξα την κουρτινα και κοιταξα εξω. Ο Ντανιελ ηρθε και σταθηκε διπλα μου με το ποτο του στο χερι επισης. Το γεματο φεγγαρι φωτιζε τον καλοκαιρινο ουρανο και τα φωτα της πολης χανονταν στον οριζοντα.

-Ωραια βραδια αποψε φιλε μου δεν νομιζεις?

Ειπε ο Ντανιελ δειχνοντας προς τα εξω κουνωντας το χερι που κρατουσε το ποτηρι του.

-Πολυ ομορφη ναι.Ειδικα οταν δεν σε πυροβολουν απο το παραθυρο!

Για αλλη μια φορα βαλαμε τα γελια.Καναμε τον γυρο του τραπεζιου και ξαναπηραμε τις θεσεις μας.Ο Ντανιελ σκαλιζε κατι CD που ειχε απλωσει μπροστα του και η ενταση της μουσικης επανηλθε στα προηγουμενα επιπεδα.Καποια στιγμη βρεθηκαμε να τραγουδαμε "She loves you yeah yeah yeah!" με φωνη τοσο δυνατη λες και προσπαθουσαμε να ανταγωνιστουμε το στερεοφωνικο σε ενταση.Παρτυ εργενηδων για αστυνομικους..

-Ευτυχως που η σπιτονοικοκυρα μου ειναι μιας καποιας ηλικιας και δεν ακουει καλα,αλλιως θα ειχε καλεσει την αστυνομια.Ειπα.

-Εμεις ειμαστε η αστυνομια!

Ειπε ο Ντανιελ και ανασηκωθηκε δειχνοντας με το δαχτυλο το σημα που ειχε περασμενο στη ζωνη του τζην παντελονιου του.

-Τοτε θα πρεπει να μας συλλαβω για διαταραξη κοινης ησυχιας.

Ειπα εγω και ο Ντανιελ εβαλε τα γελια χτυπωντας τα χερια του πανω στο τραπεζι σαν μικρο παιδι.

Καποια στιγμη ενω η ωρα ηταν ηδη περασμενη επρεπε να το διαλυσουμε και να παμε για υπνο καθως θα επρεπε να συνεχισουμε τις προετοιμασιες στο σπιτι της θειας του την επομενη ημερα.Σηκωθηκα εκανα ενα βημα αριστερα μετα δεξια και τελικα

καταφερα να προχωρησω μεχρι την κουζίνα για ενα ποτηρι νερο.

-Ειναι ωρα να παμε για υπνο ντετεκτιβ,αυριο θα πρεπει να σηκωθουμε σχετικα νωρις.

Ο Ντανιελ σηκωθηκε με καποια προσπαθεια και εφτασε μεχρι την μεση του καθιστικου.

-Ναι δικιο εχεις αρχισα να νυσταζω κιολας..Εγω θα πεσω να κοιμηθω εδω..εδω στον καναπε.

Ξαπλωσε πανω του και ακουμπησε το κεφαλι του πανω στο μπρατσο του καναπε.

-Περιμενε μονο να σου φερω σεντονι κι ενα μαξιλαρι θα πιαστεις ετσι.

Ειπα και πηγα μεχρι την κρεβατοκαμαρα,ανοιξα την ντουλαπα πηρα απο μεσα οτι χρειαζοταν και τα πηγα στον Ντανιελ.

Επειτα γυρισα στην κρεβατοκαμαρα καθησα στο κρεβατι και εβγαλα την φορμα μου κρατωντας μονο το εσωρουχο και το μακο μπλουζακι μου.Ενιωθα την κουραση σε ολο μου το σωμα τωρα,το μονο που αποζητουσα ηταν η χαλαρωση.Χωθηκα κατω απο το σεντονι και εκλεισα τα ματια μου.Μετα απο τοσα ποτα ο υπνος δεν αργησε να ερθει.

Την Κυριακη που ειναι συνηθως ημερα ξεκουρασης ο κοσμος κανει διαφορα πραγματα.Πηγαίνει στην εκκλησια,τρωει με τους δικους του η αν ειναι καλοκαιρι οπως τωρα παει καμια εκδρομη, η σε

καποια παραλια για να απολαυσει την θαλασσα.
Αλλα οχι!Εμεις για σημερα ειχαμε αλλα σχεδια.Ετσι οταν ξυπνησα γυρω στις δεκα,ανακαθησα στο κρεβατι ετριψα τα ματια μου και διαπιστωσα οτι ειχα πονοκεφαλο απο τα ποτα που ειχαμε κατεβασει την προηγουμενη νυχτα.Φορεσα ενα παλιο τζην και βρηκα τις καλτσες μου στα ποδια του κρεβατιου.Μολις τις φορεσα,το μεγαλο δαχτυλο του αριστερου μου ποδιου ξεπροβαλε απο μια τρυπα και με κοιταξε χαμογελωντας.Ξεφυσηξα,σηκωθηκα και τραβηξα για το μπανιο.Εριξα μπολικο νερο στο προσωπο μου μηπως και συνελθω,επειτα καταπια μια ασπιρινη για τον πονοκεφαλο και γυρισα προς το σαλονι.Ειδα τον Ντανιελ να κοιμαται με το ενα ποδι πανω στον καναπε και το αλλο να κρεμεται στο πατωμα και χαμογελασα.Φορουσε ενα μποξερακι και μονο μια καλτσα στα ποδια του.Το παντελονι του ηταν πεσμενο σαν κουβαρι στο πατωμα.Πηγα στην κουζινα εβαλα να φτιαξω καφε στην καφετιερα και μετα στο ψυγειο.Εβγαλα την μαρμελαδα με το βουτυρο και αρχισα να τα απλωνω πανω σε φετες ψωμιου.

Οταν ο καφες ηταν ετοιμος γεμισα δυο κουπες,πηρα την μια και τραβηξα μια γενναια γουλια.Το αρωμα του καφε μου εφτιαξε καπως την διαθεση.Εφαγα μια φετα ψωμι και μετα εψαξα το πακετο με τα τσιγαρα μου,αναψα ενα και ρουφηξα λαιμαργα τον καπνο. Το πρωτο τσιγαρο της ημερας ειναι αυτο που

καταλαμβάνεις ολη την γευση,μαζί με τον καφε είναι τα δυο πραγματακια που μετα το το πρωινο ξυπνημα βαζουν σε κινηση μερικα εκατομμυρια κυτταρα του εγκεφαλου και σε βοηθανε να ξεκινήσεις την ημερα.

Πηγα προς το παραθυρο και ανοιξα διαπλατα τις κουρτινες.Το λαμπερο φως του ηλιου ξεχυθηκε στο σαλονι."Είναι ωρα να ξυπνησουμε τον κυριο Τζοουνς".Σκεφτηκα.

Περπατησα ως τον καναπε και σκουντηξα τον Ντανιελ στον ωμο.

-Ξυπνηστε ντετεκτιβ Τζοουνς,εχω φτιαξει πρωινο!

Περασε και η φιλη σου η Σουζαν και σε γυρευε.

Ο Ντανιελ ανοιξε τα ματια του,ανασηκωθηκε και αμεσως μετα τα μισοκλεισε προσπαθοντας να συνηθισει το ανελεητο φως του ηλιου που γεμιζε το δωματιο.

-Ε?Τι γινεται?Τι ωρα είναι?Περασε απο εδω η Σουζαν και με ειδε ετσι?

-Πολλες ερωτησεις μαζεμενες κανεις φιλε μου χα χα.

Κοιταξα το ρολοι του τοιχου.

-Η ωρα είναι δεκα και εικοσι,και οχι η Σουζαν δεν περασε απο εδω μπορεις να ηρεμησεις ηταν μονο ενα αστειο.

Χαμογελασα καθως εβλεπα τον Ντανιελ να κοιτα εδω κι εκει σαν χαμενος.Ετριψε το κεφαλι του και με τα δυο του χερια.

-Τι πονοκεφαλος είναι αυτος τι σκατα ηπια χτες?

Μηπως ειδες πουθενα την καλτσα μου?Φοραω μονο την μια.

Ηταν μια αστεια εικονα ετσι οπως καθονταν ο Ντανιελ και παρατηρουσε τα ποδια του.

-Οχι φιλε μου δεν την ειδα αλλα παω στοιχημα οτι καπου εδω θα βοσκει,θα την βrouμε.

Ο Ντανιελ σηκωθηκε και φορεσε το παντελονι του,επειτα τραβηξε για το μπανιο.

-Παω να ριξω λιγο νερο επανω μου μηπως και συνελθω.Ειπε.

-Θα βρεις και ασπρινες εκει μεσα αν θελεις.Αποκριθηκα.

Επιασα να μαζεψω το σεντονι και το μαξιλαρι και τα εβαλα πανω σε μια πολυθρονα.Μετα εβαλα στη θεση τους τα μαξιλαρια του καναπε που ειχαν μετακινηθει.

Πισω απο ενα μαξιλαρι βρηκα την καλτσα του Ντανιελ και την κρεμασα στην ραχη μιας καρεκλας.Πηγα στην κουζίνα πηρα τον δισκο με τους καφεδες και τα ψωμακια με την μαρμελαδα,τα εφερα και τα ακουμπησα στο τραπέζακι του σαλονιου.Τραβηξα ακομα μια ρουφηξια απο το τσιγαρο μου πριν το σβησω στο τασακι.

Ο Ντανιελ βγηκε απο το μπανιο και ηρθε προς το μερος μου.Καθησε στον καναπε και πηρε το φλυτζανι στο χερι του.Με κοιταξε και μετα ειπε:

-Εσυ ηπιες το ιδιο,μπορει και περισσοτερο απο εμενα χθες κι ομως δειχνεις πιο φρεσκοζ.

-Μαλλον εγω ειμαι πιο συνηθισμενος στο ποτο,εχεις καιρο να το συνηθισεις ακομα.Α για δεσ εκει,βρηκα και την χαμενη σου καλτσα αναμεσα στα μαξιλαρια.

-Αχα!Ευχαριστω και αναρωτιομουν που να εχει παει.

Ο Ντανιελ πηρε την καλτσα του απο την καρεκλα και την φορεσε.Επειτα αρχισε να τρωει το πρωινο του ρουφώντας που και που καφε απο το φλυτζανι του.Εγω σηκωθηκα και πηγα προς την κρεβατοκαμαρα.

-Εγω παω να βρω καποια πραγματα της Νανσυ που θα μας χρειασσουν για το σπιτι της θειας σου.Φαε με την ησυχια σου και μετα φευγουμε.

Ανοιξα τα συρταρια της ντουλαπας και αρχισα να ψαχουλεω.Βρηκα δυο τρια εσωρουχα της Νανσυ και τα εριξα σε μια σακουλα μαζι με καποια πουκαμισα και μπλουζακια που αφηνει συνηθως στο σπιτι.Στο κατω μερος της ντουλαπας υπηρχαν μερικα κουτια παπουτσιων.Τα ανοιξα και πηρα δυο ζευγαρια μποτες και ενα ζευγαρι ροζ αθλητικα παπουτσια.Τα εβαλα και αυτα σε μια σακουλα και γυρισα στο καθιστικο.

Ο Ντανιελ που ηταν ορθιος μπροστα απο την βιβλιοθηκη γυρισε και μου ειπε:

-Βρηκα μερικα CD με πιασαρικα νεανικα συγκροτηματα,νομιζω ταιριαζουν μια χαρα για την περισταση.Τα παιρνω ετσι?

-Ναι ριξε τα κι αυτα σε μια σακουλα και το μονο που

μας μενει ειναι τα περιοδικα.Κατσε να αποτελειωσουμε το πρωινο μας εχουμε ολο τον χρονο μπροστα μας.

Αναψα ενα ακομα τσιγαρο και ρουφηξα τον υπολοιπο καφε απο το φλυτζανι μου.

Μιση ωρα αργότερα βρισκομασταν καθοδον για την 28η Οδο και το σπιτι της Ελεν,της θειας του Ντανιελ.Καναμε μονο μια σταση σε ενα μαγαζακι για να αγορασουμε περιοδικα και τσιγαρα.Το Marie Claire και το Cosmopolitan προσγειωθηκαν στο πισω καθισμα μαζι με μερικα αλλα.Καθως παρκαρα την Μπιουικ απεναντι απο το σπιτι,το ματι μου επεσε προς την μερια οπου βρισκοταν το παρκινγκ της εκκλησιας.Αυτοκινητα εφευγαν απο τον χωρο,ενω κοσμος περπατουσε στο προαυλιο.Γυρισα προς τον Ντανιελ.

-Η εκκλησια πρεπει να σχολασε αν κρινω απο τον κοσμο.Ευκαιρια να μιλησουμε με τον εφημεριο για το βαν παρακολουθησης που θελουμε να βαλουμε εκει.

-Θα παω εγω ο ιερεας σιγουρα θα γνωριζει την θεια μου,οποτε θα ειναι πιο ευκολο.Εσυ πηγαινε στο σπιτι με τα πραγματα αν θελεις.Ειπε ο Ντανιελ.

Κουνησα το κεφαλι μου συγκαταβατικα και βγηκαμε απο το αυτοκινητο χτυπωντας τις πορτες πισω μας.Ο Ντανιελ εβαλε το χερι στην τσεπη του και μετα φωναξε.

-Τζο τα κλειδια του σπιτιου.

Και τα πεταξε προς το μερος μου.

Αφησα κατω τις σακουλες που κρατουσα στο δεξι μου χειρι και επιασα τα κλειδια στον αερα.Τα εβαλα στην τσεπη μου και τραβηξα για την κεντρικη εισοδο του σπιτιου.Ειδα με την ακρη του ματιου μου τον Ντανιελ να διασχιζει καθετα τον κηπο και να πηγαινει προς την εκκλησια.

Εφτασα στην πορτα και ξεκλειδωσα,μπηκα μεσα και αφησα κατω τις σακουλες με ταπραγματα.Εβγαλα τα CD απο την τσαντα και αφησα μερικα πανω στο τραπεζακι του καθιστικου καθως και μερικα αλλα στο επιπλο που βρισκοταν το μηχανημα αναπαραγωγης τους.Επειτα εβγαλα τα ροζ αθλητικα παπουτσια της Νανσυ και τα εριξα μπροστα απο τον καναπε.Πηγα ξανα μεχρι το επιπλο,εβγαλα ενα CD απο το κουτι του το εσπρωξα στην σχισμη του μηχανηματος και πατησα αναπαραγωγη.

Απο τα ηχεια της Harman Kardon η φωνη της Olivia O'Brien γεμισε το δωματιο.Καθησα στον καναπε και απλωσα τις ποδαρες μου μπροστα,την ωρα που στο ανοιγμα της πορτας διαγραφηκε η φιγουρα του Ντανιελ.

-Εδω ειμαι κι εγω,δεν ειχες κλεισει την πορτα?Ειπε.

-Οχι αφου περιμενα να ερθεις.Πως πηγε με τον παστορα?

-Ολα ειναι ενταξει πολυ γλυκος ανθρωπος Χενρι

Γκιλμπερτ τον λενε,ενας γεματουλης μαυρος με χαμογελαστο προσωπο.Του εξηγησα φυσικα για το βαν και συμφωνησε ολα να γινουν διακριτικα.

-Ωραια αργότερα μεσα στην ημερα θα πρεπει να παμε απο τα κατασχεμενα για να βρουμε το καταλληλο οχημα για τη δουλεια.Ειπα.

-Βλεπω εβαλες μουσικουλα ε?Αρχισες να βαζεις τα πραγματα εδω κι εκει στον χωρο.

-Ναι εβαλα μερικα εδω θα πρεπει να συνεχισουμε και στα πανω δωματια δεν πηγα ακομα.Δοκιμαζα το μηχανημα μια χαρα παιζει ωραιος ηχος.Να παρει! Ξεχασαμε τα περιοδικα στο αυτοκινητο.

-Δεν πειραζει θα παω να τα φερω εγω μετα.Παμε επανω τωρα?

Ειπε ο Ντανιελ δειχνοντας προς την σκαλα.

Επιασα το τηλεκοντρολ και εκλεισα την μουσικη,το αφησα στο τραπεζακι και ακολουθησα τον Ντανιελ στην σκαλα για τα επανω δωματια παιρνοντας μαζι μου και τις σακουλες με τα ρουχα.Μπηκαμε πρωτα στο μικρο καθιστικο που υπηρχε πριν την κρεβατοκαμαρα.Εκει εβγαλα δυο μπλουζακια και τα εδωσα στον Ντανιελ.

-Αυτα κρεμασε τα στη ραχη απο τις καρεκλες ενα στην καθε μια θα ειναι μια χαρα.Ειπα.

Εγω μπηκα στην κρεβατοκαμαρα να συνεχισω την σκηνοθεσια.Ενα γαλαζιο φορεμα σε μια κρεμαστρα διπλα απο την πορτα,ενα ζευγαρι γοβες ριγμενες

μπροστα απο την ντουλαπα κι ενα ζευγαρι ροζ παντοφλες μπροστα απο το κρεβατι.Την ωρα που εβγαζα ενα σουτιεν και κανα δυο στρινγκ εσωρουχα μπηκε στο δωματιο ο Ντανιελ.Προσεξα οτι κοιταζε με τα φρυδια του ελαφρως ανασηκωμενα.

-Δεν θελω σχολια..η Νανσυ τα φοραει αυτα ναι.

Ειπα κοιτωντας τον περιπαικτικα.

-Εγω παντως δεν ειπα τιποτα.

Ειπε χαμογελωντας και ανασηκωνοντας τους ωμους.

-Λοιπον νομιζω πως εδω τελειωσαμε,δεν εχουμε να κανουμε και πολλα πραγματα αλλωστε.

Ας ριξουμε και μια ματια στο μπανιο.

Ειπα πηγαινοντας προς την πορτα.

-Θα τσιμπησει το δολωμα λες?Ρωτησε ο Ντανιελ.

-Ετσι πιστευω.Το βασικο ειναι να μπει στο σπιτι και να ανεβει μεχρι το δευτερο πατωμα που υποτιθεται οτι θα βρει κοσμηματα αξιας να κλεψει.Μολις φτασει ως εδω ολα θα γινουν πολυ γρηγορα.

Ανοιξα την πορτα του μπανιου και εριξα μια γρηγορη ματια μεσα.Ενα μπουρνουζι,μερικες πετσετες και ενα ντουλαπακι με καλλυντικα ηταν τα υπαρχοντα του μπανιου.Τιποτα το περιεργο,καμια παρεμβαση δεν χρειαζοταν εδω.Χτυπησα τον Ντανιελ στον ωμο.

-Ας παμε προς τα κατω,ειμαστε ενταξει σε ολα νομιζω.

-Εκτος απο τα περιοδικα Τζο,τα οποια θα πεταχτω μεχρι το αμαξι να τα φερω.

-Ωραια γιατι εχουμε να παμε και στους απεναντι να δουμε αν μας κανει η αποθηκη τους για την παρακολουθηση.

Ειπα κατεβαινοντας τις σκαλες για το ισογειο.

Σε δυο λεπτα ο Ντανιελ ηταν πισω με μια μικρη στοιβα απο περιοδικα στα χερια του.Εγω πηγα μεχρι την κουζίνα εβαλα δυο κουπες καφε,εριξα και μερικα πιατα μεσα στον νεροχυτη, ετσι για να φαινεται πιο ρεαλιστικο το ολο θεμα.Ο Ντανιελ σκορπισε τα περιοδικα στο τραπεζακι και στον καναπε,εγω ηπια μια γουλια καφε και αναψα ενα τσιγαρο,δινοντας σε εκεινον την δευτερη κουπα.Τις αφησαμε και τις δυο πανω στο τραπεζακι του σαλονιου και βγηκαμε στην αυλη κλειδωνοντας την πορτα πισω μας.

Διασχισαμε τον δρομο μεχρι το απεναντι σπιτι και κολλησα το δαχτυλο στο κουδουνι της πορτας.Μια γυναικα γυρω στα εβδομηντα με ενα εμπριμε φορεμα μας ανοιξε,το σπιτι ανηκε στον κυριο και την κυρια Νταγκλας,και αφου της εδειξα το σημα μου της εξηγησα για ποιον λογο βρισκομασταν εκει.Μας εμπασε μεσα και ετρεξε να φερει κουλουρακια,δικη της συνταγη οπως ειπε για να μας κερασει.

Ο συζυγος μας κοιταζε μεσα απο τα μικροσκοπικα του γυαλακια καθως προσπαθουσε να εξοπλισει ενα καλαμι ψαρεματος,γιατι οπως ειπε τωρα στις διακοπες που τα εγγονια του δεν εχουν σχολειο θα ερχονταν να

τους επισκεφθουν και ηθελε να τα παει για ψαρεμα.
-Και σε τι ακριβως θα σας ειναι χρησιμη η αποθηκη μας?Ρωτησε ο γεροντακος.
-Κοιταξτε,αυτον τον καιρο προσπαθουμε να στριμωξουμε μια συμμορια που εχει ρημαξει αρκετα σπιτια στην πολη αφαιρωντας πανακριβα κοσμηματα. Δεν του ειπα οτι αυτοι που ψαχνουμε ειναι υποπτοι για ενα σωρο φονους και αποπειρες γιατι δεν ηθελα να πανικοβαλω το ηλικιωμενο ζευγαρι.
-Το σπιτι που βλεπετε απεναντι ανηκει στην θεια μου φανταζομαι θα την γνωριζετε.
Ειπε ο Ντανιελ μασωντας ταυτοχρονα ενα απο τα κουλουρακια που του εδωσε η οικοδεσποινα.
-Την Ελεν λετε?Μα φυσικα την ξερουμε,παιρνουμε τον καφε μας τακτικα μαζι,να εδω εξω τωρα που εφτιαξε ο καιρος.
Ειπε η γυναικα δειχνοντας προς την αυλη.
-Ετσι λοιπον μας εδωσε την αδεια να χρησιμοποιησουμε το σπιτι ως δολωμα για να πιασουμε καποιον απο την συμμορια που λεγαμε.Και η αποθηκη σας ειναι σε ιδανικο σημειο για να εποπτευουμε την περιοχη.
Ειπα επαναφεροντας την κουβεντα στο θεμα μας.
Ο κυριος Νταγκλας εβγαλε τα γυαλια του και εγειρε μπροστα λεγοντας:
-Η αποθηκη μας ειναι χρονια παρατημενη δεν εχει και πολλαπραγματα μεσα..αληθεια εχει η Ελεν τοσο

ακριβα κοσμηματα στο σπιτι?Και πως ξερετε οτι οι κλεφτες θα δοκιμασουν σιγουρα να μπουνε στο σπιτι?

-Εχουμε ενα σχεδιο που ελπίζουμε οτι θα δουλεψει..δεν θελω να σας ζαλισω με λεπτομερειες της Αστυνομικης μεθοδολογιας.Ο κυπρινος με τι τσιμπαι καλυτερα?

Ειπα δειχνοντας με το κεφαλι το καλαμι που ειχε ακουμπησμενο στα ποδια του.

Ο γεροντας στηλωθηκε στην καρεκλα και απαντησε σχεδον με υπερηφανεια.

-Αρχες καλοκαιριου με καλαμποκι αλλα οσο ζεσταινει ο καιρος με πελλετ φραουλας η και με ολοκληρη φραουλα.Δεν μπορεί να αντισταθει στο αρωμα!

-Αα ωραια.Ας πουμε λοιπον οτι εμεις εχουμε ενα ισχυρο δολωμα,κατι στου οποιου το αρωμα δεν θα μπορουν να αντισταθουν οι κλεφτες και θα πεσουν στο αγκιστρι.Ειπα χαμογελωντας.

-Και εμεις τι πρεπει να κανουμε αυτες τις μερες οσο εσεις θα..ειστε εδω γυρω?

Ρωτησε η γυναικα του.Ο Ντανιελ απαντησε αυτην τη φορα σηκωνοντας τα χερια του.

-Εσεις τιποτα απολυτως.Θα κανετε οτι κανετε συνηθως καθε ημερα,σαν να μην ειμαστε εμεις εδω.Και φυσικα δεν θα πειτε τιποτα σε κανεναν για αυτην μας την..συνεργασια.

-Θα μπορουσαμε να παμε να δουμε την αποθηκη τωρα?Να δουμε αν μας κανει κιολας.

Είπα και σηκώθηκα απο την πολυθρονα.Ο κυριος Νταγκλας σηκωθηκε και αυτος και πηγε προς τον τοιχο.Ξεκρεμασε ενα κλειδι που κρεμοταν απο ενα καρφι ενω η γυναικα του βρισκοταν ηδη στην πορτα.

-Φυσικα ελατε μαζί μου.Χαιρομαι που θα βοηθησουμε την Αστυνομια σε κατι τοσο σημαντικό.Ξερετε δεν συμβαινει και τιποτα συνταρακτικο στην γειτονια μας εδω και καιρο.

Ειπε και τραβηξε μπροστα ακολουθουμενη απο τον συζυγο της και εμας τους δυο.Διασχισαμε την μικρη αποσταση που χωριζε την αποθηκη απο το σπιτι πατωντας στο φρεσκοποτισμενο χορταρι και ο περιεργος στρατος μας σταματησε εξω απο την πορτα της αποθηκης.Ο αντρας της κυριας Νταγκλας της εκανε νοημα να κανει στην ακρη αφου εκεινη στεκοταν μπροστα απο την πορτα ενω αυτος ειχε το κλειδι.Αμεσως μετα ξεκλειδωσε και η πορτα ανοιξε με ενα τριξιμο.Μας εκανε χωρο να περασουμε μεσα.

Η αποθηκη οντως δεν ειχε και πολλα πραγματα.Ενα παλιο ντιβανι στην μια μερια του τοιχου ενα παλιο μπαουλο που μπορουσε να μας χρησιμευσει και ως καθισμα,μερικα ραφια με κηπουρικα εργαλεια και μια κουτα οπου φυλαγαν τα χριστουγεννιατικα στολιδια.Απο το ταβανι κρεμονταν ενα δυο αδεια κλουβια πουλιων,ενω στην γωνια δεσποζε ενα ψαθινο καλαθι με συνεργα ψαρεματος μεσα συν δυο καλαμια

που ακουμπουσαν στον τοιχο.Και στην μπροστινη της πλευρα βρισκονταν το αντικειμενο του ποθου μας,το παραθυρο!Κοιταξα εξω και ειδα οτι προσεφερε απλετη ορατοτητα,στα αριστερα ως το τερμα του δρομου,το σπιτι της θειας Ελεν,και δεξια διαγωνια μπορουσες να δεις μεχρι την εκκλησια.Το μονο που ηθελαν τα τζαμια ηταν λιγο καθαρισμα,κατα τα αλλα ηταν ενα τελειο σημειο.

-Ειναι οτι ακριβως ψαχνουμε,δεν θα χρειαστει να μετακινησουμε τιποτα,οι ανθρωποι μας θα βολεψουν μια χαρα εδω μεσα.

Ειπα κοιτωντας τον γερο Νταγκλας.

-Μποουμε να βγαλουμε μερικα πραγματα εξω αν σας βολευει.Αποκριθηκε εκεινος.

-Οχι δεν χρειαζεται αλλωστε θα ειναι ενας η δυο αστυνομικοι εδω μεσα ανα βαρδια οποτε χωρανε ανετα,μην σας απασχολει αυτο.Ειπα εγω.

Εκεινη την στιγμη παρενεβη ο Ντανιελ με μια ευστοχη παρατηρηση.

-Εμεις το μονο που θελουμε απο εσας ειναι να ξεχασετε οτι θα υπαρχουμε εμεις εδω μεσα.

Αυτο σημαινει οτι δεν θα μας επισκεφθεστε,εκτος βεβαια αν θελετε να παρετε κατι απο την αποθηκη,και δεν θα μας φερνετε καφε και κερασματα.Γιατι μπορει αν καποιος απο αυτους να παρακολουθει την γειτονια να μας καταλαβει και να χαλασει η δουλεια.Επισης δεν πρεπει να πειτε τιποτα σε κανεναν για την

παρουσια μας εδώ.

-Ουτε καν στα παιδιά μας?Σκεφτομουν να τους το αναφέρω όταν μιλήσουμε στο τηλέφωνο.

Αυτή τη φορά ήταν η σειρά της κυρίας Νταγκλάς να ρωτήσει.

-Καλύτερα όχι κυρία μου,δεν μπορούμε να το ρισκαρούμε σε δυο τρεις ημέρες που θα έχει ολοκληρωθεί η επιχείρηση μπορείτε να συζητήσετε ότι θέλετε.

Απάντησα εγώ στολίζοντας με ένα χαμογελο το πρόσωπο μου.Η ηλικιωμένη κουνήσε το κεφάλι καταφατικά χαμογελώντας αχνα.Απλώσα το χέρι μου δείχνοντας προς την πόρτα λέγοντας:

-Νομίζω ότι τελειώσαμε εδώ για τώρα,μπορούμε να πηγαίνουμε.Ίσως αύριο το απόγευμα να σας επισκευθουν οι συναδελφοί μας που θα ξεκινήσουν πρώτοι την παρακολούθηση.

Βγήκαμε και πάλι έξω στον ζεστό αέρα περπατώντας προς το σπίτι.Το φως του ήλιου παιχνιδίζε ανάμεσα από τα φύλλα ενός μεγάλου δέντρου που βρισκόταν πίσω από την αποθήκη ριχνοντας την σκιά του στο έδαφος.Ο κύριος Νταγκλάς κοντοσταθηκε και σηκωσε το χέρι του στο ύψος του προσώπου του.

-Κυρία Υπαστυνομε το κλειδί της αποθήκης.

Ετίνει το χέρι προς το μέρος μου.

-Α ναι σας ευχαριστώ.Εκτιμούμε ιδιαίτερα την

συνεργασία μαζί σας.Του ειπα.

Ανταλλαξαμε χειραψιες και πηραμε τον δρομο για το σημειο που ειχαμε αφησει το αυτοκινητο.Μολις μπηκαμε μεσα το κυμα ζεστης που μας συνεπηρε ηταν ανυποφορο.Η Μπιουικ ηταν αφημενη για αρκετη ωρα κατω απο τον καλοκαιριατικο ηλιο.Εβαλα τον κλιματισμο σε λειτουργια καθως ο Ντανιελ ελεγε:

-Και τωρα?Παμε να δουμε το βαν απο τα κατασχεμενα?

-Βεβαιως,αφου πρωτα σταματησουμε καπου να αγορασουμε κανενα σαντουιτς,μεσημεριασε και πρεπει να φαμε κατι δεν νομιζεις?

-Συμφωνω απολυτα παμε.Να ρωτησω κατι αλλο,σημερα ειναι Κυριακη πως θα μπουμε στα κατασχεμενα δεν ειναι κλειστα?

Χαμογελασα και του εριξα ενα λοξο βλεμμα.

-Μην σε στεναχωρει αυτο,μιλησα χθες στο τηλεφωνο με τον υπευθυνο θα ειναι εκει και θα μας περιμενει.Ο Ντανιελ γελασε.

-Τα εχεις προβλεψει ολα βλεπω.Ειπε.

Οταν φθασαμε στην μαντρα με τα κατασχεμενα ηταν ηδη περασμενες τρεις το απογευμα.

Ενιωθα χορτασμενος μετα απο το προχειρο φαγητο που πηραμε απο τον δρομο,αλλα κουρασμενος,το μονο που λαχταρουσα τωρα ηταν ενα χλιαρο ντους και τιποτα αλλο.

Ο ανθρωπος που μας υποδεχτηκε ηταν ενας κοντος

τυπος με μουστακι και καπελο τζοκει στο κεφαλι,μας ξεναγησε στον χωρο και μας εδειξε το μερος οπου φυλαγαν τα φορτηγακια.Μετα απο μια προσεκτικη ερευνα διαλεξαμε ενα παλιο Ντοτς που διεθετε δυο πλαινα παραθυρα καθως και αλλα δυο στις πισω πορτες φορτωσης.Πανω στο ξεθωριασμενο μεταλλικο γκρι χρωμα του υπηρχε μια εξισου ξεθωριασμενη επιγραφη που εγραφε "Ηχητικες και Μεγαφωνικες Εγκαταστασεις Κλιαρ Σαουντ".

Χτυπησα με την παλαμη μου την λαμαρινα του αυτοκινητου λεγοντας:

-Αυτο εδω το μωρο πως σου φαινεται Ντανιελ?Μας κανει λες?

-Και με το παραπανω θα ελεγα!Εξαλλου ποιος θα υποπτευθει ενα φορτηγο με Ηχητικες Εγκαταστασεις στο παρκινγκ μιας εκκλησιας?Ειναι απολυτα λογικο να βρισκεται εκει.

-Ετσι ακριβως!Λοιπον αυτο θα παρουμε.Παμε να μας δωσει ο τυπος τα κλειδια να υπογραψουμε και οτι χρειαζετε και φευγουμε θα χρειαστει λιγο σενιαρισμα μετα.

Εριξα μια ματια απο τα πισω παραθυρα στο εσωτερικο,εκτος απο κατι σακουλες και μερικες εφημεριδες σκορπιες στο πατωμα του φορτηγου δεν ειδα τιποτα περιεργο.Οταν τελειωσαμε και με το συμπληρωμα ενος εντυπου για την παραλαβη του οχηματος εδωσα τα κλειδια στον Ντανιελ για το

επομενο βημα.

-Λοιπον Ντανιελ αυτο το κουκλι το αναλαμβανεις εσυ για τωρα.Πηγαινε το στο γκαραζ της Αστυνομιας για τα απαραιτητα.Πες στα παιδια εκει να κανουν ενα καθαρισμα και να βαλουν τα απαραιτητα μεσα,κατι για να καθονται οι δικοι μας που θα κανουν την παρακολουθηση,οτι χρειαζετε τελος παντων.Θα το παραλαβουμε απο εκει αυριο το απογευμα πιστευω να ειναι ετοιμο.

-Εσυ θα γυρισεις με το δικο σου πισω ετσι?Μετα θα πας στο σπιτι?

-Ναι θα παω να ξεκουραστω λιγο και το βραδυ θα παω απο την Νανσυ θελω να την δω λιγο.Θα φυγουμε μαζι απο εδω.Α, παραλιγο να το ξεχναγα.Μπορεις να κανονισεις μια συναντηση με ολη την ομαδα εκτος απο την Βαργκας αυριο το μεσημερι στο γραφειο μου? Εκεινη θα την δουμε νωριτερα αυριο αλλωστε.

-Ναι πες πως εγινε κιολας.Για να δουμε τωρα θα παρει μπροστα αυτο το μαραφετι?

Ο Ντανιελ εκατσε στην θεση του οδηγου και γυρισε το κλειδι στην μιζα,η οποια μουγκρισε και με την δευτερη προσπαθεια η μηχανη πηρε μπρος.

Σηκωσε τον αντιχειρα του αριστερου του χειριου που εβγαλε απο το ανοιχτο παραθυρο.

-Φαινεται οτι αυτο το σαραβαλο λειτουργει ακομα!Θα σε περιμενω στην εξοδο.

Ειπε ο Ντανιελ και εστριψε το παλιο φορτηγακι

πηγαινοντας προς την πυλη.Εγω γυρισα με τα ποδια μεχρι το σημειο που ειχαμε αφησει την Μπιουικ,εξω απο το γραφειο δηλαδη του υπευθυνου για τα κατασχεμενα οχηματα.Σηκωσα το χερι μου σε χαιρετισμο και οδηγησα το αμαξι μου μεχρι την εξοδο.Εκει με περιμενε ο Ντανιελ με το νεο του αποκτημα.Τον αφησα να προχωρησει μπροστα και οδηγησαμε μαζι για μερικα χιλιομετρα.Η αληθεια ειναι πως δεν πηγαιναμε με καμια αξιοσημειωτη ταχυτητα καθως το φορτηγακι ηταν αργο απο μονο του,ετσι αρκεστηκα στο να βλεπω το πισω μερος του να σκορπαι μικρα συννεφακια καπνου στην ατμοσφαιρα.Συνεχισαμε ετσι μεχρι την διακλαδωση οπου ο Ντανιελ εστριψε δεξια για να παει προς το Τμημα,χαιρετηθηκαμε πατωντας μια την κορνα,και εγω τραβηξα για την Λαφαγιετ και απο εκει για το χαριτωμενο μου διαμερισμα.Οταν μπηκα μεσα το πρωτοπραγμα που σκεφτηκα ηταν να μπω στο μπανιο και να κατσω κατω απο το τρεχουμενο νερο.Ηξερα οτι αν καθομουνα εστω και πεντε λεπτα στον καναπε πριν κανω μπανιο θα με επαιρνε ο υπνος.Τελειωσα με το ντους και βγηκα στην κουζίνα με μια πετσετα τυλιγμενη γυρω μου.Εφτιαξα ενα σαντουιτς με ζαμπον,τυρι και ντοματα γεμισα και μια κουπα καφε και εκατσα να το απολαυσω.Ενιωθα κατι σαν ρομποτ η κουραση ηταν πλεον ορατη,σε συνδυασμο με την ζεστη της ημερας και το χθεσινοβραδυνο ξενοχτι

εκαναν το κεφαλι μου βαρυ,και το σωμα μου ανικανο να υπακουσει.Αυτο που με ανακουφιζε καπως ηταν οτι σε λιγο θα εβλεπα την αγαπημενη μου Νανσυ.Εβαλα να δω στην τηλεοραση τα νεα της ημερας,ετσι για να κραταω επαφη σχετικα με το τι συμβαινει στον κοσμο.

Η Βορειος Κορεα δια στοματος του προεδρου δηλωνε για πολλοστη φορα οτι ηταν ικανη να επιφερει καιριο χτυπημα στις Ηνωμενες Πολιτειες με τους βαλλιστικους της πυραυλους.Στην Χαβαη ηχησαν απο λαθος οι σειρηνες για επερχομενο πυραυλο και ο κοσμος ετρεχε να κρυφτει στα καταφυγια."Σε τι τρελλο κοσμο ζουμε",σκεφτηκα.

Και εμεις κυνηγαμε κακους,δολοφονους αλλα ουτε λεξη για μας στις ειδησεις εκτος αν καποιος μπατσος σκοτωθει στο καθηκον η εξιχνιαστει καποια μεγαλη υποθεση,πραγμα που ελπιζα να συμβει και στην δικη μας περιπτωση κι ας μην το ανεφερε κανενα δελτιο ειδησεων.Ακομα θυμομουν μια Γαλλικη αστυνομικη ταινια με τον Αλεν Ντελον που ειχα δει στην τηλεοραση οταν ειχα τα μισα χρονια απο αυτα που εχω τωρα.Θυμομουν οχι τοσο την υποθεση οσο τον τιτλο."Le Parol de Flic" λεγοτανε δηλαδη "Ο Λογος του Μπατσου",μια ωραια δυνατη ταινια.Τελικα και οι Ευρωπαιοι ηξεραν να φτιαχνουν καλο σινεμα σκεφτηκα χαμογελωντας.Αρχισα παλι να ντυνομαι,φορεσα ενα απλο κοντομανικο μπλουζακι

το τζιν παντελονι μου και αθλητικα παπουτσια.Πηρα τα κλειδια μου και κατεβηκα παλι στο δρομο.Πλησιασα την Μπιουικ και χαιδεψα την λαμαρινα,η μηχανη ηταν ακομα ζεστη.Που να προλαβει να κρυψει με τετοια ζεστη.

Ποσα χιλιομετρα εκανε παλι σημερα,αν τα αυτοκινητα ειχαν στομα και μπορουσαν να μιλησουν θα ειχαν πολλα να πουν.Εβαλα μπροστα και ξεκινησα τραβωντας για το Κοναντ Γκαρντεν την ομορφη συνοικια οπου εμενε η Σουζαν,η φιλη της Νανσυ.Οταν εφτασα εξω απο το σπιτι της εσβησα την μηχανη και καθησα λιγο να απολαυσω την ησυχια της καλοκαιριατικης νυχτας.Τα επομενα πεντε λεπτα με ειχε παρει ο υπνος ακουμπωντας τα χερια μου πανω στο τιμονι.

Με ξυπνησε ο ηχος μεταλλου που χτυπαι πανω σε κρυσταλλο.Ανοιξα τα ματια μου και κοιταξα εξω,η Νανσυ χτυπουσε το τζαμι με το δαχτυλιδι που φορουσε στο δαχτυλο της.Πατησα το κουμπι και το τζαμι κατεβηκε στα αυτια μου εφτασε η φωνη της Νανσυ.

-Τι κανεις παιδι μου εδω?Γιατι δεν ηρθες στο σπιτι?Σε περιμεναμε.

-Μμμ..για εκει ερχομουνα αλλα ειπα να κατσω δυο λεπτα εδω και μαλλον με πηρε ο υπνος.

Η Νανσυ εχωσε το μουτρακι της απο το ανοιχτο παραθυρο και μου εδωσε ενα φιλι στο στομα.

-Κουρασμενο μου αγορι εσυ!Ελα κλεισε το αμαξι και παμε επανω εχουμε φτιαξει φαγητο.

Κλειδωσα το αυτοκινητο και σταθηκα διπλα της στο πεζοδρομιο.Την επιασα απο την μεση και προχωρησαμε ως την πορτα της Σουζαν.

-Κουραζεσαι πολυ ετσι δεν ειναι?Καλα που κατεβηκα να βγαλω τα σκουπιδια και ειδα το αυτοκινητο παρκαρισμενο εδω εξω.

Ειπε η Νανσυ ακουμπωντας το κεφαλι της στον ωμο μου.

-Η αληθεια ειναι οτι δεν εχω καθησει και πολυ να ξεκουρασω το Σαββατοκυριακο ετοιμαζαμε το σπιτι της θειας του Ντανιελ,για την υποθεση που δουλευουμε.

Με την κουβεντα ειχαμε μπει ηδη στο σπιτι και η Νανσυ με εμπασε στο σαλονι.

-Θα μου τα πεις ολα με τη σειρα καθησε εδω και θα σου φερω εγω ενα ποτηρι κρασι μεχρι να στρωσουμε το τραπεζι.

Σωριαστηκα στον καναπε και εβγαλα το πακετο με τα τσιγαρα απο την τσεπη μου.Θα εβγαζα και τα παπουτσια μου αν ημουν στο σπιτι μου.Αλλα δεν ημουν, κι ετσι αναψα ενα τσιγαρο καθως περιμενα την Νανσυ να φερει το κρασακι μου.

-Τι ωραιες μυρωδιες ερχονται απο την κουζινα βρε κοριτσια?Τι καλο μαγειρευετε?

Η Νανσυ ηρθε στο σαλονι με το ποτηρι στο χερι.

Φορούσε ένα ροζ ανοιχτό μπλουζάκι και ασπρο καυτό σορτς.

-Αα θα σου αρεσει νομίζω.Είναι κρεας με διαφορα χορτα κατι σαν φρικασε το φτιαχνουν πολυ οι Ελληνες το Πασχα, με λεμονι ειναι υπεροχο.

Εκεινη την στιγμη ξεπροβαλε και η οικοδεσποινα απο την πορτα της κουζίνας φορωντας την φορμα της και μια ποδια απο πανω.Με χαιρετησε κουνωντας την ξυλινη κουταλα που κρατουσε στο χερι της.

-Γεια σου Τζο πως τα πας?Σε πεντε λεπτα σερβιρουμε το φαγητο.

Η Σουζαν ηρθε και εκατσε απεναντι απο τον καναπε που καθομασταν εγω με την Νανσυ.

-Καλα ειμαι λιγο κουρασμενος μονο,θα νιωσω καλυτερα οταν δοκιμασω την σπεσιαλιτε σας.

Ειπα γελωντας.

-Ειχαμε παιι χτες σε ενα ελληνικο εστιατοριο κατω στην Γρικταουν εκει δοκιμασαμε αυτο το φαγητο.Μας αρεσε κι ετσι εψαξα και βρηκα στο ιντερνετ την συνταγη οποτε δεν μενει παρα να δουμε αν πετυχε.Αληθεια ο Ντανιελ τι κανει?Ειπε η Σουζαν.

-Καλα ειναι κι αυτος πηγε να ξεκουραστει λιγο, ειχαμε μια γεματη ημερα.Και αυριο θα παμε στο Τμημα νωρις.

-Πρεπει να κανετε και κανενα διαλλειμα για ξεκουραση ε?Παω να σερβιρω το δειπνο μας.

Η Σουζαν σηκωθηκε και τραβηξε για την κουζίνα της,

Απομειναμε εγω και η Νανσυ πανω στον καναπε αγκαλιασμενοι.Η Νανσυ περασε το χερι της γυρω απο τον λαιμο μου.

-Δες να υπαρχει καποια φλογα μεταξυ τους?Της Σουζαν και του Ντανιελ εννοω..

-Τι να σου πω..και ο Ντανιελ ειναι αληθεια οτι δειχνει καποιο ενδιαφερον για αυτην.Μακαρι να ταιριαζουν ειναι καλα παιδια και οι δυο,εσυ βεβαια ξερεις την Σουζαν καλυτερα.

-Ναι οντως..εσεις πως πατε με την υποθεση?Μου εχεις λειψει πολυ ξερεις..Και ανησυχω μετα την αποπειρα ποιος ξερει τι αλλο εχουν στο μυαλο τους αυτοι οι τυποι.

-Να μην ανησυχεις καθολου,ολα ειναι υπο ελεγκο αλλωστε απο αυριο μπαινουμε στην τελικη ευθεια αν αποδωσει βεβαια αυτο που θελουμε να κανουμε.

Την καθησυχασα εξηγωντας της με δυο λογια το σχεδιο που της φανηκε αρκετα εμπνευσμενο.Η Νανσυ ειναι απο την φυση της αισιοδοξη.Εσβησα το τσιγαρο μου στο τασακι και πηρα το ποτηρι με το κρασι ανα χειρας.Το τραπεζι ηταν στρωμενο και μας περιμενε.

Την ιδια ωρα στον τελευταιο οροφο του καζινο Λακι Σεβεν οπου βρισκεται το γραφειο του Νικ Καμπελ λαβαινε χωρα μια συναντηση μακρια απο αδιακριτα βλεμματα.Ο καπως παχουλος επισκεπτης ηταν καθισμενος αναπαυτικα σε μια πολυθρονα μπροστα

απο το γραφειο του Καμπελ και απολαμβανε το ουισκι που του ειχε προσφερει ο οικοδεσποτης.Καπνιζε επισης και ενα απο τα πουρα του οπως αλλωστε και ο ιδιος ο Καμπελ.Οι δυο τους ειχαν δημιουργησει ενα προπετασμα καπνου μεσα στον χωρο παρολο που το γραφειο καθε αλλο παρα μικρο ηταν.Ο Καμπελ ηταν αυτος που μιλουσε.

-Σε καλεσα αποψε εδω για δυο λογους.Ο ενας ειναι οτι σε εμπιστευομαι και η συνεργασια μας υπηρξε αψογη μεχρι τωρα.Ο δευτερος λογος ειναι οτι νομιζω πως ηρθε ο καιρος να καρπωθουμε το κερδος απο ολα αυτα που εχουμε μαζεψει μεχρι τωρα με τοσο κοπο.

Εσυρε το δαχτυλο του πανω στο γραφειο σαν να προσπαθουσε να διωξει καποιον αδιορατο κοκκο σκονης.Στον απεναντι καναπε ο Κεννυ Ροτζερς ηταν αραχτος ξεφυλλιζοντας ενα πορνοπεριοδικο ενω ταυτοχρονα καθαριζε τα νυχια του με εναν χαρτοκοπτη.Ο Καμπελ ηπие μια γουλια απο το ποτο του και συνεχισε.

-Γνωριζω επισης οτι εισαι ενας αρκετα ικανος πιλοτος,οποτε αυτο θα μας ειναι ιδιαιτερα χρησιμο σε αυτην τη φαση του σχεδιου.Η αληθεια ειναι οτι βρηκα ανθρωπο να σπρωξω οτι πολυτιμο εχουμε μαζεψει μεχρι τωρα.

Ο επικεπτης τιναξε την σταχτη του στο τασακι και κουνησε το κεφαλι του.

-Κανεις το σωστο πιστευω,οσο τα κρατας εδω ειναι

επικινδuno ζερεις.

-Και εδω ακριβως ειναι που μπαινεις εσυ στο πλανο.Σε δυο τρεις ημερες θα χρειασται να πεταξεις απο το αεροδρομιο Κολμαν με ενα Τσεσνα Καραβαν μεχρι το Γκριν Μπει,εκει θα σε περιμενει ο αγοραστης που θα του παραδωσεις αυτα εδω τα μωρακια.

Ο Καμπελ ανοιξε ενα συρταρι στο πλαινο μερος του γραφειου του και τραβηξε εξω δυο μεγαλες κασετινες.Τις ανοιξε και τις εσπρωξε προς το μερος του επισκεπτη του.Η μια ηταν γεματη με διαμαντια διαφορων μεγεθων και η αλλη με κοσμηματα απο χρυσο.

Ο επισκεπτης τεντωσε το χερι του ενω τα ματια του ειχαν γουρλωσει αντικρυζοντας το περιεχομενο.Ο Καμπελ τον εκοψε με μια κινηση του χεριου του.

-Δεν θα τα παρεις τωρα δε θα το ρισκαρουμε!Εσυ θα παραδωσεις τα διαμαντια μονο,τα χρυσαφικα θα τα φροντισω εγω.Θα σε ειδοποιησει ο Κεννυ οταν θα ειμαστε ετοιμοι.

Ο Κεννυ Ροτζερς σταματησε το ξεφυλλισμα του περιοδικου και εγνεψε με το κεφαλι του.

-Εσενα δεν προκειται να σε ψαξει κανεις αλλωστε στις ιδιωτικες πτησεις ο ελεγχος ειναι υποτυπωδης οπως ζερεις.Τα διαμαντια θα ειναι σε ενα βαλιτσακι με διπλο πατο.

Ο επισκεπτης τραβηξε μια γερη γουλια απο το ουισκι του και αναψε ξανα το πουρο του που στο μεταξυ ειχε

σβησει.

-Στο Γκριν Μπει απο οσο ξερω δεν εχει αεροδρομιο.Που θα κατεβω για το ραντεβου εχει καποιο ανοιχτο χωρο?

Εδω ο Καμπελ γελασε και κουνησε το χερι που κρατουσε το πουρο κυκλικά,ετσι που εμοιαζε με φωτοβολιδα.

-Ξεχασα να σου πω οτι το συγκεκριμενο Τσεσνα ειναι και υδροπλανο,οποτε θα κατεβεις στην λιμνη.Εκει θα σε συναντησει ο ανθρωπος μας με σκαφος.Μπορεις να το κατεβασεις στη λιμνη ετσι?Εχεις καποια εμπειρια φανταζομαι.

-Εχω κανει μερικα κατεβασματα σε λιμνες παλιότερα ναι,ελπιζω μονο να μην εχει εντονο κυματισμο.Αποκριθηκε.

-Φροντισε να πανε ολα καλα εδω μιλαμε για ενα ποσο της ταξης των επτακοσιων χιλιαδων δολαριων, δεν θελω να βρεθουνε τα κοσμηματα στον πατο της λιμνης.

Τα ματια του επισκεπτη ελαμψαν οταν ακουσε το χρηματικο ποσο και χαμογελασε πλατια.Φυσηξε τον καπνο του πουρου του σαν ενα γαλαζιο συννεφο.

-Μεινε ησυχος αν ειναι να το κατεβασω εκει ετσι θα γινει,δεν ειμαι κανενας πρωταρης.

-Εσυ φυσικα θα παρεις ενα πολυ καλο μεριδιο απο ολα αυτα,δες το σαν μπονους συνταξιοδοτησης,κριμα δεν ειναι να δουλευεις για ψιχουλα?

Ο Καμπελ εσβησε το πουρο του στο τασακι σχηματιζοντας ενα λοφακι απο σταχτη.

-Με τα λεφτα που βγαζουμε..θα ειναι ενα δωρο για μενα,ισως ετσι μπορω να αγορασω ενα μικρο σκαφος που παντα ονειρευομουνα.

Μουρμουρισε ο επισκεπτης περισσοτερο μιλωντας στον εαυτο του.Ο Καμπελ ακουμπησε και τα δυο του χερια με τις παλαμες πανω στο γραφειο του.Επειτα περασε τα δαχτυλα του χεριου του μεσα απο τα καλοχτενισμενα μαλλια του.

-Λοιπον οταν θα εχω κανει την τελικη συνενωση με τον αγοραστη θα μιλησουμε παλι,να σου δωσω τις λεπτομερειες ενταξει?

-Ναι παρε με στο γνωστο νουμερο,θα περιμενω νεα σου.

Ο Καμπελ σηκωθηκε απο την καρεκλα του και το ιδιο εκανε και ο επισκεπτης του.Εσφιζαν τα χερια σε μια θερμη χειραψια και επειτα ο επισκεπτης αποχωρησε κλεινοντας την πορτα πισω του.Μολις εγινε αυτο,ο Καμπελ κοιταξε το δεξι του χερι, τον Κεννυ Ροτζερς και εβαλαν και οι δυο τα γελια.

-Και τωρα можεις να μου φωναξεις τον Μπορις.Παω στοιχημα οτι θα ειναι κατω στο μπαρ και θα τα πινει ως συνηθως.

Ο Ροτζερς σηκωθηκε απο την θεση του και πηγε προς την πορτα.

-Η θα προσπαθει να στριμωξει καμια απο τις

σερβιτορες παλι αφεντικο!Παω να τον βρω.

Ο Καμπελ κουνησε το κεφαλι του αριστερα δεξια και χαμογελασε ικανοποιημενος που τα πραγματα πηγαιναν οπως τα ειχε σχεδιασει μεχρι τωρα.

Το δειπνο ηταν εξαιρετικο οπως ηταν αλλωστε αναμενομενο με δυο γυναικες να ασχολουνται με την κουζίνα και το απολαυσα δεοντως.Οταν οι δυο τους μαζεψαν το τραπεζι καθησαμε στον καναπε για ενα τελευταιο ποτο.

-Παιδια εγω θα πιω αυτο και θα αποχωρησω,θα σας αφησω κι εσας να ξεκουραστειτε.Αυριο εχω να παω στην δουλεια λιγο πιο νωρις απο οτι συνηθως.Ειπα.

-Αν και Κυριακη ειχες μια γεματη ημερα μωρο μου χρειαζεσαι ξεκουραση ειναι η αληθεια.

Η Νανσυ αρχισε να μου κανει μασαζ στους ωμους καθως μιλουσε.

-Αληθεια με την υποθεση πως τα πατε?Καποια στιγμη πρεπει να ξεκουραστεις κι εσυ.

-Απλωνουμε τον ιστο μας οπως η αραχνη τις επομενες ημερες περιμενοντας το εντομο να πεσει μεσα.

-Και αν το εντομο..δεν πεσει μεσα τοτε τι θα κανετε?

Ρωτησε η Νανσυ.

-Τοτε γλυκια μου θα χρειασται να παμε εμεις να το ξετρυπωσουμε.Χαμογελασα.

-Η δουλεια σας αν και δεν αμοιβεται οσο πρεπει ειναι απο τις πλεον δυσκολες,ουτε τις αργιες δεν μπορειτε

να χαλαρώσετε λίγο.Συμπλήρωσε η Σουζαν.

-Τι να κανουμε ετσι ειναι το παιχνιδι..καθε δουλεια εχει τα υπερ και τα κατα της.Νανσυ αν συνεχισεις αυτο το χαλαρωτικο μασαζ βλεπω να με παιρνει ο υπνος στον καναπε σας.

Απαντησα εγω.Ρουφηξα οτι ειχε απομεινει στο ποτηρι απο το ποτο μου και χαιδεψα τα μαλλια της αγαπημενης μου.

-Μπορεις να κοιμηθεις εδω αποψε αν θελεις η Σουζαν δεν θα εχει προβλημα ετσι δεν ειναι?

Ακουστηκε η φωνη της Νανσυ.

-Ασε καλυτερα να παω στο σπιτι μωρο μου.Εξαλλου ποιος θελει να εχει εναν γερο το πρωι μεσα στα ποδια του?

Ειπα και σηκωθηκα χαμογελωντας.Οι δυο κοπελες εβαλαν τα γελια.

-Αν ηταν ολοι οι γεροι σαν εσενα..

Η Σουζαν κουνησε το κεφαλι της με νοημα.Ευχαριστησα την οικοδεσποينا πηρα τσιγαρα και κινητο και επιασα την Νανσυ απο την μεση.

-Λοιπον γλυκια μου ωρα να φευγω.Θα με πας μεχρι εξω?

Η Νανσυ με συνοδευσε μεχρι την εξωπορτα την αγκαλιασα και φιληθηκαμε με παθος διπλα στο παρτερι με τα λουλουδια της Σουζαν.

-Θα μιλησουμε αυριο στο τηλεφωνο ενταξει?

Συμφωνησα με ενα νευμα του κεφαλιου καθως ανοιγα

την πορτα της Μπιουικ μου.

-Φυσικα μωρο μου καλη σου νυχτα!

Καθησα στο τιμονι και διαπιστωσα οτι η θερμοκρασια μεσα στο αυτοκινητο ηταν σαφως καλυτερη απο οτι οταν ειχα ερθει στο σπιτι της Σουζαν.Ξεκινήσα την μηχανη και τραβηξα για το ταπεινο μου διαμερισμα.

Το επομενο πρωι ξυπνησα με μια αναλαφρη διαθεση,λες και η κουραση ειχε εξαφανιστει ως δια μαγειας."Τι μπορει να κανει ενας καλος υπνος",σκεφτηκα.Βλεποντας τον εαυτο μου στον καθρεφτη διαπιστωσα οτι χρειαζομουν οπωσδηποτε ξυρισμα,ετσι ηταν το πρωτο πραγμα που εκανα.Κατοπιν γεμισα μια κουπα με καφε και εριξα στο στομα μου ψωμι με μαρμελαδα.Ημουν ετοιμος να αντιμετωπισω την νεα ημερα που μολις ειχε ξεκινήσει.Επιασα το κινητο μου και πηρα τηλεφωνο τον Ντανιελ.

-Καλημερα Ντανιελ,ολα ενταξει με την συσκευη στο γραφειο μου?Τι ωρα τους ειπες?

-Καλημερα ναι ολα οκ,στις δεκα θα ειναι ολοι εκει,ετοιμαζομουνα να παω στο Τμημα τωρα.

-Ωραιο φευγω και εγω,θα εχουμε χρονο να δουμε την Βαργκας πρωτα υποθετω.Ενταξει ξεκινω.

Πατησα το κοκκινο κουμπι και η κληση τερματιστηκε.Εριξα τα κλειδια στην τσεπη μου και εκλεισα την πορτα πισω μου.Στον δρομο το γνωστο

καραβανι των αυτοκινητων χαραζε την πορεια του προς ολες τις κατευθυνσεις.

Μεσα απο τα τζαμια μπορουσες να διαβασεις τα προσωπα των επιβατων.Καποια ηταν σκυθρωπα και βαριεστημενα καθως πηγαιναν στη δουλεια για το μεροκαματο,αλλα που και που ξεχωριζες και μερικες χαρουμενες φατσες,αυτες των παιδιων σε πιο οικογενειακα αυτοκινητα,ειχε αρχισει βλεπεις η περιοδος των διακοπων και οι αυτοι οι τυχεροι συντομα θα βρισκονταν σε καποια παραλια για να απολαυσουν το νερο κατω απο τον καυτο καλοκαιριατικο ηλιο.Αυτα τα αυτοκινητα ξεχωριζαν πιο ευκολα απο τα αλλα,καθως ειχαν δεμενα στην οροφη τους καρεκλες για την παραλια,ομπρελες, φουσκωτα παιχνιδια για το νερο και οτι αλλο μπορουσες να φανταστεις.

Οικογενειαρχεις ανθρωποι..Αναψα ενα τσιγαρο και φυσηξα τον καπνο απο το ανοιχτο παραθυρο.Πριν ακομα το καταλαβω βρισκομουν εξω απο το Τμημα και εμپαινα στο παρκινγκ.Στο βαθος το ματι μου επεσε πανω στο SUV του Ντανιελ,ειχε καταφερει να φτασει πριν απο εμενα.Περνωντας απο το γραφειο των ντετεκτιβ μοιρασα καλημερες αριστερα και δεξια και ειδα τον Ντανιελ στο γραφειο του χωμενο αναμεσα στα χαρτια του.Τον χτυπησα φιλικα στον ωμο.

-Τι γινεται?Το παλευεις με αυτα εδω?

Εδειξα με μια κινηση του κεφαλιου μου την στοιβα

απο τα χαρτια πανω στο γραφειο του.

-Ναι προσπαθω,αλλα ξερεις πως ειναι..οσα και να φτιαξεις παντα κατι μενει που χρειαζεται να το βαλεις σε ταξη..

-Εγω παω μεσα..

Εδειξα με τον αντιχειρα την πορτα του γραφειου μου.

-Ενταξει σε πεντε ερχομαι κι εγω.

Μπαινοντας στο γραφειο μου εβγαλα σακακι και οπλοθηκη και τα κρεμασα στην καρεκλα.Πηγα ως το παραθυρο και ανοιξα τα στορια και το τζαμι,να μπει φως και λιγος καθαρος αερας,οσο καθαρος μπορεί να ειναι δηλαδη ο αερας μεσα στην πολη.Εξαλλου ειναι νωρις ακομα για κλιματιστικο,σκεφτηκα.

Την ωρα που ημουν πανω απο την αγαπημενη μου καφετιερα γεμιζοντας μια κουπα καφε η πορτα ανοιξε και μπηκε ο Ντανιελ.Επιασα μια δευτερη κουπα και την γεμισα και αυτη.

-Καφε βαζω ετσι?

Τι τον ρωτω αφου ειχα ηδη βαλει..Προχωρησα προς το μερος του και εβαλα την κουπα στο χερι του,επειτα σωριαστηκα στην καρεκλα μου.

-Ναι τον χρειαζομαι τι υπνος ηταν κι αυτος σαν μωρο παιδι επεσα χθες στο κρεβατι.

Ο Ντανιελ εκατσε πανω στο μικρο γραφειο αντικρυ μου αφηνοντας τον καφε διπλα του.

-Κι εγω τα ιδια μη νομιζεις,μολις ακουμπησα στο κρεβατι κοιμηθηκα αφου ολη την ημερα δεν

καθησαμε χθες.Ειπα.

-Οσον αφορα το..

Την φραση του Ντανιελ διεκοψε ενα διακριτικο χτυπημα στην πορτα.

-Περαστε!

Περασε και ηταν κατι που ομολογουμενως δεν περιμενα να δω.Η Τζεην Βαργκας με ενα εφαρμοστο φορεμα με σκισιμο στο πλαι,τα μαλλια της λυτα αυτη την φορα και καλοχτενισμενα το προσωπο της με ελαφρυ μακιγιαζ και απαλο κραγιον στα χειλη.

Λιγο πιο κατω απο το ντεκολτε του στηθους της αστραφτε περηφανο το διαμαντενιο κολλιε,αυτο που ειχαμε δανειστει για την περισταση.Προσπαθησα να κρατησω το σαγονι μου στη θεση του,καθως εκεινη μιλησε.

-Καλημερα..λοιπον πως σας φαινομαι?Περναω για το καλομαθημενο κοριτσι ενος πλουσιου μπαμπα?

-Εμ..πρακτικα δεν σε γνωρισα χωρις την στολη,εκανες πολυ καλη δουλεια πραγματικα.Οχι πως δεν ησουν αξιοπροσεκτη και πριν δηλαδη..

-Αληθινη μεταμορφωση..πραγματικα μοιαζεις με σταρ του Χολιγουντ.

Βιαστηκε να συμπληρωσει και ο Ντανιελ και ετρεξε να φερει μια καρεκλα για να καθησει η..ανερχομενη σταρ του Τμηματος.

-Καλα ο Μίλλερ θα το καταπiei αμασητο το παραμυθι νομιζω..αρκει να πεις αυτα που πρεπει.Ειπα εγω.

-Ε τότε ας κανουμε μια ανακεφαλαιωση..

Η Τζην χαμογελασε και τιναξε τα μαλλια της προς τα πισω.Της προσφεραμε καφε,δεν υπηρχε αλλωστε τιποτα αλλο εκει μεσα που θα μπορούσαμε να προσφερουμε,και πιασαμε την συζητηση απο την αρχη ρυθμιζοντας και την παραμικρη λεπτομερεια.

-Τι λες θα τα καταφερεις?

Ο Ντανιελ της εστειλε ενα χαμογελο ενθαρρυνσης.

-Ναι νομιζω ολα θα γινουν οπως πρεπει,ευκολο ειναι.Πειτε μου μονο ποτε πρεπει να παω?

-Σημερα το απογευμα ειναι καλα νομιζω,μεχρι τοτε θα ειμαστε κι εμεις απολυτως ετοιμοι.Να παρε εδω.Ειπα. Ανοιξα το συρταρι μου και εβγαλα απο μεσα μια καρτα,την οποια εσπρωξα προς το μερος της.

-Αυτα ειναι τα τηλεφωνα του γραφειου του,κανε ενα τηλεφωνο το μεσημερι και ζητα του ραντεβου για το απογευμα.Πιθανως θα απαντησει η γραμματεας του.

-Και μολις τελειωσω απο εκει τι κανω?

-Μετα τιποτα.Εισαι ελευθερη να κανεις οτι θελεις! Κανονισαμε με τον Αρχηγο να εχεις αδεια μεχρι την Τεταρτη οποτε..πηγαινε καπου για μπανιο η διακοπες ξεκουρασου λιγο.

Εγειρα μπροστα και ενωσα τα δαχτυλα των χειρων μου.Το κοσμημα εδειχνε εκθαμβωτικο πανω σε αυτην την κοπελα.Εκεινη σηκωθηκε και απλωσε το χερι της. Δωσαμε χειραψια πρωτα με εμενα και μετα με τον Ντανιελ.

-Καλη επιτυχια!Της ευχηθηκα.

-Θα σας ενημερωσω молis φυγω απο το γραφειο του Μιλλερ..

Κουνησα το κεφαλι μου σε καταφραση.

-Α ,μην ξεχασεις να μου επιστρεψεις το κοσμημα οταν τελειωσεις απο εκει,πρεπει να το επιστρεψω στην θεση του.Επενεβη ο Ντανιελ.

-Ενταξει τα λεμε αργοτερα λοιπον..

Την κοιτουσαμε καθως αυτη πηγαινε προς την πορτα λικνιζοντας το σωμα της μεσα στο σφιχτο της φορεμα και ξαφνικα ενιωσα να ζεσταινομαι..Μα γιατι δεν ειχα ανοιξει τον κλιματισμο?

-Το εχει η μικρη θα τα καταφερει.Ειπε ο Ντανιελ.

-Αυτο ξαναπες το!

Ειπα με το βλεμμα μου στηλωμενο στην πορτα.Ρουφηξα λιγο απο τον καφε μου και αναψα ενα τσιγαρο.Φυσηξα τον καπνο που εκανε κυκλακια πριν διαλυθει.Κοιταξα το ρολοι μου,και απευθυνθηκα στον συνεταιρο μου.

-Σε λιγο θα αρχισουν να ερχονται και οι υπολοιποι της ομαδας ετσι δεν ειναι?

-Ναι οπου να ναι..τι θελεις να κανω?Αποκριθηκε.

-Εδω μεσα αποκλειεται να χωρεσουμε ολοι..Ντανιελ οποιος ερχεται πηγαινε τον στην μικρη αιθουσα συσκευεων που εχουμε.Καπνιζω το τσιγαρο μου και ερχομαι κι εγω.Εχεις τα χαρτια σου ετσι?

-Ναι εδω ειναι..

Ο Ντανιελ εβαλε το χερι στην τσεπη του και εβγαλε δυο διπλωμενα χαρτια μεγεθους Α4 με τα ονοματα των συναδελφων που θα συμμετειχαν στην επιχειρηση.Απλωσε το χερι του και μου εδωσε το ενα.Μετα εβαλε πλωρη για την αιθουσα των ντετεκτιβ.Εγειρα πισω στην καρεκλα μου η οποια ετριξε,τραβηξα μια ρουφηξια απο το τσιγαρο μου και παρακολουθησα την καφτρα να ζωντανευει.Θυμηθηκα τα καλοκαιρια οταν ημουν ακομα παιδι στο Οχαιο,μαζι με τον πατερα και την μητερα μου.Συνηθως τετοια εποχη ημασταν διακοπες τσαλαβουτουσαμε στα νερα μαζι με τα αλλα παιδια της γειτονιας.Ημερες ξενοιασιας χωρις σχολειο,ποσο μου εχουν λειψει ολα αυτα!Ίσως οταν τελειωσει αυτη η υποθεση να παρω μερικες ημερες αδειας και να μπορεσω να τους επισκεφθω μαζι με την Νανσυ.Ωραιο η ονειροποληση αλλα η δουλεια περιμενει,σκεφτηκα.Εσβησα το τσιγαρο μου στο τασακι πατωντας το καλα,αφησα ενα βαθυ αναστεναγμο και σηκωθηκα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Ο ΙΣΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ

Εσπρωξα την πορτα της μικρης αιθουσας συσκευσεων και εκανα ενα γυρο με το βλεμμα στον χωρο.Γυρω απο το μακροστενο τραπεζι καθονταν ολοι οσοι ειχαν παρει μερος σε αυτην την επιχειρηση μεχρι τωρα συν δυο.Μολις με ειδαν εκαναν να σηκωθουν.Τους εκανα νοημα με το χερι να καθησουν,δεν υπηρχε λογος.Απο την μια μερια του τραπεζιου καθονταν ο αστυνομικος Αντυ Μουρ με τον συνεργατη του,που ειχαν παρει μερος στην παρακολουθηση του Μιλλερ.Διπλα τους ηταν καθισμενος ο Ντανιελ και απο την αλλη μερια του τραπεζιου βρισκονταν ο αστυνομικος ΜακΦερσον με τον συνεργατη του και οι δυο επιπλεον αστυνομικοι που μας ειχε διαθεσει ο Αρχηγος για να συνδραμουν στο εργο μας.Διαβασα τα μικρα τους ονοματα στην λιστα μου,Λιο και Τσαρλς.

Μερικοι απο αυτους ειχαν μπροστα τους πλαστικα κυπελακια με καφε ενω μερικοι αλλοι μπουκαλακια με νερο για να αντιμετωπισουν την ζεστη της ημερας.

-Καλημερα σας κυριοι,κατ'αρχας χαιρομαι που ειστε ολοι εδω και θα δουλεψουμε ολοι μαζι σε αυτη την υποθεση η παρουμεν σας εδω ειναι ιδιαιτερωσ πολυτιμη.

Απο σημερα και για τρεις ημερες θα παρακολουθουμε το σπιτι της 28ης Οδου,οπως πιστευω οτι θα σας εξηγησε και ο ιδιος ο ντετεκτιβ Τζοουνς,με σκοπο να πιασουμε επ' αυτοφορω τους δραστες που θα επιχειρησουν να εισβαλουν σε αυτο.Αν το αποτολμησουν δηλαδη,αλλιως χασαμε το χρονο μας αδικα και επιστρεφουμε ολοι στα συνηθισμενα μας καθηκοντα.

Τραβηξα μια καρεκλα και καθισα αναποδα σε αυτην ακουμπωντας τα χερια μου στην πλατη της.Κοιταξα προς την μερια του Ντανιελ ο οποιος ειχε σηκωθεί και στεκοταν διπλα ακριβως απο τον πινακα που ενα σχεδιο επανω του κατι ειχε να μας πει.

Ο Ντανιελ ειχε σχεδιασει με μαρκαδορο μια κατοψη του σπιτιου,τους παρακειμενους δρομους καθως και τις συσταδες των δενδρων.Επειτα πηρε τον λογο.

-Οπως βλεπετε θα καλυψουμε την οικια απο τρεις μεριες απο την μερια της εκκλησιας με ενα κλειστο βαν που θα βρισκεται στο παρκινγκ,απο την πλευρα της 28ης οδου θα εχουμε ανθρωπους στην αποθηκη αυτου εδω του σπιτιου, (εδειξε με τον δεικτη του ενα σημειο πανω στον πινακα).Και απο την μερια της Εθνικης θα εχουμε ενα συμβατικο αυτοκινητο μονο

για τις βραδυνες ωρες.

-Για το αποψινο βραδυ θα παμε χαλαρα καλυπτοντας μονο τα δυο σημεια.Το βρισκω εντελως απιθανο να επιχειρησουν κατι αποψε.Απλα εξοικιωθειτε με τον χωρο,δείτε πως λειτουργει θα εχετε και τον χρονο να ξεκουραστειτε ετσι.Ειπα.

Ο Ντανιελ διευκρινισε.

-Οι επικοινωνιες θα γινονται με φορητους ασυρματους Μοτορολα με κωδικοποιημενο σημα,ετσι δεν υπαρχει περιπτωση να μας ακουει καποιος αλλος ασχετος με την υποθεση.

Εριξα μια ματια στην ομαδα ετσι οπως καθονταν απο αριστερα προς τα δεξια.Ο αστυνομικος Μουρ επαιζε τον στυλο αναμεσα στα δαχτυλα του,ενω ολοι κοιτουσαν μια τον Ντανιελ και μια εμενα.

-Εσεις Λιο και Τσαρλς οταν τελειωσουμε απο εδω θα πατε να παραλαβετε το φορτηγακι απο το γκαραζ του του Τμηματος και θα το πατε στο παρκινγκ της εκκλησιας.Θα φροντισω να παραλαβουν ολοι κυαλια νυχτερινης ορασης,θα μας φανουν χρησιμα καθως ο φωτισμος ειναι καπως φτωχος εκει.

Μιλησα αναβοντας ενα τσιγαρο και αναζητωντας τριγυρω με το βλεμμα ενα τασακι αλλα ασφαλως δεν υπηρχε κατι τετοιο στην αιθουσα συσκεψεων.Ο Ντανιελ ξεροβηξε και ξαναπηρε τον λογο.

-Οι βαρδιες σας θα αλλαζουν ανα εξι ωρες ετσι θα μπορειτε να ξεκουραζεστε ενδιαμεσα.Δηλαδη: Στην

αποθηκη θα εποπτευει την περιοχη ενα ατομο μετα απο εξι ωρες τον αλλαζει ο συνεργατης του,το ιδιο και στο φορτηγακι διπλα στην εκκλησια.Στο αλλο αυτοκινητο,αυτο απο την μερια της Εθνικης Οδου θα ισχυει το ιδιο απο την δυση του ηλιου και μετα αφου την ημερα δεν το χρειαζομαστε.

Ηταν σειρα μου παλι να μιλησω.

-Η μονη εξαιρεση στις βαρδιες θα ειναι στο σπιτι της Ελεν οπου εκει θα ειναι δωδεκαωρες,ενας αστυνομικος το πρωι και ενας για το βραδυ.Προσοχη χρειαζεται στην αλλαγη των βαρδιων,η περιοχη πρεπει να ειναι καθαρη το τελευταιο που θελουμε ειναι να μας δει ο υποπτος να μπαينوβγαινουμε στο σπιτι.Τωρα,Ντανιελ πως προτεινεις να μοιραστουν οι βαρδιες μεταξυ μας?

Κανονιστηκε την αποψινη βαρδια στο σπιτι που ειναι και η πιο ευκολη να την αναλαβει ο συνεργατης του ΜακΦερσον.Οι υπολοιποι θα μοιραζονταν κανονικα στα αλλα τρια ποστα.

-Εγω θα παρω την βραδυνη βαρδια αυριο στο σπιτι,εσυ Μουρ θα εισαι στην πρωινη.

Ειπε ο Ντανιελ.Ο Λιο εσπρωξε προς το μερος μου το μισοαδειο κυπελακι του καφε του βλεποντας οτι η σταχτη μου ηταν ετοιμη να πεσει στο πατωμα,για να το χρησιμοποιησω ως τασακι.Τον ευχαριστησα με ενα κουνημα του κεφαλιου.

-Τοτε εγω κυριοι θα παρω την βραδυνη βαρδια της

τρτης ημερας,και εσυ ΜακΦερσον την πρωινη.
Νομιζω οτι τελειωσαμε και με αυτο το ζητημα.Ελπιζω
μονο να πιασει η παγίδα και να μην πανε οι κοποι μας
χαμενοι.

Χαμογελασα και κοιταξα προς την ομηγυρη.

-Εχετε καποιες αποριες η ερωτησεις?Ειπα.

Φυσηξα τον καπνο αφου τραβηξα μια τελευταια
ρουφηξια και επετια πεταξα οτι απεμεινε απο το
τσιγαρο μου μεσα στο κυπελακι του καφε.Εβγαλε ενα
συριστικο ηχο και μετα εσβησε.Δεν υπηρχαν
ερωτησεις απο την πλευρα των παρευρισκομενων ετσι
αυτη η μικρη συνεδριαση ελαβε τελος.Καθως εβλεπα
τους ανδρες της ομαδας να αποχωρουν,ενοιωσα
αυτοπεποιθηση.Για πρωτη φορα ημουν αισιοδοξος.

Η Τζεην Βαργκας σχηματισε απο το καινουριο κινητο
που της ειχε παραχωρηθει στο το Τμημα το νουμερο
του γραφειου του Ραιαν Μιλλερ.Απαντησε η τυπικη
και ευγενικη φωνη της γραμματεως του,η οποια της
εξηγησε οτι ο κυριος Μιλλερ βρισκοταν εκτος
γραφειου για ενα επαγγελματικο ραντεβου.

Θα μπορουσε να κανονισει ομως μια συναντηση για
τις πεντε το απογευμα που το αφεντικο της θα ειχε
ελευθερο χρονο.Αν η υποψηφια πελατισσα δεν ειχε
αντιρρηση.

Και φυσικα η Ελιζαμπεθ Σουιφτ,γιατι ως τετοια
συστηθηκε η Τζεην δεν ειχε καμια αντιρρηση.Ετσι

το ραντεβου ανανεωθηκε για τις πεντε το απογευμα.Η Τζεην εκλεισε το κινητο της,χαμογελασε και το εριξε στο τσαντακι της.

Το παλιο φορτηγακι μας ανεβαινε νωχελικα την 28η Οδο κατω απο τον καυτο ηλιο του μεσημεριου.Λιγο πριν φτασει εξω απο το σπιτι των Νταγκλας το οχημα σταθηκε για λιγο οι πισω πορτες ανοιξαν και δυο αστυνομικοι με πολιτικα κατεβηκαν απο αυτο.Ο ενας τραβηξε για την αποθηκη των Νταγκλας,και αφου ξεκλειδωσε την πορτα χωθηκε μεσα.

Ο αλλος κατευθυνθηκε με γοργα βηματα προς το σπιτι της Ελεν,της θειας του Ντανιελ και μπηκε στο εσωτερικο απο την πορτα της κουζινας.Και οι δυο κρατουσαν απο ενα σακιδιο εκδρομης με ολα τα απαραιτητα μεσα.

Επειτα ο οδηγος ξεκινησε και παλι,εφτασε ως το τελος της της οδου και επειτα εστριψε δεξια πηγαινοντας προς το παρκινγκ της εκκλησιας των Βαπτιστων.

Ο Γουιλιαμ Μारेκ ο αστυνομικος της αποθηκης ακουμπησε τον σακο του πανω στο ντιβανι και αρχισε να βγαζει οτι θα χρειαζοταν κατα την διαρκεια της βαρδιας του.

Μεταξυ αυτων τον φορητο του ασυρματο και ενα μεγαλο δοχειο με καφε.Τα τοποθετησε πανω σε ενα τραπεζακι που βρισκοταν διπλα στο παραθυρο και εριξε μια ματια τριγυρω.

Ο χώρος αν και μικρός διέθετε τουλάχιστον τα απαραίτητα. Στην μια γωνία δίπλα από μερικές κούτες από χαρτόνι βρισκόταν ένα μικρό ψυγείο. Ανοίξε την πόρτα για να δει στο εσωτερικό του μπουκαλία με κρύο νερό και αναψυκτικά, χρήσιμα με αυτήν την ζεστή!

Στην άλλη γωνία βρισκόταν ένας ανεμιστήρας με ποδι, πήγε ως εκεί πίεςε ένα πλήκτρο και τον έθεσε σε λειτουργία. Κοίταξε έξω από το παραθύρο για να διαπιστώσει την αριστη οπτική του χώρου και από τις δύο μεριές. Η ασφάλτος εμοιάζε να βγαζει κυματισμούς από την πολλή ζεστή.

Ο Μαρκεκ καθίσε στην καρεκλα απλώσε τα πόδια του μπροστά, και ανοίξε το δοχείο με τον καφέ του. Ηπие μια γουλία και ανοίξε τον Μοτορολά ασυρματο του. Τουλάχιστον αυτή η αποστολή θα είναι ξεκούραστη. Σκεφτηκε.

Στο σπίτι της Ελέν της θείας του Ντανιέλ ο αστυνομικός που βρισκόταν εκεί ακολούθησε τις ίδιες περιπου διαδικασίες. Αφου εκανε μια μικρή ξεναγηση στους χώρους του σπιτιου καθίσε στον καναπέ του σαλονιου, αναψε την την τηλεοραση εχοντας τον ηχο πολυ χαμηλα και επειτα ανοίξε τον φορητο ασυρματο του. Αυτος που βρισκόταν στην πιο δυσκολη θεση από ολους ήταν ο Τσαρλς ο αστυνομικός που εκανε την βαρδια του στο φορητακι, αυτο που μόλις πριν λιγο ειχε παρκαρει στον χώρο σταθμευσης της εκκλησιας.

Ο ήλιος σε λιγη ώρα θα αρχιζε να θερμαινει την λαμαρινα του οχηματος με αποτελεσμα ο ιδιος να αισθανεται σαν αχνιστο μυδι.

Θα επρεπε να περιμενει το απογευμα και οσο θα περνουσε η ώρα η διαφορα θερμοκρασιας θα γινοταν ολοενα και πιο αισθητη προς τα κατω.Ο Τσαρλς ανοιξε κι αυτος τον ασυρματο του.

Πισω στο Τμημα αμεσως μετα την συναντηση που ειχαμε με την ομαδα,ο Ντανιελ καθησε στην θεση του στο γραφειο των ντετεκτιβ για να τελειωσει καποιες εκκρεμοτητες που ειχε,και εγω ειχα απλωσει το κορμι μου στην καρεκλα του γραφειου μου απολαμβανοντας λιγο ακομα καφε και γεμιζοντας την ατμοσφαιρα με μυρωδατο καπνο απο το τσιγαρο μου.Νομιζω πως ειναι η καταλληλη ωρα να τηλεφωνησω στην Νανσυ,δεν ειχαμε μιλησει ακομα απο το πρωι και ειχα επιθυμησει να ακουσω την φωνουλα της.

-Γεια σου μωρο μου πως ειναι η ημερα σου?Που σε βρισκω?

-Γεια σου γλυκε μου,οτι σε σκεφτομουν.Μολις εφυγα απο την δουλεια στο δρομο για ενα ραντεβου με πελατες με βρισκεις.Εσυ πως τα περνας?

-Εγω ειμαι ακομα στο γραφειο γλυκια μου.Μολις τελειωσαμε μια συσκευη και κανω διαλλειμα.Μου ελειψες πολυ ξερεις..

-Κι εσυ μου ελειψες πολυ αγαπη μου,θα σε δω αποψε?

Να ερθω απο το σπιτι σου?

-Δεν ξερω γλυκια μου..και εγω θελω πολυ να σε δω.Απλα στειλαμε τους ανδρες στα καταλληλα ποστα και θα χρειαστει να περασω αργοτερα απο εκει να δω πως τα πανε.

-Αχα!Καταλαβαινω..θα μου τηλεφωνησεις ομως αν βρεις χρονο ενταζει?

-Φυσικα!Το θελω πολυ και εγω να βρεθουμε το ξερεις αυτο..

-Ενταξει γλυκε μου..ελπιζω να τα πουμε αργοτερα σε φιλω πολυ!

-Χμμ..και απο εμενα μωρο μου φιλια παντου!

Η Νανσυ γελασε και εκλεισε το τηλεφωνο.Εκλεισα και εγω το δικο μου και το εριξα στην τσεπη μου.Εγχειρα πισω και εβαλα τα ποδια μου πανω στο γραφειο.Θα πρεπει να μιλησω στον Ντανιελ σκεφτηκα,ελπιζω να πειναι οσο κι εγω οταν τρως με παρεα ειναι καλυτερα.

Η Τζεην Βαργκας ηταν στο ραντεβου της πεντε λεπτα νωριτερα.Ειχε παρκarei το αυτοκινητο της ενα τετραγωνο πιο περα απο εκει που βρισκοταν το γραφειο του Μιλλερ,και τωρα στεκοταν μπροστα απο την πορτα του ασανσερ την οποια ανοιξε και περασε μεσα.Δεν ηξερε γιατι,αλλα ειχε αποφασισει να αφησει το αυτοκινητο της λιγο μακρυτερα και οχι στον χωρο σταθμευσης που βρισκοταν ακριβως απεναντι απο το

γραφείο του άνδρα που σε λίγο θα επιχειρούσε να εξαπατήσει.

Εσπρώξε την βαριά γυαλίνη πορτα που είχε επάνω της την επιγραφή με την φirma της "Χομ Ινβεστμεντ" και πέρασε στην υποδοχή όπου συνάντησε το βλέμμα της γραμματέως του Μίλλερ που την κοιταξε απο επάνω μεχρι κατω.Ειπε το ονομα της,εκεινη εριξε μια ματια στις σημειώσεις της και κατοπιν ειπε:

-Μπορείτε να περάσετε ο κυριος Μίλλερ σας περιμενει.

Εδειξε προς την πορτα στο βάθος της αιθουσας,εκει όπου βρισκοταν το γραφείο του αφεντικου της.

Η Τζεην εκανε την εισοδο της που θα πρεπει να ηταν εντυπωσιακη,ο Μίλλερ μόλις την ειδε πεταχτηκε ορθιος απο την καρεκλα και απλωσε το χερι του.

-Δεσποινις Σουιφτ!Ποσο χαιρομαι που σας γνωριζω σπο κοντα.Παρακαλω καθηστε!

Η Τζεην εσφιξε το χερι που της προτεινε ο Μίλλερ ο οποιος το κρατησε λιγο παραπανω απο το συνηθισμενο ισως,και επειτα καθησε στην πολυθρονα μπροστα απο το γραφείο του.

-Η χαρα ειναι και δικη μου κυριε Μίλλερ,πολυ ωραιος ο χωρος σας μπορω να πω.

-Ναι..η αληθεια ειναι οτι ηθελα να αντανakλα το προσωπο μου στυλ,σας ευχαριστω.Μα πριν μιλησουμε για δουλειες,πειτε μου τι θα παρετε ενα ποτο η ενα χυμο ισως?

-Ενας χυμος ειναι οτι πρεπει ευχαριστω πολυ.Δεν τα παω και πολυ καλα με το αλκοολ ξερετε..

Η Τζεην γελασε καθως ο Μιλλερ πισε το κουμπι της ενδοσυνενοησης και εδωσε την παραγγελια.

Μεσα σε λιγα λεπτα η γραμματεας του εφερε ενα χυμο κοκτειλ φρουτων με παγακια πανω σε ενα δισκο,τον αφησε επανω στο γραφειο και αποχωρησε δειχνοντας ενα τυπικο χαμογελο προς την πελατισσα τους.Η Τζεην ηπие μια γουλια απο τον χυμο της κοιταζοντας εξω απο το παραθυρο.

-Ωραια η πολη σας αρχισα να την συνηθιζω.Ειπε.

-Ναι εχει τα καλα της και τα κακα της,οπως ολες οι πολεις αλλωστε.Μου ειπε η γραμματεας μου οτι ενδιαφερεστε να αγορασετε ενα σπιτι εδω ετσι δεν ειναι?

-Ναι ετσι,βλεπετε σκοπευω να σπουδασω στο Πανεπιστημιο της πολης απο την νεα σεζον.

-Αα,μαλιστα ενδιαφερον!Και τι ακριβως θα σπουδασετε αν επιτρεπεται?

-Δεν υπαρχει προβλημα..θα σπουδασω Διοικηση Επιχειρησεων ειναι ενας τομεας που με ενδιαφερει πολυ.

-Ενδιαφερον πραγματι..Σε αυτην την περιπτωση ομως δεν θα ηταν καλυτερα να νοικιασετε παρα να αγορασετε ενα σπιτι?

-Κοιταξτε..μετα τις σπουδες μου θα παραμεινω στην πολη οποτε ο μπαμπας σκεφτηκε οτι ειναι καλυτερα

να αγορασουμε ενα σπιτι εδω..δεν υπαρχει προβλημα χρηματων ξερετε.Ο μπαμπας ειναι ιδιοκτητης μιας εταιριας χαλυβα στην Νεα Υορκη.

-Καταλαβαινω..γι αυτο αλλωστε και οι σπουδες σας στο αντικειμενο φανταζομαι..Και τωρα που μενετε?

Εχετε καποιους συγγενεις εδω?

Η Τζεην ηπие και τον υπολοιπο χυμο της και κουνησε υο κεφαλι της.

-Οχι τιποτα τετοιο,μενω σε μια πολυ καλη μου φιλη,εδω που τα λεμε ξεκινησε χθες τις διακοπες της οποτε πρακτικα μενω μονη μου.Η Τζεην γελασε.

-Τουλαχιστον μεχρι να ερθει ο μπαμπας να κανονισουμε τις λεπτομερειες για το σπιτι.

-Και πως αποφασισατε να σπουδασετε τοσο μακρια απο την Νεα Υορκη?Αν δεν γινομαι αδιακριτος βεβαια.Ειπε ο Μιλλερ.

-Οχι βεβαια!Απλα ο μπαμπας σχεδιαζει να ανοιξει ενα παραρτημα της εταιριας στην πολη σας το οποιο αισιοδοξω να αναλαβω εγω αργοτερα,οταν θα εχω τελειωσει τις σπουδες μου εννωω.

Η Τζεην επλεξε τα δαχτυλα της στα μαλλια της και επειτα ισιωσε μια τουφα που επεφτε μπροστα παιχνιδιारικα.

-Μαλιστα..θα συνεχισετε την παραδοση,πολυ καλο αυτο..ειμαι σιγουρος οτι θα βρουμε κατι που να ταιριαζει στο γουστο σας.

"Τι γυναικα!Αν ημουν εικοσι χρονια νεωτερος.."

"Σκεφτηκε.Επειτα ετρίψε τα χερια του μεταξυ τους.

-Λοιπον..τι σας ενδιαφερει πιο πολυ,διαμερισμα η μονοκατοικια?

Στην αποθηκη της 28ης Οδου ο ασυρματος ετρίξε και επειτα μιλησε.

"-Αετος ενα εδω,πως με ακους?".

Ο Αστυνομικος πιεσε το πληκτρο της Μοτορολα και απαντησε.

"Φοξ ενα εδω σε ακουω τελεια,ολα ειναι ησυχα εδω."

Ο Μαρεκ αφησε το πληκτρο και νεο τριξιμο ακουστηκε στο μεγαφωνο.

"Φοξ δυο εδω.Σας ακουω καθαρα κι εδω ολα ειναι ενταξει."

Αυτη ηταν η φωνη του αστυνομικου Τσαρλς απο το κλειστο φορτηγακι.

"Αετος ενα εδω σας λαμβανω και τους δυο καθαρα,καλη συνεχεια για τωρα."

Οι τρεις αστυνομικοι μολις ειχαν δοκιμασει τους ασυρματος τους.

Στο μεταξυ εγω και ο Ντανιελ απολαμβαναμε μια μακαροναδα με κιμα και μια παγωμενη μπυρα σε ενα εστιατοριο πολυ κοντα στο Τμημα.Ρουφηξα με ευχαριστηση την μπυρα μου καθως ο Ντανιελ ελεγε:

-Τι λες να κανουμε αργοτερα εχεις κατι κατα νου?

-Για αρχη θα περασουμε απο 28η Οδο να δουμε πως

πανε τα παιδια εκει,και μετα τι θα ελεγες να παμε να ριξουμε μια ματια στο σπιτι αυτου του Καμπελ?

-Μα πως θα μποουμε μεσα?Χωρις ενταλμα δεν..

-Μα δεν θα μποουμε μεσα.Απο μακρια και εντελως διακριτικα θα παμε.Δεν ξερω γιατι,απλα εχω την περιεργεια να δω που μενει αυτος ο τυπος.

-Αν ειναι ετσι ενταξει να παμε,θα βρω την διευθυνση του μολινς επιστρεψουμε στο Τμημα.

-Προς το παρον ας απολαυσουμε το φαγητο και την μπυρα μας τοτε.Ειπα.

Η Τζεην Βαργκας ως Ελιζαμπεθ Σουιφτ αντιμετωπιζε ενα διλλημα.

-Χμμ δεν ξερω τι να διαλεξω,θα μου αρεσε βεβαια ενα μοντερνο διαμερισμα.Αλλα και η μονοκατοικια θα ειναι σαν ονειρο για εμενα με ενα μικρο κηπο γεματο λουλουδια μπροστα.

-Τοτε να σας δειξω και απο τα δυο!

Λεγοντας αυτο ο Ραιαν Μιλλερ αρχισε να χαιδευει το πληκτρολογιο του λαπτοπ του και απο την οθονη του αρχισαν να παρελαινουν διαφορων ειδων σπιτια που ηταν προς πωληση.Γυρισε ελαφρα την συσκευη επανω στο γραφειο ωστε να μπορεσει να βλεπει και η Τζεην την οθονη.Η Τζεην που και που αφηνε επιφωνηματα θαυμασμου οταν της αρεσε υποτιθεται ενα σπιτι που μολινς ειχε δει.Εγειρε πανω απο το γραφειο και εδειξε με το δαχτυλο της την οθονη.

Το φως του ηλιου που εμπαινε απο το παραθυρο του Μίλλερ επεσε πανω στο διαμαντενιο κολλιε που κρεμοταν απο τον λαιμο της Τζην κανοντας το να βγαλει μια ιριδιζουσα λαμψη που σχεδον τυφλωσε τον Μίλλερ.

Ταυτοχρονα το ανοιχτο ντεκολτε της,προσεφερε την θεα του υπεροχου στηθους της στον μεσιτη.

-Αυτο εδω σε ποια περιοχη της πολης βρισκεται? Ρωτησε η Τζην.

Ο Μίλλερ χαμογελασε αμηχανα.Αυτη την συγκεκριμενη στιγμη δεν ηξερε ποιο απο τα δυο θα ηθελε να βαλει στο χερι του.Το στηθος η το πανακριβο κοσμημα της κοπελας.

-Αυτο δυστυχως εχει πουληθη ηδη.Μπορουμε να δουμε ακομα περισσοτερα αν θελετε.Φυσικα ολα αυτα υπαρχουν και σε εντυπη μορφη,μπορειτε να παρετε ενα φυλλαδιο φευγοντας και να το μελετησετε με την ησυχια σας.

-Αυτο ειναι καλο,ισως κανω μια βολτα με το αυτοκινητο για να μπορεσω να δω μερικα απο αυτα εξωτερικα τουλαχιστον.Θα εχω κατι να κανω για να μην βαριεμαι τωρα που λειπει και η φιλη μου.Η Τζην χαμογελασε.

-Γιατι να μην τα δειτε και εσωτερικα?Εννοω μπορουμε να κλεισουμε ενα ραντεβου και να σας δειξω οσα εχετε ξεχωρισει.Αντιπροτεινε ο Μίλλερ.

-Αυτο θα γινει την Πεμπτη που θα ερθει ο μπαμπας

απο την Νεα Υορκη,ετσι θα μπορεσουμε να δουμε καποια σπιτια μαζι.Αλλωστε αυτος ειναι που πληρωνει.

Η Τζεην εκλεισε το ματι καθως το ελεγε αυτο.

-Συμφωνοι την Πεμπτη τοτε,στο μεταξυ κρατηστε αυτο εδω.

Ο Μιλλερ εβγαλε ενα φυλλαδιο με πολυτελες γυαλιστερο χαρτι και το εδωσε στην Τζεην.Η Τζεην πηρε το φυλλαδιο και το εχωσε μεσα στην Louis Vuitton τσαντα της.Επειτα εβγαλε την ατζεντα της σημειωσε κατι σε μια απο τις τελευταιες σελιδες και αφου την εκοψε την εδωσε στον Μιλλερ.

-Εδω ειναι η διευθυνση που μενω τωρα και τα τηλεφωνα μου σε περιπτωση που προκυψει κατι.Χαμογελασε.

Ο Μιλλερ πηρε το χαρτι και το εβαλε στο συρταρι του.Κατοπιν συζητησαν λιγο ακομα για τις τιμες των ακινητων καθως και για τους τροπους αποπληρωμης.Μετα απο αυτο η Τζεην εκρινε οτι ηταν η ωρα να πηγαινει.

-Α, παρα λιγο να το ξεχασω.Μηπως εχετε να μου προτεινετε καποια εταιρια που να πουλαει χρηματοκιβωτια εδω στην πολη?Θα ηθελα να αγορασω ενα για το καινουριο μου σπιτι.Ξερετε εχω μαζι μου καποια κοσμηματα συναισθηματικης αξιας και καλο θα ηταν να ειναι προστατευμενα.

-Αν ειναι σαν κι αυτο που φορατε πιστευω πως εχετε

καθε λογο..ειναι υπεροχο.Δωστε μου ενα λεπτο μονο να ριξω μια ματια εδω..

Ο Ραιαν Μιλλερ αρχισε να χτυπαι τα πληκτρα απο το κομπιουτερ του και επειτα απο λιγο αναφωνησε.

-Αα..εδω ειμαστε!Η Ανκορ ειναι μια απο τις καλυτερες εταιριες για αυτο που θελετε,βρισκεται στην Ιστ Ροουντ σας γραφω εδω διευθυνση και αριθμο.

Ο μεσιτης πηρε ενα χαρτακι εγραψε την διευθυνση και τον αριθμο της εταιριας και το εδωσε στην Τζεην.Εκεινη το πηρε και το εβαλε στο τσαντακι της.

-Και τωρα νομιζω πως ειναι ωρα να πηγαινω.Σας ευχαριστω πολυ για ολα κυριε Μιλλερ.

Η Τζεην σηκωθηκε ισιωσε το φορεμα στις γαμπες της και ετεινε το χερι της προς χειραψια.Ο Μιλλερ το πηρε και το εφερε στα χειλη του κατοπιν χαμογελασε πλατια κοιταζοντας την στα ματια.

-Η χαρα ηταν ολη δικη μου που σας γνωρισα δεσποινις Σουιφτ!Ανυπομονω να τα ξαναπουμε.Καλο σας απογευμα!

Η Τζεην εκανε στροφη και περπατησε ως την εξοδο του γραφειου λικνιζοντας ελαφρα το σωμα της.Οταν η πορτα εκλεισε πισω της ο Μιλλερ εβγαλε ενα μαντηλι και σκουπισε το μετωπο του.Το αρωμα της ειχε μεινει ακομα στο χωρο.Η Τζεην χαιρετησε την γραμματεια του Μιλλερ που την κοιταξε πανω απο τα γυαλια της και επειτα πηγε προς το ασανσερ.Βγηκε στον δρομο

και περπατησε ως το σημειο που ειχε αφησει το αυτοκινητο της.Μολις μπηκε μεσα εβγαλε το κινητο της και σχηματισε εναν αριθμο.

-Υπαστυνομε εγω τελειωσα απο εδω.Νομιζω οτι επεισα σαν το καλομαθημενο κοριτσι του μπαμπα.

Εκλεισα το τηλεφωνο και το εβαλα στην τσεπη μου,καθως ακουμπουσα πανω στο αυτοκινητο μου περιμενοντας τον Ντανιελ εξω απο το Τμημα.Ο συνεργατης μου ειχε παει να μαζεψει πληροφοριες απο το κομπιουτερ σχετικα με την διευθυνση οπου εμενε ο Νικ Καμπελ.Ειχε αρχισει να σουρουπωνει και ο ουρανος να αποκτα το γνωστο βιολετι χρωμα του.Αναψα ενα τσιγαρο και φυσηξα τον καπνο που το ελαφρυ καλοκαιρινο αερακι φροντισε να διασκορπισει στην ατμοσφαιρα.Πανω στο καπο της Μπιουικ μου ειχα ακουμπησει ενα χαρτινο κυπελακι με τον καφε μου.Ειδα τον συνεργατη μου να κατεβαινει με γρηγορο βημα τα σκαλια του Τμηματος κρατωντας ενα τσαντακι στο δεξι του χερι και να ερχεται προς το μερος μου.

-Ολα ενταξει τον βρηκες?Τον ρωτησα.

-Εδω τον εχω!Ξεκιναμε?

Ειπε ο Ντανιελ και χτυπησε με την παλαμη του δυο φορες την τσεπη του παντελονιου του,εκει που φυλαγε προφανως το μπλοκακι του.

-Εφερες και τα κυαλια που σου ζητησα?

-Φυσικα εδω ειναι.

Κουνησε το δεξι του χειρι,αυτο που κρατουσε το δερματινο τσαντακι με τα κυαλια στο εσωτερικο του.

-Ωραια τοτε δεν εχουμε παρα να ξεκινήσουμε.

Χαμογελασα.

Πηρα το κυπελακι με τον καφε μου απο εκει που το ειχα αφησει,καθησα στη θεση του οδηγου και το τοποθετησα σε μια θηκη στα δεξια μου.

-Καφε στο χειρι,φαγητο στο χειρι,ωραια ζωη ζουμε εμεις οι μπατσοι..

-Ε?Τι ειναι παλι αυτο?Ο Ντανιελ απορησε.

-Τιποτα απλα κατι σκεφτηκα μεγαλοφωνα.Παμε πρωτα απο την 28η οδο να δουμε πως τα πανε τα παιδια και μετα συνεχιζουμε.

Πεταξα την γοπα του τσιγαρου απο το παραθυρο και εβαλα μπροστα την μηχανη.Ο Ντανιελ με κοιταζε με βλεμμα γεματο απορια.

-Καλα περναμε παντως ετσι?Δεν εχεις κανενα παραπονο.Ειπα και εβαλα τα γελια.

Αρχισαμε να ανηφοριζουμε και να κανουμε ελιγμους μεσα στην απογευματινη κινηση που ηταν πηχτη σαν βουτυρο,και η ατμοσφαιρα ζεστη και γλυκερη ετσι οπως αρμοζει στο καλοκαιρι.Θυμαμαι το φως του ηλιου καθως καθρεφτιζονταν πανω στα νερα του ποταμιου στο Οχαιο πολλα χρονια πριν,τοτε που πηγαιναμε για ψαρεμα με τον πατερα μου οταν ειχε αδεια απο την δουλεια,καλοκαιρια αξεχαστα.

Ψαρευαμε με καλαμι και πιαναμε περκες,ασημοψαρα χελια και γατοψαρα,αλλα αυτα πιο πολυ απο το σουρουπο και μετα.Που και που πιαναμε και κανενα λουτσο αλλα αυτον μονο με συρτη με ψευτικο ψαρακι,ο λουτσος ειναι δυνατο ψαρι.Ομορφες εποχες και ξενοιαστες!

Η φωνη του Ντανιελ με εβγαλε απο την ονειροποληση.Ειχαμε ηδη φτασει στην Οδο Λοβεττ,που ειναι παραλληλη με την 28η και βγαζει ακριβως στο παρκινγκ της εκκλησιας των Βαπτιστων. Μεσα στο παρκινγκ υπηρχαν αλλα δυο αυτοκινητα εκτος απο το δικο μας.

-Φτασαμε Τζο, να και το φορτηγο μας,πρεπει να ειναι ο Τσαρλς μεσα τετοια ωρα.

Παρκαρα διπλα απο ενα ανοιχτο φορτηγακι Φορντ,μουσειακο κομματι της δεκαετιας του 1960 δεν βλεπεις πολλα τετοια τωρα,αλλα δεν βγηκαμε αμεσως απο το αυτοκινητο.Περιμεναμε να δουμε αν το πεδιο ηταν καθαρο,και κανενας περιεργος τυπος δεν βρισκοταν τριγυρω. Πρωτα βγηκα εγω και μετα ο Ντανιελ και πλησιασαμε το δικο μας σαραβαλο Ντοτζ με την επιγραφη για "Ηχητικες Εγκαταστασεις" στο πλαι.Ο αστυνομικος που εκανε την βαρδια του μεσα φυσικα μας ειχε δει,οποτε η πισω πορτα ανοιξε πριν εγω προλαβω να χτυπησω και μας εκανε νοημα να περασουμε μεσα.

-Καλησπερα,πως τα πας εδω?Ειπα.

Ο Τσαρλς μας εκανε χωρο και καθησαμε στον παγκο που απο το πλαινο παραθυρο προσεφερε απλετη θεα στην γυρω περιοχη.

-Καλα δεν εχω προβλημα,αν εξαιρεσεις αυτην την ζεστη βεβαια ολα ειναι ησυχα.Αποκριθηκε.

Και φυσικα ειχε δικιο!Η θερμοκρασια μεσα στο βαν ηταν μερικους βαθμους παραπανω απο οτι ηταν εξω,παρα τις προσπαθειες που κατεβαλε ενα ανεμιστηρακι που επαιρνε ρευμα απο την μπαταρια του οχηματος.

-Σε καταλαβαινω απολυτα,οσο βραδυναζει ομως θα δροσισει,εξαλλου θα σε αλλαξει ο επομενος συντομα. Θα πω μια καλησπερα και με τους αλλους.

Πηρα τον φορητο ασυρματο και πιεσα το πληκτρο για να μιλησω.Πρωτος μου απαντησε ο αστυνομικος απο το σπιτι.

"Καλησπερα Σερμαν εδω πως τα πατε εκει?"

"Καλησπερα ολα καλα εδω,βαρετα καπως δεν εχει και πολλα πραγματα να κανεις μεσα στο σπιτι."

"Υπομονη,διαβασε κανενα βιβλιο πρωτο βραδυ ειναι δεν περιμενουμε κατι σημαντικό,μεινε ομως μακρια απο τα παραθυρα."

Κατοπιν απαντησε ο αστυνομικος απο την αποθηκη, ο Μαρεκ για να μας πει περιπου τα ιδια οποτε τους ευχηθηκα καλη συνεχεια μεχρι την αλλαγη της βαρδιας.Ο Ντανιελ εδειξε το εσωτερικο του φορτηγου με ενα νευμα και ρωτησε τον Τσαρλς:

-Χρειαζεσαι κατι να σου φεrouμε εδω μεσα?Ο Τσαρλς χαμογελασε.

-Οχι οπως βλεπεις εχω οτι μου χρειαζεται προς το παρον ευχαριστω.

Και πραγματι εκει μεσα μπορουσες να δεις μερικα μπουκαλια με παγωμενο νερο,ενα δοχειο με μπολικο καφε και ενα χαρτινο κουτι με ντονατς.Τι αλλο να ζητησει κανεις!

-Αν χρειαστεις οτιδηποτε απλα καλεσε με.

Ειπε ο Ντανιελ κανοντας το σημα του τηλεφωνου με τον αντιχειρα τεντωμενο διπλα στο αυτι του.

-Μια χαρα θα ειμαι μην ανησυχειτε!

Ο Τσαρλς αποκριθηκε εγω τον χτυπησα φιλικα στον ωμο και μας ανοιξε την πισω πορτα του βαν για να βγουμε ξανα εξω.Η διαφορα θερμοκρασιας μας φανηκε ευχαριστη καθως μας χτυπησε ενα ελαφρυ αερακι.

Ο ηλιος ηθελε ακομα αρκετη ωρα για να δυσει οταν καθησα ξανα πισω απο το τιμονι της Μπιουικ με το Ντανιελ διπλα μου.Ο συνεργατης μου εξυσε το πηγουνι του.

-Και τωρα που παμε?

-Εχεις την διευθυνση του Καμπελ ετσι δεν ειναι?

-Ναι ακριβως εδω ειναι..Ο Ντανιελ εβγαλε το μπλοκακι του απο την τσεπη και το συμβουλευτηκε.

-Λοιπον, Οδος ΣαντΜπαρ 19 κατω στο καναλι ειναι αυτη.Ειπε.

Η μηχανή μουγκρίσε καθώς γυρίσα το κλειδί στη μίζα και η Μπιουικ ζώντανεψε.

-Φυγάμε για εκεί λοιπόν.

Το πιστό μου αυτοκίνητο άρχισε να κυλάει ομαλά στο οδοστρώμα. Όταν φθάσαμε εκεί το πρώτο πράγμα που παρατήρησα ήταν πόσο ησυχή ήταν αυτή η περιοχή σε μια στενή λωρίδα γης ανάμεσα σε δύο κανάλια του ποταμιού.

Πολύ λίγα σπίτια ήταν χτισμένα εκεί πάνω σε τεραστιά οικοπεδά, ενώ κάποια από αυτά ήταν ακόμα στο στάδιο της κατασκευής τους. Υπήρχε ένας κύριος δρόμος που οδηγούσε στην επαύλη του Καμπέλ και δύο ακόμα γειτονικών σπιτιών, ενώ στο πίσω μέρος κυριαρχούσε ένα άδειο κομμάτι γης με εμφανή τα σημάδια οικοδομής δύο ακόμα σπιτιών για πολύ παχουλές τσεπές φυσικά. Την ημέρα θα πρέπει να υπήρχε αρκετός θόρυβος από τα συνεργεία των οικοδομών, τούτη την ώρα όμως το μόνο που μπορούσες να ακούσεις ήταν οι ηχοί της φύσης. Αφού κάναμε ένα περασμά από τον κύριο δρόμο για να εντοπίσουμε το νούμερο περάσαμε σε έναν παραδρόμο λίγο μακριά και από την πίσω πλευρά του σπιτιού. Εκεί υπήρχε πυκνή βλάστηση και αρκετά δέντρα καθώς αρχίζε ένα δεύτερο κανάλι. Αφήσαμε το αυτοκίνητο και ανεβήκαμε με τα πόδια ως την κορυφή ενός λοφίσκου ανάμεσα στα δέντρα από όπου θα είχαμε την καλύτερη θέα προς την επαύλη.

Το ίδιο το σπίτι του Καμπελ ήταν ένα τεραστιο κτίσμα από τουβλο με κεραμοσκεπες,μεγάλα παραθυρα και μια πισινα στο μπροστινο μερος απλωμενη αναμεσα στο γκαζον.Πικροδαφνες και αζαλεες δημιουργουσαν ένα φυσικο τειχος αναμεσα στο σπίτι και τους βοηθητικούς χωρους.

-Αυτο είναι σπίτι φιλε μου!Ποσο λες να κοστιζει? Ρωτησε ο Ντανιελ.

-Όπως το βλέπω φιλε και σε αυτή την περιοχή το υπολογίζω σε ένα εκατομμύριο δολλάρια ίσως και λίγο παραπάνω.Από μέγεθος όπως το κοβω με το ματι πρέπει να είναι γύρω στα δεκαπεντε χιλιάδες τετραγωνικά ποδια.

Ο Ντανιελ σφυριξε με θαυμασμο.

-Τι διαβόλο τα θέλουν τόσο μεγάλα σπίτια ποτε μου δεν καταλαβα.Ειπε.

Ανασηκωσα τους ώμους μου.

-Για επιδειξη πλουτου,από ματαιοδοξια?Δεν ξέρω να σου πω.Μήπως αυτοι τα καθαρίζουν αλλωστε?

-Και τι ακριβως ήρθαμε να κανουμε εμεις εδώ?

-Δεν έχω ιδέα Ντανυ,απλα ενιωσα την παρορμηση να ερθω να δω το μέρος.Ποιος ξέρει γιατι,μαθε για τον αντιπαλο σου δεν λενε?

Ο συνεργατης μου χτυπησε το μπρατσο του με την παλαμη του.Ο ήλιος ειχε αρχισει να δυει για τα καλά και τα πρωτα κουνουπια εκαναν την εμφανιση τους.Πηρε τα κυαλια και αρχισε να παρατηρει το

πολυτελες οικημα.

-Παντως εξω δεν υπαρχει ουτε ψυχη,ξαπλωστρες στον κηπο και πισινα ειναι αδεια.

-Μπορει ο Καμπελ να ειναι μεσα και να βλεπει τα αθλητικα στην τηλεοραση, η να γλενταει με ενα ματσο γυναικες ποιος ξερει?Γελασα εγω.

Το σουρουπο ειχε πεσει για τα καλα πια και καπου στο εσωτερικο του σπιτιου φανηκε να αναβει ενα φως.Ο Ντανιελ εστιασε το ενδιαφερον του εκει.

-Οριστε η αποδειξη οτι τουλαχιστον καποιος βρισκεται μεσα στο σπιτι.Ειπε.

-Μη σκας καποιος απο το προσωπικο θα ειναι,ο Καμπελ τετοια ωρα θα βρισκεται στο καζινο.

Κοιταξα το ρολοι μου.

Ταυτοχρονα ενα ελαφρυ σουρσιμο ακουστηκε και τραβηξε τα βλεμματα μας προς τα κατω.Ενα μακρυ μαυρο φιδι με ασπρο χρωμα στην κοιλια και το λαιμο του σερνοταν πανω στο παπουτσι του Ντανιελ.Τα φρυδια του εσμιξαν προς το κεντρο και δυο μικρες ρυτιδες φανηκαν αναμεσα τους.Αυτοματα το χερι του τιναχτηκε προς την ζωνη στην μεση του οπου ειχε φυλαγμενο το πιστολι του.Απλωσα το χερι μου και αρπαξα το δικο του πριν προλαβει να τραβηξει το οπλο.

-Elaphe Obsoleta μην κανεις τον κοπο!Του ειπα.

-Οριστε?Τι μου λες τωρα?

-Το ειδος του φιδιου λεω!Απλο ποντικοφιδο δεν εχει

δηλητηριο ειναι εντελως ακινδυνο για τον ανθρωπο.
Ο Ντανιελ στεκοταν ακινητος σαν αγαλμα,μην
μπορωντας να κουνησει ουτε εναν μυ,ενω το φιδι λες
και καταλαβε οτι μιλουσαμε για αυτο σηκωσε το
κεφαλι του και με την μαυρη γλωσσα του γευοταν τον
αερα.Κατοπιν συρθηκε λιγο ακομα και σταθηκε παλι.

-Καθησε ακινητος και θα φυγει μονο του.

Τα ματια του Ντανιελ δεν ελεγαν να ξεκολλησουν
απο το φιδι,ενω εγω εξακολουθουσα να μπλοκαρω το
χερι του αποτρεποντας το να τραβηξει το πιστολι απο
την θηκη.Το ερπετο αφου οσμιστηκε λιγο ακομα τον
αερα συρθηκε προς τα εμπρος και χωθηκε σε μια
συσταδα θαμνων που βρισκοταν μπροστα μας.Ο
Ντανιελ αφησε να φυγει ολος αυτος ο αερας που
τοσην ωρα κρατουσε μεσα του,ανακουφισμενος.Μονο
η ουρα του φιδιου ηταν ορατη σε εμας τωρα κι επειτα
χαθηκε και αυτη καθως το ερπετο συνεχισε το δρομο
του μεσα στην βλαστηση.Ο ντετεκτιβ σκουπισε το
μετωπο του με την αναστροφη του χεριου του.Ειχα
ηδη χαλαρωσει την λαβη αφηνοντας το δεξι χερι του
ελευθερο.

-Καλα εσυ..πως ησουν τοσο σιγουρος..θελω να πω..οτι
το φιδι ηταν ακινδυνο?

-Χμμ..μερικες φορες τα βραδια παρακολουθω το
National Geographic και το Animal Planet,ετσι μεχρι
να νυσταξω και να κοιμηθω.Μου αρεσουν τα

ντοκυμαντερ είναι η αλήθεια.

Χαμογελάσα ξυνοντας το μετωπο μου. Άλλο ένα κουνουπι.

-Θα το έχω υποψη μου την επομενη φορα που θα δω φιδι! Ανατριχιάσα σου λέω με αυτό το πράγμα! Είπε ο Ντανιελ.

-Εγώ παλι ημουν απολυτα ψυχραιμος. Στο δικό σου ποδι ήταν άλλωστε όχι στο δικό μου!

Αυτή την φορα γελάσαμε και οι δυο, όσο γινοταν πιο διακριτικά δεδομενης της θεσης όπου βρισκομασταν.

-Και αντε πες ότι τραβάγες το όπλο σου και του εριχνες. Ο πυροβολισμος θα ακουγονταν παντου με τετοια ησυχια και θα μαζευοταν κοσμος. Τι θα τους λεγαμε μετα ότι κανουμε εδώ έξω?

-Αυτό φιλε μου ήταν το μονο πράγμα που δεν σκεφτηκα εκείνη την στιγμη, να εισαι σιγουρος για αυτό. Αν το σκεφτομουνα ίσως εψαχνα να το χτυπήσω με καποιο ξυλο.

-Ουτε και με ξυλο μπορουσες να σκοτώσεις το συγκεκριμενο ερπετο. Του ειπα.

-Και γιατί παρακαλώ δεν θα μπορουσα? Μια χαρά θα το κανονίζε!

-Απαγορευεται απο το Νομο. Το Elaphe Obsoleta είναι προστατευομενο ειδος!

Ανασηκώσα τους ωμους μου απολογητικά. Ο Ντανιελ κουνησε το κεφαλι του, όταν την ίδια στιγμη κατι τραβήξε την προσοχη μας απο το σπιτι του Καμπελ.

Ενα φως ειχε αναψει στην εξωπορτα που οδηγουσε στον κηπο.Ο συνεργατης μου γυρισε το σωμα του στο πλαι αρπαζοντας αμεσως τα κυαλια.Αυτος ειναι ο σωστος αστυνομικος!Μολις ειδε κατι ενδιαφερον ξεχασε το φιδι και ριχτηκε στην δουλεια!Σκεφτηκα.

-Καποιος βγαινει απο εκει μεσα..

Ψιθυρισε ο Ντανιελ.Πραγματι στην εξωπορτα εμφανιστηκε ενας τυπος τεραστιων διαστασεων με εντελως γυμνο κεφαλι,και φανηκε οτι συνομιλουσε με καποιον μεσα απο το σπιτι.

Φορουσε ενα ανοιχτοχρωμο σακακι ενω στο χερι του κρατουσε ενα μαυρο τσαντακι.

-Με καποιον μιλαει..κραταει μια τσαντα σαν κι αυτες που εχουν οι δικηγοροι.Μονολογησε ο Ντανιελ.

-Ετσι οπως τον βλεπω εγω τον τυπο μονο με δικηγορο δεν μοιαζει.Διαπιστωσα εγω.

-Καπου τον εχω ξαναδει εγω αυτον αλλα δεν μπορω να θυμηθω που..

-Για φερε μου τα κυαλια να δω κι εγω.

Ο Ντανιελ μου πασαρε τα κυαλια,εγω στηριξα τον αγκωνα μου σε ενα κουτσοουρο και κοιταξα μεσα απο το γυαλι.Ξαφνικα ο Ντανιελ χτυπησε τα δαχτυλα του.

-Μα βεβαια Τζο!Τωρα θυμηθηκα!Ειναι ο τυπος που ειχαμε δει σε εκεινο το μπαρ..τοτε που η Νανσυ μας σκουντησε να γυρισουμε και να κοιταξουμε.

-Χμμ..νομιζω οτι εχεις δικιο φιλε..πρεπει να ειναι ο ιδιος.Τι δουλεια να εχει αραγε στο σπιτι του Καμπελ?

Μπορεσες να δεις με ποιον μιλαει?

Ξαναδωσα τα κυαλια στον συνεργατη μου.

-Οχι..ο συνομιλητης του στεκεται πιο μεσα απο την πορτα.Δεν μπορω να τον δω.

Ο τυπος κουνησε το χερι του,η εξωπορτα εκλεισε και αυτος εκανε μεταβολη πηγαινοντας προς τον κηπο. Σταθηκε μπροστα απο μια αζαλεα εκοψε ενα λουλουδι και αφου το μυρισε το εβαλε στο τσεπακι του σακακιου του.

-Εχει και οικολογικες ανησυχιες το θωρηκτο.. Μουρμουρισα.

Κατοπιν ο γιγαντας χαθηκε προς το πισω μερος του σπιτιου,εκει οπου βρισκονταν τα υποστεγα που απο εδω δεν μπορουσαμε να δουμε.Δεσμες φωτος φανηκαν ταυτοχρονα με το μουγκρητο μιας μηχανης και ενα ασημι αυτοκινητο εμφανιστηκε στο πλακοστρωτο που οδηγουσε προς την εξοδο.Οταν εφτασε ως εκει η σιδερενια συρομενη πορτα ανοιξε ηλεκτρικα,για να δωσει χωρο στο αυτοκινητο να περασει.Ο Ντανιελ ολη αυτη την ωρα ακολουθουσε με τα κυαλια την πορεια του οχηματος και του οδηγου του.

-Μπορεσες να δεις τον αριθμο κυκλοφοριας?Τον ρωτησα.

-Αχα!Μπορεις να στοιχηματισεις σε αυτο!

Ο ντετεκτιβ ειχε ηδη βγαλει το μπλοκακι απο την τσεπη του και σημειωνε τον αριθμο του αυτοκινητου.

-Ασημι Lexus με αριθμο..

Μονολογουσε καθως εγραφε.

-Μικρος που ειναι ο κοσμος τελικα ε?Αναρωτιεμαι τι σχεση εχει αυτος με τον Καμπελ και τι δουλεια ειχε εδω αποψε.Ειπα.

-Θα μας πει αυριο η βαση δεδομενων,μολις βαλω αυτον εδω τον αριθμο κυκλοφοριας και μαθουμε σε ποιον ανηκει το οχημα.Τι κανουμε τωρα συνεχιζουμε την παρακολουθηση?

Χτυπησα με μανια το χερι μου λιωνοντας ενα κουνουπι που ειχε καθησει επανω του.

-Δεν νομιζω πως ωφελει να καθησουμε κι αλλο εδω,εκτος αν θελουμε να γινουμε βραδυνο για τα κουνουπια.Εξαλλου ειναι επικινδυνο να μας δει καποιος εδω πανω και να μπλεξουμε.Γυριζουμε στο αμαξι.

Ο Ντανιελ εριξε μια ακομα ματια με τα κυαλια προς το σπιτι του Καμπελ,επειτα τα εβαλε παλι στην θηκη τους και κατηφορισαμε προς το αυτοκινητο.Τα τριζονια σε ολη την διαδρομη ειχαν αρχισει το βραδυνο τους τραγουδι.Οταν καθησα πισω απο το τιμονι αναψα ενα τσιγαρο,δεν μπορουσα να καπνισω εκει πανω η καφτρα ισως φαινονταν απο μακρια.Ετριψα το σαγονι μου και αρχισα να σκεφτομαι διαφορα.

-Θυμασαι τι ειχε πει ο γερο Λαραμπι σχετικα με

αυτους που ειδε εκεινη την νυχτα στο ποταμι?Ο ενας απο αυτους ηταν ενας τεραστιος τυπος με τελειως φαλακρο κεφαλι.Και οδηγουσαν ενα ασημι αυτοκινητο.

-Φυσικα θυμαμαι!Ηταν αδυνατον βεβαια να γνωριζει την μαρκα του αυτοκινητου,αλλα γενικα η περιγραφη ταιριαζει με αυτον που μολις ειδαμε να βγαινει απο την επαυλη.Πιστευεις οτι προκειται για το ιδιο ατομο? Ειπε ο Ντανιελ.

-Δεν μπορω να ξερω,αξιζει ομως να το ψαξουμε πρεπει να παρακολουθησουμε αυτον τον τυπο και να δουμε τι σχεση εχει με το καζινο και τον ιδιο τον Καμπελ.

-Αν ομως ζητησουμε κι αλλους αστυνομικους για να ασχοληθουν με την παρακολουθηση του φαλακρου γιγαντα,ο Αρχηγος θα μας διωξει με τις κλωτσιες δεν μπορεί να διαθεσει κι αλλους σε αυτη την υποθεση.

-Ναι αυτο ειναι το μονο σιγουρο,θα το κανουμε μολις τελειωσουμε την επιχειρηση στο σπιτι της θειας σου και αποδεσμευσουμε μερικους αστυνομικους.Ειπα

-Ας δουμε πρωτα τι θα μας πει η βαση δεδομενων αυριο,ισως να ειναι απλα ενας επιχειρηματιας που απλα κοιταζει την δουλεια του.

Οση ωρα μιλουσαμε εγω χτυπουσα τα δαχτυλα μου πανω στο τιμονι.Κουνησα το κεφαλι μου καταφατικα επειτα εβαλα μπροστα την μηχανη και ξεκινήσα.

Η δουλεια του Μπορις Ζντανοβ ηταν μεταξυ αλλων να πειθει ανθρωπους.Συνηθως επειθε ανθρωπους που χρωσταγαν λεφτα στο αφεντικο του να πληρωσουν.

Και ηταν κατι που ηξερε να το κανει καλα.Δεν ενοιωθε ενδοιασμους η τυψεις,τιποτα τετοιο οχι,απλα ηταν μια δουλεια που επρεπε να γινει.Τωρα απολαμβανε τον νυχτερινο ουρανο καθως ηταν κρυμμενος πισω απο τους θαμνους ενος κηπου στην οδο Περρυ.Στο στομα του κρατουσε ενα λεπτο κλαρακι που ειχε κοψει απο τον θαμνο και το πιπιλαγε αντι για οδοντογλυφιδα.Και περιμενε.Ο ιδιοκτητης του σπιτιου απουσιαζε αλλα αυτος δεν βιαζοταν,ειχε οσο χρονο θα μπορουσε να χρειασται.

Ο Μαρκ Ορανο επεστρεφε στο σπιτι του απο ενα μπαρ στο κεντρο της πολης.Σιγοτραγουδουσε ενα τραγουδι που ειχε ακουσει πριν απο λιγο στο μπαρ καθως οδηγουσε το ξεχαρβαλωμενο Καμαρο του με οχι και τοσο σταθερο τροπο.

Ο Μαρκ ειχε παθος με δυοπραγματα:Τον τζογο και το ποτο, και αποψε ειχε ασχοληθει αποκλειστικα με το δευτερο.Ετσι οταν παρκαρε εξω απο το σπιτι του στην οδο Περρυ και βγηκε απο το αυτοκινητο,το βαδισμα του θυμιζε ναυτικο σε στιγμες τρικυμιας.

Ανεβηκε τα λιγοστα σκαλοπατια του σπιτιου του και πλησιασε την πορτα βγαζοντας τα κλειδια του.Στα χειλη του ειχε ακομα εκεινο το τραγουδακι του οποιου ειχε ξεχασει κιολας τον τιτλο ενω προσπαθουσε να

ξεκλειδώσει την πορτα.Αφησε ενα ρεψιμο και γελασε με τον εαυτο του στις αποτυχημενες προσπαθειες να βρει την κλειδαροτρυπα.

Οταν επιτελους τα καταφερε η πορτα ανοιξε με ενα τριξιμο και ο Μαρκ αφησε ενα γρυλισμα ικανοποιησης.Ταυτοχρονα ενιωσε ενα δυνατο σπρωξιμο στην πλατη του που τον εκανε να μπει παραπατωντας στο χολ.Πισω του ο Μπορις εκλεισε την πορτα δινοντας μια σπρωξια με το ποδι του.

Ο Μαρκ Ορανο καταφερε να αναψει το φως του διαδρομου και τα ματια του γεμισαν με εκπληξη και τρομο οταν αντικρυσαν τον μπραβο του Καμπελ να πλησιαζει απειλητικα.Ο Μπορις τον αρπαξε απο τον γιακα του πουκαμισου του και αρχισε να τον σπρωχνει προς το διπλανο δωματιο που εκτελουσε χρεη καθιστικου.

-Μαρκ ατακτο αγορι,μας ξεχασες καιρο εχουμε να σε δουμε στο μαγαζι..η μηπως ξεχασες το χρεος σου?

Του πεταξε κολλωντας σχεδον το προσωπο του πανω στο θυμα του.

-Θα..θα ερχομουν σιγουρα μια απο αυτες τις ημερες..Δεν το ξεχασα..απλα δεν ειχα ολα τα λεφτα αυτο ειναι ολο.Τραυλισε ο Μαρκ.

Ο Μπορις Ζντανοβ με ενα ακομα δυνατο σπρωξιμο τον εστειλε να σωριαστει στην πολυθρονα διπλα σε ενα μικρο γραφειο,ακαταστατο οσο και το υπολοιπο σπιτι.

-Ενώ για να σκορπας λεφτα στα μπαρ εχεις καθε βραδυ.Βρωμας ουισκι απο μιλια μεθυστακα!Απο τον κηπο σε μυρισα!

Ο Μαρκ ενιωσε την επιθυμια να χωθει ακομα περισσοτερο μεσα στην πολυθρονα,να γινει ενα με αυτην αν αυτο ηταν δυνατον.

-Δεν ειναι ετσι..Πολλες φορες με κερνανε κιολας ξερεις..αν ειχα τα λεφτα θα τα εφερνα το ορκιζομαι.

Ο Μπορις αναψε την μικρη λαμπα του γραφειου και την εστρεψε προς την μερια του Μαρκ.

-Δεν ξερω ποσα λεφτα εχεις και τι θα εφερνες,το αφεντικο ομως με εστειλε να σου δωσω ενα μηνυμα ειμαι κατι σαν..ταχυδρομος.

Ο Μπορις γελασε σαρκαστικα δειχνοντας τα δοντια του που θυμιζαν δοντια αλογου.

-Να πεις στο αφεντικο σου να μεινει ησυχος.. θα τακτοποιησω το θεμα συντομα το μονο που θελω ειναι μερικες ημερες ακομα.

Ο μπραβος μετακινησε το σωμα του πισω απο την πλατη του Μαρκ και εβαλε τα πελωρια χερια του επανω στους ωμους του ατυχου ανδρα.

-Θα του το πω αυτο που ζητας αλλα πες μου πρωτα με ποιο χερι γραφεις Μαρκ?

-Με..με το αριστερο γιατι ρωτας?

-Τοτε αυτο εδω δεν σου χρειαζετε και πολυ υποθετω..

Ο Μπορις αρπαξε το δεξι χερι του Μαρκ και ανοιγοντας το πρωτο συρταρι του γραφειου εχωσε

μεσα το χερι κλεινοντας το συρταρι με ολη του την δυναμη.Το αριστερο χερι του Ζντανοβ εκλεινε το στομα του θυματος του.

Ο Μαρκ ενιωσε το προσωπο του να φουντώνει,να γινεται κοκκινο απο τον πονο και μια κραυγη ανεβηκε στο λαρυγγι του,που ομως δεν μπορουσε να βγει.Αντι αυτου ενα μουγκρητο ακουστηκε,το χερι του βασανιστη του, του εκλεινε ερμητικα το στομα.

Ο Μπορις ανοιξε το συρταρι και το εκλεισε παλι με δυναμη,αυτη τη φορα σπρωχνοντας το και με το γονατο του.Το επανελαβε αυτο δυο με τρεις φορες και καθε φορα καινουρια μουγκρητα ακουγονταν στον χωρο,μεχρι την στιγμη που ακουστηκε ο ηχος δακτυλων που σπανε,οπως ακουγεται ενα ξερο κλαδι που τσακιζεται απο το βαρος μιας μπουτας.

Ο Μπορις αποτραβηχτηκε απο το θυμα του και σταθηκε ενα βημα μακρια του.Ο Μαρκ Ορανο ειχε τα ματια του κλειστα και απο τον πονο εβλεπε ολα τα χρωματα της ιριδας να περνανε μπροστα του.Τραβηξε το πληγωμενο του χερι που ειχε παρει το χρωμα της μελιτζανας απο το συρταρι και το εβαλε αναμεσα στα ποδια του βγαζοντας μακροσυρτους λυγμους σαν λαβωμενο αγριμι.Το μεθυσι του ειχε φυγει τελειως τωρα,το μονο σημα που αντανακλουσε ο εγκεφαλος του ηταν ο πονος.

Ο Μπορις τον χτυπησε φιλικα στον ωμο.Επειτα ειπε γελωντας:

-Σου αφησα το αλλο χερι ακεραιο σε περιπτωση που αποφασισεις να μας ξεχρεωσεις.Χρησιμοποίησε το όσο ακομα το εχεις.

Επειτα εκανε μεταβολη και πηγε προς την πορτα κλεινοντας την αθορυβα πισω του.

Αφησα τον Ντανιελ εξω απο την πορτα του σπιτιου του εκεινος εβαλε το κεφαλι του στο ανοιχτο παραθυρο της Μπιουικ λεγοντας:

-Καληνυχτα Τζο θα τα πουμε αυριο,πηγαινεις στο σπιτι τωρα?

-Ναι,ελεγα να παω απο την Νανσυ αλλα ειμαι πολυ κουρασμενος,θα την δω αυριο.Εσυ εχεις την νυχτερινη βαρδια αυριο στο σπιτι της Ελεν,φροντισε να κοιμηθεις λιγο πριν,να εισαι ξεκουραστος.

-Μην ανησυχεις με δυο τρεις ωρες υπνο πριν θα ειμαι ετοιμοπολεμος,θελεις να ανεβεις για μια μπυρα?

-Μπα αστο καλυτερα θα παω κι εγω για υπνο,ειχαμε κουραστικη ημερα κυνηγησαμε και το φιδι..

Επνιξα ενα γελιο και ο Ντανιελ που το καταλαβε χαμογελασε.

-Μου κανεις αστεια τωρα ετσι?Καλο βραδυ!

Κουνησα το χερι μου σε χαιρετισμο και πατησα απαλα το γκαζι.Τωρα μπορουσα να γελασω με την ησυχια μου.Οταν εφτασα στο σπιτι εκανα ενα ντους και επειτα τηλεφωνησα στην Νανσυ για τα νεα της ημερας,μου ειχε λειψει τοσο μα τοσο πολυ αυτο το

κοριτσι.

Κανονισαμε να βρεθουμε αυριο το βραδυ που ο Ντανιελ θα κρατουσε την νυχτερινη βαρδια στο σπιτι της Ελεν,και ετσι εγω θα ημουν ελευθερος.Ευτυχως η παρεα της Σουζαν γεμιζε καπως το κενο της απουσιας μου στην Νανσυ για τις δυο ακομα ημερες που θα διαρκουσε η επιχειρηση.Την γεμισα φιλια απο το..τηλεφωνο και επειτα πηγα μεχρι το μικρο μου μπαρ οπου κερασα τον εαυτο μου ενα Jameson που το απολαυσα ξαπλωμενος στο κρεβατι.Οταν τελειωσα το ποτο μου βυθιστηκα σε εναν υπνο που κρατησε ως το πρωι,διχως ονειρα.

Την επομενη ημερα ξυπνησα φρεσκος χωρις ιχνος κουρασης στο σωμα μου,και ετοιμαστηκα για το γραφειο.Εφτασα εκει με ρυθμους χελωνας μεσα απο την πηχτη κινηση,ο καιρος βλεπεις ειχε ζεστανει για τα καλα και εκτος απο αυτους που πηγαιναν στην δουλεια τους υπηρχαν και οι εκδρομεις,οι τυχεροι που ειχαν αδεια.

Ανεβηκα απο τα σκαλια ετσι για να γυμναστω λιγο και περασα μεσα απο την αιθουσα των ντετεκτιβ.Αφου χαιρετησα μερικους παρατηρησα οτι ο Ντανιελ δεν ηταν στην συνηθισμενη του θεση,ετσι τραβηξα για το γραφειο μου. Φυσικα το πρωτοπραγμα που εκανα οταν μπηκα μεσα ηταν να βαλω τον καθιερωμενο καφε μου και επειτα στρωθηκα στην

καρεκλα μου,που υπομεινε το βαρος μου χωρις διαμαρτυρια.

Αναψα το πρωτο τσιγαρο της ημερας και επειτα σχηματισα στο κινητο μου τον αριθμο τηλεφωνου του αστυνομικου που κρατουσε την πρωτη βαρδια στο σπιτι της Ελεν για μια πρωινη αναφορα.Οπως με πληροφορησε τιποτα το περιεργο δεν ειχε συμβει κατα την διαρκεια της νυχτας,κατι που ηταν αναμενομενο αλλωστε.Απο οτι του ειχε πει ο συναδελφος του της νυχτερινης βαρδιας απο το μοναδικο πραγμα που θα μπορούσε να κινδυνευσει αυτο ηταν η πληξη.Εκλεισα το τηλεφωνο στελνοντας συνεφα καπνου στον χωρο ωσπου η πορτα μου ανοιξε και ο συνεταιρος μου μπηκε μεσα.

-Καλως τον.Κοιμηθηκες καλα αποψε?

-Σαν μωρο!Κοιτα τι σου εχω εδω.

Ο Ντανιελ ανεμισε τα δυο μολις φυλλα χαρτιου που κρατουσε στο χερι του,επειτα τα ακουμπησε επανω στο γραφειο μου και τραβηξε κι αυτος για την καφετιερα για..ανεφοδιασμο.

-Μην μου πεις οτι τσεκαρες κιολας τον αριθμο κυκλοφοριας του αυτοκινητου που ειδαμε χθες βραδυ στην επαυλη του Καμπελ?

-Αυτο ακριβως θα σου πω!Χθες βραδυ οταν πηγα στο σπιτι δεν κοιμηθηκα αμεσως,με ετρωγε η περιεργεια βλεπεις. Ετσι τηλεφωνησα εδω και εδωσα σε εναν δικο μας τον αριθμο κυκλοφοριας να το ελεγξει για

μενα και οτι βρει να μου το στείλει με email.

Οταν το ελαβα το μονο που ειχα να κανω ηταν να συνδεσω το κινητο μου μεσω αυτης της θυρας με τον εκτυπωτη μου,και να το αποτελεσμα!

-Μου αρεσει ο τροπος που χειριζεσαι την τεχνολογια ρε φιλε!Για να δουμε..

Τιναξα την σταχτη του τσιγαρου μου στο τασακι και πηρα τα εγγραφα στα χερια μου.Το πρωτο ηταν ενα αντιγραφο του διπλωματος οδηγησης με την φωτογραφια και τα στοιχεια του τυπου που ψαχναμε.

-Μπορις Ζντανοβ βλεπω..Ο τυπος ειναι τριαντα εξι χρονων και αν κρινω απο την διευθυνση μενει σε διαμερισμα σε υποβαθμισμενη συνοικια της πολης.Τι αλλο ξερουμε για αυτον?

-Αυτο θα το βρεις στην δευτερη σελιδα που σου εχω εκει.

Ο Ντανιελ ρουφηξε μια γουλια απο τον καφε του,απλωσε τα ποδια του μπροστα και χαμογελασε.Γυρισα σελιδα και συνεχισα να διαβαζω.

-Παιδι Ρωσων μεταναστων γεννηθηκε και περασε τα παιδικα του χρονια στη Νεα Υορκη αργοτερα η οικογενεια μετακομισε εδω στο Ντητροιτ για να δουλεψει ο πατερας στην τοπικη βιομηχανια.

Ο Μπορις στην εφηβεια εμπλεξε με συμμοριες,μερικους ξυλοδαρμους και μια συλληψη επειδη οδηγουσε υπο την επηρρεια μεθης.Αργοτερα δουλεψε σε διαφορα κλαμπ της πολης ως πορτιερης

με ιστορικο βιαιης συμπεριφορας,ποτε ομως δεν συνεληφθη για κατι πιο σοβαρο.

-Μεχρι σημερα..Συμπληρωσε ο Ντανιελ.

-Σωστα μεχρι σημερα..Αναρωτιεμαι αν ο τυπος ειναι τοσο τυχερος η ξερει να φυλαγεται τοσο καλα.Απορω πως δεν εχει εμπλακει σε καμια ληστεια η φονο μεχρι τωρα..

-Ισως και να εχει,απλα εμεις να μην το ξεουμε ακομα.Οπως ειπες η ξερει να φυλαγεται καλα,η τον προστατευουν τα εκαστοτε αφεντικα του.Επισης ποια ειναι η σχεση του με τον Καμπελ,πολυ θα ηθελα να ξερω.

-Αυτο θα το μαθουμε συντομα Ντανιελ.Τετοιο διαμαντι ποτε δεν παιι χαμενο σιγουρα θα αφηνει ιχνη.

Γελασα τοσο δυνατα που παρα λιγο να πνιγω απο τον καπνο που φυσηξα εκεινη την στιγμη εξω απο το στομα μου.Εσβησα το τσιγαρο μου στο τασακι πριν μου καψει τα δαχτυλα και αφησα τα χαρτια επανω στο γραφειο μου.

-Εσυ πρεπει να φυγεις νωρις σημερα Ντανιελ να κοιμηθεις μερικες ωρες αφου το βραδυ θα εχεις βαρδια στο σπιτι.

-Ναι μην ανησυχεις θα ειμαι εντελως ξεκουραστος και ετοιμος για το βραδυ.Εσυ τι θα κανεις?

-Εγω θα παω να δω την Νανσυ το βραδυ γιατι την εχω παραμελησει με ολα αυτα τωρα τελευταια και της

χρωσταω μια εξοδο για διασκεδαση.

-Να πιειτε και για μενα ενα ποτο,εγω θα ειμαι υπηρεσια αυτη την ωρα μονο καφε θα πινω.Γελασε ο Ντανιελ.

Το υπολοιπο πρωινο ο Ντανιελ το περασε στο γραφειο των ντετεκτιβ ασχολουμενος με διαφορες εκκρεμοτητες που ειχε,και εγω ανοιξα ενα ντοσιε και επιασα να ξεσκονισω υποθεσεις που παρεμεναν ανεξιχνιαστες.Κατα το μεσημερι καναμε ενα διαλειμμα μεχρι το κοντινο φαστ φουντ για ενα προχειρο,οπως παντα φαγητο και μετα αποδεσμευσα τον συνεργατη μου για να επιστρεψει στο σπιτι.Εγω σκεφτηκα να παω μια βολτα σε δυο - τρια μπαρακια της πολης μηπως και πετυχαινα καποιες απο τις πηγες μου.

Το ηλιοβασιλεμα ειχε αρχισει να ζωγραφιζει παλι τα μοναδικα του σχεδια στον καλοκαιρινο ουρανο.Ο Μαρκ Ορανο πληρωσε το ταξι που τον εφερε μεχρι το Λακι Σεβεν,και μολις αυτο απομακρυνθηκε διεσχισε τον δρομο και σταθηκε εξω απο το καζινο.Ειχε το δεξι του χερι δεμενο και τα δυο σπασμενα του δαχτυλα βαλμενα σε ναρθηκα,αλλα δεν πονουσε πια.

Τα παυσιπονα ειχαν κανει καλα την δουλεια τους.Στον γιατρο που περιποιηθηκε το χερι του ειπε πως τραυματιστηκε ενω προσπαθουσε να κανει καποιες επισκευες στο σπιτι.Κοιταξε για λιγο τις φωτεινες

επιγραφες νεον που στολιζαν την προσοψη του κτιριου και επειτα ανεβηκε με δυσκολια τα σκαλοπατια που οδηγουσαν στην κεντρικη εισοδο.

"Ο ναος του τζογου."Σκεφτηκε."Τι χλιδη!"

Υπο αλλες συνθηκες θα ειχε καθησει στο πρωτο τραπεζι που θα εβρισκε διαθεσιμο για να ασχοληθει με το αγαπημενο του παθος αλλα οχι,αυτην την φορα επρεπε να συγκρατηθει,ειχε ερθει απλα για να δωσει μερικα απο τα χρηματα που ειχε καταφερει να συγκεντρωσει στον Νικ Καμπελ.Ειχε καταλαβει πια οτι δεν μπορεις να παιζεις με τυπους σαν αυτον.Ποσο θα ηθελε τωρα ενα ποτο!Προχωρησε στην κεντρικη αιθουσα και την διετρεξε με το βλεμμα.Στα δεξια βρισκονταν οι κουλοχερηδες με τα πολυχρωμα φωτα τους να αναβουν και να σβηνουν και τους μαγικους τους ηχους,σαν λουνα παρκ για παιδια εμοιαζε!Πιο μεσα ηταν τα τραπεζια του ποκερ και μπλακτζακ και στο βαθος οι ρουλετες,καρουσελ για μεγαλα παιδια..Προσπαθησε να μην σκεφτεται,στα αριστερα βρισκοταν το μπαρ,μισοκλεισε τα ματια του και κατευθυνθηκε προς τα εκει.

Καθησε σε ενα αδειο σκαμπο αναμεσα σε μια ξανθια με ενα λαμε γυαλιστερο φορεμα,και σε εναν παχουλο κυριο που κατεβαζε τα φυστικια με τετοιο ρυθμο που ακομα και ενας σκιουρος θα ζηλευε.Εκανε νευμα στον μπαρμαν και εκεινος ηρθε κοντα του.

-Ενα ουισκι παρακαλω.Με παγο!

Ο μπαρμαν του εφερε το ποτο του και ο Μαρκ το κατεβασε μονομιας,επειτα εκανε σημα για ενα δευτερο.Αυτο σκοπευε να το πει πιο αργα,χρηιαζοταν θαρρος για να αντιμετωπισει τον ιδιοκτητη του καζίνο.
-Ο κυριος Καμπελ?

Στραφηκε προς τον μπαρμαν.Εκεινος εδειξε με τον αντιχειρα του προς τα επανω καθως ελεγε:

-Τελευταιος οροφος,οπως βγαινεις απο το ασανσερ θα δεις το γραφειο του.

Ο Μαρκ κουνησε το κεφαλι του και ξαναγυρισε στο ποτο του ριχνοντας ταυτοχρονα κλεφτες ματιες στις γαμπες της ξανθιας υπαρξης που απολαμβανε το κοκτειλ της διπλα του.Του θυμησε καποια κοπελα που εβγαινε παλια,τοτε που ειχε την δικη του επιχειρηση και τα λεφτα δεν ηταν προβλημα.

Θυμηθηκε το προσωπο της μα δεν μπορουσε να θυμηθει το ονομα της.Προσπαθησε πιασε το μυαλο του αλλα και παλι δεν καταφερε τιποτα.

"Η μακροχρονια χρηση αλκοολ επηρεαζει την μνημη λενε."

"Μπουρδες!".Ισως το θυμοταν αυριο που θα ειχε πιο καθαρο μυαλο,χαμογελασε και ανασηκωσε τους ωμους του.Επιασε το ποτηρι του και αρχισε να σιγοπινει το ουισκι του ακουμπωντας τον αγκωνα του πανω στο πασο του μπαρ.

Βρισκομουν καθισμενος σε ενα τραπεζακι του μπαρ

Μπρονξ και απολαμβανα την μπυρα μου,εχοντας ηδη πειε τρια ποτα σε ισαριθμα μπαρ αλλα αξιζε τον κοπο γιατι τελικα ειχα αποκομισει αυτο που ηθελα να μαθω,ετσι η βραδια δεν πηγε χαμενη.Τωρα περιμενα την Νανσυ κι ετσι εριχνα τακτικες ματιες προς την πορτα μεχρι να δω να μπαινει η ομορφια της ζωης μου.Την ειδα να μπαινει λαμπερη οπως παντα και να ερχεται προς το μερος μου.Φορουσε ενα εφαρμοστο ασπρο τζην παντελονι και ενα αμανικο δαντελωτο μπλουζακι.Με φιλησε με παθος στα χειλη και ενιωσα το αρωμα της να ξυπναει τις αισθησεις μου.

-Τι κανεις μωρο μου?Τα επινες αποψε?Μου ειπε.

-Δυο τρια ποτα μονο αγαπη μου και..αυτη την μπυρα. Ειπα δειχνοντας προς το τραπεζι.Σταθηκαμε για λιγο ορθιοι χαιδευοντας της την πλατη και επειτα καθισαμε ο ενας διπλα στον αλλον ενω της κρατουσα το χερι.Δεν ηταν δυσκολο να καταλαβω οτι μυρισε στην ανασα μου το αλκοολ απο την γυρα μου πριν ερθω εδω.

-Επρεπε να βρω καποιες πληροφοριες και χρειαστηκε να επισκεφθω καποια μπαρ της περιοχης..καταλαβαινεις.

-Και?Τις μαζεψες τελικα τις πληροφοριες που ηθελες? Με ρωτησε με ενα ναζιαρικο υφος.

-Ναι μπορω να πω πως βρηκα αυτο που ηθελα.Εσυ πως τα πας στην δουλεια σου?

Εκανε μια κινηση με το ελευθερο χερι της που δηλωνε

συγκρατημενη πληξη.

-Πφφ!Εμας η δουλεια μας δεν ειναι τοσο συναρπαστικη οσο η δικη σας γλυκε μου.Εχουμε αναλαβει τωρα μια καμπανια για κρεμες προσωπου γνωστου οικου.

Μου τσιμπησε το μαγουλο και επειτα χαμογελασε.

-Οχι πως εσυ τις χρειαζεσαι βεβαια!

Ειπε περιπαικτικα.Ετριψα το σαγονι μου και γελασα.

-Αν οχι τωρα σιγουρα θα τις χρειαστω συντομα!

Η Νανσυ γελασε και αυτη και κατοπιν ειπε:

-Χωρις αστεια τωρα μου εχεις λειψει πολυ..πως πατε με την υποθεση?

-Εχουμε στησει την παγιδα μας και περιμενουμε το θηραμα να πεσει μεσα.Αποψε το βραδυ εχει βαρδια ο Ντανιελ,αυριο το βραδυ εγω και μετα θα ειμαι και παλι ολος δικος σου.

-Θα προσεχεις ομως ετσι?Αυτοι οι τυποι ειναι επικινδυνoi,το εχουν αποδειξει αυτο.

-Το κοριτσι μου φοβαται?Μην ανησυχεις καλη μου,γυρω απο το σπιτι βρισκονται τρεις αστυνομικοι ετοιμοι να επεμβουν ανα πασα στιγμη.Εξαλλου δεν ξερουμε καν αν θα κανουν την κινηση τους.

Εξακολουθουσα να της κραταω το χερι μεχρι την στιγμη που το γκαρσον εφερε και ακουμπησε στο τραπεζι το ποτο της,ενα δροσερο κοκταιηλ στολισμενο με διαφορα επανω του.

-Ευχομαι να τους πιασετε μηπως μπορεσουμε και

εμεις να παμε μερικες ημερες διακοπες μετα,τι λες κι εσυ ε?

-Θα συμφωνησω και θα πω σε αυτο.

Ειπα και υψωσα το μπουκαλι της μπυρας μου στον αερα.

Ο Μαρκ Ορανο ηπιε και την τελευταια σταγονα ποτου απο το ποτηρι του,κι επεिता σηκωθηκε απροθυμα και αρχισε να βαδιζει προς το βαθος της αιθουσας οπου βρισκοταν το ασανσερ.Πιεσε το κουμπι και περιμενε υπομονετικα τον θαλαμο να κατεβει.

Οταν το καντραν εδειξε το νουμερο μηδεν,ανοιξε την πορτα και μπηκε μεσα,πιεζοντας το κουμπι που αντιστοιχουσε στον γεματο χλιδη οροφο του Νικ Καμπελ.Εκλεισε πισω του την πορτα του ασανσερ και βαδισε στον διαδρομο φτανοντας εξω απο την βαρια πορτα του γραφειου του Καμπελ.Ετοιμαστηκε να χτυπησει,οταν διαπιστωσε οτι η πορτα απειχε μερικα εκατοστα απο το κουφωμα της,ηταν ηδη ανοιχτη,ετσι εσπρωξε ελαφρα και εχωσε το κεφαλι του στο ανοιγμα.Απο το βαθος ακουγονταν φωνες,η μια του φανηκε γνωριμη.

-Μα νομιζα οτι θα εστελνες τον Κεννυ για αυτη την δουλεια αφεντικο..

-Ο Ροτζερς εχει αλλη δουλεια σημαντικη να κανει,και τον χρειαζομαι εδω.Εσυ θα πας τα χρυσαφικα Μπορις στον προορισμο τους και προσεχε τα λεφτα που θα

παρουμε ειναι πολλα..παρα πολλα.

Χωρις αμφιβολια αυτη η φωνη ανηκε στον βασανιστη του απο το προηγουμενο βραδυ,τον Μπορις Ζντανοβ και τωρα ηταν εκει,παρεα με το αφεντικο του να του δινει οδηγιες.Οχι!Ο Μαρκ δεν μπορουσε να παει εκει μεσα σε καμια περιπτωση!Δεν ειχε ορεξη να βρεθει προσωπο με προσωπο με αυτο το ζωο τον Μπορις που αν ελεγε στο αφεντικο του οτι ηρθε να δωσει μονο ενα μερος των χρηματων και οχι ολα ισως του εδινε την εντολη να του τσακισει τα κοκκαλα.

Ο Μαρκ εμεινε εκει ακινητος λες και τα ποδια του ηταν καρφωμενα στο πατωμα.Τον Καμπελ τον ειχε δει μονο μια φορα οταν ειχε χασει ενα αρκετα μεγαλο ποσο στον τζογο,αρκετα λεφτα και σε αυτο το καζινο και ετσι αναγκαστηκε να ζητησει δανεικα απο αυτην την βδελλα.Τοτε ομως αυτος ο Μπορις δεν ηταν παρων,τα χρηματα του τα ειχε φερει ο Κεννυ Ροτζερς, ενα γλοιωδες ανθρωπακι οταν του εδωσε την εντολη ο Καμπελ.

-Λοιπον θα πας εκει οδικως,θα συναντησεις τον ανθρωπο μας και θα κανετε την ανταλλαγη.Μετα θα γυρισεις κατευθειαν εδω,με τα λεφτα ξερεις τι να κανεις μην το επαναλαμβανω.Προσεχε ομως να τηρεις τα ορια ταχυτητας και μην πεις αλκοολ στην διαδρομη.Δεν πρεπει να τραβηξουμε την προσοχη για κανενα λογο!Τραβα βαλε δυο ποτα να πιουμε τωρα.Ενα για σενα και ενα για εμενα.

Ο Μαρκ χωρίς να το θέλει είχε ακουσει τις οδηγίες του αφεντικού για το που και ποτε θα επρεπε να παραδοθούν καποια κοσμηματα,που δεν ηθελε καν να ξερει πως βρεθηκαν στα χερια του Καμπελ και της συμμοριας του.Τωρα ακουγε τα βαρια βηματα του Μπορις καθώς αυτος πηγαινε να φερει τα ποτα στο αφεντικο του.Δεν ηθελε να ακουσει τιποτα αλλο δεν εμενε εκει ουτε ενα λεπτο ακομα!Ο Μαρκ πισωπατησε οσο μπορουσε πιο αθορυβα αλλα δεν πηγε στο ασανσερ,αρχισε να κατεβαινει σχεδον τρεχοντας τις σκαλες.Θα ερχοταν αυριο να δωσει τα λεφτα στον Καμπελ,η ακομα καλυτερα ισως του τηλεφωνουσε να στείλει εκεινον τον Ροτζερς να τα παρει,ναι ετσι θα εκανε.

Τωρα το σημαντικο ηταν να βγει απο εκει μεσα,να βρεθει και παλι εξω στον καθαρο αερα.

Οταν τελειωσαμε τα ποτα μας με την Νανσυ πληρωσα τον λογαριασμο κι επειτα βρεθηκαμε εξω κατω απο τον νυχτερινο καλοκαιριατικο ουρανο.Την κρατησα απο την μεση και περπατησαμε μεχρι το αυτοκινητο της.Εκεινη ακουμπησε επανω στο καπο και εγω εγειρα και την φιλησα.

-Θα ηθελα να βρισκομασταν σπιτι τωρα και να καναμε ερωτα..Της ψιθυρισα.

-Και εγω θα το ηθελα πολυ..μου εχει λειψει να σε νιωθω διπλα μου..

-Μπορούμε να παμε απο το σπιτι μου αν θελεις..

-Φυσικα και θελω μωρο μου αλλα αυριο ξυπναω νωρις και η ωρα ειναι ηδη περασμενη..δεν νομιζεις?

Κοιταξα το ρολοι μου και εκανα μια γκριματσα.

-Δυστυχως εχεις δικιο γλυκια μου..και εγω αυριο το βραδυ θα ειμαι υπηρεσια και ξερεις...

Εφερε το δαχτυλο της στο στομα μου και με σταματησε.

-Ξερω..μην στεναχωριεσε.Τωρα εσυ θα πας να ξεκουραστεις για να εισαι φρεσκος αυριο το πρωι και εγω θα παω για υπνο,και θα βρεθουμε μεθαυριο ετσι?

-Ναι μωρο μου..και θα εχουμε οσο χρονο θελουμε..Της εστειλα ενα χαμογελο.

Ανταλλαξαμε ενα φιλι γεματο παθος και επειτα εκεινη μπηκε στο αυτοκινητο και ξεκινησε την μηχανη.Κουνησα το χερι μου σε χαιρετισμο καθως την εβλεπα να απομακρυνεται.

Αναψα ενα τσιγαρο και αρχισα να περπαταω προς το δικο μου αυτοκινητο.Ανοιξα το τζαμι για να με χτυπησει φρεσκος αερας,το κεφαλι μου ηταν ηδη βαρυ μετα απο τοσα ποτα.

Ξεκινησα την μηχανη και τραβηξα για το σπιτι.

Φτανοντας εβγαλα ολα μου τα ρουχα και εμεινα μονο με το εσωρουχο.Ξαπλωσα στον καναπε πηρα το κινητο μου και σχηματισα τον αριθμο του Ντανιελ.

Ο ντετεκτιβ Τζοουνς ηταν καθισμενος στο κρεβατι της κρεβατοκαμαρας στο σπιτι της θειας του και εβλεπε το

καναλι με τα αθλητικα,εχοντας την ενταση του ηχου σε πολυ χαμηλο επιπεδο.Το κινητο στην τσεπη του δονηθηκε καθως το ειχε στο αθρουβο και εκεινος απαντησε.

-Καλησπερα ντετεκτιβ πως τα περνas εκει?

-Γεια σου Τζο καλα μπορω να πω..πεθαινω απο πληξη νιωθω την επιθυμια να πυροβολησω κατι..

-Χα χα ηρεμησε καου μοι οταν ερθει η ωρα θα πυροβολησεις,ελπιζω να μην χρειαστει βεβαια.

-Εσυ πως περασες το βραδυ σου που εισαι ελευθερος εκει εξω?

-Καλα εκανα μια βολτα στην πολη και μετα συναντηθηκα με την Νανσυ.Αυριο το βραδυ θα βρισκομαι εγω εκει οπου καθεσαι εσυ τωρα μην το ξεχνας.

-Δεν το ξεχναω και ειλικρινα ευχομαι..

Ο ασυρματος που ειχε ο Ντανιελ κρεμασμενο επανω του ετριξε και μια φωνη ακουστηκε και διεκοψε την φραση του στη μεση.

"Φοξ ενα εδω διακρινω ενα οχημα,κλειστο φορτηγακι μολις περασε μπροστα απο το σημειο και σταματησε λιγο μετα την γωνια."

-Μισο Τζο μιλαω στον ασυρματο.

"Αετος εδω βλεπεις καποια κινηση στην οδο?"

Ο αστυνομικος Τσαρλς που ηταν στην βαρδια της αποθηκης κρατουσε τα κυαλια νυχτερινης ορασης στο χερι,και μεσα απο τους φακους επεβλεπε την περιοχη.

"Φοξ ενα ο οδηγος μολις κατεβηκε και πηγαινει στο πισω μερος του φορτηγου."

"Αν κινηθει προς τα εδω ενημερωσε με."

"Φοξ ενα, κατι πηρε απο το πισω μερος του φορτηγου και τωρα βρισκεται μπροστα στην μηχανη,νομιζω βαζει νερο στο ψυγειο."

"Μαλλον θα του αναψε λογικο με τετοια ζεστη που ειχε σημερα.."

"Φοξ ενα,μπηκε στην θεση του οδηγου και ξεκινησε.Εστριψε δεξια στην γωνια και χαθηκε απο το οπτικο μου πεδιο."

Ο Ντανιελ ειχε σηκωθεί ορθιος και βηματιζε στο δωματιο.Στο δεξι του χερι εξακολουθουσε να κραταει το κινητο ενω μιλουσε ακομα στον ασυρματο.

"Φοξ τρια εδω,οντως κρατουσε ενα μπιτονι και κατι εκανε στην μηχανη τον εβλεπα και εγω απο εδω"

Αυτος που μιλησε ηταν ο τριτος αστυνομικος απο το αυτοκινητο του απο την μερια του παραδρομου της εθνικης.

"Φοξ δυο εδω,μολις περασε απο μπροστα μου και συνεχιζει να κατεβαινει την οδο Λοββετ."

Αυτος ηταν ο αστυνομικος απο το παρκινγκ στην μερια της εκκλησιας.

-Ντανιελ τι γινεται εκει ολα ενταξει?Φωναξα στο ακουστικο του κινητου μου.

Ο Ντανιελ εφερε το τηλεφωνο κοντα στο αυτι του και

αποκριθηκε.

-Τζο εισαι ακομα στην γραμμη?Τιποτα το σημαντικό ενας τυπος ειχε προβλημα με το ψυγείο της μηχανης του και σταθηκε εδω απο εξω.Εφυγε τωρα.

-Λογικο ειναι να εχουμε και τετοια,παντως το συστημα φαινεται να λειτουργει αψογα.

-Ναι οντως καλυτερα κι απο AWACS* δεν περναι τιποτα που να μην το δουμε.Καθε τοσο τα παιδια με ειδοποιουν για οχηματα,ειτε απο καποιον ενοικο της περιοχης ειτε απο καποιο ντελιβερι που σταματαει εδω γυρω.

-Αυριο μην ερθεις νωρις στο γραφειο Ντανυ κοιταξε να ξεκουραστεις και ελα οποτε νιωσεις ετοιμος.

-Οπως και να εχει θα ριξω εναν καλο υπνο φευγοντας απο εδω το πρωι.Πιστευω να ειμαι εκει γυρω στις εντεκα Τζο.

-Παρε οσο χρονο χρειαζεσαι δεν υπαρχει λογος βιασυνης.Θα ειμαι εκει και θα σκαλιζω μερικες αλυτες υποθεσεις.

-Ενταξει Τζο ετσι θα κανω ευχαριστω.

Να κανονισουμε να παμε για ψαρεμα το Σαββατο η την Κυριακη ετσι για διαλλειμα.

-Ξερεις, στην Ινδονησια μια ντοπια φυλη ψαραδων εφαρμοζει μια περιεργη μεθοδο για να προσελκυσει τους καρχαριες κοντα στο κανο και επειτα να τους

AWACS*=Αεροσκαφος Εγκαιρης Προειδοποιησης που χρησιμοποιει η Πολεμικη Αεροπορια.Σ.τ.Σ

πιασει.Περνανε ενα κομματι συρμα σε μια αρμαθια κοχυλια που προγουμενωσ τα εχουν τρυπησει,και μετα κουνανε αυτη την αρμαθια μεσα στο νερο διπλα στο κανο σαν κροταλο.Ο καρχαριας δελεαζεται σπο τον ηχο και πλησιαζει την μικροσκοπικη βαρκα.Επειτα τον πιανουν και τον σερνουν μεχρι εξω στην ακτη.

-Αυτο που κολλαει τωρα με την περιπτωση μας?

-Χμμ..ειμαστε και εμεις καπως σαν αυτους τους ψαραδες.Προσπαθουμε να προσελκυσουμε τον καρχαρια κοντα για να τον συλλαβουμε.

Αφησα τον συνεργατη μου να επεξεργαστει αυτο που μολις ειχα πει και μετα ειπα:

-Λοιπον Ντανιελ θα σε αφησω να συνεχισεις την δουλεια σου,αν εχετε καμια επισκεψη μην διστασεις να με ξυπνησεις.

-Ενταξει Τζο μεινε ησυχος καλο βραδυ απο εμενα.

Κλεισαμε την γραμμη και αποσυρθηκα στην κρεβατοκαμαρα.Ενιωθα τοσο κουρασμενος που μολις ακουμπησα στο μαξιλαρι κοιμηθηκα σχεδον αμεσως.

Ο Μαρκ Ορανο βγηκε σχεδον παραπατωντας απο το καζινο αλλα δεν εψαξε αμεσως να βρει ταξι.Εκανε τον γυρο του τετραγωνου και συνεχισε να περπατα στο πεζοδρομιο ωσπου συναντησε εναν τηλεφωνικο θαλαμο. Μπηκε μεσα σηκωσε το ακουστικο εριξε ενα κερμα και επειτα σχηματισε εναν αριθμο.

Λειτουργουσε σχεδον αυτοματα σαν ρομποτ και οταν

τελειωσε βγηκε ξανα στονδρομο σηκωσε το χειρι του σε ενα ταξι το οποιο τον γυρισε στο σπιτι του.

Στον υπνο μου ειδα οτι επιτελους οι εγκληματιες ειχαν κανει την κινηση τους το προηγουμενο βραδυ στην βαρδια του Ντανιελ και τους ειχαμε συλλαβει.Η υποθεση ειχε κλεισει πανηγυρικά και εγω με την Νανσυ βρισκομασταν διακοπες στην Χαβαη και απολαμβαναμε τον ζεστο ηλιο και τις ατελειωτες αμμουδιες.Φυσικα τιποτα τετοιο δεν ειχε συμβει,ετσι οταν ξυπνησα το πρωι πηρα το καθιερωμενο μου πρωινο και κατεβηκα στονδρομο περπατωντας ως το σημειο που ειχα αφησει την Μπιουικ μου.Ενα μικρο αγορι επαιζε με μια μπαλα του μπασκετ λιγο πιο περα.Την πετουσε επανω σε ενα τοιχο,η μπαλα αναπηδουσε και ξαναγυριζε στα χειρια του.Γυρισε προς το μερος μου και εβγαλε την γλωσσα του κοροιδευτικα κανοντας μια γκριματσα.Του εδειξα τα δοντια μου σε ενα χαμογελο και ξεκλειδωσα την πορτα του αυτοκινητου.Το αγορι ξαναγυρισε στο παιχνιδι του.Μπηκα μεσα ξεκινήσα την μηχανη και τραβηξα για το Τμημα.

Η σκεψη της Νανσυ με μαγιο στην παραλια με εκανε να χαμογελασω και να νιωσω ευχαριστα.

Καλημερισα τους συναδελφους στην αιθουσα των ντετεκτιβ,και περασα στο γραφειο μου.Μονο οταν εβαλα μια κουπα καφε απο την καφετιερα και

στρώθηκα στην καρεκλα μου προσεξα ενα διπλωμενο χαρτι αφημενο επανω στο γραφειο μου.Το ανοιξα διαβασα το περιεχομενο,ανασηκωσα το ενα μου φρυδι και επειτα ανοιξα το συρταρι μου και εριξα το χαρτι μεσα.Λογικα ο Ντανιελ θα εκανε τωρα τον υπνο της ζωης του μετα απο την βαρδια της χθεσινης νυχτας.Ανοιξα το λαπτοπ μου και εριξα μια ματια στα email μου. Τιποτα το σημαντικο.Επειτα εριξα μια ματια στα νεα της ημερας.Στα διεθνη το απολυτο χαος.Η Τουρκια ειχε εισβαλει στα εδαφη της Συριας για να εμποδισει την ιδρυση Κουρδικου Κρατους χωρις ουτε μια αντιδραση απο τον ΟΗΕ.Οι Ηνωμενες Πολιτειες στελνουν στολο στην Μεσογειο με προοπτικη να βομβαρδισουν την Συρια.Ρωσοι και Κινεζοι εχουν ηδη στολο στην περιοχη για να αποτρεψουν ακριβως αυτο.Στον αξονα του κακου και το Ιραν σε ευθεια αντιπαραθεση με το Ισραηλ και ολοι εχουν προβλημα με ολους.Αν τελικα επελθει γενικευμενη συρραξη και οι Ηνωμενες Πολιτειες ερθουν σε συγκρουση με την Ρωσια,το λιγοτερο που θα μας απασχολει θα ειναι ο κυριος Μίλλερ,ο κυριος Καμπελ και η υποτιθεμενη συμμορια τους.Ρουφηξα λιγο απο τον καφε μου και αναψα ενα τσιγαρο.Επειτα αρχισα να μελεταω οτι υλικο ειχα περασει στον υπολογιστη σχετικα με την υποθεση που ερευνουμε ολο αυτον τον καιρο και απασχολουσε τοσους αστυνομικους.Λιγο μετα τις δωδεκα το μεσημερι

στην πορτα μου εκανε την εμφανιση του ο Ντανιελ,με ενα χαρτινο κουτι στο χειρι του.Φορουσε ενα κοντομανικο γαλαζιο πουκαμισο και τζην παντελονι.Το λειο δερμα στο προσωπο του εδειχνε οτι ειχε ξυριστεί μόλις πριν απο λιγο.Ακουμπησε το χαρτινο κουτι επανω στο γραφειο μου.

-Καλημερα Τζο πως τα πας?Αν και ειναι ηδη μεσημερι δηλαδη..

-Καλημερα Ντανιελ αν και δεν σε περιμενα τοσο νωρις,εισαι σιγουρος οτι κοιμηθηκες αρκετα?

-Κοιτα ο αστυνομικος της πρωινης βαρδιας ο ΜακΦερσον ηρθε ακριβως στις επτα οποτε επτα και μιση βρισκομουν ηδη στο κρεβατι μου.Πηρα περιπου πεντε ωρες υπνο που νομιζω οτι ειναι αρκετες για τωρα.Εδω σου εχω φερει ντονατς σκεφτηκα οτι τετοια ωρα δεν θα εχεις φαιι τιποτα ακομα.

Χτυπησε το χαρτινο κουτι με το δαχτυλο του και επειτα πηγε ως την απεναντι γωνια του γραφειου μου για να σερβιριστεί μια κουπα καφε.Επειτα καθησε στην καρεκλα απεναντι μου.

-Σκεφτηκες πολυ καλα φιλε μου!Ενα ντονατ ειναι οτι πρεπει τωρα με τον καφε μου!

Ανοιξα το κουτι και παιρνοντας απο μεσα την λαχταριστη λιχουδια την εφερα στο στομα μου.Το ιδιο εκανε και ο Ντανιελ.

-Αποψε ειναι η τελευταια βραδια παρακολουθησης στο σπιτι της Ελεν Ντανιελ.Αν δεν κανουν καμια

κίνηση και σήμερα σημαίνει ότι τα παρατάμε και τα πράγματα αλλάζουν.

-Σωστά.Και εφόσον εσύ έχεις την νυχτερινή βαρδια αποψε,καλο θα ήταν να φύγεις πιο νωρίς ώστε να προλάβεις να κοιμηθείς λίγο.Τι γίνεται μετά?

Κουνήσα το χέρι μου περα δώθε διωχνοντας τον καπνο μπροστα απο το προσωπο μου και μετα εσβησα το τσιγαρο μου στο τασακι.

-Τιποτα το μονο που μπορει να γίνει είναι να βάλουμε δυο ανδρες να παρακολουθουν αυτον τον Ζντανοβ μηπως ανακαλύψουμε κατι που να τον συνδεει με τις κλοπες η τους φονους.Φυσικα θα αναλαβουμε καινουρια υποθεση και αυτη της Καρσον θα περασει σε δευτερο ρολο.Θα μας απασχολει μονο οταν,και αν εχουμε χρονο.

Ο Ντανιελ κουνησε το κεφαλι του.

-Ισως είναι μια απο αυτες τις υποθεσεις που δεν προκειται να λυθουν ποτε.

Ανασηκωσα τους ωμους μου.

-Ναι..ποιος ξερει ισως.Καναμε οτι καλυτερο μπορουσαμε παντως.Α, δεν σου ειπα τα νεα απο χθες το βραδυ.

Ανοιξα το συρταρι μου και εβγαλα το μπλοκ των σημειωσεων μου,το ανοιξα σε μια σελιδα και εδειξα μια μικρη φωτογραφια διπλωματος που ειχα καρφίτσωσει επανω,στον Ντανιελ.

-Ποια είναι αυτη?

-Ναντια Κουριλοβα Ρωσικης καταγωγης και αυτη,μπαργουμαν στο επαγγελμα.Αυτην εψαχνα να βρω χθες πηγαινοντας απο μπαρ σε μπαρ.

-Δεν ηξερες που δουλευει και εψαχνες στην τυχη? Ρωτησε ο Ντανιελ.

-Η αληθεια ειναι οτι ηξερα αλλα στο μεταξυ ειχε βρει αλλου δουλεια.Εγω πηγαινα συχνα σε αυτο το μαγαζι πριν..γνωρισω την Νανσυ.

-Καταλαβα.Ξενοιαστες βραδιες ποτου παρεα με τον Τζο Σερμαν.Ο Ντανιελ γελασε.

-Ναι καπως ετσι..ηθελα να την βρω για να την ρωτησω αν ηξερε κατι για τον Μπορις Ζντανοβ.

-Και?Ηξερε τιποτα?

-Ναι εκτος απο αυτα που ξερουμε ηδη δηλαδη μου ειπε και κατι παραπανω.Ο Μπορις παντα ειχε προβλημα βιαιης συμπεριφορας σε πελατες στα μαγαζια που δουλευε,αλλα το σημαντικό ειναι οτι τα τελευταια χρονια δουλευει στο καζινο για τον Καμπελ.Τι ακριβως κανει δεν ηξερε να μου πει η Ναντια αλλα φανταζομαι οχι κατι καλο.

-Τα "καλα" παιδια παντα βρισκουν τονδρομο τους ετσι δεν ειναι?

-Ετσι ακριβως!Η Ναντια μου ειπε πως ειναι τυπος που κανενας δεν θελει μπλεξιματα μαζι του.Μερικους ανθρωπους τους τραβαι η παρανομια οπως το σκατο τραβαι την μυγα.Ειπα.

-Αρχιζουμε να εχουμε μια πιο ολοκληρωμενη εικονα

παντως για οσους εμπλεκονται με την υποθεση.

-Ναι νιωθω οτι αλλο ενα κομματι αυτου του αορατου παζλ μπηκε στην θεση του.

Ο Ντανιελ υψωσε την κουπα με τον καφε και την εφερε στα χειλη του.

Την ιδια ωρα στην Ανατολικη πλευρα της πολης εξω απο το εγκαταλειμμενο εργοστασιο της Κοντινενταλ, μια Σεβρολετ Καμαρο φρεναρησε μεγαλοπρεπως πισω απο μια μπεζ Καντιλακ που ηταν ηδη παρκαρισμενη εκει.Οι πορτες της Καμαρο ανοιξαν και ο Νικ Καμπελ με το πουρο σφηνωμενο στο στομα του,καθως και ο Κεννυ Ροτζερς βγηκαν απο το αυτοκινητο.Ο δευτερος κρατουσε στο χερι του ενα μαυρο βαλιτσακι.

Ταυτοχρονα ανοιξε και η πορτα της Καντιλακ και ο ευσωμος κυριος που βγηκε ακουμπησε επανω στο καπο του οχηματος.Ο Καμπελ με την συνοδεια του πλησιασε γεμιζοντας με συννεφα καπνου τον αερα γυρω του.

-Εδω ειμαστε παλι, η ημερα της ανταμοιβης εφτασε δεν νομιζεις?

Ειπε απευθυνομενος στον παχουλο κυριο.Εκεινος σχηματισε ενα αμυδρο χαμογελο στα χειλη του και κουνησε το κεφαλι του.

-Χαιρομαι για αυτο.Φανταζομαι ηρθες να μου δωσεις τις τελευταιες λεπτομερειες.

-Και οχι μονο!Σου εφερα και το υλικο ακριβως οπως

ειχαμε σχεδιασει.

Ο Κεννυ Ροτζερς χτυπησε απαλα με το χερι του το μαυρο βαλιτσακι.

Ο Καμπελ το πηρε απο τα χερια του και το ακουμπησε επανω στο καπο του αυτοκινητου.Κατοπιν το ανοιξε για να διαπιστωσουν ολοι οι παρευρισκομενοι οτι ηταν..αδειο.Με επιδεξιες κινήσεις των δαχτυλων του εκανε το κατω μερος να ανασηκωθεί αποκαλυπτοντας ενα διπλο πατο γεματο διαμαντια που αστραψαν στο φως του ηλιου.Ο Καμπελ εξηγησε.

-Λοιπον εδω απο κατω οπως βλεπεις κρυβονται τα πολυτιμα μωρα μας.Απο πανω μπορεις να βαλεις οτι θελεις. Αυριο το πρωι θα πεταξεις απο το αεροδρομιο Κολμαν με το Τσεσνα που θα σε περιμενει εκει για Γκριν Μπει.Θα κατεβεις στην λιμνη με τους πλωτηρες,σου εχω εδω τις συντεταγμενες.

Ο Καμπελ εβαλε το χερι στην τσεπη του και ανεσυρε ενα κομματι χαρτι το οποιο εδωσε στον παχουλο κυριο.Εκεινος το κοιταξε και το εβαλε στην μεσα τσεπη του σακακιου του.

-Ωραια μεχρι εδω,μετα τι κανω?Ρωτησε ο παχουλος κυριος.

-Τιποτα.Περιμενεις στο σημειο θα ερθει ο ανθρωπος μας με ταχυπλοο σκαφος και του δινεις το βαλιτσακι.Θα σου δωσει επτακοσες πενηντα χιλιαδες δολαρια,προσεξε μην χαθει τιποτα παιζονται πολλα εδω.

Τα ματια του συνομιλητη του γυαλισαν στο ακουσμα του ποσου.Ο Καμπελ συνεχισε.

-Εσυ θα παρεις εκατον πενηντα χιλιαδες δολαρια για τον κοπο σου,πιστευω να εισαι ευχαριστημενος απο την συνεργασια μας.

-Εννοειτε οτι ειμαι ευχαριστημενος και με το παραπανω θα ελεγα.

-Θαυμασια,οποτε μολιν κανεις την συναλλαγη παιρνεις το αεροπλανο σου και επιστρεφεις στο αεροδρομιο.Το βραδυ θα συναντηθουμε παλι εδω,μου δινεις τα λεφτα σου δινω το μεριδιο σου και αυτο ειναι ολο.Καμια απορια?

Ο ανδρας κουνησε αρνητικα το κεφαλι του,τοτε ο Καμπελ εκλεισε το βαλιτσακι και του το εδωσε. Οι δυο ανδρες εσφιξαν τα χερια και ανταλλαξαν ενα χαμογελο.

Τα παπουτσια τους ετριξαν πανω στα χαλικια του δρομου καθως εστριψαν για να μπουν στα αυτοκινητα τους.Πρωτος ξεκινησε ο ανδρας με την μπεζ Καντιλακ,ο Καμπελ με τον Ροτζερς μολιν βρεθηκαν στα καθισματα της Καμαρο κοιταξαν ο ενας τον αλλο και αρχισαν να γελανε.

Κατα τις τεσσερις και μιση εγκατελειψα το γραφειο μου για να επιστρεψω στο σπιτι,χρειαζομουν ξεκουραση πριν απο την βραδυνη μου βαρδια στο σπιτι της Ελεν.Η Μπιουικ μου παλευε να προχωρησει

μεσα απο την πυκνη κινηση των οχηματων ανθρωπων που επεστρεφαν στο σπιτι τους μετα την δουλεια,ετσι οπως παλευει ενας κολυμβητης να ανοιξει δρομο μεσα σε ενα πεπλο απο φυκια.Η ζεστη εκανε την ατμοσφαιρα πιο βαρια μεσα στα τσιμεντενια τειχη της πολης.Οταν βρεθηκα στο γνωριμο περιβαλλον του μικρου διαμερισματος μου εμεινα με τα εσωρουχα και εφτιαξα ενα προχειρο γευμα που μεταφραζεται σε σαντουιτς με τυρι,φιλετο γαλοπουλας και μαρουλι. Ανοιξα μια μπυρα και ξαπλωσα στο κρεβατι σιγοπινοντας την.Δεν ειχα συνηθισει καθολου να κοιμαμαι τετοια ωρα,ετσι αρκεστηκα στο να παρατηρω τον χωρο γυρω μου.

Το φως του ηλιου που διαπερνουσε τις μισανοιχτες κουρτινες επεφτε επανω στο ξυλινο πατωμα δημιουργωντας παραξενα φωτεινα σχηματα. Καποια στιγμη οταν ειχα τελειωσει με την μπυρα,τα ματια μου αρχισαν να βαραινουν και ο υπνος δεν αργησε να ερθει.Καταφερα να κοιμηθω κατι παραπανω απο δυο ωρες και οταν ανοιξα τα ματια μου το ρολοι μου εδειχνε οκτω και δεκα. Αναψα ενα τσιγαρο.Η ζεστη ειχε υποχωρησει καπως καθως ο ηλιος ειχε κατεβει χαμηλα στον οριζοντα.Εριξα λιγο νερο στο προσωπο μου και αρχισα να ντυνομαι.Ηθελα να περασω πρωτα απο την Νανσυ να πω ενα γεια,ειχα ακομα χρονο στην διαθεση μου μεχρι να αναλαβω υπηρεσια.Πηγα απο το σπιτι της Σουζαν,οι δυο κοπελες με κερασαν

κουλουρακια και τσαι το οποιο ηπιαμε με την Νανσυ στην πισω αυλη αναμεσα στις ευωδιες απο τα λουλουδια της Σουζαν.

-Θα προσεχεις αποψε ετσι?Η Νανσυ ηταν που μιλησε.

-Φυσικα και θα προσεχω γλυκια μου,αλλωστε δεν νομιζω να συμβει και τιποτα το ιδιαιτερο αυτη την νυχτα.

-Εννοεις οτι οι τυποι δεν θα ερθουν?

Κουνησα το κεφαλι μου και την κοιταξα.

-Νομιζω οτι θα ειναι το πιο βαρετο βραδυ στην καριερα μου μεχρι τωρα.Θα πρεπει να βρουμε αλλο τροπο να στριμωξουμε αυτους τους τυπους αν μπορουμε.

-Το προτιμω αυτο απο το να νιωθω οτι κινδυνευεις.

Της χαιδεψα τα μαλλια και χαμογελασα.

-Δεν νιωθω οτι κινδυνευω γλυκια μου,θα υπαρχουν ακομα τρεις αστυνομικοι γυρω απο το σπιτι και επειτα αυτη ειναι η δουλεια μου.

Η Νανσυ ηπιε μια γουλια απο το τσαι της και οταν ακουμπησε το φλυτζανι της στο τραπεζακι,εσκυψα μπροστα και την φιλησα. Καθισαμε εκει κρατωντας της το χερι μεχρι που τα πρωτα αστρα στον ουρανο εκαναν την εμφανιση τους.Η ωρα περνουσε ομως θα επρεπε να φυγω για να παω στη δουλεια μου.Περνωντας απο την κουζινα η Νανσυ με εφοδιασε με τρια σαντουιτς,στην περιπτωση που θα πεινουσα καποια στιγμη το βραδυ,ενα μεγαλο δοχειο καφε και

ενα βιβλίο να διαβάσω είπε για να περνάει η ώρα μου.

-Πολλά πράγματα μου έδωσες δεν πάω σε εκστρατεία,αυριο πρωί θα είμαι πάλι στο σπίτι.Της είπα γελώντας.

-Δεν πειράζει κρατήσε ενα σαντουίτς να το φας για πρωινό.

Ανασηκώθηκε στις μύτες των ποδιών της και με φίλησε.

-Ένταξει ότι πεις.Λοιπόν κουκλά φεύγω θα σε δω αυριο.

-Παρε με τηλέφωνο αργότερα αν νιώσεις ότι βαριέσαι και θέλεις παρεα.

-Θα σου στείλω μήνυμα πρώτα,δεν θέλω να κοιμάσαι και να σε ξυπνήσω,δουλεύεις αυριο!

Της έκλεισα το μάτι ανοίξα την πόρτα της Μπιουικ και μπήκα μέσα.Πλησιάζοντας το σπίτι της Ελέν πήρα τηλέφωνο από το κινητό μου τον ΜακΦερσον που ήταν υπηρεσία μέχρι εκείνη την ώρα για να πάρω το όκ ότι η περιοχή ήταν "καθαρή" και μπορούσα να πλησιάσω το σπίτι.Αφού με διαβεβαίωσαν ότι τίποτα υποπτό δεν εκινείτο στην περιοχή παρκάρα το αυτοκίνητο αρκετά μέτρα μακριά από το σπίτι της Ελέν.Προχώρησα με τα πόδια στην άκρη του δρόμου ενώ στην μυτη μου έρχονταν οι μυρωδιές από τους κήπους των γειτονικών σπιτιών.Πέρασα ανάμεσα από τους θαμνούς και έφτασα στην πόρτα της κουζίνας.Ξεκλείδωσα την πόρτα και μπήκα μέσα.

Ο Μακφερσον καθοταν στο μικρο καθιστικο του ισογειου απεναντι απο την κουζίνα με ενα μπουκαλι νερο στο χερι του και με περιμενε.

-Καλησπερα Υπαστυνομε καλως ηρθες στην πληξη!

-Γεια σου Κρις πως τα περασες εδω?

Ξεφυσηξε με δυναμη και ετριψε το σαγονι του.

-Τιποτα οπως ειπα προηγουμενως σκετη πληξη!
Τιποτα σημαντικό δεν συνεβη,ελυνα σταυρολεξα για να περασει η ωρα.

-Τωρα можεις να πας να κοιμηθεις με την ησυχια σου,αναλαμβανω εγω εδω.Χαμογελασα.

Ο ΜακΦερσον πηρε το σακιδιο του και σηκωθηκε αργα απο τον καναπε.Περνωντας απο διπλα μου απλωσε το χερι του.Τον χτυπησα φιλικα στον ωμο.

-Καληνυχτα Υπαστυνομε καλη βαρδια.

-Ευχαριστω..Ακουσα την πορτα να κλεινει πισω μου,εβγαλα τα δυο σαντουιτς απο το δικο μου σακιδιο και τα εβαλα στο ψυγειο.Πηρα μαζι μου το σακιδιο με τα υπολοιπα και ανεβηκα απο την σκαλα στον δευτερο οροφο.Προχωρησα στο διαδρομο και μπηκα στο δωματιο που βρισκοταν αριστερα.Εβγαλα το δοχειο με τον καφε και ενα μπουκαλι νερο απο το σακιδιο και τα ακουμπησα επανω στο τραπεζακι ριχνοντας το σακιδιο με το υπολοιπο περιεχομενο πισω απο μια πολυθρονα.Ανοιξα το παραθυρο οσο χρειαζοταν για να μπορω να φυσαω τον καπνο προς τα εξω μολις ενιωθα την αναγκη να καπνισω.

Καθησα στην πολυθρονα και επιασα τον φορητο ασυρματο που ο συναδελφος μου ειχε αφησει πανω στο τραπεζακι.Ηταν ωρα να δοκιμασω την συχνοτητα.Πιεσα το πληκτρο και μιλησα.

"Αετος ενα εδω με λαμβανετε?"

Οι αλλοι δυο αστυνομικοι απαντησαν διαδοχικα,ο τριτος της ομαδας ηταν νωρις ακομα για να βρισκεται στο ποστο του.

"Φοξ ενα εδω σε λαμβανω καθαρα καλησπερα"

"Φοξ δυο εδω και εγω σε ακουω καλησπερα και απο εμενα"

"Αετος ενα καλησπερα κι απο εμενα αν δειτε οτιδηποτε με ενημερωνετε"

"Εληφθη"

Ωραια τωρα που το δοκιμασα και αυτο τι κανουμε για να περασει η ωρα?Το ματι μου επεσε σε μια καρεκλα που πανω της βρισκονταν οι εφημεριδες της ημερας.Πηρα μια και αρχισα να διαβαζω.

Ο Κεννυ Ροτζερς βρισκοταν καθισμενος σε ενα σκαμπο στο μπαρ του Λακι Σεβεν και χαζεψε τους θαμωνες του καζινο μεσα απο τον μεγαλο καθρεφτη που υπηρχε πανω απο το ραφι με τα ποτα.

Το οπτικο πεδιο του εκλεισε η τεραστια σιλουετα του Μπορις Ζντανοβ που ηρθε και σταθηκε διπλα του.Πηρε την θεση του στο διπλανο σκαμπο το οποιο ετριξε κατω απο το βαρος του γιγανταιου ανδρα.

-Πως τα πας?Ολα καλα αποψε?

Ο Ροτζερς στραφηκε προς το μερος του πριν απαντησει.

-Καλα ειμαι..ησυχα δεν εχει πολυ κοσμο σημερα,ισως ειναι νωρις ακομα.

-Ειμαστε και στη μεση της εβδομαδας Τεταρτη βλεπεις.

Ο Μπορις εκανε ενα νευμα με το χερι και ο μπαρμαν που φορουσε ασπρο πουκαμισο με κοκκινο παπιγιον επιασε ενα μπουκαλι βοτκα και δυο ποτηρια για σφηνακια για να τα ακουμπησει στον παγκο μπροστα στους δυο ανδρες.Ο Μπορις γεμισε τα ποτηρια επιασε το δικο του και το αδειασε μονομιας στο λαρυγγι του.Κατοπιν χτυπησε το ποτηρι με δυναμη πανω στον παγκο.

-Εχεις δουλεια αποψε?Θα βγεις εξω αργοτερα?Ρωτησε τον Κεννυ.

-Ναι το αφεντικο εχει μια δουλιτσα για μενα αποψε αργοτερα ισως επιστρεψω απο εδω.

Ο Μπορις εβγαλε απο την τσεπη του σακακιου του ενα μεταλλικο κουτακι που περιειχε μαυρο χαβιαρι και ενα κουταλακι και τα ακουμπησε πανω στον παγκο.Εκανε ενα νευμα με το κεφαλι του στον Κεννυ Ροτζερς

-Θελεις?

-Τι?Αυγα ψαριων?Ασε καλυτερα προτιμω την βοτκα.

Ο Κεννυ ξαναγεμισε τα ποτηρια με ποτο και πηρε το δικο του στο χερι.

Αναρωτιομουν τι να κανω για να περασει η ωρα οσο γινεται πιο ευχαριστα.Τελειωσα με το διαβασμα της εφημεριδας,καπνισα δυο τσιγαρα και ηπια λιγο απο τον καφε μου.

Κατοπιν βγηκα στο διαδρομο προσπερασα το μπανιο και ανοιξα την επομενη πορτα που ηταν η κρεβατοκαμαρα.Μπηκα μεσα και αναψα την τηλεοραση με τον ηχο τελειως χαμηλωμενο.Το ιδιο εκαναν και οι αλλοι αστυνομικοι τα προηγουμενα βραδια ετσι ωστε να αποπροσανατολιζε τον εισβολεα,αν τυχαινε να ερθει και να κατευθυνθει προς τα εκει πρωτα.Ο αστυνομικος Αντυ Μουρ που κραταγε αυτο το βραδυ την βραδια της αποθηκης παρατηρουσε την 28η Οδο που εκτεινοταν μπροστα απο το παραθυρο του κατω απο τον καλοκαιρινο νυχτερινο ουρανο.Πιεσε το κουμπι του ασυρματου του και μιλησε.

"Φοξ ενα εδω οχημα μολις σταματησε λιγο πιο κατω επι της οδου ομως δεν βγηκε κανεις ακομα απο αυτο."

"Αετος εδω αν δεις τιποτα υποπτο ενημερωσε."

"Τι διαβολο τα θελουμε τα συνθηματικα αφου το σημα ειναι κωδικοποιημενο."Σκεφτηκα.

Επεστρεψα παλι απο τον διαδρομο στο μικρο σαλονι

οπου βρισκομουν πριν και περιμενα.

Με το δεξι μου χερι ακουμπησα ασυναισθητα το Glock22 μου που βρισκοταν περασμενο σε μια θηκη στην ζωνη μου.Ο Μουρ κοιτουσε το οχημα μεσα απο τα κυαλια νυχτερινης ορασης που εκαναν την νυχτα να μοιαζει με ημερα.

"Φοξ ενα εδω μια κοπελα μολις βγηκε απο ενα σπιτι επι της οδου και μπηκε στο αυτοκινητο.Ο οδηγος ξεκινησε την μηχανη και μολις περασε απο μπροστα μου με κατευθυνση προς την Εθνικη."

"Καποιος τυπος θα ηταν μαλλον που ηρθε να παρει την κοπελα του."Ειπα.

Το κινητο μου δονηθηκε καθως το ειχα στο αθορυβο και απαντησα στην κληση.Ηταν ο Ντανιελ στην γραμμη.

-Καλησπερα Τζο μηπως καλω σε ακαταλληλη ωρα?

-Μπα,οχι Ντανιελ ολες οι ωρες καταλληλες μου φαινονται εδω.Γελασα.

-Τιποτα το σημαντικο δηλαδη μεχρι τωρα?

-Το μονο σημαντικο που μπορω να δω εγω ειναι ενα κουνουπι που τριγυρναι στο δωματιο αλλα βαριεμαι να το σκοτωσω.Νομιζω οτι αδικα χανουμε τον χρονο μας εδω.

Τωρα ηταν η σειρα του Ντανιελ να γελασει.

-Οπως και να εχει Τζο αν προκυψει οτιδηποτε μην διστασεις να με ξυπνησεις.

-Ενταξει Ντανυ να εχεις μια καλη νυχτα.

Κλείσαμε την γραμμη και ερίξα το κινητο στην τσεπη μου.Αναψα ενα τσιγαρο και αρχισα να βηματιζω στο χωρο για να διωξω την νυστα.Στεκομουν διπλα στο μισανοιχτο παραθυρο με τα φωτα σβηστα φυσωντας τον καπνο εξω,οταν ενιωσα το κινητο μου να δονειται ξανα.Μυνημα απο την Νανσυ.

Ο Κεννυ Ροτζερς οταν τελειωσε το δευτερο ποτο του σηκωθηκε απο το σκαμπο του και χτυπησε φιλικα τον Μπορις στο μπρατσο λεγοντας:

-Λοιπον μεγαλε εγω την κανω απο εδω,εχω μια δουλεια να κανω θα σε δω αυριο.

Ο Μπορις κουνησε το κεφαλι ενω ο Ροτζερς προχωρησε προς το βαθος της αιθουσας του καζινο οπου βρισκονταν μια αποθηκη υλικων και ενας μικρος χωρος αναπαυσης των εργαζομενων.Ο Ροτζερς ανοιξε την πορτα μπηκε σε αυτον τον χωρο και καθησε σε εναν διθεσιο καναπε εχοντας μπροστα του ενα χαμηλο τραπεζακι.Εβαλε το χερι του στην τσεπη του σακακιου του και εβγαλε μια μικρη ασημενια θηκη που εμοιαζε με ταμπακιερα.Αδειασε λιγο απο το περιεχομενο της επανω στην επιφανεια του μικρου τραπεζιου,και με ενα τραπουλοχαρτο αρχισε να κοβει την ασπρη σκονη σε μικρες μεριδες.Επειτα εβγαλε ενα χαρτονομισμα των πεντε δολαριων και αφου το εστριψε κανοντας το ρολο το εφερε στην μυτη του και ρουφηξε την κοκαινη που μολις ειχε απλωσει.

Όταν τελειώσε με αυτό μαζέψε ότι υπήρχε επάνω στο τραπέζακι το έριξε στην τσέπη του και πήγε προς την έξοδο. Εκλείσε την πόρτα πίσω του και βγήκε από το καζίνο από την πίσω πλευρά που εβγαζε στο παρκινγκ. Είδε το μικρό φορτηγάκι που θα οδηγούσε σε λίγα λεπτά και χαμογέλασε, η φόρμα εργασίας του βρισκόταν σε μια τσαντά στο πίσω μέρος θα άλλαζε ρουχά αργότερα στην πορεία. Καθίσε στην θέση του οδηγού και γύρισε την μίζα.

"Είναι ξυπνίο το αγοράκι μου? Μήπως ενοχλώ?"

Της έγραψα ότι δεν ενοχλεί καθόλου, έτσι με καλεσε να μιλήσουμε για λίγο πριν πάει για ύπνο.

Χρειάζομουν την συζήτηση είναι η αλήθεια για να σπασώ την ανία.

-Νιώθεις κουρασμένος αγαπη? Σου έφτασε ο καφές η ξεμεινες?

-Έχω ακόμα λίγο γλυκιά μου και τον πινω αργά. Κουραση? Ναι αλλά θα μου φύγει αυριο που θα κοιμαμαι ολη την ημερα. Αστετευτηκα.

Η Νανσυ για να μου τονώσει το ενδιαφερον αρχισε να μου περιγραφει τι φορούσε εκείνη την ώρα, όχι και πολλά πράγματα για να πω την αλήθεια μιας και η ώρα ήταν περασμένη και εκείνη βρισκόταν στο κρεβάτι της. Ενώσα μονομίας την ερωτική επιθυμία μου να φουντώνει, ήθελα εκείνη ακριβώς την στιγμή να βρισκομαι εκεί δίπλα της. Η κατάσταση εμοιάζε να

ξεφευγει απο καθε ελεγχο και να με αποσυντονιζει απο τον αρχικο στοχο για τον οποιο βρισκομουν εδω.

-Σου αρεσουν ολα αυτα που σου λεω μωρο μου?

Η φωνη της Νανσυ εσταζε μελι.

-Μου αρεσουν ολα γλυκια μου αλλα αν συνεχισουμε εγω θα πρεπει να αρχισω να γδυνομαι εδω και δεν ειναι και ο πιο καταλληλος χωρος ξερεις..

Η Νανσυ αφησε ενα μακροσυρτο γελακι ακριβως την στιγμη που ο ασυρματος που ειχα κρεμασμενο επανω μου ετριξε.

-Μωρο μου θα σε αφησω με καλουν στον ασυρματο.Της ψιθυρισα.

-Μμμ..ενταξει γλυκε μου θα συνεχισουμε αλλη ωρα..Καληνυχτα.

-Καλο σου βραδυ αγαπη μου.

"Φοξ δυο εδω ενα οχημα κλειστου τυπου σταματησε στην ακρη του δρομου στην οδο Λοβεττ.Ο επιβατης κατεβηκε και περπαταει αργα στο απεναντι πεζοδρομιο."

Βγηκα γρηγορα μεσα απο την ερωτικη φαντασιωση που ζουσα με την Νανσυ και επεστρεψα στην πραγματικοτητα.

"Προφανως καποιος νεαρος που επιστρεφει στο σπιτι του μετα απο διασκεδαση"Ειπα.

Ο ασυρματος του βαν απο το παρκινγκ της εκκλησιας βογκηξε ξανα και ο αστυνομικος μιλησε.

"Ο αγνωστος ανδρας μολις περασε μπροστα και

αριστερα απο το παρκινγκ της εκκλησιας.Εστριψε προς την μερια των θαμνων,νομιζω φοραει φορμα εργασιας και κατευθυνεται προς την μερια οπου βρισκεσαι."

Οι αισθησεις μου τεθηκαν αμεσως σε επιφυλακη.

Εβγαλα το πιστολι μου και το ελεγξα,το οπλισα αλλα αφησα την ασφαλεια στην θεση της.

"Φοξ δυο,δεν τον βλεπω πια απο εδω.Οι θαμνοι και τα δεντρα μου κρυβουν το οπτικο πεδιο."

Πιεσα το κουμπι του ασυρματου κι επειτα μιλησα απευθυνομενος στους αλλους δυο αστυνομικους.

"Αετος εδω,εχει κανεις εικονα προς τα που πηγε?"

"Φοξ τρια εδω,αρνητικο.Απο την μερια μου δεν βλεπω καμια κινηση εδω γυρω."

"Φοξ ενα εδω.Ο τυπος μολις βγηκε απο την συσταδα των δεντρων και περπαταει παραλληλα με το σπιτι.Σταθηκε τωρα και κοιταζει γυρω του."

"Τι διαβολο θελει να κανει ο τυπος?"Σκεφτηκα.

Ευτυχως ο Μουρ απο την μερια της αποθηκης στην 28η Οδο ειχε απλετη θεα προς το σπιτι.

"Φοξ ενα ο τυπος κινειται τωρα στο δρομακι της αυλης.Φροντιζει να καλυπτεται απο τους θαμνους στα αριστερα του,αλλα εγω με τα νυχτερινα κυαλια τον βλεπω τελεια απο εδω.Τωρα προχωρα προς την πορτα της κουζινας.Ερχεται προς εσενα Τζο!Ειναι στην πορτα!"

"Εληφθη!Λαμβανω θεση.Μην καλεσει κανεις για

την ωρα!"

Το μυαλό μου άρχισε να δουλεύει ολοένα και πιο γρήγορα.Ένιωσα τους παλμούς της καρδιάς μου να αυξάνονται και την αδρεναλίνη να με πλημμυρίζει.

Επιτέλους το καθαрма αποφάσισε να εμφανιστεί! Νομίζει ότι θα χτυπήσει ένα ακόμα ανυποψίαστο θύμα.Αυτή την φορά όμως δεν θα είναι έτσι!

Έβγαλα το κινητό από την τσέπη μου και το έκλεισα,δεν ήταν ώρα τώρα να δέχτώ κάποια κλήση.Το ρολοί μου έδειχνε λίγο μετά τις δύο το βράδυ.Έκλεισα και το κουμπι του ασυρματού καθώς βγήκα από το μικρό σαλόνι και δραςκελίστα τον διαδρόμο μπαινοντας στο μπάνιο που βρισκόταν ακριβώς απέναντι.

Ανοίξα το νερό και το αφήσα να τρέχει μέσα στην μπανιέρα.Αυτό θα τραβούσε την προσοχή του υποπτού όταν θα ανεβαίνε εδώ επάνω.Έπειτα οπισθοχώρησα πάλι προς το μικρό σαλόνι,ανοίξα την πόρτα της ντουλάπας και χώθηκα μέσα.Είχα κανονίσει από πριν να σπρώξω όλα τα ρούχα προς την μία μεριά ώστε να μείνει χώρος για εμένα.Αφήσα την πόρτα της ντουλάπας μόνο δύο τρία εκατοστά ανοιχτή,όσο χρειαζόταν δηλαδή για να μπορώ να βλέπω τον διαδρόμο και την πόρτα του μπανιού.

Ο "Ποντικός" άνοιξε με μεγάλη ευκολία την πόρτα της κουζίνας.Είχε διαρρηξει και άλλες φορές πορτες πολύ

πιο δυσκολες απο αυτην.Τωρα βρισκοταν στο κατω σαλονι προσπαθοντας να κανει τα ματια του να συνηθισουν στο σκοταδι.Ειχε κανει αναγνωριση της περιοχης και της τοποθεσιας του σπιτιου πριν δυο ημερες,τοτε που προσποιηθηκε οτι το αυτοκινητο ειχε προβλημα και εβαζε νερο στο ψυγειο.Ωραια γειτνια και ησυχη,δεν θα αντιμετωπιζε καμια δυσκολια στο εργο του.Στα δεξια του βρισκοταν η κουζίνα.Ηταν φανερο πως δεν βρισκοταν κανεις στους κατω χωρους του σπιτιου.Η γκομενα θα πρεπει να ηταν επανω στην κρεβατοκαμαρα. Θα κοιμοταν ηδη,η θα χαζευε καμια βλακεια στην τηλεοραση.Με βημα αθορυβο σαν της γατας πατησε στο πρωτο σκαλι της σκαλας που οδηγουσε στα επανω δωματια.Ειχε τα αυτια του τεντωμενα με σκοπο να συλλαβει και τον παραμικρο ηχο μεσα στο σπιτι.

Μεσα στην κρυψωνα μου ανεπνεα αργα και σταθερα προσπαθοντας να αφουγκραστω οτιδηποτε μεσα στον χωρο που θα μου εδινε μια ιδεα σχετικα με το που ακριβως βρισκοταν ο εισβολεας.Λογικα τωρα θα ειχε ηδη ερευνησει τα κατω δωματια,δεν ειναι αλλωστε και πολλα,και τωρα θα εβαζε για στοχο τα συρταρια της κρεβατοκαμαρας εκει οπου συνηθως οι γυναικες κρυβουν τα χρυσαφικα τους.Θυμηθηκα τα ντοκιμαντερ που εβλεπα στην τηλεοραση,εκεινα που η τιγρης παραμονευει κρυμμενη πισω απο τα ψηλα χορταρια περιμενοντας την καταλληλη στιγμη για να

επιτεθει στο θυμα της. Ποια ειναι αραγε η διαχωριστικη γραμμη μεταξυ ανθρωπου και ζωου? Μηπως ειχα γινει και και εγω κατι τετοιο? Ενας ανελεητος κυνηγος ετοιμος να κανει τα παντα για να πετυχει τον στοχο του? Ο τυπος πρεπει να ηταν πολυ εξασκημενος, δεν ακουσα το παραμικρο κατα την εισοδο του στο σπιτι. Τωρα κοιταζα προς τον διαδρομο μεσα απο το ελαχιστο ανοιγμα απο την πορτα της ντουλαπας με μοναδικο φωτισμο το φως του δρομου που ερχοταν απ'εξω προσπαθοντας να διακρινω καποια σκια να κινειται μεσα στο ημιφως.

Ο "Ποντικος" εφτασε στο τελος της σκαλας και προχωρησε κατα μηκος του διαδρομου. Απο την πρωτη πορτα στα δεξια που ηταν ελαχιστα ανοιχτη εβγαине ενα αμυδρο διακοπτομενο φως πραγμα που σημαινε πως η τηλεοραση ηταν σε λειτουργια. Εφτασε ως εκει και εσπρωξε με την μυτη του παπουτσιου του την πορτα οσο χρειαζοταν για να χωθει στο δωματιο. Κατω απο το φως της τηλεορασης ειδε ενα διπλο ξεστρωτο κρεβατι χωρις κανεναν επανω του. Ταυτοχρονα ακουσε τον ηχο του νερου που ερχοταν απο καπου μακρυτερα μεσα στο σπιτι. Πρωτα επρεπε να εξουδετερωσει τον ενοικο του σπιτιου, και μετα να αρχισει να ψαχνει αυτο για το οποιο ειχε ερθει. Δεν ειχε καμια διαθεση να του ερθει καποιο βαζο στο κεφαλι την ωρα που θα ηταν σκυμμενος

πανω απο ενα συρταρι ψαχνοντας για διαμαντενια κοσμηματα και χρυσαφικα.Τα διαμαντια...Α ναι!

Διαμαντια και χρυσαφικα!Αυτη ηταν η λεια του και εκεινος ηξερε παντα πως να την παιρνει.Θα εκανε οτι χρειαζοταν να κανει και μετα θα εφευγε.Την φορμα εργασιας θα την ξεφορτωνοταν αργοτερα,οπως εκανε παντα για να μην αφηνει ιχνη.Ανοιγοκλεισε τα ματια του και προχωρησε ως την επομενη πορτα,εκει απο οπου ακουγοταν το νερο να τρεχει.Το κοριτσι εκανε μπανιο...με τετοια ζεστη!

Γυρισε αργα το πομολο της πορτας του μπανιου και χωθηκε μεσα.

Ειδα την σκια του να πλησιαζει την απεναντι πορτα,αυτην του μπανιου.Πριν τον δω ομως,για μια στιγμη ειχα την εντυπωση οτι τον μυρισα πρωτα.Καινουριο αυτο!Ζωωδη ενστικτα?

Βγηκα τελειως απο την κρυψωνα μου και περπατησα με μεγαλα αθορυβα βηματα προς το μπανιο τραβωντας ταυτοχρονα το Glock22 μου απο την θηκη του.

Κλωτσησα με δυναμη την πορτα φωναζοντας:

-Ακινητος!Αστυνομια!

Ο ανδρας γυρισε ξαφνιασμενος αλλα δεν εμεινε αδρανης.Εκανε ενα βημα μπροστα τεντωνοντας το δεξι του χερι προς το μερος μου,στο οποιο κρατουσε ενα πτυσσομενο στιλετο που προφανως ειχε βγαλει

απο την τσεπη του με αστραπιαια ταχυτητα.

Εκανα ενα βημα πισω κατεβαζοντας με δυναμη το δεξι μου χερι χτυπωντας τον με την λαβη του πιστολιου μου στο πλαι του κεφαλιου του.Ο τυπος παραπατησε και εχασε για λιγο την ισοροπια του κατι που μου εδωσε την ευκαιρια να εξαπολυσω μια δυνατη κλωτσια με το δεξι μου ποδι στον καρπο του χεριου του.Το στιλετο του ξεφυγε απο το χερι και επεσε στα πλακακια του μπανιου βγαζοντας εναν σκληρο μεταλλικο ηχο.Η κλωτσια μου εκανε το σωμα του να παρει μιση περιστροφη προς τα δεξια,τον εσπρωξα με το ελευθερο χερι μου και επεσε μπροστα.Βρεθηκε πεσμενος στο πατωμα μπρουμυτα αφου ειχε χτυπησει πρωτα ξωφαλτσα με το κεφαλι του στον νιπηρα του μπανιου.

Εχωσα το πιστολι στην ζωνη μου και πιεσα το γονατο μου πανω στη μεση του.Ο τυπος εβγαλε ενα μουγκρητο καθως εφερα προς τα πισω πρωτα το αριστερο και μετα το δεξι του χερι για να του περασω τις χειροπεδες.

-Γαμησου σκατομπατσε!

Τον επιασα απο τον γιακα της φορμας και τον εστησα καθισμενο στα γονατα,ενω ταυτοχρονα ακουγα ποδοβολητα στις σκαλες.

-Ηρεμησε φιλε θα εχεις ολο τον χρονο του κοσμου να μας τα πεις ολα.Ο κυριος Ροτζερς να υποθεσω?Σε περιμεναμε.

Ο Ροτζερς είχε ένα ματωμένο σημάδι στον αριστερό του κροταφό και θα πρέπει λογικά να πονούσε αρκετά. Οι συναδελφοί μου ο αστυνομικός Μουρ και ο Τσαρλς φάνηκαν στην πόρτα με τα όπλα στα χέρια.

-Υπαστυνομή εισαι καλά?Σε κάλουμε στον ασυρματο καθώς ερχομασταν.Ο Μουρ ήταν που μίλησε.

-Ναι καλύτερα από ποτέ.Τον είχα κλειστό δεν σας ακούγα.Πάρτε αυτό το καθαρά από μπροστά μου!

Σκουπίσα τον ιδρώτα που είχε σχηματιστεί στο μέτωπό μου με το μανίκι μου,ενώ ακούγα πίσω μου τον Μουρ να διαβάζει τα δικαιώματα στον άνθρωπο που μόλις είχαμε συλλάβει.Μπήκα ξανά στο μικρό σαλόνι που μέχρι πριν λίγο ήταν η φώλια μου και αδειάσα όλο το μπουκαλί με το νερό που είχα αφήσει πάνω στο τραπέζακι.

Ξαφνικά ενοιώσα ξαλαφρωμένος,ακόμα και η γεύση του νερού μου φάνηκε πιο αναλαφρή και πιο δροσιστική από άλλες φορές.Μάζεψα τα πράγματα μου τα έριξα στον σακό μου μαζί με τον φορητό ασυρματο και βγήκα στον διάδρομο.Οι άνδρες της αστυνομίας είχαν αρχίσει να κατεβαίνουν τις σκαλές τραβώντας μαζί και τον κρατούμενο μας.Σταθήκαμε όλοι μαζί στο κάτω σαλόνι,εγώ και ο Μουρ κρατούσαμε τον Ροτζερς από τους αγκώνες ενώ ο άλλος αστυνομικός πήγε να φέρει το αυτοκίνητο για να μεταφέρουμε τον κρατούμενο στο Τμήμα.

Ο άλλος συναδελφος που κραταγε την βαρδια απο την μερια της Εθνικης ειχε ερθει και αυτος και τωρα βαδιζε με το οπλο στο χερι προς το βαν με το οποιο ειχε ερθει ο Ροτζερς,προκειμενου να ελεγξει αν υπηρχε καποιος συνεργος μεσα στο οχημα.

Αποφασισαμε να παμε εγω με τον Μουρ τον κρατουμενο στο Τμημα και τους αλλους θα τους εστελνα στο σπιτι τους να ξεκουραστουν.Η Σημανση θα αναλαμβανε να παραλαβει το βαν του Ροτζερς και να το ερευνησει για περαιτερω στοιχεια.

Οταν φτασαμε στο Τμημα παρεδωσα τον κρατουμενο στον Αξιωματικο Υπηρεσιας να καταγραφει τα πληρη στοιχεια του και τον οδηγησαμε σε ενα κελι.Κατοπιν τηλεφωνησα στον Αρχηγο να τον ενημερωσω για την συλληψη και παρα το οτι τον ξυπνησα μεσα στην μεση της νυχτας η χαρα του ηταν εκδηλη που μετα απο τοσο καιρο ειχαμε φερει καποιο αποτελεσμα σε αυτην την ερευνα.

Του ειπα επισης οτι θα χρειαστουμε ενταλματα για προσαγωγή και ανακριση τοσο του Μιλλερ οσο και του Καμπελ και οσων απο το καζίνο σχετιζονταν με την υποθεση.Με διαβεβαιωσε οτι αυτο θα ηταν το πρωτο πραγμα που θα γινοταν το πρωι,και με συμβουλευσε να παω στο σπιτι και να ξεκουραστω λιγες ωρες.Τωρα κανενας δικαστης δεν θα εφερνε αντιρρηση στην εκδοση ενταλματων που μας ηταν απαραιτητα για να κανουμε την δουλεια μας.

Καληνυχτισα τον Αρχηγο και κλεισαμε την γραμμη.
Μίλησα σε εναν απο τους αστυνομικους της βαρδιας
λεγοντας:

-Στείλε καποιον να κοιταξει το τραυμα που εκανα
στον Ροτζερς κατα την συλληψη.Δεν ειναι τιποτα το
σοβαρο αλλα δεν θελω να μας κατηγορησουν για
οτιδηποτε αργοτερα.

Κατοπιν περασα στο γραφειο μου και σωριαστηκα
στην καρεκλα.Εφαγα το τελευταιο σαντουιτς της
Νανσυ που ειχε απομεινει και ηπια αλλο ενα
μπουκαλακι νερο.Αναψα ενα τσιγαρο και φυσηξα τον
καπνο με ευχαριστηση.Λιγη ξεκουραση πριν παρω τον
δρομο του γυρισμου για το σπιτι.Σκεφτηκα να καλεσω
τον Ντανιελ και να του αναγγειλω τα καλα νεα αλλα
παλι ηταν πολυ σκληρο να τον ξυπνησω τετοια
ωρα,ειχε αναγκη ξεκουρασης και αυτος οπως κι
εγω.Τελειωσα το τσιγαρο μου και σηκωθηκα
πηγαινοντας προς την εξοδο.Εφτασα στο αυτοκινητο
νιωθοντας τα ποδια μου βαρια απο την κουραση
περπατουσα σχεδον μηχανικα σαν ρομποτ.Οδηγησα
την Μπιουικ μεχρι το διαμερισμα και οταν μπηκα
μεσα ξαπλωσα στο κρεβατι και κοιμηθηκα σχεδον
αμεσως.

Το πρωι ο πρωτος ανθρωπος που καλεσα στο
τηλεφωνο ηταν ο Ντανιελ που παρα λιγο απο την
χαρα να του πεσει η κουπα με τον καφε απο το χερι
μολις του ειπα τα νεα.

-Ο Ροτζερς ήταν τελικά ε?Και πώς τον επίασες έγινε συμπλοκή?Ήταν μονος του?

-Ει,μια μια οι ερωτήσεις φιλε!Θα στα πω όλα με λεπτομερειες στο Τμήμα φευγω τώρα για εκεί ελα και εσυ γιατι εχουμε και ενταλματα να βγαλουμε και κοσμο πολυ να προσαγουμε.

Γελασα και τερματισα την κληση.Επειτα καλεσα την Νανσυ που ετοιμαζοταν να φυγει για την δουλεια της.Και εκει οι αντιδρασεις ηταν περιπου οι ιδιες.

Πηδηξε επανω απο την χαρα της και ηθελε να με αγκαλιασει και να με δει εκεινη ακριβως την στιγμη,πραγμα που δεν ηταν δυνατον βεβαια.Θα επρεπε να περιμενει τουλαχιστον ως το απογευμα.Ενιωθα ανανεωμενος εστω και με μονο τρεις ωρες υπνο ετσι πηρα τα κλειδια μου και κατεβηκα την σκαλα για την εισοδο.

Στο παρκινγκ του αεροδρομιου Κολμαν βρισκοταν παρκαρισμενη μια μπεζ Καντιλακ και ο ιδιοκτητης της βρισκοταν καθισμενος στο κοκπιτ ενος Τσεσνα Καραβαν με αριθμο νηολογιου N29LB καθως περιμενε την σειρα του για να λαβει απο τον Πυργο Ελεγχου αδεια για απογειωση.Εκανε ολους τους απαιτητους ελεγχους πριν ξεκινήσει διαδικασια απογειωσης.Ο πιλοτος μιλησε για μια ακομα φορα στον ασυρματο ζητωντας οδηγιες για τον διαδρομο απογειωσης.Ο Πυργος απαντησε:

"Τσεσνα Ν29LB εχετε αδεια για απογειωση.

Προχωρηστε στον διαδρομο 25."

Ο Αστυνομος Ρου Αντερσον ελυσε το φρενο,εθεσε τα φλαπ στις τριαντα μοιρες και εσπρωξε ελαφρα μπροστα τους μοχλους ισχυος του δικινητηριου αεροσκαφους κανοντας το να κινηθει απο τον βοηθητικο προς τον κυριο διαδρομο του αεροδρομιου. Ενα Ληαρ τζετ ειχε απογειωθεί πριν απο αυτον και τωρα μονο τα ιχνη καυσαεριων του ηταν ορατα στον οριζοντα.Το αεροσκαφος αρχισε να τροχοδρομει αυξανοντας ολοενα την ταχυτητα του πανω στον διαδρομο και οταν εφτασε στην ταχυτητα απογειωσης ο πιλοτος του τραβηξε απαλα προς τα πισω το χειριστηριο και οι τροχοι ξεκολλησαν απο την ασφαλτο κανοντας το μικρο αεροσκαφος να υψωθεί στον αερα.Ο Ρου Αντερσον εβγαλε μια κραυγη χαρας. "Ειμαστε στον αερα μωρο μου!"Κατοπιν εβαλε τα απαραιτητα στοιχεια στο GPS και πηρε κατευθυνση προς το Γκριν Μπει.

Οταν εφτασα στο Τμημα ηταν ολοι εκει.Ο Αρχηγος ειχε ηδη στείλει ανθρωπο για να φερε τα ενταλματα απο τον δικαστη,ο Ντανιελ βηματιζε πανω κατω στην αιθουσα των ντετεκτιβ και μολις με ειδε ετρεξε και μου εσφιξε το χερι.Το χαμογελο του εφτανε μεχρι τα αυτια του και δεν μπορουσε να κρυψει την ανυπομονησια του.Επρεπε να συντονισω τα πραγματα

σε μικρο χρονικο διαστημα.

-Επιτελους Τζο και κατι καλο!Ποτε ξεκيناμε?

-Στειλε τωρα αμεσαως ενα περιπολικο να μαζεψουν τον Μιλλερ απο το γραφειο του και να τον φερουν εδω!Ο τυπος θα εχει να δωσει πολλες εξηγησεις για το πως η μελλουσα πελατης του παρα λιγο να γινει θυμα χθες βραδυ.

-Και με τους αλλους τι γινεται?

-Μολις ερθουν τα ενταλματα εισβαλουμε στο καζινο και μαζευουμε τον Καμπελ και την παρεα του.Θα στείλουμε ταυτοχρονα ανδρες και στην επαυλη για να μην μας ξεφυγει.Επισης δωσε σημα σε περιπολικά και στην τροχαια εθνικων οδων να εχουν το νου τους για το αυτοκινητο του Ζντανοβ.Κατι μου λεει οτι θα βγει εκτος πολης σημερα,δωσε τον αριθμο κυκλοφοριας.Θα ειμαι στο γραφειο μου.

Ο Ντανιελ εσπευσε στο τηλεφωνο να κινησει τα γραναζια,ενω εγω κερναγα τον εαυτο μου μια κουπα καφε και αναψα ενα τσιγαρο ρουφωντας λαιμαργα τον καπνο.Επειτα ειχα να παω και απο τον Αρχηγο που με περιμενε στο γραφειο του.Περνωντας ξανα απο την αιθουσα των ντετεκτιβ ειδα τον Ντανιελ,σαν λαγωνικο που δεν κρατιεται ετοιμο να ξεχυθει μπροστα.Δεν μπορουσα να μην χαμογελασω.

-Ντανυ παρε για ανακριση τον Ροτζερς και σε λιγο κατεβαινω κι εγω.

Ο συνεργατης μου φυσικα δεν περιμενε δευτερη

κουβεντα και εξαφανιστηκε στο βαθος του διαδρομου.Εγω ανεβηκα απο τις σκαλες στο γραφειο του Αρχηγου.Οταν με ειδε να μπαινω σηκωθηκε ορθιος και τιναξε το χερι του για να διωξει ενα συννεφο καπνου που ειχε καθισει μπροστα απο το προσωπο του.Αφησε το πουρο του στο τασακι και ηρθε προς το μερος μου.Εβαλε το αριστερο του χερι στον ωμο μου ενω με το δεξι του εσφιξε το δικο μου χερι.

-Τζο Σερμαν τι καταπληκτικη επιχειρηση!Παντα πιστευα οτι στο τελος θα τα καταφερεις!

-Ευχαριστω Αρχηγε αλλα μεχρι χθες ειχα την εντυπωση οτι ηθελες να μας βγαλεις απο την υποθεση.Ειπα χαμογελωντας.

Ο Παλμερ εκανε μια απολογητικη κινηση και με τα δυο του χερια καθως επαιρνε παλι την θεση του πισω απο το γραφειο του.

-Ελα τωρα Τζο!Ξερεις πως λειτουργουν αυτα τα πραγματα..Και εγω πιεζομαι απο τους πιο πανω απο μενα,εντωμεταξυ και ο Δημαρχος και οι εφημεριδες..καταλαβαινεις.

Σηκωσα το δεξι μου χερι στον αερα σε μια κινηση συγκαταβασης.

-Καταλαβαινω Αρχηγε δεν χρειαζεται να απολογηθεις σε εμενα.Μονο που τωρα πρεπει να κινηθουμε γρηγορα.

Το ανοιχτοχρωμο πουκαμισο του ειχε ηδη αρχισει να

εχει ιχνη απο ιδρωτα ενω πανω στην γραβατα του υπηρχε ενας λεκες απο λαδι.Προφανως κατι μασουλαγε πριν λιγο με τον καφε του.

-Μολις βγουν τα ενταλματα απο εμενα εχεις το ελευθερο να κανεις οτι νομιζεις.Ετσι λυνονται και τα δικα μου χερια τωρα.Χαμογελασε.

-Ωραιο και αν βρουμε τα κλοπιμαια στου Καμπελ η στου Μίλλερ την δεσαμε για τα καλα την υποθεση.Θα τα ξεσκονισουμε ολα σπιτια,καζινο γραφειο οτι χρειασται.

Την συζητηση μας διεκοψε ο ηχος κλησης απο το εσωτερικο τηλεφωνο του Αρχηγου.

-Ναι?Τωρα?Ναι ενταξει θα του το πω.

Εκλεισε το τηλεφωνο και στραφηκε προς εμενα.

-Μολις εφεραν κατω τον Μίλλερ και διαμαρτυρεται εντονα.Ειπε.

Χαμογελασα σαρδονια και σηκωθηκα απο την καρεκλα.

-Τωρα που θα παω κατω θα σταματησει να διαμαρτυρεται και θα αρχισει να κελαηδαι.

-Πηγαινε,θα κατεβω κι εγω αργοτερα να βοηθησω με τις ανακρισεις.

Εστειλα ενα χαιρετισμο στον Παλμερ και εσπευσα προς την πορτα.Το "φαγητο" μου ειχε ερθει κατω και δεν μπορουσα να το αφησω να περιμενει.Πριν μπω ομως στο ασανσερ καλεσα στο κινητο τον Ντανιελ.

-Ακου Ντανυ,σε ποια αιθουσα εχεις παει για ανακριση

τον Ροτζερς?Ένταξει ευχαριστώ,τιποτα ετσι ρωτησα.
Περασα πρωτα απο το γραφειο μου και πηρα καποια
χαρτια απο το συρταρι μου πριν συνεχισω.

Μπαινοντας στην αιθουσα των ντετεκτιβ ξεχωρισα
αμεσως την φωνη του Μιλλερ που ακουγοταν ενα
τονο πιο πανω απο τις αλλες.Προφανως ο τυπος εδινε
το δικο του σοου.

-Απαιτω να μαθω γιατι με φερατε εδω!Διακοψατε την
εργασια μου και απαιτω εξηγησεις!

Μολις με ειδε στραφηκε προς το μερος μου λες και
ημουν εγω αυτος που θα τον εβγαζε απο αυτην την
δυσκολη κατασταση.

-Υπαστυνομε επιτελους!Προσπαθω τοση ωρα να
εξηγησω στους ανθρωπους σας..

-Ηρεμηστε κυριε Μιλλερ,μαλλον εσεις ειστε αυτος
που εχετε να δωσετε εξηγησεις.Πολλες εξηγησεις!
Ελατε μαζι μου.

Τον επιασα απο τον ωμο και σηκωθηκε.Φορουσε ενα
σκουρο μπλε πουκαμισο και μια γραβατα με σχεδιο
σαν σκακι επανω της,και μα την πιστη μου ηταν
καπως αστειο το θεαμα ετσι οπως περπατουσε σαν την
παπια με τα χερια μπροστα δεμενα με χειροπεδες.

Καθως τον ειχα μπροστα μου δεν μπορεσα να μην
χαμογελασω.

Ο Αστυνομος Αντερσον σιγοψιθυριζε το τραγουδι "I
can fly" καθως πετουσε πανω απο το Λεικ Σιτυ στα εξι

χιλιαδες ποδια υψος.Σε λιγο θα επαιρνε την στροφη και θα αρχιζε την καθοδο που θα τον εφερνε στο Γκριν Μπει.Ο πολυς κοσμος,εκτος απο τους συναδελφους του δεν ηξερε οτι ο Αντερσον διεθετε διπλωμα ερασιτεχνη πιλοτου.Ο πολυς κοσμος επισης δεν ηξερε το ποσο διεφθαρμενος ηταν ο Αντερσον,ουτε και την παρανομη συναλλαγη που πηγαινε τωρα να εκπληρωσει.Λιγο πριν αρχισει την καθοδο προς την λιμνη,ενας ξερος θορυβος ακουστηκε καθως το συρματοσχοινο που ελεγχει το πηδαλιο ανοδου-καθοδου του αεροπλανου,εσπασε.Η μαλλον καποιος ειχε φροντισει να σπασει.Το μικρο αεροσκαφος εκανε αποτομη βουτια προς τα κατω και αρχισε να πεφτει με μεγαλη ταχυτητα.Μεσα στο κοκπιτ ο εντρομος τωρα Αντερσον τραβαγε με ολη του την δυναμη το χειριστηριο προς τα πισω σε μια απεγνωσμενη προσπαθεια να οριζοντιωσει το αεροσκαφος.

-Παρε υψος γαμημενο!Παρε υψος!

Το αεροπλανο ομως δεν ελεγε να πεταξει ισια ενω ο Αντερσον εβλεπε με γουρλωμενα ματια το αλτιμετρο να καταβροχθιζει τα ποδια με εκπληκτικο ρυθμο.Απο τα πεντε χιλιαδες ποδια στα τεσσερις χιλιαδες πεντακοσια και ακομα χαμηλοτερα.Ο Αντερσον εβλεπε το εδαφος να ερχεται καταπανω του με φοβερη ταχυτητα.

-Παρε υψος αχρηστο πραγμα σου λεω!

Το αεροπλάνο χτυπησε στο έδαφος σε ένα λοφο με δέντρα και χαμηλή βλάστηση, με κροτο από μεταλλά που συνθλιβόνται και τα κομμάτια του σκορπίσαν στην γύρω περιοχή. Μικρές εστίες φωτιάς ξέσπασαν όπου είχε χυθεί το καύσιμο κατακαιγοντας τα ξέρα χορτα κάτω από τον καυτο ήλιο της ημέρας.

Περπατούσαμε στον διάδρομο και κρατούσα τον Μίλλερ από τον αγκώνα καθώς περνούσαμε μπροστά από την αίθουσα ανακρίσης δύο, όπου ήξερα από πριν ότι ο Ντανιέλ ανέκρινε τον Ροτζερς. Ο Ντανιέλ γυρνούσε σαν σφήκα γύρω από τον κρατούμενο κουνώντας τα χέρια του, ενώ ο ίδιος ο κρατούμενος παρέμενε άπαθης καθισμένος στην καρέκλα του. Εκείνοι φυσικά δεν μπορούσαν να μας δουν μέσα από το τζαμι αλλά εμείς είχαμε απλετη θέα προς το εσωτερικό. Ο Μίλλερ κοιτάζε προς τα εκεί και ένας μύς συσπαστηκε κάτω από το αριστερό του μάτι. Κατά τα άλλα κρατήσε την ψυχραιμία του. Εγώ απλά ήθελα να δω την αντίδραση του.

-Αυτή η αίθουσα χρησιμοποιείται ήδη, εμείς θα πάμε στην πιο κάτω. Του πεταξα.

Τον έβαλα να καθίσει στην καρέκλα και ακουμπήσε τα χέρια του δεμένα με τις χειροπέδες επάνω στο τραπέζι. Εγώ καθίσα στην άλλη καρέκλα ακριβώς απέναντί του.

-Ακόμα δεν μπορώ να καταλάβω γιατί με φερατε

εδω.Αφησα στην μεση το ραντεβου μου με εναν σημαντικο πελατη..

-Θα μαθεις συντομα το λογο που σε κουβαλησαμε εδω.Ισως θα ηθελες βεβαια να ενημερωσεις τον δικηγоро σου ωστε να βρισκεται και εκεινος εδω.

Ο Μιλλερ εκανε μια γκριματσα ενω εξακολουθουσε να κοιταει προς το πατωμα.

-Ο δικηγορος μου λειπει εκτος πολης για ενα συνεδριο,χθες βραδυ μιλησαμε στο τηλεφωνο τον χρειαζομουν και εγω για μια επαγγελματικη συμβουλη.

-Τοτε ισως θα θελατε να ειδοποιησετε την συζυγο σας,να παρετε ενα τηλεφωνο.

-Η συζυγος μου δεν ειναι στο σπιτι,εχει παει επισκεψη στην μητερα τις για λιγες ημερες.

Αλλωστε δεν νομιζω να μεινω για πολυ εδω,δεν εχετε λογο..

-Μαλιστα..τοτε φαινεται οτι θα ειμαστε οι δυο μας..προς το παρον.Οσο για το δευτερο αφηστε να κρινω εγω τους λογους της παραμονης σας εδω.

Κοιτουσα τον ανθρωπο που βρισκοταν καθισμενος απεναντι μου και σκεφτομουν αν ηταν δυνατον,κατω απο αυτο το αψογο ντυσιμο να κρυβεται ενα τοσο γλοιωδες ανθρωπινο ον,ενας δολοφονος.Επλεξα τα δαχτυλα των χειριων μου και ακουμπησα τους αγκωνες μου επανω στο τραπεζι.Πιεσα το κουμπι απο το μαγνητοφωνο το οποιο αρχισε να καταγραφει την

συζητηση.

-Λοιπον κυριε Μιλλερ,μπορειτε να μου εξηγησετε πως το σπιτι οπου εμενε μια υποψηφια πελατης σας δεχτηκε την επιθεση ενος οπλισμενου ληστη,λιγες μονο ημερες αφοτου σας ειχε επισκεφθει στο γραφειο σας?

Κοιταξα τα ματια του Μιλερ και παρατηρησα οτι το βλεμμα του ειχε χασει την αυτοπεποιθηση που ειχε την πρωτη φορα που εκεινος ειχε ερθει στο Τμημα.Εμοιαζε αδειος και απλα κοιτουσε την ακρη του τραπεζιου αποφευγοντας να με δει καταματα.

-Για ποια πελατισσα μου μιλατε δεν καταλαβαινω..

-Σας μιλαω για την δεσποινιδα Σουιφτ,ειχε ερθει πριν λιγες ημερες στο γραφειο σας προς αναζητηση καποιου σπιτιου για αγορα. Το σπιτι της 28ης οδου που δεχτηκε την εισβολη χθες το βραδυ ηταν ολως τυχαιως αυτο που η δεσποινιδα Σουιφτ εμενε προσωρινα.Πως το εξηγητε?

-Ω αυτο...αυτο ειναι περιεργο δεν το ηξερα.Δεν μπορω να το εξηγησω..Απλη συμπτωση υποθετω.

-Απλη συμπτωση λετε ε?Και οταν οι συμπτωσεις γινονται επαναλαμβανομενες τι εχετε να πειτε για αυτο?Εξωφρενικο ετσι?

Ξεπλεξα τα δαχτυλα μου και επιασα τα χαρτια που ειχα φερει μαζι μου και ηταν αφημενα στην δεξια μερια του τραπεζιου.Τα εβαλα μπροστα απο το προσωπο του Μιλλερ.

-Ολα αυτα τα ονοματα κυριε Μιλλερ ειναι πρωην πελατες σας και ολοι δεχτηκαν επιθεση στα σπιτια τους απο ενα ατομο που δεν δισταζει να δολοφονει η να τραυματιζει τα θυματα του.Συμπτωση κι αυτο? Πολλες συμπτωσεις δεν νομιζετε?

-Δεν..δεν ξερω..δεν μπορω να σκεφτω!Ίσως καποιος παρακολουθουσε το γραφειο η τους πελατες μου με σκοπο να μου κανει κακο.Δεν ξερω!Αφηστε με ησυχο σας λεω!

-Δηλαδη μου λετε οτι ολα αυτα εγιναν για να βλαψουν την φημη σας ως επαγγελματια?Δεν ειστε δα και η μεγαλυτερη επιχειρηση της πολης στα μεσιτικα κυριε Μιλλερ!

Ο Μιλλερ παρεμεινε σιωπηλος στην παρατηρηση που εκανα,οποτε περασα στην επομενη ερωτηση.

-Τον Κεννυ Ροτζερς τον γνωριζετε?Αυτον που συλλαβαμε χθες το βραδυ.

-Οχι,γιατι θα επρεπε?Δεν γνωριζω ολη την πολη ξερετε..

-Περιεργο γιατι πριν μου δωσατε την εντυπωση οτι τον ξερετε,μιλαω για τον τυπο που ανακρινεται στην διπλανη αιθουσα.

Ο Ραιαν Μιλλερ κουνησε μονο το κεφαλι του και εξακολουθησε να κοιταζει τα χερια του επανω στο τραπεζι.Εγω επεμεινα.

-Ξερετε αυτος ο Ροτζερς δουλευει στο Λακι Σεβεν,το γνωστο καζινο και ειναι δεξι χερι του Νικ Καμπελ του

ιδιοκτητη.Μην μου πείτε ότι δεν έχετε παει ποτε εκει.

-Φυσικα και εχω παει..σαν πελατης.Και αυτον τον Ροτζερς που ειπατε μπορει να τον εχω δει εκει,στο καζινο.Αυτο δεν σημαινει ομως οτι τον γνωριζω προσωπικα.

Αυτο που μολις ειπε ηταν ενα πασιφανες ψεμα αφου οι ανδρες μας που παρακολουθουσαν πριν λιγο καιρο το σπιτι του Μιλλερ τον ειχαν δει να βγαινει εξω βραδυ και να συναντιεται με τον Ροτζερς.Χτυπησα τα δαχτυλα μου πανω στο τραπεζι και εγειρα μπροστα.

-Οσον αφορα τον Καμπελ?Αυτον τον γνωριζετε? Μηπως κατα τυχη τον εχετε συναντησει?

-Οχι,οχι και παλι οχι.Δεν τον ξερω αυτον τον κυριο,στο καζινο πηγα για να διασκεδασω δεν πηγαينا για δημοσιες σχεσεις ξερετε..

Οσο μου πεταγε τα ψεματα το ενα πισω απο το αλλο,τοσο μεγαλωνε και η επιθυμια μου να του χωσω μια μπουνια στην μουρη αλλα προς το παρον συγκρατηθηκα.Πατησα το στοπ στο μαγνητοφωνο,εσπρωξα πισω την καρεκλα μου και σηκωθηκα.

-Καταλαβαινω,δωστε μου ενα λεπτο επιστρεφω αμεσως.

Περπατησα λιγο πιο κατω στον διαδρομο και πηγα στην αιθουσα οπου ο Ντανιελ ανεκρινε τον Κεννυ Ροτζερς.Χτυπησα την πορτα και του εκανα νοημα να ερθει εξω.

-Πως παει εκει μεσα?Ρωτησα κουνωντας το κεφαλι μου προς την μερια οπου βρισκοταν το ειδικο τζαμι.

-Τιποτα!Το απολυτο μηδεν!Δεν απανταει σε καμια ερωτηση,ειρωνευεται τους παντες.Ανοιγει το στομα του μονο για να βρισει η να φτυσει προς το μερος μου οποτε εχει την ευκαιρια.Να δω τι θα πει οταν τους φεrouμε σε αντιπαραθεση με τον αλλον,τον Μίλλερ.Εσυ ειχες κατι καλυτερο με αυτην την νυφίτσα?

-Μπα τιποτα προς το παρον.Ο δικος μου το παιζει αδιαφορος.Παραδεχτηκε βεβαια οτι συχναζε στο καζινο αλλα κατα τα αλλα ουτε γνωριζει ουτε συναντησε ποτε τον Καμπελ η τον Ροτζερς,ετσι λει.Αυτο θα το αλλαξω εγω ομως.

Ο Μπορις Ζντανοβ απολαμβανε τον καφε του σε μια καφετερια στην 3η Οδο και ταυτοχρονα την θεα που προσφεραν οι νεαρες κοπελες με τα εφαρμοστα τζιν και τα καυτα μινι που εμπαιναν και εβγαιναν στο μαγαζι σαν ενα χαριτωμενο μελισσι.Θα επαιρνε και ο ιδιος εναν ακομα καφε για τον δρομο,το αφεντικο του ειχε απαγορευση ρητα να καταναλωσει αλκοολ, τουλαχιστον μεχρι να ολοκληρωσει την αποστολη του. Αλλα αυτο δεν ηταν προβλημα,ειχε λιγη ωρα ακομα μπροστα του μεχρι να ξεκινήσει το ταξιδι που θα τον εφερνε εξω απο την πολη σε μια πολυ κερδοφορα συναντηση.Το προηγουμενο βραδυ το ειχε περασει

στο σπίτι του παρεα με μια νεαρη κοπελα που ειναι χορευτρια σε στυλο σε καποιο κλαμπ της πολης, και ετσι τωρα ενιωθε χαλαρος και ξεκουραστος.

Αποφασισε να πληρωσει για τον καφε του πηρε και ενα για τον δρομο και πηγε προς την εξοδο.Μπηκε στην ασημι Λεξους γυρισε το κλειδι στην μίζα και το αυτοκινητο ξεκινησε.Επιασε στο ραδιοφωνο ενα σταθμο που μετεδιδε ρωσικη ραπ,αυξησε την ενταση κι επεिता αρχισε να κουναι ρυθμικα το κεφαλι του στο ρυθμο της μουσικης.Το ασημι αλογο του,ετσι οπως αποκαλουσε το αυτοκινητο του αρχισε να καταπινει τα χιλιομετρα με ευχαριστηση.

Στεκομασταν μπροστα στην πορτα της αιθουσας ανακρισεων και συζητουσαμε με τον Ντανιελ.

-Να σε ρωτησω κατι ηθελα Τζο,πριν επιστρεψουμε εκει μεσα.

-Ναι οτι θελεις ρωτα με.

-Εσυ συνελαβες τον Ροτζερς χθες μετα απο αρκετο κοπο,δεν θα ηθελες να τον ανακρινεις κιολας? Περιεργο που τον εδωσες σε εμενα.

-Θα τον ανακρινουμε αργοτερα μαζι μην ανησυχεις,απλα ηθελα να ξεκινησω με τον Μιλλερ, πιστευω πως αυτος ειναι ο πιο αδυναμος κρικος της αλυσιδας.Ας παμε να συνεχισουμε τωρα.

Ο Ντανιελ κουνησε το κεφαλι του,τον χτυπησα στον ωμο και συνεχισα στον διαδρομο μεχρι το μηχανημα

με τους καφεδες.Πηρα δυο και επεστρεψα στο δωματιο ανακρισης οπου ειχα αφησει τον Μιλλερ μονο του.Ακουμπησα τα πλαστικα ποτηρια μπροστα στον Μιλλερ και εβαλα το χερι μου στον ωμο του.

-Τελικα ισως τελειωσουμε πιο γρηγορα απο οτι νομιζα σημερα κυριε Μιλλερ.

Πηρα το δικο μου ποτηρι με τον καφε και καθησα στην καρεκλα μου.Ο Μιλλερ επιασε το δικο του ποτηρι με τα δυο του χερια μιας και ηταν δεμενα με χειροπεδες και το εφερε στο στομα του.

-Επιτελους!Ανακαλυψατε οτι δεν εχω καμια σχεση με την υποθεση και αποφασισατε να με αφησετε?

Ο τυπος ειχε ανακτησει ενα μερος απο την παλια του αυτοπεποιθηση,αλλα δεν τον αφησα στο ονειρο του για πολυ.Κοιταξα τα νυχια μου λεγοντας:

-Το αντιθετο θα ελεγα!Ο φιλος σας ο Κεννυ Ροτζερς απο την διπλανη αιθουσα μολις ομολογησε και μαλιστα κατονομασε εσας ως εγκεφαλο των δολοφονιων και κλοπων,μεταξυ αυτων και της θειας σας.

Ενω εξακολουθουσα να κοιταζω τα νυχια του χεριου μου,εριξα μια κλεφτη ματια στον Μιλλερ που το προσωπο του ειχε αρχισει να αλλαζει χρωματα με την ταχυτητα χαμαιλεοντα.Πιεσα ξανα το κουμπι εγγραφης στο μαγνητοφωνο.

Στην παραδιπλα αιθουσα ανακρισης ο ντετεκτιβ Ντανιελ Τζοουνς κοντευε να φτασει στα ορια του.Ειχε

δοκιμασει διαφορες μεθοδους ανακρισης μεχρι τωρα με τον κρατουμενο του,που καμια δεν ειχε φερει το επιθυμητο αποτελεσμα.Τωρα περπατουσε γυρω γυρω απο τον Ροτζερς,οπως οι πυγμαχοι γυριζουν γυρω απο τον αντιπαλο πριν βρουν την ευκαιρια να χτυπησουν.

-Λεγε Ροτζερς!Ποιος σε εστειλε στο σπιτι της Σουιφτ,ο Καμπελ το αφεντικο σου,ο Μιλλερ ποιος?

-Αντε γαμησου δε λεω τιποτα!Αποδειξε το αν μπορεις!Καγχασε ο Κεννυ Ροτζερς.

Ο Τζουονς σταθηκε δεξια απο τον κρατουμενο και ακουμπησε τις γροθιες του επανω στο τραπέζι.

-Θελεις να μου πεις δηλαδη οτι ο Καμπελ δεν ειναι αφεντικο σου?Η οτι δεν εχει ιδεα για ολα αυτα και απλα ενεργεις απο μονος σου?Σε εχουμε δει Ροτζερς να συναντιεσαι αργα την νυχτα με τον Μιλλερ αρκετα πια!

-Πφφ..χεσε με μπατσε με κανεις και γελαω!Δουλενω στο καζινο ναι και λοιπον?Αυτο αλλωστε το ξερεις ηδη..Συναναταω πολυ κοσμο ναι λογω της δουλειας που θελεις να τους θυμαμαι ολους?Εσυ θυμασαι ολους οσους συναντας?

-Μπορει να μην τους θυμαμαι ολους Ροτζερς,θυμαμαι ομως οσους εχει τυχει να πυροβολησω,αυτους ναι ακομα θυμαμαι τα προσωπα τους εναν προς εναν.Καταλαβε το απεναντι σου δεν εχεις μια απο τις κοπελιτσες που εβρισκες μονες τους τις ληστευες και τις εστελνες στον αλλο κοσμο.

Ο Ροτζερς γέλασε με έναν τρόπο που θυμισε περισσότερο γρυλλισμό τσακαλιού παρά γέλιο ανθρώπου.

-Όταν έρθει ο δικηγόρος μου μπατσε θα με βγάλει από εδώ μέσα πριν το κατάλαβεις!Εγώ φυλακή δεν μπαινώ συνηθίσε το αυτό!

-Αλήθεια?Έχουμε ήδη την επιθεση που έκανες εναντίον του Υπαστυνομου με μαχαίρι το ξεχάσες? Επίσης έχουμε κι αυτόν τον συρματινό βρογχο που βρήκαμε επάνω σου.Αλήθεια για πές μου,αν πετυχαίνες την δεσποινίδα Σουίφτ μόνη της χθες το βράδυ τι θα έκανες?Θα τυλίγες το συρματινό εργαλείο σου γύρω από τον υπερόχο λαιμό της όπως έκανες και με τις άλλες?

-Αποδείξε το σε προκαλώ!Δεν έχεις τίποτα στα χέρια σου μπατσε!Και μόλις έρθει ο δικηγόρος που θα με..

Ο Ντανιέλ χτύπησε με δύναμη το χέρι του επάνω στο τραπέζι.Τώρα ήταν η σειρά του να γελάσει σαρδονία.

-Χα!Εκεί ποντάρεις Ροτζερς?Ότι θα έρθει το αφεντικό σου να σε γλυτώσει?Εγώ δεν είδα κανέναν δικηγόρο να εμφανιστεί μέχρι τώρα.Δεκάρα τσακιστή δεν δίνει για σένα ο Καμπέλ αποβρασμά!Ούτε μια δεκάρα!

Και πραγματι ο Καμπέλ καθόταν πάνω σε αναμμένα κάρβουνα.Ο Κεννυ δεν είχε δώσει σημεία ζωής από το προηγούμενο βράδυ μετά την δουλειά της 28ης Οδού.Δοκίμασε μια δυο φορές να τον βρει στο κίνητο του αλλά ήταν κλειστό.Ούτε από το καζίνο είχε φανεί,

θα τον ειχαν ενημερωσει.Τι διαβολο ειχε συμβει,τι ειχε παει στραβα?Μηπως τον ειχαν πιασει? Μηπως ο Ροτζερς ειχε κρατησει τα κλοπιμαια για τον εαυτο του και ειχε εξαφανιστει?Αλλα οχι,ο Ροτζερς δεν ηταν βλακας.

Δουλεψε καιρο για λογαριασμο του Καμπελ,αρκετο για να ξερει οτι οπου και αν προσπαθουσε να κρυφτει ο Κεννυ,το αφεντικο θα τον εβρισκε και θα του εκλεινε το στομα για παντα.

Ο Καμπελ φορουσε ενα μπεζ μεταξωτο πουκαμισο με κοντα μανικια και τζιν παντελονι και τωρα χτυπουσε το πουρο που κρατουσε στο χερι του επανω στο τραπεζακι που βρισκοταν μπροστα του.Κοιτουσε μεσα απο το παραθυρο του δωματιου οπου βρισκοταν την πρωινη ομιχλη να διαλυεται πανω απο τα δεντρα καθως ο ηλιος αρχιζε να ζεσταινει την ατμοσφαιρα.

Στο τελος εφερε το πουρο στο στομα του και το αναψε.

Υπαρχει μια θεωρια που λεει οτι καθε ανθρωπος κρυβει μεσα του εναν δολοφονο που απλα περιμενει την καταλληλη στιγμη για να βγει στην επιφανεια και να δρασει.Αλλοι αναγκαζονται να σκοτωσουν κατω απο ιδιαιτερες συνθηκες,οπως σε μια πολεμικη συγκρουση.Σε αλλους λειτουργει το ενστικτο της αυτοσυντηρησης οταν νιωθουν οτι απειλεται η ζωη τους.Υπαρχουν ομως και δολοφονοι που ανηκουν στη

μεσαία και υψηλή κοινωνική τάξη. Άνθρωποι "καθώς πρέπει" που στεκούν υπεράνω του νόμου και είναι διατεθειμένοι να κάνουν τα πάντα με σκοπό το κέρδος. Αυτό είναι και το χειρότερο είδος και αυτό ακριβώς καθόταν τώρα απέναντί μου στο πρόσωπο του Ραϊαν Μίλλερ.

Παρατηρούσα τις αντιδράσεις του από την στιγμή που του είπα ότι ο Ροτζερς τον κατονομάσε ως τον κύριο υπαίτιο για όλα αυτά τα εγκλήματα, πράγμα που ήταν ψέμα. Μια μπλοφα. Ο Κεννυ Ροτζερς δεν είχε ομολογήσει απολύτως τίποτα. Ο Μίλλερ παρέμενε σιωπηλός το μόνο που έκανε ήταν να κουνάει το πόδι του νευρικά κάτω από το τραπέζι.

Δεν το έβλεπα από εκεί που καθόμουν, άκουγα όμως το ρυθμικό χτύπημα του τακουνιού του πάνω στο πατώμα. Στο τέλος αποφάσισε να μιλήσει με κάτι που ακουστήκε σαν μονόλογος, δεν ξέρω αν απευθυνόταν σε εμένα ή τα έλεγε για να τα ακούει ο ίδιος.

-Άκους εκεί εγκεφαλός.. Ποιος? Εγώ! Υπεύθυνος και σχεδιαστής για τόσες δολοφονίες!

Χτύπησε και τα δύο του χέρια επάνω στο τραπέζι και έπειτα πεταχτηκε ορθός σαν ελατήριο. Το πλαστικό κύπελλο αναπήδησε και ο μισός καφές χύθηκε επάνω στο τραπέζι. Ήταν φανερό ότι τα νευρά του είχαν χτύπησει κόκκινο. Το πρόσωπο του είχε παραμορφωθεί και οι φλέβες είχαν πεταχτεί στον λαιμό του. Τα μάτια του είχαν γουρλώσει και το

βλεμμα του θυμιζε το βλεμμα ενός παραφρονα.

-Να μου τον φερεις εδω να μου το πει αυτο ακουζ? Να μου τον φερεις εδω!Θα τον πνιξω αυτον τον αλητη με τα ιδια μου τα χερια!

Σηκωθηκα ορθιος σε μια προσπαθεια να τον ηρεμησω.

-Ηρεμησε Ραιαν..καθισε κατω και απλα πες μου την δικη σου αποψη..

Ξαφνικα ο Μιλλερ κατερρευσε επανω στην καρεκλα σαν ενα σακι με πατατες.Σηκωσε τα χερια του και καλυψε με αυτα το προσωπο του.Στην αρχη δεν καταλαβαινα καν τι ελεγε,εβλεπα μονο τους ωμους του να τρανταζονται και υπεθεσα οτι εκλαιγε?Ο Ραιαν Μιλλερ εκλαιγε!Επειτα συνεχισε τον περιεργο μονολογο του.

-Ολα ηταν τοσο καλα..ολα πηγαιναν τοσο καλα..μεχρι πριν απο ενα χρονο.Τοτε ηταν που αρχισε η κριση στην αγορα..υπηρχε ελλειψη ρευστου..καταλαβαινεις..

-Καταλαβαινω Ραιαν,συνεχισε.

-Τοτε ηταν που αρχισα να πηγαινω στο καζινο..χρειζομουν λεφτα αμεσα.Στην αρχη κερδισα μερικα και μου αρεσε..μετα αρχισα να χανω πιο πολλα και ακομα πιο πολλα.Στο τελος αναγκαστηκα να δανειστω απο αυτο το καθαрма,το βρωμερο σκουληκι!

-Τον Καμπελ εννοεις?

Ο Μιλλερ κουνησε το κεφαλι του σε καταφαση.Τα ματια του ηταν κοκκινα και το βλεμμα του χαμενο

καπου στο κενο.

-Ναι,τον Καμπελ..αυτο το αναθεματισμενο καθικι!Οι τοκοι που ζητουσε ηταν εξωφρενικοι..δεν μπορουσα να τον εξοφλησω..ημουνα σε δυσκολη θεση πρεπει να με καταλαβετε..

-Σε καταλαβαινω..Μετα τι συνεβη?

-Τι νομιζεις οτι συνεβη?Εγινε ολοενα και πιο πιεστικος...με εκβιαζε και απειλουσε.. Δεν με ενοιαζε για εμενα αλλα απειλησε οτι θα σκοτωσει την γυναικα μου.Θα σκοτωνε την Βιλμα μου το καταλαβαινεις αυτο?

Κουνησα το κεφαλι μου σε καταφαση,δινοντας του ετσι το θαρρος να συνεχισει.

-Ετσι αποφασισα να παω στην θεια μου και να ζητησω δανεικα..το ποσο που μου προτεινε ηταν αστειο..ηθελε να κανει επισκευες στο εξοχικο της και δεν μπορουσε περισσοτερα..

-Και ετσι βαλατε μπροστα το σχεδιο να την ληστεψετε υποθετω.

-Καπως ετσι ναι..με πιασαν πολυ,πρεπει να το καταλαβετε.Δεν ημουνα πια εγω..λειτουργουσα σαν ρομποτ,σχεδον αυτοματα.Εγω επεμεινα να μην την σκοτωσουμε,μονο να κλεψω τα κοσμηματα και να φυγω.Οι αλλοι επεμειναν δεν υπηρχε αλλη λυση ελεγαν,δεν ηθελαν να το ρισκαρουν.

-Μπορειτε να μου περιγραψετε τι ακριβως εγινε την ημερα του φονου?

Τώρα που ο Μίλλερ έλυσε την γλώσσα του θα
μαθουμε επιτελους τι διαβολο εγινε πραγματικα
εκεινη την ημερα.Σκεφτηκα.

-Ναι..εκεινη την ημερα πηγα το πρωι στην θεια μου
για καφε σε μια τελευταια προσπαθεια να μου
δανεισει ενα σεβαστο ποσο,και ετσι να ματαιωνα το
σχεδιο του Καμπελ και της παρεας του.Εκεινη ομως
ηταν ανενδοτη,δεν μου αφησε αλλη επιλογη.

Ετσι πριν φυγω πηρα κρυφα το κλειδι απο την πορτα
της κουζινας και εβγαλα ενα αντικλειδι.Το μεσημερι
που ξαναπηγα στην θεια μου με την δικαιολογια οτι
ηθελα να της δωσω το κεικ που ειχε φτιαξει η γυναικα
μου,εβαλα το κανονικο κλειδι πισω στην θεση του.Η
Ροντριγκεζ η οικιακη βοηθος δεν ηταν εκει,ειχε παει
καπου εξω νομιζω για ψωνια.

-Κι ετσι επιστρεψατε στο σπιτι της Καρσον το ιδιο
κιολας βραδυ.

-Ναι πηγα παλι λιγο μετα τις επτα..κρυφτηκα σε κατι
θαμνους κοντα στο σπιτι και περιμενα.Ηξερα οτι η
Ροντριγκεζ δεν ηταν πια εκει ειχε σχολασει,ετσι
κινηθηκα για να μπω απο την πορτα της κουζινας με
το κλειδι μου.Οπως πηγαينا σκυφτος προς την πορτα
της κουζινας ανοιξαν αυτοματα τα ποτιστικα του
κηπου και μουσκεψαν το παντελονι μου.Ετσι βρηκα
την δικαιολογια αργοτερα στην γυναικα μου οτι
βραχηκα απο την βραδυνη καταιγιδα.

"Το αυτοματο ποτισμα ανοιγει καθε απογευμα στις

επτα και μιση".Θυμηθηκα την φραση της Ανιτας,της κορης της Καρσον.

-Παρακαλω συνεχιστε..

Ο Μιλλερ ηπие μια γουλια απο όσο καφε ειχε απομεινει στο πλαστικο του κυπελλο,ετριψε με τα χερια το μετωπο του και συνεχισε.

-Το πιο ανατριχιαστικο απο ολα ηταν το σακ βουαγιαζ,αυτο που ειχα μαζί μου.Δεν ηταν το δικο μου,μου το ειχαν δώσει οι ανθρωποι του Καμπελ.Το αφησα στο πατωμα της κουζίνας..Ειχε μεσα ενα χερι.Ενα ανθρωπινο χερι αν μπορείς να το φανταστείς αυτο!

Φυσικα και μπορω..θυμηθηκα το υλικο απο την καμερα ασφαλειας που εδειχνε τον Μιλλερ να πηγαινει στο αυτοκινητο του με ενα μαυρο σακιδιο στον ωμο.

-Βρηκα την θεια μου στο κατω σαλονι.Καμαρωνε τον εαυτο της στον καθρεφτη μεσα στο βραδυνο της φορεμα..με το διαμαντενιο κολλιε να αστραφτει οπως επεφτε το φως επανω του.Μετα ολα εγιναν γρηγορα σαν να ζουσα σε ονειρο..η μαλλον σε εφιαλτη.

Τυλιξα γυρω απο τον λαιμο της το ναυλον σκοινη που ειχα φερει μαζί μου.Με ειδε μεσα απο τον καθρεφτη και προσπαθησε να γυρισει.Αντισταθηκε όσο μπορούσε..τωρα που το σκεφτομαι ευχομαι να ειχε ελευθερωθει και να ειχε καλεσει την Αστυνομια.

-Τι συνεβη μετα?Μηπως θελετε να περιμενετε τον

δικηγόρο σας να επιστρέψει?

-Δεν έχει νοήμα πια...Αρχισα να πισωπαταω τραβώντας μαζί και την θεία μου,παντα με το ναυλον σκοινι στο λαιμο της.Πεσαμε στο πατωμα και μαζί επεσαν και καποια πραγματα νομιζω και εγω συνεχισα να σφιγγω...εσφιγγα μεχρι που δεν μπορουσε να κινηθει πια...Καταλαβα οτι ηταν νεκρη..

-Μετα τι κανατε θυμαστε?

Ο Μιλλερ αρχισε να ξυνει την επιφανεια του τραπεζιου με τα νυχια των χειρων του που ηταν παντα δεμενα με χειροπεδες.Στο μετωπο του ειχαν σχηματιστει σταγονες ιδρωτα.

-Συνεχισα να σφιγγω και να σφιγγω ολοενα και πιο δυνατα,δεν μπορουσα να σταματησω ηθελα να τελειωνω και να φυγω απο εκει..

Τα ματια του κοιτουσαν στο πατωμα και κουνουσε το σωμα του μπρος πισω σαν εκκρεμες.Τεντωθηκα πανω απο το τραπεζι και ακουμπησα το χερι μου επανω στο δικο του.

-Ραιαν το ειπαμε αυτο.Προσπαθησε να πας παρακατω..τι εκανες μετα?

-Τι εκανα?Α ναι..τραβηξα με δυναμη το κολλιε απο τον λαιμο της θειας μου και το εριξα στη τσεπη μου..την αφησα να πεσει στο πατωμα..επειτα ετρεξα στον επανω οροφο οπου βρισκοταν το χρηματοκιβωτιο.Το βρηκα ανοιχτο.

-Τι βρηκες μεσα στο χρηματοκιβωτιο?

-Οτι κοσμηματα και χρυσα ειχε τα πηρα,και μετα κατεβηκα τρεχοντας τις σκαλες και ξαναβρεθηκα στο σαλονι.

-Ειναι αξιοσημειωτο κυριε Μιλλερ,το οτι δεν βρηκαμε και πολλα πραγματα στον τοπο του εγκληματος,τιποτα σημαντικό για να ακριβολογω.Ουτε DNA ουτε καν μια τριχα.

-Ναι..φορουσα γαντια,απο αυτα της κουζίνας,και μια γκρι φορμα σαν κι αυτες που φορανε οι εργατες στις οικοδομες.Α, και ενα καπελο τζοκευ.

-Τι τα εκανες μετα ολα αυτα Ραιαν?

-Την φορμα και τα γαντια τα παρεδωσα σε αυτους,νομιζω τα εκαψαν μαζι με το ναυλον σκοινη μου.

-Οταν λες αυτους εννοεις τον Κεννυ Ροτζερς?

-Ναι εγω τα εδωσα σε αυτον..μου ειπε οτι θα τα εκαιγε,το καπελο το πεταξα μονος μου σε ενα καδο επιστρεφοντας στο σπιτι.

Ο Μιλλερ ξεφουσηξε στεναχωρα,εβαλε τους αγκωνες του στο τραπέζι και ακουμπησε το προσωπο του στις παλαμες του.

-Μετα απο αυτο θα εφυγες τρεχοντας φανταζομαι.

-Οχι αμεσως..ειχα και κατι αλλο να κανω..το χειροτερο απο ολα.Ξαναγυρισα στην κουζίνα εκει που ειχα αφησει το σακιδιο μου.Πηρα απο μεσα μια μαυρη σακουλα.

-Τι ειχε μεσα αυτη η σακουλα Ραιαν?

-Ενα χερι..ενα ανθρωπινο χερι!Μπορεις να το φανταστεις αυτο?Πηρα την σακουλα στο σαλονι..

-Που το βρηκες αυτο το χερι Ραιαν?Ποιος σου το εδωσε?

-Μου..το εδωσε ο Ροτζερς..κατ' εντολη του Καμπελ φανταζομαι..το μονο που ειχα να κανω ηταν..Ω Θεε μου πως μπορεσα και το εκανα αυτο?

-Απο ποιον ηταν το χερι ξερεις κατι για αυτο?

-Ιδεα δεν εχω..δεν ηθελα καν να ξερω..το μονο που ξερω ειναι οτι το ειχαν αφαιρεσει λιγο πριν μου το φερουν απο τον ανθρωπο..εναν μαυρο ανδρα αυτο ειναι σιγουρο.Ετσι το εφερα στο σαλονι χωρις να το βγαλω απο την σακουλα..προσεχα να μην λερωσω να μην αφησω ιχνη πουθενα..

Ανατριχιασα και μονο στη σκεψη,καθως τα εκανα εικονα ολα αυτα μεσα στο μυαλο μου.

Ο Μιλλερ ειχε κρυψει το προσωπο αναμεσα στις παλαμες του ενω εξακολουθουσε να μιλαει.

-Ακουμπησα την σακουλα με το χερι στο πατωμα..διπλα στη θεια μου.Επειτα επιασα το χερι της και το εσυρα με δυναμη πανω στο κομμενο μελος..εκλεισα τα ματια μου και το εκανα.Δυο τρεις φορες ωσπου τα νυχια απο τα δαχτυλα της θειας αφησαν σημαδια επανω του.Ετσι μου ειπαν να κανω και ετσι εκανα.Για να παραπλανησουμε την Αστυνομια ειπαν..

-Τι το εκανες το χερι μετα Ραιαν?

-Στο γυρισμο για το σπιτι περασα απο ενα ερημικο δασακι..Ανοιξα μια λακουβα με ενα εργαλειο για τον κηπο και το εχωσα μεσα αφου ειχα δεσει σφιχτα την σακουλα.Επειτα συναντηθηκα με τον Ροτζερς σε ενα εγκατελειμμενο εργοστασιο και του παρεδωσα τα κοσμηματα,την φορμα και το ναυλον σκοινι.Επειτα γυρισα στο σπιτι.

Αυτο το σημειο και μετα το ηξερα καλα και εγω απο την στιγμη που το κομμενο μελος βρεθηκε τυχαια απο εναν περαστικο με το σκυλο του.

-Φυσικα δεν περιμενατε το χερι αυτου του δυστυχου να βρεθει τοσο γρηγορα ετσι?Σας χαλασε τα σχεδια η οσφρηση ενος σκυλου που ειχε βγει βολτα με το αφεντικο του.

Ο Μιλλερ αντεδρασε σαν να ειχε μολις βγει απο ονειρο.

-Τι?Ναι..εγω δεν ξερω απο αυτα..Ειχα πει στον Ροτζερς να του επιστρεψω την σακουλα και να την κανει οτι θελει, αλλα μου ειπε να σωπασω και να την ξεφορτωθω εγω.

-Οταν εφτασες στο σπιτι σου Ραιαν τι εκανες?Η γυναικα σου ηξερε για ολα αυτα?

-Η γυναικα μου?Η Βιλμα?Προς Θεου,οχι!Η γλυκια μου κοιμοταν οταν επεστρεψα,εβαλα το ρολοι μια ωρα πισω για να την παραπλανησω,ξυπνησε και με ειδε ετσι βρεγμενο.Τα μπαλωσα οπως μπορουσα.

Ετρίψα το σαγони μου πριν κανω την επομενη μου ερωτηση.Ενιωθα μια ικανοποιηση απο την μεχρι τωρα εξελιξη.

-Τι ξερεις για τις υπολοιπες επιθεσεις σε σπιτια?Ειχες ενεργη συμμετοχη σε αυτες?

-Εννοεις αν..αν πηρα μερος σε δολοφονιες αλλων ανθρωπων?Οχι κυριε!Εγω..απλα εδινα τις πληροφοριες..οταν δηλαδη εντοπιζα τον καταλληλο..πως να το πω,στοχο.

-Γυναικες που συνηθως εμεναν μονες,η το πολυ με καποια φιλη τους σε σχετικα ησυχα σημεια της πολης και με αρκετα τιμαλφη για ξαφρισμα?Αυτο ηταν για εσας ο ευκολος στοχος?

-Καπως ετσι..ναι.Αλλα πρεπει να με πιστεψεις.Δεν μπορουσα να κανω αλλιως!Με εκβιαζαν συνεχως οτι θα σκοτωσουν την Βιλμα..Το ποσο που χρωσταγα ηταν αρκετα μεγαλο,και δεν θα με αφηναν ησυχο αν δεν το επαιρναν πισω ολο.Ηταν ο μονος τροπος..

-Το θεμα ειναι αν θα σε πιστεψει ο δικαστης Μιλλερ,οχι εγω.Προδιδες τους πελατες σου με μονο σκοπο να ξελασπωσεις εσυ..Ελπιζω να κοιμασαι ησυχα τις νυχτες.

Ο Ραιαν Μιλλερ δεν απαντησε,απλα εσκυψε το κεφαλι του κι επιασε παλι να κοιταζει την κοχη του τραπεζιου βυθισμενος στις σκεψεις του.Πατησα το στοπ στο μαγνητοφωνο.

Χρειαζομουν επειγοντως ενα τσιγαρο. Σηκωθηκα και

βγηκα στον διαδρομο κλεινοντας την πορτα πισω μου.Αναψα το τσιγαρο μου και αρχισα να απολαμβανω τον καπνο του,ενω στο χερι μου κρατουσα το κυπελλο του καφε που θα το χρησιμοποιουσα ως τασακι.

Το μυαλο μου αρχισε να επεξεργαζεται ολα οσα ειχαν συμβει μεχρι τωρα.

Την ερευνα,την παρακολουθηση,τις αποτυχιες μεχρι την συλληψη του Ροτζερς χθες βραδυ,και την προσαγωγή και την ομολογια του Μίλλερ.Τοση κουραση που τελικα απεφερε καρπους.Το σκεπτικο μου διεκοψε ο ηχος βηματων που ακουστηκαν πισω μου.Γυρισα και ειδα τον αστυνομικο ΜακΦερσον να ερχεται προς το μερος μου.Πλησιασε και μου μιλησε.

-Καλημερα Υπαστυνομε.Ηρθαν τα ενταλματα που ζητησατε,μπορουμε να ξεκινήσουμε αμεσως αν θελετε.

-Επιτελους!ΜακΦερσον παρε σε παρακαλω τον κρατουμενο επανω και μετα θα σας πω ποιοι θα πατε και που.Παω να μιλησω στον ντετεκτιβ Τζοουνς.Μια στιγμη να παρω τα χαρτια μου.

Ξαναμπηκα στην αιθουσα πηρα τα χαρτια που ηταν απλωμενα μπροστα απο τον Μίλλερ και τον κοιταξα λεγοντας του:

-Κυριε Μίλλερ προς το παρον τελειωσαμε εδω,θα μιλησουμε ξανα αν χρειαστει.Ο αστυνομικος

ΜακΦερσον θα σας οδηγήσει ξανα στο κελι σας.

Ο Μίλλερ κουνησε το κεφαλι του και εξακολουθησε να κοιταζει το πατωμα,δεν ημουν καν σιγουρος αν καταλαβε τι του ειχα πει,εμοιαζε χαμενος στον δικο του περιεργο κοσμο.Πηρα το μαγνητοφωνο απο το τραπεζι,πηγα ως την πορτα και παρα λιγο να πεσω επανω στον ΜακΦερσον που ερχοταν για να παρει τον κρατουμενο.

Κουνησα το κεφαλι μου δειχνοντας προς τον Μίλλερ.

-Οταν τελειωσεις με αυτον ελα απο το γραφειο μου.Θα χρειαστούμε αρκετους ανδρες.

Διεσχισα τον διαδρομο και εφτασα στην αιθουσα που ανεκρινε ο Ντανιελ τον Ροτζερς,χτυπησα την πορτα και του εκανα νοημα να ερθει εξω.Σταθηκαμε μπροστα απο το τζαμι κοιταζοντας τον εγκληματια μεσα απο το γυαλι.

-Πως τα πας με το χρυσοψαρο εκει μεσα?Ρωτησα.

-Τιποτα τα ιδια οπως και πριν.Αρνειται να συνεργαστει σε οτιδηποτε.

-Δεν πειραζει χεσε τον αυτον θα τον περιποιηθουμε αργοτερα,εχω εδω την ομολογια του Μίλλερ.

Κουνησα το μικρο κασετοφωνο στον αερα.Τα ματια του Ντανιελ ανοιξαν διαπλατα και εσφιξε την γροθια του σηκωνοντας το χερι του.

-Ναι!Δεν μου κανεις πλακα ετσι?Αληθεια ομολογησε?

-Δεν σου κανω πλακα ομολογησε ναι. Προς το παρον σε θελω μαζι μου,βγηκαν τα ενταλματα που

περιμεναμε.Κατσε να ριξω μια ματια σε αυτο το καθαрма και φευγουμε.

Μπηκαμε στον χωρο της ανακρισης και εκανα τον γυρο του τραπεζιου κοιταζοντας παντα προς τον Ροτζερς.

-Λοιπον φιλε?Μαθαινω οτι δεν εισαι καθολου συνεργασιμος και δεν μου αρεσει αυτο..

-Και εσυ τι εισαι?Η νταντα του βλαμμενου απο εδω?

Εδειξε με το κεφαλι προς τον Ντανιελ και χασκογελασε.Ακουμπησα τον ωμο του και ειπα:

-Με εσενα θα ασχοληθω αργοτερα,δεν εχουμε χρονο για σενα τωρα.Να δω αν θα γελας και τοτε.Θα τα ξαναπουμε συντομα κυριε Ροτζερς.Παμε να σου φερουμε παρεα!Ελπιζω το αφεντικο σου να ειναι σπιτι τετοια ωρα!

Ο Ροτζερς εβγαλε ενα μουγκρητο ζωου,μου εριξε ενα βλεμμα που θυμιζε καυστικη ποτασα ενω του χαριζα ενα απο τα ειρωνικα μου χαμογελα και εφυγα προς την πορτα.

Μπαινοντας στο γραφειο μου αφησα στο συρταρι οτι δεν ηταν απαραιτητο να κουβαλαω μαζι μου.Ελεγξα το Glock μου και το εριξα στην θηκη του,πηρα ενα δευτερο γεματο γεμιστηρα απο το συρταρι μου και τον εριξα στην τσεπη μου.Μεσα στο γραφειο επικρατουσε ηδη ενας μικρος συνωστισμος καθως οι ανδρες αρχισαν να καταφθανουν.

Οι Μουρ και ΜακΦερσον εμφανίστηκαν,ο Ντανιελ ήταν ήδη εκεί συν δυο αστυνομικοί που στεκόνταν στο ανοιγμα της πορτας.Επρεπε να συντονισω καπως τα πραγματα.

-Λοιπον παιδια βγηκαν τα ενταλματα που περιμεναμε οποτε ξεκινουμε να τους μαζεψουμε ολους.Εγω με τον ντετεκτιβ Τζουuns θα παμε στο καζινο,θα χρειαστουμε κοσμο για το διαμερισμα του Μπορις Ζντανοβ καθώς και για την επαυλη του Καμπελ.

Στην ακρη της πορτας διεκρινε την ευσωμη σιλουετα του Αστυνομου Παλμερ καθώς προσπαθουσε να ανοιξει δρομο για να περασει.Οταν τελικα τα καταφερε μπηκε στο γραφειο μου κρατώντας το αιωνιο πουρο του στο χερι.

-Πως παμε εδω?Ειμαστε ετοιμοι να ξεκινήσουμε?

-Μολις μοιραζαμε τους ρολους Αρχηγε σε λιγα λεπτα ξεκινουμε.

-Θελω να συμμετεχω κι εγω!Θελω να βοηθησω οσο γινεται..Ποσους ανδρες χρειαζεσαι?

Καταληξαμε στο ποσοι και που,καθε τομεας πηρε μαζι του και το αναλογο ενταλμα.

-Εγω θα παω στην επαυλη του Καμπελ με δυο περιπολικά,ξεκινω αμεσως!

Ειπε ο Αρχηγος και κινησε για την εξοδο.Η ανθρωπινη βενταλια ανοιξε και του εκανε χωρο να περασει.Το πλανο τελικα ειχε ως εξης:Δυο περιπολικά με τεσσερις ανδρες θα πηγαιναν στην επαυλη του

Καμπελ,αλλα δυο θα πηγαιναν στο διαμερισμα του Ζντανοβ,και εγω με τον Ντανιελ και τρια ακομα περιπολικά θα καλυπταμε το καζινο Λακι Σεβεν ελεγχοντας καθε εισοδο και εξοδο προκειμενου να συλλαβουμε τον Καμπελ προτου αυτος προλαβει να διαφυγει.Χτυπησα τον Ντανιελ στον ωμο λεγοντας:

-Παμε και εμεις φιλε..οταν τελειωσουμε κερναω καφε! Θα παρουμε την Μπιουικ μου.

Χαμογελασα και ο Ντανιελ το ανταπεδωσε.

Ξεκινήσαμε να κατεβουμε απο τις σκαλες,γιατι οπως λενε το περπατημα κανει καλο.Φτασαμε στο παρκινγκ ανοιξα την πορτα της Μπιουικ και χωθηκα μεσα,με τον Ντανιελ στην θεση του συνοδηγου.

Γυρισα το κλειδι στην μίζα και το αμαξι ζωντανεψε κανοντας την μηχανη να γουργουριζει σαν γατα.

Ειχαμε κανει μολις δυο-τρια χιλιομετρα οταν χτυπησε το κινητο μου.Απαντησα.

-Ναι?Ποτε εγινε αυτο?Εισαι σιγουρος?Χμμ..αυτο ειναι οντως περιεργο.Τιποτα αλλο ξερουμε?Ενταξει για οτι μαθεις κρατα με ενημερο,ευχαριστω.

Τερματισα την κληση και γυρισα προς τον Ντανιελ που ενιωθα οτι περιμενε να τον ενημερωσω.

-Απο το Τμημα ηταν.Ενα ιδιωτικο μικρο αεροπλανο κατεπεσε σε ενα λοφο κοντα στο Λεικ Σιτυ.Δεν θα το πιστευσεις ποιος ηταν ο πιλοτος.Ο Αστυνομος Αντερσον.

-Τι?Ειχε διπλωμα πιλοτου ο Αντερσον?Ειναι σιγουροι

οτι ειναι αυτος?

-Φαινεται πως ειχε ναι,και ειναι κατι παραπανω απο σιγουρο οτι ειναι αυτος.Πρωτος πηγε εκει ο Σεριφης της περιοχης και η Πυροσβεστικη μετα απο το τηλεφωνημα ενος ντοπιου που ειδε την πτωση.Ευτυχως καποιες μικρες εστιες σβηστηκαν αμεσως.Το εχουν ολα τα καναλια.Αλλα δυστυχως εμεις δεν ημασταν κοντα σε τηλεοραση.

Εκανα μια γκριματσα.

-Γνωριζουν απο τι επεσε το αεροπλανο?Ανθρωπινο λαθος η απο καποια βλαβη?

Κουνησα το κεφαλι μου αρνητικα.Εψαξα στην τσεπη μου με το ενα χερι και τραβηξα τα τσιγαρα μου.Αναψα ενα και φυσηξα τον καπνο απο το ανοιχτο παραθυρο.

-Οχι ειναι πολυ νωρις ακομα.Θα αναλαβει βεβαια το NTSB* αλλα θα παρει λιγο χρονο.Τους ειπα να μας ενημερωσουν αν εχουν κατι νεωτερο.

-Τι αλλο θα δουμε σε αυτην την υποθεση.Μονολογησε ο Ντανιελ.

Μεσα σε λιγα λεπτα φτασαμε στην Λαφαγιετ οπου βρισκοταν το συγκροτημα του Λακι Σεβεν.Τρια περιπολικά συν την Μπιουικ μου κυκλωσαμε το καζίνο.Ενα περιπολικο με δυο ανδρες πηγε να καλυψει την πισω εξοδο που βλεπει στο παρκινγκ.

-Φτασαμε Ντανιελ.Η τωρα η ποτε!

NTSB=Εθνικο Συμβουλιο Ασφαλειας Μεταφορων*

Ο Ντανιελ χαμογελάσε,ελεγξαμε και οι δυο τα οπλα μας και κλεισαμε τις πορτες πισω μας.Λιγο πριν μπουμε μεσα μιλησα στους αστυνομικους.

-Φροντιστε να απομακρυνθουν οι πελατες οσο γινεται διακριτικά.

Συμφωνησαν με ενα νευμα του κεφαλιου και μπηκαμε μεσα.Εγω και ο Ντανιελ τραβηξαμε για το μπαρ.Ο μπαρμαν που εκεινη την ωρα σκουπιζε ποτηρια με μια πετσετα κοιταξε τους ενστολους μαλλον τρομοκρατημενος.Απευθυνθηκε σε εμας.

-Πως μπαινετε ετσι κυριοι?Δουλευουμε εδω ξερετε..

-Κι εμεις για δουλεια ηρθαμε!

Χαμογελασα και κολλησα στο προσωπο του το ενταλμα του εισαγγελεα.

-Που βρισκεται το γραφειο του αφεντικου σου?

-Ειναι..ειναι στον τελευταιο οροφο αλλα δεν..

Δεν εκατσα να ακουσω την συνεχεια της σκεψης του γιατι ηδη βρισκομασταν καθοδον προς το ασανσερ.

Μεχρι να φτασει ο θαλαμος στο ισογειο εβλεπα με την ακρη του ματιου μου τους ενστολους να εξηγουν στους πελατες οτι το καζινο κλεινει για την ωρα και θα επρεπε να αποχωρησουν.

Μπηκαμε στο ασανσερ,πιεσα το πληκτρο για το ρετιρε του Καμπελ και περιμεναμε.Φτανοντας στον οροφο τραβηξα το πιστολι μου,το ιδιο εκανε και ο Ντανιελ καθώς πλησιαζαμε την πορτα του γραφειου.

Δοκιμασα το πομολο και ειδα οτι η πορτα ηταν ξεκλειδωτη,εσπρωξα με δυναμη και μπηκαμε μεσα.Το πρωτο πραγμα που μου εκανε εντυπωση ηταν το διολου ευκαταφρονητο μεγαθος του ενυδρειου στην μια πλευρα,με τα τροπικα ψαρια μεσα,το τεραστιο γραφειο του Καμπελ απο ακριβο ξυλο και η..απλετη θεα μεσα απο το μεγαλο παραθυρο που εβλεπε ενα κομματι της πολης ως το ποταμι.Οπως επισης εντυπωση μου εκανε και η απουσια του ιδιου του Καμπελ.

-Χμμ που πηγε αυτος ο τυπος?Δεν ειναι εδω..Ειπα.

Ριξαμε μια ματια στο ιδιο το γραφειο και τα συρταρια του που απο ευχαριστη εκπληξη ηταν ξεκλειδωτα.Τιποτα το περιεργο ομως η ασυνητιστο δεν βρηκαμε μεσα.Επαγγελματικες καρτες διαφορων προμηθευτων του καζινο,επιστολοχαρτα,εναν ακριβο αναπτηρα και μια πενα.Διαφημιστικα φυλλαδια και κουτι με πουρα.Η αδυναμια του Καμπελ.

-Νομιζω εχει και διαμερισμα στον ιδιο οροφο.

Ειπε σπαζοντας την σιωπη ο Ντανιελ.

Κουνησα το κεφαλι μου δειχνοντας προς την εξοδο.Βγηκαμε ξανα στον διαδρομο και αναζητησαμε την επομενη πορτα.Δοκιμασα το πομολο αλλα αυτη τη φορα ηταν κλειδωμενη.

-Σπασε την Ντανιελ!

Ειπα και τεντωσα το χερι μου που κρατουσε το οπλο προς τα εμπρος.Την στιγμη που ο Ντανιελ σηκωσε το

ποδι του για να δώσει μια γερή κλωτσια στο υψος της κλειδαριας,η πορτα του ασανσερ ανοιξε και στον διαδρομο φανηκαν ο μπαρμαν μαζί με εναν δικο μας αστυνομικο.

-Μια στιγμή κυριοι!Εχω κλειδι για αυτο!

Υψωσε το δεξι του χειρι θελοντας να μας δειξει αυτο που κρατουσε.Το κλειδι της πορτας για το διαμερισμα του Καμπελ.

-Πως και εχεις εσυ κλειδι για τα ιδιατερα του αφεντικου σου?Του πεταξα εγω.

-Μου το εχει αφησει για να ανοιγω στην καθαριστρια που φροντιζει το δωματιο..Πρεπει να ειναι ολα τακτοποιημενα σε..περιπτωση που θα θελει να μεινει εδω το βραδυ.

Ο μπαρμαν ανοιξε με το κλειδι του και μπηκαμε στο δωματιο που ειχε διαστασεις ολυμπιακης..πισινας.Αν και ηταν καταμεσημερο το δωματιο ηταν καπως σκοτεινο,βαριες κουρτινες εμποδιζαν το φως του ηλιου να εισελθει στον χωρο.Ο Ντανιελ πηγε στα παραθυρα και τραβηξε μερικες,το φως της καλοκαιρινης ημερας γεμισε το δωματιο.

Υπηρχε στο κεντρο ενα κρεβατι υπερδιπλο με καγκελο,δυο κομοδινα,ενα μινι μπαρ, ενα μικρο ψυγειο και μια ντουλαπα που καλυπτε ολη την αριστερη μερια του τοιχου.Το κρεβατι ηταν αστρωτο και ακαταστατο,ποτηρια απλυτα επανω στα κομοδινα,επιασα ενα και το εφερα κοντα στην μυτη

μου,μυριζε εντονα κρασι.Το ενα απο τα δυο ειχε ιχνη απο κραγιον επανω.Φαινεται πως ο Καμπελ ειχε παρεα το προηγουμενο βραδυ.Επανω σε ενα τραπεζακι που βρισκοταν πιο περα υπηρχε ενα τασακι γεματο σταχτη,και σβησμενα πουρα.Γυρισα προς τον αστυνομικο που εφερε επανω τον μπαρμαν.

-Κανε μια ερευνα σε παρακαλω στην ντουλαπα,διακριτικα οσο γινεται.

Ο αστυνομικος χαθηκε προς τα αριστερα και εγω γυρισα προς τον μπαρμαν.

-Φαινεται παντως πως σημερα δεν περασε απο εδω.Η καθαριστρια εννοω.

-Ναι ετοιμαζομουνα να την στειλω επανω την στιγμη που εισβαλατε εσεις.Το αφεντικο δεν ηταν εδω,αυτο προσπαθησα να σας πω αλλα εσεις ειχατε ηδη φυγει για το ασανσερ.

-Μαλιστα..σημερα δεν ηρθε καθολου δηλαδη?Χθες βραδυ ξερεις αν ηταν εδω?

Ο μπαρμαν ανασηκωσε τους ωμους του.Ισιωσε με τα δαχτυλα το παπιγιον στο λαιμο του.

-Τι να σας πω δεν ξερω..αυτη την εβδομαδα δουλεω την ημερα,ο βραδυνος υπευθυνος του μπαρ θα ξερει.

-Ωραια οταν κατεβουμε κατω θα τον παρουμε τηλεφωνο να δουμε τι ξερει.Ουτως η αλλως θα πρεπει να μιλησουμε με ολο το προσωπικο δηλαδη..

-Τιποτα το περιεργο εδω Υπαστυνομε.Μονο κατι ακριβα σακακια,πουκαμισα και γραβατες.Α ναι,και

κατι εσωρουχα.

Αυτη ηταν η φωνη του αστυνομικου που μολις ειχε τελειωσει με το ξεψαχνισμα της ντουλαπας.

-Ενταξει,παρε τον κυριο κατω και κατεβαινουμε κι εμεις σε λιγο.Ειπα.

Ο ενστολος εδειξε την πορτα στον μπαρμαν και μαζι απομακρυνθηκαν προς τον διαδρομο.Ο Ντανιελ γυρισε προς εμενα.

-Τι ηλπιζες να βρεθει εδω μεσα Τζο?Κατι απο τα κλοπιμαια?

-Ναι εχω μια ελπιδα οτι καπου εδω μεσα θα βρουμε τα διαμαντια τουλαχιστον.Ας ριξουμε μια ματια κι εμεις.Ετσι κι αλλιως θα ξεσκονισουμε ολους τους χωρους του καζινο οσος χρονος κι αν χρειαστει.

-Υπαρχει και το χρηματοκιβωτιο στο γραφειο του Καμπελ.Αυτο ισως χρειαστει να φερουμε ειδικο για να το ανοιξει.Παρατηρησε ο Ντανιελ.

Ξεφουσηξα με δυναμη και αρχισαμε να ψαχνουμε τα συρταρια στα κομοδινα αντικρυζοντας ενα σωρο ασχετα πραγματα.

-Βρηκες τιποτα ενδιαφερον εκει?

Με ρωτησε η φωνη του Ντανιελ.

-Ναι αμε..προφυλακτικα με αρωμα φρουτων προς το παρον..αδικα τον χρονο μας χανουμε.

-Για δες εδω..το πραγμα γινεται ολο και πιο ενδιαφερον..Φωναξε ο Ντανιελ.

Γυρισα προς το μερος του και ειδα τι ειχε ανασυρει

απο το βαθος του συρταριου.

-Χειροπεδες!Αγριο αγορι φαινεται να ειναι αυτος ο Καμπελ!

Ο Ντανιελ και εγω γελασαμε,επειτα παρατηρησα καπως πιο σοβαρα.

-Ο φιλος μας αποδεικνυεται πως ειναι λιγακι βιτσιοζος..δεν υπαρχει νομος για αυτο.Το θεμα ειναι που διαβολο ειναι τωρα.

Ψαξαμε ακομα και κατω απο το στρωμα για κλοπιμαια, αλλα κανενα αποτελεσμα και εκει.Καθισα στην ακρη του κρεβατιου και εβγαλα το κινητο μου τηλεφωνο απο την τσεπη μου.Ο Ντανιελ ακουμπησε με την πλατη του επανω στην ντουλαπα.

-Στασου να παρω τηλεφωνο τον Αρχηγο,ισως αυτοι να σταθηκαν πιο τυχεροι.Αν βρηκαν τον Καμπελ στο σπιτι του ισως τωρα να τον πηγαινουν ηδη στο Τμημα. Ο Αστυνομος Παλμερ βρισκοταν στην πισω αυλη της της επαυλης του Καμπελ και βηματιζε πανω – κατω στο πλακοστρωτο διπλα στην πισινα.Μεσα απο την τσεπη στο σακακι του ακουσε τον ηχο κλησης του κινητου του.

-Ναι?Γεια Σερμαν ναι εδω ειμαστε.Οχι ο Καμπελ ειναι αφαντος δεν τον βρηκαμε στο σπιτι.

-Ουτε στο καζινο τον βρηκαμε Αρχηγε.Δεν ηρθε καθολου σημερα.Ελπιζα τουλαχιστον οτι εσεις θα ησασταν πιο τυχεροι.Δεν ξερει κανεις που ειναι?

-Τι να σου πω..εδω ειναι μονο μια οικιακη βοηθος και

μια μαγειρισσα απο το Πορτο Ρικο καταγεται νομιζω.Με μισα Αγγλικά μισα Ισπανικά μας εξήγησε."Όχι κυριο δεν είναι εδώ.Εφυγε χθες απογευμα και δεν ήρθε σημερα.Ναι κρατουσε μικρη βαλιτσα οταν ειδα να φευγει".Νομιζω οτι το πουλακι πεταξε Σερμαν.

-Μηπως βρηκατε τιποτα ενδιαφερον στα συρταρια του Καμπελ?Κατι σε χρυσαφικά η διαμαντια εννοω..

-Μπα τιποτα ακομα..εχουμε κανει το σπιτι ανω κατω αλλα τιποτα το σημαντικο.

Υπαρχει και χρηματοκιβωτιο βεβαια.

-Εκει νομιζω πρεπει να εστιασουμε Αρχηγε..

-Το εχω υποψη μου Σερμαν.Θα φερούμε ειδικο να το ανοιξει το αργότερο αυριο.

-Να σου πω Αρχηγε,ακουσες τι εγινε με τον Αστυνομιο Αντερσον του 2ου?Με το αεροπλανο εννοω..

-Ναι ενημερωθηκα καθως ερχομασταν εδώ..ειναι τραγικο. Δεν μας φτανει που μας πυροβολουν οι εγκληματιες.

-Ενταξει Αρχηγε,αν βρούμε κατι ενημερωνουμε αλλιως θα τα πουμε στο Τμημα.

-Ενταξει,ας μην απελπιζομαστε ομως.Μπορει να πηγει να μεινει σε καποια γκομενα χθες και να εμφανιστει σημερα το βραδυ στο καζινο.

Κλεισαμε την γραμμη και στραφηκα ατον Ντανιελ ο οποιος σκαλιζε μια ατζεντα που ειχε βρει σε ενα

συρταρι του κομοδινου.

-Τίποτα και στην επαυλη φιλε και ο Καμπελ πουθενα,βρηκες κατι ενδιαφερον εκει μεσα?

-Μπα,δυο τρεις σελιδες με τηλεφωνα και αρχικα διπλα,κανενα ολοκληρο ονομα.Τι κανουμε τωρα?

-Παμε ξανα κατω,να δωσουμε σημα σε αεροδρομια,και σταθμους λεωφορειων,οπως επισης τους αριθμους κυκλοφοριας του Καμπελ στην Τροχαια.Αυτος ο αλητης ισως προσπαθει να φυγει απο την πολη.

-Αυτο με το αυτοκινητο του δεν το εχω για πολυ σιγουρο.Μπορει να θελησει να φυγει με καποιο νοικιασμενο σε αλλο ονομα,η με καποιο που δεν ειναι καταχωρημενο στο ονομα του.Αποκριθηκε ο Ντανιελ.

-Το ξερω,αλλα ειναι το μονο που μπορουμε να κανουμε για τωρα.Παμε.

Κατεβηκαμε ξανα στο ισογειο και αρχισαμε να ρωταμε το προσωπικο εναν εναν για το ποτε ηταν η τελευταια φορα που ειχαν δει τον Νικ Καμπελ.Ολοι στην πρωινη βαρδια απαντησαν περιπου τα ιδια.

Μερικοι απο αυτους ειχαν να τον δουν απο χθες το μεσημερι,αλλοι παλι καθολου.Οι γκρουπιερηδες διαμαρτυρονταν και ρωτουσαν ποσο θα κρατησει ολο αυτο.

-Κυριοι το καζινο θα παραμεινει κλειστο μεχρι νεωτερας,δηλαδη μεχρι να ολοκληρωθει η ερευνα μας

εδω.Παρακαλω να συμμορφωνεστε στις υποδειξεις των αστυνομικων ωστε να τελειωνουμε το συντομοτερο.

Οι ενστολοι πηραν παραμερα το προσωπικο και εγω με τον Ντανιελ επιστρεψαμε στο μπαρ οπου βρηκαμε τον μπαρμαν στο φυσικο του χωρο.Επανω στον παγκο υπηρχε ενας δισκος με μικρα κρουασαν και μια κανατα γεματη καφε.

-Να μου δωσετε τα ονοματα της βραδυνης βαρδιας και τα τηλεφωνα τους παρακαλω.Αυτα εδω τρωγονται? Του ειπα δειχνοντας προς τον δισκο.

Ο μπαρμαν που το ονομα του ηταν Τονυ εσκυψε πισω απο τον παγκο του και εβγαλε μια ατζεντα την οποια ακουμπησε πανω στο πασο.

-Οριστε,εδω μεσα θα βρειτε οτι χρειαζεστε.Ναι μπορειτε να παρετε αν θελετε,βαλτε και καφε,αφου δεν θα εχουμε πελατες σημερα..

Ο Τονυ εβγαλε δυο κουπες και τις τοποθετησε μπροστα μας.Εβαλα στο στομα μου ενα δυο κρουασαν και γεμισα τις κουπες με καφε.Ο Ντανιελ με μιμηθηκε καθοτι απο το πρωι δεν ειχαμε κανει διαλειμμα ουτε για φαγητο.

-Γνωριζετε αν ο κυριος Καμπελ διαθετει καποιο σκαφος?Ρωτησα.

Ο Τονυ εξυσε το κεφαλι του και με κοιταξε με απορια.

-Τι πραγμα?Σκαφος ειπατε?Ναι εχει ενα..το "Μπαρακουντα".Γιατι ρωτατε?

Αναψα ενα τσιγαρο και φυσηξα τον καπνο προς το ταβανι.Απεφυγα να απαντησω στον μπαρμαν κανοντας αλλη μια ερωτηση.

-Μηπως τυχαινει να γνωριζετε και που αραζει το σκαφος του?

-Εεε..νομιζω οτι το εχει κατω στη μαρινα στην Ιστ Τζεφερσον.

Κοιταξα προς τον Ντανιελ και εκλεισα το ματι μου.Εκεινος ανεσυρε το κινητο του απο την τσεπη του.

-Καταλαβαινω τι σκεφτηκες.Θα καλεσω στο Τμημα να στείλει καποιον για να ελεγξει αν το σκαφος ειναι ακομα εκει.

-Αυτο ακριβως!Γιατι αν δεν ειναι εκει θα πρεπει να ενημερωσουμε και το Λιμενικο για να αρχισει να τον ψαχνει και να τον φερει πισω.

Χαμογελασα καθως σκεφτηκα ποσο ευκολη και αμεση ηταν η συνενωση με τον συνεργατη μου.

Ο Νικ Καμπελ θαυμαζε την θεα προς το παρκο απο το δωματιο του ξενοδοχειου Χολιντεϊ Ινν στην οδο Αμπασαντορ,απο την μερια του Καναδα αυτη την φορα.Ειχε καταλυσει εκει απο το μεσημερι της προηγουμενης ημερας και τωρα απολαμβανε το ποτο του περιμενοντας απλα να περασει η ωρα για την εξοδο που ειχε προγραμματισει.Ειναι γεγονος οτι ειχε χασει την επαφη με το δεξι του χερι τον Κεννυ

Ροτζερς,αλλα οτι και αν ειχε συμβει ηταν σιγουρα κατι που θα επρεπε να ανακαλυψει ο αλλος εμπιστος του,ο Μπορις Ζντανοβ μολις τελειωνε φυσικα την δουλεια που του ειχε αναθεσει.Αυτο ηταν που επειγε τωρα,ολα τα αλλα μπορουσαν να περιμενουν.

Ο Καμπελ αναψε ενα απο τα αγαπημενα του Κουβανεζικα πουρα και εστειλε συννεφακια καπνου στην ατμοσφαιρα σαν Ινδιανος που στελνει κρυφα μνημα σε καποιον αγνωστο παραληπτη.Ο Καμπελ ειχε καθε λογο να αισθανεται ικανοποιημενος με τον εαυτο του,τα ειχε καταφερει καλα ως τωρα,κανεις δεν τον αναζητουσε,κανεις δεν τον υποψιαζοταν για τιποτα.Σηκωσε το ακουστικο του τηλεφωνου που βρισκοταν επανω στο κομοδινο του και καλεσε την ρεσεψιον.Ηθελε να του ετοιμασουν μερικα πραγματακια που θα επαιρνε μαζι στην απογευματινη του εξοδο.

Η ζωη δεν εχει θεση για αποτυχημενους,σκεφτηκε καθως γεμιζε ενα ακομα ποτηρι με παγωμενη σαμπανια,και αυτος ηθελε να ειναι απο την αλλη μερια,αυτη των πετυχημενων,και πιστευε πως επαξια ειχε κερδισει μια θεση αναμεσα τους.Βγηκε στο μπαλκονι και αφησε το βλεμμα του να ταξιδεψει απο την πλουσια βλαστηση που απλωνοταν μπροστα του ως την ακρη του οριζοντα.

Οση ωρα ο Ντανιελ εκανε την συνεννοηση με το

Τμήμα,ενιώσα την αναγκη να μιλησω με την Νανσυ,ο φορτος της δουλειας αυτες τις ημερες εκανε την ελλειψη της ακομα πιο αισθητη.Ακουσα την φωνη της απο την αλλη ακρη της γραμμης.

-Γεια σου μωρο μου τι κανεις?Ηθελα πολυ να σε ακουσω..

-Κι εγω γλυκια μου για αυτο και σε καλεσα.Στην δουλεια σε βρισκω?

-Ναι που αλλου?Αλλα η σκεψη μου ειναι σε σενα,Τζο μου λειπεις πολυ δεν εχουμε βρεθει σχεδον καθολου αυτες τις ημερες.

-Το ξερω μωρο μου κι εμενα μου λειπεις,προσπαθουμε να εντοπισουμε τον ιδιοκτητη του καζινο τωρα,και οσους αλλους εμπλεκονται.Ειχαμε και τις ανακρισεις..

-Το βραδυ θα βρεις χρονο να βρεθουμε λιγο?Τζο χρειαζεσαι ξεκουραση μην το ξεχνας,καταπονησαι πολυ τελευταια.

-Θα προσπαθησω να ερθω,δεν σου υποσχομαι ομως τιποτα,εξαρταται τι ωρα θα τελειωσουμε απο εδω.Κι εγω θελω πολυ να χαλαρωσω μαζι σου..Θα πρεπει να σε αφησω ομως για τωρα γλυκια μου.

-Ενταξει..θα σε αφησω να συνεχισεις την δουλεια σου..σου στελνω πολλα φιλια!

Ανταπεδωσα τα φιλια τερματισα την κληση και εριξα το κινητο στην τσεπη μου.Ο Ντανιελ μου εκανε νοημα με το χερι.

-Ενταξει μιλησα με το Τμημα,θα στείλουν ενα περιπολικο να ελεγξει για το "Μπαρακουντα" και θα μας ενημερωσουν.

Κατεναυσα με το κεφαλι και πηγα προς το μερος ενος ενστολου που μιλουσε παραμερα με εναν γκρουπιερη.Το ονομα του ηταν Μαικλ,ακουμπησα το χερι μου στον ωμο του.

-Κανε μου μια χαρη Μαικλ.Καλεσε στον ασυρματο το πληρωμα του περιπολικου που πηγε να συλλαβει τον Ζντανοβ και ρωτα τους αν τον βρηκαν στο σπιτι.

Ο Μαικλ εκανε μεταβολη και βγηκε απο την πορτα πηγαινοντας προς το οχημα του που βρισκοταν παρκαρισμενο ακριβως εξω απο το καζινο.Ξαναγυρισα κοντα στον Ντανιελ και τον Τονυ και ακουμπησα τον αγκωνα μου επανω στον παγκο του μπαρ.Μετα απο λιγα λεπτα ο Μαικλ επεστρεψε και απο την εκφραση του προσωπου του καταλαβα οτι δεν ηταν και πολυ ενθουσιασμενος.

-Υπαστυνομε,μιλησα με τους ανδρες του περιπολικου,στο διαμερισμα δεν ηταν κανενας.Ρωτουν τωρα τους αλλους ενοικους της πολυκατοικιας αν ειδε καποιος τον Ζντανοβ χθες η σημερα το πρωι.

-Ενταξει Μαικλ ευχαριστω,κανε αργότερα και μια κληση στην Τροχαια Εθνικων Οδων μηπως εντοπισαν καπου το οχημα του.Ψαξαμε ολους τους χωρους του καζινο?

-Μαλιστα κυριε οι δυο οροφοι απο πανω ειναι

ενοικιαζόμενα δωμάτια για τους πελάτες του καζίνο,καποια απο αυτα εχουν ενοικους μεσα.Οι επομενοι δυο ειναι κλειστοι για ανακαινιση και στο ρετιρε νομιζω πηγατε ηδη με τον ντετεκτιβ.

-Ναι οντως..Ισως θα πρεπει να μεινουν σε καποιο ξενοδοχειο μεχρι να τελειωσουμε εμεις την ερευνα εδω,θα δουμε.Για τους πελατες εννοω.

Ο Μαικλ απομακρυνθηκε για να ενωθει με τους αλλους ενστολους αστυνομικους,εγω αναψα ενα ακομα τσιγαρο και γυρισα προς το μερος του Ντανιελ.

-Τι σκεφτεσαι?Πιστευεις οτι εφυγαν μαζι?Με ρωτησε.

-Ποιος?Ο Καμπελ με τον Ζντανοβ?Τωρα που το λες γιατι οχι?Ο Μπορις ειναι ο μπραβος του,το δεξι του χειρι.Ισως εφυγαν οδικως μαζι αλλα για που?Αυτο ειναι το ερωτημα.

-Θα στείλω ολους τους ανδρες επανω να ψαξουν ακομα και οσα δωματα ειναι κλειστα για ανακαινιση.Μπορει ο φιλος μας να εχει λουφαξει σε καποιο απο αυτα περιμενοντας να περασει η μπορα για να ξεμυτισει.

Ο Ντανιελ ρωτησε τον Τονυ ποιος ειναι ο υπευθυνος για τα δωματα και εκεινος του υπεδειξε εναν ψηλο και λιγνο κυριο με μουστακι που στεκοταν μαζι με το υπολοιπο κοπαδι των υπαλληλων του καζίνο.

-Ο Αρθουρ Μπλεκ ειναι ο ανθρωπος που θελετε.Το γραφειο του ρεσεψιον βρισκεται στο βαθος αριστερα της αιθουσας.Ειπε ο μπαρμαν.

Ο Ντανιελ κινήσε προς τα εκεί για να δώσει τις αναλογες οδηγίες στους ενστολούς αστυνομικούς, ενώ εγώ αφησα το βλέμμα μου να περιπλανηθεί στον χώρο γύρω από το μπαρ του Τονυ. Παρατήρησα έναν διαδρομο στα δεξιά από το σημείο που τελειώνει ο παγκός, ο οποίος ήταν χωρισμένος με γυψοσανίδα από τον υπολοιπό χώρο.

-Που βγαζει αυτός ο διαδρομός? Ρώτησα τον μπαρμαν.

-Οδηγεί στην αποθήκη με τις προμήθειες. Αποκριθηκε. Σηκώθηκα από το σκαμνί και βάδισα ως το τέλος του διαδρομού όπου βρίσκονταν μια πόρτα με την επιγραφή: "Επιτρέπεται η είσοδος μόνο στο προσωπικό". Απλώσα το χέρι μου προς τον μπαρμαν.

-Φέρε μου τα κλειδιά για εδώ.

-Δεν..δεν τα έχω εγώ. Κλειδιά για την αποθήκη έχουν μόνο ο κύριος Καμπελ..και ο κύριος Ροτζερς από όσο ξέρω.

Ετρίψα το σαγόνι μου, γύρισα πίσω προς το μπαρ και φώναξα προς το μέρος των ενστολών αστυνομικών.

-Μαϊκλ! Έχεις το Λοκ Πικ* για τις κλειδαριές μαζί σου?

-Έχω στο αυτοκίνητο ναι..

-Πηγαίνε φέρε το θα μας χρειαστεί εδώ!

Ο Μαϊκ έσπευσε να εξαφανιστεί προς την έξοδο ενώ ο Ντανιελ ερχόταν ήδη προς το μέρος μου. Μετά από λίγα λεπτά ο Μαϊκλ επέστρεψε με το εργαλείο στα χέρια του.

Λοκ Πικ=Εργαλειο που χρησιμοποιει η Αστυνομια για να ανοιγει κλειδαριες χωρις να χαλαει την πορτα.

-Τι εγινε βρηκες τιποτα εκει?Ρωτησε ο Ντανιελ.

-Την πορτα μιας αποθηκης που σιγουρα δεν εχουμε ελεγξει ακομα...και δεν εχουμε και το κλειδι που την ανοιγει.

-Αυτο δεν θα ειναι προβλημα..

Ειπε ο Μαικ ενω του καναμε χωρο να περασει μπροστα για να φτασει μεχρι την πορτα.Σκαλισε την κλειδαρια με το Λοκ Πικ και σε μερικα δευτερολεπτα η πορτα ηταν ηδη ξεκλειδωτη.

Ο Μαικ εκανε δυο βηματα πισω για να αφησει χωρο να περασουμε.Πρωτος μπηκα στο χωρο της αποθηκης εγω και πισω μου ο Ντανιελ.Μεσα στο σκοταδι που βασιλευε εκει μεσα εψαξα ψηλαφιστα με το δεξι μου χερι τον τοιχο για καποιο διακοπη.Οταν τον βρηκα και τον πιασα η αιθουσα γεμισε καθαρο λευκο φως απο τους λαμπτηρες φθοριου που κρεμονταν απο την οροφη.Πισω μας ακουστηκε η φωνη του Μαικ.

-Εμενα θα με χρειαστειτε αλλο εδω κυριοι?

-Καταφερες να επικοινωνησεις με την Τροχαια Εθνικων Οδων Μαικ?

-Μαλιστα Υπαστυνομε κανενα νεο απο το αυτοκινητο του Μπορις Ζντανοβ ακομα..

-Ωραιο μπορεις να πηγαινεις,συνεχιστε την ερευνα στους υπολοιπους χωρους αν σε χρειαστω θα σε

καλεσω.

Ο αστυνομικός αποχωρησε και εμεις μειναμε να περιεργαστουμε τον χωρο με το βλεμμα.Οι τοιχοι ηταν ντυμενοι με μια παλια ταπετσαρια που ενας Θεος ξερει ποιο ηταν το αρχικο της χρωμα,και το πατωμα ηταν ντυμενο απο ακρη σε ακρη με μπεζ μοκετα.Κατα τα αλλα οι τοιχοι ηταν γεματοι ραφιερεις.Στην αριστερη πλευρα ηταν στηριγμενα ραφια γεματα με μπουκαλια απο κρασι βαλμενα ξαπλωτα,και στους υπολοιπους τοιχους ραφια γεματα με κουτες,ανταλλακτικα και αναλωσιμα ειδη.Στο κεντρο της αποθηκης ηταν στοιβαγμενα καποια παλια μηχανηματα του καζινο καθως και πολλα ξυλινα κασονια.

Ο Ντανιελ αγγιξε ενα μπουκαλι λεγοντας:

-Φαινεται πως εδω φυλαει ο Καμπελ την καβα του.Μοιαζουν ομως κρασια της σειρας,κανενα απο αυτα δεν φαινεται ιδιαιτερα ακριβο.

-Μαλλον ειναι κρασια για καταναλωση απο τους πελατες,τα δικα του ασφαλως θα τα φυλαει καπου αλλου.Γελασα εγω.

Καναμε τον γυρο των ραφιων ριχνοντας ματιες μεσα στις χαρτινες κουτες καταγραφοντας στο μυαλο το περιεχομενο.

-Αυτες εδω περιεχουν πλακετες και ηλεκτρονικα κυκλωματα,πιθανως παλια ανταλλακτικα για κουλοχερηδες και αλλα παιχνιδια.Η σκονη πανω τους

ειναι το κατι αλλο.Ειπα.

-Αυτες εδω εχουν μεσα κονσερβες και στο απο κατω ραφι απορρυπαντικα!Αντιγυρισε ο Ντανιελ.

-Σπουδαιες ανακαλυψεις θα κανουμε παλι φιλε μου! Οριστε,χαρτια υγειας,πετσετες και σφραγισμενες τραπουλες στο κουτι τους.

-Δεν κανουμε τιποτα ετσι..ας δουμε τι εχουν μεσα τα ξυλινα κασονια.Ειπε ο Ντανιελ.

-Καλη ιδεα,ψαξε μηπως βρουμε κατι για να τα ανοιξουμε.

Αρχισαμε να κοιταζουμε αριστερα και δεξια μεσα στην αποθηκη και στα γυρω ραφια μηπως βρουμε καποιο εργαλειο που θα μας φανει χρησιμο.Σε μια γωνια ο Ντανιελ ανακαλυψε ενα λοστο.

-Αυτο εδω ειναι οτι πρεπει για την δουλεια μας!

Επιστρεψαμε στο κεντρο του δωματιου και αρχισαμε να ανοιγουμε το πιο μεγαλο απο τα κασονια.Οταν τελικα βγαλαμε το καπακι κοιταξαμε στο εσωτερικο που ηταν γεματο με τεχνητο αχυρο,υλικο προστασιας για τα ευθραυστα.Το παραμερισαμε με τα δαχτυλα για να αποκαλυφθει ενα υπεροχο αγαλμα απο..γυψο.

-Τι διαβολο ειναι παλι αυτο?Πεταξα εγω.

-Νομιζω οτι παριστανει εναν αρχαιο Θεο των Αιγυπτιων.Προφανως ειναι διακοσμητικο για το καζινο.Παμε για το επομενο κιβωτιο?

Η ξεστη εκει μεσα ειχε γινει κατι παραπανω απο ανυποφορη,τα ρουχα κολλουσαν επανω μας και ο

ιδρώτας εσταζε απο τα μετωπα μας.Το δευτερο κιβωτιο μας αποκαλυψε ενα πελώριο πιθαρι φτιαγμενο απο πηλο με αναγλυφα σχεδια επανω του.Καθολου της αρχαιας εποχης εφοσον ειχε κρεμασμενη επανω του και την καρτελα απο τον Κινεζο προμηθευτη που τα εφτιαχνε καπου στην Βαλτιμορη.Πηγα και ακουμπησα τον αγκωνα μου σε ενα ραφι,σκουπίζοντας τον ιδρωτα απο το μετωπο μου με το μανικι.Η κατασταση ειχε αρχισει να με εκνευριζει πολυ.

-Τον γαμημενο μαλακα!Τον αλητη!Αν τον πιασω στα χερια μου!

Αρπαξα μια κονσερβα με μανιταρια και την εκσφενδονισα στην αλλη ακρη της αιθουσας.Αυτη χτυπησε στον τοιχο ξυνοντας τον σοβα και επεσε στο πατωμα βγαζοντας ενα υποκωφο γδουπο.

-Τζο δεν ειναι καπως..Προσπαθησε να πει ο Ντανιελ.

-Τι?Ειναι περιεργο που βριζω?Τοσο καιρο κυνηγαμε τον μαλακα και τωρα που φτασαμε στην πηγη,αυτος εξαφανιστηκε κι εμεις ασχολουμαστε με μαλακιες!

-Δεν ηθελα να πω αυτο..αλλα να..εκει που επεσε η κονσερβα που πεταξες δεν σου φανηκε οτι ακουστηκε καπως περιεργα?Σαν να ειναι κουφιο απο κατω.

-Τι να σου πω..ειμαι τοσο συγχυσμενος τωρα που δεν το προσεξα.Λες ε?

Κινηθηκαμε και οι δυο ταυτοχρονα προς την απεναντι γωνια,οπου η κονσερβα με τα μανιταρια καθοταν

αναπαντικά πάνω στην μοκετα. Αρχίσαμε να χτυπάμε με τα πόδια μας ένα γυρο. Η σκηνή ίσως να φαινόταν αστειά σε κάποιους αλλά εμείς είχαμε πάρει σοβαρά το ζήτημα.

-Ακου! Άλλο ήχο κάνει εδώ κι άλλο εδώ.

Είπε ο Ντανιέλ.

-Φίλε μου έχεις δικιο..και εδώ το ίδιο! Αυτή η ραφιερά πατάει επάνω στην μοκετα, βοήθησε με να την μεταφέρουμε. Πρέπει να σηκώσουμε την μοκετα για να δούμε από κάτω!

Πιάσαμε την ραφιερά από τις δύο άκρες και με αρκετό κόπο καταφέραμε να την πάμε δύο τρία μέτρα προς το κέντρο της αίθουσας. Έτσι η άκρη της μοκετας έμεινε ελεύθερη ώστε να την ανασηκώσουμε και να δούμε από κάτω. Η ανακάλυψη ήταν μια ξυλινή καταπακτή κλειδωμένη με ένα λουκέτο, αθέατη μέχρι τώρα αφού την κάλυπτε η μοκετα και η ραφιερά από πάνω της.

-Κλειδωμένη την έχει ο τύπος..τι να κρυβεί αραγε εδώ κάτω?

-Δεν θα είναι για πολύ..μισό λεπτό!

Ο Ντανιέλ έτρεξε στο κέντρο της αποθήκης και έφερε τον λωστό που είχαμε παρατηρεί διπλά στα ξύλινα κιβώτια. Με ένα χτύπημα το λουκέτο διαλύθηκε και η πρόσβαση ήταν πια ελεύθερη. Ανασηκώσαμε το καπάκι και το αφήσαμε να ακουμπήσει πίσω προς το πατώμα. Στο σκοτεινό ανοίγμα διακρίναμε μερικά

σκαλοπατια που μεσα απο το πηχτο σκοταδι οδηγουσαν στο υπογειο.

-Λοιπον ας δουμε τι υπαρχει εδω κατω..εχει φακο το κινητο σου?Ρωτησα.

-Φυσικα...προχωraw μπροστα,παιρνw και αυτο εδw μαζι μου.

Ο Ντανιελ αρχισε να κατεβαινει τα σκαλοπατια κρατωντας στο ενα του χερι τον λοστο και στο αλλο το κινητο του,που μεσα απο την φωτεινη δεσμη του φακου του μας οδηγουσε στα αδυτα της κρυψωνας του Καμπελ.Δεν αργησαμε να βρουμε τον διακοπτη,καπου αριστερα απο την σκαλα,και εγενετο φως,τεχνητο ιδιο με το φως της αποθηκης απο πανw,βγαλμενο απο λαμπες φθοριου στο ταβανι.Το σκηνικο δεν διεφερε και πολυ απο τον χωρο που βρισκομασταν προηγουμενωs,και εδw υπηρχαν ραφιερες που ακουμπουσαν στον τοιχο και κιβωτια στοιβαγμενα καπου στο κεντρο του υπογειου.

-Ντανιελ αν βρουμε και εδw μεσα τις ιδιες βλακειες που βρηκαμε επανw,θα παρω τον λοστο και θα τα σπασw ολα εδw μεσα το υποσχομαι.Ηταν η δηλωση μου.

-Ποιος ξερει Τζo,ισωs εδw να σταθουμε πιο τυχεροι.

Η οσμη της υγρασιαs ηταν εντονη εκει κατω και εφτανε στα ρουθουνια μας μαζι με την αιωρουμενη σκονη που πλανιοταν στον αερα.

Αγγιζα με τις ακρες των δαχτυλων μου αφαιρωντας

την σκονη απο μερικα μπουκαλια που κι αυτα ηταν απλωμενα σε οριζοντια θεση επανω στα ραφια τους.Καποιες χρονολογιες που επιασε το ματι μου ελεγαν 1985 και 1987.

-Ωστε εδω φυλαει τα ακριβα κρασια του ο Καμπελ,αυτο και αν ειναι σπουδαιο..Μονολογησα.

-Ας αρχισουμε λοιπον απο εδω..Ειπε ο Ντανιελ δειχνοντας με την ακρη του λοστου τα ξυλινα κιβωτια στην μεση του δωματιου.

Οι αστυνομικοι που ειχαν εισβαλει στο διαμερισμα του Μπορις Ζντανοβ δεν ειχαν και πολλα πραγματα να ψαξουν μιας και το διαμερισμα ηταν πολυ μικρο.Αυτα που βρηκαν ομως ηταν ακρως ενδιαφεροντα.Το θεαμα που αντικρυσαν στην κουζινα ηταν το λιγοτερο αποκρουστικο.Αδεια κουτια απο πιτσα παρατημενα επανω στο τραπεζι,με τα αντιστοιχα ψιγουλα σκορπισμενα πανω στο ξυλινο πατωμα τα οποια εβγαζαν αστειους θορυβους καθως τα πατουσαν οι ανδρες που κινουνταν στο χωρο.

Ο νεροχυτης ηταν γεματος απο απλυτα πιατα πασαλειμενα με καθε ειδους λεκεδες,και η μυρωδια απο την σακουλα σκουπιδιων που προφανως ο Μπορις ειχε αμελησει να πεταξει,ηταν ανυποφορη.Διπλα υπηρχε ενα μικρο καθιστικο με ενα διθεσιο καναπε,ενα μικρο τραπεζακι για καφε,μια πολυθρονα και μια τηλεοραση.Παντου,ακομα και στο πατωμα

ηταν σκορπισμενα αθλητικα περιοδικα και εφημεριδες,και περιοδικα με οπλα οπως το Γκανς και Αμμο.

"Ο σωστος επαγγελματιας πρεπει να ενημερωνεται".

Σκεφτηκε ο αστυνομικος Σαμιουελ καθως περιεργαζοταν τον χωρο.Το υπνοδωματιο ηταν εξισου λιτο σε επιπλωση.Ενα κρεβατι,δυο κομοδινα,μια ντουλαπα με ανακατεμενα ρουχα μεσα,και εδω βρεθηκε το πρωτο σημαντικο ευρημα.Ενα πιστολι SR-1 που δεν ηταν καταχωρημενο πουθενα μαζι με διατρητικες σφαιρες των εννεα χιλιοστων.Ο Σαμιουελ το ανασηκωσε περνωντας τον στυλο του μεσα απο την σκανδαλη.Στα συρταρια των κομοδιων δεν βρεθηκε τιποτα το ενδιαφερον.

Ενα κουτι ασπιρινινες,προφυλακτικα και αποκομματα Ρωσικων εφημεριδων που κανενας δεν καταλαβε τι ακριβως εγραφαν.Στο μπανιο πισω απο ενα κουτι με απορρυπαντικο ανακαλυψαν το δευτερο σημαντικο ευρημα,ενα σακουλακι με μερικα γραμμαρια κοκαινης,προφανως για δικη του χρηση.

-Θα πρεπει να ενημερωσουμε τον Αστυνομο Παλμερ και να καλεσουμε την Σημανση.Αυτοι θα μπορεσουν να μαθουν αν το οπλο εχει χρησημοποιηθει σε καποια εγκληματικη ενεργεια.

Παρατηρησε ο συναδελφος του Σαμιουελ και ο ιδιος δεν μπορουσε παρα να συμφωνησει.

Το πρωτο κιβωτιο ανοιξε με χαρακτηριστικο τριξιμο

και αφου παραμερισαμε το αφρωδες προστατευτικο υλικο αντικρυσαμε εναν αμφορεα αρχαιου Ελληνικου στυλ,σαν αυτους που πουλανε για αναμνηστικα δωρα στα μαγαζια γυρω απο την Ακροπολη της Αθηνας.Το αγγειο ειχε ζωγραφισμενη επανω του μια αναπαρασταση με εναν γυμνο νεο που κρατουσε ενα δισκο,εναν δισκοβολο.Τα επομενα δυο κιβωτια μας αποκαλυψαν παρομοιους αμφορεις αλλα και αγαλματιδια,ολα σε αρχαιο Ελληνικο στυλ.

-Τωρα αυτα ειναι αληθινα η φτηνες απομιμησεις τι λες εσυ?

Ρωτησε ο Ντανιελ.Ανασηκωσα τους ωμους μου.

-Ποιος ξερει?Ισως απλα ο Καμπελ ειχε την εμπνευση να διακοσμησει το καζινο η την επαυλη σαν Αρχαια Ελλαδα.Θα πρεπει να τα δει καποιος ειδικος,εγω ιδεα δεν εχω.

-Μοιαζουν πολυ με αληθινα παντως.Ας συνεχισουμε λιγο το ψαξιμο στα ραφια γιατι με αυτη τη ζεστη βαρεθηκα να ανοιγω κιβωτια.

Συμφωνησα με ενα κουνημα του κεφαλιου και ετσι ο Ντανιελ αρχισε να εξερευνα τα ραφια απο την δεξια μερια και εγω απο την ακριβως απεναντι.Αρχισε να μετακινει χαρτινες κουτες και καποια στιγμη τον ακουσα να λεει:

-Τζο εδω κατω ειναι κρυμμενο ενα βαλιτσακι ελα να δεις.

Πλησιασα και κοιταξα πανω απο τον ωμο του,εκεινος

εγειρε προς τα δεξια για να μου αφησει χωρο να κοιταξω.Διπλα απο ενα χαρτοκουτο βρισκοταν ενα μεταλλικο βαλιτσακι σε χακι χρωμα,που παραδοξως δεν ειχε σχεδον καθολου σκονη επανω του.

-Ανοιξε το με προσοχη Ντανιελ.Δεν θελουμε να σκασει τιποτα στα χερια μας.

Ο συνεργατης μου πισε με τις ακρες των δαχτυλων του τα κλιπς και ανοιξε το καπακι αργα και προσεκτικα.Μεσα καθισμενο αναπνευστικα στη θηκη του βρισκοταν αποσυναρμολογημενο ενα αυτοματο τυφεκιο.

-Μμμ..αυτο αν δεν κανω λαθος ειναι ενα M-24,το οποιο ριχνει σφαιρες..

-Των 7,62 χιλιοστων σαν και αυτη που ριχτηκε εναντιον μου στο σπιτι πριν λιγο καιρο.

-Ακριβως!Τζο νομιζω οτι μολις βρηκαμε το οπλο του..εγκληματος.Το θεμα ειναι ποιος εριξε με αυτο το οπλο.

-Θα βρεθει και αυτο Ντανιελ,προς το παρον δεν πειραζουμε τιποτα,πρεπει να επιληφθει η Σημανση,να παρουνε αποτυπωματα και η Βαλλιστικη θα μας πει για το οπλο.Παμε επανω τωρα,το καζινο θα σφραγιστει θα τους στειλουμε ολους σπιτια τους,και εμεις χρειαζομαστε ξεκουραση φιλε.

Ετσι λοιπον βρεθηκαμε ξανα επανω στο ισογειο μαζι με τον Τονυ τον μπαρμαν,που πισω απο τον παγκο του σκουπιζε τα ποτηρια με μια πετσετα και τα εβαζε στη

θεση τους.Ακουμπησα τα χερια μου στον παγκο και του μιλησα.

-Λοιπον μεγαλε,υπαρχει καποιος διευθυντης εδω,καποιος υπευθυνος που τρεχει το καζινο οταν λειπει ο Καμπελ?Το καζινο θα κλεισει μεχρι να ολοκληρωθουν οι ερευνες.

-Συνηθως ειναι ο κυριος Ροτζερς αλλα κι αυτος λειπει επισης.Κλεινει γιατι?Βρη..βρηκατε κατι υποπτο?

-Περιμενεις να σου απαντησω τωρα φιλε?Απλα πρεπει να παραμεινει κλειστο και ετσι θα γινει.Α, δωσε μου σε παρακαλω και τα ονοματα της βραδυνης βαρδιας,μηπως κατα τυχη ειδε καποιος τον Καμπελ χθες.

Φυσικα ο ανθρωπος δεν μπορουσε να ξερει οτι μολις το προηγουμενο βραδυ ειχαμε συλλαβει τον προισταμενο του τον Ροτζερς.Ο Τονυ ετεινε το χερι του με μια δοση αβεβαιοτητας και μου εδωσε μια ατζεντα με διαφημιση του καζινο στο εξωφυλλο της.

-Ωραια και τωρα μπορειτε να πηγαινετε.Ενημερωστε και το υπολοιπο προσωπικο.

Ειπα γυριζοντας προς τον Ντανιελ.Να παμε και εμεις στα σπιτια μας μετα.

Ο Νικ Καμπελ ειχε πiei ηδη δυο ουισκι απο το μινι μπαρ που βρισκοταν στο δωματιο του,και τωρα ετοιμαζε ακομα ενα.Το πουρο του σιγοκαιγε αφημενο μεσα στο τασακι του πανω στο τραπεζακι.

Ακριβώς διπλά ήταν ακουμπισμένο το κινητό με το καινούριο νούμερο που μόλις χθες είχε αγοράσει. Το πήρε στα χέρια του και σχημάτισε τον αριθμό του κινητού του Μπορίς Ζντανόβ. Στο πέμπτο χτύπημα εκείνος απάντησε.

-Ναι Μπορίς?Καμπελ εδώ.Που βρίσκεσαι?

-Αφεντικό εσύ?Βρισκομαι στην Εθνική 75 κοντα στο Χαίλαντ Παρκ,μεχρι το σουρουπο θα έχω βγει απο την πολη.

-Χαμηλωσε αυτη την βρωμομουσική για να ακουω τι λες!Ακου τι θέλω να κανεις..

Ο Μπορίς χαμηλωσε τελειως τον ηχο του Ρωσικου ραπ τραγουδιου που ακουγε απο τον ραδιοφωνικο σταθμο.

-Ελα αφεντικό με ακους τώρα?Τι ελεγες?

-Ειδες η μιλησες με τον Κεννυ σημερα?Εχω χασει τα ιχνη του και το κινητο του ειναι κλειστο.

-Οχι αφεντικό,εχω να τον δω απο χθες το απογευμα πριν φυγει για μια δουλεια που ειχε να κανει.Τι νομιζεις οτι μπορεί να εγινε?

-Προς το παρον δεν νομιζω τιποτα.Ιδεα δεν έχω.Λοιπον ακου τι θέλω να κανεις.Βρες ενα μοτελ και μεινε εκει αποψε.Θα ξεκινήσεις αυριο νωρις το πρωι.Να πληρώσεις με μετρητα μην δώσεις πιστωτική.Θα μιλησω με τον ανθρωπο μας να σε περιμενει αυριο το απογευμα στις πεντε στο ιδιο μερος,κοιτα να φτάσεις εγκαίρα.Θα τα πουμε αυριο

ξεκουρασου τωρα.

-Ενταξει αφεντικο οτι πεις.Μολις βρω μοτελ σταματαω,καληνυχτα.

Ο Μπορις εκλεισε το κινητο,εβαλε στο στομα του μια τσιχλα με γευση μεντας και αφου αρχισε να την μασουλαει ανοιξε παλι το ραδιοφωνο στον αγαπημενο του σταθμο.

Οταν ειχαμε τελειωσει με το καζινο και ειχαμε στείλει τους υπαλληλους στα σπιτια τους,συγκεντρωθηκαμε ολι μπροστα στην εισοδο.Τωρα ηταν η σειρα της Σημανσης να ερθει και να μαζεψει απο το υπογειο οσα ενδιαφεροντα ειχαμε βρει.Θα στελναμε δυο αστυνομικους να φυλανε το μερος ολο το βραδυ,σε περιπτωση που ο Καμπελ η οποιοσδηποτε αλλος θα ηθελε να μπει στον χωρο και να αλλαξει οτιδηποτε.

-Λοιπον κυριοι επιστρεφουμε στο Τμημα,Μαικ μεινε εδω με εναν ακομα ανδρα μεχρι να ερθει η Σημανση,πρεπει να μιλησουμε στον Αστυνομο.

Μολις μπηκαμε στο αυτοκινητο το κινητο του Ντανιελ αρχισε να καλει,οταν εκεινος απαντησε μιλησε με εναν αστυνομικο απο το Τμημα.Κατοπιν στραφηκε προς εμενα.

-Απο το Κεντρο ηταν.Το "Μπαρακουντα" το σκαφος του Καμπελ ειναι στην θεση του στη μαρινα.Δεν εφυγε με αυτο.

-Ωραιο,αποκλεισαμε τουλαχιστον αυτο.Τωρα που θα

παμε στο Τμήμα θα δουμε πως θα κινηθουμε απο εδω και περα.

Εβαλα μπροστα την μηχανη και ξεκινησα.Μετα απο λιγα λεπτα βρισκομασταν στην αιθουσα των ντετεκτιβ μαζί με τον Αστυνομο που ειχε επιστρεψει απο την επαυλη του Καμπελ.Ο Αστυνομος με επιασε απο τον αγκωνα.

-Σερμαν παμε στο γραφειο σου να δουμε τι καναμε σημερα.

Τον αφησα να προχωρησει μπροστα και να μπει στο γραφειο πρωτος.Του προσφεραμε μια πολυθρονα,εγω σωριαστηκα στην καρεκλα μου,ενω ο Ντανιελ καθησε στην ακρη του γραφειου.

Τα ρουχα που φορουσαμε εγω και ο Ντανιελ ειχαν πανω τους εμφανη τα σημαδια απο ιδρωτα και σκονη απο την εξερευνηση στα κιβωτια του Καμπελ.

-Τι διαβολο κανατε εκει περα?Σκαβατε?

Ηταν η παρατηρηση του Αρχηγου.

-Βρηκαμε απο τυχη ενα κρυφο υπογειο στο καζινο και χρειαστηκε να ανοιξουμε αρκετα κιβωτια,θα σου πω μετα για αυτο.Εσεις πως τα πηγατε στην επαυλη του Καμπελ?

-Τιποτα παραπανω απο οσα σου ειπα..ο τυπος ειναι αφαντος απο χθες,κανενα επιβαρυντικο στοιχειο σε συρταρια και ντουλαπες..εχω κανονισει για αυριο με τεχνικο προσωπικο να ανοιξουμε τα χρηματοκιβωτια του,στην επαυλη και στο καζινο.

Εκανα νοημα στον Ντανιελ να βαλει σε λειτουργια τον ανεμιστηρα καθως εβλεπα οτι ο Αρχηγος ειχε αρχισει να ιδρωκοπαει αλλα και εμεις στην ιδια περιπου κατασταση βρισκομασταν.Κατοπιν μιλησα εγω απευθυνομενος στον συνεργατη μου.

-Ντανιελ αμεσως μολις τελειωσουμε απο εδω βαλε καποιον να ελεγξει αεροδρομια,λιμανια και σταθμους λεωφορειων αν περασε καποιος με το ονομα του Καμπελ,να μοιραστει η φωτογραφια του παντου,αν και δεν νομιζω οτι ο Καμπελ ειναι τυπος που θα εφευγε με το λεωφορειο απο μια πολη για να παει καπου..

-Ποτε δεν ξερεις..Πες πως εγινε κιολας.

-Α δεν ξερω αν εμαθες τα νεα.Αναμεσα στα συντριμια του μονοκινητηριου αεροπλανου που οδηγουσε ο Αντερσον βρεθηκε μια διαλυμενη μικρη βαλιτσα με σκορπισμενα διαμαντια ολογυρα της.Ενδιαφερον δεν νομιζεις?Ειπε ο Αστυνομος Παλμερ.

Εγω και ο Ντανιελ ανταλλαξαμε βλεμματα με νοημα.Αναψα ενα τσιγαρο και ρουφηξα τον καπνο με παθος.

-Διαμαντια ηταν η αγαπημενη λεια της συμμοριας του Καμπελ..δεν εννοεις οτι..Ειπε ο Ντανιελ.

-Δεν εννοω τιποτα,απλα παραθετω τα γεγονοτα αν και το συμπερασμα παει απο μονο του εκει.

Απαντησε ο Αρχηγος.Εγω εβγαλα ενα σφυριγμα.

-Ο Αντερσον?Βρωμικος αστυνομικος?Ποιος του

εδωσε τα διαμαντια και που τα πηγαινε?Που βρισκονται τωρα?

-Απο οσο ξερω στο εργαστηριο προκειμενου να προσδιοριστεί η προελευση και η αξια τους.Θα επιληφθει το Εσωτερικων Υποθεσεων βεβαια.

Απαντησε ο Παλμερ.

Φυσηξα περα τον καπνο και ετριψα το σαγονι μου.

-Διεφθαρμενος αστυνομικος?Με αηδιαζει αυτο.

Φαινεται πως σε αυτη την υποθεση κρυβονται πολλα περισσοτερα απο αυτα που ξερουμε.Παρατηρησα.

-Το ξερω και εγω ετσι αισθανομαι..ειναι ομως κατι που δυστυχως υπαρχει.Ο Αρχηγος ξεφουσηξε.

-Σου εχω και καλα νεα..ετσι για να σου φτιαξω λιγο το κεφι Αρχηγε.Ο Μίλλερ ομολογησε για τον φονο της Καρσον.

Το προσωπο του Αρχηγου φωτιστηκε σαν βεγγαλικο.Τιναχτηκε απο την καρεκλα του και ακουμπησε τα χερια του στο γραφειο μου.

-Τι?Μου λες αληθεια παιδι μου?Αυτα ειναι οντως υπεροχα νεα!

Απλωσε το χερι του και αρχισε να με χτυπαι φιλικα στον ωμο.Επειτα καθησε παλι στην καρεκλα του και τα ματια του στενεψαν.

-Δεν πιστευω να χρησιμοποιησες χμμ..περιεργες μεθοδους για να αποσπασεις την ομολογια?

-Οχι αφεντικο,ηρεμησε.Ο τυπος ειναι ακεραιος χωρις ιχνος βιας επανω του.Απλα χρησιμοποιησα ενα απλο

κολπο και ο Μίλλερ τσιμπησε.Οχι μονο ομολογησε
αλλα εμπλεκει αμεσα τους Καμπελ και Ροτζερς σε
σωφεια κλοπων και δολοφονιων.Θα τα διαβασεις ολα
στην αναφορα μου.

-Θα την περιμενω με αγωνια!Απλα δεν ηθελα να μας
κατηγορησει αργοτερα για καταχρηση εξουσιας.Το
ηξερα οτι μπορω να βασιζομαι σε εσενα.Αληθεια τι
γινεται με αυτον?Βγαλατε τιποτα?Τον Ροτζερς εννωω.

Ο Παλμερ κοιταξε μια εμενα και μια τον
Ντανιελ.Ηταν η σειρα του να απαντησει.

-Τον ανεκρινα ολο το πρωι Αρχηγε..τιποτα ακομα.

Παριστανει το σκληρο καρυδι αλλα εχει ηδη χασει το
παιχνιδι μετα την ομολογια του Μίλλερ.

-Θα τον ανακρινουμε ξανα αυριο Αρχηγε μαζι με τον
Τζοουνς.Ο Ντανιελ ειναι το ανερχομενο αστερι του
Τμηματος.

Ειπα για να πλεξω και το εγκωμιο του συνεργατη
μου.Ο Αστυνομος χαμογελασε και ακουμπησε τα
χερια του στα μπρατσα της πολυθρονας οπου
καθοταν.Εσβησα οτι απεμεινε απο το τσιγαρο μου στο
τασακι στριβοντας το.

-Λοιπον κυριοι..αν δεν εχουμε κατι αλλο να σας
αφησω να πατε να ξεκουραστειτε.Κανατε πολλα
σημερα,ευχαριστω.

Ο Παλμερ σηκωθηκε και μας εσφιξε τα χερια,επειτα
ετεινε το χερι του προς την πορτα του γραφειου
μου.Τον ακολουθησαμε εως εξω στον διαδρομο.

-Ντανιελ να σε περιμενω στο παρκινγκ?Θα φυγουμε
μαζί?

Εκείνος ενευσε ναι και πηγε να μεταφερει τις οδηγιες
που του ειχα δωσει σχετικα με τον Καμπελ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ

Ο ιδιος ο Καμπελ μολις ειχε βγει απο το ντους και φορεσε ενα λινο λευκο παντελονι,μπεζ πουκαμισο και λευκο λινο σακακι.Ενωθε φρεσκος και αρωματισμενος καθως εχωσε ενα πουρο στο στομα του και κατεβασε αλλη μια βοτκα απο το μινι μπαρ του δωματιου του.Κοιταξε τον εαυτο του στον καθρεφτη και χαμογελασε.Επειτα πηρε το τσαντακι του και εκλεισε την πορτα πισω του.Κατεβηκε στην ρεσεψιον για να παραλαβει ενα παγωμενο μπουκαλι σαμπανια που ειχε παραγγειλει.Επειτα κατευθυνθηκε προς την εξοδο και μπηκε στην πολυτελη νοικιασμενη Mercedes CLS που τον περιμενε στο παρκινγκ.Εβαλε μπροστα την μηχανη και τραβηξε για την εξοχη και συγκεκριμενα για το Παρκο Τολγκρας οπου ειχε κανονισει να βρεθει με το ραντεβου του.Ο καθαρος αερας της εξοχης του ειχε τονωσει οχι μονο το ηθικο,του ειχε ανεβασει επισης και την ερωτικη του

διαθεση.Οταν εφτασε εκει αφησε τον κυριως δρομο που οδηγουσε περιμετρικα του παρκου και μπηκε σε εναν μικροτερο.Τα λαστιχα του αυτοκινητου κυλουσαν πανω στον χωματινο δρομο καθως αυτο ανηφοριζε την πλαγια ενος μικρου λοφου.Σταματησε σε ενα πλατωμα και τραβηξε το χειροφρενο.Απο αυτο το σημειο μπορουσε να θαυμασει την πυκνη βλαστηση απο κατω,και περα στον οριζοντα το ηλιοβασιλεμα γεματο απο πορτοκαλι και μαβια χρωματα.

Ο Καμπελ κατεβασε το ηλεκτρικο παραθυρο αφηνοντας τον φρεσκο αερα να μπει στο αυτοκινητο και αναψε ενα πουρο.Αρχισε να αναπολει στιγμες αρκετα χρονια πριν,πως ξεκινησε σαν το δεξι χερι καποιου αλλου ανθρωπου της νυχτας,πως μυηθηκε στα κολπα της δουλειας,πως εμαθε να ξεχωριζει τους ανθρωπους σαν αρπακτικο που ξεχωριζει την λεια του και τελος,πως εφτασε να ειναι ιδιοκτητης του μεγαλυτερου καζινο της πολης.

Αυτη του την ονειροποληση διεκοψε ο ηχος απο τα λαστιχα ενος Toyota Auris που σταματησε ακριβως διπλα απο το δικο του αυτοκινητο,σηκωνοντας ενα μικρο συννεφο σκονης.Δυο μακρια ποδια πανω σε ψηλες μαυρες γοβες κατεβηκαν απο το αυτοκινητο.

Τα χαλικια του χωματινου δρομου ετριξαν κατω απο τις γοβες καθως αυτες πλησιαζαν την Mercedes του Καμπελ.Η πορτα του συνοδηγου ανοιξε και η γυναικα

με το ακριβο φορεμα καθησε διπλα του.

Το προσωπο του Καμπελ φωτιστηκε.

-Καλως ηρθες γλυκα!Ανυπομονουσα να σε δω..

-Αργησα κουνελακι μου?

Η γυναικα απλωσε το χερι και χαιδεψε το μικρο μουσι στο πηγουνι του Καμπελ.

-Οχι καθολου κι εγω μολις ειχα ερθει..θαυμαζα την θεα οταν ηρθες..

Ο ανδρας εγειρε μπροστα και την φιλησε με παθος στο στομα.

-Με αναστατωνεις το ξερεις?Του ψιθυρισε εκεινη στο αυτι.

-Βιλμα γλυκια μου,το παθος ειναι αμοιβαιο αυτο ειναι το μονο σιγουρο!Ειχες νεα απο τον ανδρα σου?

-Δεν ξερω τι συμβαινει με αυτον τον ανθρωπο..του ειπα βεβαια οτι θα παω λιγες ημερες να επισκεφθω την μητερα μου..τον καλεσα σημερα το πρωι στο σπιτι και δεν απαντουσε.Το κινητο του ηταν επισης κλειστο.

-Χμμ..Μηπως καταλαβε οτι του λες ψεματα?Αυτο ειναι παραξενο γιατι και εγω απο χθες εχω χασει επαφη με τον Ροτζερς.Δεν μπορω να τον βρω πουθενα.

-Αυτος ο ηλιθιος να καταλαβει κατι?Ακομα θυμαμαι το βραδυ που ηρθε στο σπιτι μετα την δολοφονια της θειας του,και νομιζε οτι εγω κοιμομουν και οτι ημουν το τελειο αλλοθι για αυτον.Εβαλε και το ρολοι μια

ώρα πίσω και μετά το επαιζε ανετος.Χαχαχα!

Η Βιλμα γέλασε με ένα μακροσυρτό εκνευριστικό γέλιο.

-Το σχέδιο μας ήταν καλό από την αρχή,Μηπως συνελάβαν τον ένα από αυτούς ή και τους δύο?

-Ακόμα και αν συνελάβαν τον Ραιαν ποιος χεστήκε? Έσενα αποκλείεται να σε προδώσει γιατί σε φοβάται πολύ.Για μένα ξέρει ότι είμαι στην μητέρα μου και αυτό θα λείπει όσο και αν τον ανακρίνουν.Πιστεύει πάντα ότι του λέω..Όπως τότε με την δηθεν αποβολή,ποτέ δεν κατάλαβε ότι έκανα εκτροφή γιατί το παιδί ήταν δικό σου..

-Έχεις δικιο..μαλλον αδικα ανησυχω..Αλλωστε αυριο θα είμαστε ήδη πολύ μακριά.Για δες εδώ τι εφτιαξα.

Ο Καμπελ εβγαλε από την τσεπη στο σακάκι του ένα διαβατηριο και μια ταυτότητα και τα έδωσε στην Βιλμα.Εκείνη εβγαλε ένα επιφωνημα θαυμασμου.

-Ολιβερ Σιμσον είναι το νέο σου ονομα?Μου αρέσει..

-Είδες?Μοιάζουν καλύτερα και από αληθινα.Μου τα εφτιαξε ένας νεαρός μεγάλο ταλέντο,αφού τον χρυσοπληρώσα φυσικά.

-Εγώ δεν έχω κάτι παρομοιο..ταξίδεψα ως εδώ με το πραγματικό μου ονομα.Είπε η Βιλμα.

-Λογικό δεν είναι?Έσενα δεν σε υποψιάζεται κανείς,δεν προκειται να σε αναζητήσει κανείς και ο αντρας σου μέχρι να καταλάβει τι έχει γίνει..θα είναι πολύ αργά.Εγώ πρέπει να λαβαίνω κάποια μέτρα

καταλαβαίνεις..

Ο Καμπελ πήρε πίσω τα χαρτιά του και τα ερίξε παλι στην τσεπη του.Επειτα επιασε το τσαντακι του που βρισκοταν στο πίσω καθισμα του αυτοκινητου.Το ανοιξε και εβγαλε απο μεσα ενα μικρο πανινο σακουλι -Φυσικα εχω προνοησει να παρω μαζί μου και τα μωρα μου..πως σου φαινονται?

Εγειρε το σακουλακι πανω στην παλαμη του και αυτη γεμισε με μικρα αστραφτερα διαμαντια.Τα ματια της Βιλμα ελαμψαν στην θεα των κοσμηματων.

-Νικ ειναι υπεροχα..οπως κι εσυ αλλωστε..

-Αυτα εδω φτανουν για να κανουμε μια νεα αρχη..αξιζουν καπου επτακοσιες χιλιαδες δολλارια..Και μολιν ο Μπορις κανει την παραδοση στον πελατη που τον εστειλα θα βαλει σε εναν κρυφο λογαριασμο μου στα νησια Κευμαν περιπου ενα εκατομμυριο δολαρια ακομα.

-Μμμ..για αυτο μου αρεσεις Νικ..γιατι εισαι ανδρας που δεν σταματαει πουθενα!

-Σου εχω εδω και το καλυτερο για αποψε..δωσε μου ενα λεπτο.

Ο Καμπελ εγειρε στο πίσω καθισμα και πήρε μια χαρτινη σακουλα που απο μεσα εβγαλε ενα μπουκαλι σαμπανια και δυο ποτηρια.Ανοιξε την σαμπανια στελνοντας τον φελλο να χαθει καπου στο..διαστημα μεσα απο το ανοιχτο παραθυρο του αυτοκινητου.

Επειτα γεμισε τα ποτηρια και εδωσε το ενα στην

Βίλμα.

-Παγωμενη σαμπανια για σενα και για εμενα..τους νικητες.

-Σαμπανια για τους νικητες λοιπον!

Ειπε η Βίλμα και εφερε το ποτηρι με το ποτο στα χειλη της.

Αναψα ενα τσιγαρο καθως περιμενα τον Ντανιελ στο παρκινγκ εξω απο το Τμημα.Ηταν ενα ομορφο καλοκαιριατικο σουρουπο παρα το οτι ενιωθα την ζεστη να κολλαι επανω μου.Χρειαζομουν τωρα ενα μπανιο περισσοτερο απο ποτε.Ο Ντανιελ εκανε την εμφανιση του στα σκαλοπατια και ηρθε προς το μερος μου.

-Ολα ενταξει Τζο,δεν υπαρχει σταθμος,λιμανι η αεροδρομιο που δεν θα ψαχνει για τον Καμπελ,δεν μπορει να περασει απο πουθενα νομιζω.

-Το ελπιζω φιλε..παμε να φυγουμε τωρα? Χρειαζομαστε και οι δυο ξεκουραση.Που εχεις το αμαξι σου?

-Ειναι εκει περα..

Ο Ντανιελ εδειξε με το χερι του καπου στην αριστερη μερια του παρκινγκ οπου διακρινοταν η φιγουρα του SUV του.

-Ενταξει.θα τα πουμε αυριο το πρωι τοτε..

Ο συνεργατης μου με καληνυχτισε και τον παρακολουθησα να ξεμακραινει στο βαθος του χωρου

σταθμευσης.Φυσηξα τον καπνο του τσιγαρου μου και εκεινος αφου χορεψε λιγο,διαλυθηκε στην ατμοσφαιρα.Μπηκα στην Μπιουικ μου και ξεκινησα,ψαχνοντας στην τσεπη το κινητο μου για να καλεσω την Νανσυ.

-Καλησπερα γλυκια μου μολις τελειωσα απο την δουλεια,που σε βρισκω?

-Γεια σου μωρο μου,εδω στο σπιτι σου ειμαι ηρθα λιγη ωρα πριν.Που εισαι?

-Ειμαι στο δρομο αγαπη μου σε λιγα λεπτα θα βρισκομαι εκει.

-Ωραια σε περιμενω,εχω φερει φαγητο βιασου.

Χαμογελασα και εκλεισα το τηλεφωνο..η καλη μου η Νανσυ παντα με σκεφτεται.

Μολις μπηκα στο διαμερισμα η Νανσυ ορμηξε επανω μου και ενωθηκαμε σε ενα παρατεταμενο φιλι.Ενιωθα το κορμι της επανω μου σαν να προσπαθουσε να ενσωματωθει με το δικο μου.

-Ξερεις ποσο πολυ μου ελειψες αυτες τις ημερες?Μου ψιθυρισε στο αυτι.

-Το ξερω μωρο μου..οσο πολυ μου ελειψες κι εσυ,αυτη η υποθεση με εχει κουρασει πολυ..

Την κουβαλησα αγκαλια μεχρι τον καναπε οπου την αφησα να καθησει απαλα.

-Πως πατε?Τελειωνετε συντομα τουλαχιστον?

-Μας διαφευγουν δυο απο τους βασικους υποπτους,ο Καμπελ και ενας μπραβος του.Εχουμε συλλαβει

αλλους δυο βεβαια.Ο Μιλλερ ενας απο αυτους ομολογησε.

Η Νανσυ αφησε ενα σφυριγμα.Περασε και τα δυο της χερια πισω απο το σβερκο μου.

-Εννοεις οτι ομολογησε τον φονο?Αυτος σκοτωσε τελικα αυτην την Καρσον?

-Ναι..μετα απο πιεση του Καμπελ και της παρεας του φυσικα.

-Μπραβο αγαπη μου δεν αμφεβαλα στιγμη οτι θα ελυνες την υποθεση..εισαι αστερι!

-Ενταξει για να κλεισει η υποθεση πρεπει να πιασουμε και τους αλλους δυο..θα δουμε.

-Εχω φερει ριζοτο με κρεας,εχεις φαιε κατι απο το πρωι σημερα?

Την κοιταξα με ενα βλεμμα σαν κι αυτο που εχουν τα σκυλια λαμπραντορ.

-Τσιμπησα κατι το μεσημερι οσο ειμασταν ακομα στο καζινο.

-Καταλαβα νηστικος εισαι παλι ολη την ημερα.Παω να βαλω να φαμε,εχει και κοκκινο κρασι.

Σηκωθηκε απο τον καναπε και παρακολουθησα το υπεροχο σωμα της να κατευθυνεται προς την κουζινα.

Ο Καμπελ τσουγκρισε το ποτηρι του με αυτο της Βιλμα,και ο ηχος κρυσταλλων που συγκρουονται γεμισε την καμπινα του αυτοκινητου.Επειτα εκεινος περασε το χερι του γυρω απο την μεση της και την

τραβηξε κοντα του.

-Αυτη η βραδια θα ειναι τελεια νομιζω..θα πουμε την σαμπανια μας και μετα θα παμε καπου να φαμε ενταξει?Και αργότερα το βραδυ στο δωματιο μου..

-Ξερεις πως να φτιαχνεις ατμοσφαιρα για μια γυναικα..προς το παρον ομως κανει αρκετη ζεστη δεν νομιζεις?Ειπε η Βιλμα.

-Εχω μια καλυτερη ιδεα και για αυτο το θεμα.Γιατι δεν παμε να καθησουμε εκει εξω να απολαυσουμε και την θεα?

Ο Καμπελ εδειξε εξω απο το παραθυρο κοντα στο ρεμα,ενα πεσμενο δεντρο που θα μπορουσε ανετα να χρησιμευσει ως παγκακι.

Λεγοντας αυτο βγηκε απο το αυτοκινητο,αναψε το πουρο του που στο μεταξυ ειχε σβησει,και εδειξε με αυτο περα στον οριζοντα.

-Αυριο το βραδυ θα απολαμβανουμε την θεα απο την παραλια ενος εξωτικου νησιου δεν ειναι θαυμα?

Κατοπιν εβγαλε το σακακι του και το εριξε στο πισω καθισμα του αυτοκινητου.Τραβηξε το περιστροφο των τριαντα οχτω χιλιοστων που ειχε περασμενο στην ζωνη του και το εριξε κατω απο το καθισμα του οδηγου.Επειτα πηρε ξανα στο χερι του το ποτηρι της σαμπανιας που ειχε ακουμπησει επανω στο ταμπλο του αυτοκινητου.

-Ελα,παρε κι εσυ το ποτηρι σου και ελα να απολαυσουμε το ηλιοβασιλεμα..

Ο Καμπελ προχώρησε μπροστα κρατώντας το ποτηρι της σαμπανίας στο χερι του.Τραβήξε μια ρουφηξία απο το πουρο του και πεταξε οτι ειχε απομεινει στο εδαφος πατώντας το με την μποτα του.Η Βιλμα εσκυψε στο εσωτερικο του αυτοκινητου,επειτα επιασε το ποτηρι της και βγηκε απο την πορτα του συνοδηγου.Τα τακουνια της ετριξαν επανω στα χαλικια ακολουθώντας την πορεία του Καμπελ.Σταθηκε ακριβως πισω απο τον εραστη της με τα ποδια της ελαφρως ανοιχτα και σηκωσε το δεξι της χερι που κρατουσε το περιστροφο.Σημαδεψε το πισω μερος του κεφαλιου του Καμπελ και πιεσε την σκανδαλη.Ο πυροβολισμος που ακουστηκε σαν κεραυνος εκανε τα πουλια να τρομαξουν και να σκορπισουν απο τα κλαδια τους στην γυρω περιοχη. Ο Καμπελ εκανε μιση στροφη και σωριαστηκε στο εδαφος σαν κουτσουρο που πεφτει απο το χερι ξυλοκοπου.Το ποτηρι εφυγε απο το χερι του και εγινε κομματια πανω στα βραχια.Στο εδαφος διπλα στο κεφαλι του φανηκε μια κηλιδα αιματος που ολοενα και μεγαλωνε.Η Βιλμα ηπие μια γουλια απο το κρασι της και επειτα πεταξε το ποτηρι της κατω απο τα βραχια.Εκανε μεταβολη και πηγε στο αυτοκινητο της για να παρει την τσαντα της.Εβγαλε απο μεσα ενα μαντηλι και επεστρεψε στο σημειο οπου ηταν πεσμενος ο εραστης της.Σκουπισε με προσεκτικες κινήσεις το περιστροφο και επειτα το εστειλε να

ακολουθήσει την πορεία που είχε πάρει προηγουμένως το ποτηρι της. Άκουσε το περιστροφικό να κατρακυλάει στα βραχία ώσπου αυτό χάθηκε μέσα στους θαμνούς λίγα μέτρα παρακάτω.

-Τι αφέλγης που είσαι βρε Νικ... με το ίδιο σου το όπλο! Μονολογούσε.

Επειτα έκανε μεταβολή και χώθηκε στην Mercedes του Καμπέλ. Άνοιξε το τσαντάκι του, πήρε το σακουλάκι με τα διαμαντάρια και το έριξε μέσα στην δική της τσάντα. Επειτα σκουπίσε με επιμέλεια οτιδήποτε είχε αγγίξει εκεί μέσα. Βγήκε από το όχημα και σκουπίσε την λαβή της πόρτας από την έξω μεριά. Την έκλεισε σπρωχνοντας την με το τακούνι της και επεστρέψε στο δικό της όχημα.

Έριξε την τσάντα της στη θέση του συνοδηγού και ξεκίνησε την μηχανή του Toyota. Έκανε στροφή και οδήγησε στον χωματοδρόμο τινάζοντας πίσω της χαλίκια και σκόνη. Στην αρχή είχε σκεφτεί να βάλει φωτιά στο αμάξι του Καμπέλ για να εξαφανιστεί κάθε πιθανό ίχνος αλλά μετά άλλαξε γνώμη. Ο καπνός θα φαινόταν από χιλιόμετρα και σε περιοχή με τόσο πυκνή βλάστηση το μέρος θα είχε γεμίσει σε λίγα λεπτά με πυροσβεστική και περιπολικά. Τώρα όμως μπορούσε να φύγει από εκεί όσο γινόταν αθέατη.

Όση ώρα η Νανσύ έφερνε τα φαγητά στο τραπέζι παρατηρούσε την κατάσταση που βρισκόνταν τα

ρουχα που φορουσα.Στο τελος ειπε:

-Μωρο κανατε τιποτα επισκευες σημερα?Μηπως χαλασε το αμαξι?

-Οχι γλυκια μου απλα χρειαστηκε να ψαξουμε..χιμμ
καποια αποθηκη του Νικ Καμπελ και..λερωθηκαμε
καπως.Θα κανω ενα ντους πριν καθισω να φαμε.

Μετα απο λιγη ωρα στο μπανιο βγηκα ανανεωμενος
και αρωματισμενος.Απολαυσαμε το οντως υπεροχο
δειπνο και επεिता βοηθησα την Νανσυ να μαζεψει τα
πιατα.Καθισαμε μαζι στον καναπε και περασα το χερι
μου στην μεση της.Ειχα αρχισει να την φιλαω οταν
χτυπησε το κινητο μου.Ηταν ο Αστυνομος Παλμερ.

-Γεια σου Σερμαν μηπως σε ξυπνησα?

-Οχι Αρχηγε μολις ειχαμε φαι κι ετοιμαζομασταν να
ξαπλωσουμε.Εγινε κατι?

-Εμαθα κατι που νομιζω οτι θα βρεις πολυ
ενδιαφερον.Θυμασαι τα διαμαντια που βρεθηκαν μαζι
με το πτωμα του Αντερσον?

-Φυσικα θυμαμαι ειχαμε κατι νεωτερο?

-Οι ειδικοι που τα εξετασαν δεν χρειαστηκαν και
πολλη ωρα για να καταλαβουν οτι ηταν ψευτικα!
Ανθρακες ο θησαυρος!

-Ψευτικα?Και νομιζα οτι ειχαμε βρει επιτελους μερος
απο τα κλοπιμαια.Αυτο σημαινει..

-Αυτο σημαινει οτι καποιος την εστησε στον
Αντερσον..τον πουλησαν!Η αξια των διαμαντιων ειναι
μερικες δεκαδες δολαρια.Φτηνες απομιμησεις δηλαδη.

-Και ολοι φανταζομαστε η μαλλον ξερουμε ποιος ειναι αυτος ο καποιος.Ο Καμπελ και η παρεα του μηπως?Πιστευω οτι το Εσωτερικων Υποθεσεων θα ψαξει τους λογαριασμους του Αντερσον για τιποτα περιεργες καταθεσεις.

-Δεν εχουμε καμια αποδειξη ομως οτι γνωριζονταν.Θα εχουμε συντομα εξελιξεις,ετσι πιστευω κι εγω..συγγνωμη για το ακαταλληλο της ωρας,θα σε δω αυριο.Καληνυχτα Σερμαν.

-Τιποτα Αρχηγε,καληνυχτα.

Εκλεισα το κινητο και το αφησα στο τραπεζακι.Επειτα στραφηκα ξανα στην Νανσυ.

-Που ειχαμε μεινει μωρο μου?Ελα πιο κοντα..

Εκεινο το βραδυ καναμε ερωτα με τετοια ενταση,σαν τα κορμια μας να ειχαν συστηθει απο την αρχη..σημαδι οτι ειχαμε λειψει πολυ ο ενας στον αλλον.Αποκοιμηθηκαμε αποκαμωμενοι απο την κουραση.Το πρωι μας βρηκε γυμνους και αγκαλιασμενους πανω στον καναπε.Πηραμε ενα πλουσιο πρωινο μαζι μετα απο τοσες ημερες,και τοτε καταλαβα ποσο σημαντικό ειναι να ξυπνας μαζι με τον ανθρωπο που αγαπας.Αποχαιρετησα την Νανσυ και ξεκινήσα για το Τμήμα,ειχαμε να ανακρινουμε τον Ροτζερς σημερα,αυτον που δεν ειχε λυγισει εως τωρα.Οταν βρεθηκα στο γραφειο μου εβαλα την καθιερωμενη μου κουπα με καφε,αναψα ενα τσιγαρο και στρωθηκα στην καρεκλα μου βαζοντας τα ποδια

μου πανω στο γραφειο.Ειχα χρονο να χαλαρωσω μεχρι να ερθει ο Ντανιελ και να ξεκινήσουμε την ανακριση.Ο συνεργατης μου εμφανιστηκε λιγο μετα τις εννεα φορωντας ενα λαδι πουκαμισο με κοντο μανικι και καρο γραβατα.

Ηρθε και σταθηκε απεναντι μου,επειτα τραβηξε μια καρεκλα και καθισε.

-Καλημερα Τζο πως τα πας?Νομιζα οτι θα ειχες ξεκινήσει με τον Ροτζερς.

-Μπα σε περιμενα,τετοιο παρτι και να το χασεις?Δεν θα το επετρεπα.

Γελασαμε με την παρατηρηση μου και επειτα εκανα νευμα με το κεφαλι μου προς την καφετιερα.

-Καφεδακι δεν θελεις σημερα?

-Οχι ηπια ενα στον δρομο καθως ερχομουνα.Παμε να ξεκινήσουμε?

-Ναι παρε τον Ροτζερς κατω,να καπνισω το τσιγαρο και ερχομαι κι εγω.Κανενα νεο απο τον Καμπελ ειχαμε?

Ο Ντανιελ κουνησε αρνητικα το κεφαλι του.Επειτα πηγε προς την πορτα.

-Τιποτα ακομα Τζο ο τυπος ειναι αφαντος..αλλα μην ανησυχεις.Δεν μπορει να ξεφυγει απο πουθενα καπου θα τον πετυχουμε.

Φυσηξα τον καπνο απο το τσιγαρο μου και αναστεναξα.Αντι να ειμαστε σε διακοπες κυνηγαμε τον Καμπελ και την παρανοικη συμμορια του.Εσβησα

το τσιγαρο στο τασακι και σηκωθηκα.Πηρα ενα δυο πραγματακια απο το συρταρι μου και βγηκα στον διαδρομο.Στην αιθουσα των ντετεκτιβ συναντησα τον Αρχηγο που εδινε οδηγιες για καποια υποθεση.Με ενημερωσε οτι η Σημανση ειχε ηδη μαζεψει οτι ενδιαφερον ειχαμε βρει στο υπογειο του Καμπελ και ειχε σταλει στα εργαστηρια για αναλυση.

Τον ευχαριστησα και κατεβηκα στον χωρο της ανακρισης οπου βρισκοταν ηδη ο Τζοουνς και γυριζε σαν μελισσα γυρω απο τον κρατουμενο Ροτζερς.Παρατηρησα για λιγο την σκηνη πισω απο το χοντρο τζαμι και επειτα ανοιξα την πορτα και μπηκα μεσα.

-Πως παει με αυτον εδω?Εβγαλες κατι?Ρωτησα τον συνεργατη μου.

-Τα ιδια οπως και πριν.Το παιζει ανετος αλλα για ποσο ακομα..

Πλησιασα τον Ροτζερς καθησα στην ακρη του τραπεζιου και εφερα το προσωπο μου κοντα στο δικο του.Τον κοιταξα μεσα στα ματια.

-Που ειναι το αφεντικο σου Ροτζερς?Που κρυβεται? Αρχισε να μιλας γιατι δεν σε βγαζει πουθενα ολο αυτο.

-Πφφ!Και να ηξερα πιστευεις οτι θα σου ελεγα? Τρελλος εισαι μου φαινεται..

-Οσο το κανεις αυτο επιβαρυνεις ακομα περισσοτερο την θεση σου.Χθες ανακαλυψαμε το κρυφο υπογειο

κατω απο το καζινο.Και τι νομιζεις οτι βρηκαμε εκει μεσα?

-Δεν ξερω και ουτε με ενδιαφερει να μαθω!

-Παρολα αυτα εγω θα σου πω..βρηκαμε ενα κομψο βαλιτσακι με ενα M24 μεσα των 7,62 και αυτο το διαμετρημα ειναι το ιδιο που καποιος εριξε στο τζαμι μου με στοχο το κεφαλι μου.Ξερεις τιποτα για αυτο?

Αναψα ενα τσιγαρο και φυσηξα τον καπνο καταπανω του.Ο Ροτζερς μισοκλεισε τα ματια του οταν απαντησε.

-Ιδεα δεν εχω αλλα σιγουρα δεν ημουν εγω αυτος που σου εριξε.

-Και γιατι εγω θα πρεπει να σε πιστεψω?Δωσε μου ενα λογο..

-Γιατι εγω θα σε ειχα πετυχει μπατσε!

Για μια στιγμη ειχα την εντονη επιθυμια να σβησω το τσιγαρο μου επανω στο ηλιθιο κουτελο του αλλα συγκρατηθηκα.Ο Ντανιελ που στεκοταν ακριβως πισω του πηρε τον λογο.

-Κοιτα Ροτζερς αυτη η συμπεριφορα του νταη που πλασαρεις δεν περναι σε εμας,και δεν σε ωφελει σε τιποτα.Οσο πιο γρηγορα μας πεις την αληθεια τοσο το καλυτερο.

-Εσυ ακου!Εκανα το τηλεφωνημα που ειχα δικαιομα και σημερα που θα ερθει ο δικηγορος μου θα ξεκαθαρισει τοπραγμα.Οποτε μην πας να μου φορτωσεις οτιδηποτε.

-Ροτζερς θελω να ξερεις οτι ο Μίλλερ ομολογησε και παραδεχτηκε οτι σκοτωσε την θεια του σαν αποτελεσμα του δικου σας εκβιασμου,για λεφτα που σας χρωστουσε.Ειπε επισης οτι εσυ και ο Ζντανοβ σκοτωσατε εκεινον το φουκαρα τον Ντειβιντ Μιτσελ και του κοψατε το χερι.

-Συνεχισε να ονειρευεσαι μπατσε καλα τα πας.Πολυ παλιο το κολπο,εσυ ψαρευεις αλλα εγω δεν τσιμπαω.

-Να ρωτησω κατι αλλο τοτε..τσιγαρο θελεις?Ο Ροτζερς ανασηκωσε τους ωμους του.

-Τωρα μου το παιζεις καλος?Εισαι τρελλος εσυ μου φαινεται..

-Ισως περισσοτερο απο οσο νομιζεις Κεννυ..

Εβγαλα ενα τσιγαρο απο το πακετο μου,το εχωσα στο στομα του και το αναψα.Επειτα σηκωθηκα αργα πηγα προς το μερος του Ντανιελ και του εκανα νοημα με το κεφαλι να με ακολουθησει.Εκεινος πατησε το κουμπι της παυσης στο μαγνητοφωνο και ηρθε ξοπισω μου.Βγηκαμε εξω κλεινοντας την πορτα και κοιτουσαμε τον κρατουμενο μεσα απο το τζαμι.Πρωτος μιλησε ο Ντανιελ.

-Δεν προχωραι το πραγμα ετσι..μολις ερθει ο δικηγορος του θα τον συμβουλευσει να κρατησει το στομα του κλειστο πραγμα που το κανει ηδη καλα και δεν θα βγαλουμε τιποτα..

-Το ξερω ναι..εχουμε βεβαια την ομολογια του Μίλλερ που τους κατονομαζει αλλα δεν ξερω αν θα

σταθει στο δικαστήριο.Τι θα πουν ο Δικαστής και οι ενόρκοι..

-Αυτό που έχουμε σίγουρο ως τώρα είναι η ενοπλή επίθεση σε αστυνομικό,εσένα δηλαδή και η απόπειρα κλοπής όταν εισέβαλε στο σπίτι.Τίποτα δηλαδή σε σχέση με όσα έχει κάνει.

-Ο τυπός είναι θρασυδειλός,το μόνο είδος που απεχθάνομαι περισσότερο.

Ετρίψα το μέτωπό μου τραβήξα μια ρουφηξιά από το τσιγάρο μου,ερίξα το υπόλοιπο στο πατώμα και το πατήσα με το παπούτσι μου.Επειτα είπα.

-Έχω μια ιδέα Ντανιέλ,πηγαίνει μέσα και επιστρέφω αμέσως.

Πήγα μέχρι το γραφείο μου και πήρα ένα αντίγραφο της κασετας με την ομολογία του Μίλλερ που είχα κρατήσει και έπειτα επέστρεψα στο δωμάτιο ανακρίσεως,όπου ο Ροτζερς σφυριζε αδιαφορά ένα τραγούδι ενώ ο Ντανιέλ έκανε βόλτες γύρω του με τα χέρια στις τσέπες του.Κάθησα στην καρέκλα και κοιτάξα καταματα τον κρατούμενο μας.

-Λοιπόν Ροτζερς ακόμα επιμένεις ότι είσαι αθώος και ότι δεν έχεις καμία σχέση με όλα αυτά που σου αποδίδονται?

-Εσύ τι λες?Να αλλάξα γνώμη μέσα σε πέντε λεπτά?
Ο Ροτζερς γέλασε σαρκαστικά,επιδοκιμαζοντας μονος του αυτό που μόλις είχε πει.

-Τότε ίσως σε ενδιαφέρει αυτό που θα ακουσεις αμέσως τώρα.

Χαμογελάσα και έβγαλα το δικό μου μικρό κασετοφώνο από την τσέπη μου καθώς και την κασέτα. Ανοίξα το πορτάκι την έβαλα μέσα, και πατήσα το κουμπι αναπαραγωγής.

Ακουστηκε στην αίθουσα η φωνή η δική μου και η φωνή του Μίλλερ. Ο Ροτζερς συνοφρυώθηκε και για πρώτη φορά έδειχνε να μην το διασκεδαίζει.

-Εδώ δεν έχει και τόσο ενδιαφέρον, ας το παμε λίγο παρακάτω.

Είπα και προχώρησα την κασέτα λίγο πιο κάτω στο σημείο που με ενδιέφερε. Τώρα μιλούσε ο Μίλλερ..

"Ναι, τον Καμπέλ.. αυτό το αναθεματισμένο καθίκι!"

Και μετά από λίγο..

"Τι νομίζεις ότι συνέβη? Έγινε ολόενα και πιο πειστικός.. με εκβίαζε και απειλούσε.. Δεν με ενοίαζε για εμένα αλλά απειλήσε ότι θα σκοτώσει την γυναίκα μου" "με πίεςαν πολύ, πρέπει να το καταλάβετε"

Τα λόγια του Μίλλερ μέσα από το κασετοφώνο εμοιάζαν με οβίδες που εβγαιναν από πυροβόλο και είχαν για στόχο τον Ροτζερς, ο οποίος είχε αρχίσει να γίνεται πιο κόκκινος στο πρόσωπο και να κουνάει το πόδι του, σημαδι ότι είχε αρχίσει να θυμώνει.

"Την φόρμα και τα γάντια τα παρέδωσα σε αυτούς, νομίζω τα έκαψαν μαζί με το ναύλον σκοινι μου."

"Όταν λες αυτούς, εννοείς τον Κεννυ Ροτζερς?"

"Ναι εγώ τα έδωσα σε αυτόν..μου είπε ότι θα τα εκαιγε"

Και λίγο πιο κάτω στην κασετα.

"Που το βρήκες αυτό το χέρι Ραιαν? Ποιος σου το έδωσε?"

"Μου..το έδωσε ο Ροτζερς..κατ εντολή του Καμπελ φανταζομαι"

Σε αυτό το σημείο πατήσα το stop στο κασετοφωνο μου. Δεν προλαβα να ρωτήσω τον Ροτζερς πως ενιώθε για όλα αυτά που άκουσε. Ο κακοποιός τινάχτηκε επάνω σαν να τον χτύπησε ηλεκτρικό ρεύμα και έδωσε μια κλωτσία στο τραπέζι. Ύψωσε τα δεμένα με χειροπέδες χέρια του στον αέρα σφίγγοντας τις γροθίες του.

-Τον γαμήμενο πούστη! Τον χαφιε! Θα τον σκοτώσω με τα ίδια μου τα χέρια το υποσχομαι! Όπως σκοτώσα και εκείνες τις κακομαθημένες πλουσίες! Το ακούς?

Ο Ντανιέλ έσπευσε πίσω του και τον αρπάζει από τον λαιμό κανοντάς τον να καθίσει. Το μικρό κασετοφωνο είχε πέσει από το τραπέζι μετά την κλωτσία, αλλά εξακολουθούσε να γράφει. Το σήκωσα από το πατώμα, ισίωσα το τραπέζι και το ακουμπήσα επάνω του.

-Αυτό θα το εκλάβω ως ομολογία Ροτζερς. Ευχαριστώ για την συνεργασία!

-Αντε χεσου μπατσε!Δεν ομολογησα τιποτα!Τιποτα δεν εχεις!

Ο Ροτζερς εκανε να ορμηξει μπροστα αλλα ο Ντανιελ εσφιξε ακομα περισσοτερο την λαβη γυρω απο τον λαιμο του.

-Κατσε ησυχα γιατι θα σε κανω να το μετανιωσεις!
Του πεταξε.

-Ειναι ολα γραμμενα εδω Ροτζερς..εχουμε οτι χρειαζομαστε.Ειπα και εδειξα το κασετοφωνο επανω στο τραπεζι.

-Εμεις δεν τελειωσαμε ακομα Σερμαν!Θα τα ξαναπουμε με ακους?

Χαμογελασα και χτυπησα δυο φορες με την παλαμη μου το πιστολι μου που κρεμοταν μεσα στην θηκη του.

-Οποτε θελεις Ροτζερς!Θα σε περιμενω..Ντανιελ θα ειμαι στο γραφειο μου.

Πατησα το στοπ στο κασετοφωνο και βγηκα απο την αιθουσα νιωθοντας υπεροχα.

Ο Μπορις Ζντανοβ δεν ειχε βιαστει να σηκωθει απο το κρεβατι αυτο το πρωι.Πηρε ενα απολαυστικο πρωινο με ομελετα,ζαμπον και αφθονο καφε στο μοτελ οπου ειχε περασει το βραδυ του,αγορασε και μερικα μπουκαλια νερο για να παρει μαζι του στο αυτοκινητο,πληρωσε το δωματιο με μετρητα και τωρα οδηγουσε στην Εθνικη Οδο 75.Ο δροσερος αερας που

εμπαινε απο τα ανοιχτα παραθυρα του αυτοκινητου τον εκανε να νιωθει ομορφα,οπως οταν ηταν παιδι και ετρεχε με το ποδηλατο εξερευνωντας τον κοσμο γυρω του.Ενιωθε αυτοπεποιθηση,και φροντιζε να μην υπερβαινει το οριο ταχυτητας,ειχε αλλωστε αρκετο χρονο στη διαθεση του να βγει απο την πολη και να ειναι στο ραντεβου του στις πεντε το απογευμα.

Ετσι δεν ανησυχησε ιδιαιτερα οταν στο βαθος του οριζοντα μπροστα του διεκρινε τον φαρο ενος περιπολικου."Καποιο ατυχημα θα εχει γινει η κανουν καποιες εργασιες σε εκεινο το κομματι της οδου".Σκεφτηκε.

Δυναμωσε την ενταση του ραδιοφωνου στο ακουσμα του "I am running free" των Iron Maiden και συνεχισε να οδηγει.

Καθομουν στην αγαπημενη μου καρεκλα στο γραφειο μου,εχοντας τα ποδια μου απλωμενα μπροστα.Στο δεξι μου χερι κρατουσα την επισης αγαπημενη μου κουπα με καφε καθως απολαμβανα μια ηδονικη ρουφηξια απο το τσιγαρο μου.Σκεφτηκα πως ολα ειχαν παει καλα,αναπαντεχα καλα με τις ομολογιες των Μίλλερ και Ροτζερς,και τωρα η μονη εκκρεμοτητα ηταν η συλληψη των Καμπελ και Ζντανοβ.Και δεν μου αρεσουν οι εκκρεμοτητες..Αρκει να βρισκαμε που διαβολο ειχαν κρυφτει..

Η πορτα μου ανοιξε και στο γραφειο μπηκε ο Ντανιελ

σκουπιζοντας με μια χαρτοπετσета το ιδρωμενο του μετωπο.Τραβηξε μια καρεκλα και καθισε αναποδα πανω σε αυτην,ακουμπωντας τα χερια στην πλατη της.
-Ολα ενταξει με τον τρελλο εκει κατω?Ηρεμησε οταν εφυγα?Ρωτησα.

-Ναι ολα καλα..χρειαστηκε και η βοηθεια ενος ακομα αστυνομικου,τον μεταφεραμε στο κελι του.Τζο χειριστηκες τελεια το θεμα εκει κατω..ευχαριστω.

-Δεν εκανα τιποτα..δεν ειναι και τοσο ευχαριστο που παραβαινω καπως τους κανονες.Νιωθω καλα ομως επειδη δεν το κανουμε για να ριξουμε ενοχη σε καποιον αθωο..Απλα παταμε καπως τις κοκκινες γραμμες των κανονισμων για να στριμωξουμε εναν στυγνο εγκληματια.

Φυσηξα τον καπνο μου προς το ταβανι δινοντας μια αθωα εκφραση στο προσωπο μου.Ο Ντανιελ γελασε και ειπε:

-Οπως και να εχει εγω σε ευχαριστω..μαθαινω πραγματα δουλευοντας μαζι σου.

-Καποια στιγμη θα καθισεις κι εσυ σε αυτην εδω την καρεκλα,του Υπαστυνομου,να δω αν θα με ευχαριστεις τοτε.

Δεν μπορεσα να συγκρατησω το γελιο μου.

Η πορτα ανοιξε και παλι και ο Αστυνομος Παλμερ εκανε την εμφανιση του κρατωντας ενα χαρτι στο χερι του.Ευτυχως αυτη την φορα δεν ειχε μαζι του το αιωνιο πουρο του.

-Παιδια συγγνωμη που διακοπτω αλλα ηθελα να σας συγχαρω για τις ομολογιες των δυο συλληφθεντων,ο Εισαγγελεας νομιζω πως θα χαρει ιδιατερα..

-Δεν ειναι τιποτα Αρχηγε την δουλεια μας καναμε.Να κερασω καφε?

-Οχι ευχαριστω δεν θα μεινω πολυ..ηρθα να σας μεταφερω και τα νεωτερα.

Ο Αρχηγος στερεωσε τα γυαλια επανω στην μυτη του και αρχισε να διαβαζει.

-Λοιπον η Βαλλιστικη εξετασε το αυτοματο τυφεκιο Μ-24 που βρηκατε στο υπογειο του καζινο και διαπιστωσε οτι απο αυτο το συγκεκριμενο οπλο ριχτηκε το βλημα που παρα λιγο να σε σκοτωσει πριν λιγο καιρο.Επισης τα αποτυπωματα που βρεθηκαν επανω στο οπλο ανηκουν στον Μπορις Ζντανοβ,τον μπραβο του Καμπελ.Ευτυχως τα αποτυπωματα του υπηρχαν στην βαση δεδομενων,ειναι βλεπετε παλιος γνωριμος.

-Α το καθαрма!Και εγω νομιζα οτι αυτος που εριξε την βολη ηταν ο Ροτζερς,εστω και αν επεμενε οτι δεν ειχε καμια σχεση!Ειπα.

-Τουλαχιστον ελεγε την αληθεια σε κατι..Διαπιστωσε ο Ντανιελ.

Ο Αρχηγος ομως ειχε κι αλλα πραγματα να ανακοινωσει.Ξεροβηξε και συνεχισε.

-Εχουμε και συνεχεια εδω..Αυτοι οι αμφορεις που βρηκατε στα κιβωτια που ανοιξατε με μια πρωτη

εκτιμηση μοιαζουν αυθεντικοι.Καλεσαμε καποιους ειδικους απο το Ελληνικο Μουσείο του Μισιγκαν για να μας διαφωτισουν περισσοτερο.

-Υπηρχαν και δυο τρια κιβωτια που δεν ειχαμε ανοιξει.Βρεθηκε κατι εκει?

Ρωτησε ο Ντανιελ.Ο Παλμερ εβγαλε τα γυαλια του,δαγκωσε την ακρη του σκελετου και κοιταξε ονειροπολα εξω απο το παραθυρο.

-Ναι Τζοουνς..στο ενα κιβωτιο βρεθηκαν ανταλλακτικα μηχανων του καζινο,στα αλλα δυο γυαλια νυχτερινης ορασης σαν αυτα που εχει ο Στρατος,πιστολια Μεξικανικης κατασκευης και γεμιστηρες.Αυτα.

Εσβησα το τσιγαρο μου στο τασακι.Ανασηκωσα τα φρυδια μου λεγοντας:

-Πολυσχιδης τυπος αυτος ο Καμπελ..φαινεται οτι εμπορευοταν οτιδηποτε παρανομο επεφτε στα χερια του.

-Και ακομα δεν εχουμε δει τι περιεχουν τα χρηματοκιβωτια του Καμπελ..εχω στείλει τεχνικους εκει και περιμενω νεα τους.Λοιπον κυριοι..θα σας αφησω να συνεχισετε την κουβεντα σας.

Ο Αρχηγος φορεσε ξανα τα γυαλια του εκανε μεταβολη και εξηλθε απο το γραφειο μου.

Οταν μειναμε μονοι μας ρωτησα τον Ντανιελ ο οποιος εκανε μια επισκεψη στην καφετιερα.

-Λοιπον?Πως ειδες ολα αυτα τα ενδιαφεροντα που μας

ειπε ο Αρχηγος?Ρωτησα.

Ο Ντανιελ ανασηκωσε τους ωμους του και επειτα πηγε και καθησε στην αρχικη του θεση.

-Τι να πω..αν βρουμε και τα κλεμμενα κοσμηματα και διαμαντια στα χρηματοκιβωτια του θα εχουμε πιασει το τζακ ποτ στην λοταρια.

-Αν βαζαμε και τον ιδιο τον Καμπελ στο χερι..αρκει να μην προλαβε να βγει απο την χωρα.

Την προταση μου διεκοψε ενα ελαφρυ χτυπημα στην πορτα.

-Τι διαβολο γινεται σημερα..Μονολογησα.

Στο ανοιγμα φανεκε ο αστυνομικος Μουρ ο οποιος φαινοταν βιαστικος.

-Υπαστυνομε ειδοποιησαν απο την Τροχαia Εθνικων Οδων..εντοπισαν το αυτοκινητο του Ζντανοβ! Πεφτουν πυροβολισμοι στην Εθνικη 75..η κυκλοφορια εχει διακοπει.

Ο Ντανιελ κι εγω τιναχτηκαμε ταυτοχρονα απο τις καρεκλες μας σαν ελατηρια.

-Επιτελους!Σε ποιο σημειο της Εθνικης ξερεις? Ντανιελ φευγουμε για εκει,παρε γεμιστηρες!

-Ναι ειναι κοντα στο κολλεγιο Οουκλαντ.Αποκριθηκε ο αστυνομικος.

-Ευχαριστω Μουρ!

Ο Ντανιελ βγηκε απο το γραφειο σαν σιφουνας και επεστρεψε σε λιγοτερο απο δυο λεπτα.Απο το υφος του καταλαβα οτι ηταν ετοιμος για ολα.

-Ετοιμος ειμαι!Με το δικο σου αμαξι θα παμε η με το δικο μου?

-Περιμενε Ντανιελ με το αυτοκινητο θα φτασουμε αυριο με τετοια κινηση..δωσε μου μισο λεπτο.Σηκωσα το ακουστικο και καλεσα το εσωτερικο τηλεφωνο του Αστυνομου Παλμερ.

-Αρχηγε ο Ζντανοβ επεσε σε μπλοκο της Τροχαιας στην Εθνικη 75.Πεφτουν πυροβολισμοι..μηπως υπαρχει διαθεσιμο ελικοπτερο?Οκ περιμενω..

Ανασηκωσα τους ωμους μου προς τον Ντανιελ που τον εβλεπα να αδημονει καθως περιμενα απαντηση απο τον Αστυνομο.

-Ενταξει Αρχηγε σε ευχαριστω πολυ!

-Σε δεκα λεπτα θα μας περιμενει ελικοπτερο να μας παει ως εκει.Τωρα φευγουμε Ντανιελ!

Τον ειδα να χαμογελαει σαν παιδι που μολις ακουσε οτι θα παει εκδρομη με το σχολειο.

Βγηκαμε απο το γραφειο κλεινοντας την πορτα πισω μας,αφου ελεγξαμε πρωτα τα οπλα μας.Τα επομενα λεπτα βρεθηκαμε στο παρκινγκ του Τμηματος οπου ενα ελικοπτερο της Αστυνομιας τυπου Bell κατεβηκε να μας παραλαβει.Καθησα στην θεση διπλα απο τον πιλοτο και ο Ντανιελ κατελαβε μια απο τις πισω θεσεις.Μολις εξηγησα στον πιλοτο τι ακριβως ηθελα,εκεινος τραβηξε το χειριστηριο και το μεγαλο σιδερενιο πουλι υψωθηκε με θορυβο στον ουρανο.

Ακολουθησαμε την γραμμη της Εθνικης 75 που απο

ψηλα εμοιαζε με πελωριο φιδι,και σε μικρο χρονικο διαστημα φτασαμε πανω απο το πεδιο της συγκρουσης.Μπορουσα απο εδω πανω να διακρινω τον φαρο του περιπολικου της Τροχαιας στο μπλοκο καθως και τα αυτοκινητα που ηταν σκορπισμενα αριστερα και δεξια πανω στην ασφαλτο,καποια απο αυτα παρατημενα με τις πορτες ανοιχτες.

Ηταν σαφες οτι οι οδηγοι τους σταματησαν οπως μπορουσαν και ετρεξαν να προστατευτουν πηδωντας τις προστατευτικες μπαρες αριστερα και δεξια της οδου.Εδειξα στον πιλοτο ενα "ξεφωτο" αναμεσα στα σταματημενα αυτοκινητα και τον ρωτησα αν μπορουσε να μας κατεβασει εκει.

Εκεινος εριξε μια ματια στο σημειο που του υπεδειξα και σηκωσε τον αντιχειρα του δεξιου του χεριου.Με επιδεξιες κινησεις κατεβασε το ελικοπτερο ολο και πιο χαμηλα μεχρι που αυτο αγγιξε το οδοστρωμα.

Τον ευχαριστησα,επειτα εγω και ο Ντανιελ ανοιξαμε τις πορτες και βρεθηκαμε εξω περπατωντας σκυφτοι,ωσπου να βρουμε καλυψη στο πρωτο αυτοκινητο,αυτο που ηταν πιο κοντα σε εκεινο του Ζντανοβ.Δεν ειμασταν οι μονοι ιπταμενοι στην περιοχη..πανω απο τα κεφαλια μας εκαναν γυρους αλλα δυο ελικοπτερα.Εδειξα προς τον ουρανο μιλωντας στον Ντανιελ.

-Τα καναλια!Μυριστηκαν φαγητο και ηρθαν να παρουν το μεριδιο τους!

-Όταν κλείνει η Εθνική από ένα τέτοιο γεγονός δυσκολεύομαι να πιστεψω ότι θα έχαναν αυτό το παρτί!

Υψώσα το χέρι μου προς το ελικοπτερο και το περιεστρεψα δινοντας του σημα να απογειωθεί.Ήταν επικιδνυο να στεκεται σε αυτο το σημειο εν μεσω ανταλλαγης πυρων.

Η ιπταμενη μηχανη αυξησε στροφες και υψωθηκε στον ουρανο μεσα σε θορυβο και ενα συννεφο σκονης που ανασηκωσε απο το εδαφος με τον ελικα του.Εκεινη την χρονικη στιγμη ο Ζντανοβ εριχνε προς το πληρωμα του περιπολικου εχοντας την ανοιχτη πορτα του αυτοκινητου του ως ασπιδα.Οι αστυνομικοι της Τροχαιας απο την αλλη μερια απαντουσαν στα πυρα κρυμμενοι πισω απο το οχημα τους που ηταν βαλμενο καθετα στο δρομο.

-Με τι σκατα ριχνει?Δεν εχω ξανακουσει κατι τετοιο.Παρατηρησα.

-Ιδεα δεν εχω νομιζω ομως οτι κραταει πιστολι.Περιεργος ηχος οντως.Ειπε ο Ντανιελ.

Ο Ζντανοβ βλεποντας το ελικοπτερο της αστυνομιας και εμας τους δυο να κατεβαινουμε απο αυτο καταλαβε οτι συντομα θα βρισκοταν αναμεσα σε δυο πυρα.Ετσι με μια γρηγορη κινηση ειχε ανοιξει και την πισω πορτα του αυτοκινητου δημιουργωντας μια πρωτοτυπη πολεμιστρα πισω απο την οποια θα μπορουσε να βρει καλυψη.

Σηκώθηκαμε ταυτόχρονα με τον Ντανιελ και στείλαμε τρεις τεσσέρις σφαίρες ο καθένας καταπάνω στον Μπορίς,ανοίγοντας τρυπες στη λαμαρινα του αυτοκινητου και σπαζοντας καποιο απο τα τζαμια του.Ο Ζντανοβ χαθηκε για ενα δευτερολεπτο απο το οπτικο μας πεδιο σκυμμενος μεσα στο αυτοκινητο κι επειτα σηκωσε το αριστερο του χερι περνώντας το μεσα απο το ανοιχτο παραθυρο της πορτας της Lexus.Ακουστηκε ενα κροταλισμα,καινουριος ηχος αυτη τη φορα,θρυμματιζοντας δυο τζαμια του αυτοκινητου που πισω του ειχαμε καλυφθει.Ενιωσα κομματια γυαλιων να πεφτουν στα μαλλια και τους ωμους μου,το ιδιο και ο Ντανιελ.

-Με τι διαβολο ριχνει τωρα?Ρώτησε.

-Νομιζω πως εχει αυτοματο τυπου Uzi,θα μας καθηλωσει εδω,πρεπει να αλλαξω σημειο Ντανιελ.Θα τρεξω ως εκεινο εκει το φορτηγακι.Καλυψε με.

Εδειξα ενα ανοιχτο φορτηγο GMC που ηταν σταματημενο λιγα μετρα μπροστα και αριστερα απο εκει που βρισκομασταν.Εσφιξα στο χερι μου το Glock22 μου και ετοιμαστηκα να τρεξω.

Ο Ντανιελ ανασηκωθηκε και αρχισε να πυροβολει μανιασμενα προς τον Ζντανοβ αδειάζοντας το πιστολι του των εννεα χιλιοστων.

Ετρεξα σκυφτος καθως ο στοχος μου ειχε κρυφτει για να αποφυγει τις σφαίρες του συνεργατη μου,και εφτασα ως την ακρη του φορτηγου.Εκανα μια τουμπα

βαρελακι και καλυφθηκα πισω του.Ο ιδρωτας εκανε τα ρουχα να κολλουν επανω μου,και ο ηλιος ανελητος εκαιγε την ασφαλτο αναδιδοντας μια μυρωδια πισσας.Οι αστυνομικοι απο την αλλη μερια τον καλουσαν να παραδοθει.Ο Ζντανοβ τους ανταμειψε στελνοντας μολυβι προς το μερος τους.Στεκοταν εκει κουλουριασμενος σαν πιστολερο απο το Φαρ Ουεστ με το πιστολι στο δεξι του χερι,και το αυτοματο στο αριστερο να ριχνει σε δυο κατευθυνσεις ταυτοχρονα.Απο εκει οπου βρισκομουν μπορουσα να δω το πανω μερος του κεφαλιου του Ντανιελ ο οποιος ειχε γεμισει και ετοιμαζοταν να ριξει ξανα.

Ανασηκωθηκα και εγω και εστειλα πεντε σφαιρες σημαδευοντας το κενο αναμεσα στις δυο πορτες.Ειδα μια δυο σφαιρες να εξοστρακιζονται πανω στην ασφαλτο μπροστα απο τον κακοποιο,δεν ηξερα ομως αν καποια σφαιρα τον ειχε πετυχει.Ο μπραβος εστρεψε το αυτοματο οπλο και εριξε μια ριπη πρωτα προς τα εμενα κι επειτα προς την μερια του Ντανιελ.Ακουσα τις σφαιρες να σφηνωνονται στην λαμαρινα απο το παλιο φορτηγακι.Το κεφαλι του Ντανιελ δεν ηταν πια εκει,η τουλαχιστον εγω δεν μπορουσα να το δω.

-Ντανιελ εισαι καλα?Ολα ενταξει εκει περα?

Καμμια απαντηση απο την αλλη μερια.Αρχισα να σκεφτομαι οτι τον ειχε πετυχει.

-Ντανυ με ακους εισαι ενταξει?Εισαι τραυματισμενος?

-Οχι..ολα ενταξει Τζο!Απλα ενα θραυσμα απο γυαλι με πετυχε στο μαγουλο.

Βλαστημησα μεσα απο τα δοντια μου και σκεφτηκα οτι αυτο το καθαρμο δεν ειχε σκοπο να παραδοθει ζωντανο.Οι δυο αστυνομικοι της Τροχαιας αδειαζαν τα πιστολια τους στον οχυρωμενο Ζντανοβ.Εκεινος σηκωσε το χερι του αλλα απο το πιστολι του δεν βγηκε τιποτα.

Παραλληλα αφησε μια κραυγη,προφανως το πιστολι του ειχε ξεμεινει απο σφαιρες.Του εφυγε απο το χερι και επεσε με εναν ξερο κροτο στην ασφαλτο.Μια σφαιρα τον ειχε πετυχει στο μπρατσο.Αρπαξα την ευκαιρια,ανασηκωθηκα τελειως και αρχισα να πυροβολω μανιασμενα πριν αυτος προλαβει να στρεψει το αυτοματο Uzi εναντιον μου.

Καινουριο μουγκρητο καθως μια σφαιρα μου τον ειχε πετυχει στο ποδι.Το αυτοματο γλιστρησε απο το χερι του και επεσε στο δαπεδο.Εγκατελειψα την καλυψη μου και αρχισα να τρεχω προς το μερος του σημαδευοντας τον.Οι δυο αστυνομικοι ετρεχαν επισης προς τον στοχο με τα οπλα τους προτεταμενα.Με την ακρη του ματιου μου ειδα τον Ντανιελ να αφηνει την κρυψωνα του και να κανει κι αυτος το ιδιο.

-Ασε το οπλο Ζντανοβ θα σε κανω κοσκινο!Του φωναξα.

Εκείνος σερνοταν πανω στο οδοστρωμα σαν γιγαντιος θαλασσιος λεοντας προσπαθοντας να φτασει το αυτοματο οπλο του.Εφτασα διπλα του και κλωτσησα το οπλο μακρια.Οι δυο αστυνομικοι που τα ονοματα τους ηταν Γκρος και Νιουμαν του περασαν χειροπεδες φερνοντας τα χερια του μπροστα.Στο μανικι του Ζντανοβ υπηρχε μια τρυπα και ενας ματωμενος λεκες απο την σφαιρα που ειχε δεχτει.Παρομοια κατασταση και στο ποδι του,αρκετα πανω απο το γονατο εκει που τον ειχε βρει η δικη μου σφαιρα.Τωρα αφηνε που και που ενα μουγκρητο αλλα εμοιαζε να εχει αποδεχτει τα πραγματα οπως ηταν.Ο Γκρος μαζεψε το πιστολι του Ζντανοβ απο κατω και του διαβασε τα δικαιωματα του.Το πιστολι ηταν ενα Τοκαρεφ των 7,62 χιλιοστων κατασκευασμενο σε χωρα της πρωην Σοβιετικης Ενωσης,ενα συλλεκτικο κομματι,οπλισμενο με διατρητικες σφαιρες ικανες να διαπερασουν ακομα και καποια αλεξισφαιρα γιλεκα.

-Θα παραλαβει ασθενοφορο τον τραυματια συντομα,εχω ειδοποιησει ηδη.

Ηταν ο Νιουμαν που μιλησε.Ο Ντανιελ ακουμπησε επανω στην ανοιχτη πορτα του αυτοκινητου του Ζντανοβ.Στο μαγουλο του ειχε μια ματωμενη γρατζουνια,πλησιασα να δω απο κοντα.

-Δεν ειναι τιποτα Ντανυ,απλη γρατζουνια με ενα τσιροτο θα εισαι σαν καινουριος.Ειπα.

Εκείνος χαμογελασε και εριξε μια ματια τριγυρω

κουνώντας το κεφαλι του.

-Θα χρειαστεί ολοκληρω συνεργείο για να μαζέψει ολό αυτό το χαλί εδώ.

-Δεν έχεις αδικο,η περιοχή μοιάζει με εμπολεμη ζωνη. Κοιτάξα την ασημι Lexus του Ζντανοβ που απο τις τρυπες θυμίζε Ελβετικο τυρι.Και τα υπολοιπα οχηματα ομως δεν ηταν σε καλυτερη κατασταση.

-Ενας δικος μας γερανός θα απομακρυνει τα οχηματα και θα καθαρισουμε τον δρομο ωστε να δοθει και παλι στην κυκλοφορια.Και το δικο μας περιπολικο ειναι σε ανειπωτο χαλι.Ειπε ο Γκρος κοιταζοντας περιλυπος προς το οχημα τους.

-Ευχαριστω κανατε εξαιρετικη δουλεια.Ας ριξουμε μια ματια στο αυτοκινητο πριν το μεταφερουν στο εργαστηριο.

Ανοιξα το πορτ παγκαζ απο την θεση του οδηγου,και ο Ντανιελ ερευνησε το εσωτερικο χωρις ομως να βρει κατι το ασυνηθιστο.Αρχισαμε να ψαχνουμε στο εσωτερικο του αυτοκινητου,κατω απο το καθισμα του συνοδηγου ανακαλυψαμε ενα μαυρο βαλιτσακι,κλειδωμενο.Αλλα δυο περιπολικά εκαναν την εμφανιση τους απο την αντιθετη μερια του δρομου.Ο Μπορις ολη αυτη την ωρα δεν ειχε βγαλει λεξη,απλα καθοταν κατω,εκει οπου οι δυο αστυνομικοι της Τροχαιας τον ειχαν βαλει με την πλατη του ακουμπισμενη στην ροδα του αυτοκινητου.

-Εχεις κλειδι για αυτο εδώ?Ρωτησα τον Ζντανοβ.

-Αν εισασταν μονο δυο θα σας ειχα κανονισει ανετα..Μονολογησε,μιλωντας περισσοτερο στον εαυτο του

-Αλλο σε ρωτησα εγω αλλα δεν πειραζει..Αρχισα να ψαχνω στις τσεπες του πουκαμισου του οπου βρηκα ενα μικρο κλειδι.Το εριξα στην τσεπη μου.

Τα πληρωματα των περιπολικων πλησιασαν στην σκηνη οπου ειχε λαβει χωρα η συμπλοκη.

-Φαινεται πως εγινε μεγαλο παρτι εδω ε?Κριμα το χασαμε.Ειπε ο ενας απο αυτους.

-Ναι παιδια,φοβαμαι πως ηρθατε λιγο καθυστερημενα.Το παρτι τελειωσε.

Εδωσα το βαλιτσακι στον Ντανιελ και επιασα τα δυο οπλα του Ζντανοβ απο τις κανες τους.Μιλησα στους αστυνομικους του περιπολικου.

-Ολα αυτα εδω ειναι στοιχεια,θα μας πατε μεχρι το Αρχηγειο ετσι?Δεν εχουμε δικο μας οχημα επιστροφης.Ο αστυνομικος συγκατενευσε και ρωτησε:

-Πως ηρθατε μεχρι εδω?

-Με ενα τετοιο..Απαντησα και του εδειξα ενα απο τα ελικοπτερα,που εξακολουθουσαν να βουιζουν σαν εντομα στον ουρανο τραβωντας πλανα απο οσα γινονταν στο εδαφος.

Λιγο πριν μπουμε στο αυτοκινητο που θα μας μετεφερε πισω στο Τμημα μιλησα στον Νιουμαν τον αξιωματικο της Τροχαιας.

-Αληθεια πως εντοπισατε τον Μπορις Ζντανοβ?

-Μια καμερα που ελεγχει την κυκλοφορια επιασε το οχημα του και εφοσον γνωριζαμε οτι ο οδηγος του οχηματος με αυτον τον αριθμο κυκλοφοριας καταζητεται στησαμε το μπλοκο λιγο παρακατω,δηλαδη εδω.Θα τον πιαναμε ουτως η αλλως δεδομενου οτι υπαρχουν μπλοκα σε ολες τις εξοδους της πολης.

-Και παλι πολυ καλη δουλεια,σας συγχαιρω.

Το δευτερο περιπολικο θα εμενε να συνοδευσει τον Ζντανοβ στο νοσοκομειο οπου θα παρεμενε φρουρουμενος οσο χρειαζοταν για να περιποιηθουν τα τραυματα του για να μπορεσουμε να τον ανακρινουμε. Αποχαιρετησαμε τα παιδια της Τροχαιας και μπηκαμε στο περιπολικο που θα μας εφερνε πισω στο Τμημα.Κοιταξα απογοητευμενος τα ρουχα μου που για αλλη μια φορα εμοιαζαν να ειναι για πεταμα.Το μονο που ηθελα τωρα ηταν να πιω ενα μπουκαλι νερο και αμεσως μετα δυο παγωμενες μπυρες.

Οταν φθασαμε στο Τμημα παραδωσαμε τα πειστηρια,εριξα λιγο νερο στο προσωπο μου και επειτα ηθελα μια κουπα καφε και ενα τσιγαρο στο γραφειο μου. Περνωντας απο την αιθουσα των ντετεκτιβ παρατηρησα οτι εκει γινοταν ενα μικρο γλεντι.Το προσωπικο ειχε κυκλωσει τον Ντανιελ σαν σμηνος απο μυγες πανω σε μαρμελαδα,και ακουγονταν επευφημιες.

Επευφημίες οι οποίες ενταθηκαν οταν με ειδαν να μπαινω στον χωρο.Χερια απλωθηκαν να σφιξουν τα δικα μου ενω δεχομουν φιλικα χτυπηματα στην πλατη.Στο ιδιο μηκος κυματος και ο Αρχηγος που ηρθε προς το μερος μου με τα χερια απλωμενα.

-Ειστε και οι δυο τα προσωπα της ημερας συγχαρητηρια!Σας εδειχναν στην τηλεοραση σε ζωντανη μεταδοση.Προς στιγμην φοβηθηκα οτι καποιος απο εσας θα τραυματιστει ετσι που πυροβολουσε εκεινος ο τρελλος αλλα ευτυχως ολα πηγαν καλα!

-Ε, δεν καναμε κατι τοσο πολυ σπουδαιο,απλα την δουλεια μας.Βλεπω οι δημοσιογραφοι δεν εχασαν καιρο..

-Συλλαβατε εναν επικινδυνο κακοποιο,δεν ειναι σπουδαιο αυτο?Ενταξει την δουλεια τους κανουν κι αυτοι,δεν γινεται καθε ημερα τετοια συμπλοκη στην Εθνικη Οδο.Πηγαινε να ξεκουραστεις τωρα λιγο,θα ερθω να τα πουμε σε λιγο μαζι με τον Τζοουνς.

-Ναι χρειαζομαι λιγο καφε..ευχαριστω για ολα Αρχηγε..και για το ελικοπτερο.

Ο Παλμερ με χτυπησε φιλικα στην πλατη και προχωρησα προς το γραφειο μου.Φυσικα εβαλα καφε,αναψα ενα τσιγαρο και βυθιστηκα στην πολυθρονα μου βαζοντας τα ποδια μου πανω στο γραφειο.Ηπια μια γουλια απο τον καφε μου και ακουσα το κινητο μου να κουδουνιζει.Ηταν η Νανσυ.

-Τι κανει ο ηρωας μου?Εισαι διασημος απο σημερα το ξερεις?

-Ε οχι και ηρωας υπερβαλεις λιγο δεν νομιζεις?Ποτε προλαβες και το εμαθες?Γελασα.

Στην δουλεια ειμαι ακομα τωρα φευγω για το σπιτι..εγω δεν ειχα ιδεα,η Σουζαν με πηρε τηλεφωνο και μου ειπε "καποιος που μοιαζει πολυ με το αγορι σου ειναι ζωντανα στα καναλια".Ετσι ετρεξα στην πρωτη τηλεοραση που βρηκα στην εταιρια.Τα πλανα ηταν τραβηγμενα απο ψηλα αλλα εγω σε αναγνωρισα αμεσως!

-Δεν εχω δει κανενα πλανο της τηλεορασης ακομα,μολις μπηκα στο γραφειο.Και τι ειδες?Ενα παλαβο να προσπαθει να καλυφθει πισω απο κατι αυτοκινητα?

Ειναι γεγονος οτι μου αρεσει να πειραζω την Νανσυ οποτε εχω την ευκαιρια.

-Εσυ αστειευεσαι τωρα αλλα εγω ανησυχησα οταν ειδα την συμπλοκη στην τηλεοραση.Στο τελος ομως με εκανες υπερηφανη!Τι ωρα θα φυγεις απο εκει?

-Σε ευχαριστω που μου τονωνεις το ηθικο..ο Αρχηγος θελει να μας μιλησει για κατι,μετα απο αυτο θα φυγω για το σπιτι χρειαζομαι ενα ντους γιατι μυριζω σαν ζωο.

-Εισαι το δικο μου τιγρακι..λες να βρεθουμε το βραδυ για ενα ποτο?Να γιορτασουμε την επιτυχια σας.Πες και στον Ντανιελ φυσικα.

-Γιατι οχι?Δωσε μου λιγο χρονο ομως να ξεκουραστω λιγο πρωτα.Θα σε παρω τηλεφωνο αργοτερα.

-Φυσικα..παρε οσο χρονο χρειαζεσαι μωρο μου..Σε φιλω προς το παρον.

-Γεια σου γλυκια μου,φιλια και απο εμενα..παντου!

Η Νανσυ γελασε και κλεισαμε την γραμμη.Στην πορτα του γραφειου εμφανιστηκε ο Ντανιελ με ενα μικρο τσιροτο στο μαγουλο του.

-Σου παει φιλε μου..σου δινει πιο πολυ κυρος.Απο οτι ηδη εχεις εννοω..Του ειπα.

-Μπα,με πιανει φαγουρα,μεχρι το βραδυ θα το εχω βγαλει ηδη.Ερχεται ο Αρχηγος πισω μου.

-Καλα θα κανεις γιατι το βραδυ εχουμε εξοδο με τα κοριτσια..για μερικα ποτα,ξερεις.

Κατεβασα τα ποδια μου απο το γραφειο και εσβησα το τσιγαρο μου στο τασακι.

Ο Παλμερ μπηκε στο γραφειο κρατωντας ενα χαρτινο κυπελακι με αναψυκτικο.Του εδειξα την καρεκλα.

-Παιδια δεν θα σας απασχολησω πολυ..ξερω οτι ειστε και οι δυο κουρασμενοι.Μια συντομη ενημερωση μονο.

Ο Αρχηγος αναστεναξε και εβγαλε ενα χαρτι απο την τσεπη του πουκαμισου του.Στερεωσε τα γυαλια του,ξεροβηξε και αρχισε να μιλαει.

-Λοιπον οσον αφορα τον Μπορις Ζντανοβ μολις με ενημερωσαν απο το νοσοκομειο.Τα τραυματα του σε χερι και ποδι δεν ειναι σοβαρα,ισως μπορεσουμε να

του κανουμε ερωτησεις αυριο κιολας.Φυσικα εχω βαλει φρουρο εξω απο το δωματιο του.

-Σταθηκε τυχερος..θα μπορουσε να ειχε πεσει νεκρος απο τις σφαιρες.Παρατηρησε ο Ντανιελ.

-Ναι οντως..θα περασω τωρα στο δευτερο θεμα.Ειχαμε νεα απο το Ελληνικο Μουσείο σχετικα με τους αμφορεις που βρηκατε στο υπογειο του Καμπελ.Οι ειδικοι μας ειπαν οτι προκειται για αντικειμενα του 5ου αιωνα Π.Χ και ειχαν κλαπει πριν απο δυο χρονια απο το Αρχαιολογικο Μουσείο της Ανδρου.Η Ανδρος ειναι ενα Ελληνικο νησι στο Αιγαίο πελαγος.

Μισοκλεισα τα ματια μου εξυσα το κεφαλι μου και διατυπωσα την ερωτηση.

-Χμμ..καταλαβα.Εχουμε καποια ιδεα για το πως βρεθηκαν στα χερια του Καμπελ?

-Προς το παρον οχι..Γινονται ερευνες προς αυτην την κατευθυνση με την συνεργασια των Ελληνικων Αρχων.Τα πιστολια που βρεθηκαν στα αλλα κιβωτια ειναι των σαρανταπεντε χιλιοστων κατασκευασμενα στο Μεξικο.

-Σε ολα τα κολπα χωμενος αυτος ο Καμπελ.Ειπε ο Ντανιελ.

-Για τον ιδιο τον Καμπελ δεν ειχαμε κατι νεωτερο να υποθεσω?Ρωτησα.

-Δυστυχως οχι..ολες οι εξοδοι απο την χωρα ελεγχονται ομως..που μπορει να παει?

-Σιγουρα θα κρυβεται σε καποιο φιλικο του σπιτι περιμενοντας να περασει η μπορα.Καταλαβε οτι συλλαβαμε τον Ροτζερς μαλλον και πηρε τα μετρα του.

Ο Αρχηγος εβγαλε τα γυαλια του και κατοπιν σηκωθηκε απο την θεση του.

-Λοιπον κυριοι,αυτα για τωρα πηγαινετε να ξεκουραστειτε.Σου παει το τσιροτο Τζοουνς.

Συγκρατηθηκα με κοπο για να μην αρχισω να γελαω και αφησα τον Αρχηγο να αποχωρησει.Σηκωθηκα και εγω απο την καρεκλα μου με προθεση να παω προς την πορτα,Ο Ντανιελ ομως αρχισε να μιλαει οποτε σταθηκα.

-Τζο περιμενε μισο λεπτο,ηθελα να σε ρωτησω κατι.Απο την ωρα που αρχισαμε να αναζηταμε τον Ζντανοβ νομιζω οτι εδωσες ιδιαιτερη εμφαση στην φυλαξη των Εθνικων Οδων,σαν να ειχες πως να το παω..μια εμπνευση οτι ο Μπορις θα δοκιμαζε να φυγει απο την πολη.Πως το μαντεψες?

-Δεν το μαντεψα..απλα το βραδυ πριν συλλαβουμε τον Ροτζερς καποιος τηλεφωνησε ανωνυμα στο τμημα και εδωσε την πληροφορια οτι ο Ζντανοβ μετα απο εντολη του Καμπελ,θα πηγαινε σε ενα προκαθορισμενο ραντεβου καπου στην Ιντιανα για να παραδωσει ενα πολυτιμο φορτιο με ανταλλαγμα μετρητα.Δεν χρειαζοταν πολυ μυαλο για να καταλαβω οτι επροκειτο για την λεια απο τις κλοπες που ειχε

διαπραξει ο Ροτζερς.

-Δεν θα ήταν καλύτερα όμως να τον ακολουθούσαμε διακριτικά ώστε να συλλαβούμε και τον κλεπταποδοχο?

-Ναι φυσικά ήταν η ενδεδειγμενη λυση..ο Ζντανοβ όμως δεν είναι χαζος.Αν καταλαβαινε οτι τον παρακολουθουμε θα εκανε τα παντα για να διαφυγει,ισως η κατασταση να ξεφευγε απο τον ελεγχο μας και κινδυνευαν αθωοι πολιτες.Ειδες πως ήταν οπλισμενος σαν αστακος.

-Ναι ισως εχεις δικιο..ισως με λιγη πιεση ομολογησει ποιον πηγαινε να συναντησει εκει.

-Λοιπον ειναι ωρα να πηγαινουμε και εμεις Ντανιελ,δεν αντεχω να φοραω αλλο αυτα τα ρουχα επανω μου.Θα σε παρω τηλεφωνο για το που θα βρεθουμε αργότερα για ποτο.

Βαδισαμε μαζί ως το παρκινγκ οπου ο καθενας πηρε το αυτοκινητο του και τραβηξε για το σπιτι του.Εφτασα στην οδο Τζοϊλλετ οπου βρισκοταν το ταπεινο μου διαμερισμα οδηγωντας σχεδον μηχανικα απο την κουραση.Ανεβηκα στο διαμερισμα,εβγαλα τα ρουχα που φορουσα και τα πεταξα στο πλυντηριο.Επειτα χωθηκα στο ντους και φροντισα να παραμεινω αρκετη ωρα διωχνοντας απο πανω μου το αγχος και την κουραση της ημερας.Βγήκα απο το μπανιο τυλιγμενος με μια πετσετα,μυριζοντας υπεροχα

μετα το αφρολουτρο.Κερασα τον εαυτο μου ενα Jameson με παγο και καθησα χαλαρος στον καναπε.Πηρα στο τηλεφωνο την Νανσυ για να κανονισουμε τοπο και ωρα συναντησης.Αποφασισαμε να παμε στην παμπ Κομμον οπου μπορουσαμε να χορτασουμε τα πεινασμενα σωματα μας και να απολαυσουμε τα ποτα μας στον ιδιο χωρο.Ενημερωσα τον Ντανιελ και μετα..με πηρε ο υπνος πανω στον καναπε μου.

Ευτυχως ξυπνησα εγκαιρως ωστε να προλαβω να ετοιμαστω και να ειμαι στην ωρα μου για το ραντεβου μου.Εφτασα με την Μπιουικ μου που σαφως ηθελε πλυσιμο,εξω απο την παμπ,αναψα ενα τσιγαρο και καθησα να περιμενω την παρεα μου.

Πρωτος ηρθε ο Ντανιελ φορωντας κοντομανικο γαλαζιο πουκαμισο και γκρι παντελονι.Εγω ειχα προτιμησει πιο σπορ επιλογες,φορωντας ενα μπλουζακι με σταμπα εναν αετο επανω και τζην παντελονι.Σταθηκαμε στην εισοδο της παμπ περιμενοντας την παρεα μας ο Ντανιελ με τα χερια στις τσεπες και εγω με το τσιγαρο στο χερι,στελνοντας σηματα καπνου στον υπεροχο καλοκαιρινο ουρανο.

Το μικρο αυτοκινητο της Νανσυ κατεφθασε με συνοδηγο την φιλη της Σουζαν,οι δυο τους κατεβηκαν και ηρθαν προς το μερος μας.Η κοπελα μου φορουσε ενα εφαρμοστο μπεζ φορεμα που τονιζε τις καμπυλες της,ενω η Σουζαν ενα καρο πουκαμισο με τζην

φουστα.Επιασα την Νανσυ απο την μεση και ανταλλαξαμε ενα παθιασμενο φιλι καθως την οδηγουσα προς την εισοδο του μαγαζιου.

-Δεν αργησαμε και πολυ ετσι δεν ειναι?Μου ψιθυρισε.

-Σε περιμενα ολη μου την ζωη,τι αξια εχουν πεντε λεπτα παραπανω?

Η Νανσυ γελασε και επειτα ανταπεδωσε την φιλοφρονηση.

-Κατι τετοια μου λες και δεν μπορω να ξεκολλησω απο επανω σου..

-Δεν με πειραζει καθολου να εισαι κολλημενη επανω μου γλυκια μου..

Ο Ντανιελ με την Σουζαν κατι συζητουσαν λιγα μετρα πισω μας αλλα δεν μπορουσα να ακουσω καθαρα τι ακριβως ελεγαν.Πιασαμε ενα τραπεζι κοντα σε μια απο τις γωνιες της παμπ και παραγγειλαμε αμεσως μπεργκερ δεδομενου οτι ολη την ημερα δεν ειχαμε φαιι σχεδον τιποτα.Οι κυριες προτιμησαν κατι πιο ελαφρυ,σαλατα με κοτοπουλο και οι πρωτες μπυρες δεν αργησαν να ερθουν.Η Σουζαν αγγιζε με το δαχτυλο της την γρατζουνια στο μαγουλο του Ντανιελ,που εντωμεταξυ ειχε βγαλει το τσιροτο,και την επιδεικνυειε σαν λαφυρο πολεμου.Ευτυχως που τετοια επιδερμικη αμυχη δεν αφηνει ουλη,αλλιως ο Ντανιελ θα ειχε να δειχνει κατι στα μελλοντικα παιδια του ως ενθυμιο απο την συμπλοκη με τον μπραβο του Καμπελ.

Μολις ειχα τελειωσει με το δευτερο μπεργκερ μου και κατεπνιξα επιτυχως ενα ρεψιμο που ηθελε να βγει προς τα εξω,κρατουσα το χερι της Νανσυ οταν χτυπησε το κινητο μου.

Ηταν ο Αρχηγος Παλμερ στην αλλη ακρη της γραμμης.

-Καλησπερα Αρχηγε συνεβη κατι?

-Σπουδαια πραγματα και μονο καλα!Απλα πηρα να σε ενημερωσω..Ανοιξαμε το βαλιτσακι που ειχε μαζι του ο Ζντανοβ οταν τον συλλαβατε και τι νομιζεις οτι ειχε μεσα?Διαμαντια που η αξια τους με εναν προχειρο υπολογισμο αγγιζει το ενα εκατομμυριο δολαρια.Ειμαι κατι παραπανω απο σιγουρος οτι αυτη ηταν η λεια του Καμπελ απο τις κλοπες.Κοντεψε να μου πεσει το σαγονι οταν τα ειδα.

-Φανταζομαι πως τα διαμαντια ηταν ολα χυμα,δεν υπηρχε καποιο κοσμημα ολοκληρο εκει μεσα,ωστε να προσδιορισουμε σε ποιον ανηκει.

-Δυστυχως οχι..ολα ηταν χυμα οπως το ειπες.Το δευτερο πραγμα που ειχα να σου πω ηταν οτι ο τεχνικος ανοιξε επιτελους τα χρηματοκιβωτια του Καμπελ.Βρεθηκαν μεσα αρκετα μετρητα μερικα κοσμηματα και ενα πιστολι,αδηλωτο φυσικα.Τωρα πρεπει να ελεγχουμε αν καποιο απο αυτα τα κοσμηματα εχει κλαπει στο παρελθον απο καποιον.

-Ολα φαινεται να παιρνουν τον δρομο τους Αρχηγε..ευχαριστω για την ενημερωση.

Τερματισαμε την κληση,η Νανσυ με κοιταζε με υφος παιδιου και ειπε:

-Παλι για την δουλεια ηταν ετσι?Ποτε θα ησυχασετε εσεις?

Ανασηκωσα τους ωμους μου απολογητικα.

-Ο Αστυνομος ηταν..ηθελε να μου πει μερικαπραγματα.Ευτυχως οι κοποι μας δεν πηγαν χαμενοι.

Τους εξηγησα με λιγα λογια το περιεχομενο της συζητησης με τον Παλμερ,οι κυριες που εχουν μια ιδιαιτερη αδυναμια στα διαμαντια εδειξαν να εκστασιαζονται,για τον Ντανιελ ομως το περιεχομενο της μικρης βαλιτσας ηταν κατι το αναμενομενο.

Στο βαθος της αιθουσας μια μεγαλη οθονη τελευταιας τεχνολογιας μετεδιδε τα νεα της ημερας.Ξαφνικα η Σουζαν εγειρε μπροστα και αγγιξε το μπρατσο του Ντανιελ.

-Σσς.. κανετε λιγο ησυχια για εσας λεει νομιζω!

Αναμεσα απο το βουητο της συζητησης μεταξυ των θαμωνων της παμπ,και της απαλης μουσικης προσπαθουσα να ξεχωρισω τα λογια της εκφωνητριας των ειδησεων.

"Ανταλλαγη πυροβολισμων σημερα στην Εθνικη Οδο..μεταξυ αστυνομικων και ενος υποπτου οδηγου.."

Στην τηλεοραση εδειχνε πλανα απο τον τοπο της συμπλοκης παρμενα απο ελικοπτερο.Η Νανσυ χτυπησε τις παλαμες της μεταξυ τους με εκδηλο θουμασμο.

-Αγορια εσας δειχνει!Πως νιωθετε που σας βλεπει χιλιαδες κοσμος?

-Καθε ανθρωπος δικαιουται στη ζωη του δεκα λεπτα δημοσιοτητας.Καποιος το ειπε αυτο αλλα δεν θυμαμαι ποιος.Ειπα.

Η εκφωνητρια συνεχιζε στον ιδιο ρυθμο."Η συμπλοκη εληξε οταν ο υποπτος που τραυματιστηκε ελαφρα συνεληφθη"

-Νομιζω οτι ηταν ο Αντυ Γουορχολ που το ειπε αυτο.Επενεβη η Σουζαν.

-Τζο αν μας επιτρεψουν αυριο,θα παω εγω να κανω μερικες ερωτησεις στον Ζντανοβ,εσυ μεινε να ξεκουραστεις λιγο ειναι Σαββατο αλλωστε.Ειπε ο Ντανιελ.

-Σε ευχαριστω Ντανιελ,κανε μου μια χαρη..βγαλε με το κινητο σου μια φωτογραφια τον Μπορις,ισως ο γερο Οσκαρ Λαραμπι μπορεσει να τον αναγνωρισει.

Ο συνεργατης μου χαμογελασε και εκανε μια γκριματσα με το στομα.

-Πιστευεις αληθεια οτι ο παππους ειναι σε θεση να τον αναγνωρισει?Αισιοδοξο σε βρισκω αλλα θα δοκιμασω.

Ποτηρια υψωθηκαν στον αερα και ηχοι κρυσταλλων ακουστηκαν.Η διαθεση ειχε επιτελους ανεβει μετα απο μια τοσο κουραστικη ημερα.Η μυυρα ερεε αφθονη αυτο το βραδυ.Η Νανσυ υψωσε το ποτηρι της και εκανε μια προποση.

-Παντα επιτυχίες παιδιά!Και να προσεχετε εκεί έξω ενταξει?

Το δελτίο ειδήσεων συνεχιζε στον ιδιο μονοτονο ρυθμο,εγω ειχα στραμενη την προσοχη μου στην lounge μουσικη που ακουγοταν απο τα μεγαφωνα."Στον Εθνικο δρυμο του Τολγκρας στον Καναδα,νεκρος απο πυροβολο οπλο εντοπιστηκε ο Αμερικανος υπηκοος Ολιβερ Σιμσον".Ειχα τσιμπησει μια τηγανητη πατατα με το πηρουνι μου και ημουν ετοιμος να την φερω στο στομα μου οταν ενιωσα το σκουντημα του Ντανιελ αυτη την φορα,επανω στο μπρατσο μου.

-Τζο δες εκει!Αυτος δεν ειναι ο Νικ Καμπελ?

"Το οπλο του εγκληματος δεν βρεθηκε ακομα,ενω ερευνες διεξαγουν οι τοπικες αρχες"

Εστρεψα το βλεμμα μου προς τα εκει που μου υποδεικνυε το δαχτυλο του Ντανιελ.Το καναλι εδειχνε φωτογραφια απο την ταυτοτητα του θυματος με το ονοματεπωνυμο "Ολιβερ Σιμσον".Η πατατα εμεινε μετεωρη στον αερα.

-Αυτος ειναι ο Καμπελ χωρις αμφιβολια Ντανιελ..

-Αυτος ειναι ο τυπος που κυνηγουσατε ολες αυτες τις ημερες?Ρωτησε η Νανσυ.

Κουνησα το κεφαλι μου καταφατικα,εβαλα την πατατα στο στομα μου και αρχισα να χτυπαω ρυθμικα τα δαχτυλα μου πανω στο τραπέζι.

-Και τι σημαινει τωρα αυτο?

Ρώτησε η Σουζαν σουφρώνοντας τα χείλια της.

-Αυτο σημαίνει πως ο Καμπελ καταφερε να διαφυγει με πλαστα χαρτια στον Καναδα αγαπητη μου.

Απαντησα.

-Καποιος ομως τον βρηκε και εκει και τον καθαρισε..Ειπε ο Ντανιελ.

-Ποιος ομως?Ακου Ντανιελ,μιλα με το νοσοκομειο αυριο και αν δωσουν το οκει κοιτα αν μπορεις να αποσπασεις μερικες πληροφοριες απο τον Ζντανοβ.Εγω θα πρεπει να μιλησω με τον Αρχηγο,ελα να με βρεις στο Τμημα μετα.

-Ενταξει εγινε.Αραγε ο Αρχηγος το γνωριζει αυτο?Για τον Καμπελ εννοω.

-Ποιος ξερει..ακομα και αν παρακολουθει τις ειδησεις θα θυματα την φατσα του Καμπελ?Θα το δουμε αυριο αυτο,δεν τον καλω στο τηλεφωνο τωρα.Παιδια η βραδια σηκωνει ουισκι,τερμα οι μυρες για τωρα.Σηκωσα το χερι μου να παραγγειλω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΙΝΤΡΙΓΚΕΣ ΚΑΙ ΚΟΚΤΕΗΛ

Την άλλη ημέρα το πρωί πήγα στο Τμήμα με μια υποψία πονοκεφάλου από τα ποτά της προηγούμενης νυχτας, και τα μάτια μου ελαφρώς κοκκίνα από το ξενυχτί. Πέρα το ότι είχα πλύνει τα δόντια μου πριν φύγω από το σπίτι, είχα την πεποίθηση ότι η ανασα μου μυρίζε ακόμα αλκοολ. Εντάξει ήπιαμε μια φορά λίγο παραπάνω δεν έγινε και τίποτα.

Τώρα επίνα τον δεύτερο καφέ και καπνίζα το τέταρτο ή πέμπτο τσιγάρο της ημέρας, προσπαθώντας να διώξω από πάνω μου την νύστα που έκανε τα μάτια μου να βαραινούν. Ο Αστυνομός Παλμερ όμως με περιμένε στο γραφείο του να συζητήσουμε για τις νεώτερες εξελίξεις. Έτσι ήπια μια γενναία γουλία από τον καφέ μου, έσβησα το τσιγάρο μου στο τασακί και έσυρα τα βήματα μου μέχρι την πόρτα του γραφείου του.

Ανεβηκα με το ασανσερ,οχι απο τις σκαλες με τετοια ζεστη,σκεφτηκα.Μπηκα στο γραφειο του Αστυνομου ο οποιος μου εδειξε την καρεκλα για να καθισω.Ο Παλμερ καθαριζε τα γυαλια του με ενα κομματι πανι,κατοπιν τα φορεσε και αναψε το πουρο του.

-Καλημερα Αρχηγε,φανταζομαι εμαθες τα νεα για την δολοφονια του Καμπελ στον Καναδα.

-Ναι με ενημερωσε ο αστυνομικος Μουρ που δουλευατε μαζι στην υποθεση..ειδε τη φωτογραφια του στις ειδησεις και τον αναγνωρισε αμεσως.Σε εμας ειχε ερθει βεβαια η αναφορα απο τις Καναδικες αρχες για καποιον Ολιβερ Σιμσον κατοικο Νητηροιτ.Φαινεται πως τα πλαστα χαρτια του ηταν πολυ αληθοφανη.

-Και τωρα τι γινεται?Εχουμε καποιο νεο απο τους Καναδους συναδελφους?Βρηκαν καποιο στοιχειο σχετικα με τον δολοφονο του?

-Προς το παρον οχι..βρισκομαι βεβαια σε συνεχη επικοινωνια μαζι τους,κανουν και αυτοι τις ερευνες τους,το οπλο του εγκληματος δεν εχει βρεθει ακομα.Στο νοικιασμενο του αυτοκινητο δεν βρεθηκαν αποτυπωματα εκτος απο τα δικα του.Το πορτοφολι του και ενα ακριβο ρολοι που φορουσε βρεθηκαν αθικτα,οποτε κινητρο δεν ηταν η ληστεια υποθετω.

-Εσυ τι πιστευεις Αρχηγε?Ξεκαθαρισμα λογαριασμων?Το μερος οπου βρεθηκε ειναι αρκετα απομονωμενο,το ειδα στον χαρτη.Καποιον πηγε να

συναντήσει εκεί αλλά ποιον?

Ο Παλμερ ανασηκώσε τους ώμους του, έπειτα τινάζε την παχια σταχτη από το πούρο του και τέλος έκανε μια αορίστη κίνηση με το χέρι του.

-Ιδέα δεν έχω, και δεν με νοιάζει καθόλου μπορώ να πω..ίσως ο Καμπελ να διατηρούσε επαφές με άτομα του υποκοσμου εκεί, και όταν καταλαβε ότι είμαστε έτοιμοι να τον στριμώξουμε, θέλησε να μεταφέρει τις δραστηριότητες του στον Καναδά. Κατι χαλασε ίσως στην συμφωνία και ο άλλος τυπος αποφάσισε να τον βγάλει από την μέση. Απλά πράγματα!

-Χμμ..ναι όπως το θέτεις το ζήτημα μοιάζει να έχει κάποια βάση. Από εμάς θέλεις να κάνουμε κάτι?

-Προς το παρόν να ξεκουραστείτε λίγο για να αναλάβετε την επομένη υπόθεση..Όσον αφορά εμένα και εφοσον τα υπολοιπα μέλη αυτής της συμμορίας έχουν συλληφθεί, αυτή η υπόθεση εκλείσει. Φυσικά αν η Καναδική Αστυνομία συλλαβει τον δολοφονο του Καμπελ και είναι Αμερικανος, εμεις θα ζητήσουμε την εκδοση του για να δικαστει εδώ. Α, παρα λίγο να το ξεχάσω. Το Εσωτερικών Υποθέσεων ξεσκονισε τους λογαριασμούς του μακαριτη του Αντερσον και δεν βρηκε τιποτα υποπτο. Σε ενδελεχη ερευνα όμως που έγινε στο σπίτι του βρεθηκαν καλά κρυμμένα σε κάποια σημεία διαφορα ποσα που κανονικά δεν θα επρεπε να βρίσκονται εκεί. Το συρματοσχοινο που ρυθμιζε το πηδάλιο ανοδου-καθοδου στο αεροπλανο

του βρεθηκε πειραγμενο..απο ανθρωπινο χειρι.

-Αυτο σημαινει δηλαδη οτι ο Αστυνομος Αντερσον χρηματιζοταν απο τον ιδιο τον Καμπελ για να κραταει το στομα του κλειστο μεχρι που τον εστειλε να πουλησει δηθεν τα ψευτικα διαμαντια και τον εστειλε στον αλλο κοσμο?Αν καταλαβα καλα,αυτο σημαινει οτι το συρμα βρεθηκε πριονισμενο?

-Τι μπορω να πω..τα γεγονοτα και οι αποδειξεις τουλαχιστον αυτο δειχνουν μεχρι τωρα,βεβαια οι ειδικοι συνεχιζουν την ερευνα για την πτωση του Τσεσνα.Ναι,νομιζω οτι προκειται για εσκεμμενη ενεργεια.Αυτα για τωρα.

-Εγω θα παω να δω τους Μιλλερ και Ροτζερς αργοτερα..αναρωτιεμαι πως θα αντιδρασουν οταν μαθουν οτι καποιος καθαρισε το αφεντικο τους.Αν δεν με χρειαζεσαι αλλο..

Ο Αστυνομος σκουπισε τον ιδρωτα στο μετωπο του με το ιδιο πανι που πριν καθαριζε τα γυαλια του.Επειτα απλωσε τα χερια του μπροστα.

-Απο εμενα ενταξει,μπορεις να πηγαινεις Υπαστυνομε.Εγω εχω να ετοιμασω δηλωσεις για τον Τυπο σχετικα με την υποθεση που ειχε τοσο αισια εκβαση.

Σηκωθηκα απο την καρεκλα μου και προχωρησα αργα προς την εξοδο.Ακουσα πισω μου τα βηματα του Αστυνομου να με ακολουθουν.Καποια στιγμη ενιωσα το χειρι του στον ωμο μου.

-Μια στιγμή Σερμαν..εισαι σιγουρα ενταξει?Μηπως επινες χθες?Τα ματια σου φαινονται λιγο κοκκινα.

-Ποιος νοιαζεται για εναν απλο μπατσο αφεντικο?Ναι η αληθεια ειναι οτι μεθυσαμε λιγο χθες..ετσι για να ξεδωσουμε.

-Σου χρειαζεται λιγος υπνος και μετα θα εισαι σαν καινουριος.Μην ξεχνας..περιμενω και την αναφορα σου σχετικα με την συμπλοκη στην Εθνικη και..τα υπολοιπα.

-Θα παρει χρονο αφεντικο..και θα ειναι πολυσελιδη.

-Παρε οσο χρονο χρειαζεσαι..θα περιμενω με ενδιαφερον.

Εκλεισα την πορτα πισω μου και αποφασισα να ριξω μια ματια στον Ραιαν Μιλλερ πριν παω πισω στο γραφειο μου.Πηρα την Μπιουικ μου και πηγα μεχρι την Μαουντ Ροουντ οπου βρισκεται το Κεντρο κρατησης.Ρωτησα τον φρουρο αν ο Μιλλερ ειχε δεχθει καποια επισκεψη η καποιο τηλεφωνημα.Η απαντηση ηταν και στα δυο αρνητικη. Βρηκα τον Μιλλερ σκυμμενο στο κελι του να διαβαζει μια εφημεριδα που του ειχε δωσει ενας φρουρος.Η δικη του θα ξεκινουσε την ερχομενη εβδομαδα.Πηρα μια καρεκλα και καθισα κοντα του.Ο Μιλλερ εμοιαζε ηρεμος χαμενος σε ενα δικο του κοσμο.

-Διαβαζεις τα νεα?Τον ρωτησα.

Ο Μιλλερ σηκωσε το βλεμμα του και με κοιταξε.

-Ναι ειναι αλλωστε η μονη μου επικοινωνια με τον

εξω κοσμο.

-Οποτε φανταζομαι θα διαβασες και για την δολοφονια του Καμπελ εκει μεσα.

-Ναι..του Ολιβερ Σιμσον οπως λεει εδω..Τον αναγνωρισα αμεσως απο την φωτογραφια.

-Ναι..δεν εχει γινει ακομα επισημη ανακοινωση απο το Τμημα.Εχεις καποια ιδεα σχετικα με το ποιος τον καθαρισε?

Ο Μιλλερ ανασηκωσε τους ωμους του και αφησε την εφημεριδα στο πλαι.

-Εγω παντως οχι..ειμαι κλεισμενος εδω μεσα.Αλλιως μπορεί και να το ειχα κανει.Ισως καποιος δεν αντεξε τον εκβιασμο του Καμπελ και αποφασισε να αναλαβει δραση.

-Στον Καναδα τι πηγε να κανει μηπως γνωριζεις?

-Ιδεα δεν εχω..μπορει να πηγε για διακοπες.Λεφτα εχει για ξεδεμα,ισως παλι εστηνε καποια βρωμικη δουλεια εκει η οποια δεν πηγε οπως το περιμενε.

-Καταλαβαινω..με την γυναικα σου εχεις μιλησει αυτες τις ημερες?

-Την καλεσα δυο φορες στο κινητο της..δεν καταφερα να την βρω ηταν κλειστο.Η μπορει να μην ειχε σημα εκει που βρισκεται.

-Γιατι δεν καλεσες στο σπιτι της πεθερας σου?Εκει δεν ειπες οτι πηγε?

-Δεν ηθελα να καλεσω και να απαντησει η πεθερα μου..δεν θα ηξερα τι να της πω.Προτιμουσα να

μιλησω πρωτα με την Βιλμα..τι να κανει η γλυκια μου.

-Με τον δικηγоро σου καταφєρες να μιλησεις?

-Ναι αυτον τον βρηκα..επεστρεψε απο το ταξιδι του σημερα το πρωι.Το απογευμα θα περασει απο εδω να με δει.Θα αναλαβει εκεινος την υποθεση μου.

-Οταν ειχες ερθει την πρωτη φορα στο γραφειο μου κυριє Μιλλερ,σου ειχα υποσχεθει οτι θα εκανα οτι μπορουσα για να πιασω τον δολοφονο της θειας σου.

-Και το εκανες Υπαστυνομε..τελικά τον επιασες.

Ξεφυσηξα,ετριψα το γονατο μου με το χερι και σηκωθηκα απο την καρεκλα.

-Ενταξει Μιλλερ,ισως περασω να σε δω παλι πριν απο την δικη,τωρα πρεπει να πηγαινω.

Ξεκινήσα να πηγαινω προς την πορτα του κελιου οταν ακουσα την φωνη του κρατουμενου πισω μου.

-Υπαστυνομε..ευχαριστω.

Κουνησα το κεφαλι μου και φωναξα στον φρουρο να ερθει να ξεκλειδωσει ωστε να βγω απο εκει μεσα.Γνωριζα οτι καπου στο ιδιο κτιριο βρισκοταν και ο Κεννυ Ροτζερς,ομως αυτη την συγκεκριμενη στιγμή δεν ειχα καμμια διαθεση να δω την φατσα του.Θα επεστρεφα καποια αλλη στιγμή για να δω τις αντιδρασεις του κακοποιου απο την δολοφονια του αφεντικου του.Πηγα στο αυτοκινητο κατω απο τον καυτο ηλιο και πηρα τον δρομο της επιστροφης προς το Τμημα.Ειχα ενα καφε πανω στο γραφειο μου να αποτελειωσω.Πριν ξεκινήσω το αμαξι ειδα τα κυματα

της ζεστης να χορευουν πανω απο την καυτη ασφαλο.Επεστρεψα στο Τμημα εχοντας την εντυπωση οτι κολυμπουσα μεσα στην αργη,πυκνη κινηση.Σαββατο μεσημερι και ολοι ηθελαν να μετακινηθουν πηγαινοντας καπου οπου θα μπορούσαν υποτιθεται να διασκεδασουν.

Εφθασα στο παρκινγκ του Τμηματος και κατεβηκα απο το αυτοκινητο βαδιζοντας προς την κεντρικη εισοδο,ακριβως πανω στην ωρα για να δω ενα σμηνος δημοσιογραφων να πολιορκει τον Αστυνομο Παλμερ που στεκοταν στην κορυφη των μαρμαρινων σκαλιων που οδηγουσαν στην εισοδο.Ο Αστυνομος κουναγε τα χερια του σαν μαεστρος προσπαθοντας να επιβαλει την ταξη.

-Κυριοι ενας θα ρωταει καθε φορα!Σας το ειπα και πριν!

Γυρω του υπηρχε ενα συννεφο απο απλωμενα χερια των ανθρωπων της Ενημερωσης που κρατουσαν μικροφωνα και μικρα κασετοφωνα και τον βομβαρδιζαν με ερωτησεις.

-Ειστε απολυτα σιγουρος οτι το πτωμα που βρεθηκε στον Καναδα ανηκει στον Νικ Καμπελ τον γνωστο ιδιοκτητη καζίνο?

-Αληθευει οτι ο υποπτος που συνεληφθη στην Εθνικη ανηκε στην συμμορια του Καμπελ?

-Κλεινει η υποθεση Αστυνομε μετα τον θανατο του

Καμπελ,η υπάρχουν και αλλα ασυλληπτα μελη της συμμοριας?

-Σας ειπα οτι δεν απανταω σε αλλες ερωτησεις τωρα! Θα δοθει συνεντευξη Τυπου σε λιγη ωρα οπου θα μπορειτε να υποβαλετε οσες ερωτησεις θελετε.

Εβαλα..οπισθεν στα ποδια μου και εκανα τον γυρο του κτιριου προκειμενου να ανεβω στο γραφειο μου απο την πλαινη εισοδο.Αρκετο πονοκεφαλο ειχα απο τα χθεσινα ποτα,δεν χρειαζομουν να προστεθει στο κεφαλι μου και ο καταιγισμος απο τις ερωτησεις των δημοσιογραφων.Εβαλα τον εαυτο μου στην θεση του Αρχηγου που εδειχνε να αγανακτει με ολη αυτην την πιεση απο τα Μεσα Ενημερωσης,κατα βαθος ομως ηξερα οτι του αρεσε και το απολαμβανε να ειναι το επικεντρο της προσοχης.Περασα μεσα απο την αιθουσα των ντετεκτιβ,εφθασα εξω απο το γραφειο μου και ανοιξα την πορτα σπρωχνοντας την με το ποδι.Μεσα βρηκα καθισμενο τον Ντανιελ παρεα με ενα αναψυκτικο να κατασκευαζει απο ενα κομματι χαρτι ενα караβακι.

Εβγαλα την θηκη του οπλου μου και την κρεμασα στην καρεκλα μου.Επειτα καθισα πανω της.Ο Ντανιελ ακουμπησε το χαρτινο δημιουργημα του επανω στο γραφειο μου.

-Ειχα παει μεχρι την Μαουντ Ροουντ,ηθελα να μιλησω στον Μίλλερ.Δημιουργεις βλεπω.

-Ναι εφτιαχνα κατι για να περνα η ωρα οσο σε

περιμενα.Εγω καταφερα να μιλησω για λιγο με τον Ζντανοβ.Κατω στην εισοδο γινεται παρτι..πως ειναι ο Μιλλερ?

Ο Ντανιελ εστειλε ενα χαμογελο προς το μερος μου.

-Ναι το προσεξα καθως ερχομουν..ο Αρχηγος δινει παρασταση.Ο Μιλλερ ειναι σχετικα καλα δεδομενης της καταστασης στην οποια βρισκεται.Μοιαζει να εχει αποδεχτει τα οσα συμβαινουν και απλα περιμενει την δικη.

-Πως αντεδρασε με την δολοφονια του Καμπελ?

-Δεν εδειξε να απορει..γεγονος ειναι παντως οτι δεν εχει ιδεα για το ποιος καθαρισε τον Καμπελ.Φαινοταν..πως να το πω..περισσοτερο ανακουφισμενος.Τι νεα απο τον Ζντανοβ?

-Του ειπα οτι καποιος δολοφονησε το αφεντικο του και δεν με πιστεψε.Αναγκαστηκα να παω να του φερω την εφημεριδα με τα σημερινα νεα.Βλεπεις δεν εχει τηλεοραση στο δωματιο του.Μετα εκανε σαν χαμενος σαν υπερμεγεθες παιδι.

-Λογικο ειναι..εχασε τον πατρονα του κατα καποιο τροπο.Εδειξε να γνωριζει τιποτα για την δολοφονια?

-Μπα,δεν νομιζω.Δεν ειναι καλος στο να παιζει θεατρο.Μετα μου ειπε να φυγω,ηθελε να μεινει μονος του.

-Μαλιστα..μηπως ειναι ωρα να πηγαινουμε και εμεις στα σπιτια μας?Σαββατο σημερα ας γυρισουμε και μια φορα νωρις.

Οταν βρεθηκα στο διαμερισμα μου σκεφτηκα οτι πουθενα δεν ειναι σαν το σπιτι σου.Η Νανσυ θα ερχοταν αργότερα να περασουμε μαζι ενα ακρως ερωτικο,οπως ελπιζα Σαββατοκυριακο.Βγηκα απο το μπανιο και σταθηκα γυμνος μπροστα στον καθρεφτη.

Αντιθετα απο την ηλικια μου το κορμι μου παρεμενε αθλητικο,διαπιστωσα οτι δεν ειχα επανω μου τιποτα πλαδαρο,προς μεγαλη ευχαριστηση της Νανσυ βεβαια.Δεν ειχα κανενα ιδιαιτερο παθος με τα σπορ,ομως παρολα αυτα καταφερνα να διατηρω το σωμα μου σε ικανοποιητικο επιπεδο.Φορεσα ενα σορτς και ενα μπλουζακι και σκεφτηκα να σερβιρω στον εαυτο μου ενα ποτο.Εβαλα ενα Jameson και γεμισα το κοντο ποτηρι με παγακια.Ανοιξα τα παραθυρα να μπει λιγη δροσια απο το απογευματινο αερακι της ημερας που εφευγε.Καθισα στην αγαπημενη μου πολυθρονα με το ποτο στο χερι μου.

Στριφογυρισα το ποτηρι κανοντας τα παγακια να βγαλουν απαλους κρυσταλλινους ηχους καθως ερχονταν σε επαφη με το γυαλι.Ηπια μια γουλια και αναψα τσιγαρο.Ενιωθα χαλαρος και ηρεμος,η υποθεση ειχε κλεισει.Κανονικα θα επρεπε να ημουν ευχαριστημενος.Γιατι δεν ημουν ομως?Μια σκεψη γυριζε συνεχως μεσα στο μυαλο μου σαν ανοιξιατικη μελισσα.Ποιος σκοτωσε τον Καμπελ?

Ετριψα το σαγονι μου και αφησα το βλεμμα μου να πλανηθει στο δωματιο.

Το ματι μου επεσε στην βιβλιοθηκη,διπλα απο τα ποτα,εκει που φυλαγαμε τα βιβλια μας εγω και η αγαπημενη μου.Σηκωθηκα,πηγα ως εκει και αρχισα να χαιδευω την εξωτερικη πλευρα των βιβλιων με το δαχτυλο μου.Σταματησα σε ενα βιβλιο του Αλεξανδρου Δουμα που ειχε φερει στο σπιτι η Νανσυ,με τιτλο "Οι Μοικανοι Του Παρισιου" το οποιο ειχε πρωτοεκδοθει το 1864.Τραβηξα εξω το βιβλιο και αρχισα να ξεφυλλιζω τις σελιδες του.Καποια στιγμη το μυαλο μου φωτιστηκε,οπως το Καπιτωλιο σε ημερα γιορτης.

"Σκατα φιλε μου,αλλα τι υπεροχα σκατα!".

Αναφωνησα.

Αρχισα να γελαω σιγανα και μετα πιο δυνατα,και ολοενα και πιο δυνατα μεχρι που σε λιγο ολο μου το σωμα τρανταζοταν απο τα γελια.Πρεπει να γελουσα τοσο δυνατα που ημουν σιγουρος οτι θα ακουγομουν μεχρι κατω στην εισοδο.Σκεφτηκα οτι επρεπε να κανω μερικα τηλεφωνα.Τηλεφωνησα εδω κι εκει,καλεσα μερικα νουμερα στον Καναδα και στο τελος τηλεφωνησα στον Στηβεν Φολσομ,τον δημοσιογραφο.Χρειαζομουν την βοηθεια του και σε ανταλλαγμα του εδινα αποκλειστικοτητα σχετικα με την υποθεση που μολις ειχε κλεισει.

-Πιστευεις οτι υπαρχει κατι σε αυτη την υποθεση,που δεν εχει ειπωθει η γραφτει ακομα?

Με ρωτησε.

-Ναι,υπαρχουν πολλα που ο κοσμος δεν ξερει ακομα,οπως επισης και ο ρολος ενος διεφθαρμενου αστυνομικου.

-Αν ειναι ετσι ειμαι μεσα.Μπορεις να υπολογιζεις σε εμενα,πες μου τι θελεις και θα δω τι μπορω να κανω.

Του εξηγησα τι ακριβως ηθελα και μου υποσχεθηκε να το κοιταξει.Το δυσκολο τωρα ηταν να πεισω τον Αρχηγο σχετικα με τις περιεργες ιδεες που μου κατεβαινουν μερικες φορες στο μυαλο.Η Νανσυ ηρθε λιγο αργότερα και πηραμε μαζι το δειπνο μας που η ιδια ειχε με τοση φροντιδα μαγειρειπει.Επειτα καναμε ερωτα οπως την πρωτη φορα που γνωριστηκαμε,τοσο μεγαλο ηταν το παθος και η ενταση που νιωθαμε μεταξυ μας.Ηταν κατι αλλωστε που ειχε λειψει και στους δυο μας ολες αυτες τις ημερες που εγω ημουν απασχολημενος με την υποθεση.Το επομενο πρωι ξυπνησα με υπεροχη διαθεση,αφησα την Νανσυ να κοιμηθει λιγο ακομα και εβαλα μια κουπα καφε για τον εαυτο μου.

Καθισα μπροστα στο παραθυρο απολαμβανοντας την πρωινη δροσια παρακολουθοντας τον ηλιο να σκαρφαλωνει στον οριζοντα.Την στιγμη που αναβα το πρωτο τσιγαρο της ημερας χτυπησε το κινητο μου τηλεφωνο.Ηταν ο Φολσομ ο δημοσιογραφος.Μου μετεφερε την πληροφορια που ηθελα να ακουσω και τον ευχαριστησα.

-Ευχαριστω Στηβεν,ναι θα σε καλεσω αργότερα οταν

εχω κατι νεωτερο.

Περιμενα να περασει λιγο η ωρα καπνιζοντας το τσιγαρο μου και πινοντας τον καφε μου πριν καλεσω τον Αστυνομο Παλμερ.

-Καλημερα Αρχηγε,Σερμαν εδω μηπως σε ξυπνησα?

-Γεια σου Υπαστυνομε,οχι μολις παιρναμε πρωινο με την γυναικα μου.Συμβαινει τιποτα?

-Θα ηθελα να σου μιλησω για κατι σημαντικό,καποια στιγμη μεσα στην ημερα.

-Ειναι τοσο σημαντικό που δεν μπορει να περιμενει ως αυριο Δευτερα?Μπορουμε να το συζητησουμε στο γραφειο.Για τι θεμα προκειται?

-Χμμ.. φοβαμαι πως οχι δεν μπορει να περιμενει ως αυριο,με πιεζει λιγο ο χρονος ξερεις.Θα μπορούσες σημερα?

-Πφφ..ενταξει Σερμαν σε μια ωρα στο καφε Αβαλον ξερεις που βρισκεται?

-Φυσικα ξερω..ενταξει Αρχηγε..θα ειμαι εκει.

Ηταν ενα καφε αρκετα κοντα στο σημειο οπου βρισκοταν το σπιτι του Αρχηγου.Φυσικα ο ανθρωπος μου εκανε χαρη να συναντηθουμε εκει εξω Κυριακη πρωι που κανονικα θα επρεπε να ξεκουραζεται.

Ακουσα ηχο νερου πισω μου,σημαδι οτι η Νανσυ ειχε ξυπνησει και ειχε χωθει κατω απο το ντους.Εσπευσα να της ετοιμασω πρωινο,καφε και μικρα κρουασαν για να την καλοπιασω..

Η συναντηση με τον Αστυνομο Παλμερ πηγε σχετικα

καλα αν υπολογισουμε οτι απεφυγε το εγκεφαλικο, καπου με πιεσε καπου τον πιεσα εγω,στο τελος καταφερα να μου δωσει αυτο που ηθελα,και τον αφησα να επιστρεψει στην οικογενειακη του γαληνη. Επεστρεψα στο σπιτι οπου βρηκα την Νανσυ ξαπλωμενη στον καναπε να διαβαζει ενα περιοδικο μοδας.Επρεπε να την ενημερωσω για το πως ειχαν τα πραγματα.

-Τι κανει το μωρο μου διαβαζει?

-Μπα τιποτα,χαζεωω εδω κατι μαγιο και καλοκαιρινα συνολακια.Πως πηγε η συναντηση σου ολα καλα?

Η Νανσυ με κοιταξε ανασηκωνοντας το κεφαλι της πανω απο το περιοδικο.

-Μμμ..ναι μπορω να πω οτι πηγε καλα.Ισως χρειαστει να λειψω ομως για λιγο εκτος πολης.Οχι πολυ, μια δυο ημερες το πολυ.

Η Νανσυ ανασηκωθηκε στο καθισμα της σαν κομπρα ετοιμη να επιτεθει.

-Τι?Μου λες τωρα οτι μολις εκλεισε αυτη η υποθεση,εσυ πρεπει να ξαναφυγεις παλι?Για δουλεια προκειται ετσι?

-Για δουλεια μωρο μου..παντα για δουλεια.Μολις επιστρεψω θα παμε μαζι διακοπες στο υποσχομαι..

Η Νανσυ κατσουφιασε.εκανε μια γκριματσα και απλωσε τα χερια της μπροστα.Το μονο που μου ηρθε στο μυαλο εκεινη την στιγμη ηταν να καθισω διπλα της και να την αγκαλιασω.

Η υπολοιπη ημερα κυλησε αρμονικα οπως και το βραδυ με τους δυο μας να μενουμε σπιτι,χρειαζομασταν λιγο ποιοτικο χρονο για την σχεση μας και ετσι αποφασισαμε να μην βγουμε εξω για δειπνο.

Το πρωι της Δευτερας πηγα μονο για λιγο απο το γραφειο,ειχα να τακτοποιησω καποιες εκκρεμοτητες και ενοιωθα ηδη τον χρονο να με πιεζει.Ο Ντανιελ δεν βρισκοταν στην θεση του,στην αιθουσα των ντετεκτιβ,την ωρα ομως που κοιταζα καποια χαρτια στο γραφειο μου με καλεσε στο κινητο μου τηλεφωνο.

-Καλημερα Τζο,που σε βρισκω?

-Γεια Ντανιελ,στο γραφειο μου ειμαι τακτοποιω καποια πραγματα..

-Εγω θα αργησω λιγο να ερθω..μου τηλεφωνησε ο Μπορις Ζντανοβ,βγαινει απο το νοσοκομειο και θα μεταφερθει στην Μαουντ Ροουντ στα κρατητηρια.Το σκεφτηκε λεει και αποφασισε να μιλησει.Το μονο που ζηται σαν ανταλλαγμα ειναι να μην τον στείλουν στις φυλακες του Οτζιμπγουει μετα την δικη.Τζο αυτο δεν μπορω να του το εγγυηθω εγω.

-Το ξερω Ντανιελ,εφοσον αποφασισε να μιλησει πηγαινε ως εκει να δεις τι μπορει να βγει.Μετα ειναι θεμα δικαστη αν θα το εκλαβει ως ελαφρυντικο,εμεις θα δουμε τι μπορουμε να κανουμε.

-Ειμαι ηδη στο δρομο για εκει Τζο,αναρωτιεμαι αν τον

συμβουλευσε καποιος δικηγορος να το κανει αυτο,η το αποφασισε μονος του.

-Δεν εχει σημασια τωρα Ντανιελ,αρκει να αποκαλυψει στοιχεια ισως βγει κατι που να αξιζει πολυ.

-Ενταξει Τζο,κλεινω τωρα θα σε δω αργοτερα στο γραφειο.

-Α, Ντανιελ δεν σου ειπα,ελπιζα να σε βρω εδω.Θα χρειαστει να λειψω εκτος πολης για λιγο να προσεχετε την Νανσυ εσυ και η Σουζαν.

-Γιατι που πας?Θα λειψεις για ημερες?

-Οχι το πολυ μεθαιριο βραδυ θα ειμαι εδω..εχει να κανει με την υποθεση Ντανιελ αλλα με πιεζει ο χρονος,πρεπει να κλεισω.Θα σου τα εξηγησω αργοτερα.

-Ενταξει Τζο τα λεμε οταν επιστρεψεις,θα σε καλεσω να σου πω νεα απο τον Ζντανοβ μολις βρω λιγο χρονο.

Τερματισαμε την κληση,πηρα οτι χρειαζομουν απο το συρταρι του γραφειου μου και βγηκα κλεινοντας πισω μου την πορτα.

Οι ροδες του Ειρμπας Α340 της Μπριτις Ειργουειζ αγγιξαν απαλα τον διαδρομο του Νοτιου Αεροδρομιου της Τενεριφης και τα φρενα ανελαβαν να επιβραδυνουν το μεγαλο αεροσκαφος που με τους καταλληλους χειρισμους απο τον κυβερνητη ηρθε και σταματησε μπροστα στο τερμιναλ αποβιβασης των

επιβατών.Λίγο πριν την προσγειωση είχαμε την ευκαιρία να απολαύσουμε την μαγευτική θεα της θαλάσσας που εκτείνεται μπροστα απο το αεροδromio καθώς επίσης και το εκπληκτικό πρασινο τοπιο που περιεβαλε ολοκληρο το νησι.Περασα απο τον τυπικο ελεγκο και προχωρησα προς την εξοδο.Με μοναδικη μου αποσκευη μονο ενα σακ βουαγιαζ πηρα ενα ταξι ακριβως εξω απο το αεροδromio που με λιγα ευρω με εφερε μεχρι το Καζα Τζουλιανα ενα παραδοσιακο και φτηνο ξενοδοχειο με δικη του κουζίνα,εφοσον τα οικονομικα μου δεν μου επετρεπαν την διαμονη σε ενα απο τα μεγαλα και φημισμενα ξενοδοχεια της περιοχης.Το δωματιο ηταν λιτο και πεντακαθαρο και αφου αφησα τα λιγοστα πραγματα μου κατεβηκα στο μπαρ,καθησα σε ενα σκαμπο και ζητησα να μου φερουν ενα Μαρτινι με παγο.Απο την κουζίνα με συνεπηρε η μυρωδια απο τις λιχουδιες που ετοιμαζαν οι υπευθυνοι για το δειπνο που ασφαλως θα το τιμουσα πριν την συναντηση που ειχα ηδη κανονισει.Ο τελικος μου στοχος ηταν ενα τετραστερο ξενοδοχειο το Τενεριφ Γκολφ,το οποιο θα επισκεπτομουν αργότερα το ιδιο βραδυ.

Πηρα το ποτο μου και πηγα να το απολαυσω στην βεραντα οπου απλωσα το κορμι μου σε μια απο τις ψαθινες πολυθρονες που υπηρχαν εκει.Το ξενοδοχειο διεθετε μοτοσυκλετες προς ενοικιαση,οπως επίσης και παιδοτοπο για την διασκεδαση των παιδιων των

πελατών.Το ποτο εκανε το σωμα μου να χαλαρωσει και τα ματια μου αρχισαν να βαραινουν,ηταν βεβαια το πολυωρο ταξιδι και η διαφορα ωρας με το Ντητροιτ που ειχαν συμβαλει σε αυτο.Τα Ισπανικα ειναι η επισημη γλωσσα στην Τενεριφη,οπως αλλωστε και σε ολο το συμπλεγμα των Καναριων Νησιων εφοσον αυτα ανηκουν στην Ισπανια.Τα Ισπανικα φυσικα δεν ειναι το δυνατο μου σημειο,περα απο καποιες λεξεις και εκφρασεις,ευτυχως ομως το προσωπικο γνωριζε αρκετα αποδεκτα Αγγλικά σε σημειο που η συνεννοηση μεταξυ μας να γινεται πιο ευκολη.

Παραδιπλα απο εμενα καθοταν ενα ζευγαρι απο την Γαλλια,με το οποιο ανταλλαξαμε εναν χαιρετισμο και δυο τρεις κουβεντες,ισως μαλιστα και να απορουσαν τι κανει ενας τυπος σαν εμενα μονος του σε εναν εξωτικο παραδεισο οπως αυτον.Στο βαθος φοινικες και ο ηλιος αρχισε να δυει πανω απο τον ανοιχτο ωκεανο βαφοντας την θαλασσα με ενα σωρο αποχρωσεις.Α, ποσο θα ηθελα να βρισκοταν η Νανσυ εδω μαζι μου! Η ωρα κυλουσε γρηγορα και θα επρεπε να αναλαβω δραση.Ετσι αφησα την βολικη μου γωνια και ανεβηκα ξανα στο δωματιο μου.Πηρα ενα ντους που μου αφαιρεσε μεγαλο μερος της κουρασσης που ενιωθα,και επειτα επιασα να ντυθω.Φορεσα το λινο μου σακακι,ενα απο τα λιγοστα ρουχα που ειχα στο σακιδιο μου και κατεβηκα στην εισοδο.

Χώθηκα σε ένα ταξί που ήταν σταματημένο απέξω και ανακοινώσα στον οδηγό τον προορισμό μου. Μετά από λίγα λεπτά βρισκόμασταν έξω από το ξενοδοχείο Τενεριφ Γκολφ. Πληρώσα τον οδηγό και βγήκα από το όχημα. Αρχικά μου έκανε εντύπωση το επιβλητικό μέγεθος του κτιρίου, που ήταν πραγματικά τεραστιό.

Πήγα κατευθείαν στην ρεσεψιόν όπου ζήτησα την πληροφορία που ήθελα. Όταν την έλαβα πέρασα στην οντως αχανή τραπεζαρία του ξενοδοχείου που δεν είχε καμία σύγκριση με το μικρό οικογενειακό περιβάλλον στο ξενοδοχείο που έμενα εγώ.

Σειρά είχε το μπαρ, η χλιδή ήταν διαχυτή παντού, κάτι που δικαιολογούσε και τα τέσσερα αστέρια του ξενοδοχείου. Εκεί συναντήσα δύο κυριούς τους οποίους χαιρέτησα στα Ισπανικά, αυτό ήταν κάτι που ήξερα να το κάνω, και έπειτα η συζήτηση συνεχίστηκε στα Αγγλικά. Περιπατήσαμε μαζί και βγήκαμε στον υπαίθριο χώρο, όπου στο κέντρο δεσποζε μια γιγαντιαία πισίνα περικυκλωμένη από σεξ λονγκ γεμάτες ευτυχισμένους πελάτες που απολαμβάναν το ποτό τους. Τα γκαρσονιέρη πηγαιναν και ερχονταν φορτωμένα κοκτεϊλ, προκειμένου να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες των πελατών τους.

Στη μυτη μου έφτασαν αρώματα καρύδας και λουλουδιών, ανακατεμένα με τα αρώματα των ανθρώπων που ήταν σκορπισμένοι γύρω μου.

Προχώρησα μπροστά και άρχισα να ελεγχω τον χώρο

με το βλέμμα μου παρατηρώντας τον κόσμο έναν προς έναν.

Η Βίλμα σηκωσε το ποτηρι της γεματο με το κοκτεϊλ της και το εφερε στα χείλη της. Ήταν το τρίτο που επινε εκείνο το βραδυ, και η διαθεση της ήταν χαλαρη και ξενοιαστη. Προσπαθησε να διακρινει καποιο φιλικο τονο στην ανδρικη φωνη που ακουστηκε πισω της.

-Καλησπερα κυρια Μίλλερ, να που συναντιομαστε παλι σε ενα ομολογουμενωσ υπεροχο περιβαλλον δεν νομιζετε?

Η Βίλμα εστρεψε το κεφαλι της για να αντικρυσει εμενα, τον Υπαστυνομο απο το Ντητροιτ, με το πιο εκπληκτο βλέμμα αποριας που ειχα δει ποτε μου.

-Οι δυο κυριοι πισω μου ειναι της τοπικης Αστυνομιας, στο δωματιο σας βρεθηκαν..ενδιαφεροντα πραγματα για αυτο παρακαλω να μας ακολουθησετε χωρις φασαριες.

Η Βίλμα Μίλλερ σηκωθηκε απροθυμα αφηνοντας το κοκτεϊλ της πανω στο τραπεζακι και καταφερε να ψελισει.

-Ενταξει, αλλα οχι χειροπεδες παρακαλω..

Οι δυο ανδρες της τοπικης Αστυνομιας σταθηκαν αριστερα και δεξια της, και την επιασαν απο τους αγκωνες καθως την οδηγουσαν προς την εξοδο. Πισω τους ακολουθουσα εγω με ενα χαμογελο

ζωγραφισμένο πάνω στο πρόσωπο μου.

-Θα πρέπει επίσης να μας πείτε μερικά πράγματα για τον θάνατο του Νικ Καμπελ, που συνέβη όσο βρισκόσασταν στον Καναδά. Συμπλήρωσα.

Περνώντας ξάνα μπροστά από το υπαίθριο μπαρ ο Στηβεν Φόλσομ υψώσε το ποτηρι του προς το μέρος μου.

-Βλέπω επιασες και το ψαρακι που πήγε να φύγει από την γυαλα. Είχες δικιο τελικα Σερμαν!

-Ναι, κλεινω εκκρεμοτητες Στηβεν. Ευχαριστω για την βοηθεια σου.. τι πινεις εκει?

-Παγωμενη σαμπανια.. αυριο πεταμε με την ιδια πτηση νομιζω.

-Νομιζω ναι.. Οπως καταλαβες στο δωματιο της κυριας μεσα σε μια κρυφη θηκη της βαλιτσας της βρηκαμε ενα σακουλακι με διαμαντια, προφανως τα πηρε απο τον Καμπελ αφου τον καθαρισε πρωτα.

Ο δημοσιογραφος ειχε ερθει μεχρι εδω με εξοδα της εφημεριδας του προκειμενου να καλυψει απο πρωτο χερι την εξελιξη αυτης της ιστοριας.

-Τι μπορεις να πεις? Τα διαμαντια παντα τραβουσαν σαν μαγνητης τις κυριες.. Ειπε.

-Με συγχωρεις τωρα Στηβεν, θα πρεπει να ακολουθησω τους κυριους στο Τμημα. Θα σε δω αυριο.

Τον χαιρετησα με ενα νευμα και βιαστηκα να προλαβω τους αλλους τρεις που ηδη κατευθυνονταν

προς την εξοδο.Οταν τελειωσαμε με τα διαδικαστικα επεστρεψα στο ξενοδοχειο μου πεινασμενος και κουρασμενος.Φυσικα οι ΗΠΑ ζητουσαν την αμεση εκδοση της Μιλλερ για να δικαστει ως υποπτη τελεσης κακουργηματος.Βεβαια στο θεμα εμπλεκοταν και ο Καναδας εφοσον εκει συνετελεσθη η δολοφονια του Καμπελ,αλλα αυτο ηταν κατι εντελως υπηρεσιακο και επρεπε να λυθει.

Εφαγα μια τοπικη σπεσιαλιτε στο εστιατοριο του ξενοδοχειου μου και κατοπιν ανεβηκα στο δωματιο μου και καλεσα στο τηλεφωνο την Νανσυ.Ειχα λιγο χρονο να της μιλησω πριν πεσω για υπνο.Την βρηκα στην δουλεια της δεδομενης της διαφορας ωρας και της εξηγησα ποσο πολυ θα ηθελα να βρισκεται εδω μαζι μου τωρα.Κοιμηθηκα σχεδον αμεσως μετα το τηλεφωνημα.Την επομενη ημερα μετα το πρωινο,μιλησα με τον αρχηγο στο τηλεφωνο και του ειπα οτι εχουμε στο χερι την υποπτη.Το νοικιασμενο αυτοκινητο του Καμπελ ερευνωταν εξονυχιστικα για οτι τυχον υπολειματα DNA ειχε αφησει πισω του ο δολοφονος οπως με πληροφορησε.Θα ηταν ευχης εργο αν ανακαλυπταν κατι που να μπορουμε να το συγκρινουμε με την κυρια Μιλλερ,τωρα που τωρα πλεον ειχε συλληφθει.Ευχαριστησα τον Αρχηγο και κλεισαμε την γραμμη.Ειχα λιγη ωρα μπροστα μου μεχρι την απογευματινη πτηση ωστε να προλαβω να ριξω μια ματια στην περιοχη γυρω απο το

ξενοδοχειο,και να πω ενα καφε πριν παω στο αεροδρομιο.

Ο ντετεκτιβ Τζοουνς βρισκοταν στο δωματιο του νοσοκομειου οπου νοσηλευοταν ο Μπορις Ζντανοβ,σε λιγες θα γινοταν η μεταγωγη του στα κρατητηρια της Μαουντ Ροουντ μεχρι την στιγμη που θα ξεκινουσε η δικη του.Ο Τζοουνς πηρε μια καρεκλα και καθισε κοντα στον κακοποιο.

-Ζητησες να με δεις ετσι δεν ειναι?Θα ηθελες να μιλησεις για κατι?

Ο Μπορις ξεροβηξε,κατοπιν βολεψε καλυτερα το χτυπημενο του χερι και ειπε:

-Ναι αποφασισα να βγαλω προς τα εξω ορισμενα πραγματα.Μιλησα και με τον δικηγоро μου.Ξερεις ποιος σκοτωσε το αφεντικο μου?

-Οχι δεν γνωριζω το παραμικρο.Κανουν ερευνες οι Καναδικες αρχες.Εσυ εχεις καποια ιδεα?

-Αν ειχα θα ρωταγα εσενα?Δεν εχουν κανενα στοιχειο οι Καναδοι?

-Απο οσο μπορω να γνωριζω,μεχρι τωρα δεν εχουν κατι σπουδαιο.Αυτο μας ειπαν τουλαχιστον στην επισημη ενημερωση.Εσυ μηπως ξερεις τι πηγε να κανει στον Καναδα?

Ο Μπορις ανασηκωσε τους ωμους του.

-Ιδεα δεν εχω..δεν μας ειχε πει τιποτα για αυτο το ταξιδι.

- Είχε ξαναπαει στον Καναδα τελευταια?
- Οσο καιρο δουλευω για αυτον,μερικα χρονια δηλαδη,οχι.Δεν θυμαμαι να εχει παει εκει.
- Μαλιστα καταλαβα,λοιπον εσυ τι ηθελες να μου πεις και με κουβαλησες εδω?
- Οτι δεν σκοτωσα εγω καμια απο τις κοπελες μετα τις κλοπες των κοσμηματων τους.Ειχα συμμετοχη το παραδεχομαι,αλλα δεν σκοτωσα καμια απο αυτες.
- Τι ειδους συμμετοχη ειχες δηλαδη?
- Σου ειπα και πριν,θα μιλησω αλλα δεν θελω για κανενα λογο να βρεθω στις φυλακες του Οτζιμπγουει, θα με καθαρισουν αν βρεθω εκει μεσα.
- Ξερεις καλα οτι αυτο δεν εξαρταται απο εμας αλλα απο το δικαστηριο.Θα κανουμε οτι μπορουμε η ομολογια σου να μετρησει ως ελαφρυντικο.
- Ωραιο,ακου λοιπον.Εγω μαζι με τον Ροτζερς πηγαιναμε σε μερικες...δουλειες που μας εστελνε ο Καμπελ,συνηθως εγω εκανα τον οδηγο,πρωτα καναμε μια αναγνωριση του χωρου και το επομενο βραδυ καναμε την κλοπη.Ο Ροτζερς εμπαινε παντα δηλαδη,εγω περιμενα στο αυτοκινητο.Μερικες φορες πηγαινε μονος του.
- Οπως την τελευταια φορα οπου και συνεληφθη..σωστα?Με τι πηγαινατε στον στοχο σας?
- Συνηθως χρησιμοποιουσαμε ενα φορτηγακι επισκευων,μια δυο φορες πηγαμε με το δικο μου αυτοκινητο.Μολις εβγαينه ο Ροτζερς εβαζα μπροστα

και φευγαμε.

-Και οταν η ατυχη γυναικα ετυχε να βρισκεται μεσα στο σπιτι ειχε παντα την ιδια καταληξη?Ο φιλος σου απλα την σκοτωνε?

-Δεν γινοταν αλλιως..το αφεντικο ειχε πει να μην αφηνουμε ποτε πισω μας μαρτυρες..

-Ποσες γυναικες εχει σκοτωσει μεχρι τωρα ο ικανοτατος κυριος Ροτζερς γνωριζεις?

-Κοιτα θα σου πω μονο για τις περιπτωσεις που ξερω,δεν πηγαιναμε παντα μαζι οπως σου ειπα..

-Ποιος απο τους δυο σας σκοτωσε αυτον τον δυστυχο τον Μιτσελ και μετα του κοψατε το χερι?

-Δεν θα ηθελα να μιλησω για αυτο το θεμα τωρα..ισως αργοτερα.

-Ωραιο,μιλα για οτι νομιζεις οτι μπορεις τοτε..

Το αεροπλανο της American Airlines σηκωθηκε απαλα απο τον διαδρομο απογειωσης αποκαλυπτοντας την απολυτη μαγεια ενος ηλιοβασιλεματος πανω απο τα Καναρια Νησια.Πισω μας αφηναμε το Νοτιο αεροδρομιο της Τενεριφης και μπροστα μας εκτεινοταν ο απεραντος ωκεανος.Στην διπλανη θεση απο εμενα καθοταν ο Στηβεν Φολσομ ο δημοσιογραφος,ετσι ειχαμε ολο τον χρονο να συζητησουμε και να τον διαφωτισω σε μερικα σημεια της υποθεσης τα οποια δεν γνωριζε,ωστε να μπορεσει να γραψει το ρεπορταζ του.Ο Φολσομ ηταν ενας

καλος συνομιλητης,χωρις περιττες φλυαριες,που και που εκανε καποια ερωτηση και κατεγραφε οσα επρεπε να θυμαται σε ενα μικρο σημειωματαριο που κρατουσε μπροστα του.Καποια στιγμη αποφασισαμε να διακοψουμε την συζητηση και να κοιμηθουμε.Η πτηση αλλωστε θα διαρκουσε περιπου οκτω ωρες και το επομενο πρωινο θα μας εβρισκε στην αγκαλια του Ντητροιτ.

Ο ηλιος ειχε ηδη αρχισει να σκαρφαλωνει στον ουρανο οταν πατησαμε το ποδι μας στο Wayne το κεντρικο αεροδρομιο του Ντητροιτ.Με την μοναδικη μου αποσκευη στο χερι αποχαιρετησα τον Φολσομ στο παρκινγκ του αεροδρομιου,ο Αρχηγος ειχε διαθεσει ενα αυτοκινητο να με παραλαβει και να με παει μεχρι το σπιτι.

Ο Στηβεν ειχε αφησει το δικο του αυτοκινητο στο παρκινγκ να τον περιμενει.Μολις ο οδηγος ξεκινησε,καλεσα στο τηλεφωνο την Νανσυ να την ενημερωσω οτι εφτασα σωος και αβλαβης.

-Καλημερα γλυκια μου μολις κατεβηκα απο το αεροπλανο τι κανεις?

-Καλημερα μωρο μου ημουν ετοιμη να σε καλεσω εγω,ημουν ανησυχη για την πτηση πως ηταν ολα καλα?

-Δεν υπαρχει λογος ανησυχιας,ηταν μια τελεια πτηση,αλλωστε την περισσοτερη ωρα κοιμομασταν.Πως τα περνας?

-Στην δουλεια ειμαι και πεθαινω να σε δω,ποτε θα τα πουμε?

-Μολις σχολασεις ελα κατευθειαν στο σπιτι,εγω θα παω αργότερα μονο για λιγο απο το Τμημα και μετα θα ειμαι ελευθερος.

-Ενταξει γλυκε μου ανυπομονω να σε δω,φιλια πολλα!

Της εστειλα και εγω φιλια και κλεισαμε την γραμμη.Μας πηρε λιγη ωρα ωσπου να φτασουμε απο το αεροδρομιο στο σπιτι και μολις το αυτοκινητο σταματησε,ευχαριστησα τον οδηγο που εκανε τον κοπο να με φερει ως εδω,ανοιξα την πορτα και βγηκα εξω.

Ανεβηκα τρεχοντας τις σκαλες ως το διαμερισμα μου ξεκλειδωσα την πορτα και μπηκα.Αδειασα τα λιγοστα πραγματα απο το σακιδιο μου και εβαλα δυο βαζα με σπιτικη μαρμελαδα που αγορασα απο το ξενοδοχειο που διεμενα,πανω στον παγκο της κουζίνας.Κατοπιν οπως ηταν φυσικο χωθηκα κατω απο το ντους και εμεινα εκει για ωρα πολλη απολαμβανοντας το νερο.Φορεσα το μπουρνουζι μου και μετα ηταν η ωρα για καφε και τσιγαρο κατι που μου ειχε λειψει για οσο διαστημα ειχε διαρκεσει η πτηση.

Μετα απο λιγο βρεθηκα ξανα στο δρομο οδηγωντας την Μπιουικ μου πηγαινοντας προς το Τμημα.Ειχα αναψει ενα τσιγαρο και φυσαγα τον καπνο εξω απο το παραθυρο.Μετα απο την ησυχια που επικρατουσε στο μικρο ξενοδοχειο της Τενεριφης,ολη αυτη η βουη της

πολης γυρω μου εμοιαζε εντελως παρατονη.

Αφησα το αυτοκινητο στο παρκινγκ και ανεβηκα στην αιθουσα των ντετεκτιβ,η θεση του Ντανιελ ηταν κενη.Μιλησα σε εναν αλλο συναδελφο που βρισκοταν εκει.

-Οταν ερθει ο Τζοουνς θα ειμαι στο γραφειο μου πες του.

Εβαλα την δευτερη κουπα καφε για σημερα και στηθηκα μπροστα απο το παραθυρο παρατηρωντας την κινηση κατω στον δρομο.Αναρωτηθηκα πως θα μπορουσα να κοιμηθω το βραδυ με την διαφορα ωρας απο το ταξιδι και τοσες ωρες υπνου μεσα στο αεροπλανο.Ειχα και το ραντεβου για δειπνο με την Νανσυ αργοτερα.Ακουσα την πορτα να ανοιγει πισω μου και τον Ντανιελ να εισερχεται στο γραφειο μου.

-Καλως τον,στασου να σου φερω καφε και λιγο κρυο νερο.Ειπα.

Ο Ντανιελ σκουπισε το ιδρωμενο του μετωπο,τραβηξε μια καρεκλα και καθισε.

-Το χρειαζομαι..αυτη η ζεστη με τρελλαινει.Που ειχες παει εσυ?Δεν βρηκα χρονο να μιλησω με τον Αρχηγο.. Αφησα εμπρος του τον καφε και το ποτηρι με το νερο και πηρα θεση πισω απο το γραφειο μου.

-Θα σου τα εξηγησω ολα με την σειρα,αλλα πες μου τα νεα σου πρωτα.

Ο συνεργατης μου αδειασε το ποτηρι με το νερο και αφησε ενα στεναγμο ανακουφισης.

-Απο τον Ζντανοβ ερχομαι..θα σου πω τι ομολογησε μεχρι τωρα.Πηγα επισης και απο τον γερο Λαραμπι οπως μου ειπες και του εδειξα την φωτογραφια του Ζντανοβ.

-Και?Μπορεσε να αναγνωρισει κατι απο αυτο που του εδειξες?

-Κοιτα,απο τετοια αποσταση και μεσα στην νυχτα δεν ηταν δυνατο να αναγνωρισει προσωπο φυσικα..Ειπε ομως οτι το τεραστιο φαλακρο κεφαλι και ο σωματοτυπος ταιριαζουν με εναν απο τους δυο ανδρες που ειδε εκεινο το βραδυ στο ποταμι.

Ο Τζοουνς περιεγραψε οσο περιεκτικα γινοταν οσα του ειχε εκμυστηρευθει προηγουμενως ο Μπορις Ζντανοβ.

-Κατι ειναι κι αυτο..εγω ειχα παει μεχρι τα Καναρια Νησια..λυπαμαι ομως Ντανιελ που δεν πηγαμε μαζι,αν και προσπαθησα..

-Ουαου τι πηγες να κανεις εκει?Δεν χρειαζεται να απολογεισαι Τζο,ασφαλως θα υπηρχε καποιος λογος.

Η εκπληξη που εδειξε ο Ντανιελ ηταν ειλικρινης και ηξερα οτι θα εδειχνε κατανοηση.

-Εκει ειχε καταφυγει η Βιλμα Μιλλερ οταν εφυγε απο τον Καναδα.Ναι, βρισκοταν και αυτη εκει τις ιδιες ημερες με τον Καμπελ.Θα σου τα πω ολα με λεπτομερειες.

-Να υποθεσω οτι εφυγε απο τον Καναδα αμεσως μετα την δολοφονια Καμπελ?

Ο Ντανιελ εδειχνε τωρα εντονο ενδιαφερον για την εξελιξη,ακουμπησε τον αγκωνα του επανω στο γραφειο και εγειρε προς το μερος μου.

-Μεσα εισαι.Την αμεσως επομενη ημερα με απευθειας πτηση για Τενεριφη.Εμεινε σε ενα ακριβο ξενοδοχειο της περιοχης.Το μονο που μενει ειναι να την συνδεσουμε με τον τοπο του εγκληματος.

Καλα εσυ πως εφτασες σε αυτο το συμπερασμα και τελικα βρηκες που ειχε καταφυγει?

-Ας παρουμε τα πραγματα απο την αρχη..Τι λεγανε οι παλιοι αστυνομικοι οταν προκειται για καποιο εγκλημα που εμπεριεχει οικονομικο κινητρο και το εφαρμοζουμε και εμεις μεχρι σημερα?

-Ακολουθησε το χρημα.Απαντησε ο Ντανιελ

-Σωστα.Και στην περιπτωση του Μιλλερ καναμε αυτο ακριβως.Ακολουθησαμε το χρημα και καταληξαμε στον Καμπελ και την συμμορια του.Λενε ομως και κατι αλλο οπως θα δουμε παρακατω.Προχθες λοιπον εκει που καθομουνα στην πολυθρονα μου και επινα το ουισκι μου,το ματι μου επεσε σε ενα βιβλιο που ειχε φερει η Νανσυ στο σπιτι.

-Τι βιβλιο ηταν αυτο?

-Ενα του Αλεξανδρου Δουμα "Οι Μοικανοι του Παρισιου".Το ειχα διαβασει μια φορα παλιότερα και ετσι επιασα να το ξεφυλλισω.Σε καποιο σημειο του λοιπον λεει την φραση "cherchez la femme" που σημαίνει "ψαξε για την γυναικα".Ο συγγραφεας εχει

εναν ντετεκτιβ στο βιβλίο τον Τζασκαλ ο οποίος συμπεραίνει ότι μια γυναίκα κρυβεται πίσω από ένα εγκλημα που είναι υπό διερεύνηση.

-Ψάξε για την γυναίκα! Το λέμε ακόμα και σήμερα αυτό σωστά. Και από ένα βιβλίο εφτάσες στο συμπέρασμα ότι η Βίλμα Μίλλερ βρισκόταν πίσω από ολό αυτό και την δολοφονία του Καμπελ?

-Ναι! Επειδή κάθισα και σκεφτήκα..γιατί η Βίλμα δεν είχε επικοινωνήσει τόσες ημέρες με τον συζυγο της? Γιατί δεν απαντούσε στις κλήσεις του? Έτσι αρχισα να κάνω τηλεφωνήματα στον Καναδά και εδώ μήπως βρω κάτι χρήσιμο.

-Και φαίνεται πως τελικά το βρήκες.

-Όχι αμέσως..βλέπεις οι Αρχές του Καναδά με ενημερώσαν ότι περάσε τα σύνορα κάποια Βίλμα αλλά όχι η Μίλλερ. Ήταν κάποια Βίλμα Λαρσον.

Έτσι έκανα και εδώ μερικά τηλεφωνήματα και διαπίστωσα ότι Λαρσον είναι το πατρικό όνομα της Βίλμας.

-Πιθανώς κρατήσε αυτό το όνομα και στο διαβατήριό της. Είπε ο Ντανιέλ.

-Ακριβώς αυτό σκεφτήκα και εγώ! Έτσι μίλησα με την Αστυνομία του Καναδά και μετά από έναν έλεγχο στα ξενοδοχεία βρήκαν ότι η Βίλμα Λαρσον έμεινε για λίγες ημέρες σε ξενοδοχείο σε μια περιοχή κοντά σε αυτό του Καμπελ. Δοκίμασα να κάνω την ίδια ερώτηση και στις αεροπορικές εταιρίες, αλλά όπως

Ξερεis δεν δινουν τοσο ευκολα πληροφοριες για τους επιβατες τους.Για να γινοταν επισημο αιτημα,ουτε λογος.Ειναι χρονοβορο και ο χρονος μας πιεζε.Ετσι βρηκα μια αλλη λυση.

-Τι σκαρφιστηκες παλι ανυπομονω να μαθω..

-Τιποτα σπουδαιο,καλεσα τον Στηβεν Φολσομ τον δημοσιογραφο.Οι γνωριμιες τους οπως ξερεις,λογω της δουλειας τους εκτεινονται παντου,και σε αυτην την περιπτωση αποδειχτηκαν πολυ χρησιμες.

-Ετσι εμαθες οτι η αγαπητη Βιλμα Λαρσον-Μιλλερ πεταξε για τα Καναρια Νησια και η συνεχεια φανταζομαι ηταν ευκολη.

-Σχετικα ναι.Ενας φιλος του Φολσομ που δουλευει για την El Pais εκανε μια μικρη ερευνα και βρηκε σε ποιο ξενοδοχειο της Τενεριφης ειχε καταλυσει η κυρια Μιλλερ.

Ετσι βρεθηκα και εγω εκει.Ζητησα φυσικα απο τον Αρχηγο να παμε μαζι,αλλα ηταν ανενδοτος.Επρεπε να εβλεπες πως αντεδρασε οταν του ζητησα να καλυψει το Τμημα τα εξοδα μου για να παω στα Καναρια Νησια.Το προσωπο του αλλαξε ολα τα χρωματα του ουρανιου τοξου.Στο τελος φοβηθηκα για την υγεια του.

-Το εχασα αυτο κριμα.Θα ηθελα να ημουν σε μια γωνια για να μπορω να το δω!Αν πληρωνε και τα δικα μου εξοδα για το ταξιδι θα εβγαζε καπνους απο τα αυτια!

Ο Ντανιελ γέλασε καθώς το έλεγε αυτό.

-Έπρεπε να τον έβλεπες Ντανιέλ! Χτυπούσε νευρικά τα δαχτυλά πάνω στο γραφείο και έλεγε: "Είσαι τρελλός? Τη μια μου ζητάς ελικοπτερο και την άλλη ταξίδι στα Καναρία για να φέρεις πίσω αυτήν την πώς την λένε? Την Βίλμα Μίλλερ! Και ακόμα δεν ξέρουμε αν εμπλεκεται καν στην δολοφονία του Καμπελ. Τι νομίζεις, ότι το Τμήμα έχει εκατομμύρια για να ξοδεύει?".

-Και εσύ τι του απαντήσεις?

-Ότι έχω ενστικτό και θα πρέπει να με εμπιστευτεί, η υποθεση θα στεφθεί με απολυτή επιτυχία.

Ο Ντανιελ άρχισε να γέλα όταν στην μύτη μας έφτασε η γνωριμή μυρωδιά από τα πουρά που καπνίζει ο Αστυνομός Παλμερ, ο οποίος έκανε την εμφάνιση του στην είσοδο.

-Καλημέρα παιδιά, σκεφτήκα πριν ανεβώ στο γραφείο μου να περάσω πρώτα από εδώ, έχω να σας πω μερικά πράγματα.

-Κάθησε Αρχηγέ είμαστε όλοι αυτά.

Ο Ντανιελ του παραχώρησε την θέση του και πήρε μια άλλη καρέκλα για τον εαυτό του.

-Για αρχή σας έχω ευχαρίστη να από τον Καναδά, οι ειδικοί εκεί βρήκαν μια τρίχα από γυναικεία μαλλία μέσα στο αυτοκίνητο του Καμπελ. Ζήτησα ήδη από τις Ισπανικές αρχές ένα δείγμα για σύγκριση με την Βίλμα Μίλλερ, αν αποδειχθεί ότι ταιριάζει θα πάει

φυλακη για αρκετα χρονια.Φυσικα περιμενουμε την
αποφαση για την εκδοση της στις ΗΠΑ.

-Εγω ειμαι σχεδον σιγουρος οτι η Μίλλερ θα
ταυτοποιηθει με την σκηνη του εγκληματος.Αυτη
σκοτωσε τον Καμπελ.Ειπα.

Ο Αρχηγος συνεχισε την ενημερωση.Εβγαλε ενα χαρτι
απο την τσεπη του φορεσε τα γυαλια του και ειπε:

-Ευχομαι να ειναι ετσι.Οσον αφορα τα αρχαια που
βρηκατε στο υπογειο του Καμπελ αυτα επιστραφηκαν
στο μουσειο της Ανδρου με την συνεργασια των
Ελληνικων Αρχων.Στο λιμανι του Νιου Τζερσει
συνεληφθη ενας Τουρκος ονοματι Μεχμετ Ταλατ,ηταν
ο μεσαζοντας που εφερε τα αρχαια αντικειμενα στον
Καμπελ.Τον αναζητουσε και η Ιντερπολ για
παρομοιες υποθεσεις.

-Χαιρομαι που συνεισφεραμε κατι σε αυτο.Ειπε ο
Ντανιελ.

Ο Αστυνομος εβγαλε τα γυαλια του και σηκωθηκε
απο την καρεκλα.

-Τα περισσοτερα σημεια αυτης της υποθεσης εχουν
κλεισει.Αν στο μεταξυ βγει η αποφαση για να εκδοθει
η Βιλμα Μίλλερ στην χωρα μας θα σας
ενημερωσω.Τζοουνς καλη δουλεια με τον
Ζντανοβ,διαβασα την αναφορα σου.Αυτα για τωρα
καλη σας ημερα κυριοι.

Ο Αρχηγος εβαλε τα γυαλια του στην τσεπη του και
βγηκε απο το γραφειο.

-Τι σκεφτεσαι να κανεις τωρα Τζο?

Μερικες ημερες διακοπες ισως?

-Σιγουρα Ντανιελ.Πρωτα ομως εχω να κανω και κατι αλλο.Να επισκεφθω τον κυριο Λαραμπι,του χρωσταω μια σοκολατα.

Το ιδιο απογευμα καθομασταν μαζι με την Νανσυ στο μπαλκονι του μικρου διαμερισματος της απολαμβανοντας την δυση του ηλιου πανω απο την πολη.Την κρατουσα απο την μεση ενω εκεινη ειχε γυρει το κεφαλι της στον ωμο μου.

-Νιωθω ξενοιαστα και χαλαρα τωρα που τελειωσε αυτη η υποθεση.Ειχες αφιερωσει ολο το χρονο σου σε αυτην.

-Ναι και εγω ετσι νιωθω.Το κατηγορητηριο θα ειναι μεγαλο και βαρυ για ολους οσους εμπλεκονται.Ολα πηγαν καλα,συντομα ομως θα ξεκινησει μια καινουρια υποθεση.

-Πρωτα ομως μερικες ημερες διακοπες ετσι δεν ειναι? Μου ειπε παιχνιδιαρικα.

-Πρωτα διακοπες ναι..που σκεφτεσαι να παμε?

-Χμμ..Μαιαμι θα ηταν μια καλη επιλογη..ομορφες παραλιες..

-Συμφωνω..και Μπαχαμες ειναι πολυ ωραια..

-Μμμ..με βαζεις σε πειρασμο τωρα..

-Τι θα ελεγες για το Παρισι?

Η Νανσυ με αγκαλιασε και γελασε,με εκεινο το γελιο

που ξερετε ποσο πολυ μου αρεσει.

ΤΕΛΟΣ